

คำนิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์

นางสาวฉัตรวี คุณาวิชานันท์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

VALUES IN JAPANESE TRENDY DRAMAS ON TELEVISION

Miss Chatravee Kuhavichanun

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts Program in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์

โดย

นางสาวฉัตรวี คูหาวิชานันท์

สาขาวิชา

การสื่อสารมวลชน

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบริหารธุรกิจ

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.ยุบล เบ็ญจรงค์กิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ณาถันญ์ธัญ วงศ์บ้านคู)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร.สมสุข หินวิมาน)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ฉัตรรวี คุณาวิชานันท์: ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์.
(VALUES IN JAPANESE TRENDY DRAMAS ON TELEVISION) อ.ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์หลัก: รศ.ดร.กาญจนา แก้วเทพ, 359 หน้า.

การวิจัยเรื่อง“ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์”เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านวิธีการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์และเพื่อศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

ผลการวิจัยพบว่าค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama มี 4 ด้าน ได้แก่ ค่านิยมด้านการทำงาน ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษา โดยพบว่าค่านิยมด้านการทำงานมีมากที่สุด ซึ่งพบว่าค่านิยมที่นำเสนอในแต่ละด้านมีทั้งค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิม ยกเว้นค่านิยมด้านการศึกษาไม่พบการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิมโดยค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่พบมากที่สุด คือ ค่านิยมเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานและค่านิยมในเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามรถมากกว่าอายุใส

ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านวิธีการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์พบว่าใช้วิธีการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครและบทสนทนาเป็นหลัก โดยมีการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา

สำหรับผลการศึกษาการรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังต่างกัันนั้น พบว่าผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ได้มากกว่าผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

ภาควิชา การสื่อสารมวลชน
สาขาวิชา การสื่อสารมวลชน
ปีการศึกษา 2552

ลายมือชื่อนิสิต.....ฉัตรรวี คุณาวิชานันท์.....
ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....จ.น.....

5184663428 : MAJOR MASS COMMUNICATION

KEYWORDS : Japanese Trendy Drama / Values

CHATRAVEE KUHAVICHANUN : VALUES IN JAPANESE TRENDY DRAMAS
ON TELEVISION. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. KANJANA KAEWTHEP
Ph.D., 359 pp.

The objective of the qualitative research "Values in Japanese Trendy Dramas on Television" is to study values in Japanese dramas on television and to analyze the transmission method of values through narration in Japanese dramas on television and to study the perception and interpretation of the audience with different Japanese Cultural Background.

The research found that there are 4 values grouping in Japanese Trendy Dramas which are: Working, Social Relationship, Family and Education values group. The working values group is the most values group that appears in the Japanese Trendy Dramas. The research also found that there are both traditional values and diverging values from traditional values in each values group except the Education Values group. The most diverging values that found in the research are the women role in working and the priority of capability over seniority.

The research discovered that characters and dialogues are the main transmission methods that use to transmit the Japanese values and the Japanese Trendy Dramas transmit values through the characters more frequency than dialogues.

Finally, the study of the perception and interpretation of the audience with different Japanese Cultural Background, the research show that the audiences with Japanese Cultural Background can perceive and interpret the Japanese values in Japanese Trendy Dramas more than the audiences without Japanese Cultural Background.

Department : Mass Communication..... Student's Signature Chatravee.....

Field of Study : Mass Communication..... Advisor's Signature Kanjana.....

Academic Year : 2009.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลือในการให้คำแนะนำของรองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่คอยให้คำแนะนำที่ดีและเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มาโดยตลอดและอาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำและความเห็นต่างๆที่ดีและเป็นประโยชน์ในการทำวิทยานิพนธ์ ทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สมบูรณ์เรียบร้อย

และขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนเป็นอย่างดีในทุกด้านมาโดยตลอดในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนสำเร็จออกมาอย่างสมบูรณ์ด้วยดี และเพื่อนๆและพี่ๆ MC ทุกคน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฅ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 :บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
ปัญหาคำวิจัย	6
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	7
ข้อสันนิษฐาน	7
ขอบเขตการศึกษา	7
นิยามศัพท์	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 : แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม	9
แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น	11
แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของละครโทรทัศน์.....	26
แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร	30
แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม.....	35
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41

บทที่	หน้า
บทที่ 3 : ระเบียบวิธีวิจัย	44
แหล่งข้อมูล	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
เครื่องมือในการวิจัย	45
หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์	46
กลุ่มตัวอย่าง	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	49
การนำเสนอข้อมูล	49
บทที่ 4 การวิเคราะห์ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์	51
บทที่ 5 การวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์	215
5.1 การวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมจากละคร ญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	216
(ก) แก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	217
(ข) ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	221
(ค) ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม.....	257
5.2 สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทาง โทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	262
บทที่ 6 การวิเคราะห์ผู้รับสาร.....	263
ค่านิยมที่ผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์..	263
การนำค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จากการรับรู้และตีความของผู้รับสารที่มี ภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไปใช้ประโยชน์	279
สรุปผลการรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ของผู้รับสารที่มีภูมิ หลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน	281

บทที่	ณ หน้า
บทที่ 7 สรุปและอภิปรายผล.....	283
สรุปผลการศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama)ทางโทรทัศน์	283
สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์.....	286
สรุปผลการศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ของผู้รับสาร	288
อภิปรายผลการวิจัย	292
ข้อเสนอแนะ	301
รายการอ้างอิง.....	303
ภาคผนวก	307
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์	359

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญญัตินำ(ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 4.14.2	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร.....	206
ตารางที่ 4.15.1	สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ.....	212
ตารางที่ 4.15.2	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร.....	214
ตารางที่ 5.1	แสดงแก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	217
ตารางที่ 5.2	แสดงภาพรวมค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทาง โทรทัศน์.....	221
ตารางที่ 5.3	แสดงค่านิยมด้านการทำงาน.....	223
ตารางที่ 5.3.1	แสดงค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปด้านการทำงาน.....	233
ตารางที่ 5.4	แสดงค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม.....	235
ตารางที่ 5.4.1	แสดงค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปด้านความสัมพันธ์ ในสังคม.....	240
ตารางที่ 5.5	แสดงค่านิยมด้านครอบครัว.....	242
ตารางที่ 5.5.1	แสดงค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในด้านครอบครัว.....	246
ตารางที่ 5.6	แสดงค่านิยมด้านการศึกษา.....	248
ตารางที่ 5.7	ตารางค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่มีการนำเสนอในละคร ญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	255
ตารางที่ 5.8	แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมทั้ง 4 ด้านในละครญี่ปุ่นทาง โทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง.....	257
ตารางที่ 5.9	แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการทำงาน.....	258
ตารางที่ 5.10	แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม.....	259
ตารางที่ 5.11	แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมครอบครัว.....	260
ตารางที่ 5.12	แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมการศึกษา.....	261

สารบัญญัตินี้ (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
ตารางที่ 6.1	ค่านิยมที่ผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์.....	264
ตารางที่ 6.2	ค่านิยมด้านการทำงานที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม.....	276
ตารางที่ 6.3	ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม.....	277
ตารางที่ 6.4	ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม.....	278
ตารางที่ 6.5	ค่านิยมด้านการศึกษาที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม.....	279
ตารางที่ 4.1	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	308
ตารางที่ 4.2	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	313
ตารางที่ 4.3	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	316
ตารางที่ 4.4	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	318
ตารางที่ 4.5	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	322
ตารางที่ 4.6	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	325
ตารางที่ 4.7	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	329
ตารางที่ 4.8	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	334
ตารางที่ 4.9	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	338
ตารางที่ 4.10	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	341
ตารางที่ 4.11	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	344
ตารางที่ 4.12	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	347
ตารางที่ 4.13	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	350
ตารางที่ 4.14	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	354
ตารางที่ 4.15	แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน.....	357

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบความคิดของงานวิจัย

50

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สื่อสารมวลชน มีหน้าที่ทางสังคมที่สำคัญหลายประการ ที่สำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ การสร้างความต่อเนื่องทางสังคม ซึ่งการสร้างความต่อเนื่องทางสังคมของสื่อสารมวลชนนั้น โดยการถ่ายทอดวัฒนธรรมกระแสหลักของสังคมและยอมรับวัฒนธรรมทางเลือกและวัฒนธรรมใหม่ๆ และโดยการเสริมสร้างและทำนุบำรุงค่านิยมพื้นฐานของสังคม (สื่อสารมวลชนเบื้องต้น: สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม, 2550)

ปัจจุบันนี้เป็นยุคโลกาภิวัตน์ ที่ทำให้โลกของเราเชื่อมโยงกันมากขึ้น ทำให้พรมแดนในด้านต่างๆ หายไปกลายเป็นโลกที่ไร้พรมแดน โดยเฉพาะในเรื่องของค่านิยมและวัฒนธรรมได้มีการถ่ายทอดถึงกันมากขึ้น โดยผ่านสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นสื่อสารมวลชนจึงถือเป็นสถาบันทางสังคมสถาบันหนึ่ง ที่ช่วยในการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านี้ให้เราได้รับรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดี ซึ่งสื่อสารมวลชนที่สำคัญและสามารถเข้าถึงประชาชนได้โดยง่ายรูปแบบหนึ่งก็คือ สื่อทางด้านบันเทิง เช่น ละครซีรีส์ทางโทรทัศน์หรือละครโทรทัศน์

ละครซีรีส์ทางโทรทัศน์หรือละครโทรทัศน์ ถือได้ว่าเป็นสื่อที่ได้รับความนิยมมากที่สุดหนึ่ง ในการที่เป็นสื่อซึ่งช่วยให้คนผ่อนคลายความเครียดจากการทำงานและชีวิตประจำวัน จากงานวิจัยของสุภาวรรณ วรรณนะศุภกุล (2550) เรื่องคุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษากรณีละครญี่ปุ่น ได้หวัน และเกาหลีในโทรทัศน์ไทย ได้กล่าวถึงละครโทรทัศน์ว่าละครโทรทัศน์นั้นเป็นสื่อบันเทิงที่มีบทบาทและมีอิทธิพลประเภทหนึ่งต่อประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดจากภารกิจและสถานการณ์รายรอบตัว ละครโทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อบันเทิงหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากผู้ชมสูง นอกจากนี้ละครซีรีส์ทางโทรทัศน์หรือละครโทรทัศน์ยังเป็นสื่อที่เป็นตัวถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ได้ทางหนึ่งด้วย ซึ่งในงานวิจัยเรื่องการวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด "คู่กรรม" ในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทยของอภิญา ศิริรัตนสมบุญ (2534) ได้กล่าวถึงประเด็นนี้ไว้ว่าละครโทรทัศน์นั้นไม่ได้ทำหน้าที่เป็นเพียงตัวให้ความบันเทิงเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่สื่อสารกับประชาชนโดยการถ่ายทอดความคิด ค่านิยม และทัศนคติต่างๆ แก่ประชาชน ผ่านทางเนื้อหาของละครโทรทัศน์อีกด้วย ในปัจจุบันนี้ได้มีละครซีรีส์ทางโทรทัศน์จากต่างประเทศเข้ามาเผยแพร่ทางโทรทัศน์ในประเทศไทยมากขึ้น ซึ่งละครซีรีส์ญี่ปุ่นก็เป็นละครซีรีส์ทางโทรทัศน์จากต่างประเทศรายการหนึ่งที่มีผู้นิยมติดตามชมมากเช่นกัน

ญี่ปุ่นถือเป็นประเทศชั้นนำประเทศหนึ่งของโลกเป็นผู้นำของเอเชียญี่ปุ่นมีความเจริญก้าวหน้าและเป็นผู้นำในด้านต่างๆ หลายด้าน ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ซึ่งวัฒนธรรมถือเป็นสิ่งหนึ่งที่เราได้รับการถ่ายทอดมาจากญี่ปุ่นในหลายรูปแบบ เช่น แฟชั่น ดนตรี และค่านิยม โดยถ่ายทอดผ่านสื่อต่างๆ ซึ่งสื่อหนึ่งที่ได้รับคามนิยม ก็คือ ละครซีรีส์ญี่ปุ่น ละครซีรีส์ญี่ปุ่นถือเป็นสื่อหนึ่งที่เป็นตัวถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ทำให้เราได้เรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมเหล่านั้นผ่านสื่อดังกล่าว

ญี่ปุ่นถือเป็นมหาอำนาจทางวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1970 สินค้าทางวัฒนธรรม (Cultural Products) ยอดนิยมของญี่ปุ่นได้แพร่กระจายออกไปอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น แอนิเมชัน เกมคอมพิวเตอร์ การ์ตูน แฟชั่น เพลงป๊อป และละครโทรทัศน์ (Iwabuchi, 2002) เช่น ในปี 1997 แอนิเมชัน เรื่อง Princess Mononoke ได้ก้าวไปสู่ระดับโลก และในปี 2003 แอนิเมชัน เรื่อง Spirited Away ได้รับรางวัลออสการ์ครั้งที่ 75 สาขาแอนิเมชันยอดเยี่ยม และเกมคอมพิวเตอร์ เช่น ไปเกมอน ได้รับความนิยม จนส่งผลให้ไปเกมอนเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมสมัยนิยม ตัวละครของไปเกมอนกลายเป็นสัญลักษณ์ของวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น บอลลูกรูปพิคะจูในขบวนพาเหรดวันขอบคุณพระเจ้าของเมซี (Macy's Thanksgiving Day Parade) เครื่องบินโบอิง 747-400 รูปไปเกมอน สินค้าไปเกมอนนับพัน และสวนสนุกไปเกมอนในเมืองนาโกยะ ประเทศญี่ปุ่น ในปี พ.ศ. 2548 และในไทเป พ.ศ. 2549 ในส่วนของการ์ตูน นอกจากที่รู้จักคุ้นเคยกัน เช่น โดราเอมอน และเนรน้อยเจ้าปัญญาแล้ว เรื่องกับตันชิบาสะ (Kyaputen Tsubasa) ก็เป็น การ์ตูนญี่ปุ่นเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลที่ได้รับความนิยม มีการจัดทำหลายภาคและได้จัดทำเป็นวีดีโอเกมส์ และภาพยนตร์การ์ตูน ซึ่งการ์ตูนเรื่องนี้ได้เป็นแรงบันดาลใจให้กับทีมฟุตบอลของญี่ปุ่นในการเข้าสู่การแข่งขันฟุตบอลโลก สำหรับด้านแฟชั่น เช่น Cosplay ลักษณะการเลียนแบบการแต่งกายและบุคลิกของตัวการ์ตูนหรือดารานักร้องญี่ปุ่น และเพลงป๊อปนั้น วัฒนธรรมการฟังเพลงญี่ปุ่นแนว J-Pop และ J-Rock ก็ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นในหลายประเทศ

สำหรับในประเทศไทยนั้น วัฒนธรรมและความบันเทิงจากสื่อญี่ปุ่น เช่น จากการ์ตูนญี่ปุ่น ได้เข้ามาครอบครองพื้นที่ทางความคิดของเยาวชนไทยอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยแฟชั่น เพลงละคร และภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่มีการนำเข้ามาเผยแพร่โดยตลอด กระทั่งในยุคหนึ่งวัยรุ่นไทยแถว เซนเตอร์พอยท์ ได้พากันแต่งเนื้อแต่งตัว เสมือนเดินอยู่ในฮาราจูกุ แหล่งแฟชั่นชื่อดังของญี่ปุ่นกันเลยทีเดียวหรือจากกระแส J-Pop ที่ทำให้วัฒนธรรมญี่ปุ่นกลายเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ในหมู่ชาวไทย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่นที่รับอิทธิพลมาอย่างเต็มที่ และผลผลิตความบันเทิง

ประเภทหนึ่งที่ยังคงสร้างกระแสความนิยมอย่างต่อเนื่องในประเทศไทยก็คือ ละครญี่ปุ่น (สุภาวรรณ วรรณนะศุภกุล, 2550)

หลังจากแพ้สงครามโลกญี่ปุ่นมีปรัชญาที่พยายามจะเอาชนะอเมริกาหรือประเทศตะวันตก โดยเชื่อว่าต้องสร้างความเข้มแข็งให้คนในสังคมให้ได้ คือถ้าคนเข้มแข็ง ครอบครัวก็เข้มแข็ง และสังคมก็จะเข้มแข็งตามมา ญี่ปุ่นจึงใช้อาวุธทางวัฒนธรรมจัดระเบียบและปฏิรูปบุคคลในสังคมเสียใหม่ โดยอาศัย การ์ตูน และ ละครโทรทัศน์ เป็นตัวขับเคลื่อน การ์ตูนนั้นบุกตลาดเด็ก เพราะเห็นว่าการสร้างคนต้องสร้างจากเด็กก่อน ส่วนละครนั้นก็หล่อเลี้ยงผู้ใหญ่ พฤติกรรมของตัวละครและเป้าหมายของตัวละครที่จะทำให้คนเชื่อหรือคล้อยตามในละครญี่ปุ่น จึงอยู่ในกรอบที่ว่าด้วยการหาความลงตัวให้ได้ระหว่าง การให้กำลังใจและการสนับสนุนกัน การให้รางวัลต่อความอดทน การขีดชูการต่อสู้ในวิถีทางที่มีเกียรติ และการแสดงให้เห็นประโยชน์ของการปรองดองกัน (ความเป็นเพื่อน) (สุนิยา ภรณ์วลัยอ้างถึงในบทความเรื่อง กรอบและเป้าหมายของละครญี่ปุ่นของต่อพงษ์, ใน ASTVผู้จัดการออนไลน์, 2552)

ละครยอดนิยมของญี่ปุ่นในอดีตนั้นมักเป็นละครย้อนยุค เช่นเรื่องโอชิน ซึ่งได้รับความนิยมอย่างมาก โอชินเป็นละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่นำไปฉายในประเทศต่างๆทั่วโลกมากกว่า 40 ประเทศ และโอชินได้ถูกนำมาฉายในประเทศไทยถึง 2 ครั้ง โดยโอชินฉายครั้งแรกในประเทศไทยทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 (ททบ.5) เมื่อพฤศจิกายน พ.ศ. 2527 หลังจากออกฉายได้กลายเป็นที่นิยมของผู้ชมชาวไทยเป็นอย่างมาก และครั้งที่ 2 นำมาฉายทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในปีพ.ศ.2537 โดยโอชินเป็นเรื่องราวชีวิตการต่อสู้ของผู้หญิงคนหนึ่งชื่อ “โอชิน” ตั้งแต่อายุ 7 ปีถึง 83 ปี โดยแสดงให้เห็นถึงอุปสรรคและความยากลำบากต่างๆ ที่เธอต้องดิ้นรนต่อสู้ตลอดชีวิตและการเอาชนะอุปสรรคและปัญหาดังกล่าวจนสามารถสร้างฐานะความเป็นอยู่จากยากจนไปสู่ความมีฐานะที่มั่งคั่ง ซึ่งจากงานวิจัยของกานต์ อุดรพิมพ์ (Kant ,1997) เรื่อง Impacts of Culturally-Shareable Entertainment Education Programs: A Study of the Japanese TV Program, “OSHIN”, in Thailand ที่ได้ทำการศึกษาผลกระทบของรายการประเภทสารบันเทิงที่ส่งเสริมการยอมรับแนวคิดเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องโอชิน ได้พบว่าละครเรื่องโอชินได้รับความนิยมอย่างมากในหลายๆประเทศ รวมทั้งประเทศไทย ซึ่งผลการศึกษาพบว่าผู้ชมชาวไทยที่ได้ชมภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้เรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมหลัก ๆ 4 ด้าน ได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การแสดงซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม การอุทิศตนเพื่อสังคมและการมีความคิดสร้างสรรค์

ปัจจุบันละครยอดนิยมของญี่ปุ่น ไม่ได้หยุดอยู่แค่เพียงละครประเภทย้อนยุคเท่านั้น แต่ละครญี่ปุ่นในปัจจุบันยังได้เน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่ จนได้รับการเรียกขานว่าเป็น “Trendy Drama” อันเนื่องมาจากเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่อย่าง “โตเกียว” ซึ่งเป็นเมืองที่

เป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย เป็นเมืองแห่งอุดมคติและมีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบสมัยใหม่ หรือ Trendy ในสายตาวัยรุ่นเอเชีย และกลายเป็นตัวแบบที่สำคัญของรูปแบบละครต่างๆ ของหลายชาติในเอเชีย (สุภาวรรณ วรรณระศุกกุล, 2550)

ละครโทรทัศน์แนว Trendy Drama ผลิตขึ้นมาตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1980 โดยเริ่มแรกละครแนวเทรนด์ี้ดราม่าไม่ได้สนใจการเล่าเรื่องแบบ sophistication และแก่นเรื่องของละคร แต่จะให้ความสนใจการนำเสนอที่จะมุ่งดึงดูดความสนใจของวัยรุ่น (youth) เป็นหลัก เนื่องจากวัยรุ่นจะไม่สนใจดูละครถ้าไม่มีจุดเน้นความสนใจที่ตนชอบ (Ota, 2003) ละครแนวเทรนด์ี้ดราม่าในช่วงนี้จะพูดถึงรูปแบบการใช้ชีวิตในเมือง สถานที่ที่แสดงความทันสมัย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับที่มีการออกแบบอย่างโดดเด่นแปลกใหม่ ออกแบบสถานที่ให้ทันสมัย และเพลงป๊อปซึ่งสะท้อนถึงการบริโภควัตถุของวัยรุ่นญี่ปุ่น (Iwabuchi, 2002)

ต่อมาในช่วงปี 1991 ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นแนว Trendy drama ได้เปลี่ยนรูปแบบการผลิตใหม่จากเป้าหมายที่มุ่งกลุ่มวัยรุ่นเป็นหลัก เปลี่ยนเป็นเนื้อเรื่องที่เน้นการนำเสนอภาพของชีวิตความเป็นอยู่ของคนหนุ่มสาวที่ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความรัก มิตรภาพ การทำงานและความฝัน แต่คุณลักษณะหลักที่สำคัญในการผลิตละครจะเน้นในเรื่องดารายอดนิยม (Popular Idols) กระแสการบริโภคและฉากละครที่อยู่ในโตเกียว (Iwabuchi, 2002)

Trendy Drama เป็นดราม่าที่ผสมผสานทั้ง Home Drama และ Youth Drama ไว้ด้วยกัน ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่คนดูส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุหรือเน้นไปที่ผู้ชมอายุน้อยในวัยเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่ง Trendy Drama จะเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะพบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Trendy Drama (สุภาวรรณ วรรณระศุกกุล, 2550)

ในละครซีรีส์ญี่ปุ่น¹ มักมีการสอดแทรกค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นเอาไว้ด้วย การถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นผ่านทางละครซีรีส์ญี่ปุ่นนั้น ทำให้เราได้เรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมต่างๆ เหล่านั้น เช่น ตามผลการวิจัยของกานต์ อุดรพิมพ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นพบว่าจากการชมละครย้อนยุคเรื่องไอซิน ผู้ชมชาวไทยได้เรียนรู้ค่านิยมในหลายด้าน จึงน่าสนใจว่าในละคร "Trendy Drama" จะมีการสอดแทรกค่านิยมไว้ด้วยหรือไม่

¹ "ละครซีรีส์ญี่ปุ่น" ในที่นี้เป็นคำที่ใช้กันโดยทั่วไปเป็นคำเรียกละครโทรทัศน์ของญี่ปุ่น แต่ทางวิชาการ เทียบได้กับ TV.SERIALS คือ ละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป โดยใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน โดยตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบขึ้นไปจนถึง 100 ตอนจบ ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน

นอกจากนี้ละครซีรีส์ญี่ปุ่นยังมีการถ่ายทอดมุมมองในการมองปัญหาและสิ่งต่างๆ แบบใหม่ ๆ อีกด้วย จึงน่าสนใจว่ามุมมองใหม่ๆ เหล่านั้นผู้ชมที่ได้ชมจะสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตได้หรือไม่ และจะได้รับข้อคิดที่เป็นประโยชน์หรือไม่ อีกประการหนึ่ง ได้แก่ การที่ละครซีรีส์ญี่ปุ่นเป็นสื่อที่มาจากต่างประเทศเข้ามาสู่สังคมไทย ซึ่งละครซีรีส์ญี่ปุ่นได้มีการสอดแทรกค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นลงไปด้วย โดยที่ค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นนั้นเป็นสิ่งที่อยู่นอกสังคมไทย จึงน่าสนใจว่า การที่จะเรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นที่อยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นนั้นอาจเกี่ยวข้องกับภูมิหลังของผู้ชมซึ่งเป็นผู้รับสารหรือไม่ ซึ่งจากงานวิจัยของมลินี นิลมาลี (2540) เรื่อง การเปรียบเทียบลักษณะไทยและลักษณะตะวันตกจากสื่อนวนิยายและสื่อภาพยนตร์เรื่อง “กาเหว่าที่บางเพลง” และ “Village of the Damned” ได้กล่าวถึงในส่วนของผู้รับสาร ในแง่การรับรู้ โดยกลุ่มผู้รับสารที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของสังคมเมืองและสังคมชนบทในการตีความ เรื่องของ “ลักษณะไทย” จากการชมภาพยนตร์ โดยเป็นกลุ่มเด็กวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด พบว่าผู้รับสารทั้งสองกลุ่มสามารถรับรู้ลักษณะไทยในภาพยนตร์ได้ใกล้เคียงกัน

จึงสรุปว่าความแตกต่างในถิ่นที่อยู่อาศัยไม่ได้ทำให้ผู้รับสารรับรู้ถึงลักษณะไทยแตกต่างกันและไม่ได้ขัดขวางการเปรียบเทียบลักษณะไทยกับลักษณะทางวัฒนธรรมอื่นได้ แต่ระดับอายุและการศึกษาจะทำให้ผู้รับสารตีความภาพยนตร์ที่ชมแตกต่างกันออกไป กลุ่มผู้รับสารในกรุงเทพมหานครตีความลักษณะของมนุษย์ต่างดาวในแง่ดี ส่วนผู้รับสารในต่างจังหวัดรับรู้สภาพความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมไทยได้มากกว่าผู้รับสารในกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่าผู้ชมที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้ชมที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะมีการเรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมต่างกันหรือไม่อย่างไร

ผู้วิจัยได้มองเห็นถึงความสำคัญของการศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์ของไทยเพื่อตอบคำถามดังกล่าวข้างต้น แต่จากการค้นคว้างานวิจัยต่างๆ ในขั้นต้นพบว่าได้มีการศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวกับการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นในสื่อที่เป็นละครซีรีส์ญี่ปุ่นไม่มากนัก การศึกษาวิจัยที่ผ่านมาส่วนใหญ่จะเป็นการศึกษาเรื่องราวที่เกี่ยวกับญี่ปุ่นในสื่อที่เป็นการ์ตูนญี่ปุ่นเป็นส่วนใหญ่ ทั้งที่เป็นหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นและภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่น เช่น งานวิจัยของชุตติมา ธนธรรมทัศน์ (2546) เรื่อง วัฒนธรรมญี่ปุ่นในการ์ตูนเป็นการศึกษาหาความหมายเชิงวัฒนธรรมจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องยาวที่แปลในไทยจำนวน 10 เรื่องที่มีความหลากหลายด้านแนวเรื่องและเนื้อหา โดยเน้นประเด็นเกี่ยวกับแก่นความคิดของเรื่องค่านิยม และวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของตัวละคร ซึ่งการวิจัยพบว่า แก่นความคิดของการ์ตูนโดยส่วนใหญ่แสดงออกถึงความมานะพยายามของตัวละครที่ต้องการบรรลุสิ่งที่มุ่งหวัง ด้วยความอดทนและขยันหมั่นเพียร อันเป็น

ลักษณะเด่นของวัฒนธรรมญี่ปุ่น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาในส่วนของสื่อที่เป็นละครซีรีส์ญี่ปุ่นเพื่อศึกษาถึงค่านิยมและวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดออกมาผ่านทางละครซีรีส์เหล่านั้น

ผู้วิจัยเห็นว่าการศึกษาวิจัยเรื่องนี้จะเป็ประโยชน์อย่างยิ่งทั้งต่อผู้วิจัยเองและต่อผู้ที่สนใจศึกษาในประเด็นดังกล่าว โดยละครซีรีส์ญี่ปุ่นนั้นถือเป็นสื่อหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมได้รู้จักสังคมญี่ปุ่นมากขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมญี่ปุ่นมากขึ้น ได้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตของคนญี่ปุ่น มากขึ้น เป็นสื่อที่เป็นตัวกลางที่ทำให้เราได้อีกสักกับอีกสังคมหนึ่งได้ และยังสามารถที่จะนำเอาค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีที่ถ่ายทอดอยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นมาเป็นแนวทางในการใช้ชีวิตของตน ซึ่งเป็นการเปิดมุมมองใหม่ๆให้กับตนเอง ในการมองสิ่งต่างๆรอบตัว มีแนวทางในการแก้ไขปัญหาในชีวิตในอีกมุมหนึ่งที่แปลกไปจากเดิมที่ไม่เคยรู้มาก่อนและยังจะทำให้เราเข้าใจในค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นมากขึ้นโดยผ่านทางละครซีรีส์ญี่ปุ่น

นอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าการศึกษารื่องนี้จะเป็ประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นในอนาคตต่อไป

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ซึ่งเป็นละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่เผยแพร่ทางโทรทัศน์ของไทยในปัจจุบันว่ามีการสอดแทรกค่านิยมและวัฒนธรรมของญี่ปุ่นไว้หรือไม่และมีลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล่าเรื่องในละครซีรีส์ญี่ปุ่นอย่างไร และสนใจว่าเมื่อผู้ชมได้ชมแล้วสามารถที่จะเรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมอะไรจากละครซีรีส์ญี่ปุ่นบ้าง รวมทั้งเนื่องจากวัฒนธรรมญี่ปุ่นนั้นเป็นสิ่งที่มาจากสังคมของญี่ปุ่นซึ่งเป็นเรื่องที่อยู่นอกสังคมของไทย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผู้รับสารที่มีภูมิหลังต่างกันเกี่ยวกับญี่ปุ่นว่าผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่นจะมีการเรียนรู้และมีความเข้าใจในค่านิยมและวัฒนธรรมที่อยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นต่างกันหรือไม่อย่างไร

ปัญหานำวิจัย

1. ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama มีค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นใดสอดแทรกอยู่บ้าง
2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล่าเรื่องในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama เป็นอย่างไร
3. ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นต่างกันสามารถเรียนรู้ค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama จากการชมต่างกันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama
2. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านวิธีการเล่าเรื่องในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama
3. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นต่างกัน

ข้อสันนิษฐาน

1. ค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama เป็นการสะท้อนถึงความคิด ความเชื่อและค่านิยมของญี่ปุ่น
2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama นั้นมีการสอดแทรกอยู่ในทุกๆ ตอนของละครซีรีส์ญี่ปุ่น
3. ค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ให้แง่คิดกับผู้ชมและผู้ชมก็เกิดการเรียนรู้

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่น่าเสนอผ่านทางโทรทัศน์ ในครั้งนี้จะศึกษาจากละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ของไทย คือ สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย (ช่อง TPBS) และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ช่วงเวลาระหว่าง ปี พ.ศ. 2551- กรกฎาคม 2552

นิยามศัพท์

1. ละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama หมายถึง ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ที่ผลิตโดยประเทศญี่ปุ่น ที่มีการนำมาฉายทางโทรทัศน์ของไทย มีความยาวประมาณ 9 - 12 ตอน และมีการฉายต่อเนื่องทุกสัปดาห์
2. ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่คนในสังคมเห็นพ้องต้องกันว่าเป็นสิ่งที่ดี ที่ถูกต้อง และควรค่าแก่การนำไปปฏิบัติ ให้เป็นเป้าหมายของสังคมและปลูกฝังให้สมาชิกของสังคมยึดถือเป็นเป้าหมายในการดำเนินชีวิต และเป็นสิ่งนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดความคิดและพฤติกรรมของสมาชิกในสังคมโดยรวม
3. ค่านิยมญี่ปุ่น หมายถึง สิ่งที่คนญี่ปุ่นเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีค่าควรแก่การกระทำ น่ากระทำ น่ายกย่อง หรือเห็นว่าถูกต้อง พร้อมทั้งจะปฏิบัติตาม สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ได้ศึกษาค่านิยมญี่ปุ่นใน 4 ด้านได้แก่ ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมในการทำงาน ค่านิยมเกี่ยวกับการศึกษา และค่านิยมเกี่ยวกับครอบครัว

4. *วัฒนธรรม* หมายถึง สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นและได้เรียนรู้ยอมรับเข้ามาเพื่อตอบสนองความต้องการของสมาชิกในสังคมและคนในสังคมยอมรับสิ่งนั้นๆ มีการสืบทอด มีการเลือกสรรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลาและเงื่อนไขให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม ก่อให้เกิดเป็นแบบแผนที่เป็นความคิดและการกระทำที่ยึดถือปฏิบัติกันเพื่อเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคม

5. *วัฒนธรรมญี่ปุ่น* หมายถึง วิธีการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น ที่สมาชิกในสังคมยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติร่วมกัน โดยเน้นที่ค่านิยมของคนญี่ปุ่น

6. *ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น* หมายถึง ผู้รับสารชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นและมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น คือนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ระดับปริญญาตรี

7. *ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น* หมายถึง ผู้รับสารชาวไทยที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่น และไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นมีค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นในด้านใดบ้าง
2. ได้ทราบถึงลักษณะวิธีการในการสอดแทรกและถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่น
3. ได้เรียนรู้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม (Intercultural Communication) ของไทยและญี่ปุ่น ผ่านละครซีรีส์ญี่ปุ่นของผู้รับสารชาวไทยที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นต่างกัน
4. เพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้ผลิตรายการละครโทรทัศน์ของไทย ในการผลิตละครโทรทัศน์ในแนวใหม่
5. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ ได้นำเอาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการศึกษาวิจัย ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม
2. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของละครโทรทัศน์
4. แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร
5. แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

ค่านิยม (Values) เป็นความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะค่อนข้างถาวรและเชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายบางอย่างนั้นเป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นสมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น (โรคิช(Rokeach, 1968))

ความหมายของค่านิยมตามที่พัทยา สายหู อธิบายไว้ คือ ความรู้สึกหรือความเชื่อของแต่ละคนว่าสิ่งหนึ่งนั้นเป็นสิ่งที่น่าชื่นชม น่านิ น่ากระทำ ปกติบุคคลแต่ละคนมีค่านิยมของตนเองต่อสิ่งหรือการกระทำต่างๆ ที่ตนเองมีอยู่ กระทำอยู่ หรืออยากมี อยากกระทำ ถ้ามีโอกาสทำได้ หรือแม้ยังไม่มีโอกาสของตนเองก็ชื่นชมเวลาเห็นผู้อื่นมีหรือกระทำ (รัตนา รัตนาสิน, 2526)

ค่านิยมเป็นความสำคัญที่บุคคลให้กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งว่าสิ่งนั้นมีคุณค่าพร้อมที่จะปฏิบัติตามความเชื่อนั้นค่านิยมของแต่ละคนขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละคนได้รับ ประสบการณ์ของเราแตกต่างกันค่านิยมที่เรายึดถือจึงแตกต่างกันไปแม้จะอยู่ในสังคมเดียวกัน ค่านิยมมีการเปลี่ยนแปลง เราจึงเห็นว่าบางคนมีค่านิยมที่คล้ายตามคนอื่นโดยเฉพาะบุคคลที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อความเชื่อความศรัทธาของเขา นอกจากนี้ ค่านิยมยังมีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงไปตามวุฒิภาวะของประสบการณ์ของบางคน เช่นบางคนให้ความสำคัญแก่การศึกษาเล่าเรียนมาก บางคนให้ความสำคัญแก่การศึกษาเล่าเรียนน้อย แต่ให้ความสำคัญกับการประกอบอาชีพ ค่านิยมของบุคคลแสดงออกเป็นพฤติกรรมภายนอกเช่น คนที่มีค่านิยมด้านการศึกษาสูงจะส่งบุตรหลานให้เรียนต่อสูงๆ ผู้ที่มีค่านิยมเรื่องเงินทองจะพยายามสะสมเงินทองมากๆ เพื่อจะเป็นคนมั่งมีเป็นต้น (ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2543)

ใน Dictionary of Social Science ได้ให้ความหมาย ของคำว่า ค่านิยม ไว้ว่าหมายถึง มาตรฐานทางวัฒนธรรมที่ได้รับการยอมรับแล้ว ส่วนใน Dictionary of Modern Sociology ให้ความหมายว่า ค่านิยม คือ สิ่งที่ถูกสังคมหนึ่งเห็นว่าเป็นสิ่งมีค่าควรค่าแก่การกระทำ นำกระทำ นำยกย่อง หรือ เห็นว่าถูกต้อง ดังนั้น ค่านิยมจึงหมายถึง การยอมรับนับถือ และพร้อมที่จะปฏิบัติตามคุณค่าที่คนหรือกลุ่มคนมีอยู่ต่อสิ่งต่างๆ เนื่องจากประสบการณ์แต่ละบุคคลมีความหมายแตกต่างกัน จึงทำให้ค่านิยมของแต่ละบุคคลผิดแผกแตกต่างกันออกไปด้วย ดังนั้นค่านิยมจึงไม่คงที่ (ชุตินา ธรรมทศน์,2546)

ค่านิยมเป็นสิ่งที่คนในสังคมเห็นพ้องกันว่าเป็นสิ่งที่ดี ถูกต้อง และใช้เป็นเกณฑ์ในการกำหนดความคิดและพฤติกรรมของสมาชิกของสังคมโดยส่วนรวม ซึ่งค่านิยมอาจได้รับการกล่าวอ้างถึงว่าเป็นแบบอย่างความประพฤติ (modes of conduct) หรือ เป็นจุดหมายของการมีชีวิตอยู่ (end-states of existence) กล่าวคือ ค่านิยมอาจแบ่งเป็นค่านิยมวิถีปฏิบัติ (instrumental values) และค่านิยมจุดหมายปลายทาง (terminal values) (สุนทร โคมิน,2528) ดังนี้

1. ค่านิยมวิถีปฏิบัติ คือ ค่านิยม วิถีต่างๆ ในการกระทำซึ่งเป็นทาง (means) ที่จะนำไปสู่หรือช่วยให้บรรลุถึงเป้าหมาย (goals) วิถีปฏิบัติที่จะนำไปสู่เป้าหมายนั้นเป็นกฎเกณฑ์ของสังคมที่บุคคลจะต้องยึดถือปฏิบัติตามหากเขาต้องการที่จะมีชีวิตอยู่รอดได้และก้าวหน้าประสบความสำเร็จในสังคมด้วยดี ค่านิยมวิถีปฏิบัติแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 ค่านิยมที่เน้นทางศีลธรรม ในความหมายที่ว่า การฝ่าฝืนแบบอย่างความประพฤติดังกล่าวจะนำไปสู่ความสำนึก หรือ ความรู้สึกผิด ตัวอย่างค่านิยมประเภทนี้ก็คือ ความซื่อสัตย์ ความกตัญญูรู้คุณ ความรับผิดชอบ เป็นต้น

1.2 ค่านิยมที่เน้นเรื่องส่วนบุคคล จะเป็นค่านิยมที่เกี่ยวกับความสามารถ หรือ การตระหนักถึงตนเอง ในความหมายที่ว่า การฝ่าฝืนแบบอย่างความประพฤติดังกล่าวจะนำไปสู่ความรู้สึกอับอาย ผิดหวังเกี่ยวกับความไม่พอเพียงส่วนบุคคล มากกว่าจะนำไปสู่ความสำนึกผิด ตัวอย่างค่านิยมประเภทนี้ คือ ความเป็นตัวของตัวเอง การมีความสามารถสูง การศึกษาสูง เป็นต้น

2. ค่านิยมจุดหมายปลายทาง คือ ค่านิยมที่เป็นเป้าหมายในชีวิตที่คนเราถือว่าสำคัญมากในชีวิตของเขา ค่านิยมจุดหมายปลายทางแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ค่านิยมที่มุ่งเพื่อชีวิตส่วนตัวหรือส่วนบุคคล ตัวอย่างเช่น ค่านิยมเรื่องความสุขในชีวิต ครอบครัว ความมั่งมีในเงินทองวัตถุ ความภาคภูมิใจในตัวเอง เป็นต้น

2.2 ค่านิยมที่มุ่งเพื่อสังคม ตัวอย่างเช่น ค่านิยมเรื่องความมั่นคงของชาติ ความรักอิสระเสรี การช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น

ในการวิจัยเรื่อง ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ ผู้วิจัยจะนำแนวคิดนี้มาใช้ประกอบการวิเคราะห์ละครซีรีส์ญี่ปุ่น โดยเป็นแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมโดยทั่วไปแบบกว้างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหาของละครซีรีส์ญี่ปุ่นว่ามีค่านิยมใดบ้าง

แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น

แนวคิดเกี่ยวกับสังคมญี่ปุ่น

ความคิด ความเชื่อ ทศนคติ ค่านิยม ขนบประเพณี วัฒนธรรมตลอดจนสังคมและรูปแบบการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่นคาดว่าเป็นพื้นฐานของรูปแบบและลักษณะการแสดงออกทางอารมณ์ที่สร้างโดยสังคม (ดวงรัตน์ กมลโบล, 2535) การศึกษาค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นนั้นจึงต้องทำความเข้าใจถึงสิ่งที่กล่าวมา เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

สังคมญี่ปุ่น

ในทัศนะของคนชาติอื่นๆ สังคมญี่ปุ่น ดูเป็นสังคมที่มีระเบียบแบบแผน มีความเป็นอยู่เรียบง่าย แต่ในความเป็นจริงนั้น สังคมญี่ปุ่นไม่ได้เป็นสังคมแบบง่ายๆและมีลักษณะเดียวกันไปหมด ในทางกลับกัน สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่มีความสลับซับซ้อนอย่างยิ่งสังคมหนึ่งทีเดียว แม้ว่าจะเป็นความจริงที่ว่า ชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทางวัฒนธรรม และเป็นชนชาติที่มีระเบียบวินัยสูงยิ่งชาติหนึ่งก็ตาม

สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นมีลักษณะเด่น ซึ่งได้ก่อรูปขึ้นมาจากอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ในประวัติศาสตร์ของญี่ปุ่นบางประการ (สุริชัย หวันแก้ว, 2530) ได้แก่

1. สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญแก่กลุ่มมาก ซึ่งแตกต่างกับสังคมตะวันตกนิยมที่ให้ความสำคัญแก่คุณสมบัติของบุคคลในฐานะปัจเจกบุคคล แต่สังคมญี่ปุ่นเน้นความสำคัญของกลุ่มหรือสถาบันที่บุคคลสังกัดอยู่มาก และการรวมกลุ่มก็เน้นไปที่การมีส่วนร่วมทุกด้านโดยเฉพาะทางด้านอารมณ์ความรู้สึกร่วมกันของสมาชิกในกลุ่มมากซึ่งพบได้มากในกลุ่มทางสังคมทุกระดับ เช่น ในหมู่บ้านชนบท และในบริษัทหรือโรงงาน เป็นต้น

2. สังคมญี่ปุ่นเน้นการจัดอันดับสูงต่ำในกลุ่มก็เน้นอาวุโส รุ่นพี่รุ่นน้อง ในวงการเดียวกันแยกกระด้างหนึ่ง ระดับสอง เช่นในหมู่ธุรกิจ ในหมู่สถาบันการศึกษาก็มีการจำแนกเป็นมหาวิทยาลัย เป็นต้น

3. สังคมญี่ปุ่นมีค่านิยมที่เน้นการทำงานหนัก ความซื่อสัตย์ภักดี การอุทิศตัวเพื่อกลุ่ม

4. ค่านิยมที่เน้นความรักในความสะอาด ความสุภาพและเกรงใจผู้อื่น โดยเฉพาะในกลุ่มคนที่ยอมรับกันและกัน

สังคมและการดำเนินชีวิต

ชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่เน้นถึงความสำคัญของกลุ่มมากกว่าตัวบุคคล การผูกพันกับกลุ่มเป็นสิ่งซึ่งชาวญี่ปุ่นถือว่าสำคัญยิ่ง ในการทำกิจการใดๆก็ตาม ชาวญี่ปุ่นมักจะคิดว่าสิ่งต่างๆที่ทำเสร็จ ไม่ใช่ความสามารถของตนเองเพียงลำพัง หากเป็นเพราะ “โคเนะ” ซึ่งย่อมาจากคำภาษาอังกฤษ “Connections” การเน้นกลุ่มมีอิทธิพลอย่างมากต่อแบบแผนการดำรงชีวิตของคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นทำกิจกรรมกลุ่มทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการทัศนศึกษาของโรงเรียน, บริษัท รวมทั้งการทำกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมกันเป็นกลุ่ม เช่น ผู้ชายเวลาเลิกงานก็มักจะชอบแวะเที่ยวบาร์ระหว่างทางเพื่อสังสรรค์กับเพื่อนฝูงก่อนกลับบ้าน ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในหมู่คณะเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่องมากกว่าความสำเร็จเฉพาะบุคคล ชาวญี่ปุ่นจึงให้ความสำคัญกับความร่วมมือร่วมกัน ความมีเหตุผล ความเข้าใจและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้ (ดวงรัตน์ กมโลบล, 2535)

นอกจากนี้ ชาวญี่ปุ่นจะพยายามหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันโดยตรง หรือหลีกเลี่ยงความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ในการตัดสินใจเรื่องใดๆนั้นสมาชิกในกลุ่มต้องคอยสังเกตว่าคนอื่นในกลุ่มจะมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นๆกันอย่างไรบ้าง และการเสนอความคิดเห็นนั้นก็มักเป็นลักษณะการพูดอ้อมๆ เป็นนัยๆ มากกว่าเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการ “เสียหน้า” กันขึ้น ดังนั้นคนญี่ปุ่นจะปฏิบัติตนเป็นผู้สงบเมื่ออยู่ในสังคมรู้จักควบคุมคำพูดกิจกรรมมารยาท รู้จักรักษา “หน้า” ของผู้อื่น ยินดีปฏิบัติตามกฎของกลุ่มโดยไม่มีข้อโต้แย้ง โดยปกติคนญี่ปุ่นจึงมักไม่ส่งเสียงเอะอะหรือตะโกนนอกจากจะอยู่ในแวดวงเพื่อนฝูง เพราะคนญี่ปุ่นจะรู้จักควบคุมอารมณ์ไม่ให้ตื่นเต้นดีใจหรือเสียใจจนเกินเหตุ เมื่ออยู่ต่อหน้าสังคม เราจึงพบว่าการเอะอะเอ็ดตะโร โวยวาย ต่ำทอกันแบบคนปากจัด หรือคนที่แสดงถึงอารมณ์แปรปรวนโดยง่ายไม่รู้จักควบคุมอารมณ์ของตนเองนั้นจะถือเป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่น ถือว่าน่าตำหนิอย่างยิ่งซึ่งลักษณะการพยายามระงับอารมณ์ต่างๆ อยู่เสมอไม่ว่าดีใจหรือเสียใจนี้เอง ที่เป็นสาเหตุให้คนญี่ปุ่นมักจะยิ้มอยู่เสมอ

ชาวญี่ปุ่นจะไม่ประกาศตนว่านับถือศาสนาอะไรเป็นการจำเพาะ ดังนั้นในญี่ปุ่นศาสนาเป็นเรื่องที่ไม่ค่อยมีบทบาทสำคัญมากนัก หากพิจารณาอย่างผิวเผินแล้ว เราอาจจะคิดว่าคนญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่มีความสับสนในการนับถือศาสนา แต่ก็อาจกล่าวได้ว่าคนญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะนับถือศาสนาพุทธควบคู่ไปกับศาสนาชินโตอันเป็นศาสนาดั้งเดิมของญี่ปุ่น และมีลัทธิขงจื้อแทรกอยู่ในส่วนที่เป็นจริยธรรมที่พึงปฏิบัติในสังคม

ศาสนาชินโต (Shintoism) เป็นศาสนาที่มีวิวัฒนาการมาจากการเคารพนับถือดวงวิญญาณของบรรพบุรุษอันเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ คำสอนในศาสนาชินโต ถึงแม้จะไม่ใช่ระบบดีเท่าคำสอนของพุทธศาสนาแต่ก็มีความสำคัญของคำสอน ที่เน้นถึงการมีความจงรักภักดีในเทพเจ้า เคารพบูชาบรรพบุรุษ รักธรรมชาติ รักถิ่นฐานอันเป็นบ้านเกิดเมืองนอนของตน มีความกล้าหาญ รักชาติ รัก

หมู่คณะ หวงแหวนแผ่นดินของตน นอกจากนี้แล้วยังมีแนวทางในการดำเนินชีวิตอีกด้วย เช่น สอนให้รักความสะอาดเพราะความสกปรกถือเป็นมลทินแห่งชีวิต

ศาสนาพุทธ พุทธศาสนาได้เข้าไปในประเทศญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการเมื่อปี ค.ศ. 538 และเป็นศาสนาที่มีหลักคำสอนที่เน้นในเรื่องความมีเมตตาธรรม สอนให้ดำเนินชีวิตในทางสายกลาง รู้จักควบคุมตนเอง พุทธศาสนามีอิทธิพลในเรื่องของสถาปัตยกรรม ศิลปะแขนงต่างๆ การจัดระบบระเบียบต่างๆ ซึ่งมีส่วนช่วยให้ชีวิตของชาวญี่ปุ่นมีความหมายและมีความสุขมากขึ้น

ลัทธิขงจื๊อ ลัทธิขงจื๊อมีอิทธิพลต่อชาวญี่ปุ่น แต่มิใช่ในรูปแบบของศาสนา หากเป็นรูปแบบจริยธรรมที่พึงปฏิบัติในสังคม คุณธรรมความดี ความสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัว การปฏิบัติตนในสังคม และส่งเสริมความมั่นคงให้รับระบบศักดินา ความจงรักภักดีต่อชาติและผู้อุปถัมภ์หรือเจ้านายของตน นอกจากนี้ลัทธิขงจื๊อซึ่งเป็นผลผลิตจากสังคมจีนซึ่งยึดถือผู้ชายเป็นใหญ่ก็ได้จำกัดสิทธิเสรีภาพของสตรีและบีบบังคับให้ผู้หญิงต้องตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้ชายอย่างสมบูรณ์แบบในยุคที่นักรบกำลังมีบทบาทนั้น ผู้หญิงซึ่งมีความสามารถในการรบพุ่งด้อยกว่าชาย ก็ตกอยู่ในฐานะที่ด้อยกว่าชาย ความสำคัญและบทบาทของผู้หญิงมีเฉพาะในด้านที่เป็นผู้ให้กำเนิดและดูแลครอบครัว ต้องอยู่ในบ้านมีบทบาทในการสนับสนุนหรือในการบำเรอทางเพศเท่านั้น นอกจากนี้ในสมัยคามะกุระยังได้เกิดจริยธรรมสำหรับนักรบขึ้นโดยการประมวลคำสอนของศาสนาชินโต พุทธ และขงจื๊อ เข้าด้วยกัน เรียกว่า ลัทธิบูชิโด ที่กำหนดข้อพึงปฏิบัติสำหรับนักรบ หรือชาวมูโรวัวหลายประการ โดยที่เน้นมากที่สุด ก็คือการสำนึกต่อหน้าที่และความจงรักภักดี

ชาวญี่ปุ่นจะมีลักษณะประจำชาติที่เด่น ได้แก่ ความขยันขันแข็ง ความมีระเบียบ ความพากเพียรพยายาม ทำงานเป็นทีม ความซื่อสัตย์ ความรักพวกพ้อง ความคิดที่จะเอาชนะคนอื่น การประหยัด การรักการศึกษาและมีความมีศักดิ์ศรีแห่งตน ซึ่งลักษณะประจำชาติของชาวญี่ปุ่นเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งในการสนับสนุนต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมญี่ปุ่นให้เจริญอย่างรวดเร็ว(ขุนทอง อินทร์ไทย ,2531)

แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมญี่ปุ่น

สิ่งสำคัญ ที่ไม่อาจจะเลยที่จะกล่าวถึงเกี่ยวกับญี่ปุ่นก็คือ ค่านิยมต่างๆ ที่ฝังรากลึก จนกลายเป็นพื้นฐานทางความคิดและแนวทางในการประพฤติปฏิบัติของชนชาติญี่ปุ่น แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมญี่ปุ่นที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้เป็นแนวทางในการศึกษาค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ด้านประกอบด้วย ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมด้านการทำงาน ค่านิยมด้านการศึกษา และ ค่านิยมด้านครอบครัว ดังนี้

1.ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

อารตี อภิวังคังม (2542) ได้กล่าวถึงการปฏิบัติตนในสังคมต่อกันของคนญี่ปุ่นว่า คนญี่ปุ่นจะมีสิ่งที่เรียกว่า “ทะเทมาเอ” (มารยาทต่อหน้า) กับ “ฮนเนะ” (ความรู้สึกที่แท้จริงจากใจ)

เข้ามาเกี่ยวข้องด้วยทำให้คนญี่ปุ่นแสดงออกต่อคนที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันและคนที่อยู่นอกกลุ่มต่างกัน จึงทำให้คนที่ไม่ได้ในกลุ่มเดียวกับคนญี่ปุ่นนั้นรู้สึกว่าการคบกับคนญี่ปุ่นเกิดความรู้สึกผิดใจไม่สนิท นอกจากนี้ คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน และปฏิบัติหน้าที่ต่อกันอย่างเคร่งครัด เคารพซึ่งกันและกันและยอมรับความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน คนญี่ปุ่นไม่แสดงออกชัดเจนว่าตนเองต้องการอะไรเพื่อรักษาน้ำใจซึ่งกันและกัน พูดอ้อมๆให้ได้สิ่งที่ต้องการหรือเพื่อปฏิเสธ เมื่อพบกับ “คนนอก” คนญี่ปุ่นจะมีความเกรงใจและไว้ระยะห่าง ไม่ทำตัวให้สนิทใช้คำพูดที่สุภาพจนเกินเหตุ คนญี่ปุ่นต่างมีมารยาทต่อกัน พูดจาถ้อยทีถ้อยอาศัยกันไม่ค่อยพูดจาโผงผางว่ากล่าวผู้คนหรือแสดงอารมณ์โกรธใส่ผู้ที่ไม่รู้จัก

สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญแก่ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มอย่างมาก การเน้นกลุ่มมีผลต่อแบบแผนความสัมพันธ์ของคนญี่ปุ่นในทุกๆ ด้าน ในการร่วมมือร่วมใจกันเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ให้ความสำคัญต่อกลุ่มมากกว่าความสำเร็จเฉพาะบุคคล เป็นลักษณะที่ไม่เน้นความเป็นปัจเจกบุคคล ไม่ยกย่องเชิดชูคนใดคนหนึ่งเหนือคนอื่นฯ (ซุติมา ฐนุธรรมทัศน์ ,2546)

การมีกลุ่มอยู่เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งของสังคมญี่ปุ่น โดยได้ปลูกฝังค่านิยมการอยู่เป็นกลุ่มตั้งแต่เข้าโรงเรียน การเอาใจซึ่งกันและกัน เพื่อให้อยู่ได้ในกลุ่มสังคมเดียวกัน มีข้อดีตรงที่ว่า ทุกคนมีความพยายามที่จะทำงานเพื่อกลุ่มจริงๆ การสามัคคีกันญี่ปุ่นจะมีการรวมกลุ่มที่ดีกว่า คือ ถ้าทำดีก็จะได้ดีทั้งกลุ่ม ดังนั้นทุกคนจึงต้องพึ่งพากันในกลุ่มและสามัคคีกัน จะเกิดความรู้สึกอบอุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มนั้นๆในทุกๆเรื่องไม่ว่าจะเป็นเรื่องส่วนตัวหรือไม่จะไม่ถือว่าเป็นความลับภายในกลุ่มจะรู้กันหมดและได้รับความดูแลเอาใจใส่ รวมไปถึงคนในครอบครัวด้วย (อารตี อภิวงค์งาม ,2542)

มาริสซา พงษ์ชนยนตกิจ (2542) กล่าวถึงเรื่องของกลุ่มนิยมกับพฤติกรรมทางสังคมของคนญี่ปุ่นไว้ว่า การให้ความสำคัญต่อกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่นั้น ได้มีอิทธิพลอย่างมากต่อแบบแผนการดำรงชีวิตของคนญี่ปุ่น ซึ่งจิตวิญญาณแห่งการรักกลุ่มรักพวกพ้องรักประเทศชาติของคนญี่ปุ่นอาจเห็นได้ชัดในวีรกรรมต่างๆของคนญี่ปุ่น การลงโทษที่ร้ายแรงที่สุดสำหรับผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามกฎของกลุ่มคือ การถูกเนรเทศออกจากกลุ่ม หรือถูกตัดออกจากกลุ่มสังคมที่ตนสังกัดอยู่ เรียกว่า “มูระฮะชิบุ”

อาจกล่าวได้ว่าในสังคมญี่ปุ่นกลุ่มเป็นผู้กำหนดบทบาทของบุคคลและบุคคลจะรู้สึกว่ามีคุณค่า มีความสำคัญก็ต่อเมื่อเขายังเป็นสมาชิกหรือตัวแทนของกลุ่มได้อยู่ ลักษณะความเป็นกลุ่มนิยมของคนญี่ปุ่นอาจจะถูกหล่อหลอมขึ้นตั้งแต่สมัยที่ญี่ปุ่นยังเป็นประเทศลัทธิขงจื้อนอกจากนี้ ศาสนาขงจื้อที่ญี่ปุ่นรับมาจากจีน ก็เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยหล่อหลอมให้คนญี่ปุ่นเป็นคนมีวินัย ให้ความสำคัญต่อพันธะหน้าที่ที่บุคคลพึงปฏิบัติต่อสังคมรอบข้าง คุณธรรมด้านความซื่อสัตย์ จงรักภักดี และความกตัญญูต่เวทิตา อันเป็นเครื่องส่งเสริมและประสานความเป็น

กลุ่มนิยมเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นได้รับอิทธิพลจากคำสอนของขงจื้อ อิเอะ ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่หล่อหลอมให้คนญี่ปุ่นมีลักษณะและพฤติกรรมการรวมกลุ่มดังที่เห็นในปัจจุบัน

อิเอะเป็นหน่วยการดำรงชีพ ร่วมกันของสมาชิกที่อาศัยอยู่รวมกัน ในที่เดียวกัน อิเอะ อำนาจหน้าที่ของหัวหน้าครอบครัวหลักเป็นอำนาจสูงสุด สถานะของบุคคลกำหนดได้จากสถานะของ “อิเอะ” ที่ผู้นั้นสังกัดอยู่ ทุกคนในอิเอะต้องรับผิดชอบต่อกันและกัน ปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งของการประกอบขึ้นเป็น “อิเอะ” ก็คือ “สถานที่” ซึ่งเป็นตัวกำหนด “ครอบครัว” หรือ “สังกัด”

คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับสมาชิกใน “อิเอะ” ในฐานะที่เป็นคนในบ้านมากกว่าในฐานะทางสายเลือด เพราะฉะนั้นสายเลือดหรือเครือญาติจึงมิใช่สิ่งสำคัญที่สุดในการกำหนดสถานะของบุคคลใน “อิเอะ” ทุกคนใน “อิเอะ” ถือว่าเป็นพวกพ้องเดียวกันต้องอุทิศตนเพื่อ “อิเอะ” และเคารพกฎของ “อิเอะ” จะทำการใดตามอำเภอใจของตนไม่ได้ “อิเอะ” เป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยหล่อหลอมจิตสำนึกของความเป็นกลุ่มและลักษณะการรวมกลุ่มของคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญต่อกลุ่มมากกว่าปัจเจกบุคคลและให้ความสำคัญต่อพรรคพวกภายในกลุ่ม(อุชิ)มากกว่าบุคคลภายนอกกลุ่ม(โซโตะ)พฤติกรรมและความนึกคิดของคนญี่ปุ่นมักถูกกำหนดโดยกลุ่มและทำให้คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ไม่คุ้นกับการคิดและการกระทำในฐานะปัจเจกบุคคล

แม้ระบบ “อิเอะ” จะสลายไปแล้ว แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าระบบนี้ยังมีผลอย่างมากต่อการกำหนดลักษณะโครงสร้างความสัมพันธ์ของกลุ่มต่างๆ ในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันที่เห็นได้ชัดก็คือกลุ่มต่างๆที่มีอยู่มากมายในสังคมญี่ปุ่นจะถือที่ตั้งของกลุ่มเป็นสัญลักษณ์ในการชี้สังกัดของสมาชิกเหมือนสมาชิกใน “อิเอะ” สมาชิกทุกคนจะมีจิตสำนึกในเรื่องกลุ่มสังกัดของตนสูง สังเกตจากเวลาคนญี่ปุ่นแนะนำตนเองกับผู้อื่นจะแนะนำตัวว่ามาจากที่ไหนบริษัทหรือองค์กรไหนมากกว่าที่จะบอกนามของตนเองเฉยๆ ผู้ที่ทำงานอยู่ในที่เดียวกันจะมีความสัมพันธ์ในลักษณะคล้ายสมาชิกที่อยู่ในบ้านเดียวกัน ความสัมพันธ์ของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะมีลักษณะเป็นแนวตั้ง คือ มีการแบ่งลำดับชั้นตามลำดับอาวุโสจากวัยวุฒิ ระดับการศึกษาและความยาวนานของเวลาที่มีประสบการณ์ร่วมกันในสถานที่นั้นเป็นหลัก

ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ร่วมแรงร่วมใจ สอดคล้องกลมเกลียว (chowa)เป็นปัจจัยสำคัญของการรวมกลุ่ม จึงเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นเน้นและพยายามส่งเสริมความร่วมมือร่วมใจความมีเหตุผลและเข้าอกเข้าใจผู้อื่นเป็นความดีที่คนญี่ปุ่นยกย่องมากกว่าความเก่งกล้าสามารถและความก้าวหน้าส่วนตัวของแต่ละคนการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งมักมิได้อยู่ที่คนๆเดียวหากแต่ต้องผ่านการหยั่งเสียงปรึกษาหารือในกลุ่มคณะกรรมการหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง

การให้ความสำคัญต่อกลุ่ม ทำให้ญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อวัยและตำแหน่งของบุคคลมาก แต่ละคนจะปฏิบัติต่อกันตามฐานะของแต่ละฝ่าย ความจำเป็นที่จะต้องทราบลำดับชั้นและ

สถานภาพของแต่ละบุคคลทำให้คนญี่ปุ่นนิยมแลกนามบัตรกันเมื่อเริ่มรู้จัก คนญี่ปุ่นถือว่าการแลกนามบัตรกันนั้นมีความสำคัญมาก การส่งนามบัตรให้แก่ผู้อื่นจะกระทำด้วยการแสดงออกที่เหมาะสมโดยการโค้งแล้วยื่นนามบัตรให้ (Harold , 1998)

เมื่ออยู่ในกลุ่มผู้ที่มีฐานะสูงกว่ามักจะถูกคาดหวังให้แสดงน้ำใจ มีความเมตตาปราณี และอุปถัมภ์เกื้อหนุนผู้ที่อยู่ในตำแหน่งที่ต่ำกว่าแบบพ่อกบครองลูก ผู้ที่อยู่ในฐานะลูกน้องจะถูกคาดหวังให้รู้สึกในบุญคุณและตอบแทนบุญ-คุณ โดยการเสียสละทุ่มเทแรงกายแรงใจให้แก่องค์กร มีความกตัญญู ซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อนาย บุคคลที่อยู่ในระดับสูงจะมีความรับผิดชอบต่อทุกสิ่งที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนเอง ถ้ามีความบกพร่องหรือผิดพลาดสำคัญเกิดขึ้น แม้ความผิดพลาดบกพร่องนั้นตนจะไม่ได้เป็นผู้กระทำเอง แต่เกิดขึ้นกับงานที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน ตนก็จะต้องรับผิดชอบแก้ไข หรือไม่ก็ลาออกจากตำแหน่ง บ่อยครั้งถึงกับฆ่าตัวตายเพื่อแสดงความรับผิดชอบและกู้เกียรติของตนคืนมาตามวิถีแห่งนักรบ เลือดซามูไร

ในญี่ปุ่น คุณสมบัติของผู้นำที่ดีไม่ได้อยู่ที่ความหลักแหลมเฉียบขาด แต่อยู่ที่การมีบุคลิกที่เป็นกันเอง ระมัดระวังความรู้สึกของผู้อื่น มีความน่าเชื่อถือและความเชื่อมั่น หัวหน้าที่ทำหน้าที่เหมือนครูที่เป็นผู้ชี้แนะ ส่วนการปฏิบัติและการตัดสินใจ โดยผ่านกระบวนการหารือระหว่างกันจนได้ผลสรุปที่ทุกคนหรือคนส่วนใหญ่เห็นด้วยเป็นสิ่งที่คุณน้องจะต้องปฏิบัติเพราะฉะนั้นลูกน้องจึงมิได้เป็นเพียงผู้ที่คอยรับคำสั่งจากเบื้องบน แต่จะเป็นผู้ที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ลักษณะแบบพ่อกบครองลูกของหัวหน้า และความจงรักภักดีของลูกน้อง ทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและเป็นกันเองระหว่างคนต่างระดับ อันเป็นปัจจัยให้เกิดความเป็นปึกแผ่นในกลุ่มต่างๆของญี่ปุ่น

การเน้นและให้ความสำคัญต่อกลุ่มและสถานที่ที่บุคคลสังกัด ทำให้เกิดทัศนคติที่ว่าผู้ที่จบมาจากโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยดีๆ มีชื่อเสียงจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถดี จากความเชื่ออันนี้ทำให้คนญี่ปุ่นพยายามให้ลูกหลานตัวเองสอบเข้าสถาบันดีๆ เพราะถ้าสามารถเข้าไปอยู่ในสถาบันดีๆ ได้ ก็เท่ากับเป็นหลักประกันขั้นหนึ่งแล้วว่าอนาคตคงจะไม่มีผิดมน การสอบแข่งขันเพื่อที่จะได้เข้าเรียนในสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียง สร้างความเครียดให้แก่เด็กๆ

ความสำคัญต่อกลุ่มและบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกับตนมาก ทำให้ความผูกพันกับเพื่อนฝูงในสังคมเดียวกันเป็นไปอย่างแนบแน่น ขาดความเป็นตัวของตัวเอง ทุกคนต้องพยายามปรับตัวเข้าหากัน แม้มติหรือข้อเสนอของกลุ่มจะไม่ดีและตนไม่เห็นด้วยก็ต้องยอมรับ

การให้ความสำคัญต่อความสมานฉันท์สอดคล้องกลมเกลียวทำให้คนญี่ปุ่นมักหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันโดยตรง การแสดงความคิดเห็นจะกระทำอย่างระมัดระวังเพื่อดูท่าที่ตอบสนองและโดยมากมักจะแสดงโดยทางอ้อมหรือพูดเป็นนัย ชาวญี่ปุ่นนิยมใช้คนกลางในการเสนอข้อตกลงต่างๆ เพื่อไม่ให้เกิดการเผชิญหน้ากัน หรือเกิดการเสียหน้ากัน คนญี่ปุ่นชอบใช้สำนวนที่

ให้ความหมายแบบกลางๆ ไม่บ่งบอกว่าตอบรับหรือปฏิเสธอยู่มากมาย การที่คนญี่ปุ่นต้องระมัดระวังทั้งคำพูดและความประพฤติอยู่ตลอดเวลาทำให้คนญี่ปุ่นเป็นคนเก็บกดและมี
ความเครียดสูง เพราะฉะนั้นส่วนใหญ่หลังจากเลิกงานแล้วจึงมักพักผ่อนตามร้านเหล้าและบาร์ เพื่อคลายความเหน็ดเหนื่อยทางประสาท มีธรรมเนียมญี่ปุ่นว่า สิ่งทีพูดในเวลากินเหล้าควรให้อภัยและลืมเสีย บาร์และร้านเหล้าจึงเป็นที่ระบายความผิดหวังและความเครียดอันเนื่องมาจากความกดดันของสังคม

การที่ประเทศญี่ปุ่น มีประชากรที่มีเชื้อสายเดียวกันรวมอยู่อย่างหนาแน่น ทำให้มีธรรมเนียมปฏิบัติและวัฒนธรรมเฉพาะตน ที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน การมีเชื้อสายเดียวกันทำให้สังคมและกลุ่มทางสังคมต่างๆ ในญี่ปุ่นพัฒนาจิตสำนึกและความเข้าใจในนัยยะต่างๆ ของกันและกันได้โดยบางครั้งไม่จำเป็นต้องอาศัยคำพูดผู้ที่เข้าใจจะได้รับการยอมรับว่าเป็นคนในพวกเดียวกัน (อุชิ) แต่ถ้าไม่เข้าใจก็เป็นคนนอก (โซโตะ) ซึ่งคนในนั้นหมายถึงคนภายในครอบครัวและญาติพี่น้องเป็นลำดับแรก จากนั้นก็เป็นคนที่มาจากถิ่นฐานเดียวกัน เพื่อน คนในวงการหรือที่ทำงานเดียวกัน สมาชิกในกลุ่มกิจกรรม คนญี่ปุ่นจึงมักมีกลุ่มต่างๆ มากมาย โดยมีการปฏิบัติต่อคนนอกที่แตกต่างจากคนในกลุ่มอย่างชัดเจน (ซุติมา วัฒนธรรมทัศน์, 2546)

การรวมกลุ่ม เช่น เพื่อนนักเรียน นักศึกษาร่วมรุ่น รุ่นพี่รุ่นน้อง กลุ่มกิจกรรมในมหาวิทยาลัย ตลอดจนกลุ่มทำงานในบริษัทหรือสถาบันทั้งภาครัฐและเอกชน จะมีความสัมพันธ์ต่อกันมาก การถูกขับออกจากกลุ่มหมายถึงผิดวินัยกลุ่มอย่างร้ายแรง การที่จะอยู่ในกลุ่มหรือสังคมจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม มีการเข้าอกเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกัน ไม่แสดงความเก่งแต่เพียงผู้เดียว ช่วยเหลือกัน อุทิศตนเพื่อกลุ่ม การทำเพื่อกลุ่มทำให้คนญี่ปุ่นทำอะไรอย่างจริงจัง คนญี่ปุ่นได้ชื่อว่าซันและเอาจริงเอาจัง มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ จะรู้สึกผิดเมื่อรู้ว่าตนกระทำการสิ่งที่เป็นการทรยศต่อกลุ่มหรือทรยศต่อความไว้วางใจที่กลุ่มมีให้ การอยู่ร่วมกลุ่มด้วยความซื่อสัตย์และจงรักภักดี ทำให้กลุ่มเกิดความสามัคคี เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ลักษณะการอุทิศตนเพื่อกลุ่มเพื่อประเทศชาติ ทำให้ญี่ปุ่นซึ่งถึงแม้จะเป็นประเทศที่แพ้สงคราม แต่ก็สามารถฟื้นตัวและพัฒนาประเทศได้ในเวลาอันรวดเร็ว

นอกจากการให้ความสำคัญกับความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มแล้ว การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสเป็นอีกสิ่งหนึ่งที่สังคมญี่ปุ่นได้ให้ความสำคัญ

สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่มีชนชั้นมาตั้งแต่อดีต เป็นระบบที่มาจากการสืบทอดอำนาจเชื้อสายทางตระกูลและเจ้าขุนมูลนาย ปัจจุบันความสำนึกในชนชั้นแบบเก่าได้ลดลงไปมาก โดยมีความผูกพันกับกลุ่มและความสำนึกในการจัดลำดับขั้นเข้ามาแทนที่ สังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ประกอบด้วยกลุ่มต่างๆ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะประกอบด้วยคนต่างฐานะและหน้าที่ แต่ละกลุ่มจะจัดแบ่งสถานภาพสมาชิกออกเป็นลำดับขั้นสูงต่ำหลายระดับ ชิเอะ นาคาเนะ (Chie Nakane)

เรียกสังคมที่มีการจัดลำดับชั้นว่า “สังคมมนุษย์สัมพันธ์แบบแนวตั้ง” (Tateshakai no Ningen kankei) เป็นความสัมพันธ์ของบุคคลที่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งเดียวกัน เช่น พ่อกับลูก หัวหน้ากับลูกน้อง การจัดระเบียบกลุ่มแบบแนวตั้งนี้มีอยู่ทั่วไปในสถาบันต่างๆ ในญี่ปุ่น การเรียงลำดับชั้นของคนในสังคมแนวตั้งจะถือเอาอายุการเข้าเป็นสมาชิกในสังคมนั้นเป็นเครื่องวัด ผู้ที่อยู่ในสังคมนั้นมานาน ถือว่าเป็นผู้มีประสบการณ์ร่วมกับสมาชิกในสังคมนั้นมาก ซึ่งมักได้เป็นผู้อยู่ในตำแหน่งสูงๆ ส่วนผู้ที่เพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ ก็ถือเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ร่วมกับผู้อื่นน้อยก็อยู่ในตำแหน่งต่ำก่อน แล้วค่อยเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น นั่นคือ การเรียงลำดับชั้นตามหลักอาวุโสและอายุในการเข้าเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคมนั้นเป็นเครื่องวัดคนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับวัยและตำแหน่งของบุคคลมาก

ระบบอาวุโสมีอิทธิพลในการกำหนดบทบาทของบุคคลในสังคมผู้ใหญ่มากกว่าจะมีโอกาสมากกว่าในการเป็นผู้นำของกลุ่มหรือหน่วยงานต่างๆ ชนชาติญี่ปุ่นนั้นเป็นชนชาติที่ยึดถือในระเบียบวินัยและมีความเคารพนับถือต่อผู้ใหญ่เหนือตน หรือผู้มีอาวุโสกว่าอย่างเคร่งครัด จึงสังเกตได้ว่า ในประเทศญี่ปุ่นนั้นคนที่ดำรงตำแหน่งสูงๆ มักจะต้องเป็นผู้สูงอายุทั้งสิ้น การจ่ายเงินเดือนก็เช่นกัน จะขึ้นอยู่กับอายุเป็นหลัก ใครจะได้เงินเดือนเท่าไร ก็ขึ้นอยู่กับอายุ ระยะเวลาที่ทำงานมา ขนาดของครอบครัว และตำแหน่ง (ซึ่งต้องขึ้นอยู่กับอายุเช่นกัน ต้องมีอาวุโสจึงจะได้รับตำแหน่งสูงๆ) โดยไม่คำนึงถึงผลงานที่ทำมากนัก (ดวงรัตน์ กมโลบล, 2535)

ญี่ปุ่นมีกฎระเบียบของกลุ่ม เช่น ระบบรุ่นพี่ที่ต้องเคารพรุ่นพี่อย่างเกินจำเป็น ทั้งในระบบงานและสถาบันการศึกษา เช่น การสมาคม หลังเลิกงาน เมื่อถูกรุ่นพี่ชวนไปกินสังสรรค์หลังเลิกงานก็เป็นหน้าที่ หรือคำสั่งเกี่ยวกับงานที่ได้รับจากรุ่นพี่ตลอดจนการปฏิบัติตัว การรักษามารยาทอย่างมาก ในระบบการศึกษาที่มีรุ่นพี่รุ่นน้อง รุ่นน้องจะทำตามคำสั่งของรุ่นพี่แทบทุกเรื่องของไทย รุ่นพี่จะมีความรู้สึกเสียสละ แต่ของญี่ปุ่นจะเป็นแบบอำนาจในการเป็นผู้นำ (อารตี อภิวงศ์งาม ,2542)

การอยู่ในสังคมญี่ปุ่นที่เน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มนั้นมีลักษณะสำคัญประการหนึ่ง คือ การประพฤติดนต้องคอยระวังว่าคนอื่นจะรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร ต้องทำอยู่ภายใต้กรอบหรือบรรทัดฐานของกลุ่มหรือสังคม เช่นการแต่งกาย การใช้ชีวิต พฤติกรรม ต้องคอยนึกถึงใจของผู้อื่น (ชุตีมา ธนุธรรมทัศน์ ,2546)

สำหรับค่านิยมเกี่ยวกับสตรีในสังคมญี่ปุ่น ทศนคติที่ยึดถืออย่างแน่นแฟ้นประการหนึ่งก็คือ ถือผู้ชายเป็นใหญ่เหนือผู้หญิง สังคมของญี่ปุ่นมีการกีดกันการทำงานของผู้หญิงอย่างรุนแรง คำสอนของลัทธิขงจื้อ แต่โบราณนั้นมีอิทธิพลอย่างมาก ที่สอนให้ผู้หญิงอยู่ในโอวาทของพ่อในยามเป็นเด็ก เชื่อฟังสามีเมื่อยามเป็นผู้ใหญ่ และเชื่อฟังลูกชายเมื่อยามแก่เฒ่า นั้นยังคงมีอิทธิพลอยู่มากในสมัยปัจจุบัน และจะถูกสอนให้เป็นข้อๆ เด็กผู้หญิงจะถูกอบรมอย่างเข้มงวด สำหรับชน

ชาติญี่ปุ่นแล้ว ความรู้สึกต่อความเป็น “ผู้หญิง” นั้นรุนแรงมาก จะเรียนอะไรหรือจะทำอะไรก็ต้องอยู่ในขอบเขตของความเป็นผู้หญิง เมื่อเรียนจบแล้วผู้หญิงจะทำงานระดับที่ไม่ค่อยได้ใช้มันสมอง แม้จะจำเรียนมาสูงเพียงใด ในภาษาญี่ปุ่นผู้ชายจะเรียกรภรรยาของตนว่า “คะโน” แปลว่า ผู้หญิงที่อยู่ในบ้าน ดังนั้นผู้หญิงญี่ปุ่นจึงไม่ค่อยมีบทบาทในทางสังคม โดยทั่วไปแล้วผู้หญิงญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อการแต่งงานมาก เด็กผู้หญิงจะคิดถึงเรื่องการแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย เมื่อเริ่มเข้าสู่วัยสาวจะต้องเริ่มเรียนสิ่งที่จำเป็นต่อชีวิตการครองเรือน เช่น การจัดดอกไม้ เย็บปักถักร้อย เด็กผู้หญิง จะถูกพร่ำสอนให้คุ้นเคยกับการทำงานในบ้าน และการปรนนิบัติต่อผู้ชาย และเมื่อแต่งงานไปแล้ว ภรรยาจะต้องอุทิศตนอย่างเต็มที่เพื่อความสุขของคนในครอบครัว กิจกรรมทางสังคมนอกครอบครัวถือเป็นสิ่งที่ภรรยาไม่ควรยุ่งเกี่ยว

ขุนทอง อินทร์ไทย (2531) ได้กล่าวถึงชาวญี่ปุ่นว่า เป็นคนที่มีระเบียบวินัยเป็นอย่างสูง การใช้ชีวิตประจำวันของชาวญี่ปุ่นจะเป็นไปอย่างมีระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด จะเห็นได้ว่าเมื่อชาวญี่ปุ่นถอดรองเท้าเขาจะหันเอาหัวรองเท้าออก เมื่อจอดรถยนต์ก็จะเอาหัวรถออกทำให้ลำบากในเวลาจอดหน่อยแต่สะดวกเวลาออกรถ คนญี่ปุ่นจะไม่ยอมใส่รองเท้าในบ้านโดยเด็ดขาด แต่จะใส่รองเท้าแตะในบ้านและในบ้านของชาวญี่ปุ่น เขาจะจัดข้าวของไว้อย่างเป็นระเบียบเรียบร้อย ความมีระเบียบวินัยบวกกับนิสัยการรักความสะอาดทำให้สังคมญี่ปุ่นสะอาดเรียบร้อย ความมีระเบียบวินัยทำให้คนญี่ปุ่นทำอะไรเหมือนกันไม่ทำให้คนคอยถกเถียงกันโดยไม่จำเป็น เมื่อทุกคนมุ่งทำงานในจังหวะเดียวกันในทิศทางเดียวกันก็จะได้งานที่มีประสิทธิภาพดีขึ้น คนญี่ปุ่นแม้ว่าเขาจะไม่ค่อยเห็นด้วยเขาก็ยอมทำโดยไม่ตั้งคำถามโดยไม่จำเป็น คนญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคนตรงในเรื่องระเบียบวินัย

นอกจากนี้ คนญี่ปุ่นไม่ชอบให้ใครมีบุญคุณต่อตน ถ้าใครทำอะไรให้เขาเขาจะรีบหาทางตอบแทนโดยเร็วที่สุด เช่น ถ้าเราพาเขาไปเลี้ยงข้าวเสร็จแล้วเขาก็จะพาเราไปเลี้ยงกาแปตอบแทนในคืนเดียวกันนั่นเอง เป็นต้น

ค่านิยมอื่นๆ เช่น ค่านิยมความรักชาติ การมีนิสัยประหยัดอดออมไม่ใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายและค่านิยมในการช่วยเหลือตนเอง ล้วนแต่หลอมรวมเข้าเป็นเอกลักษณ์ของคนญี่ปุ่น

2.ค่านิยมด้านการทำงาน

การบริหารงานของญี่ปุ่น ยังคงบริหารแบบอายุงานเป็นหลัก ไม่ใช่ความสามารถเป็นหลัก พนักงานบริษัทของญี่ปุ่นทุกคนมีฐานะเท่าเทียมกันหมดเมื่อแรกเข้าและฝึกงานเหมือนผู้ไม่เป็นมาก่อนได้เข้าไปที่ละชั้น เกิดรุ่นพี่รุ่นน้อง ข้อดี คือ ความสนิทกัน ทุกคนรู้สึกเหมือนเป็นครอบครัวเดียวกัน และทำงานในบริษัทอย่างเต็มที่กำลังเพราะอาจต้องพึ่งพาบ้านนี้ (บริษัท) ไปตลอดชีวิต เนื่องจากคนญี่ปุ่นไม่นิยมเปลี่ยนงานใหม่เพราะต้องไปเริ่มต้นใหม่ (ขุนทอง อินทร์ไทย ,2531)

ค่านิยมของคนญี่ปุ่นมักจะทำงานในบริษัทเดียวไปตลอดชีวิต คนญี่ปุ่นจะมีความรู้สึก “ภักดี” ต่อองค์กรที่ตนสังกัดอยู่ ดังนั้นเมื่อตัดสินใจทำงานกับบริษัทหรือองค์กรใดแล้วจะปักใจอยู่กับหน่วยงานดังกล่าวอยู่ตลอดชีวิต (Life Time Employment) ซึ่งเป็นจุดเด่นที่กล่าวถึงกันทั่วโลก ความภักดีต่อองค์กร นี้เป็นความรู้สึกที่ติดมากับสังคมในสมัยก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมศักดินาในสมัยเอโดะที่ระบบการปกครองของโชกุนใช้ลัทธิขงจื้อเป็นหลักซึ่งเน้นให้นับคุณที่ผู้ซึ่งข้างล่างจงรักภักดีต่อผู้ปกครอง เช่น ซามูไรจะต้องปกป้องเจ้านายของตนเองจนชีวิตจะหาไม่ ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจะไม่ยอมย้ายสังกัดของตนง่ายๆ บางคนก็ยอมตายตามเจ้านายที่แพ้สงครามไปด้วย ความรู้สึก ในการร่วมหัวจมท้ายด้วยกันเกิดขึ้นในองค์กรทุกประเภทในญี่ปุ่น ในองค์กรธุรกิจการที่บุคคลร่วมทำงานด้วยจนปลดเกษียณทำให้บริษัทสามารถใช้พลังทั้งแรงกายใจและสมองของบุคคลนั้นอย่างเต็มที่

คนญี่ปุ่นมีคำพูดที่ติดปากคือ “gambatte kudasai” “พยายามเข้านะ” ซึ่งคำนี้เป็นคำพูดที่ครอบครัวกรวด เมื่อฟังแล้ว จะรู้สึกตัวตัวเองต้องทำอย่างเต็มความสามารถและถ้าทำไม่สำเร็จก็จะรู้สึกผิดต่อคนที่พูดให้กำลังใจ คนญี่ปุ่นโบราณเป็นชาติที่ได้รับการยกย่องว่าขยันอดทนชาติหนึ่ง ความขยันของพลเมืองของประเทศประกอบกับค่านิยมที่ส่งเสริมให้การดำเนินกิจการไม่ว่าเรื่องใดใด ก็สามารถทำให้ลุล่วงไปด้วยดี คือ ค่านิยมของการทำงานเป็นทีมเวิร์คที่ดี (อาริตี อภิวังคังม 2542)

การทำงานกันเป็นทีมเป็นลักษณะประจำชาติที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ส่งเสริมให้ญี่ปุ่นเจริญเร็ว คนญี่ปุ่นเมื่อทำงานจะทำกันเป็นทีม เริ่มตั้งแต่การปรึกษาหารือกันแม้แต่เรื่องเล็กน้อยก็ต้องหารือกันก่อน คนญี่ปุ่นจะไม่พอใจมากเมื่อคนกลุ่มหนึ่งคิด และเริ่มทำอะไรไว้ก่อนแล้วมาโยนให้ตนทำ เขาต้องการมีส่วนร่วมตั้งแต่ตอนแรก เมื่อคิดวางแผนตัดสินใจว่าจะทำอะไรแล้วเขาจะแบ่งงานกันทำ คนญี่ปุ่นไม่ค่อยสนใจว่างานที่ตนรับผิดชอบจะเป็นงานที่ไม่ค่อยมีความหมาย ขอให้เป็นงานขององค์กรก็แล้วกัน เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำอะไรแล้วเขาจะพยายามทำอย่างดีที่สุด ญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่ทำงานเป็นทีมเวิร์คได้ผลค่อนข้างดี อันนี้เป็นเรื่องของจิตใจที่คนญี่ปุ่นเมื่ออยู่ในกลุ่มจะมีพลังมากจะรู้สึกอบอุ่นใจเมื่อได้รับการยอมรับจากกลุ่ม ในขณะที่หลายประเทศเน้นเรื่องความสามารถบุคคล ญี่ปุ่นจะเน้นในเรื่องกลุ่ม

จุดดีของคนญี่ปุ่นคือเรื่องตรงต่อเวลา และความซื่อสัตย์ต่อการติดต่อค้าขาย ลักษณะเด่นของคนญี่ปุ่นในเรื่องเกี่ยวกับความซื่อสัตย์นั้นจะพบว่า คนญี่ปุ่นเป็นคนที่หยิ่งในศักดิ์ศรีของตนเอง เขาจะไม่ยอมเอาศักดิ์ศรีไปแลกกับความสะดวกสบายหรือลาภที่มีควรได้ เห็นได้ว่าชาวญี่ปุ่นไม่นิยมขอยืมเงินกันใช้เป็นส่วนบุคคล ซึ่งความซื่อสัตย์นี้คนญี่ปุ่นได้เรียนรู้จากโรงเรียนในญี่ปุ่นโดยไม่รู้ตัว ในการสอนที่เน้นเป็นพิเศษหลังสงครามคือ “ความร่วมมือ” ขยัน หมั่นเพียร “การอยู่ร่วมกัน

เป็นระบบ” ระบบของญี่ปุ่นไม่เน้นการแข่งขันกันเองแต่เน้นการแข่งขันกับองค์กรอื่น ทำให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะร่วมกันเป็นร่วมตายกัน เพื่อที่จะนำองค์กรของตนไปสู่ชัยชนะให้ได้

ลักษณะความซื่อสัตย์และความจงรักภักดีเป็นผลมาจากความเชื่อในเรื่องศาสนา ได้แก่ ศาสนาชินโต พุทธและขงจื้อที่ผสมผสานเข้าด้วยกัน คนญี่ปุ่นทั่วไปจะนับถือศาสนาพุทธควบคู่ไปกับชินโต อันเป็นศาสนาดั้งเดิมและมีขงจื้อแทรกอยู่ในฐานะที่เป็นจริยธรรมที่พึงปฏิบัติในสังคม ขงจื้อเข้ากันได้ดีกับชินโตในแง่คุณธรรมความดี ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัวและการปฏิบัติตนต่อสังคม โดยสอนให้จงรักภักดีต่อชาติ ต่อผู้อุปถัมภ์หรือนายของตนให้ทุกคนปฏิบัติตามหน้าที่ต่อสังคม รวมถึงลัทธิบูชิโด ซึ่งเป็นจริยธรรมสำหรับนักรบถือได้ว่าเป็นจริยธรรมอันสูงส่งโดยเน้นความสำคัญต่อหน้าที่ และความจงรักภักดีของนักรบและชามูไรที่เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าผู้ครองนคร (ไดเมียว) กับนักรบในบังคับบัญชา จนกลายมาเป็นความสัมพันธ์ในหมู่พนักงานในบริษัทเดียวกันที่ปฏิบัติต่อกันตามฐานะของแต่ละฝ่ายด้วยความซื่อสัตย์และจงรักภักดี โดยผู้อยู่ในฐานะสูงกว่าจะถูกคาดหวังให้แสดงน้ำใจและความเมตตากรุณาต่อผู้ใต้บังคับบัญชา ส่วนลูกน้องก็ ถูกคาดหวังให้ตอบแทนบุญคุณโดยการให้ความเคารพและจงรักภักดีต่อนาย(ซุติมา ธรรมทัศน์, 2546)

คนญี่ปุ่นมีความซื่อสัตย์ต่อนายจ้าง ในปัจจุบันนี้ค่านิยมของความซื่อสัตย์ต่อนายยังอยู่ในคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นเมื่อเข้าทำงานในบริษัทใดแล้วมักจะไม่เปลี่ยนที่ทำงานอีก นอกจากนี้การแบ่ง “คนนอก” กับ “คนใน” มีผลดีต่อการทำงานเป็นหมู่คณะ การทำเพื่อหมู่คณะ การรักษาของที่ใช้ร่วมกัน ญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่จริงจังกับคำว่างาน ญี่ปุ่นได้ปลูกฝังค่านิยมในเรื่องการทำงานตั้งแต่ยังเด็กให้เคารพกฎเกณฑ์ของสังคม การทำงานเป็นหมู่คณะ ให้รักและทำเพื่อประเทศชาติของคนญี่ปุ่นตั้งแต่อดีต คนญี่ปุ่นจึงมีแต่คำว่าต้องชนะ และให้มีความพยายามกับทุกเรื่องก่อนเสมอ แต่เมื่อไม่ประสบความสำเร็จจริงๆญี่ปุ่นก็ยอมรับได้ในที่สุด (ณรงค์ สินสวัสดิ์, 2524)

การเปลี่ยนกลุ่มก็คือ การสูญเสียเพื่อนร่วมกลุ่มและต้องไปอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ และที่สำคัญเมื่อออกจากหน่วยงานนั้นไปแล้ว การที่จะกลับเข้ามาอยู่ในที่เดิมอีกก็เป็นไปได้ยาก เนื่องจากทันทีที่ออกจากหน่วยงานนั้นไปส่วนใหญ่คนที่อยู่ในลำดับถัดลงมาจะขึ้นมาอยู่ในตำแหน่งแทนที่ทันที ระบบการจ้างงานในญี่ปุ่นจึงมักจึงเป็นการจ้างงานตลอดชีพ คนที่ได้เข้าทำงานที่ใดที่หนึ่งแล้ว ก็มักจะทำงานอยู่ที่นั่นจนกว่าจะเกษียณอายุ ระบบการจ้างงานแบบตลอดชีพทำให้บรรยากาศของที่ทำงานมีลักษณะเหมือนครอบครัวใหม่ ทุกคนต้องรับผิดชอบต่ออนาคตและความเจริญเติบโตของกิจการการแข่งขัน คติของพนักงานญี่ปุ่น “รวมกันเราอยู่” การทำงานเป็นทีมจึงประสบผลสำเร็จมากเมื่อคนงานมีความภักดีต่อบริษัทและมักไม่ย้ายงาน ฝ่ายบริหารมีความมั่นใจและพร้อมที่จะลงทุนเพื่อฝึกอบรมพนักงาน ระบบการจ้างงานตลอดชีพ วินัยและความ

ตรงต่อเวลา จึงเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญ เพราะคนชาตินิยมหรือไม่ตรงต่อเวลาเพียงคนเดียว อาจทำให้กลุ่มเดือดร้อน งานขาดประสิทธิภาพหรือล้มเหลวได้

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์ (2524) กล่าวถึงลักษณะนิสัยคนญี่ปุ่นว่า คนญี่ปุ่นทำอะไรจริงจัง เช่น เวลากินเหล้าก็กินกันเมาสนุกสนานอย่างเต็มที่ เวลากินข้าวกลางวันเขาก็กินอย่างรวดเร็ว ไม่กินไปคุยไป สนุกดีแบบบางชาติ เวลาฝึกกีฬาเขาก็ฝึกกันเต็มที่ และเมื่อทำงานเขาก็ทำงานเต็มที่ ทุ่มเทให้ ไม่ทำไปขี้ไป คุยไปเล่นไป การทำงานของคนญี่ปุ่นก็อาจจะถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการทำอะไรทำจริงของคนญี่ปุ่น

คนญี่ปุ่นได้รับการยกย่องว่าเป็นคนที่มีความเป็นระเบียบอย่างมาก ชีวิตประจำวันเป็นไปอย่างมีระเบียบสังเกตได้จากการเข้าแถวซื้อของ การเข้าคิวรอรถ เป็นต้น และที่สำคัญคือการมีระเบียบวินัยในการทำงานที่มีความขยัน ตรงต่อเวลา จริงจังต่องาน และซื่อสัตย์ เนื่องมาจากลักษณะการรวมกลุ่มที่ทุกคนต้องอุทิศตนเพื่อกลุ่ม ความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อกลุ่มเป็นวัตถุประสงค์เพื่อให้กลุ่มมีความเจริญก้าวหน้า ความมานะพากเพียรพยายามและอดทนเป็นลักษณะที่เด่นชัดของคนญี่ปุ่นที่ปฏิบัติต่อกลุ่มหรือสังคมทั้งในโรงเรียน มหาวิทยาลัยหรือบริษัท สถาบันต่างๆ โดยความสำเร็จจะต้องได้มาด้วยความอดทน และความพยายาม รวมทั้งการช่วยเหลือและการสนับสนุนจากคนในกลุ่ม เบฟู (Befu, 1981) กล่าวว่าไว้ว่าความอดทนมีมานะของคนญี่ปุ่นนั้นเกิดจากความเชื่อที่ว่าคนเราจะต้องผ่านความลำบาก ต้องต่อสู้ด้วยความอดทนจึงจะผ่านพ้น จนกลายเป็นคนที่ควรแก่การยกย่อง แนวคิดนี้ชี้ให้เห็นความสำคัญต่อความพยายาม การทำงานหรือการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจริงใจ เพื่อบรรลุเป้าหมายของตนและของกลุ่ม

คนญี่ปุ่นเป็นคนที่รักงาน ความขยันของชาวญี่ปุ่นเป็นลักษณะที่เด่นที่สุดของชาวญี่ปุ่นอย่างหนึ่ง ความขยันขันแข็งปรากฏอยู่ในบุคคลทุกอาชีพไม่ว่าในวงการรัฐบาลหรือเอกชน เป็นที่น่าสนใจว่าความขยันในการทำงานของชาวญี่ปุ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนทางด้านวัตถุที่เห็นได้ชัดในขณะปฏิบัติงาน คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่มุ่งทำงานก็เพราะอยากเห็นความเจริญขององค์กรที่ตนสังกัดอยู่ ต้องการเห็นองค์กรของตนขยายต่อไปเรื่อยๆ จากเล็กเป็นใหญ่ เขาถือว่าถ้าองค์กรเจริญขึ้นฐานะส่วนตัวของเขาก็จะดีขึ้นไปเอง

การที่คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ขยันมากก็เป็นเพราะว่าอาศัยอยู่ในเมืองหนาว ต้องรีบปลูกพืชผักผลไม้ในฤดูร้อนอันมีเวลาจำกัด ภัยธรรมชาติต่างๆ จึงต้องเตรียมสะสมอะไรไว้รับมือ นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของการขาดแคลน กล่าวกันว่าความขาดแคลนเป็นสาเหตุที่สำคัญของความขยันขันแข็ง

ญี่ปุ่นได้ปิดประเทศมานานถึงเกือบสามร้อยปี เมื่อเปิดประเทศอีกครั้ง ชาวญี่ปุ่นได้พากันตระหนักว่าประเทศของตนด้อยความเจริญกว่าประเทศตะวันตกอย่างมากจึงเกิดความรู้สึกอับอายและกลัวฝรั่ง จึงต้องรีบชวนชาวต่างชาติของตนให้เจริญตามทันประเทศดังกล่าวนั้น โดยเหตุนี้ชาวญี่ปุ่นจึงต้องขยันขันแข็งมากกว่าในอดีต ในระยะหลังญี่ปุ่นพ่ายแพ้ในสงครามโลกครั้งที่

สอง ต้องฟื้นฟูประเทศกันใหม่ จำเป็นต้องทำงานหนักมากยิ่งขึ้นความเอาใจจริงเอาใจในการทำงาน จึงเป็นหลักในการทำงานของคนทั้งประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะหลังนี้ องค์การการผลิตได้ เปลี่ยนมาเป็นในรูปแบบบริษัทที่เน้นการแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น ในสมัยก่อนนี้คนญี่ปุ่นอาจจะรักชาติมาก ถึงกับยอมเสียสละชีพได้ง่ายๆ ในยามสงครามแต่ในภาวะสงบหลังสงครามนี้ ชาวญี่ปุ่นได้หันเห จากการเสียสละเพื่อชาติมาเป็นเพื่อบริษัท จะเห็นได้จากกรณีที่ชาวญี่ปุ่นได้ฆ่าตัวตายเป็นจำนวนมาก เมื่อทำงานพลาด จนทำให้งานของบริษัทเสียหาย หรือทำให้บริษัทเสียชื่อเสียงสำหรับคนงาน ประเภทนี้แล้วคงจะยึดหลักชีวิตที่ว่า “ตัวตายดีกว่าบริษัทตาย”

คนญี่ปุ่นได้ชื่อว่าเป็นคนมีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่การงานสูงมาก ไม่เพียงแต่ขยันขันแข็งเท่านั้น โดยปกติเขาจะพยายามทำงานในส่วนที่เขารับผิดชอบอย่างดีที่สุดจึงต้องทุ่มเททั้งแรงกาย แรงใจ และสมองเข้าด้วยกัน ความรับผิดชอบของคนบางคนจึงถึงกับเอาชีวิตเป็นเดิมพัน สังคมที่มีคนที่มีความรู้สึกในการรับผิดชอบต่อสูงแล้วย่อมจะเจริญเร็วกว่าสังคมที่คนไม่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อเป็นธรรมดา

3. ค่านิยมด้านครอบครัว

คนญี่ปุ่นแต่เดิมนั้นมีครอบครัวที่ประกอบด้วยสมาชิกรุ่นปู่ย่าตายาย พ่อแม่ และลูก อาศัยอยู่ร่วมกัน โดยพ่อเป็นหลัก ทำงานเลี้ยงครอบครัวในฐานะหัวหน้าครอบครัว ส่วนแม่นั้นอยู่บ้านทำหน้าที่ดูแลปรนนิบัติคนในครอบครัวทุกอย่าง โดยสังคมยกย่องฐานะของผู้ชายสูงกว่าผู้หญิงที่มีสถานภาพเป็นเพียงผู้อยู่ในบ้าน (Kanai) แต่ในปัจจุบันนี้ฐานะผู้หญิงเริ่มดีขึ้น โดยเฉพาะภรรยาสามารถแสดงความคิดเห็นของตนเองได้มากขึ้น โดยเฉพาะมีอำนาจจิตวิสัยมากในเรื่องการดูแลการศึกษาของลูก

ยูพา คลังสุวรรณ (2542) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับระบบครอบครัวญี่ปุ่นว่า ครอบครัว เป็นสถาบันพื้นฐานของการเกาะกลุ่มทางสังคม แบ่งเป็น 3 ระดับด้วยกัน คือ

1. กลุ่มพื้นฐาน – ครอบครัวทั่วไป
2. รัฐ (the state) รวมประชากรทั้งหมดของสังคม
3. กลุ่มระดับกลาง เป็นกลุ่มอยู่ระหว่างกลุ่มหนึ่งและกลุ่มสอง

“อิเอะ” (ie) แนวคิดเกี่ยวกับระบบครอบครัวของญี่ปุ่น ครอบครัว คือ การอาศัยอยู่ด้วยกันอย่างมีส่วนร่วม และมีการช่วยเหลือกันทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ความต่อเนื่องของครอบครัวมีความสำคัญมาก ต้องหาผู้มาดูแลครอบครัวนี้ให้คงอยู่ต่อไปเรื่อยๆ ผู้ดูแลครอบครัวก็จะเป็นหัวหน้าครอบครัว หัวหน้าครอบครัวจะมีงานต้องทำมากและมีหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบครอบครัว และสมาชิกทุกคนในครอบครัว มีอำนาจมากในการสั่งการเกี่ยวกับการกระทำต่างๆ สมาชิกของครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่ จะประกอบด้วยหัวหน้าครอบครัว ภรรยา พี่น้องที่ร่วมสายโลหิตและที่ไม่

ร่วมสายโลหิตเดียวกันเลย ลูกหลาน เครือญาติใกล้ชิด เครือญาติห่างๆ และคนที่ไม่ใช่ญาติ เช่น คนงานที่อาศัยอยู่ในบ้าน เป็นต้น สมาชิกกลุ่มนี้จะมี “ความเป็นสมาชิกภาพ”

สมาชิกของครอบครัวเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือหน่วยย่อยของครอบครัว ความสำเร็จและความล้มเหลวของสมาชิกมีผลต่อชื่อเสียงของครอบครัว สมาชิกต้องทำทุกอย่างเพื่อครอบครัว และต้องรับผิดชอบต่อการกระทำต่างๆของตนด้วย ราวในปี 1872 รัฐบาลเน้นความสำคัญของการศึกษา และพยายามให้ความคิดว่าการศึกษาก่อให้เกิดการลงทุนเพื่อความสำเร็จของชีวิต การศึกษาและความสามารถของปัจเจกชนสามารถตัดสินอนาคตของคนมากกว่าชาติกำเนิด

ค่านิยมเกี่ยวกับความเป็นแม่ผู้หญิงญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่แม่บ้านโดยการดูแลทำงานบ้านให้เรียบร้อยและเอาใจใส่สามีของตน รวมทั้งเลี้ยงบุตรและดูแลให้ดี สามีจะได้ไม่ต้องเป็นห่วง ดังนั้นสามีจะต้องไม่ทำงานในบ้านเลย ภรรยาชาวญี่ปุ่นมักจะพอใจและภูมิใจกับงานแม่บ้านของตน ส่วนใหญ่จะยึดถือว่าการเลี้ยงลูกด้วยตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในและเป็นสิ่งจำเป็นและเชื่อกันว่า เด็กที่มีปัญหาทางสังคมก็เป็นเพราะไม่ได้รับการเอาใจใส่ดูแลจากแม่จึงทำให้เด็กเป็นคนที่ไม่ขาดความรักและความอบอุ่นจากแม่ จนทำให้ต้องประสบชะตากรรมต่างๆด้วยการใช้ความรุนแรงต่างๆ

ครอบครัวญี่ปุ่นยุคใหม่ ผู้ที่เป็นศูนย์กลางและมีบทบาทสำคัญก็คือแม่ไม่ใช่พ่อ แม้ในความเป็นจริงพ่อคือผู้หารายได้มาเลี้ยงครอบครัว แต่พ่อก็ไม่มีบทบาทสำคัญแต่อย่างใดในการดูแลครอบครัว เรื่องการเงินในครอบครัวจะอยู่ในมือของแม่เกือบทั้งหมดพ่อมักจะอยู่นอกบ้านตลอดเวลาที่ลูกตื่น ลูกๆมักใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับแม่ และแม่เท่านั้นเป็นผู้คอยควบคุมดูแลเกี่ยวกับการศึกษาของลูกอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในสังคมญี่ปุ่นที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในด้านการศึกษานั้น แม่โดยทั่วไปจึงให้ความสำคัญในด้านการศึกษาของลูกตั้งแต่สมัยเด็กๆ โดยเฉพาะลูกชายมักจะมีความผูกพันและขึ้นอยู่กับแม่อย่างมาก อย่างไรก็ตามการที่แม่คอยดูแลช่วยเหลือลูกอย่างใกล้ชิดตลอดเวลาในอีกแง่หนึ่งกลับเป็นการทำให้เด็กอ่อนแอในด้านจิตใจ เพราะไม่เคยตัดสินใจอะไรที่สำคัญเลย ทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นไม่กล้าตัดสินใจ ทำอะไรด้วยตนเองไม่ได้ ต้องปรึกษาแม่ก่อนเสมอ จึงเป็นปัญหาของลักษณะการเลี้ยงดูลูกแบบปกป้องมากเกินไป แต่แม้ว่าภรรยาหรือแม่จะเป็นคนสำคัญของครอบครัวก็จริงแต่ในวงสังคมที่กว้างออกไปแล้วผู้หญิงญี่ปุ่นก็ยังมีสถานภาพที่ด้อยต่ำอยู่เป็นอันมากอยู่นั่นเอง

ค่านิยมในเรื่องของการเลี้ยงดูเด็กของคนญี่ปุ่น แม่ลูกจะมีความใกล้ชิด ตั้งแต่เกิดจนโตจะไม่ค่อยห่างกันเลย ด้วยความที่เมื่อตั้งท้องใกล้คลอดก็จะออกจากงานเป็นแม่บ้านแบบญี่ปุ่น เมื่อคลอดลูกแล้วก็จะเลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดแล้วก็จะนอนกับลูกจนโต บางทีก็ถึง 10 ขวบ แม่สมัยใหม่ไม่ดุกล่าวว่าคุณของตนเองเลยงานในบ้านส่วนใหญ่ถือว่าเป็นหน้าที่แม่แทบทั้งหมด แม่บังคับให้ลูก

เรียนหนังสือ เมื่อกลับบ้านก็ต้องทำการบ้านโดยแทบจะไม่ให้ลูกแตะงานบ้านเลย ตอนเด็กแม่ ญีปุ่นไม่ค่อยดุลูก เหตุผลที่ว่า ช่วงเวลาที่เล็กเป็นช่วงเวลาที่น่าจะมีความสุขที่สุดของเด็ก เพราะ เมื่อโตขึ้นนิดหนึ่งสังคมญีปุ่นจะมีความกดดันมาก ทั้งการเรียนและการเข้าสังคม เป็นต้น ดังนั้นจึง ปล่อยให้ไม่อยากเข้มงวด แต่มาถึงจุดหนึ่งที่พ่อแม่พูดอะไรก็ไม่เชื่อแล้วและเอาแต่ใจตัวเองมากขึ้นทุก ที การที่เด็กญีปุ่นเถียงพ่อกับแม่ดูจะเป็นเรื่องปกติ แต่อยู่โรงเรียนไม่กล้าเถียงเพื่อน

ค่านิยมเกี่ยวกับความเป็นพ่อ สำหรับชนชาติญีปุ่นแล้ว “พ่อ” คือผู้ที่มีอำนาจสูงสุดใน ครอบครัว และมีอำนาจที่จะให้บุตรเป็นอย่างไรก็ได้ จนถึงกับมีคำพังเพยของญีปุ่นที่กล่าวถึงสิ่งที่ น่าสะพรึงกลัวว่า มี 4 อย่าง คือ อสุรีบาต แผ่นดินไหว เพลิงไหม้ และบิดา ในบ้านที่ยังยึดถือ ประเพณีโบราณอยู่นั้น จะต้องให้พ่อเป็นผู้เริ่มลงมือรับประทานอาหารก่อน กระทั่งเวลาอาบน้ำ พ่อก็ต้องได้อาบน้ำก่อนตามด้วยลูกชายคนโต และลูกอื่นๆ (ถ้ามี) แล้วแม่จึงจะเป็นผู้อาบน้ำสุดท้าย และหากลูกจะแต่งงานก็ต้องให้พ่ออนุญาต กล่าวก็คือ จะตัดสินใจอะไรที่สำคัญก็ต้องขอ ความเห็นหรือรอคำอนุญาตจากพ่อก่อนจึงจะทำได้

4. ค่านิยมด้านการศึกษา

ความรักในการศึกษาเป็นลักษณะประจำชาติที่สำคัญประการหนึ่งที่ทำให้ญีปุ่นได้รับ ความสำเร็จในการพัฒนาเศรษฐกิจของตน(ชุนทอง อินทร์ไทย ,2531) หลังจากญีปุ่นได้ยกเลิกการ กำหนดชนชั้นและชาติกำเนิดไปแล้ว ระดับการศึกษาและการสอบก็ได้เข้ามามีบทบาทและ ความสำคัญต่อการกำหนดอาชีพ หรือกำหนดบทบาทหน้าที่และสถานภาพของคนในสังคม คนญีปุ่นทุกคนจึงมองเห็นความสัมพันธ์กันระหว่างผลการเรียนกับความสำเร็จในชีวิต พ่อแม่ยอม อดออมเพื่อให้ลูกเข้าโรงเรียนอนุบาลหรือได้เรียนพิเศษ ดังนั้นเด็กญีปุ่นจึงต้องทุ่มเทกับการเรียน อย่างเต็มที่ เด็กๆต้องทำการบ้านตั้งแต่เริ่มเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เป็นต้นไป เนื่องมาจากความ ต้องการที่จะได้รับการศึกษาให้ดีที่สุดที่จะทำได้ คนญีปุ่นจึงมีการจัดลำดับคุณภาพของโรงเรียน ตามสถิติคะแนนของผู้ที่จบจากโรงเรียนต่างๆ ทุกระดับ เด็กๆ จึงต้องเตรียมตัวสอบแข่งขันเข้าเรียน กันอย่างจริงจังและต้องเผชิญกับความกดดันเป็นอย่างมาก

เมื่อเข้าเรียนได้แล้ว คนญีปุ่นจะไม่แข่งขันกันอย่างเปิดเผยในการเรียน แต่ในขณะเดียวกัน เด็กก็จะแสดงความสามารถในการเรียนไม่ให้น้อยหน้ากว่ากัน เพราะชาวญีปุ่นมักจะมีความรู้สึก กลัวจะต้องอับอายขายหน้าผู้อื่น และยังมีความรู้สึกผิดหากตนต้องประสบความล้มเหลว จาก การแข่งขันกันอย่างมากนี้เอง ในกรณีของนักเรียนบางคนที่สอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงไม่ได้ ก็จะมีการทำอัตวินิบาตกรรม ให้เห็นอยู่เสมอ

สังคมญีปุ่นให้ความสำคัญกับประวัติการศึกษาทำให้การแข่งขันเพื่อสอบเข้ามีความ รุนแรง สถานศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งมหาวิทยาลัยเป็นอีกหน่วยของสังคมที่คนญีปุ่นผูกพันมาก เพราะการเป็นศิษย์เก่าของมหาวิทยาลัยเดียวกันนั้นมีผลต่อการรับเข้าทำงานในบริษัท

มหาวิทยาลัยใหญ่มักรับศิษย์เก่าของตัวเองเข้าเป็นอาจารย์ นักศึกษาส่วนมากเรียนในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเพียงแห่งเดียวและให้มหาวิทยาลัยที่ตนเรียนนั้นมาบ่งบอกว่าตนเองเป็นใคร เป็นการให้ความสำคัญกับสังกัดด้วยความคิดที่ว่าจะได้ทำงานในที่ดีๆ จึงทำให้คนญี่ปุ่นจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ดี ซึ่งก็ต้องเข้าโรงเรียนมัธยมที่ดี จึงทำให้คนญี่ปุ่นต้องเรียนหนักตั้งแต่วัยระดับชั้นประถมศึกษาเพื่อที่จะสอบเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ เด็กญี่ปุ่นมีการเรียนที่หนักเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ เนื่องมาจากความคาดหวังของสังคมที่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนที่ดีเพื่ออนาคตในการทำงาน((ชุตินา ธนุธรรมทัศน์, 2546)

ค่านิยมด้านการศึกษา ในปัจจุบันได้สร้างความปวดร้าว ให้แก่คนญี่ปุ่นเป็นอย่างมากยิ่งเพราะในปัจจุบันการแบ่งชนชั้นของญี่ปุ่นโดยชาติกำเนิดหรือความมั่งคั่งของพ่อแม่ถูกจำกัดด้วยสิ่งที่จะเป็นเครื่องแบ่งชนชั้นใหม่อย่างจริงจังก็คือ สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งความสำเร็จในฐานะการงานของผู้ชายนั้นจะกำหนดจากสถาบันที่ตนศึกษามาเป็นสิ่งสำคัญที่สุดกล่าวคือ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของคนจะขึ้นอยู่กับฐานะของบริษัทและหน่วยงานราชการที่ตนสังกัดอยู่ ถ้าทำงานในบริษัทใหญ่ๆหรือหน่วยงานราชการที่สำคัญ ก็จะมีรายได้สูง มีฐานะทางสังคมดี บริษัทใหญ่ มักจะรับแต่คนที่จบจากมหาวิทยาลัยต่างๆ ดังนั้นเพื่อที่จะปูอนาคตให้ลูกของตัวเอง พ่อแม่จึงพยายามที่จะให้ลูกได้เข้ามหาวิทยาลัยดีๆ จะให้เข้ามหาวิทยาลัยดีๆ ก็จะต้องให้เข้าโรงเรียนมัธยมปลายที่ดีๆ โดยให้เรียนพิเศษกวาดวิชาทุกเย็นโดยเริ่มเตรียมตัวให้ลูกตั้งแต่อายุ 3-4 ขวบ เพื่อจะได้เข้าเรียนอนุบาลที่ดีจนถึงเข้ามหาวิทยาลัยที่ดี ๆ

ในการวิจัยครั้งนี้ จะนำแนวคิดที่กล่าวมาข้างต้น มาใช้เป็นกรอบพื้นฐานเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นเพื่อวิเคราะห์เนื้อหาว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นมีค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นในด้านใดบ้าง

แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของละครโทรทัศน์

ละครโทรทัศน์นั้นมีองค์ประกอบด้านต่าง ๆ ดังนี้ (ศศิลักษณ์ แจ่มสุข, 2538)

1. วัตถุประสงค์ของเรื่อง ในการสร้างละครโทรทัศน์ ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ชี้ให้เห็นชัดว่าต้องการที่จะนำเสนออะไรให้กับผู้ชม เพราะวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จะช่วยให้เนื้อเรื่อง , การดำเนินเรื่อง, แก่นเรื่อง และองค์ประกอบอื่น ๆ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน
2. การลำดับเรื่อง เป็นการสร้างหรือผูกเรื่องด้วยเหตุการณ์ต่างๆให้ต่อเนื่องกันไปเป็นเรื่องราว
3. ภาษา เป็นศิลปะการถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้ประพันธ์ออกมาเป็นคำพูดหรือบทสนทนาของตัวละคร ซึ่งบทสนทนาสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิสัย วิธีการคิด อารมณ์ ความรู้สึกของตัวละครที่ปรากฏอยู่ในเรื่องได้เป็นอย่างดี

4. **ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร** ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสื่อสารให้เห็นถึงแนวคิด และวัตถุประสงค์ของเรื่องผ่านการกระทำต่างๆ ในช่วงเวลาตามเหตุการณ์ในท้องเรื่อง

5. **ฉาก** คือ สถานที่ที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่อง เช่น บ้านโรงเรียน ที่ทำงาน ฯลฯ ซึ่งฉากสามารถเป็นตัวบอกให้เห็นถึงลักษณะทางสังคม ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติ

6. **เวลา** หมายถึง ช่วงเวลา หรือยุคสมัยใหม่ในการดำเนินเรื่อง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ อย่างใกล้ชิด เช่น เรื่องราวในยุคสมัยใหม่ อาจมีฉากหลังเป็นตึกสูง ตัวละครสวมเครื่องแต่งกายทันสมัย เดินทางด้วยรถไฟฟ้า ภาษาที่ใช้จะมีความหลากหลาย แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มคน และการดำเนินชีวิตของตัวละครจะเป็นไปอย่างรีบเร่ง และมีการแข่งขันสูง เป็นต้น

7. **กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย** คือ องค์ประกอบสำคัญที่จะเป็นตัวบอกได้ว่าละครจะประสบความสำเร็จหรือไม่ เพียงใดและยังเป็นตัวกำหนดแนวทางของเนื้อหาที่จะนำเสนอแก่ผู้ชมด้วย

แนวคิดการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง (Narration) ในละครโทรทัศน์ สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานต่างๆ ได้ดังนี้ (สุภาวรรณ วรรณระศุกกุล, 2550)

1. **โครงเรื่อง (Plot)** หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผลและมีจุดหมายปลายทาง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากหนึ่ง ต้องมีความสัมพันธ์หรือมีการสืบเนื่องมาจากฉากอื่นๆ โดยมีขั้นตอนการลำดับเหตุการณ์ 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง (Exposition) การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) ขั้นภาวะวิกฤติ (Climax) ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action) และขั้นตอนการยุติเรื่องราว (Ending)

2. **แก่นเรื่อง (Theme)** หรือแก่นความคิดที่เรื่องได้นำเสนอต่อผู้ชม อาจเป็นสาระหรือข้อคิดเห็นที่สอดแทรกอยู่ภายใต้องค์ประกอบต่างๆ ของละคร โดยละครเรื่องต่างๆ ที่นำเสนอต่อผู้ชมสามารถวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ (J.S.R Goodland, 1971)

2.1 **Love Theme** คือ ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ทั้งความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามีภรรยา ความรักภายในครอบครัว โดยอาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร ซึ่งละครจากเอเชียส่วนใหญ่ที่ออกอากาศในประเทศไทยมักจะมีแก่นเรื่องเกี่ยวกับความรัก เป็นหลัก โดยอาจมีแก่นเรื่องประเภทอื่นเป็นแก่นเรื่องรอง

2.2 **Morality Theme** คือ ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา เนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลักศีลธรรมของสังคม ละครจะแสดงให้เห็นคุณค่าของการทำ

ความดี ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่สังคมปรารถนา หรือแสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลเลือกที่จะกระทำ ระหว่างความดีกับความชั่ว และผลที่ได้รับจากการทำความดีและทำชั่ว

2.3 Idealism Theme คือ แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำการต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลประเภทนี้อาจจะเป็นนักปฏิวัติ ผู้ที่มีอุดมการณ์ชาตินิยม เสรีนิยม เป็นนักบวชหรือเป็นศิลปินก็ได้ ซึ่งมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม

2.4 Power Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คนหรือ 2กลุ่ม ที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งแนวเรื่องประเภทนี้เป็นอีกประเภทหนึ่งที่พบเห็นบ่อยครั้งในละครจากเอเชีย ซึ่งอาจเป็นแก่นเรื่องรอง ที่แฝงอยู่ภายใต้แก่นเรื่องหลักประเภทอื่นก็ได้

2.5 Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.6 Outcast Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น เป็นคนพิการ เป็นนักโทษ เป็นโสเภณี เป็นเด็กกำพร้า ฯลฯ โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านั้นในสังคม รวมถึงการแสดงออกของพวกเขา และสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา ซึ่งละครในแนวนี้อาจมีเนื้อหามุ่งไปเพื่อเป็นละครสร้างสรรค์สังคม หรือสะท้อนสังคม

3. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นองค์ประกอบในการสร้างปมปัญหา แบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน ความขัดแย้งภายในจิตใจของมนุษย์เอง และความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพลังจากภายนอก

4. ตัวละคร (Character) หมายถึง ผู้กระทำเรื่องราวดังกล่าวและเป็นผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำนั้นๆ ด้วย จำแนกได้ 3 ประเภท

4.1 จำแนกตัวละครตาม “ลักษณะนิสัยของตัวละคร” แบ่งเป็น 2 ลักษณะ

4.1.1 ตัวละครน้อยลักษณะหรือตัวละครไม่ซับซ้อน (Flat Character or Simple Character)

4.1.2 ตัวละครหลายลักษณะหรือตัวละครซับซ้อน (Round Character or Simple Character)

4.2 การจำแนกตัวละครตาม “บุคลิกภาพและพฤติกรรม” แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

4.2.1 ตัวละครประเภทสถิต (Static Character)

4.2.2 ตัวละครประเภทพลวัต (Dynamic Character)

4.3 การจำแนกตัวละครตาม “ความสำคัญของบทบาทที่ปรากฏในเรื่อง” แบ่งได้

2 ลักษณะ

4.3.1 ตัวละครเอกหรือตัวละครสำคัญ (Protagonist or Main Character)

4.3.2 ตัวละครประกอบ (Minor Character)

5. ฉาก (Setting)

6. บทสนทนา (Dialogue)

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view)

8. ตอนจบ (Ending)

ในการวิจัยครั้งนี้จะนำเอาแนวคิดองค์ประกอบของละครโทรทัศน์มาใช้ในการวิเคราะห์ ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเล่าเรื่องในละครซีรีส์ญี่ปุ่น โดยจะนำส่วนของการเล่าเรื่องมาใช้วิเคราะห์เนื้อหา เพื่อดูว่ามีการถ่ายทอดค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นอย่างไร

คุณลักษณะของละครโทรทัศน์แนว Trendy Drama

ละครโทรทัศน์แนว Trendy Drama ผลิตขึ้นมาตั้งแต่ปลายทศวรรษ 1980 โดยเริ่มแรก ละครแนวนี้ไม่ได้สนใจการเล่าเรื่องแบบ sophistication และแก่นเรื่องของละคร แต่จะให้ความสนใจการนำเสนอที่จะมุ่งดึงดูดความสนใจของวัยรุ่น (youth) เป็นหลัก เนื่องจากวัยรุ่นจะไม่สนใจดู ละครถ้าไม่มีจุดเน้นความสนใจที่ทันสมัย (Ota,2003) ละครแนวเทรนด์นี้ในช่วงนี้จะพูดถึง รูปแบบการใช้ชีวิตในเมือง สถานที่ที่แสดงความทันสมัย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับที่มีการออกแบบอย่างโดดเด่นแปลกใหม่ ออกแบบสถานที่ให้ทันสมัย และเพลงป๊อป ซึ่งสะท้อนถึงการบริโภควัตถุของวัยรุ่นญี่ปุ่น (Iwabuchi,2002)

ต่อมาในช่วงปี 1991 ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นแนว Trendy drama ได้เปลี่ยนรูปแบบการผลิตใหม่จากเป้าหมายที่มุ่งกลุ่มวัยรุ่นเป็นหลัก เปลี่ยนเป็นเนื้อเรื่องที่เน้นการนำเสนอภาพของชีวิตความเป็นอยู่ของคนหนุ่มสาวที่ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความรัก มิตรภาพ การทำงานและความฝัน แต่คุณลักษณะหลักที่สำคัญในการผลิตละครจะเน้นในเรื่องดารายอดนิยม (Popular Idols) กระแสการบริโภคและฉากละครที่อยู่ในโตเกียว (Iwabuchi ,2002)

Trendy Drama เป็นดราม่าที่ผสมผสานทั้ง Home Drama และ Youth Drama ไว้ด้วยกัน ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่คนดูส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุหรือเน้นไปที่ผู้ชมอายุน้อยในวัยเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่ง Trendy Drama จะเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งจะ

พบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Trendy Drama (สุภาววรรณ วรรณนะศุภกุล, 2550)

แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร

แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษา (Cultural Approach)

การวิเคราะห์สื่อด้วยแนวทางวัฒนธรรมศึกษานั้นข้อตกลงเบื้องต้นของแนวทางวัฒนธรรมศึกษาจะให้ความสนใจต่อบทบาทสื่อมวลชนในชีวิตประจำวันโดยถือว่า สื่อเป็นส่วนเสี้ยวหนึ่งในวิถีชีวิตของบุคคล ดังนั้น ในการศึกษาผู้รับสารจึงไม่อาจจะแยกศึกษาออกไปอย่างโดดๆได้ หากแต่จะต้องศึกษาผู้รับสารอย่างสัมพันธ์กับตัวบท (text) ซึ่งหมายถึงเนื้อหาสารหรือตัวรายการประเภทต่างๆ การศึกษาผู้รับสารตามแนวทาง Socio-Cultural Approach จึงเป็นการศึกษาการรับสารของผู้รับสารกลุ่มต่างๆ โดยมีหลักการสำคัญ ๆ ดังนี้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2552)

- เนื้อหาสารหนึ่งๆ จะมีความหมายอย่างไร ย่อมขึ้นอยู่กับ “การอ่าน” (reading) ความหมายนั้นจากการรับรู้ของผู้รับสาร ดังนั้นความหมายของเนื้อหาสารจึงมิใช่สิ่งที่หยุดนิ่งตายตัวอยู่ในตัวสาร และไม่อาจจะกำหนดหรือคาดเดาล่วงหน้าได้ หากกล่าวให้ชัดเจนก็อาจจะพูดได้ว่า แนวทางของกลุ่มนี้เชื่อว่า “เนื้อหาของสารจะยังไม่มีมีความหมายใดๆ จนกว่าจะมีผู้อ่าน”

- วิธีการใช้เนื้อหาสาร (ที่เรียกว่าพฤติกรรมการใช้สื่อ) เป็นปฏิบัติการทางสังคมอย่างหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าตัวบท (ละคร/หนัง/ข่าว/เกมโชว์) เรื่องเดียวกัน หากถูกนำไปใช้โดยปฏิบัติการทางสังคมของกลุ่มคนที่แตกต่างกันผลของการใช้ตัวบทดังกล่าวย่อมแตกต่างกัน

- กลุ่มผู้รับสารที่ใช้สื่อประเภทเดียวกัน (genres) ซึ่งจะมีประสบการณ์ร่วมกัน มีวิธีการคิด มีวิธีการใช้ภาษา (discourse) ที่คล้ายคลึงกัน มักจะมีวิธีการตีความหมายเนื้อหาสารและประสบการณ์กับสื่อคล้ายคลึงกัน

- Socio-Cultural Approach มีความเชื่อว่ากลุ่มผู้รับสารนั้น มิได้เปิดรับสารอย่าง passive อย่างไรก็ตาม ลักษณะที่ active ของผู้รับสารแต่ละคนก็อาจจะแตกต่างกันไป บางคนอาจมีประสบการณ์ในการใช้สื่อมากกว่าบางคนหรือบางคนก็อาจจะ active มากกว่าคนอื่น ๆ

ส่วนกระบวนการรับรู้และตีความของผู้รับสารนั้น การวิเคราะห์เชิงวัฒนธรรมเห็นว่า ประสบการณ์จากสื่อมวลชนนั้นเป็นประสบการณ์หนึ่งในท่ามกลางประสบการณ์ชีวิตด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงมีการโยงใยประสบการณ์ทางวัฒนธรรมจากแง่มุมอื่นของชีวิตมาใช้ในการตีความผลงานจากสื่ออยู่เสมอ ตัวอย่างเช่น เด็กจากครอบครัวที่มีความสุขในครอบครัวกับเด็กที่มาจากครอบครัวที่มีปัญหา ย่อมดูละครโทรทัศน์ประเภทตีแผ่ปัญหาชีวิตครอบครัวอย่างแตกต่างกัน เป็นต้น

ทฤษฎีการเลือกรับสาร หรือทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของการสื่อสาร (Selective Exposure model or Limited Effects model)

ทฤษฎีการเลือกรับสาร หรือทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของการสื่อสารนั้น การส่งข่าวสารใดๆ ออกไปจะต้องมีการศึกษาวิเคราะห์ให้ผู้รับสารก่อน เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการ แรงจูงใจ บุคลิกภาพ ค่านิยม ทศนคติ โลกทัศน์ ประสบการณ์ อิทธิพลกลุ่ม อิทธิพลครอบครัว รวมทั้งสภาพ วัฒนธรรมต่างๆที่จะมีผลต่อผู้รับสาร ทฤษฎีดังกล่าวเชื่อว่าหากข่าวสารใดไม่สอดคล้องกับความรู้ ความคิดเห็น ความเชื่อ ค่านิยม ทศนคติหรือบรรทัดฐานของกลุ่มแล้ว ข่าวสารนั้นจะไม่ได้ได้รับความสนใจ ผู้รับสารจะปิดข่าวสารดังกล่าว หรือถ้าเปิดรับก็จะไม่สนใจอย่างแท้จริงและสิ่งเหล่านี้จะมีผลต่อการตีความข่าวสารที่ได้รับด้วย (อัญมณี ภูักดี, 2547)

Klapper (อ้างถึงใน อัญมณี ภูักดี, 2547) ได้ทำการวิจัยหลายชิ้น สามารถสรุปได้ดังนี้

1. การสื่อสารเพียงอย่างเดียวไม่ใช่สาเหตุที่จำเป็นหรือเพียงพอสำหรับการสร้างอิทธิพลต่อความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภค
2. มีตัวแปรอื่นๆที่จะมีผลส่งเสริม หรือขัดขวางการมีอิทธิพลของการสื่อสาร
3. กรณีที่การสื่อสารจะมีอิทธิพลอย่างแท้จริงก็ต้องมีเงื่อนไขคือการผูกขาดการสื่อสารและผู้คนจะต้องไม่มีการสื่อสารระหว่างบุคคล
4. ประสิทธิภาพของการสื่อสารขึ้นอยู่กับลักษณะต่างๆของการสื่อสารและบรรยากาศของการสื่อสารในแต่ละสังคม

องค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆของผู้รับสารนั้น มี 2 องค์ประกอบ ได้แก่ องค์ประกอบทางด้านจิตใจ และองค์ประกอบทางด้านสังคม

องค์ประกอบทางด้านจิตใจ นั้นมีความสำคัญเป็นอันดับแรก เพราะสภาพจิตใจเป็นองค์ประกอบที่ผู้รับสารมีอยู่ในตัวและจะมีผลโดยตรงต่อการรับสารหรือการโน้มน้าวจิตใจ ดังนั้นไม่ว่าปริมาณข่าวสารจะมีอยู่มากเพียงใด แต่ถ้าผู้รับสารไม่มีความสนใจและไม่รับรู้ในข่าวสารนั้น ความสัมฤทธิ์ผลทางการสื่อสารคงไม่เกิด กล่าวคือผู้รับสารแต่ละคนเลือกรับข่าวสารที่มีอยู่เพื่อนำมาพิจารณาอันเป็นผลมาจากสิ่งเร้าบางประการและเพื่อแปลความหมายของข่าวสารนั้น ออกมาเป็นความรู้ ความเข้าใจ (Cognition) หรือพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งนักทฤษฎีและนักวิจัยทางการสื่อสารเรียกว่า “กระบวนการเลือกรับข่าวสาร” ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรม 3 แบบคือ

การเลือกสนใจ (Selective attention) ได้แก่แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่มีอยู่หลายแหล่ง เพราะคนเรามักเปิดตัวเองให้สื่อสารตามความคิดเห็นและความสนใจของตนเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และหลีกเลี่ยงในสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับความรู้สึกนึกคิดเห็นเดิมของตน

การเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and interpretation) หลังจาก
ที่เลือกเปิดรับข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งแล้วคนเราก็ยังเลือกรับรู้และเลือกตีความสารที่ได้รับ
แตกต่างกันไปตามประสบการณ์และทัศนคติ รวมทั้งความต้องการ ความหวัง แรงจูงใจ สภาวะ
ร่างกาย หรือ สภาวะอารมณ์ในขณะนั้น เป็นต้น ดังนั้นในบางครั้งคนเราอาจบิดเบือนสารเพื่อให้
สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนเอง

การเลือกจดจำ (Selective retention) เป็นแนวโน้มในการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะ
ส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ของตนเอง และมักลืมในส่วนที่ตนเองไม่สนใจ
หรือขัดแย้ง หรือต้านกับความคิดเห็นของตนได้ง่าย การเลือกจดจำเนื้อหาสารที่ได้รับจึงเป็นการ
ช่วยเสริมทัศนคติหรือความเชื่อเดิมของคนเราให้มีความมั่นคงยิ่งขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้ยากขึ้น

องค์ประกอบทางด้านสังคม เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางอ้อมที่สามารถสร้าง
ประสบการณ์กลุ่มและปลูกฝังทัศนคติ ความคิด รวมทั้งพฤติกรรมทั่วไปของผู้รับข่าวสาร
โดยตรง ซึ่งองค์ประกอบทางด้านสังคม ได้แก่

สภาพแวดล้อม เป็นตัวสำคัญในการกำหนดทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อ
ข่าวสาร โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางครอบครัว เป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญอันดับแรกในการ
สร้างทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ นอกจากนี้สถาบันการศึกษาก็เป็นแหล่งที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ การ
เปลี่ยนแปลงทางสติปัญญา ความคิดและความเชื่ออันเป็นพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงทาง
ความรู้สึกและพฤติกรรมที่แสดงออก สภาพแวดล้อมจึงเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่ง
เป็นทั้งตัวกำหนดสิ่งเร้าหรือตัวข่าวสารที่บุคคลควรจะได้รับหรือสนองตอบต่างๆ รวมทั้งการ
คาดคะเนผลที่จะเกิดขึ้นจากพฤติกรรมที่แสดงออกในสถาบันเหล่านั้นด้วย

กลุ่มอ้างอิง ในสังคมที่ซับซ้อนบุคคลอาจมีบทบาทต่างๆในกลุ่มสังคม มีตำแหน่งหน้าที่
มีพฤติกรรมต่างๆในกลุ่มของตน กลุ่มเหล่านั้นเป็นเสมือนแหล่งอ้างอิงของบุคคลที่สังกัด ซึ่งบรรทัด
ฐาน (Norm) บทบาทและพฤติกรรมของกลุ่มที่บุคคลสังกัดอยู่จะเป็นสิ่งที่ชี้นำพฤติกรรมและความเชื่อ
ของบุคคลที่เป็นสมาชิก

วัฒนธรรมและประเพณี การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นในสภาพวัฒนธรรมและ
ประเพณีของสังคมวัฒนธรรมคือ สภาพบุคคลมีความเชื่อ มีค่านิยม มีการรักษาวัตถุสิ่งของ รวมทั้ง
การแสดงออกร่วมกัน ระบบสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้รับข่าวสารสังกัดอยู่ ย่อมมีส่วนในการหล่อ
หลอมพฤติกรรมและมีผลกระทบต่อกรรับข่าวสารของผู้อื่น

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ คือ ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่สำคัญ ได้แก่ เพศ อายุ
อาชีพ เป็นต้น ย่อมมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารเป็นอันมาก

ทฤษฎีสื่อมวลชนและระบบของรหัสแห่งความหมาย

S.Hall (กาญจนา แก้วเทพ ,2540) สนใจค้นคว้าเรื่องของกลยุทธของการใส่รหัสและการถอดรหัส (Encoding & Decoding) ที่อยู่ในผลงานของสื่อมวลชน ซึ่งเขาถือว่าเป็นรูปแบบทางวัฒนธรรมที่สำคัญในสังคมสมัยใหม่และเป็นส่วนเดียวสำคัญของกระบวนการถ่ายทอดอุดมการณ์ของสังคม ในงานเขียนชื่อ “Encoding and Decoding in Television Discourse” S.Hall ได้อธิบายจุดยืนทางทฤษฎีของเขา โดยเขาปฏิเสธแนวคิดที่มีต่อ “ผู้รับสาร” ของการศึกษาเรื่องผลกระทบและทฤษฎีมวลชน (Impact Study & Mass Theory) ที่มองว่าผู้รับสารนั้นมีลักษณะตั้งรับ (passive) Hall มีข้อเสนอว่า หากผลการวิจัยพบว่า ผู้ส่งสารสามารถที่จะโน้มน้าวผู้รับสารให้เห็นคล้อยตามตนเองได้ นี้ก็ได้มาจากเหตุผลที่ว่า ผู้รับสารมีลักษณะ passive แต่อย่างไรก็ตามหากแต่เนื่องมาจากบรรดากลยุทธต่างๆ ในการใส่รหัส (Encoding) การเลือกใช้สื่อ การสร้างบริบทในการรับสาร เทคโนโลยีต่างๆ ฯลฯ ที่ฝ่ายผู้ส่งสารต้องเลือกนำมาใช้

ทัศนะใหม่ต่อ “ผู้รับสาร”

เพื่ออธิบายแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ “Encoding” และ “Decoding” S.Hall ได้ปูพื้นฐานแนวคิดใหม่เกี่ยวกับ “ผู้รับสาร” โดยเปรียบเทียบให้เห็นอย่างชัดเจนถึงจุดร่วมและจุดต่างระหว่างแนวคิดของตนเองกับแนวคิดที่มีอยู่ กล่าวคือ

1. การเปรียบเทียบรหัสของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

Hall มีจุดยืนว่าระบบรหัส (Code system) ของผู้ส่งสารและผู้รับสาร ไม่จำเป็นต้องเป็นรหัสชุดเดียวกันเสมอไป (กรณีส่วนใหญ่มักจะแตกต่างกัน) มีเหตุผลมากมายที่จะทำให้รหัสคู่มือในการส่งความหมายและถอดรหัสระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ตรงกัน ไม่สอดคล้องกัน จนถึงขั้นขัดแย้งกัน เช่น ภูมิหลัง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา อาชีพ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จุดยืนทางการเมือง เพศ ชนชั้น อุดมการณ์ ฯลฯ

ด้วยความแตกต่างจากแง่มุมต่างๆ ของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่กล่าวมา ทำให้การตีความหมายของผู้รับสาร มักผิดเพี้ยนไปจากความหมายที่ผู้ส่งสารเข้ารหัสไว้ คำอธิบาย ดังกล่าวอาจฟังดูคล้ายคลึงกับแนวทางของการใช้และความพึงพอใจจากสื่อ (Uses and Gratifications Approach) อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างระหว่างแนวคิดของ S.Hall กับแนวทางของการใช้และความพึงพอใจจากสื่อก็คือ เรื่องหน่วยของการวิเคราะห์ (Unit of Analysis) ในขณะที่แนวทางเรื่อง “การใช้สื่อ” นั้นจะใช้หน่วยการวิเคราะห์เป็นปัจเจกบุคคลแต่ละราย (ที่มีความต้องการเฉพาะตัวที่แตกต่างกัน) Hall กลับใช้หน่วยการวิเคราะห์ที่เป็น “กลุ่มคน” ที่ถูกจัดระบบจากโครงสร้างเศรษฐกิจสังคมและการเมืองให้มารวมกลุ่มกันตามประเด็นต่างๆ

2. ผู้รับสารไม่ใช่กลุ่มคนที่มีลักษณะเนื้อเดียวกันหมด (Homogeneous Group)

นอกเหนือจากความแตกต่างระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารแล้ว แม้แต่ในระหว่างกลุ่มผู้รับสารเองก็

ยังมีความแตกต่างกัน ในส่วนที่เกี่ยวกับการถอดรหัสนั้น Hall มีทัศนะว่าการจับกลุ่มของผู้รับสาร จะสัมพันธ์กับรูปแบบและความหมายของสาร (forms and meaning) ตัวอย่างเช่น ถ้าเนื้อหาสาร เป็นประเด็นชาตินิยม ผู้รับสารจะจัดเรียงตัวกลุ่มต่างๆ ตามเกณฑ์เรื่อง “ชาตินิยม” เช่น รักชาติ คลั่งชาติ ชาตินิยมแบบใจกว้าง ชาตินิยมทางเศรษฐกิจ ชาตินิยมทางวัฒนธรรม ฯลฯ ถ้าเป็น ประเด็นเรื่อง “พฤติกรรมเบี่ยงเบน” ผู้รับสารกลุ่มเดิมก็อาจจะจัดเรียงตัวกันใหม่เป็นกลุ่มที่ ป้องกัน (ครู) กลุ่มที่คอยลงโทษ(ตำรวจ/ผู้คุม) กลุ่มที่คอยให้อภัย (พระภิกษุ) ฯลฯ จากตัวอย่างที่ยกมานี้จะ เห็นว่า แนวคิดเรื่องการจับกลุ่มอย่างมีพลวัต (dynamic) และแปรเปลี่ยนอย่างสัมพันธ์ไปกับ รูปแบบ และความหมายของสาร

3. ความสำคัญของการตีความ แนวความคิดที่ให้ความสำคัญกับการตีความนั้นเป็นส่วน หนึ่งของกลุ่มที่เชื่อเรื่องการเลือกรับรู้ (Selective Perception) ซึ่งกล่าวว่าผู้รับสารนั้นจะมี กระบวนการเลือกรับรู้ตั้งแต่ขั้นตอนของการเลือกเข้าถึง เลือกเปิดรับ เลือกตีความและเลือกจดจำ ดังนั้นเรื่องการรับรู้จึงมีปัจจัยด้านอัตวิสัย (Subjective Capacity) ของผู้รับสารเข้ามาเกี่ยวข้อง อย่างมาก และสิ่งที่ผู้ส่งสารควรจะให้ความสนใจมากที่สุด คือเรื่องการเลือกตีความของผู้รับสาร

ในขณะที่ S.Hall ก็มีทัศนะที่ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านอัตวิสัยของผู้รับสารในเรื่องการ ตีความเช่นเดียวกัน แต่ทว่าความแตกต่างระหว่าง Hall กับแนวทาง Selective Perception นั้น ก็ คือ กลุ่ม Selective Perception จะให้เหตุผลว่าการที่ผู้รับสารได้ตีความเนื้อหาสารอย่างแตกต่าง กันนั้น เนื่องจากภูมิหลังและปัจจัยด้านจิตวิทยาของผู้รับสารแต่ละราย (หน่วยการวิเคราะห์เป็น ระดับปัจเจก) แต่ Hall ตั้งคำถามว่า ในกรณีที่ผู้รับสารตีความเบี่ยงเบน (distort) ออกไปจากความ ตั้งใจของผู้ส่งนั้น เพราะเหตุใดการเบี่ยงเบนดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นแบบเดียวกันอย่างเป็นระบบ (Systematically distorted communication) กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือเหตุใดจึงมีความเข้าใจผิด เหมือนกันหมดในกลุ่มผู้รับสารบางกลุ่ม ซึ่ง Hall ได้ให้คำอธิบายว่า กลุ่ม Selective Perception นั้น คิดว่ากระบวนการถอดรหัสจากตัวสารออกมาเป็นความหมายนั้นเป็นเรื่องของปัจเจกบุคคลที่ เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ (natural) แต่ Hall คิดว่ากระบวนการนี้เป็นเรื่องที่ถูกสร้างขึ้น (being constructed) จากระบบการสื่อสารในสังคมนั้นๆ ดังนั้นความหมายที่ถูกตีความอย่างผิดๆ จึงมิใช่ ความหมายที่ไร้ทิศทางสะเปะสะปะไปคนละทิศละทาง หากทว่าเป็นการตีความหมายอย่าง เบี่ยงเบนที่เป็น choices อยู่ชุดหนึ่ง (ไม่ได้ตีความเป็น (ก) แบบที่ผู้ส่งสารต้องการ แต่ก็ตีความเป็น (ข) (ค) (ง) เท่านั้น) ที่เรียกว่าเป็นกลุ่มของความหมายอันหลากหลายชุดหนึ่ง (Polysemic)

ขั้นการใช้/การบริโภค (Use / Consumption)

Hall ให้ความสนใจกับขั้นตอนนี้อย่างมาก เนื่องจากเขามีแนวคิด “ข่าวสารนั้นมีได้ สำคัญเพียงแค่ว่า ได้ผลิตขึ้นมาอย่างไรเท่านั้น (how it is produced) แต่ยังสำคัญต่อไปอีกว่า ข่าวสารนั้นถูกรับรู้ อย่างไร (how it is received)

Hall ได้เสนอทศนะใหม่เกี่ยวกับขั้นตอนของการรับสาร หรือการบริโภคข่าวสารว่า ในขั้นตอนนี้จะ เป็นอีกช่วงเวลาหนึ่งเช่นกันที่ความหมายจะถูกผลิตขึ้นมาอีกครั้งหนึ่งกล่าวคือ สิ่งที่ผู้รับสารกระทำไม่เพียงแต่จะ “อ่านความหมาย” ที่อยู่ในสารของผู้ส่งเท่านั้น หากแต่ผู้รับสารจะนำเอา “ตัวเอง” (ผู้รับสาร) เข้าไปสร้างความหมายในสารด้วย กล่าวอย่างง่าย ๆ ก็คือ Hall มีความเห็นว่า ความหมายในข่าวสารเมื่ออยู่ในช่วงเวลาผลิต ก็เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับสาร และในขั้นตอนของการบริโภค ก็เป็นเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารกับสารเช่นกัน ซึ่งหมายความว่าช่วงเวลาแห่งการถอดรหัส (Decoding) ก็เป็นช่วงเวลาที่มิอิสระในตัวเอง และไม่จำเป็นต้องไปขึ้นต่อช่วงเวลาแห่งการเข้ารหัส (Encoding) เสมอไป

ในการวิจัยครั้งนี้จะนำแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารมาใช้เพื่อศึกษาผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นว่าจะมีการรับรู้และตีความสารต่างกันหรือไม่

แนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

Samovar (1998) ได้ให้คำนิยาม “การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม” ไว้ว่า “เป็นการสื่อสารระหว่างสองวัฒนธรรมขึ้นไปที่มีระบบการรับรู้และสัญลักษณ์ที่ต่างกันมากพอที่จะทำให้เหตุการณ์การสื่อสารนั้นต้องเปลี่ยนแปลงไป” แต่เดิมในหมู่นักวิชาการมักใช้คำว่า “การสื่อสารข้ามวัฒนธรรม” (cross-cultural communication) ซึ่งมักหมายถึงการสื่อสารระหว่างคนที่มาจาก “ประเทศ” ที่มีวัฒนธรรมต่าง ๆ กัน แต่ในชั้นหลัง คำว่า “วัฒนธรรม” และเกณฑ์ที่จะใช้ลากเส้นกำหนดขอบเขตของวัฒนธรรมนั้นขยายกว้างออกไปมาก จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงมาใช้คำว่า “การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม” (Intercultural communication) มากกว่า (กาญจนา แก้วเทพ, 2549)

การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมคือ การสื่อสารระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสารที่มีรูปแบบการดำเนินชีวิต ประเพณี วัฒนธรรม ความเชื่อและค่านิยมที่แตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์ร่วมกันคือต้องการที่จะทำให้เกิดความเข้าใจอันดี มีความซาบซึ้งถึงวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของกันและกัน สารต่างๆ จะค่อยๆ พัฒนาขึ้นจากการได้ตอบแลกเปลี่ยนตลอดเวลา และการสื่อสารต่างกลุ่มมักจะเป็นไปในรูปแบบที่ไม่ยึดแนวทางใดแนวทางหนึ่งตายตัวมีความยืดหยุ่นตลอดเวลาตามสถานการณ์ (พฤติกรรมศาสตร์การสื่อสาร, 2529 : 156)

กลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมีความเชื่อเบื้องต้นของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่เป็นพื้นฐานประการหนึ่ง คือ การยอมรับว่าในโลกนี้มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย แต่ละวัฒนธรรมมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างไปจากวัฒนธรรมอื่น แต่ในเวลาเดียวกันก็เชื่อว่ามี “ลักษณะร่วม/จุดร่วม” (Commonality) ที่จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงประสานกันได้ ในแง่ของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม Samovar (1998) ใช้เกณฑ์ที่จะวัดจุดร่วมและจุดต่างระหว่างวัฒนธรรมต่างๆ ออกเป็น 4 มิติใหญ่ๆ(กาญจนา แก้วเทพ, 2549) คือ

การรับรู้ (perception) ซึ่งจะเป็นประตูด่านแรกที่จะนำไปสู่เรื่องความเชื่อ ค่านิยม ทักษะคติ โลกทัศน์ ฯลฯ เช่น การรับรู้ “เนื้อวัว” ว่าเป็นบวกหรือเป็นลบจะส่งผลให้เราเกิดความเชื่อ ต่อมาว่า “ถ้ากินเนื้อวัวแล้วเราจะพอใจหรือไม่สบาย” แม่ไทยและแม่อเมริกันรับรู้การที่ลูก ได้เถียงแสดงเหตุผลอย่างแตกต่างกัน เพราะค่านิยมเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างแม่-ลูกต่างกัน คนอเมริกันรับรู้ว่า คนที่มีความสามารถจะต้องพูดออกมา คนญี่ปุ่นรับรู้ว่า คนที่พูดอยู่ตลอดเวลาเป็นคนที่มีความคิดตื้นเขิน เป็นต้น

การสื่อสารโดยวจนภาษา (Verbal communication) เป็นลักษณะที่เห็นได้ง่ายที่สุดใน การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม เพราะหากเริ่มต้นตั้งแต่ “พูดกันคนละภาษา” แล้วก็เป็นไปได้ยากที่ จะสื่อสารเข้าใจกัน

การสื่อสารโดยอวจนภาษา (Non-verbal communication) แม้ว่าการสื่อสารแบบใช้ วจนภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียนจะเป็นตัวแปรที่มองเห็นได้ง่ายในเรื่องการสื่อสารระหว่าง วัฒนธรรม แต่ก็มีผลการวิจัยพบว่า ในการสื่อสารนั้น มีสัดส่วนเพียง 20% เท่านั้นที่เป็นการสื่อสาร โดยใช้อวจนภาษา อีก 80% ที่เหลือเป็นการสื่อสารแบบอวจนภาษา

บริบทของการสื่อสาร (Contextual communication) อันได้แก่ บริบททางวัฒนธรรม นั้นเอง เช่น การสื่อสารนั้นเกิดขึ้นในบริบทของเรื่องอะไร เช่น การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การ กีฬา หรือการทูต เป็นต้น

แนวคิดหลักของการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ในการศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้น มีแนวคิดที่เกี่ยวข้องกันและเป็นแนวคิด สำคัญอยู่ 3 แนวคิดคือ เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Identity) การศึกษาองค์ประกอบของ วัฒนธรรม และการเปลี่ยนแปลง/การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม (Cultural change/exchange)

1. เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม (Cultural Identity)

คำว่า “เอกลักษณ์” หรือ “อัตลักษณ์” (identity) เป็นเรื่องของ “ฉัน” (I) และ “พวก เรา” (us) ในส่วนที่เกี่ยวกับประสบการณ์ชีวิต อุดมการณ์ สำนึก กฎเกณฑ์ พิธีกรรม ฯลฯ ที่ทำให้ แตกต่างไปจาก “คนอื่น” (other) และ “พวกเขา” (them)

เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมนั้นก่อตัวมาจากการใช้วาทกรรม (discourse) และ ปฏิบัติการต่างๆ ในสังคม (social practice) ที่ดำเนินอยู่ในชีวิตประจำวันของบุคคล เช่น การ สนทนา การทักทาย การประกอบพิธีกรรม ฯลฯ บุคคลที่มีเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมเดียวกันก็จะ ถูกยอมรับจากสมาชิกภายในชุมชนเดียวกันว่า “เป็นคนวงใน/เป็นคนในวัฒนธรรมเดียวกัน” (us) เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมนี้มีคุณสมบัติ 2 ด้าน ที่ตรงข้ามกันแต่ก็อยู่ด้วยกันเหมือน 2 ด้านของ เหรียญเดียวกัน กล่าวคือ ในด้านหนึ่งจะมีลักษณะที่อยู่คงกระพันไม่เปลี่ยนแปลง (enduring) แต่ในอีกด้านหนึ่งก็มีบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงปรับเปลี่ยนไปอยู่ตลอดเวลา (changing)

ในการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้น ขั้นตอนของการสื่อสารจะเริ่มตั้งแต่เรารับรู้แบบแผนของบรรทัดฐานของวัฒนธรรมอื่นหรือเปล่า และหลังจากรับรู้แล้วเรายอมรับแบบแผนนั้นได้หรือไม่

นอกจากนี้ความสัมพันธ์ที่บุคคลรับรู้อาจจะมีหลายมิติเช่น เป้าหมายของแต่ละวัฒนธรรมนั้นไปด้วยกันได้ไหม เช่น ประเทศต่างๆในเอเชียมีค่านิยมความเคารพต่อผู้อาวุโสคล้ายๆกัน หรือรักพี่น้องเพื่อนฝูงคล้ายๆกัน จึงกลายมาเป็นเอกลักษณ์ของ “ค่านิยมแบบเอเชีย” (Asian Values)

2. การศึกษาองค์ประกอบของวัฒนธรรม

แนวทางของกลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้นจะเป็นการศึกษาหน่วยย่อยๆ ของวัฒนธรรม ทั้งนี้ เพื่อนำมาเปรียบเทียบหรือเพื่อทำความเข้าใจ/แลกเปลี่ยนกับอีกวัฒนธรรมหนึ่ง โดยหน่วยย่อยๆที่กลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมมักจะศึกษาได้แก่

ระบบการสื่อสารแบบวจนภาษา (Verbal communication system) ภาษามีบทบาทเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญมากในการกำหนดเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและสร้างความแตกต่างจากผู้อื่น ดังที่ภาษิตไทยกล่าวว่า “สำเนียงส่อภาษากิริยาสะท้อนตระกูล” นี้จึงทำให้เข้าใจได้ว่า ในการตกเป็นอาณานิคมนั้น วิธีการทำลายเอกลักษณ์ของชาติที่ตกเป็นอาณานิคมจึงต้องทำลายภาษาเดิมของชาตินั้นเสียก่อน เช่นเดียวกับกระบวนการรื้อฟื้นและธำรงรักษาวัฒนธรรมของชาตินั้นๆ ก็ต้องรื้อฟื้นและรักษาภาษาประจำชาติเอาไว้

แนวทางของนักภาษาศาสตร์ในการศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมนั้น อาจจะเริ่มตั้งแต่การติดตาม “คำ” ที่ถูกนำมาไปใช้ในวัฒนธรรมต่างๆ ว่ามีความหมายเหมือนหรือต่างกันอย่างไร หรืออาจจะสนใจในเรื่องของการแปล ในวงการสื่อสารมวลชน มีความสนใจศึกษากระบวนการแปลชื่อของภาพยนตร์ตะวันตกมาเป็นไทย brandname ถ้อยคำโฆษณา เป็นต้น

สำหรับแนวทางการศึกษาที่ต่อยอดมาจากนักภาษาศาสตร์อีกแนวทางหนึ่งคือ กลุ่มสังคมภาษาศาสตร์ (Socio-linguistic) นักวิชาการกลุ่มนี้สนใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับ สังคม/วัฒนธรรม เช่น A. Meletzke (1976) เสนอว่า จากการศึกษา “ภาษา” จะช่วยให้เรามองส่องทะลุเข้าไปเห็นถึงโลกทัศน์ ความปรารถนา ความคาดหวัง แรงจูงใจ ความวิตกกังวล ฯลฯ ของกลุ่มคนที่ใช้ภาษานั้นๆ วัตถุประสงค์ที่ศึกษาได้ คือ คำศัพท์

Sapir (1921)- Whorf (1956) ได้สานต่อทัศนะของนักสังคม-ภาษาศาสตร์ออกไปอีกว่า ภาษาไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือแสดงความคิดอย่างที่เรามักเข้าใจกันเท่านั้นแต่ยังเป็นตัววาง/บั่นรูปแบบความคิดของเราอีกด้วย (แนวทางนี้มักถูกเรียกว่า Linguistic Determinism) หมายความว่า หากเราสอนคนให้ “พูดภาษาต่างกัน” ในไม่ช้า เขาจะ “คิดต่างกัน”

ความแตกต่างด้านวัฒนธรรมทางภาษาก็ประการหนึ่งที่โยงใยกับด้านสังคมก็คือ “ระดับของความเป็นทางการ” (Level of Formality) เช่น ภาษาญี่ปุ่นจะมีการเลือกใช้ถ้อยคำที่แตกต่างกันอย่างมาตามเพศและสถานะของบุคคลที่สนทนาด้วย

ระบบการสื่อสารแบบอวจนภาษา (Non-verbal communication system) ในการสื่อสารระหว่างบุคคลนั้น มีเพียง 20% เท่านั้นที่เป็นการใช้ภาษา ที่เหลืออีก 80% จะเป็นการสื่อสารแบบอวจนภาษาทั้งสิ้น เช่น การพยักหน้า โบกมือ ยิ้ม ขยับตัวออกห่าง ฯลฯ มีผู้แบ่งประเภทของระบบการสื่อสารแบบอวจนภาษาเอาไว้ถึง 24 หมวดหมู่ เช่น การแสดงสีหน้า การประสานสายตา การจ้อง การเคลื่อนไหวร่างกาย การสัมผัส การดมกลิ่น การใช้ระยะห่าง สัญลักษณ์ทางเวลา/สถานที่ การปรากฏตัว/การแต่งกาย/สัญลักษณ์ของสี/ความเงียบ ฯลฯ

เมื่อเปรียบเทียบกับระบบการสื่อสารแบบอวจนภาษาแล้ว เป็นที่น่าแปลกใจว่า การสื่อสารแบบอวจนภาษามีลักษณะ “ความเป็นสากล” (Universality) น้อยกว่ามาก เช่น เมื่อเราเรียนภาษาที่สองนั้น เรายังสามารถจะถ่ายทอดเอาระบบย่อยบางอย่างจากภาษาเดิมไปใช้ในภาษาใหม่ เช่น “คำ” ประกอบด้วยการผสมพยัญชนะและสระ “ประโยค” ประกอบด้วยคำที่มีหน้าที่ต่าง ๆ กัน ฯลฯ แต่ทว่าในระบบอวจนภาษานั้น เราแทบจะไม่สามารถหาจุดร่วมระหว่างวัฒนธรรมต่าง ๆ ได้เลย เช่น การเอานิ้วโป้งจรดกับนิ้วชี้เป็นวงกลม ในอเมริกันหมายความว่า “เรียบร้อย” (OK) ในฝรั่งเศสแปลว่า “ไร้ค่า/ไม่มีความหมาย” ในญี่ปุ่นแปลว่า “เต็มใจจะจ่ายเงิน” เป็นต้น เนื่องจากการขาดลักษณะที่เป็นสากลทำให้เกิดปัญหาความไม่เข้าใจทางวัฒนธรรมได้โดยง่าย และน่าสังเกตว่าในการศึกษาเรื่องสื่อมวลชนเช่นโทรทัศน์และภาพยนตร์นั้น ต้องใช้การสื่อสารแบบอวจนภาษาเป็นอย่างมาก

การสื่อสารแบบอวจนภาษานั้นทำหน้าที่หลายอย่างต่อการสื่อสารทั้งหมด เช่น ทำหน้าที่ส่งข่าวสารที่เกี่ยวกับทัศนคติและอารมณ์ความรู้สึก ทำหน้าที่อธิบายความหมายเพิ่มเติมจากอวจนภาษา ช่วยควบคุมการสื่อสารระหว่างคู่ของการสื่อสาร ตัวอย่างของการสื่อสารแบบอวจนภาษา เช่น การสัมผัส การใช้สถานที่ สัญลักษณ์ของเวลา

สำหรับเรื่องการสื่อสารแบบอวจนภาษาระหว่างวัฒนธรรมนี้ น่าสนใจว่าเมื่อมีผลผลิตทางวัฒนธรรมของสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ ภาพยนตร์ โฆษณาที่สร้างมาจากวัฒนธรรมหนึ่ง และถูกนำไปฉายในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง ผู้ชมมีความคิดเห็น/ความรู้สึก/ทัศนคติต่อผลผลิตทางวัฒนธรรมนั้นอย่างไรบ้าง

ระบบค่านิยม (Value system) E.C. Steward (1972) ได้ให้คำนิยามคำว่า “ค่านิยม” เอาไว้ว่า ค่านิยมเป็นภาพตัวแทน (representation) ที่เราเรียนรู้กฎในการตัดสินใจเลือกสิ่งต่างๆรอบตัว และเลือกวิธีการในการแก้ปัญหา เช่น เมื่อคนอเมริกันมาเยือนรอรอเมลีในกรุงเทพฯ

คนอเมริกันจะพกพาเอาค่านิยมในการเข้าคิวติดตัวมาด้วยและจะทะเลาะเบาะแว้งกับคนไทยที่
แซงคิว (สังคมไทยยังไม่มีค่านิยมเรื่องการเข้าคิวอย่างเข้มงวด)

วัฒนธรรมด้านการสื่อสาร ตามแนวคิดในเรื่องบทบาทของบริบทที่เข้ามา
เกี่ยวข้องกับการสื่อสารมากหรือน้อย E.T. Hall ได้แบ่งวัฒนธรรมการสื่อสารออกเป็น 2 แบบ(กาณู
จนา แก้วเทพ, 2549) คือ Low context และ High context

Low context ในกลุ่มวัฒนธรรมนี้ จะถือว่า การสื่อสาร/ความหมายนั้นอยู่ใน
ประโยค/ถ้อยคำอยู่แล้ว ตัวบุคคลที่ส่ง/รับสารไม่เกี่ยวข้อง รหัส(code) จะอยู่นอกตัวบุคคล(ใครพูด
ก็เหมือนกัน) ดังนั้น ความสำคัญจึงอยู่ที่ตัวภาษา ซึ่งต้องพูดให้ชัดเจน พูดให้ตรงเป้า และ
คลุมเครือ

High context กลุ่มวัฒนธรรมนี้ถือว่า ภาษาหรือถ้อยคำเป็นเพียงส่วนเลี้ยวเดียว
เท่านั้นของข่าวสารทั้งหมด ทั้งนี้เพราะความหมายจากข่าวสารนั้นจะตีความได้ต้องอาศัยบริบท
ทั้งหมด (อาจจะเป็นอวัจนภาษา สถานที่ โอกาส ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล) กลุ่ม High context
จะถือว่า ข่าวสารอยู่ในตัวบุคคล จึงใช้รหัสเดียวกันทั้งหมดไม่ได้ เช่น “การดำว่” ถ้าเป็น “การดำ
ว่” ที่มาจากพรรคการเมืองตรงกันข้าม ก็จะมี ความหมายอย่างหนึ่ง แต่ถ้าเป็น “การดำว่” แบบ
เดียวกัน แต่มาจากพ่อแม่ก็จะมี ความหมายอีกอย่างหนึ่ง

จากเกณฑ์เรื่อง Low/High context นี้ E.T. Hall ได้นำเอามาเปรียบเทียบสังคม
แต่ละสังคมที่มีระดับ Low/High context ไม่เท่ากัน โดยที่ญี่ปุ่น เป็นประเทศที่มี High context สูง
ที่สุด โดยได้มีผู้ทำการศึกษาเปรียบเทียบชิ้นงานโฆษณา ระหว่างประเทศที่มี High context เช่น
ญี่ปุ่น และ Low context เช่น อเมริกา และพบว่าโฆษณาของแต่ละประเภทมีลักษณะที่แตกต่าง
กันตามบริบททางการสื่อสาร กล่าวคือ ญี่ปุ่น เมื่อจะเขียนคำโฆษณา จะต้องใช้วิจารณ์ญาณมาก
(intuitive) มีลักษณะอวัจนสูง (คำนึงถึงผู้อ่านว่าเป็นใครบ้าง) ต้องพูดกับตัวบุคคล เพราะฉะนั้น
ลักษณะการใช้ภาษาจะกระตุ้นอารมณ์สร้างความรู้สึกพอใจให้เกิดกับผู้อ่านผู้ฟัง สร้างบรรยากาศ
ที่มีความสุข ส่วนอเมริกันนั้น จะอธิบายด้วยตรรกะ ใช้เหตุผล ใช้ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ เน้น การ
ให้ข้อมูลอย่างเป็นระบบ อธิบายกระบวนการขั้นตอนอย่างละเอียด

3. การเปลี่ยนแปลง/การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรม

คุณลักษณะสำคัญประการหนึ่งของวัฒนธรรมคือ “การเปลี่ยนแปลง” (change) หรือ
“การปรับตัว” (adaption) คุณลักษณะนี้เป็นเครื่องรับประกันอายุที่ยืนยาวของวัฒนธรรมหนึ่งๆ
เนื่องจากข้อเท็จจริงที่ว่า ได้เคยมี กำลังมี และจะมีวัฒนธรรมอีกจำนวนมากมาที่เกิเกิดขึ้น แต่คง
จะมีแต่วัฒนธรรมที่มีความสามารถในการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงอย่างเหมาะสมเท่านั้นที่จะ
ดำรงอยู่ได้ในปัจจุบันและอนาคต รูปแบบการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมอาจเกิดขึ้นได้ใน 3
รูปแบบ คือ

1. Innovation เป็นกรณีที่เกิดการค้นพบใหม่ ขึ้นในสังคม-วัฒนธรรมนั่นเอง
2. Cultural Diffusion เป็นหัวข้อที่กลุ่มการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมให้ความสนใจ คือ การเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรมหนึ่งอันเนื่องมาจากการแพร่กระจายทางวัฒนธรรมจากสังคมอื่น หรือการหยิบยืมวัฒนธรรมจากสังคมอื่นที่ได้มีโอกาสพบปะกันทางวัฒนธรรมมาใช้ในสังคมของเรา

โดยส่วนใหญ่ กระบวนการรับการแพร่กระจายวัฒนธรรมจากสังคมอื่นนี้มักจะมีลักษณะเลือกสรร (selective) กล่าวคือ มักเลือกแต่เฉพาะส่วนประกอบที่เข้ากับค่านิยมและความเชื่อในสังคมของตนเอง

3. Acculturation เกิดขึ้นในกรณีที่คนในวัฒนธรรมหนึ่งต้องอพยพไปอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ (เป็น dominant/host culture) และผู้ที่อพยพย้ายไปอยู่ในวัฒนธรรมใหม่ต้องรับเอาวัฒนธรรมใหม่มาเป็นของตัวเอง

หน่วยในการศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม

ในการศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม มีวิธีการแบ่งประเภทหน่วยของการศึกษาได้หลายแบบ ซึ่งแบบหนึ่งได้แก่ การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในรูปแบบที่ผ่านสื่อกลางคือ สื่อมวลชน

การศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมในรูปแบบที่ผ่านสื่อกลางคือสื่อมวลชนนั้นจะมีมากในกรณีของภาพยนตร์และโฆษณา เนื่องจากผลงานสื่อทั้งสองประเภทนี้ได้เดินทางผ่านวัฒนธรรมต่างๆ เราอาจแบ่งแนวทางการศึกษาเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่ผ่านสื่อมวลชนออกได้เป็น 3 แนวทางดังนี้

1. การศึกษาตัวเนื้อหา (Content study) การศึกษาเนื้อหาเป็นวิธีการที่การศึกษาเรื่องสื่อมวลชนใช้กันอย่างมาก
2. การศึกษารูปแบบการรับสารจากต่างวัฒนธรรม (Reception study) เนื่องจากการแลกเปลี่ยนผลิตภัณฑ์ทางวัฒนธรรม เช่น ผลงานสื่อมวลชนนั้น แม้ว่าตัว “วัตถุธรรม” จะมาจากวัฒนธรรมหนึ่ง จึงมีความสนใจศึกษาว่า เมื่อวัตถุธรรมนั้นถูกนำเข้ามาสู่อีกวัฒนธรรมหนึ่ง จะมีการเสพ/บริโภควัตถุธรรมนั้นอย่างไร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดด้านวัฒนธรรมเรื่อง “การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม” (Cultural Diffusion) ในการรับวัฒนธรรมจากสังคมอื่นนั้น จะปรากฏออกมาในหลายรูปแบบ รวมทั้งสอดคล้องกับแนวคิดด้านการสื่อสารชั้นหลังที่เริ่มมองว่า “ผู้รับสารนั้นมีลักษณะ active มีลักษณะเลือกสรรสื่อ” และในกรณีที่นี้เป็นผลผลิตสื่อจากวัฒนธรรมหนึ่งๆ มาพบกับผู้รับสารในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เราอาจจะถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการพบกันทางวัฒนธรรมของการสื่อสารได้เช่นกัน

3. การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมสื่อมวลชนกับวัฒนธรรมสื่อประเพณี ก่อนหน้าที่จะเกิดมีสื่อมวลชนนั้น ในแต่ละสังคมมักมีสื่อประเพณีใช้อยู่แล้วในสังคมและได้สร้างสรรค์วัฒนธรรมเฉพาะตัวของสื่อประเพณีนั้นขึ้นมา เช่นเดียวกับสื่อมวลชนก็วัฒนธรรมเฉพาะตัวของตัวเองเช่นกัน ดังนั้น เมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างสื่อทั้ง 2 ประเภท จึงอาจถือได้ว่าเป็นการพบกันระหว่าง 2 วัฒนธรรม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ตัวบท

งานวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลกระทบของรายการประเภทสาระบันเทิงที่ส่งเสริมการยอมรับแนวคิดเชิงวัฒนธรรม : กรณีศึกษาภาพยนตร์ญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องโอชิน” ของ กานต์ อุดรพิมพ์ (Kant, 1997) ซึ่งผลการศึกษาพบว่าผู้ชมภาพยนตร์เรื่องดังกล่าวได้เรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคมหลักๆ 4 ด้าน ได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การแสดงซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม การอุทิศตนเพื่อสังคมและการมีความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ชมชาวไทยมีความเข้าใจในวัฒนธรรมที่นำเสนอในภาพยนตร์ญี่ปุ่นชุดดังกล่าว ผู้ชมชาวไทยมองโอชินซึ่งเป็นตัวละครหลักในฐานะตัวแบบการดำรงชีวิตและผู้วิจัยยังพบว่า ระดับการมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคมถึงความจริงมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการเรียนรู้ค่านิยมส่งเสริมสังคม

งานวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมญี่ปุ่นในการ์ตูน” ของ ชุติมา ธรรมธนุทัศน์ (2546) เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาเนื้อหาเชิงวัฒนธรรมที่นำเสนอผ่านทางการ์ตูนญี่ปุ่น เพื่อหาความหมายเชิงวัฒนธรรมจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องยาวที่แปลในไทย จำนวน 10 เรื่องที่มีความหมายด้านแนวเรื่องและเนื้อหาโดยเน้นประเด็นเกี่ยวกับแก่นความคิดของเรื่องค่านิยม และวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของตัวละคร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า แก่นความคิดของการ์ตูนโดยส่วนใหญ่แสดงออกถึงความมานะพยายามของตัวละครที่ต้องการบรรลุสิ่งที่มุ่งหวัง ด้วยความอดทนและขยันหมั่นเพียร อันเป็นลักษณะเด่นของวัฒนธรรมญี่ปุ่น และในส่วนของวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับค่านิยมพบว่า ค่านิยมที่เป็นลักษณะดั้งเดิมของญี่ปุ่นยังปรากฏอยู่มากในการ์ตูน ได้แก่ ค่านิยมความเป็นกลุ่มและสำนึกต่อกลุ่ม ค่านิยมความมานะพยายาม ค่านิยมความซื่อสัตย์มีความจงรักภักดีและความกล้าหาญ ค่านิยมความมีระเบียบวินัย ส่วนลักษณะค่านิยมที่เริ่มเปลี่ยนไปจากแบบดั้งเดิม ได้แก่ ค่านิยมการจัดอันดับสูงต่ำที่มีการเน้นความสามารถแทนความอาวุโสมากขึ้น และค่านิยมที่แสดงความเป็นปัจเจกบุคคลมากกว่าความเป็นกลุ่ม ซึ่งเป็นลักษณะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านวัฒนธรรม และสำหรับลักษณะวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของตัวละครพบว่า มีการนำเสนอวิถีชีวิตทั้งในยุคปัจจุบัน อดีต และอนาคตโดยปรากฏลักษณะวิถีชีวิตที่ยังคงความดั้งเดิมแบบญี่ปุ่นและความเป็นสมัยใหม่ ดำรงอยู่ด้วยกันได้เป็นอย่างดี

งานวิจัยเรื่อง“การศึกษาลักษณะของการสร้างอารมณ์โดยสังคมในการ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ชุด “โดเรมอน” ของ ดวงรัตน์ กมโลบล (2535) เป็นการวิจัยเพื่อให้เข้าใจถึงประเภทและลักษณะของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคมที่ได้รับอิทธิพลมาจากบริบทแวดล้อมทางสังคม ค่านิยม และวัฒนธรรมต่างๆ ตลอดจนเข้าใจถึงกระบวนการในการสร้างและถ่ายทอดความหมายของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคมนั้น ซึ่งผลของการวิจัยพบว่า ลักษณะของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคมที่ปรากฏในการ์ตูนชุดนี้ แบ่งออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ อารมณ์มีความสุข อารมณ์โกรธ อารมณ์รัก อารมณ์เศร้า และอารมณ์ริษยา ซึ่งอารมณ์เหล่านี้ได้ถูกกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกโดยความคาดหวังทางสังคม ค่านิยม และวัฒนธรรมของสังคม ให้บุคคลมีพฤติกรรมตามที่สังคม ในการ์ตูนชุดนี้มี 4 ประการ คือ ค่านิยมทางศาสนา เพื่อนและกลุ่มสังคม ค่านิยมด้านการศึกษา และบรรทัดฐานการดำเนินชีวิตของชาวญี่ปุ่น การถ่ายทอดความหมายของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคมที่ปรากฏในการ์ตูนชุดนี้ พบว่าใช้วิธีการทางสัญลักษณ์วิทยาในการถ่ายทอด ความหมายตลอดจนลักษณะของอารมณ์ที่สร้างโดยสังคม

งานวิจัยเรื่อง“การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” ในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย” ของ อภิญญา ศรีรัตนสมบุญ (2534) ซึ่งเป็นการวิจัยเพื่อศึกษาว่า ละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” ได้ถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมอะไรบ้างสู่ประชาชนในสังคมไทยและมีวิธีการถ่ายทอดอย่างไร ซึ่งผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทางด้านผู้ส่งสาร คือ ทมยันตี ผู้ประพันธ์ ศัลยา ศุขะนิวัตต์ ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์ และไพรัช สังวริบุตร ผู้กำกับการแสดง มีผลอย่างมากต่อเนื้อหาของละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” สำหรับการวิเคราะห์ตัวบทคือ ละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” พบว่าละครโทรทัศน์ชุดนี้ได้ถ่ายทอดแนวคิดซึ่งสะท้อนความเชื่อและค่านิยมรวม 6 แนวคิดในเรื่องความรัก แนวคิดในเรื่องความรับผิดชอบต่อครอบครัว แนวคิดในเรื่องบทบาททางสังคมตามลักษณะทางเพศ แนวคิดในเรื่องการดำรงชีวิต แนวคิดในเรื่องความไม่เท่าเทียมกัน และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับศาสนาและความเชื่อ โดยแนวคิดเหล่านี้ได้รับการถ่ายทอดผ่านทางคำพูดและการกระทำของตัวละครเป็นส่วนใหญ่ ในส่วนความคิดเห็นของผู้รับสารเกี่ยวกับองค์ประกอบแห่งความสำเร็จของละครโทรทัศน์ ชุด “คู่กรรม” พบว่า มีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการ คือ บทประพันธ์ สำนวนภาษา เนื้อเรื่อง ตัวละคร ดารา และการสร้างการถ่ายทำ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการถอดรหัสของผู้รับสาร

งานวิจัยเรื่อง “การเปรียบเทียบลักษณะไทยและลักษณะตะวันตก จากสื่อนวนิยายและสื่อภาพยนตร์ เรื่อง “กาเหว่าที่บางเพลง” และ “Village of the Damned” ของ มลิตินี นิลมาลี (2540) ซึ่งผลการวิจัยในส่วนของการศึกษาทัศนะกลุ่มผู้รับสารวัยรุ่นทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด พบว่า ความแตกต่างในถิ่นที่อยู่อาศัยไม่ทำให้ผู้รับสารรับรู้ถึงลักษณะไทยแตกต่างกัน และไม่ชัดเจนการเปรียบเทียบลักษณะไทยกับลักษณะทางวัฒนธรรมอื่นได้ แต่ระดับอายุและการศึกษา

จะทำให้ผู้รับสารตีความภาพยนตร์ที่ชมแตกต่างกันออกไป กลุ่มผู้รับสารในกรุงเทพมหานครตีความลักษณะของมนุษย์ต่างดาวในแง่ดี ส่วนผู้รับสารในต่างจังหวัดรับรู้สภาพความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมไทยได้มากกว่าผู้รับสารในกรุงเทพมหานคร

งานวิจัยเรื่อง“การตีความของผู้รับสารชาวไทยต่อภาพของวีรบุรุษแบบอเมริกันจากภาพยนตร์ฮอลลีวูด” ของ อัญมณี ภูภักดี (2547) เป็นการวิจัยเพื่อวิเคราะห์ถึงความหมาย และการประกอบสร้างความหมายของตัวละครที่เป็นวีรบุรุษจากภาพยนตร์ฮอลลีวูด และเพื่อวิเคราะห์แบบแผนการตีความของผู้รับสารชาวไทยที่มีต่อลักษณะของวีรบุรุษแบบอเมริกันจากภาพยนตร์ฮอลลีวูด ผลการวิจัยพบว่าในการประกอบสร้างตัวละครที่เป็นวีรบุรุษจากภาพยนตร์ฮอลลีวูดที่มีอุดมการณ์ ค่านิยมแบบอเมริกันแฝงอยู่ในสื่อภาพยนตร์พบว่าความหมายของวีรบุรุษแบบอเมริกัน 5 ลักษณะ ได้แก่ 1.) วีรบุรุษที่ต่อสู้และช่วยโลกได้โดยลำพัง หรือเรียกว่าวีรบุรุษในระบบ 2.) วีรบุรุษที่ปกป้องสิทธิตนเอง/ครอบครัวและพลเมืองอเมริกัน 3.) วีรบุรุษจากอาชีพทหาร 4.) วีรบุรุษแบบกลับใจ 5.) วีรบุรุษที่แก้ปัญหาอย่างสันติวิธี และสำหรับผลการวิจัยในการสนทนากลุ่มในการวิเคราะห์แบบแผนการตีความของผู้รับสารชาวไทยจะพบว่า ผู้รับสารชาวไทยมีสัดส่วนการตีความปฏิเสธ และต่อรองความหมาย มากกว่าร้อยละตามสิ่งที่ภาพยนตร์นำเสนอ โดยเฉพาะในเรื่องของความมีอยู่จริงในสังคมอเมริกัน, ความต้องการเอาวีรบุรุษมาเป็นแบบอย่าง และผู้ร้ายที่มาต่อสู้กับวีรบุรุษ โดยการตีความของผู้รับสารจะมีปัจจัยอยู่ 2 ด้าน คือ 1.) ปัจจัยของผู้ส่งสาร ในการนำเสนอเนื้อหาภาพยนตร์ และ 2.) ปัจจัยผู้รับสารเอง ที่ตีความขึ้นอยู่กับประสบการณ์ ความเชื่อ และทัศนคติเดิม หรือประสบการณ์ที่ได้รับมาจากสื่ออื่น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์” เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการรวบรวมข้อมูล 2 วิธีการดังนี้

1. การวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) คือ ละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama เพื่ออธิบายถึงค่านิยมและวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นโดยใช้กรอบแนวคิดการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง(Narration)และแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นมาใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหา

2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ในการศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นของผู้รับสารต่อการชมละครซีรีส์ญี่ปุ่น เพื่อศึกษาว่าภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นนั้นมีผลต่อการรับรู้และการตีความค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นหรือไม่ อย่างไร โดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาเรื่องค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์ สามารถแบ่งได้ดังนี้

1. **แหล่งข้อมูลที่เป็นซิติ หรือ ดิจิตี** ละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ที่มีการนำมาฉายทางโทรทัศน์ของไทยทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย(ช่องTPBS)และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบก ช่อง 7 ระหว่างปี พ.ศ.2551 - กรกฎาคม 2552

2. **แหล่งข้อมูลเอกสาร** จะแบ่งเป็น 2 ส่วนได้แก่ ส่วนแรก คือเอกสารที่เกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นโดยทั่วไป ได้แก่ ตำราทางวิชาการ หนังสือ บทความ และส่วนที่สอง คือ ข้อมูลเกี่ยวกับละครซีรีส์ญี่ปุ่น ได้แก่ บทความจากสิ่งพิมพ์ บทความวิเคราะห์และบทสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับละครซีรีส์ญี่ปุ่น รวมทั้งแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตในเรื่องที่เกี่ยวข้อง

3. **แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล** ได้แก่ บุคคลที่ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เพื่อศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นของผู้รับสารจากการชมละครซีรีส์ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นผู้รับสารที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครโดยแบ่งประเภทบุคคลเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น จำนวนทั้งสิ้น 30 คน โดยแบ่งได้ดังนี้

3.1 กลุ่มผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจำนวน 15 คน ในที่นี้หมายถึง กลุ่มผู้รับสารชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นและมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยจะเลือกมาจากนิสิตคณะ

อักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น ระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นตัวแทนผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

3.2 กลุ่มผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจำนวน 15 คน ในที่นี้หมายถึง กลุ่มผู้รับสารชาวไทยที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นและไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น (จำนวนในที่นี้อ้างอิงกับจำนวนของกลุ่มผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น)

การกำหนดกลุ่มผู้รับสารดังที่กล่าวมานั้น เพื่อศึกษาว่าภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นมีผลต่อการรับรู้และการตีความค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นหรือไม่ อย่างไร ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จะพิจารณาใช้เฉพาะตัวแปรเรื่องของการมีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นมาเป็นเกณฑ์โดยตัวแปรอื่น ๆ นั้นไม่ได้จำกัดแต่อย่างใด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. **ประเภทข้อมูลที่เป็นซีดี หรือ ดีวีดี** เก็บรวบรวมข้อมูลเนื้อหาจากวีซีดี หรือ ดีวีดี ของละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ที่ฉายทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย(ช่องTPBS) และสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง7 ระหว่างปี พ.ศ. 2551-กรกฎาคม 2552 เพื่อศึกษาเนื้อหา ค่านิยม และวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่น

2. **ประเภทบุคคล** เก็บรวบรวมโดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งครอบคลุมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. **ประเภทเอกสาร** เก็บรวบรวมข้อมูลจากการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำราทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดและเอกสาร บทความตามสื่อต่างๆและทางอินเทอร์เน็ต

เครื่องมือในการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นในการวิเคราะห์เนื้อหาที่สะท้อนค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama

2. การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ประกอบด้วยอุปกรณ์บันทึกเสียง สมุดบันทึกข้อความต่างๆและคำถามสำหรับการสัมภาษณ์บุคคล โดยมีคำถามดังนี้

2.1 ละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่ท่านได้ชมมาแล้วแสดงให้เห็นค่านิยมอะไรบ้าง

2.2 ท่านคิดว่าค่านิยมที่ปรากฏอยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่น มีค่านิยมใดบ้างที่เป็นค่านิยมญี่ปุ่น

2.3 ในแต่ละตอนของละครซีรีส์ญี่ปุ่นท่านเห็นว่ามีผลกระทบค่านิยมญี่ปุ่นไว้หรือไม่ ถ้ามีท่านทราบได้จากอะไร

- 2.4 จากการชมละครซีรีส์ญี่ปุ่นแล้วมีค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นอะไรบ้างที่ท่านไม่เคยรู้มาก่อน ซึ่งท่านได้เรียนรู้หลังจากการชม
- 2.5 หลังจากการชมละครซีรีส์ญี่ปุ่นแล้วท่านคิดว่ามีค่านิยมและวัฒนธรรมใดที่น่าจะนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของท่าน หรือไม่ เพราะเหตุใด

หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์

การวิเคราะห์เนื้อหาในงานวิจัยชิ้นนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama หน่วยของการวิเคราะห์ที่จะนำมาพิจารณาคือ องค์ประกอบของเรื่อง ได้แก่ การเล่าเรื่อง เนื้อเรื่อง โครงเรื่อง ลักษณะตัวละคร แก่นเรื่อง บทสนทนา

ส่วนการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก หน่วยในการวิเคราะห์ คือ คำตอบจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกตามประเด็นคำถามที่ตั้งไว้ เพื่อศึกษาว่าผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นต่างกันมีการรับรู้ถึง ค่านิยมและวัฒนธรรมที่สอดแทรกอยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นต่างกันหรือไม่ อย่างไร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ ละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ที่ฉายทางโทรทัศน์ไทย ทางช่อง สถานีโทรทัศน์ทีวีไทย (ช่อง TPBS) และ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 เพราะจากการที่ได้ค้นคว้าข้อมูลแล้วพบว่าเป็นสถานีโทรทัศน์เพียง 2 ช่องที่มีการนำละครซีรีส์ญี่ปุ่นมาฉาย ซึ่งละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่มีฉายในระหว่างปีพ.ศ. 2551- กรกฎาคม 2552 มีดังนี้

1. ฉายทางสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย (ช่อง TPBS) จำนวน 13 เรื่อง
2. ฉายทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 จำนวน 5 เรื่อง ตามตารางดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่ฉายทางโทรทัศน์ไทยแบ่งตามสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศ
ระหว่างปี พ.ศ. 2551-2552

ช่อง TPBS	ช่อง 7
1. เกมล่าธุรกิจ (The Vultures)	1. รักใส หัวใจเกินร้อย (Hana yori dango)
2. ยอดอัจฉริยะ ไชคี้ปีวอน (Galileo)	2. รักใส หัวใจเกินร้อยภาค 2 (Hana yori dango Season 2)
3. บันทึคน้ำตาหนึ่งลิตร(1 Litre of tears)	3. จังหวะรัก หัวใจดนตรี(Nodame Cantabile)
4. Tokyo tower แม่ครับ ผมรักแม่	4. คู่ดั่ง อัจฉริยะนักสืบ(Kuitan)
5. ทีมดราagoon คุณหมอหัวใจแกร่ง 1 (Iryu Team Medical Dragon 1)	5. Rondo
6. ทีมดราagoon คุณหมอหัวใจแกร่ง 2 (Iryu Team Medical Dragon 2)	
7. หัวใจผมบริสุทธิ์ (Walk my way)	
8. แต่เธอ...ด้วยดวงใจ (To The One I Love)	
9. นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน (Change)	
10. หนูน้อยจอมซ่า...มารูโกะจัง	
11. เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster)	
12. ตำรวจหน้าใส หัวใจสิงห์ (Shibatora)	
13. แผ่นดินรัก แผ่นดินเลือด (A Son of the Good Earth)	

การเลือกละครซีรีส์ญี่ปุ่นในการศึกษาคครั้งนี้ การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะเป็น การเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) โดยศึกษาเฉพาะละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่เป็นแนวละครTrendy Drama

Trendy Drama คือ เป็นดราม่าที่ผสมผสานทั้ง Home Drama และYouth Drama ไว้ด้วยกัน ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่คนดูส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุ

หรือเน้นไปที่ผู้ชมอายุน้อยในวัยเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่ง Trendy Drama จะเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งจะพบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Trendy Drama และกลายเป็นต้นแบบในการผลิตละครของประเทศอื่นในเอเชียตามมา

ดังนั้นเมื่อพิจารณาละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่เป็นแนว Trendy Drama แล้วจะมีละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่นำมาพิจารณาคัดเลือก ดังตารางต่อไปนี้

สรุปกลุ่มตัวอย่าง

ตารางกลุ่มตัวอย่างละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่เป็นแนว Trendy Drama

ช่อง TPBS	ช่อง 7
1. เกมล่าธุรกิจ (The Vultures)	1. รักใส หัวใจเกินร้อย (Hana yori dango)
2. ยอดอัจฉริยะ ไชคี้ป่วน (Galileo)	2. รักใส หัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana yori dango Season 2)
3. บันทึกรักน้ำตาหนึ่งลิตร(1 Litre of tears)	3. จังหวะรัก หัวใจดนตรี(Nodame Cantabile)
4. Tokyo tower แม่ครับ ผมรักแม่	4. คู่ยัด อัจฉริยะนักสืบ(Kuitan)
5. ทีมดราagoon คุณหมอหัวใจแกร่ง 1 (Iryu Team Medical Dragon 1)	
6. ทีมดราagoon คุณหมอหัวใจแกร่ง 2 (Iryu Team Medical Dragon 2)	
7. หัวใจผมบริสุทธิ์ (Walk my way)	
8. แต่เธอ...ด้วยดวงใจ (To The One I Love)	
9. นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน (Change)	
10. เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster)	
11. ตำรวจหน้าใส หัวใจสิงห์ (Shibatora)	

การวิเคราะห์ข้อมูล

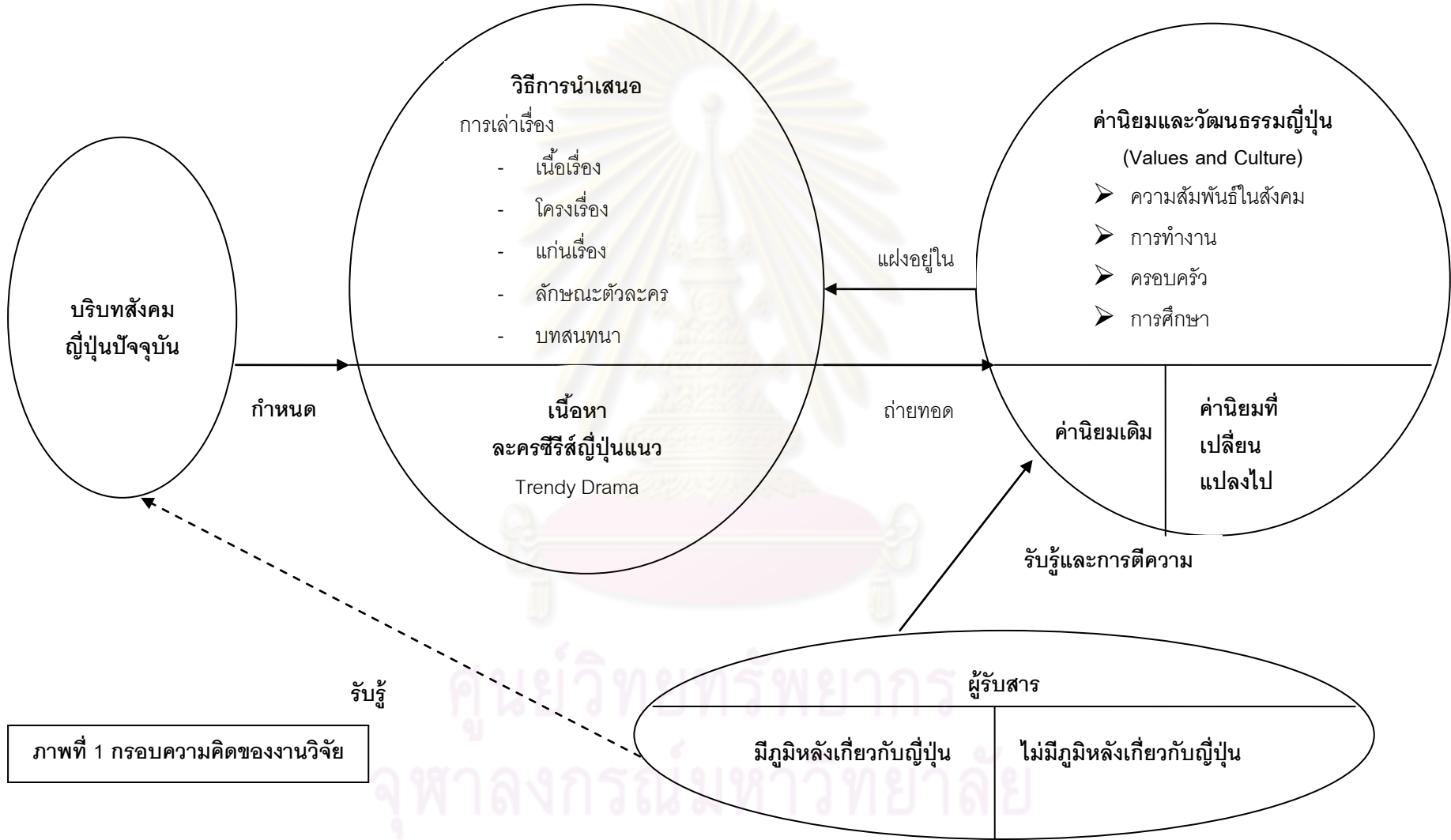
การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการชมละครซีรีส์ญี่ปุ่นแนว Trendy Drama โดยการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยบทของละครซีรีส์ญี่ปุ่น ภายใต้กรอบแนวคิดการเล่าเรื่อง (Narration) และแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น เพื่อดูว่ามีค่านิยมและวัฒนธรรมอะไรบ้างในละครซีรีส์ญี่ปุ่นและมีลักษณะการสอดแทรกค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นอย่างไร โดยจะใช้ตารางการวิเคราะห์เนื้อหาละครซีรีส์ญี่ปุ่น(ตามตารางในภาคผนวก) และจะนำข้อมูลที่ได้รับจากการวิเคราะห์ข้างต้น มากำหนดน้ำหนัก(weight) เพื่อแสดงให้เห็นถึงค่านิยมที่พบมาก พบปานกลางและพบน้อย ซึ่งจะทำให้ทราบถึงค่านิยมร่วมที่สำคัญซึ่งสอดแทรกอยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นทั้งหมดที่นำมาศึกษา

ในด้านผู้รับสารจะทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น โดยเมื่อได้ข้อมูลแล้วผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 30 คน มีการรับรู้และการตีความค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครซีรีส์ญี่ปุ่นแตกต่างกันหรือไม่อย่างไรโดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอข้อมูล

การนำเสนอข้อมูลทำโดยการนำเสนอแต่ละประเด็นด้วยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ (Analysis Description) โดยอธิบายผลการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยบทของละครซีรีส์ญี่ปุ่นและการอธิบายคำตอบของผู้ชมในการรับรู้และการตีความค่านิยมและวัฒนธรรมในละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่ได้รับชม การนำเสนอข้อมูลจะแบ่งตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 4

การวิเคราะห์ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์

การวิจัยเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama และเพื่อวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านวิธีการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ โดยทำการศึกษาจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ ทั้งหมด 15 เรื่อง ได้แก่

1. นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE)
2. หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way)
3. แต่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love)
4. Tokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower)
5. บันทึคน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears)
6. จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile)
7. เขี่ยข่าวสาวแกร่ง (Top Caster)
8. ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora)
9. คุ้ยตั้ง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan)
10. ยอดอัจฉริยะ ไชคดีป่วน (Galileo)
11. รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1)
12. รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค2 (Hana Yori Dango 2)
13. ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 (Team Medical Dragon Season 1)
14. ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2)
15. เกมล่าธุรกิจ (The Vultures)

การวิเคราะห์ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แต่ละเรื่องผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น ดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แต่ละเรื่อง โดยมีหัวข้อในการวิเคราะห์ 4 หัวข้อได้แก่

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทาง

โทรทัศน์แต่ละเรื่อง

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมแต่ละเรื่อง

4.1 การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แต่ละเรื่อง

4.1.1 เรื่องที่ 1 นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน เป็นเรื่องราวของเคตะ อะชะงุระ ครูหนุ่ม อายุ 35 ปี ประจำชั้นประถม 5 ทายาทนักการเมืองชื่อดังของ พรรคญี่ปุ่นก้าวหน้า (นิฮนเซยู) ผู้ไม่ประสีประสาเรื่องการเมืองเลยแม้แต่น้อย แต่กลับต้องพลิกผันชีวิตของตนเอง เนื่องจากมาโคโตะ อะชะงุระ พ่อ และมาซายะ อะชะงุระ พี่ชายเสียชีวิตจากอุบัติเหตุเครื่องบินตกระหว่างเดินทางกลับจากเวียดนาม

โซอิจิ คัมบาชิตะ ประธานบริหารพรรค จึงมอบหมายให้ริกะ มิยามะ เลขานุการส่วนตัวลงพื้นที่เพื่อสรรหาผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของเขต 12 จังหวัดฟูกูโอกะ โดยพยายามหว่านล้อมให้เคตะลงสมัครรับเลือกตั้งด้วยวิธีต่างๆ นานาถึงกระทั่งบอกว่าถ้าเคตะไม่ลงสมัครรับเลือกตั้งก็จะให้แม่เคตะลงสมัครแทน เมื่อถึงขั้นนี้เคตะจึงต้องยอมลงสมัครเลือกตั้งแทนแม่ของเขาและขอสัญญาจากมิยามะว่าถ้าไม่ประสบความสำเร็จก็ต้องไม่มายุ่งกับครอบครัวของเขาอีก

ระหว่างการหาเสียงเลือกตั้งเคตะได้รับความช่วยเหลือจากนักวางแผนการเลือกตั้ง คะทสึโทชิ นิราซาวา เป็นผู้วางแผนกลยุทธ์หาเสียงและปรับภาพลักษณ์ของเคตะ เคตะซึ่งปกติมีผมหยิกต้องแต่งตัวใหม่ให้ดูภูมิฐานเหยียดผมตรง ดูเหมือนนักการเมืองมืออาชีพ คะแนนนิยมของเขาดีด้นคู่แข่งขึ้นมาเรื่อยๆ ด้วยความที่เป็นคนหนุ่มหน้าตาดีและบารมีของบิดาที่เป็นอดีตนายกรัฐมนตรีดังกล่าว อย่างไรก็ตามในวันก่อนการเลือกตั้งปรากฏว่ามีข่าวหนังสือพิมพ์โจมตีบิดาของเคตะที่เสียชีวิตว่ารับเงินนอกกฎหมายเมื่อหลายสิบปีก่อน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความนิยมของเคตะในหมู่ประชาชนอย่างรุนแรง

ในการกล่าวคำปราศรัยครั้งสุดท้ายของเขาทางผู้สนับสนุนบอกให้เคตะปฏิเสธกรณีดังกล่าวอย่างสิ้นเชิงและตั้งข้อสงสัยฝ่ายตรงข้ามในการปล่อยข่าวเพื่อทำลายคู่แข่งอย่างสกปรก แต่เมื่อเคตะขึ้นเวทีปราศรัยท่ามกลางสายตาประชาชนที่สับสนว่าเขาเป็นลูกนักการเมืองขี้ฉ้อฉลและเขาเองก็เป็นคนอย่างเดียวกับบิดา เคตะกล่าวว่าก่อนหน้านี้เขาอาจรู้สึกเสียใจที่ต้องลงสมัครรับเลือกตั้ง แต่วันนี้เขาไม่เสียใจเลยเพราะอย่างน้อยเขาก็มีโอกาสที่จะได้กล่าวขอโทษแทนบิดาที่ล่วงลับไปแล้วสำหรับการทรยศต่อประชาชนที่ได้ให้ความไว้วางใจไปรับเงินนอกกฎหมาย เขาเล่าถึงเหตุการณ์ในวัยเด็กที่เขาเห็นข่าวในหนังสือพิมพ์แล้วไปถามบิดาว่าจริงหรือไม่บิดาเขาไม่สบสายตาและพูดว่า "การเมืองมันมีค่าใช้จ่ายสูง" เคตะยังกล่าวอีกว่า ในฐานะครูเขาไม่อยากจะสอนเด็กว่าสิ่งชั่วร้ายเป็นสิ่งที่จำเป็นในโลกใบนี้ คำปราศรัยของเขาจากสายตามิยามะและคณะผู้สนับสนุนคือความล้มเหลว

อย่างไรก็ตามนิราชาว่าได้ส่งเทพการปราศรัยครั้งสุดท้ายของเคตะไปยังสถานีโทรทัศน์ท้องถิ่นเพื่อออกอากาศไปทั่วประเทศเลือกตั้งในคืนก่อนวันเลือกตั้ง ในสายตาของนิราชาการกัมศิระขอโทษของเคตะ เป็นการกัมหัวขอโทษของนักการเมืองที่จริงจังที่สุดที่เขาได้เคยพบเห็นมาจากประสบการณ์ของนักวางแผนการเลือกตั้งที่ประสบชัยชนะแล้วนับร้อยครั้งทั่วประเทศญี่ปุ่น ผลการนับคะแนนเลือกตั้งพลิกผันอย่างไม่คาดฝัน สถานีโทรทัศน์ต้องประกาศขออภัยและแก้ไขผลการเลือกตั้งที่รายงานไปก่อนหน้านี้และประกาศว่า เคตะคือผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นตัวแทนของชาวฟูกูโอะกะด้วยคะแนนที่เฉียดฉิว จากนั้นเคตะก็กลายเป็นที่สนใจอย่างยิ่งของสาธารณชน เนื่องจากเป็นคนหนุ่มอายุน้อยมีหน้าตาและบุคลิกภาพดีจึงได้รับฉายา เจ้าชายรัฐสภา จากสื่อมวลชน

หลังจากนั้น อุโค ทาเคฮิโกะ หัวหน้าพรรคและนายกรัฐมนตรี ประกาศลาออกจากตำแหน่งเนื่องจากถูกเปิดโปงเรื่องชู้สาว คัมบายาชิจึงผลักดันคนที่ไม่รู้เรื่องการเมืองมากนักอย่างเคตะ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค และนายกรัฐมนตรีคนใหม่ของญี่ปุ่น เพราะเชื่อว่าเคตะจะบริหารงานไม่เป็น จะเป็นหุ่นเชิดให้ตัวเองได้ และยังสามารถสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับวงการเมือง ซึ่งกำลังประสบกับวิกฤตศรัทธาของประชาชน ด้วยการนี้เองคัมบายาชิจึงเห็นประโยชน์ในตัวเคตะที่จะฟื้นฟูความเชื่อมั่นของประชาชนต่อสถาบันการเมืองและพรรคของเขา คัมบายาชิได้เสนอรายชื่อคณะรัฐมนตรีให้เคตะโดยมีการวางแผนไว้ล่วงหน้าแล้ว คัมบายาชิได้เลือกเฟ้นคนที่มีส่วนร่วมในเหตุการณ์ทุจริตรับเงินจากบริษัทเอกชนเมื่อหลายสิบปีก่อนร่วมกับบิดาของเคตะมาเป็นคณะรัฐมนตรี เหมือนเป็นระเบิดเวลาที่คัมบายาชิจะหยิบมาใช้เมื่อใดก็ได้ และทำให้ตนเองขึ้นสู่ตำแหน่งได้อย่างชอบธรรม

อย่างไรก็ตามเมื่อเคตะได้เป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ก็มุ่งมั่นในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของประเทศ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใหญ่ระดับชาติ หรือแม้แต่ปัญหาเล็กๆ ของชาวบ้านในท้องถิ่น เพื่อหวังจะเปลี่ยนแปลงประเทศให้ดียิ่งขึ้น และกระตุ้นเตือนสังคม สร้างสรรค์การเมืองในรูปแบบใหม่อย่างที่ไม่ฝืน เคตะทุ่มเททำงานอย่างหนักถึงกับอดหลับอดนอนติดต่อกันหลายคืนอย่างไม่เหน็ดเหนื่อย เพื่อปฏิบัติตามคำมั่นที่ได้ให้ไว้กับประชาชนตอนหาเสียงว่า

“ด้วยสองตาที่เหมือนกับท่าน ผมสัญญาว่า ผมจะมองปัญหาที่มีอยู่ในการเมืองขณะนี้ และแก้ไขมันให้ถูกต้อง

ด้วย สองหูที่เหมือนของท่าน ผมสัญญาว่า ผมจะตั้งใจฟังเสียงพึงเสียงจากผู้อ่อนแอในสังคม แม้มันจะแผ่วเบาสักแค่ไหนก็ตาม

ด้วยขาสองข้างที่เหมือนท่าน ผมสัญญาว่า ผมจะเดินเข้าไปในที่ใดก็ตามที่กำลังเกิดปัญหาโดยไม่ลังเล

ด้วยสองมือที่เหมือนพวกท่าน ผมสัญญาว่าจะใช้มันทำงานอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยและจะชี้นำประเทศไปสู่หนทางที่ควรจะเป็นทุก ๆ อย่างของผม ก็เหมือนกับของทุกท่าน”

การที่เคตะไม่เป็นหุ่นเชิดตามที่คัมบายะชิวางแผนไว้ ทำให้คัมบายะชิต้องใช้แผนการที่วางไว้เพื่อทำลายเคตะลง โดยหวังว่าเคตะจะลาออก แต่ระหว่างที่ตอบกระทู้ถามของคัมบายะชิในสถานนั้นเคตะหมดสติล้มลงกลางสภาเสียก่อนเพราะตราครุฑำทำงานหนักและถูกกดดันจากข้อกระทู้ถาม ระหว่างนี้เคตะได้พักผ่อนอยู่ที่โรงพยาบาลและได้ตั้งผู้รักษาการแทนไว้ก่อน เมื่อเคตะหายดีแล้วกลับมาทำงานได้จึงประกาศยุบสภา และได้ออกอากาศสดถึงประชาชนญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก (ในเรื่องกล่าวว่าจะไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ญี่ปุ่น) ในคำปราศรัยครั้งสุดท้ายก่อนประกาศยุบสภานั้น เคตะเน้นถึงความสำคัญของการระดมทุนการเลือกตั้ง และการมีส่วนร่วมของประชาชน เคตะต้องการกระตุ้นให้ประชาชนมาสนใจการเมือง ไม่นิ่งเฉยหรือเบื่อหน่ายต่อการเมือง

เคตะได้พบกับมียามะเลขาสาวของคัมบายะชิที่เคยเป็นข้าราชการกระทรวงการคลัง เธอลาออกจากกระทรวงมาทำงานกับคัมบายะชิด้วยความใฝ่ฝันที่จะเป็นนักการเมืองเพื่อรับใช้ประชาชน เคตะได้แรงบันดาลใจและพึ่งพามันสมองจากเลขาผู้นี้ตลอดการดำรงตำแหน่งของเขา คัมบายะชิมอบหมายให้เธอติดตามเคตะมาตั้งแต่การเลือกตั้งครั้งแรกของเขาที่ฟูกุโอะกะ และมาเป็นเลขาสมาชิกสภาไดเอ็ต (สภาของญี่ปุ่น) จนกระทั่งเป็นเลขาของนายกรัฐมนตรี

ในที่สุดเมื่อคัมบายะชิตัดสินใจที่จะนำเคตะลงจากตำแหน่งจึงได้เรียกตัวมียามะกะกลับมาทำงานด้วย เธอกลับปฏิบัติตามคำสั่งกลับไปทำงานด้วย แต่ต่อมามีภายหลังเมื่อเธอพบว่าคัมบายะชิมิใช่ นักการเมืองที่มีความมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่เพื่อประชาชน หวังเพียงประโยชน์ส่วนตนที่จะได้เป็นนายกรัฐมนตรีเท่านั้น ใช้วิธีการสกปรกเอาเงินงบประมาณของคณะรัฐมนตรีไปใช้ในการซื้อเสียงสมาชิกสภาเพื่อให้ต่อต้านร่างกฎหมายที่เคตะเสนอ ซ้ำยังกลับคำพูดที่ให้ไว้กับเคตะ และใส่ร้ายเคตะต่อหน้าสื่อมวลชนว่าเคตะเอาแต่ใจกลายเป็นเผด็จการจนคัมบายะชิต้องออกจากตำแหน่ง เลขาธิการคณะรัฐมนตรี มียามะจึงตัดสินใจกลับมาร่วมงานกับเคตะ และในท้ายที่สุดเคตะก็ขอให้เธออยู่เคียงข้างเขาตลอดไป ไม่ใช่แค่ในหน้าที่การงาน

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้่นภาวะวิกฤติ ชั้่นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

พ่อของเคตะและพี่ชายเสียชีวิต ทำให้เคตะต้องลงสมัครแทน เป็นการแนะนำตัวละครในแต่ละตัวว่ามีใครบ้าง

การพัฒนาเหตุการณ์

เคตะเมื่อลงสมัครก็ได้รับการเลือกตั้งเป็นตัวแทนของชาวพุทโตะกลายเป็นที่สนใจอย่างยิ่งของสาธารณชน เนื่องจากเป็นคนหนุ่มอายุน้อย มีหน้าตาและบุคลิกภาพดี จึงได้รับฉายา เจ้าชายรัฐสภาหลังจากนั้น อุไค ทาเคชิโกะ หัวหน้าพรรค และนายกรัฐมนตรี ประกาศลาออกจากตำแหน่ง เนื่องจากถูกเปิดโปงเรื่องชู้สาว คัมบายาชิจึงผลักดันคนที่ไม่รู้เรื่องการเมืองมากนักอย่างเคตะ ให้ขึ้นดำรงตำแหน่งหัวหน้าพรรค และนายกรัฐมนตรีคนใหม่ของญี่ปุ่น

ขั้นภาวะวิกฤติ

การที่เคตะไม่เป็นหุ่นเชิดตามที่คัมบายะชีวางแผนไว้ ทำให้คัมบายะชิต้องใช้แผนการที่วางไว้เพื่อทำลายเคตะลง โดยหวังว่าเคตะจะลาออก

ขั้นภาวะคลี่คลาย

ผลสุดท้ายปรากฏว่าเคตะประกาศยุบสภา และได้ออกอากาศสดถึงประชาชนญี่ปุ่นเป็นครั้งแรก

การยุติเรื่องราว

เรื่องราวจบลงด้วยการที่เคตะประกาศลาออกและยุบสภาให้มีการเลือกตั้งใหม่ เป็นการเริ่มต้นใหม่ เคตะก็ลงสมัครอีกครั้ง

2. แก่นเรื่อง

ละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่อง “นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน” เป็นละครซีรีส์ญี่ปุ่นที่น่าเสนอความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง โดยที่แสดงถึงการเป็นนักการเมืองที่ต่างจากนักการเมืองคนอื่น ๆ ที่ผ่านมา ซึ่งเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีความคิดที่จะทำเพื่อประชาชน เป็นนักการเมืองที่ทุ่มเททำงานด้วยความซื่อสัตย์และมุ่งมั่นที่จะทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ ซึ่งเป็นแก่นของละครซีรีส์เรื่องนี้ ในแบบ Idealism Theme คือ แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำการต่าง ๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนาและมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม ซึ่งละครซีรีส์เรื่องนายก(มือใหม่)หัวใจประชาชนนั้นเป็นละครซีรีส์ที่มีตัวละครหลักคือ นายกรัฐมนตรี อาซากุระ เคตะ ซึ่งเป็นนายกรัฐมนตรีที่มีลักษณะแตกต่างจากคนอื่น ๆ คือแตกต่างจากนักการเมืองคนอื่น ๆ เขาทำงานทุกอย่างด้วยความมุ่งมั่นและตั้งใจโดยคิดทำเพื่อประชาชนเป็นหลัก ซึ่งเขาก็มีความคิดที่แตกต่างไปจากคนอื่น ๆ นั่นเองที่ทำให้เขาเป็นที่จับตามองและการกระทำของเขาในหลายเรื่องก็เป็นสิ่งที่แตกต่างจากคนอื่น ๆ คิด เช่น การนั่งรับฟังการร้องเรียนของชายคนหนึ่งที่มาร้องเรียนด้วยความตั้งใจแม้ว่าจะต้องทำให้ผู้อาวุโสของพรรคต้องร้อ แต่เขาเห็นว่าเป็นสิ่งที่เขาต้องทำซึ่งในขณะนั้นเขาเพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ๆ ละครซีรีส์ก็ยิ่งแสดงให้เห็นว่าเขามีความคิดที่แตกต่างจากคนอื่นอีกหลายฉากหลายตอน เกือบทั้ง

เรื่องซึ่งเป็นมุมมองใหม่ในการทำหรือการมองสิ่งต่างๆโดยที่เอาประโยชน์ของชาติและประชาชนเป็นหลัก

(ค)การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง **นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE)**

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่น่าเสนอในละคร

จากการศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน ได้พบว่ามี การนำเสนอ ค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส เรื่อง ความอาวุโส จะเห็นได้จากในตอนที่ 2 และตอนที่ 4 เช่น ตอนที่ เคตะเข้ามารับตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใหม่ๆ แล้วสมาชิกอาวุโสโน้มน้าวให้ไปทานอาหารด้วยนั้นมียามาก็ได้บอกกับเคตะว่าให้รีบไปอย่าให้ท่านผู้อาวุโสต้องคอย นอกจากนี้ยังมีในตอนที่มียามาได้เข้ามาเป็นหัวหน้าทีมงานของเคตะแล้วต้องทำงานกับรุ่นพี่ที่เคยทำงานด้วยกันที่ทำงานเก่า ด้วยความที่เป็นรุ่นน้องมียามาจึงไม่กล้าที่จะสั่งงานผู้ที่เป็นรุ่นพี่ ซึ่งผู้ที่เป็นรุ่นพี่ก็ไม่ยอมทำตามที่มียามาสั่งเนื่องจากความที่ตนเป็นรุ่นพี่

1.1.2 รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน เรื่อง รูปแบบการสร้าง ความสัมพันธ์กับบุคคลอื่นด้วยการแลกเปลี่ยน เพื่อให้ทราบตำแหน่งหน้าที่ สังกัดของแต่ละคน จะเห็นได้จากตอนที่ 1 ที่มียามาไปพบกับเคตะเพื่อที่จะเกลี้ยกล่อมให้เขาลงสมัครรับเลือกตั้งแทน พ่อและพี่ชายที่เสียชีวิต โดยได้แนะนำตัวด้วยการให้นามบัตรแก่เคตะ

1.1.3 การเอาใจเขามาใส่ใจเราจะเห็นได้จากตอนที่ 6 ตอนที่เคตะพูดกับบิงแฮมเกี่ยวกับนักเรียนของเขา ว่า “พวกเขาควรระวังไว้เสมอว่าแต่ละคนย่อมต่างกัน ถ้าเราคิดว่าทุกคนเหมือนกันหมด เราก็จะไม่พอใจมากถ้ามีความเห็นไม่ตรงกัน หากมีใครทำอะไรต่างออกไป เราก็คิดว่าพวกนั้นเป็นพวกนอกคอก เป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะและรังแกกัน แต่ไม่มีใครหรอกที่เหมือนกันทุกอย่าง ทุกคนมีความคิดที่ต่างกันและอยู่ในสถานการณ์ที่ต่างกัน นั่นคือสิ่งที่ผมอยากให้พวกเขาเข้าใจ ว่าคนแต่ละคนย่อมไม่เหมือนกัน ดังนั้นควรเอาใจเขามาใส่ใจเราดูบ้าง และยอมรับในสิ่งที่เขาเป็น...”

1.1.4 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง ความเป็นกลุ่ม/ความเป็นทีม เดียวกันจะเห็นได้จากตอนที่ 6 ตอนที่เด็กทะเลาะกันเคตะเคยบอกกับเด็กนักเรียนว่า “ให้คิดเสมอว่าพวกเธอคือนักเรียนห้องเดียวกัน ดังนั้นถ้าหากมีอะไรที่เธอไม่ชอบหรือไม่พอใจก็บอกให้คนอื่นรู้ แต่ก็ต้องรับฟังคนอื่นด้วย” และเห็นได้จากตอนที่ 10 เช่น ตอนที่หาข้อมูลเตรียมไว้เพื่อการได้วาทีที่มีคนมาช่วยกันหาข้อมูลเพื่อใช้ในการได้วาที และในตอนที่ใกล้จบเรื่องที่ต้องการหาข้อมูลมากช่วย

นายกรัฐมนตรีทุกคนในสำนักงานของนายกก็ช่วยกันอย่างเต็มที่ จนเรียกว่า “ทีมอาซาคุระ” คือทุกคนร่วมมือร่วมใจกันช่วยเหลือกันเพื่อให้งานออกมาสำเร็จ ซึ่งได้แสดงออกมาให้เห็นจากการกระทำของตัวละครเป็นส่วนใหญ่

1.1.5 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น จะเห็นได้จากตอนที่ 6 เช่น ตอนที่เด็กทะเลาะกันเคตะเคยบอกกับเด็กนักเรียนว่า “ให้คิดเสมอว่าพวกเธอคือนักเรียนห้องเดียวกัน ดังนั้นถ้าหากมีอะไรที่เธอไม่ชอบหรือไม่พอใจก็บอกให้คนอื่นรู้ แต่ก็ต้องรับฟังคนอื่นด้วย”

1.1.6 การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน เรื่อง ความรักองค์กรและประเทศชาติไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น การที่นายกฯ เคตะไปขอความร่วมมือกับพรรคฝ่ายค้านในการลงมติเรื่องของการรักษาพยาบาลเกี่ยวกับหมอลูก ซึ่งพรรคฝ่ายค้านถือว่าเป็นคนละกลุ่มกันแต่เขาเห็นแก่ประเทศชาติมากกว่าจึงทำเช่นนั้น อาจดูเหมือนเป็นการหักหลังพรรคของตนแต่เคตะมองที่ผลประโยชน์ของประเทศชาติมากกว่าเรื่องของการหักหลังหรือไม่หักหลังต่อพรรค

1.2. ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 ค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความสนใจในเรื่องความอาวุโส จะเห็นได้จากตอนที่ 1 และตอนที่ 3 เช่น เคตะไม่ได้ให้ความสำคัญกับเรื่องของความอาวุโสสักเท่าไรแต่ให้ความสำคัญกับงานในหน้าที่มากกว่าเช่นดูได้จากการทำงานที่เขานั่งรับฟังการร้องเรียนของคุณลุงที่มาร้องเรียนจนลืมเวลานัดหมายกับสส. ผู้อาวุโสของพรรคที่นั่นไปทานข้าวตอนเย็นจนทำให้สส. เหล่านั้นต้องรอ จนส่วนใหญ่กลับก่อน อีกฉากหนึ่งคือตอนที่มียามาได้เข้ามาทำหน้าที่เป็นหัวหน้าของสำนักงานแต่ต้องมาทำงานร่วมกับรุ่นพี่ที่เคยทำงานด้วยกันจนไม่กล้าสั่งงาน แต่เคตะบอกว่าตอนนี้เธอเป็นหัวหน้าของเขาดังนั้นเธอจึงมีอำนาจที่จะไปสั่งการให้รุ่นพี่คนนั้นทำงานตามที่มียามาสั่งเพราะถือว่าเธอเป็นหัวหน้าแล้วรุ่นพี่คนนั้นก็ปลุกน้องที่ต้องทำตามคำสั่งของเธอ

1.2.2 ความรับผิดชอบ จะเห็นได้จากตอนที่ 1 และตอนที่ 10 เช่น การที่มีข่าวการทุจริตออกมาตอนที่เขาลงสมัครแทนพ่อของเขาซึ่งเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีต เคตะได้ออกมายอมรับว่าเป็นเรื่องจริงและได้อธิบายเรื่องทุกอย่างให้ผู้ที่มาฟังทราบและขอโทษแทนพ่อ และตอนที่นายกรัฐมนตรีอาซาคุระ เคตะ ออกมาประกาศลาออกและยุบสภาเพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อการกระทำของคณะรัฐมนตรีที่เข้าไปเกี่ยวข้องกับกรทุจริต

1.2.3 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การขอความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ ด้วยจะเห็นได้จากตอนที่ 2 และตอนที่ 10 เช่น การที่คิมบายาชิได้นัดให้ผู้นำของกลุ่มต่างๆ ในพรรคมาพบกันและคิม

บายาซีได้ถามความคิดเห็นในเรื่องที่จะเสนอชื่อของเคตะลงสมัครเป็นหัวหน้าพรรค และการที่คัมบายาซีได้ขอความคิดเห็นจากผู้นำในพรรคเรื่องของการที่จะให้เคตะเป็นนายกฯในช่วงที่นายกฯคนปัจจุบันลาออกไป นอกจากนั้นจะเห็นได้จากตอนที่เคตะกำลังจะลาออกและต้องการที่จะทำงานที่ท้ายเอาไว้จึงได้เรียกทีมงานของเขาเข้ามาเพื่อปรึกษาหารือกันในเรื่องนี้ โดยที่ทุกคนก็ช่วยกันเสนอความคิดเห็นขึ้นมาจนได้ข้อสรุปที่ทุกคนเห็นด้วย

1.2.4 การเอาจริงเอาจังกับงาน เรื่อง ความขยัน มุ่งมั่น เอาจริงเอาจังกับการทำงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 3 เช่น ตอนที่นายกฯเคตะ พยายามหาข้อมูลเตรียมการไว้ว่าที่เพื่อให้มีข้อมูลในการได้วาที นอกจากนี้ยังมีการเรียนเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องของการเมืองเพื่อให้มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองเพิ่มขึ้นเพราะเป็นนายกรัฐมนตรีจึงหาความรู้ให้มากที่สุด ซึ่งเห็นได้จากการกระทำของตัวละครเป็นส่วนใหญ่ และจากตอนที่ 4 ตอนที่เคตะได้เริ่มทำงานชิ้นแรกเกี่ยวกับปัญหาแมงกะพุน ซึ่งเขาก็ตั้งใจศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ทั้งหมดอย่างจริงจัง พยายามอ่านเอกสารเกี่ยวกับปัญหาเรื่องของแมงกะพุนจนเข้าใจ เพื่อที่จะแก้ปัญหาดังกล่าว โดยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับปัญหานี้มีมาก แต่เขาก็ตั้งใจอ่านมันทั้งหมดถึงแม้ว่าจะทำให้เขาไม่ได้พักผ่อนแต่เขาก็ตั้งใจทำเต็มที่เพื่อที่จะหาทางแก้ปัญหา

1.2.5 การทำงานเพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน จะเห็นได้จากตอนที่ 5 และตอนที่ 6 เช่น ตอนที่ไอโนดะ ได้มาพูดคุยกับเคตะเรื่องที่กำลังตรวจสอบเรื่องแมงกะพุน โดยไอโนดะพูดถึงเรื่องการที่จะยอมรับความผิดนั้น เคตะไม่ควรทำเพราะจะทำให้รัฐต้องชดใช้เป็นเงินจำนวนมหาศาล แต่เคตะบอกว่าถ้ามันเป็นความผิดของรัฐจริงเขาก็จะยอมรับผิดเพราะเขาได้สัญญาากับทุกคนแล้วว่าเขาจะทำการบริหารงานแบบเท่าเทียมดังนั้นต้องดูตามข้อเท็จจริงถ้าผิดก็จะยอมรับ และตอนที่บิงแฮมตัวแทนของอเมริกาที่มาเจรจากับเกี่ยวกับการที่จะให้ญี่ปุ่นนำเข้าสินค้าเกษตรมากขึ้น เมื่อได้เจรจากัน เคตะได้บอกกับบิงแฮมว่าเขาจะต้องปกป้องประเทศญี่ปุ่นเพราะเขาเป็นนายกของประเทศญี่ปุ่น

1.2.6 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น การที่พ่อและพี่ชายของเคตะประสบอุบัติเหตุเสียชีวิต จึงต้องมีผู้ที่มาลงสมัครแทนเนื่องจากไม่สามารถจะหาใครมาลงสมัครได้จึงต้องให้แม่ของเคตะลงสมัครแทน นอกจากนี้ก็ยังมีในส่วนของมียามาที่เป็นเลขาของนายกฯเคตะที่เป็นผู้ที่คอยช่วยเหลืองานด้านต่าง ๆ ก็เป็นผู้หญิงที่เก่งมีความสามารถทำงานได้อย่างคล่องแคล่ว

1.2.7 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การช่วยเหลือกัน จะเห็นได้จากตอนที่ 3 เช่น การที่เคตะต้องไปทำการอภิปรายในการลงสมัครเลือกตั้งแข่งกับนักการเมืองอีก 2 คน แล้วเคตะไม่สามารถที่จะตอบสู้พวกเขาได้ จึงทำให้มียามา นิราซาวา ฮิคารุช่วยเคตะในการหาข้อมูลเพื่อใช้ตอบในการอภิปรายในครั้งที่ 3 ก่อนการเลือกตั้ง นอกจากนี้ฮิบูกาตะก็ได้มาช่วยอีกแรงโดยการพา

เพื่อนร่วมงานของเขาที่มีความรู้เกี่ยวกับการเมืองมาช่วยสอนเคตะในประเด็นต่างๆเพื่อเตรียมข้อมูลไปใช้ในการอภิปรายครั้งที่ 3

1.2.8 ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น การซื่อสัตย์ต่อกลุ่มที่ เคตะต้องการเสียงสนับสนุนในการที่จะผ่านร่างเกี่ยวกับกุมารแพทย์ซึ่งเสียงของพรรครัฐบาลนั้นไม่พอ ทำให้เคตะต้องไปขอเชิญหัวหน้าฝ่ายค้านมาคุยเกี่ยวกับเรื่องนี้เพราะเห็นว่ามีความคิดเห็นในเรื่องนี้ตรงกัน แล้วหัวหน้าฝ่ายค้านก็พูดว่า “คุณกำลังหักหลังพรรคของคุณ โดยการจับมือกับพรรคฝ่ายค้าน” เพราะคิดว่าการทำแบบนี้เป็นการไม่ซื่อสัตย์ต่อพรรคของตน

1.2.9 ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี เรื่อง ความจงรักภักดีระหว่างเจ้านายกับลูกน้อง ที่นำเสนอในตอนที 10 ตอนที่คัมภายาชิบอกกับคอนโดว่า “ตอนนี้ฉันหมดอำนาจแล้วละ คอนโดนายจะทิ้งฉันไปก็ได้นะ” คอนโดก็ตอบว่า “ผมจะไม่ไปไหนจนกว่าท่านจะได้เป็นนายกครับ”

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ เรื่อง ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ เห็นได้จากตอนที่ 1 ตอนที่พ่อของเคตะและพี่ชายของเขาประสบอุบัติเหตุเครื่องบินตกเสียชีวิตทั้งคู่ทำให้ต้องหาคนมาลงสมัครแทนพ่อของเขา ซึ่งในตอนแรกจะให้แม่ของเขาลงสมัครแต่แม่เขาไม่สบายจึงต้องให้ลูกชายคนที่ 2 คือ เคตะลงสมัครแทน ซึ่งเขาก็ไม่ได้ยินยอมแต่อย่างใด มียามาจึงนัดพบเขาและพูดคุยกับเขาให้ลงสมัครซึ่งเขาพูดกับเคตะว่า “มันเป็นเรื่องที่ควรทำไม่ใช่หรือที่ลูกชายควรจะเป็นผู้สืบทอดตำแหน่งของพ่อ”

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษาไม่พบการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.1 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนา ดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร (ตอนที่1) การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส (ตอนที่ 2,4) การเอาใจเขามาใส่ใจเรา, ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม, ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น)(ตอนที่ 6) และความเป็นกลุ่มเป็นทีม (ตอนที่ 10)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 8 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของผู้นับถือในการทำงาน (ตอนที่ 1), การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ,ความ

ขยันขันแข็ง การทำงานเป็นทีม(การช่วยเหลือกัน)(ตอนที่ 3) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่ 4) การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน(ตอนที่6)และความรับผิดชอบ,ความซื่อสัตย์ และจงรักภักดี(ต่อเจ้านาย)(ตอนที่ 10)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านทางบทสนทนาจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ ความอาวุโส (ตอนที่2) การเอาใจเขามาใส่ใจเรา ,ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ตอนที่10) (ตอนที่ 6), การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม(ตอนที่ 7)และความเป็นกลุ่มเป็นทีม

ค่านิยมด้านการทำงานมีจำนวน 10 ครั้ง ได้แก่บทบาทของผู้หญิงในการทำงานการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส,ความรับผิดชอบ (ความรับผิดชอบต่อหัวหน้า)(ตอนที่ 1,10) การทำงานเป็นทีม (การถามความคิดเห็นจากคนอื่นช่วย) (ตอนที่ 2,10) การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชนการทำงานเพื่อประเทศชาติและประชาชน (ตอนที่ 5)การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ(ตอนที่ 6) ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี (การซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม/ความจงรักภักดีต่อเจ้านาย)(ตอนที่ 7),การขอความคิดเห็นของคนในทีม(ตอนที่ 10)

ค่านิยมด้านครอบครัวมีจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อในตอนี่ 1

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมจำนวน 9 ค่านิยมที่ถูกนำเสนอผ่านทางทั้งทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกัน ทั้งนี้เป็นเพราะละครอาจต้องการเน้นความสำคัญของค่านิยมดังกล่าวได้แก่ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมในเรื่องความอาวุโส(ตอนที่2),การเอาใจเขามาใส่ใจเรา,ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(การเป็นกลุ่มเดียวกันและการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น)(ตอนที่6), ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ความเป็นกลุ่มเป็นทีม)(ตอนที่10), และค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องบทบาทผู้หญิงในการทำงาน(ตอนที่1) การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน(ตอนที่6) ความรับผิดชอบ(ความรับผิดชอบต่อหัวหน้า), ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี (ความจงรักภักดีต่อเจ้านาย) (ตอนที่10)

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนายก
(มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในละครเรื่องนี้ได้ตามตารางที่ 4.1.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ ในสังคม [8]	การทำงาน [15]	ครอบครัว [1]	การศึกษา [0]
1. ความอาวุโส (2) 2.ความเป็นกลุ่มและความ สำนึกต่อกลุ่ม(ความเป็นกลุ่ม/ ความเป็นทีม(1)และการเป็น กลุ่มเดียวกัน(1)) 3.การเอาใจเขามาใส่ใจเรา(1) 4.รูปแบบความสัมพันธ์กับ ผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน(1) 5.การไม่เน้นเฉพาะ ผลประโยชน์ของกลุ่ม(1) 6.ความเป็นกลุ่มและความ สำนึกต่อกลุ่ม(การรับฟังความ คิดเห็นของผู้อื่น)(1)	1.การให้ความสำคัญกับ ความสามารถมากกว่าความอาวุโส(2) 2. การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของ ชาติและประชาชน(2) 3. ความรับผิดชอบ(2)(การรับผิดชอบต่อ โดยการขอโทษและของผู้ที่เป็น หัวหน้า) 4.การทำงานเป็นทีม(การขอความ คิดเห็นจากคนอื่น ๆ ด้วย)(2)/การ ช่วยเหลือกัน(1)) 5. การเอาใจจริงเอาใจกับการทำงาน (2) 6. ความขยัน ชันแข็ง (1) 7. บทบาทของผู้หญิง ในการทำงาน (เช่น งานการเมือง)(1) 8.ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี(การ ซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม(1)) 9.ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี (ความ จงรักภักดีต่อเจ้านาย(1))	1.การสืบทอดกิจการ โดยลูกชายหรือ ลูกเขยสืบทอด ตำแหน่งของพ่อ(1)	-

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมูลค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.1.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 9 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 15 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโสมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมาคือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 6 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องความ

อาวุโสมากที่สุด ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มี 1 ค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องการที่ ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ สำหรับค่านิยมด้านการศึกษาไม่นับปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าการที่นำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทาง โทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่นำเสนอให้เห็นถึงการทำงานของผู้นำที่มีอาชีพ นักการเมืองและพยายามนำเสนอให้เห็นว่าการเป็นนายกรัฐมนตรีที่ดีซึ่งทำงานเพื่อประชาชนนั้นมี หน้าที่ความรับผิดชอบอะไรบ้าง มีการทำงานร่วมกับคนอื่นในการแก้ปัญหาต่างๆอย่างไร จึงทำให้ มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานออกมามากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแก่นเรื่องของละคร โดย นำเสนอค่านิยมเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส และการทำงาน เพื่อผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน ค่อนข้างมาก ทั้งนี้สอดคล้องกับแก่นเรื่องที่เป็น เรื่องของนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีความคิดที่จะทำเพื่อประชาชน เป็นนักการเมืองที่ทุ่มเททำงาน ด้วย ความซื่อสัตย์และมุ่งมั่นที่จะทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ

เนื่องจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงานซึ่งต้องมี เรื่องของความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงได้พบว่ามีกรอบค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมเป็นลำดับรองลงมา ที่สำคัญได้แก่ เรื่องของความอาวุโส รวมทั้ง เรื่อง ความเป็นกลุ่ม/เป็นทีมเดียวกัน การเอาใจเขามาใส่ใจเรา รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์กับ บุคคลอื่นด้วยการแลกนามบัตร การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และความร่วมนอกใจและ ประเทศชาติไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม

การนำเสนอค่านิยมด้านครอบครัวในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ไม่มากนักเพราะเน้น เรื่องของการทำงานเป็นหลัก โดยได้สอดแทรกค่านิยมในเรื่องของการสืบทอดตำแหน่งจากพ่อ เข้า มา ผ่านทางตัวละครหลักคือเคตะที่ต้องมาลงสมัครแทนพ่อและพี่ชายของเขาที่เสียชีวิต เพื่อเป็น การสืบทอดตำแหน่งจากพ่อ ในส่วนของค่านิยมด้านการศึกษาไม่นับพบการนำเสนอที่ชัดเจน เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นผู้ที่อยู่ในวัย ทำงานและเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการทำงานทางการเมืองจึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านาร ศึกษามีให้เห็นเด่นชัด

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในด้านต่างๆ นั้น พบว่ามีกรอบค่านิยมผ่านบทสนทนา มากที่สุด โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 15 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านการทำงาน 8 ครั้งและค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม 7 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 17 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านการทำงาน 10 ด้านความสัมพันธ์ในสังคม 6 ครั้ง และครอบครัว 1 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้มีค่านิยมที่ได้รับการเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละคร

และบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 9 ค่านิยม แยกเป็นด้านความสัมพันธ์ในสังคม 5 ค่านิยม และ ด้านการทำงาน 4 ค่านิยม

3.ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไว้ด้วย ตามตารางที่ 4.1.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องของการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความสนใจในเรื่องความอาวุโสและในเรื่อบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน โดยมีประเด็นที่น่าสังเกตได้แก่ค่านิยมในเรื่องของความอาวุโส ซึ่งพบว่ามี การนำเสนอไว้ทั้งในด้านความสัมพันธ์ในสังคมและด้านการทำงานโดยในด้านความสัมพันธ์ในสังคมนั้นยังคงให้ความสำคัญต่อเรื่องความอาวุโสเป็นอย่างมากเพราะค่านิยมเรื่องความอาวุโสนั้นถือว่าเป็นค่านิยมเดิมที่มีการสืบทอดยึดถือกันมาในสังคมญี่ปุ่นแต่ขณะเดียวกันการนำเสนอค่านิยมเรื่องความอาวุโสในด้านการทำงานนั้นได้เริ่มให้ความสำคัญน้อยกว่าความสามารถ โดยได้นำเสนอให้เห็นว่าแม้จะมีความอาวุโสน้อยกว่า แต่ถ้ามีความสามารถก็สามารถดำรงตำแหน่งสำคัญที่สูงกว่าได้ ซึ่งการนำเสนอการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญนี้สอดคล้องกับชื่อเรื่อง“CHANGE” และแก่นเรื่องของละครเรื่องนี้ที่ต้องการนำเสนอการเปลี่ยนแปลงที่ดีให้เกิดขึ้นในสังคม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมเดิม [20]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [4]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความอาวุโส -รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร - การเอาใจเขามาใส่ใจเรา - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น -ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มความเป็นกลุ่ม/ความเป็นทีมการเป็นกลุ่มเดียวกัน <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน -ความรับผิดชอบ(การรับผิดชอบโดยการขอโทษและของผู้ที่เป็นหัวหน้า) -การทำงานเป็นทีม การขอความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ ด้วย - การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกัน - ความขยัน ชันแข็ง - การเอาจริงเอาจังกับงาน -ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีความซื่อสัตย์ (การซื่อสัตย์ต่อกลุ่ม) -ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีความจงรักภักดีต่อเจ้านาย <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> -การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส - บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.2 เรื่องที่ 2 หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

โธตาเกะ เทรุอากิ หนุ่มออสติกวัย 31 ปี ที่มีพัฒนาการทางสมองเท่ากับเด็ก 10 ขวบ เทรุอากิสามารถจำชื่อแชมป์ "ตุร์-เดอ-ฟรองซ์" ในอดีต และจำคำพูดของคู่สนทนาได้อย่างแม่นยำ แต่ก็มีจุดเด่นตรงที่ไม่สามารถสนทนาในลักษณะไม่มีการระบุให้ชัดเจน อย่างเช่น การตอบคำถามที่ถามว่า "อย่างไร" ได้ เนื่องจากคนรอบข้างไม่เข้าใจ จึงทำให้ทำงานอยู่ที่ไหนได้ไม่นาน และเพิ่งออกจากงานที่ร้านขายข้าวกล่องมา ครอบครัวของเขาประกอบด้วย ซาโตเอะเป็นผู้เป็นแม่ น้องสาวชื่อรินะ และยังมีครอบครัวของซูจิพี่ชายอยู่ด้วยกัน เทรุอากิอยู่ในห้องที่จัดอย่างเป็นระเบียบ ชอบดูวิดีโอการแข่งตุร์เดอฟรองซ์ และเขียนไปรษณียบัตรที่มีเพียงแค่ 3 บรรทัดถึง มียาโกะ เพื่อนที่คบกันมาตั้งแต่เด็กทุกวัน

มียาโกะแนะนำให้เขาไปเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์ที่สวนสัตว์ที่ตนเองเป็นสัตวแพทย์อยู่ เขาจึงไปสัมภาษณ์ด้วยกันพร้อมกับซาโตเอะแม่ของเขา เขาได้พบกับ คุโบะ เรียวสึเกะ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการอยู่ที่นั่น และตกลงว่าจะให้เขาทดลองงานเป็นเวลา 2 สัปดาห์

เทรุอากิต้องเรียนรู้งานอยู่ที่ "ลานปฏิสัมพันธ์" ซึ่งมีหนูตะเภาอยู่ด้วย ภายใต้ความดูแลของ โคะชิโอะ เจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์มากประสบการณ์ แต่ว่าพอถูกยื่นไม้กวาดให้ เทรุอาาก็กลับยืนนิ่ง เพราะไม่รู้ว่าควรจะทำอะไรตรงไหน และอย่างไร

มียาโกะ จึงต้องคอยช่วยเหลือด้วยการบอกให้ช่วยพูดกับเขาให้ชัดเจน อย่าพูดอะไรที่คลุมเครือ และเทรุอาาก็ก็นั่งใจมียาโกะมาก จนทำให้ไฮริตะแพทย์ประจำตัวของเขาอดเป็นห่วงไม่ได้ จากนั้นเมื่อผ่านไปได้ประมาณ 1 สัปดาห์ เทรุอาาก็ก็นึกใจกับเสียงลูกโป่งที่ตัวตกในสวนสัตว์ทำแตก จนปล่อยให้หนูตะเภาหลุดหนีไปได้ และเกิดเรื่องวุ่นวายขึ้น เพราะเทรุอาากิทำให้หนูตะเภาหลุดหนีไป มิอูระเจ้าหน้าที่ของสวนสัตว์ที่ทำงานคู่กับเทรุอาากิจึงสั่งไม่ให้เขาอยู่กับหนูตะเภา แต่มียาโกะก็ขอร้องมิอูระ เขาจึงให้เทรุอาากิรับผิดชอบเจ้าเงินเงินที่เชื่อที่สุด อยู่มาวันหนึ่ง มีผู้เข้าชมมาคุยกับเทรุอาากิซึ่งกำลังเลี้ยงสัตว์ตามคำสั่งอยู่ แต่เทรุอาากิก็ไม่สามารถตอบคำถามผู้เข้าชมได้ มิอูระจึงสั่งเขาไม่ให้คุยกับผู้ชมอีก

ตั้งแต่นั้นมา เมื่อมีผู้เข้าชมมาถามอะไร เทรุอาากิก็จะเอาแต่นิ่งเฉยจนกลายเป็นปัญหาขึ้น จนได้ มิอูระอธิบายกับคุโบะว่า ตนเองหมายความว่า "ถ้าไม่เข้าใจอะไรก็ให้เรียกตนเองต่างหาก" และเมื่อออกจากออฟฟิศมา เขาก็พูดทิ้งท้ายกับเทรุอาากิว่า "อย่าปากโป้งให้มากนัก"

เมื่อซาโตเอะเห็นเทรุอาากิไม่ยอมกินข้าวก็ให้กำลังใจให้เขาทำงานต่อไป อย่าลาออกเทรุอาากิจึงไปทำงานทุกวัน ตามที่แม่บอก แต่ไฮริตะหมอปประจำตัวของเขาให้คำแนะนำกับซาโตเอะว่า "ถึงจะดูเป็นปกติดี แต่เขาอาจจะเครียดกว่าที่เราคิดไว้ก็ได้ ขอให้ระวังเอาไว้ด้วย"

เทรูกากิได้รับเงินเดือนเดือนแรก เขาตัดสินใจที่จะเก็บเดือนละ 50000 เยนทุกเดือน เพื่อซื้อรถจักรยานแบบเดียวกับของคุณคาเมดะราคา 600000 เยน

โคทาโร่หลานชายของเทรูกากิคิดที่จะหลอกเอาเงินจากเทรูกากิ จึงตัดสินใจไปขอเงินจากเทรูกากิ แล้วเขาก็ได้เงินมา 5000 เยน พร้อมกับให้เทรูกากิสัญญาว่าจะไม่บอกใคร เทรูกากิได้เข้าเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์อย่างเป็นทางการ และโคทาโร่ก็มาที่ศูนย์ศึกษาที่สวนสัตว์ มิอุระอยากให้เทรูกากิซึ่งจำบทบรรยายเกี่ยวกับหนูตะเภาได้แล้ว ไปบรรยายให้พวกเด็กๆ ฟัง แต่เทรูกากิกลับตื่นเต้นจนพูดอะไรไม่ออก โคทาโร่รู้สึกอายเพื่อนร่วมชั้นมาก ขณะที่มียาโกะก็คอยให้กำลังใจเทรูกากิว่า "ไม่เป็นไร"

มากิพิสะเฒ่าของเทรูกากิรู้เรื่องทั้งหมดเมื่อโคทาโร่กลับมาถึงบ้าน จึงพาซูจิไปบอกซาโตเอะแม่ของเทรูกากิทำให้โคทาโร่เสียหน้าโคทาโร่ได้ยินจากรินะน้องสาวของเทรูกากิว่า เทรูกากิสามารถจำชื่อแฮมป์ตอร์เดอพรองซ์ได้หมด แต่โคทาโร่ไม่เชื่อ แต่ทว่า ในช่วงที่มากิและซาโตเอะออกไปซื้อของกัน โคทาโร่ก็ไปหาเทรูกากิเพื่อพิสูจน์ความจริง พอเห็นเทรูกากิกำลังนั่งหั่นแครอทเพื่อเตรียมไว้ทำสตูว์ตามคำสั่งของซาโตเอะ

วันหนึ่งแม่ของเทรูกากิไปเห็นในสมุดบันทึกรายรับรายจ่ายของเทรูกากิและเห็นว่ามียาจ่ายออกไป 5000 เยนจึงถามว่าเขาไปทำอะไร แต่เทรูกากิก็ไม่ยอมบอก จนความจริงเปิดเผยว่าให้โคทาโร่ยืม โคทาโร่จึงหักค่าขนมมาคืนเขาเดือนละ 300 เยน ทุกเดือนด้วย ในสมุดบัญชีของเทรูกากิจึงเขียนว่า "สมทบเพิ่ม 300"

ด้านมียาโกะก็ตัดสินใจขอเลิกกับคาวาฮาระแฟนที่แอบคบหากันอยู่ แต่เขาก็ไม่สนใจเพราะคิดว่าเป็นการพูดเล่น เพราะความหงุดหงิดและความเหงา ทำให้มียาโกะไปเที่ยวทะเลกับเทรูกากิ และไปปาร์ตี้นัดบอดกับจิจากิ ซึ่งเป็นสิ่งที่จริงๆ แล้วเธอไม่อยากทำเลย เทรูกากิแอบมองรินะที่กำลังร้องไห้เพราะดูละครรัก แต่เขาก็ไม่ได้รู้สึกอะไรเป็นพิเศษ เพราะเทรูกากิมียจุดเด่นตรงที่ จะไม่สนใจเรื่องของคนอื่น เช่น จะซื้อมันเผามาก็กินแค่คนเดียว หรือตอนที่นั่งตรงม้านั่ง ก็จะไม่ปิดกวางไปไม่เฉพาะตรงจุดที่ตัวเองนั่งเท่านั้น

อยู่มาวันหนึ่ง มียาโกะหยุดงานเพราะมีไข้ขึ้นถึง 39 องศา มิอุระเห็นเทรูกากิ กระวนกระวาย จึงโทรไปถามมียาโกะ ถึงได้รู้ว่าเขาไม่สบายใจเพราะไม่มีงาน และมีช่วงเวลาที่ว่างงานยาวนานขึ้นนั่นเอง ทำให้มิอุระค่อยๆ รั้งมือกับเทรูกากิได้มากขึ้นทีละน้อย หลังจากที่ซาโตเอะมาเยี่ยมและกลับไปแล้ว มียาโกะก็คิดมาก จึงโทรไปหาคาวาฮาระให้เขามาหาตนในวันนี้ให้ได้ แต่คาวาฮาระบอกว่าต้องไปพบพ่อแม่ของภรรยา แล้วก็วางสายไป

มียาโกะแปลกใจที่คาวาฮาระขอแต่งงาน แล้วก็นึกขึ้นมาได้ว่าเทรูกากิรออยู่ชั้นล่างของอพาร์ทเมนต์ จึงรีบลงไป เทรูกากิซึ่งกำลังพูดถึงเรื่องแฮมป์ตอร์เดอพรองซ์อยู่ ก็พูดออกมาด้วยน้ำเสียงอันดังอย่างที่ไม่เคยเป็นมาก่อนว่า "อย่าโกรธผมนะครับ"

มียาโกะกับซาโตเอะไปหาโฮริตะที่คลินิก โฮริตะบอกว่า "บางครั้งผู้ป่วยจะนึกถึงช่วงเวลาของตัวเองเคยสับสน แล้วก็นึกถึงเรื่องเก่าๆ ขึ้นมา จนตกอยู่ในห้วงอารมณ์ความรู้สึกนั้นได้" ซึ่งก็หมายถึง เรื่องในคืนที่เทรูกากิทำหนูตะเภาหลุดไป แล้ว มียาโกะพูดกับเทรูกากิว่า "เป็นเพราะเหตุไฉน" นั่นเอง มียาโกะรู้สึกผิด ขณะที่โฮริตะก็บอกกับเธอว่า เทรูกากิใส่ใจในตัวเธอมาก แล้วหลังจากนั้น เมื่อมียาโกะกลับมาถึงห้อง ก็ตอบรับคำขอแต่งงานของคาวาฮาระ

ระหว่างทางกลับบ้านเทรูกากิได้พบกับโคทาโร่ ซึ่งโคทาโร่ได้พาเทรูกากิไปดูลูกแมวที่เขาเจอซึ่งดูจะไม่สบาย เทรูกากิรับฝากลูกแมวที่อ่อนแอมาจากโคทาโร่ แล้วไปหามียาโกะที่ห้องคาวาฮาระที่อยู่ห้องด้วย จึงบอกว่าจะรับไว้ดูแลที่โรงพยาบาลสัตว์ของตนเอง หลังจากเสร็จเรื่องแล้ว เทรูกากิก็ยังไม่ยอมกลับบ้าน ทั้ง 3 คน จึงทานอาหารร่วมกัน เมื่อเทรูกากิกลับบ้านแล้วก็เอ่ยถึงชื่อคาวาฮาระ เลยทำให้ซาโตเอะรู้เรื่องแฟนของมียาโกะเป็นครั้งแรก มียาโกะมาบอกซาโตเอะว่าอยากบอกเรื่องที่ตนเองจะแต่งงานแล้วจะลาออกจากสวนสัตว์ด้วยตัวเอง

เทรูกากิเริ่มเรียนรู้งานใหม่ๆ ในสวนสัตว์ คูโบะ และมิอูระก็เต็มใจให้ความช่วยเหลือเทรูกากิมากขึ้น ส่วนซุซึกิกับรินะก็เป็นห่วงว่า เทรูกากิจะมีปฏิสัมพันธ์กับการแต่งงานของมียาโกะยังไง ซาโตเอะบอกกับเทรูกากิว่า การแต่งงานแล้วได้ลาออกจากงานเป็นเรื่องที่ดีสำหรับผู้หญิงและแล้ว มียาโกะก็บอกเรื่องแต่งงานให้เทรูกากิรู้ ตรงลานกว้างที่เคยมีความทรงจำร่วมกันในวัยเด็ก พร้อมทั้งชวนให้เขาไปร่วมงานแต่งงาน

ซาโตเอะบอกเทรูกากิเรื่องที่มียาโกะจะไม่มาสวนสัตว์อีก แต่ถึงอย่างนั้น หลังจากที่มียาโกะออกไปแล้ว เทรูกากิก็ยังตั้งใจทำงานที่ได้เรียนรู้มาเหมือนเดิม เทรูกากิสามารถจับนกที่เกาะเลี้ยงสัตว์ได้ด้วยตัวเอง และมิอูระก็ให้การดูแลเป็นอย่างดี ขณะเดียวกันโคงะก็กล้าบอกกับมียาโกะเป็นครั้งแรกว่า ตนเองก็มีลูกชายที่เป็นออทิสติกเหมือนกัน เมื่ออยู่บ้านซาโตเอะก็บอกเทรูกากิเรื่องที่มียาโกะจะไม่มาสวนสัตว์อีก แต่ก็อดเป็นห่วงไม่ได้ว่าเขาจะยอมเข้าใจหรือไม่ แต่ถึงอย่างนั้น หลังจากที่มียาโกะออกไปแล้ว เทรูกากิก็ยังตั้งใจทำงานที่ได้เรียนรู้มาเหมือนเดิมในวันหยุด เทรูกากิไปหามียาโกะที่บ้านใหม่ ทำให้ทั้งมียาโกะและคาวาฮาระแปลกใจมาก เมื่อเทรูกากิเข้าไปในห้องก็ไม่สามารถทำตามสบายได้ เพราะดูเหมือนเขาจะไม่เข้าใจที่มียาโกะไปช่วยงานที่โรงพยาบาลสัตว์ของคาวาฮาระ และเรื่องแต่งงาน มียาโกะจึงต้องอธิบายให้เทรูกากิฟังว่า "การแต่งงานนั้น ก็คือการให้คำมั่นสัญญาว่าจะอยู่ด้วยกัน ความรักตลอดไป"

หลังจากที่กลับมาจากบ้านใหม่ของมียาโกะแล้ว ท่าทางของเทรูกากิก็เปลี่ยนไป ในระหว่างทานข้าว ก็จะถูกขึ้นมาแล้วไปบ้วนปากที่อ่างล้างหน้าบ่อยๆ แถมยังส่งไปรษณียบัตรให้มียาโกะเพิ่มเป็นวันละ 2 ฉบับ เมื่อฮิเดฮารุและรินะเห็นก็อดรู้สึกเป็นห่วงไม่ได้ นอกจากนี้ เทรูกากิยังเดินวนไปมาอยู่หน้าประตูบ้าน จนทำให้ไปสวนสัตว์สาย ในขณะที่ไม่มีใครสนใจ ก็มีแค่โคงะ

เท่านั้นที่รู้สึกได้ถึงความเปลี่ยนแปลงของเทรูกากิที่เป็นคนรักษาเวลามาตลอด และแล้วในวันหนึ่งในระหว่างที่ทำงานอยู่ที่สวนสัตว์ เทรูกากิก็หายตัวไป

โคทาโร่เฝ้าคอยที่โรงเรียนกวดวิชาเพราะถูกมากัดกัด และตั้งแต่ถูกมากัดอย่างหนักก็ทำให้โคทาโร่แกล้งทำให้อุณหภูมิเหมือนว่าไปโรงเรียนกวดวิชาแต่จริงๆแล้วกลับไปสวนสัตว์ที่เทรูกากิทำงานอยู่แทน คาเมตะกับเทรูกากิเริ่มมีการสนทนากันแล้ว คาเมตะชวนเทรูกากิไปดื่มกาแฟที่ร้านของตัวเอง เทรูกากิสามารถปั่นจักรยานตามคาเมตะไปได้ แต่ก็มาหยุดตรงสถานที่หนึ่งเมื่อมาถึงร้านคาเมตะก็หันกลับไปมอง แต่กลับไม่เห็นเทรูกากิที่น่าจะตามมาด้วย เพราะการขี่จักรยานของเทรูกากินั้น จะเป็นไปตามรูปแบบเดิมๆ จึงไม่สามารถไปยังเส้นทางที่ไม่รู้จักได้ เทรูกากิมองดูทิศทางที่คาเมตะขี่รถไปซั๊กพัก จากนั้นก็ย้อนกลับไปตามทางเดิม

เมื่อผ่านไปหลายวัน ทางโรงเรียนกวดวิชาจึงโทรมาบอกเรื่องที่โคทาโร่ไม่ยอมไปเรียน ทำให้มากโกรธมาก แต่ว่า ในคืนนั้นโคทาโร่ก็กลับบ้านช้าอีก เมื่อเทรูกากิบอกว่าเขาไปที่สวนสัตว์ด้วยก็ถูกมากัดกัดจนทำอะไรไม่ถูก แล้วก็กลับเข้าห้องตัวเองไป ขณะที่พวกเขาออกไปตามหา โคทาโร่ก็สวนทางกันและกลับมาถึงบ้าน ในสภาพที่อ่อนเพลียมาก ก็พยายามสอบถามโคทาโร่ แต่โคทาโร่ก็ไม่พูดอะไรแล้วไปที่ห้องของเทรูกากิ แต่ว่า กลับไม่พบเทรูกากิในห้องแล้ว

พวกมึนระกำลังศึกษาค้น เพราะมีลูกแพนด้าแดงแฝดเกิดใหม่ และจะให้ประชาชนช่วยกันตั้งชื่อให้ ขณะเดียวกันคุโบะก็ถูกเรียกเข้าบริษัท เพื่อสอบถามสาเหตุที่จำนวนผู้เข้าชมลดน้อยลง คุโบะอยากจะทำกลับไปทำงานในสำนักงานใหญ่เหมือนเดิม แต่ถ้าเป็นแบบนี้ต่อไป เขาก็อาจจะหลุดจากตำแหน่งผู้อำนวยการสวนสัตว์ด้วยก็ได้ เขาจึงสั่งให้โคเงะรีบตั้งชื่อแพนด้าแดง เพื่อประชาสัมพันธ์ให้สื่อมวลชนทราบโดยเร็ว แพนด้าแดงแฝดมีชื่อว่า "คุบปี" กับ "มาโบ" ในวันแถลงข่าว เจ้าคุบปีหนึ่งในลูกแฝดก็ทำทางไม่ค่อยสบาย โคเงะเป็นห่วง จึงเสนอให้คุโบะเลื่อนการทำข่าวออกไป แต่คุโบะกลับบอกว่า "มันไม่ถึงตายหรอก" แล้วก็เฝ้าทำข่าวต่อไปโดยไม่ฟังความเห็นของพวกเขา โคเงะเลย

หลังจากนั้น อากาของคุบปีก็น่าเป็นห่วงมากขึ้น เทรูกากิเองก็คอยดูแลคุบปี แต่เมื่อหมดเวลางานแล้วเขาก็กลับบ้าน โคเงะบอกคุโบะให้กลับไปก่อน คุโบะจึงกลับบ้านไปทั้งๆยังเป็นห่วงอยู่ระหว่างทาง เขาเห็นเทรูกากิกำลังกินมันเผาอยู่ จึงไปนั่งข้างๆ แล้วก็บ่นพึมพำคนเดียวว่า "ท่าทางนอกจากเราแล้วเขาก็พร้อมใจกันดีนะ" แล้วจู่ๆ เทรูกากิก็ลุกขึ้น เพราะนึกถึงคำสัญญาที่เคยให้ไว้กับมियाโกะขึ้นมา จึงรีบกลับไปสวนสัตว์ เมื่ออากาของคุบปีดีขึ้น โคเงะจึงไปส่งเทรูกากิที่บ้าน เมื่อเขาโตเถาะถามเขาว่า หลังจาก มियाโกะออกไปแล้ว เทรูกากิสร้างปัญหาให้สวนสัตว์บ้างรึเปล่า เขาจึงตอบไปว่าเทรูกากิทำหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์ได้ดี ในวันรุ่งขึ้น มีผู้เข้าชมจำนวนมากต่อว่า เพราะคุโบะติดป้ายประกาศว่าไม่สามารถชมแพนด้าแดงได้ คุโบะรู้สึกหงุดหงิด จึงพูดกับโคเงะว่า "ถ้าอยากจะทำอะไรก็เชิญได้เลย"

และวันหนึ่งโคทาโร่ยื่นเหรียญ 500 เยนให้เทรุอากิ และใช้หนี้จำนวน 5000 เยนครบแล้ว ส่วนเทรุอากิเองก็เก็บเงินได้ 600000 เยน ได้ตามเป้า จึงไปซื้อจักรยานที่อยากได้กับรินะ แต่ว่า ไม่มีจักรยานคันที่ต้องการอยู่ที่ร้าน และต้องไปเอาที่คลังสินค้า โคงะอยากพบลูกชายที่เป็นออทิสติกอีกครั้ง จึงตัดสินใจไปหาภรรยาที่หย่ากันไปแล้ว เขาชวนลูกชายมาลองฝึกดูแลสัตว์อยู่ที่สวนสัตว์ 1 วัน ตามคำแนะนำของคุโบะ

ชิอากิมาหาเมียโกะที่บ้าน ชิอากิเห็นท่าทีที่ผิดปกติของเมียโกะ จึงถามว่าทะเลาะกับคาวาฮาระวีเปล่า แต่ เมียโกะกลับพูดถึงชีวิตแต่งงานกับคาวาฮาระอย่างรันทดว่า ถ้าอยากได้ภรรยาที่ดีก็ไม่จำเป็นต้องเป็นตนเองก็ได้ ซาโตเอะใช้โอกาสที่เทรุอากิเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์มาได้หนึ่งปี ไปบอกเมียโกะที่คอยเป็นห่วงเทรุอากิเสมอว่าเขาใช้ชีวิตได้เป็นปกติดี พร้อมทั้งแสดงความรู้สึกขอบคุณ เมื่อเมียโกะได้ยิน ก็ถามซาโตเอะว่าถ้าเทรุอากิกำลังตั้งใจอยู่ ก็ไม่ควรจะพบเขาตอนนี้ใช่ไหม เมื่อซาโตเอะไปปรึกษาฮอตตะ ฮอตตะก็บอกว่าน่าจะให้เมียโกะพบเทรุอากิได้ในคืนนั้น ซาโตเอะจึงตั้งใจจะชวนเมียโกะมาทานข้าว เพื่อได้พูดคุยกับเทรุอากิ

เมียโกะชอบบอกเทรุอากิเรื่องให้ เมื่อเมียโกะบอกว่าจะไปทำงานที่โรงพยาบาลสัตว์ของคาวาฮาระ เทรุอากิก็บอกว่า "สัญญาแล้วนะ" ทำให้เมียโกะนึกถึงคำสัญญาเรื่องการแต่งงานที่ตัวเองเคยพูดเอาไว้ คาเมตะเล่าให้เทรุอากิฟังเกี่ยวกับความพิเศษของการซื้อจักรยานเสือภูเขา คืนนั้น เทรุอากิเอาไปปลิวให้ครอบครัวดูและบอกว่าอยากลงแข่งจักรยาน แต่ซาโตเอะกับซุจิกิกลับไม่เห็นด้วย มีแคร์นะเท่านั้นที่บอกว่าถ้าไม่ลองก็ไม่รู้ จากนั้นฮิเดฮารุกิจึงถามถึงเหตุผลที่ รินะบอกว่าอยากจะแยกออกไปอยู่คนเดียว ขณะเดียวกัน เมียโกะก็เตรียมตัวต้อนรับเพื่อนของคาวาฮาระ แต่ท่าทางกลับไม่ ร่าเริงเลย ในช่วงที่คาวาฮาระออกไปซื้อไวน์ เมียโกะก็ไปช้อปปิ้งเหมือนกัน แต่เมื่อคาวาฮาระกลับมาแล้ว เมียโกะก็ยังไม่กลับมา คาวาฮาระรอดด้วยความกระวนกระวาย และเมื่อไปดูที่ห้องนอน ก็เห็นตู้เสื้อผ้าเปิดค้างไว้ และเห็นแหวนแต่งงานของเมียโกะวางอยู่

ครอบครัวของฮิเดฮารุกิจึงมาร่วมทานอาหารเย็นด้วย แต่แล้วเทรุอากิก็ร้องไห้ออกมาเงียบๆ รินะบอกว่าเขายังกินข้าวได้ ไม่เป็นไร แต่ซาโตเอะก็ยังเป็นห่วงอยู่ ในวันรุ่งขึ้น ซาโตเอะตั้งใจว่าจะไปถามเรื่องของเทรุอากิที่สวนสัตว์ แต่รินะบอกว่าไม่จำเป็นต้องไป เมื่อซาโตเอะกลับมาแล้วก็บอกว่าไม่มีอะไรมาก รินะจึงบอกว่า "เรื่องนี้น่าจะรู้ตั้งแต่แรกแล้ว" แล้วก็ออกจากห้องไป เทรุอากิก็ได้จะลงแข่งจักรยาน

ครอบครัวของเทรุอากิต้อนรับเมียโกะที่ตอนเทรุอากิทำงานล่วงเวลาที่สวนสัตว์อย่างอบอุ่น ที่ผ่านมา เมียโกะคอยดูแล ช่วยเหลือ และเป็นที่ต้องการของเทรุอากิมาตลอด แต่เมื่อต้องแยกจากกัน ตัวเธอเองกลับเป็นฝ่ายที่รู้สึกเหงาแทน ตั้งแต่เด็กมา ตอนที่เมียโกะรู้สึกภูมิใจที่สุด ก็คือตอนที่อยู่กับเทรุอากินั่นเอง ที่เทรุอากิสามารถใช้ชีวิตด้วยตัวเองได้ สำหรับตัวเทรุอากิเองแล้ว มันแสดงถึงความเป็นไปได้ที่จะใช้ชีวิตในแบบของตัวเองอย่างภาคภูมิใจมากกว่าที่เป็นอยู่ เมียโกะ

กับ ซาโตเอะจึงไปถามฮอตตะเกี่ยวกับเรื่อง "กรู๊ปโฮม" ที่เป็นหนึ่งในวิธีที่จะค้นหาความเป็นไปได้ นั้น มียาโกะตั้งใจหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้มาก ขณะที่ซาโตเอะกลับรู้สึกกังวลกับเรื่องที่ เทรุอากิจะแยกไปอยู่คนเดียว ซุจิและรินะเองก็คิดถึงเรื่องของเทรุอากิในมุมมองของตัวเองเหมือนกัน

เทรุอากิ ไปฝึกซ้อมกับคาเมตะเพื่อเตรียมลงแข่งจักรยาน ขณะที่มียาโกะกับครอบครัวของเขา รวมทั้งเพื่อนๆ ที่สวนสัตว์อย่างโคงะและคุโบะ ต่างก็คอยดูเขา ด้วยความคิดที่แตกต่างกันไป ท่ามกลางแรงใจของทุกคน ในที่สุดเทรุอากิก็ได้ลงแข่งจักรยานตามที่ฝันไว้จนได้

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

เทรุอากิหนุ่มออกฮิสตริกวัย 31 ปี ที่มีพัฒนาการทางสมองเท่ากับเด็ก 10 ขวบออกจากงานที่ทำอยู่เนื่องจากคนที่ทำงานพูดไม่ดีกับเขาทำให้เขารู้สึกไม่ดีเขาจึงไม่ไปทำงาน และมียาโกะแนะนำให้เขาไปเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์ที่สวนสัตว์ที่ตนเองเป็นสัตวแพทย์อยู่ เขาจึงไปสัมภาษณ์ด้วยกันพร้อมกับซาโตเอะแม่ของเขา เขาได้พบกับคุโบะ เรียวสึเกะที่เป็นผู้อำนวยการอยู่ที่นั่น และตกลงว่าจะให้เขาทดลองงานเป็นเวลา 2 สัปดาห์

การพัฒนาเหตุการณ์

เทรุอากิได้ไปทำงานที่สวนสัตว์ทุกวัน เทรุอากิต้องเรียนรู้งานอยู่ที่ "ลานปฏิสัมพันธ์" ซึ่งมีหนูตะเภาอยู่ด้วย อยู่มาวันหนึ่งเขาตกใจกับเสียงของลูกโป่งทำให้เขาปล่อยให้หนูตะเภาหลุดไปซึ่งทำให้คนในสวนสัตว์ต้องออกไปช่วยหากัน หลังจากนั้นเขาก็ไม่ได้ทำงานอะไรจนได้รับมอบหมายหน้าที่ให้ดูแลหนูตะเภาที่ชื่อจินจิน ซึ่งเขาก็ทำได้และเขาก็พยายามที่จะเรียนรู้งานต่างๆ และเรียนรู้ที่จะสื่อสารกับคนรอบข้างมากขึ้น ทุกคนที่ทำงานก็เริ่มที่จะเข้าใจและทำงานร่วมกับเขาได้ดี

ชั้นภาวะวิกฤติ

เมื่อมียาโกะเพื่อนในวัยเด็กของเขากำลังจะแต่งงานและลาออกจากการทำงานที่สวนสัตว์ ทำให้เทรุอากิเกิดความสับสนอย่างมาก

ชั้นภาวะคลี่คลาย

เมื่อผ่านเวลาไประยะหนึ่งเทรุอากิก็เริ่มที่จะเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับการแต่งงานของมียาโกะและสามารถที่จะดำเนินชีวิตและไปทำงานในสวนสัตว์ได้ตามปกติ คนที่ทำงานก็เข้าใจเขาและเขาก็ตัดสินใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขันจักรยาน และแม่ของเขาก็เริ่มคิดถึงเรื่องของการใช้ชีวิตของเทรุอากิเองในบ้าน "กรู๊ปโฮม"

การยุติเรื่องราว

เทอร์อากิก็ได้เข้าร่วมการแข่งขันจักรยานในที่สุด แม้ว่าจะเข้าเส้นชัยเป็นคนสุดท้าย แต่เขาก็ทำความฝันของเขาได้สำเร็จ และเขาก็ตัดสินใจที่จะอยู่ที่ “กรุปโฮม” ในที่สุด

2. แก่นเรื่อง

ละครซีรีส์เรื่อง หัวใจผมบริสุทธิ์ (Walk My Way) เป็นละครซีรีส์ที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับชายที่เป็นโรคออทิสติก ซึ่งเขาพยายามที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมกับคนในสังคมโดยถ่ายทอดให้เห็นถึงความสามารถและความพยายามของเขา ซึ่งเขาก็มีความพยายามที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆ และเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับคนรอบข้างและเพื่อนที่ทำงาน แต่เขาก็จะทำในแบบของเขาที่บางที่เราก็คงจะไม่เข้าใจเขา แต่เขาก็พยายาม ทำให้เราเห็นว่าเขาก็พยายามที่จะเข้าใจเรา แล้วทำไมเราไม่ลองเข้าใจในวิถีทางของเขาว่าเขาก็มีทางเฉพาะของเขา ถ้าเราเข้าใจอย่างนี้แล้วเราและเขาก็จะอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงความพยายามของเขาว่าถึงแม้ว่าเขาจะป่วยแต่เขาก็ยังพยายาม ดังนั้นเราคนปกติก็ควรที่จะพยายามเหมือนกัน และพยายามทำสิ่งที่เราทำได้ให้ดีที่สุด ก็พอ นี่เป็นสิ่งที่ละครซีรีส์เรื่องนี้สะท้อนออกมา ซึ่งละครซีรีส์เรื่องนี้เป็นแก่นแบบ Outcast Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น เป็นคนพิการ เป็นนักโทษ เป็นโสเภณี เป็นเด็กกำพร้า ฯลฯ โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม รวมถึงการแสดงออกของพวกเขา และสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา ซึ่งละครในแนวนี้อาจมีเนื้อหามุ่งไปเพื่อเป็นละครสร้างสรรค์สังคม หรือสะท้อนสังคม

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง หัวใจผมบริสุทธิ์ (Walk My Way)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องหัวใจของผมบริสุทธิ์ ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 การรักษาหน้าตาในสังคม จะเห็นจากตอนที่ 7 เช่น พี่สะใภ้ของเทอร์อากิ ได้รับแจ้งจากโรงเรียนสอนว่าโคทาโรลูกของเธอทุจริตในการสอบ ทำให้เธอโกรธมาก เมื่อกลับมาถึงบ้านก็โวยวายใส่ลูกและบอกว่าอย่าทำให้แม่ขายหน้าอีกนะ

1.1.2 การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น ตอนที่เทอร์อากิซึ่งจักรยานกำลังจะข้ามถนนแล้วเห็นสัญญาณไฟจราจรบอกว่าห้ามข้ามให้รอก่อนเทอร์อากิก็หยุดรอที่สัญญาณนั้น แต่คนที่เดินมาด้วยกลุ่มหนึ่งไม่ได้หยุดรอสัญญาณไฟ เนื่องจากเห็นว่าไม่มีรถวิ่งมาก็เลยข้ามกันไปหมดเหลือเทอร์อากิยืนรอสัญญาณอยู่คนเดียว

1.1.3 การปฏิบัติไม่ดีต่อผู้ที่ด้อยกว่า จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น การพูดจาไม่ดีใส่คนอื่น ตอนที่หมอยศตตะถามว่าทำไมเทรูกากิจึงลาออกจากงาน เขาบอกกับหมอยว่า เพราะมีคนทำงานพูดไม่ดีใส่เขา

1.2. ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 ความมานะพยายาม ความขยัน ช้นแข็ง เรื่อง ขยันทำงาน มานะพยายามที่จะทำงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 2 เช่น เทรูกากิจึงป่วยเป็นโรคคอทิสติก แต่เขาก็พยายามที่จะทำในสิ่งต่างๆที่ได้เรียนรู้จากที่ทำงานและพยายามทำงานนั้นอย่างเต็มที่แม้ว่าเขาจะป่วย เขาพยายามที่จะสื่อสารและทำความเข้าใจกับคนรอบข้างที่ทำงานของเขาทั้ง การพูด การทำความเข้าใจในสิ่งที่เขาพูด อารมณ์ต่างๆที่ซับซ้อนเขาก็พยายามที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งเหล่านั้น

1.2.2. ความรับผิดชอบ จะเห็นได้จากตอนที่ 8 เช่น การที่เทรูกากิจึงได้รับหน้าที่ในการเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลสัตว์เขาก็ทำงานอย่างดีไม่ขาดตกบกพร่อง มีอยู่วันหนึ่งมีสัตว์ที่สวนสัตว์ไม่สบายเขาก็ไม่ยอมกลับบ้านแต่ขออยู่ดูแลด้วยจนอาการดีขึ้นจึงกลับ ซึ่งนอกจากเขาแล้วเจ้าหน้าที่ทุกคนก็อยู่ด้วยเพื่อดูให้อาการของมันดีขึ้น

1.2.3 การทำงานเป็นทีม เรื่อง ทำงานเป็นทีมช่วยกันดูแลสัตว์ จะเห็นได้จากตอนที่ 8 เช่น ตอนที่แพนด้าแดงที่สวนสัตว์ไม่สบาย เนื่องจากอาการขาดน้ำ เจ้าหน้าที่ทุกคนในสวนสัตว์ได้มาช่วยกันดูแลแพนด้าแดงจนหายดี

1.2.4 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การช่วยเหลือกันในที่ทำงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น การที่ทำงานด้วยกันก็จะถือว่าทุกคนเป็นส่วนหนึ่งของงานที่ต้องคอยช่วยเหลือกัน เห็นได้จากตอนที่เทรูกากิจึงตกใจกับเสียงของลูกโป่งแตกแล้วปล่อยให้หนูตะเภาหลุดไปนั้น ทุกคนในสวนสัตว์ก็ออกมาช่วยกันหาและจับกลับไปคืนที่เดิมไม่วุ่นแม้แต่อำนาจการสวนสัตว์ก็ลงมาช่วยกัน

1.3. ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) จะเห็นได้จากตอนที่ 1และ7 ในเรื่องนี้ จะแสดงให้เห็นชัดในเรื่องที่ผู้หญิงมีหน้าที่ในการเลี้ยงดูลูกและเข้มงวดในเรื่องของการเรียนกับลูก อยู่กับลูกตลอดเวลาและทำงานบ้าน เช่น พี่สะใภ้ของ เทรูกากิจึงเป็นแม่บ้านเลี้ยงลูกไม่ได้ทำงานนอกบ้าน และหน้าที่ทุกอย่างที่เกี่ยวกับลูกก็ตกเป็นหน้าที่ของแม่

1.4. ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ เห็นได้จากตอนที่ 2และตอนที่ 6 เช่น หลานของเทรูกากิจึงแม่ของเขาเข้มงวดในเรื่องของการเรียนมาก บังคับให้ทำการบ้านและทบทวนบทเรียนอย่างหนัก

1.4.2 การเรียนพิเศษจะเห็นได้จากตอนที่ 3 ตอนที่ 6 และตอนที่ 7 เช่น หลานชายของเทรูกากิที่ต้องไปเรียนพิเศษทุกวันหลังเลิกเรียน และเมื่อผลสอบออกมาได้คะแนนไม่ดีก็จะต่อว่าเพราะกลัวว่าคะแนนไม่ดีจะส่งผลต่อการเรียนในอนาคต

1.4.3 การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ เรื่อง การเข้มงวดเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อเข้ามหาวิทยาลัยที่ดีจะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น พี่สะใภ้ของเทรูกากิที่บอกว่าการที่จะได้เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยโตไค่นั้นต้องขยันเรียนมากๆ

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.2 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง คือ การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม(ตอนที่ 1)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ การทำงานเป็นทีมการช่วยเหลือกันในที่ทำงาน(ตอนที่1) ความขยัน ช้นแข็งขยันพยายามที่จะทำงาน (ตอนที่ 2) ความมานะพยายาม (ตอนที่ 5,7) การทำงานเป็นทีม(ช่วยกันดูแลสัตว์)(ตอนที่8) และความรับผิดชอบ(ตอนที่8)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง คือ บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) (ตอนที่1)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ การเรียนพิเศษ(ตอนที่3,7) การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้(ตอนที่6)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า(ตอนที่1) การรักษาหน้าตาในสังคม(ตอนที่7)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ(ตอนที่1) การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้(ตอนที่2,6)และการเรียนพิเศษ(ตอนที่3,6,7)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง คือ บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) (ตอนที่7)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกัน ได้แก่ ค่านิยมด้านการศึกษา ในเรื่องการเรียนรู้พิเศษที่นำเสนอในตอนที่ 3,6 และตอนที่ 7 ซึ่งแสดงว่าละครเรื่องนี้ให้ความสำคัญกับการเรียนเป็นอย่างมาก

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่องเรื่องหัวใจผมบริสุทธิ์ (Walk My Way)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.2.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [3]	การทำงาน [6]	ครอบครัว [2]	การศึกษา [6]
1. การปฏิบัติไม่ดีต่อผู้ที่ยกย่อง (ผู้มีอาการออทิสติก) (1) 2. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น กฎจราจร (1) 3. การรักษาหน้าตาในสังคม(1)	1. ความขยัน ช้นแข็ง(1) 2.ความมานะพยายาม (ที่จะทำงาน) (2) 3. ความรับผิดชอบ (1) 4. การทำงานเป็นทีม (ช่วยกันดูแลสัตว์(1)และการช่วยเหลือกันในที่ทำงาน(1))	1. บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) (2)	1. การเรียนพิเศษ(3) 2. การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้(2) 3. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุด(1)

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมูลค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.2.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 4 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 6 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องความมานะพยายามและการทำงานเป็นทีมมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านการศึกษาและค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคมมีจำนวน 3 ค่านิยม สำหรับค่านิยมด้านครอบครัวมี 1 ค่านิยม

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่าง ๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 11 ครั้ง ในค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 1 ครั้ง ด้านการทำงาน 6 ครั้ง ด้านครอบครัว 1 ครั้ง ด้านการศึกษา 3 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 8 ครั้ง ในค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมมี 2 ครั้ง ด้านครอบครัว 1 ครั้ง ด้านการศึกษา 5 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านการศึกษาโดยเฉพาะเรื่องเรียนพิเศษได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบท

สนทนากันถึง 6 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอย่างมาก

3.ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ยังพบค่านิยมในบางด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงไปบางเรื่อง ตามตารางที่ 4.2.2 เช่น ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม เรื่องการปฏิบัติไม่ดีต่อผู้ที่ย่อยกว่า เช่น การพูดไม่ดีใส่คนอื่น (คนพิการ) ซึ่งคนญี่ปุ่นโดยทั่วไปมักจะไม่ค่อยแสดงอารมณ์ออกมาต่อคนอื่นออกมาชัดเจน มักจะเป็นคนที่เก็บอารมณ์ความรู้สึกเอาไว้ไม่แสดงออกมาให้เห็น แต่ในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็น นอกจากนี้ยังมีเรื่องการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น การไม่รอสัญญาณไฟจราจรตอนที่ข้ามถนน โดยปกติคนญี่ปุ่นจะเป็นคนที่ยึดกฎระเบียบและปฏิบัติตามกฎระเบียบต่างๆอย่างเคร่งครัด แต่ในเรื่องนี้มีอยู่ตอนหนึ่งที่แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนี้คือ เดินข้ามถนนไปโดยไม่รอสัญญาณไฟ ซึ่งละครอาจต้องการเสนอให้เห็นว่าในยุคปัจจุบันที่มีความเร่งรีบแข่งกับเวลาทำให้การรักษากฎระเบียบบางอย่างลดลงไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมเดิม [15]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [2]
<p><u>ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การรักษาหน้าตาในสังคม <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความขยัน ชันแข็ง - ความมานะพยายาม - ความรับผิดชอบ - การทำงานเป็นทีม (ช่วยกันดูแลสัตว์/การช่วยเหลือกันในที่ทำงาน) <p><u>ค่านิยมเรื่องครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนพิเศษ - การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ - การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ 	<p><u>ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า - การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น กฎจราจร <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมเรื่องครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.2.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.3 เรื่องที่ 3 แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

ลองนึกๆ ดูว่าถ้าคนรักของคุณจะมองไม่เห็นอีกภายในสามเดือนข้างหน้า...คุณอยากจะให้เขาได้เห็นอะไรเป็นสิ่งสุดท้าย? และถ้าคุณจะต้องเป็นคนที่ยังมองไม่เห็นล่ะ...คุณอยากจะเห็นอะไรเป็นอย่างสุดท้าย?

ซิกิ โทโมคาวา แพทย์ฝึกหัดเป็นคนที่มีความสุขและสนุกกับชีวิต วันหนึ่งเธอและเพื่อนอีก 2 คนเดินทางไปยังเมืองนางาซากิเพื่อที่จะไปร่วมงานศพของเพื่อนที่ชื่อ โทชิยะ ที่นั่นเธอได้พบกับพี่ชายของโทชิยะซึ่งพี่ชายของโทชิยะนั้นเป็นช่างภาพชื่อซุนสุเกะ ซึ่งการเจอกันครั้งนั้นซิกิก็ไม่ค่อยชอบซุนสุเกะเท่าไรเพราะเขาเสียมารยาทกับเธอ หลังจากงานทั้งสองก็แยกย้ายกันไป แต่แล้วก็ได้มาเจอกันอีกครั้งโดยบังเอิญที่โรงพยาบาลที่ซิกิเป็นแพทย์ฝึกหัดอยู่ โดยที่ซุนสุเกะนั้นมาหาหมอเพราะเขามีอาการตาพร่ามองไม่เห็น และเมื่อเขามาพบแพทย์ก็ได้ทราบว่าเขาเป็นโรคที่ทำให้เขาจะต้องสูญเสียการมองเห็นในอีกสามเดือนข้างหน้า ทำให้เขาตกใจมากและไม่เชื่อ แต่เขาก็ไม่ได้บอกเรื่องนี้กับใคร เขาตั้งใจที่จะมาถ่ายภาพเด็กๆ ในโรงพยาบาลโดยที่เขาได้ขออนุญาตแล้วแต่ติดที่หัวหน้าแผนกคนไข้เด็ก เขาจึงมาคุยกับซิกิถึงเรื่องนี้ เธอลองไปขอกับหัวหน้าของเธอซึ่งก็อนุญาตให้มาถ่ายได้ เพราะรู้ว่าซุนสุเกะกำลังจะตาบอด เมื่อซิกิได้ทราบถึงอาการของซุนสุเกะเธอก็ค้นหาข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับโรคของเขาและโรงพยาบาลที่สามารถให้การรักษาได้แก่เขา แต่เขากลับไม่สนใจและหนีกลับไปอยู่ที่นางาซากิกับแม่ของเขาและไม่ยอมรับการรักษาใดๆ เลย เมื่อซิกิทราบด้วยความเป็นห่วงจึงเดินทางไปหานางาซากิเพื่อคุยกับเขาและอยากให้เขารับการรักษา จนในที่สุดเขาก็ยอมกลับมาโตเกียวแต่เขาขอหลบตาตลอดทางที่เดินทางกลับมา โดยเขาเชื่อใจซิกิให้เธอเป็นผู้นำทางให้กับเขา

หลังจากนั้นความสัมพันธ์ของทั้งสองก็พัฒนาไปจนถึงการที่จะแต่งงานกัน ซุนสุเกะจึงไปพบกับพ่อของซิกิเพื่อเป็นการแนะนำตัวให้พ่อของเธอรู้จักพ่อของเธอก็ไม่ได้ว่าอะไร เขาจึงบอกเรื่องของโรคที่เขาเป็น ในขณะที่กำลังจะบอกนั้นลูกของเพื่อนซิกิไม่สบายและต้องไปโรงพยาบาล กระทั่งหันทำให้เขาไม่ทันจะได้บอกรายละเอียดให้พ่อของเธอได้รู้ บอกได้เพียงแค่ว่าชื่อของโรคที่เป็นเท่านั้น หลายวันต่อมาขณะที่พ่อของซิกิไปส่งข้าวที่ร้านลูกค้าไปจอดรถที่หน้าร้านหนังสือพอดีเลยแวะเข้าไปก็เลยไปเจอหนังสือเล่มหนึ่งได้พูดถึงโรคที่ซุนสุเกะเป็นเขาจึงรู้ว่าคนที่ซิกิกำลังคบอยู่นั้นกำลังจะตาบอดในไม่ช้า เขาจึงตกใจมากและไม่เห็นด้วยกับการที่ซิกิจะแต่งงานกับซุนสุเกะ

ในขณะที่เดียวกันคุณแม่ของซุนสุเกะก็ขอกลับมาคืนดีกันและเธอก็พร้อมที่จะดูแลเขาเองและจะแต่งงานกัน ซุนสุเกะไม่อยากให้ซิกิต้องมาลำบากดูแลจึงตัดสินใจกลับไปคืนดีกับคุณแม่และจะแต่งงานกัน เมื่อซิกิรู้เรื่องก็เสียใจมากแต่ก็ตัดใจ และบอกกับพ่อของเธอว่าไม่แต่งงานกับเขาแล้ว พ่อด้วยความสงสารลูกจึงไปหาซุนสุเกะเพื่อพูดคุย แต่เขาก้ยังยืนยันที่จะแต่งงานกับ

คู่นั้นเก่าและไม่สามารที่จะแต่งงานกับซิกิได้ พ่อของเธอจึงเข้าใจและกลับไป ซุนสุเกะก็กลับไป นางาซากิ

วันหนึ่งซิกิเกิดอาการปวดท้องอย่างรุนแรง ขณะที่ทำงานอยู่ที่โรงพยาบาลทำให้ต้องไปตรวจดู จึงพบว่าเธอกำลังท้องซึ่งเด็กในท้องและตัวซิกิมีโอกาสที่จะเสียชีวิตได้ เนื่องจากว่าพ่อของเด็กใช้ยาที่มีผลข้างเคียงต่อเด็กในท้อง เมื่อซิกิรู้ว่าเธอกำลังตกใจมาก หมอจึงตัดสินใจผ่าตัดเอาเด็กออกเพื่อความปลอดภัยแต่เด็กเสียชีวิต หลังจากที่พักฟื้นแล้วซิกิก็กลับมาว่าเรื่องอีกครั้ง จนได้พบกับคู่นั้นของซุนสุเกะซึ่งมาบอกว่าซุนสุเกะจะไม่แต่งงานกับเธอแล้ว เมื่อซิกิได้ยินเช่นนั้นจึงตัดสินใจไปนางาซากิอีกครั้งเพื่อพบกับซุนสุเกะ ซุนสุเกะก็ไม่สนใจเธอและยังโกหกต่อไปว่ากำลังจะแต่งงานโดยไม่รู้เลยว่าซิกิรู้เรื่องทั้งหมดแล้ว ซิกิจึงเสียใจและจากไป หลังจากที่ซิกิจากไปหมอฟูรุยะก็มาพบกับซุนสุเกะและเล่าเรื่องราวทั้งหมดที่เกิดขึ้นกับซิกิ ทำให้ซุนสุเกะตกใจและเสียใจ จึงวิ่งออกไปตามหาซิกิ จนพบเธอแต่ไม่ทันเพราะเธอขึ้นรถไปแล้วแต่เขาก็วิ่งตามไป จนอาการของโรคกำเริบทำให้เขาต้องหยุด เขาเสียใจมากที่เธอจากเขาไป แต่เมื่อเขาเงยหน้าขึ้นมาเขามองเห็นเป็นภาพราวๆมีคนกำลังวิ่งมาที่เขา คนๆนั้นก็คือซิกินั่นเอง เขาดีใจมากที่เธอกลับมาหาเขา

ทั้งสองก็ได้แต่งงานกันก่อนที่ตาของซุนสุเกะจะมองไม่เห็นอีกต่อไป เขาและซิกิก็ใช้ชีวิตก่อนที่ตาจะบอดอย่างมีความสุข และแล้ววันนั้นก็มาถึงสายตาของซุนสุเกะก็เริ่มที่จะมองเห็นได้น้อยลงและภาพสุดท้ายที่เขาได้เห็นก่อนที่ตาของเขาจะบอดสนิทนั่นก็คือใบหน้าของซิกินั่นเอง พวกเขาได้อยู่ด้วยกันและมีลูกกันหนึ่งคน

(ข)การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1.โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้่นภาวะวิกฤติ ชั้่นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

ซิกิ โทโมคาวา แพทย์ฝึกหัดเป็นคนที่มีความสุขและสนุกกับชีวิต วันหนึ่งเธอและเพื่อนอีก 2 คนเดินทางไปยังเมืองนางาซากิเพื่อที่จะไปร่วมงานศพของเพื่อนที่ชื่อ โทชิยะ ที่นั่นเธอได้พบกับพี่ชายของโทชิยะซึ่งพี่ชายของโทชิยะนั้นเป็นช่างภาพชื่อซุนสุเกะ

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากงานทั้งสองก็แยกย้ายกันไป แต่แล้วก็ได้มาเจอกันอีกครั้งโดยบังเอิญที่โรงพยาบาลที่ซิกิเป็นแพทย์ฝึกหัดอยู่ โดยที่ซุนสุเกะนั้นมาหาหมอเพราะเขามีอาการตาฟ้ามองไม่เห็น และเมื่อเขามาพบแพทย์ก็ได้ทราบว่าเขาเป็นโรคที่ทำให้เขาจะต้องสูญเสียการมองเห็นในอีก

สามเดือนข้างหน้า เมื่อซิกก็คอยช่วยเหลือเขาทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งสองพัฒนาต่อไปจนเกิดเป็นความรัก

ขั้นภาวะวิกฤติ

เมื่ออาการของโรคมีมากขึ้นและถี่ขึ้นในขณะเดียวกันคู่นั้นแกก็ขอกลับมาคืนดี ชุนสุเกะที่ไม่อยากให้ซิกีต้องมาลำบากเพราะเขาจึงยอมตกลงจะแต่งงานกับคู่นั้นเก่าและตัดความสัมพันธ์กับซิกิทำให้ซิกิเสียใจมากประกอบกับการที่เธอรู้อว่าตัวเองท้องแต่ไม่สามารถที่จะเอาเด็กไว้ได้ยิ่งทำให้เสียใจมากขึ้น

ขั้นภาวะคลี่คลาย

หลังจากที่ซิกิพักฟื้นหายแล้วเธอก็กลับมาเป็นปกติและทำงานได้เหมือนเดิมและเริ่มที่จะตัดใจจากชุนสุเกะได้แล้ว คู่นั้นของชุนสุเกะก็มาพบเธอและบอกว่าจะไม่มีการแต่งงานเกิดขึ้น ซิกิจึงตัดสินใจไปหาชุนสุเกะที่นางาซากิเมื่อไปถึงชุนสุเกะก็โกหกเธอเรื่องแต่งงานและพูดตบตบทำให้ซิกิเสียใจและกลับไป หมอที่เป็นหัวหน้าของเธอที่รู้เรื่องราวทั้งหมดก็มาหาชุนสุเกะและเล่าเรื่องทุกอย่างให้ฟัง เขาถึงเข้าใจและออกไปตามซิกิจนเจอ

การยุติเรื่องราว

ในที่สุดตาของชุนสุเกะก็บอดทำให้อาการป่วยหายไป ทั้งสองคนได้แต่งงานกันและอยู่ด้วยกันและมีลูกด้วยกันหนึ่งคน

2. แก่นเรื่อง

แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love เป็นละครซีรีส์ที่น่าเสนอเรื่องราวของรักแท้และกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ ของผู้ชายคนหนึ่งที่ถูกโชคชะตากำหนดให้ต้องสูญเสียการมองเห็น กำลังใจจึงเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้เขามีชีวิตอยู่ต่อไป ซึ่งละครซีรีส์เรื่องนี้ก็ได้ถ่ายทอดให้เห็นถึงความช่วยเหลือและกำลังใจจากคนรอบข้างที่ช่วยให้สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ทั้งจากเพื่อน ครอบครัวและคนรัก ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญและแสดงให้เห็นถึงความพยายามของคนรักที่พร้อมที่จะทำทุกอย่างเพื่อคนที่รัก และพร้อมที่จะอยู่เคียงข้างกันไป รวมทั้งแสดงให้เห็นความรัก ความห่วงใยของคนในครอบครัวโดยในเรื่องนี้จะแสดงให้เห็นถึงความรักของพ่อที่มีต่อลูกสาวที่อยากเห็นลูกสาวมีความสุข ซึ่งเป็นแก่นแบบ Outcast Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น เป็นคนพิการ เป็นนักโทษ เป็นโสเภณี เป็นเด็กกำพร้า ฯลฯ โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม รวมถึงการแสดงออกของพวกเขา และสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา ซึ่งละครในแนวนี้อาจมีเนื้อหามุ่งไปเพื่อเป็นละครสร้างสรรค์สังคม หรือสะท้อนสังคมผสมกับแก่นเรื่องแบบ Love Theme คือ ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ทั้งความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามีภรรยา ความรักภายใน

ครอบครัว โดยอาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่น่าเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องแต่เธอ ด้วยดวงใจ ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1. ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า(คนพิการ) จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น ตอนที่ซุนสุเกะอาการของเขากำเริบ จึงไปยื่นพักอยู่ที่หน้าร้านแห่งหนึ่งแล้วพนักงานก็ออกมาได้ แต่ก็มีคนใจดีมาช่วยพาไปนั่งพัก

1.1.2 รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนเรื่อง การให้นามบัตร เพื่อเป็นการแนะนำตัวจะเห็นได้จากตอนที่ 3 เช่น ตอนที่เคียวโกะแฟนของซุนสุเกะมาพบกับชิกิก็ได้ให้นามบัตรแก่ชิกิเพื่อเป็นการแนะนำตัว

1.1.3 การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่าจะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น ตอนที่อาการโรคตาของซุนสุเกะเกิดกำเริบจนมองไม่เห็นและต้องไปหยุดพักยืนอยู่ที่หน้าร้านอาหาร ได้มีพนักงานในร้านออกมาไล่ให้ไปยืนที่อื่นเพราะความขี้เกียจหน้าร้านโดยไม่รู้ถึงความทุกข์ของซุนสุเกะ

1.2. ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 ความรับผิดชอบ (ต่องาน) จะเห็นได้จากตอนที่ 4 เช่น ตอนที่ชิกิขอแลกเวรกับแพทย์ฝึกหัดอีกคนเพื่อไปดูสถานที่รักษาตาให้ซุนสุเกะ แล้วเกิดมีเด็กในความรับผิดชอบมีอาการกำเริบ ทำให้เมื่อชิกิกลับมาทำงานและโดนหัวหน้าเรียกไปตักเตือนจึงรับผิดชอบโดยการเฝ้าเด็กคนนั้นถึงเช้า

1.2.2 หัวหน้ากับลูกน้อง จะเห็นได้จากตอนที่ 11 เช่น หัวหน้าของชิกิกับชิกิที่แม้ว่าจะเคยรู้จักกันมาตั้งแต่ชิกิเป็นเด็กแต่เมื่อมาทำงานก็ไม่สามารถที่จะคุยเรื่องส่วนตัวกันได้ เพราะเป็นหัวหน้าและลูกน้องกัน

1.3. ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ จะเห็นได้จากตอนที่ 1 คือพ่อของชิกิทำกิจการร้านขายข้าวจึงบอกว่าจะให้น้องชายของชิกิรับสืบทอด

กิจการต่อจากพ่อหรือแม่ก็ให้ลูกเขยมารับช่วงแทนโดยที่พ่อเขาพูดกับเพื่อนของซิกิที่ชื่อชินโงะที่พูดกันเล่นๆว่าให้มาแต่งงานกับซิกิและจะให้รับช่วงต่อ

1.3.2 บทบาทของพ่อ จะเห็นได้จากตอนที่ 8 เช่น ตอนที่พ่อกับซิกิคุยกันเรื่องการแต่งงาน พ่อบอกให้ซิกิแต่งงานกับคนที่ดี ๆ ซิกิก็บอกพ่อว่าเธอจะไม่แต่งงานกับคนที่พ่อคัดค้าน และตอนที่ซิกิตัดสินใจจะแต่งงานกับซุนสุเกะแต่พ่อไม่เห็นด้วยและสั่งห้ามเด็ดขาดซิกิก็ทำตาม

1.3.3 การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ เรื่อง การเชื่อฟังพ่อ จะเห็นได้จากตอนที่ 3 เช่น ซิกิที่เชื่อฟังคำพูดของพ่อในเรื่องต่างๆอยู่ในโอวาทของพ่อ เมื่อตอนที่พ่อกำลังจะแต่งงานก็ต้องของพ่อก่อน และเมื่อพ่อบอกไม่ให้แต่งงานกับซุนสุเกะก็ไม่สามารถที่จะขัดได้ก็ยอมตามที่พ่อห้ามโดยที่ไม่เถียง นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของการแต่งงานที่ให้ความสำคัญกับการเลือกแต่งงานกับคนที่ดี ๆ ตามที่พ่อนำเสนอเพื่อจะได้มีความสุขและไม่ทำให้ลำบาก

1.3.4 การกตัญญูต่อพ่อแม่จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น ตอนที่ซุนสุเกะมาพบพ่อของซิกิแล้วพ่อของซิกิถามถึงแม่ของซุนสุเกะ และบอกกับเขาว่าต้องกตัญญูต่อพ่อแม่

1.3.5 การไม่กลัวพ่อ จะเห็นได้จากตอนที่ 1 และ 2 เห็นได้จากการที่พ่อและน้องชายของซิกิที่เวลาคุยกันจะเหมือนว่าเป็นการทะเลาะกันคือพูดกันด้วยเสียงที่ดัง และมีการว่าพ่อกออกมาในหลายๆครั้งที่มาคุยกันคือไม่ได้กลัวและในบางครั้งก็มีการเถียงพ่อด้วย และมีการตวาดพ่อด้วยเสียงดัง

1.4. ค่านิยมด้านการศึกษา ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.3 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกนามบัตร(ตอนที่ 5)และความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า(ตอนที่ 7)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ความรับผิดชอบ (ต่องาน)(ตอนที่ 4)

ค่านิยมด้านครอบครัว นำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ การไม่กลัวพ่อ (ตอนที่ 1,2) การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่การเชื่อฟังพ่อ(ตอนที่ 3)บทบาทของพ่อ(ตอนที่ 8)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่าการไม่เห็นใจคนอื่น (ตอนที่ 7)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ หัวหน้าที่บลูกน้อง (ตอนที่ 11)

ค่านิยมด้านครอบครัว นำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(ตอนที่ 1) การไม่กลัวพ่อ(ตอนที่ 1,2) การเชื่อฟังพ่อแม่(ตอนที่ 3) การกตัญญูต่อพ่อแม่(ตอนที่ 7) บทบาทของพ่อ(ตอนที่8)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมจำนวน 4 ค่านิยมที่ถูกนำเสนอผ่านทั้งทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะละครต้องการเน้นความสำคัญของค่านิยมดังกล่าวคือค่านิยมด้านครอบครัวในเรื่องการไม่กลัวพ่อ(ตอนที่ 1,2) การเชื่อฟังพ่อแม่(ตอนที่ 3) บทบาทของพ่อ(ตอนที่8)

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องแต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.3.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [3]	การทำงาน [2]	ครอบครัว [6]	การศึกษา [0]
1. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า(คนพิการ) (1) 2. ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า(คนพิการ) (1) 3. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร (1)	1. ความรับผิดชอบ (การแสดงความรับผิดชอบต่องาน) (1) 2. หัวหน้าที่บลูกน้อง(1)	1. การไม่กลัวพ่อ(2) 2. การเชื่อฟังพ่อ(1)และการกตัญญูต่อพ่อแม่(1) 3. ค่านิยมเรื่องบทบาทของพ่อ (1) 4. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(1)	-

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมูลค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.3.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มีจำนวน 4 ค่านิยมโดยมีการนำเสนอ 6 ครั้ง ซึ่งค่านิยมที่ที่มีการนำเสนอมากที่สุดเท่ากัน 2 เรื่องได้แก่ การไม่กลัวพ่อ และการเชื่อฟังพ่อและการกตัญญูต่อพ่อแม่ รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอค่านิยมทั้ง 3 เรื่องที่เท่าๆกัน ลำดับถัดมาคือค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวน 2 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอค่านิยมทั้ง 2 เรื่องเท่าๆกัน สำหรับค่านิยมด้านการศึกษานั้นไม่ปรากฏการนำเสนอ

จากการศึกษาพบว่าที่นำเสนอค่านิยมด้านครอบครัวมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทความรักที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับอาการเจ็บป่วยของตัวละครประกอบด้วย ซึ่งนำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นวัยทำงานและเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับความรักและครอบครัว โดยมีการนำเสนอให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว จึงมีการนำเสนอค่านิยมในด้านครอบครัวออกมามากที่สุด โดยนอกจากให้ความสำคัญเรื่องการเชื่อฟังพ่อและกตัญญูต่อพ่อแม่แล้วยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างพ่อลูก เรื่องการไม่กลัวพ่อก่อนข้างมาก

เนื่องจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเกี่ยวกับตัวละครหลักที่ป่วยเป็นโรคที่ตากำลังจะบอดซึ่งต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์กับคนอื่นๆในสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงได้พบว่ามี การสอดแทรกค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมเป็นลำดับรองมา ได้แก่ การไม่เห็นใจคนอื่น(คนพิการ) การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น(คนพิการ) และการให้นามบัตรเพื่อแนะนำตัว

การนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีไม่มากนักเพราะเน้นเรื่องราวของตัวละครหลักที่ป่วยเป็นโรคที่ตากำลังจะบอด ซึ่งเรื่องราวส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับครอบครัวและความรัก ดังนั้นจึงมีการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานไม่มากนัก ในส่วนของค่านิยมด้านการศึกษานั้นไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานและเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของตัวละครหลักที่ป่วยเป็นโรคที่ตากำลังจะบอดและเรื่องราวเกี่ยวครอบครัวจึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านการศึกษาไม่มีให้เห็นเด่นชัด

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในด้านต่างๆนั้นพบว่ามีการนำเสนอผ่านทางบทสนทนามากกว่าทางลักษณะตัวละคร โดยการนำเสนอผ่านบทสนทนามี จำนวน 8 ครั้ง เป็นด้านครอบครัวจำนวน 6 ครั้ง ด้านความสัมพันธ์ในสังคมและด้านการทำงาน 1 ครั้งและมีการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 7 ครั้ง เป็นค่านิยมด้านครอบครัวจำนวน 4 ครั้ง

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 2 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงาน 1 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ได้ให้ความสำคัญในค่านิยมด้านครอบครัวเรื่องระหว่างพ่อลูกมากโดยเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 8 ครั้ง

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไว้ด้วย ตามตารางที่ 4.3.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านครอบครัวในเรื่องการปฏิบัติตัวต่อพ่อ เช่น พฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนไปโดยในเรื่องนี้ คือ การไม่กลัวพ่อ คือกลัวว่าที่จะได้เถียงกับพ่อในเรื่องที่มีความเห็นไม่ตรงกันมากขึ้น

ค่านิยมเดิม [8]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป[3]
<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร - ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า(คนพิการ) <u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - ความรับผิดชอบ - หัวหน้าที่ับลูกน้อง <u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> - การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ - การเชื่อฟังพ่อ - บทบาทของพ่อ - การกตัญญูต่อพ่อแม่ <u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด	<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> - การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า(คนพิการ) <u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด <u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> - การไม่กลัวพ่อ <u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

ตารางที่ 4.3.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.4 เรื่องที่ 4 แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

"แม่ครับ...ผมรักแม่" เป็นเรื่องราวของ แม่กับลูก ... พ่อ ความรักและมีมิตรภาพ ความหมายของวัยเยาว์ และ เรื่องราวชีวิตของคนธรรมดาที่อาจเกิดขึ้นกับตัวคุณก็ได้ ผ่านความรู้สึกของความทุกข์ ความเศร้า ความเหงา และความรัก จากความทรงจำที่คุณมีให้กับผู้ที่รักคุณที่สุด... มาคุงอยู่กับแม่มาตั้งแต่เด็ก ๆ และมีครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์เนื่องจากแม่เลือกที่จะอยู่แยกกับพ่อ ซึ่งเป็นขาใหญ่ประจำเมือง แม่ของมาคุงพามาคุงย้ายไปอยู่กับยายที่ต่างจังหวัดโดยที่บอกกับยายว่าจะขออาศัยอยู่ด้วยจนกว่าจะหาที่อยู่ใหม่ได้ แม่ของมาคุงทำงานทุกอย่างเพื่อที่จะมีเงินมาใช้จ่ายในบ้าน และเพื่อเลี้ยงดูมาคุง แม่ของมาคุงได้ไปช่วยงานที่ร้านของน้องสาวและช่วยงานที่ตลาดและที่ไร่ผัก แม่ของมาคุงนั้นมีความขยันหมั่นเพียรตั้งใจทำงานทุกอย่างแม้ว่างานที่ทำนั้นจะเหนื่อยและหนักมาก หลังจากที่อยู่กับยายได้ระยะหนึ่งแม่ของมาคุงก็หาบ้านใหม่ให้กับมาคุงได้ ซึ่งบ้านใหม่ของมาคุงนั้นคือโรงพยาบาลร้างที่เจ้าของปล่อยทิ้งไว้นานกว่าสิบปีแล้ว มาคุงและแม่ก็ได้ย้ายเข้าไปอยู่ถึงแม้ว่าจะน่ากลัวแต่ทั้งสองก็ได้ช่วยกันทำความสะอาดจนสามารถอยู่ได้ บ้านหลังนี้แม่กับมาคุงก็ได้อาศัยอยู่ด้วยกัน แม่ของมาคุงทำงานหนักมาก ๆ และพยายามจะดูแลมาคุงให้ดีที่สุด

แต่เมื่อมาคุงโตขึ้นมา ตอนเรียนอยู่ชั้นมัธยมปลาย เป็นช่วงที่ต้องเลือกว่าจะเรียนต่อที่ไหน มหาวิทยาลัยใดหรือจะทำงาน มาคุงในวัย 18 ปีก็อยากจะเป็นอิสระจากแม่ที่ดูแลทุกอย่างตั้งแต่อาหาร ตื่นนอน หรือว่าแมลงสาบในห้อง ซึ่งมาคุงอยากที่จะเรียนที่มหาวิทยาลัยศิลปะจึงตัดสินใจที่จะส่งใบสมัครไปและไปเข้าสอบ โดยผลการสอบปรากฏว่าเขาสามารถเข้าศึกษาต่อที่มหาวิทยาลัยศิลปะที่โตเกียวอย่างที่เขาใฝ่ฝันได้ มาคุงจึงเข้ามาเรียนมหาวิทยาลัยศิลปะที่โตเกียวเพียงลำพัง ซึ่งถือเป็นครั้งแรกที่เขาจากบ้านมาไกลมากที่สุดคือออกจากแม่ของเขา มา ที่โตเกียว เขาได้พบเพื่อนใหม่ที่มหาวิทยาลัยซึ่งส่วนใหญ่เป็นคนที่พอมีฐานะจึงใช้ของใช้อุปกรณ์การเรียนที่ดีและมีราคาแพง ทำให้มาคุงต้องซื้อตาม นอกจากนี้ยังได้พบกับเพื่อนร่วมหอพักที่อีกสามคนและสาวจากฮอกไกโดซึ่งมาคุงแอบชอบอยู่ เมื่ออยู่โตเกียวและใช้จ่ายแบบคนเมืองจึงทำให้เกิดปัญหาเรื่องเงินทองเนื่องจากใช้จ่ายอย่างฟุ่มเฟือยเพื่อให้มีของใช้เหมือนคนอื่นและที่โชคร้ายที่สุดคือ มาคุงได้เห็นประกาศเกี่ยวกับการลงทุนที่ผลตอบแทนดีจึงนำเงินทั้งหมดที่แม่ให้มาไปลงทุน แต่สุดท้ายก็กลายเป็นว่าถูกหลอกทำให้มาคุงหมดตัว มาคุงทำตัวเรื่อยเปื่อยไปวัน ๆ ไม่ยอมไปเรียนและคิดที่จะเลิกเรียน แต่หลังจากนั้นมาคุงก็ไม่มีเงินเหลือจึงไม่มีเงินที่จะจ่ายค่าน้ำค่าไฟค่าแก๊สและค่าที่พัก ทำให้ถูกไล่ออกมาจากที่พัก เขาจึงต้องไปอาศัยอยู่ที่สวนสาธารณะแทน

ในขณะเดียวกันแม่ของเขาก็ทำงานอย่างหนักเพื่อที่จะหาเงินส่งให้มาคุงได้ใช้จ่ายโชคร้ายก็เกิดขึ้นเมื่อคุณยายของมาคุงป่วยหนักจนเข้าโรงพยาบาลแม่ของมาคุงบอกให้มาคุงกลับมาดูแต่มาคุงก็ปฏิเสธที่จะกลับไปเพราะไม่มีเงินพอที่จะซื้อตั๋วกลับไป มาคุงที่กำลังลำบากก็ได้รับความ

ช่วยเหลือจากนารุซาวา เพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยมาด้วยกัน ในตอนแรกมาคุงก็ปฏิเสธแต่สุดท้ายก็ยอมรับความช่วยเหลือนั้นและนารุซาวาก็ได้มอบจดหมายที่เจ้าของอพาร์ทเมนท์ฝากมาให้ ซึ่งก็มีจดหมายของแม่ที่เขียนถึงเขาด้วยพร้อมบัตรรถไฟเพื่อให้กลับไปดูคุณยายที่ป่วยหนักอยู่ที่โรงพยาบาล เขาจึงตัดสินใจกลับไปพบคุณยายของเขาซึ่งก็ทันได้ไปดูใจก่อนที่คุณยายของเขาจะตาย หลังจากที่เขากลับไปบ้านครั้งนี้ทำให้มาคุงคิดได้และตัดสินใจกลับตัวและกลับไปโตเกียว ซึ่งเขาก็ได้ติดต่อกับเพื่อนเขาเพื่อที่จะให้ช่วยหางานให้เขา นารุซาวาก็ได้แนะนำเขากับที่ทำงานซึ่งงานที่มาคุงได้ก็คือการเป็นนักวาดภาพประกอบคอลัมน์ให้กับนิตยสาร

หลังจากที่เขาทำงานได้ระยะหนึ่งเขาก็มีเงินจึงนำไปใช้หนี้และเอาไปคืนกับนารุซาวาที่เคยให้ยืมมา ชีวิตของเขาก็ดีขึ้น แต่แม่ของเขากลับต้องได้รับข่าวร้ายเกี่ยวกับโรคเนื้องอก ซึ่งเป็นมะเร็งที่ในบริเวณลำคอใกล้กับเส้นเสียงซึ่งต้องทำการผ่าตัดด่วนแต่แม่ของเขาไม่ยอมที่จะผ่าตัดเพราะกลัวว่าเมื่อผ่าแล้วจะไม่สามารถพูดกับมาคุงได้ แม่ของมาคุงไม่ยอมบอกเรื่องนี้กับมาคุง แต่น้ำของมาคุงก็ได้โทรไปบอกมาคุง มาคุงเมื่อทราบเรื่องก็โทรไปคุยกับแม่จนแม่ยอมที่จะผ่าตัด และเขาก็ได้กลับไปดูแลแม่ของเขาจนการผ่าตัดผ่านไปได้อย่างดี แต่แม่ของมาคุงก็ยังมีเรื่องที่ยังไม่ได้บอกมาคุงคือบ้านที่แม่ของมาคุงอยู่กำลังโดนไล่ที่

หลังจากที่แม่ของมาคุงหายดี อยากที่จะไปเที่ยวฮาวาย มาคุงก็พยายามเก็บเงินพาแม่และน้ำของเขามาเที่ยวแต่ด้วยเงินที่ไม่พอจึงไปได้แค่วอร์ทที่จัดบรรยากาศเหมือนฮาวาย ที่นั่นแม่และน้ำของเขามีความสุขมากที่ได้มาเที่ยว ระหว่างที่กินอาหารเย็นอยู่ด้วยกันนั้นน้ำของมาคุงได้บอกกับมาคุงเรื่องที่ว่าแม่ของเขาถูกไล่ที่ เมื่อมาคุงรู้ก็ตกใจมาก ในวันที่กลับบ้านมาคุงจึงตัดสินใจชวนแม่ของเขามาอยู่ด้วยกันที่โตเกียวแม่ของเขาก็ตกลง

ทั้งมาคุงและแม่ก็ได้มาอยู่ด้วยกันอีกครั้งหลังจากที่ห่างกันมานาน ซึ่งที่นี้มาคุงได้ทำงานและดูแลแม่ของเขา และแม่ของมาคุงก็คอยดูแลมาคุงเหมือนที่เคยเป็นมา ทั้งสองอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข แต่แล้วโรคร้ายก็กลับมาอีกครั้งซึ่งแม่ของเขาก็ต้องเข้ารับการผ่าตัดอีกครั้ง ซึ่งครั้งนี้แม่ก็ไม่ยอมอีก มาคุงจึงวานให้น้ำของเขามาช่วยพูดน้ำของเขามาบอกว่าให้พ่อของเขาช่วยพูด ทั้งสามพูดกับแม่ของมาคุงจนยอมเข้ารับการผ่าตัดอีกครั้ง การผ่าตัดครั้งนี้ทำให้พ่อแม่ลูกได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้ง หลังจากผ่าตัดเรียบร้อยก็กลับไปอยู่บ้านเหมือนเดิม มาคุงก็ขยันทำงานและพยายามทำงานให้ดี เพื่อนๆของเขาก็แวะเวียนมาหาเขาและแม่ ทุกคนต่างชื่นชมแม่ของมาคุงมากๆและรักแม่ของมาคุงมาก ชีวิตของแม่และมาคุงก็ดำเนินไปอย่างดี โดยที่ไม่รู้เลยว่าเรื่องที่น่าเศร้ากำลังจะมาถึงในไม่ช้า

ในที่สุดเรื่องเศร้านั้นก็มาถึงเมื่อแม่ของเขากลับมาเป็นมะเร็งอีกครั้งแต่ครั้งนี้หนักมากกว่าทุกครั้ง เพราะการผ่าตัดก็ไม่สามารถที่จะช่วยได้ มาคุงจึงพยายามทุกวิธีเพื่อที่จะรักษาแม่ของเขา แต่แม่ของเขาก็ไม่สามารถทนความเจ็บปวดได้ มาคุงจึงตัดสินใจหยุดการรักษา ถึงแม้ว่าจะทำให้

เวลาของแม่เขาลดลงก็ตาม หลังจากนั้นไม่นานอาการของแม่ก็แย่งจนในที่สุดแม่ของเขาก็เสียชีวิตลงซึ่งทำให้มาคุงเสียใจมาก หลังจากที่แม่ของมาคุงเสียชีวิตลงมาคุงก็ดำเนินชีวิตต่อไปทำงานด้วยความตั้งใจ และในวันหนึ่งเขาก็ได้พาแม่ของเขาขึ้นไปเที่ยวทิวเขาเวอริที่ซึ่งแม่ของเขายากจะไปมาก แม้ว่าจะเป็นเพียงรูปภาพแต่เขาก็ได้พาแม่ของเขามาดั่งที่ตั้งใจเอาไว้

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

มาคุงและแม่ย้ายไปอยู่บ้านยายของเขาที่ต่างจังหวัดตั้งแต่อายุ 8 ขวบหลังจากอยู่บ้านยายได้ระยะหนึ่งแม่ของเขาก็ได้หาบ้านใหม่ซึ่งบ้านใหม่ของพวกเขานั้นเคยเป็นโรงพยาบาลเก่าที่ถูกทิ้งร้างมากกว่า 10 ปี มาคุงและแม่จึงย้ายออกไปอยู่ด้วยกันสองคน

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากย้ายมาอยู่ที่บ้านใหม่มาคุงและแม่อาศัยอยู่ที่บ้านหลังนั้น จนอายุ 18 ปี มาคุงซึ่งเรียนอยู่มัธยมปลายต้องตัดสินใจว่าจะเลือกเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยไหน ซึ่งมาคุงก็ได้เลือกที่จะเรียนในมหาวิทยาลัยศิลปะที่เขาชอบทำให้เขาต้องเดินทางไปเรียนที่โตเกียว ทำให้เขาต้องทิ้งให้แม่ของเขาอยู่ที่ต่างจังหวัดคนเดียว แม่ของมาคุงพยายามทำงานทุกงานด้วยความขยันและอดทน แม้ว่าจะเหนื่อยแค่ไหนเพื่อที่จะส่งเงินให้กับมาคุงได้ใช้ทุกเดือน เมื่อมาคุงได้มาถึงโตเกียวและได้เข้าเรียนระยะหนึ่งเขาก็เริ่มทำตัวไม่ดี ใช้เงินฟุ่มเฟือย เบื่อการเรียนไม่ยอมเรียน เที่ยวเล่นไปวันๆ และใช้เงินไปจนหมด แต่เขาก็ทำให้เขาถูกไล่ออกจากที่พักไปอยู่ในสวนสาธารณะ หลังจากนั้นเขาก็ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เคยเรียนด้วยกันที่มหาวิทยาลัย จนได้งาน ทำให้เขาสามารถกลับมาสู่สภาพเดิม

ชั้นภาวะวิกฤติ

เมื่อมาคุงได้งานทำแล้วเขาก็ตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายมา ในขณะที่ทุกอย่างกำลังไปด้วยดี แม่ของมาคุงเกิดไม่สบายมากจนต้องไปหาหมอ และได้รับทราบผลการตรวจว่าตัวเองกำลังเป็นมะเร็งซึ่งแม่ของเขาก็ตกใจมาก เมื่อมาคุงทราบก็ตกใจมาก มาคุงเดินทางกลับไปหาแม่และพูดจนแม่ยอมผ่าตัด แต่หลังจากการรักษาไม่นานอาการต่างๆดูเหมือนจะหายเป็นปกติ แต่แล้วอาการของแม่กลับกำเริบขึ้นอีก เมื่อแม่ของเขาได้รับการแจ้งให้ย้ายออกจากที่อยู่ที่เขาอยู่เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงเจ้าของทำให้บ้านที่มาคุงและแม่เคยอยู่ด้วยกันจะไม่มีอีกแล้ว

ขั้นภาวะคลี่คลาย

เมื่อมาคุงได้ทราบเกี่ยวกับเรื่องการไล่ที่ เขาจึงตัดสินใจชวนแม่ของเขามาอยู่ด้วยกันที่โตเกียว ซึ่งที่นั่นเองแม่และมาคุงก็ได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข มาคุงก็ได้ตั้งใจทำงานและดูแลแม่ของเขาแต่เขาก็ต้องเจอเรื่องที่ไม่คาดฝันเมื่อแม่ของเขาได้รับข่าวร้ายอีกครั้งว่าแม่ของเขาเป็นมะเร็งอีกครั้งแต่ในครั้งนี้นี้แม่ของเขาไม่ต้องการที่จะผ่าตัดอีกแล้ว มาคุงก็ตกลงและไม่ให้แม่ของเขาผ่าตัดอีกแล้ว

การยุติเรื่องราว

หลังจากที่ทราบว่าแม่ของมาคุงได้ไปอยู่ที่โรงพยาบาลซึ่งโรงพยาบาลนั้นก็อยู่ติดกับโตเกียวทาวเวอร์ที่ซึ่งแม่ของมาคุงอยากที่จะขึ้นไป แม่ของมาคุงต้องอยู่ที่โรงพยาบาลตลอดระยะเวลาที่ป่วยจนถึงวาระสุดท้ายของแม่ของมาคุง ซึ่งโตเกียวเป็นที่ซึ่งแม่และมาคุงได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุขจนถึงวาระสุดท้าย และสุดท้ายมาคุงก็ได้พาแม่ของเขาขึ้นไปบนโตเกียวทาวเวอร์ตามที่แม่ของเขาอยากจะไปแม้ว่าจะจะเป็นเพียงรูปภาพของแม่เขาก็ตาม

2. แก่นเรื่อง

แม่ครับ...ผมรักแม่ หรือ โตเกียวทาวเวอร์ เป็นเรื่องราวของแม่และลูกที่มีความผูกพันกันมากด้วยความใกล้ชิดของทั้งสองคน ที่ได้ร่วมฝ่าฝืนอุปสรรคต่างๆมาด้วยกัน และด้วยความพยายามและความอดทนของแม่ที่ทำทุกอย่างเพื่อดูแลลูกชายอย่างเต็มที่เพื่อให้ลูกไม่ต้องลำบากและมีชีวิตที่ดี รวมถึงความเข้าใจ และความไม่เข้าใจกันในครอบครัว พ่อ นั้นแสดงออกว่ารักทั้งมาคุงและแม่ แต่ไม่เคยอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัวได้แต่สุดท้ายเมื่อแม่ของเขาป่วยก็ทำให้ทั้ง 3 คนได้กลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อช่วยกันฝ่าฝืนอุปสรรค ก็คือโรคร้ายของแม่ให้ผ่านพ้นไปได้ แสดงให้เห็นว่าครอบครัวนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญต่อชีวิตคนหนึ่งคนในเวลาที่มีปัญหา มีเพียงครอบครัวเท่านั้นที่จะเป็นที่ที่ทำให้เรารู้สึกสบายใจและมีพลังที่จะสู้กับอุปสรรคต่างๆได้ แก่นของเรื่องเป็นแบบ Love Theme คือ ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ทั้งความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามีภรรยา ความรักภายในครอบครัว โดยอาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร ซึ่งละครญี่ปุ่นเรื่องนี้เป็นความรักภายในครอบครัวซึ่งละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้ถ่ายทอดให้เห็นและเข้าใจได้อย่างชัดเจน

(ค)การวิเคราะห์ค่านิยมในละครและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่องแม่ศรีรับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower 2007)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องแม่ศรีรับ ผมรักแม่ ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง เพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันให้ความช่วยเหลือกัน จะเห็นได้จากตอนที่ 3 เช่น ตอนที่มาคุงถูกไล่ออกจากอพาร์ทเมนท์เพราะไม่มีเงินจ่ายค่าเช่า ต้องไปอาศัยอยู่ที่สวนสาธารณะ เมื่อนารุซาวะไปพบจึงตัดสินใจยื่นเงินจำนวนหนึ่งให้มาคุงและนารุซาวะยังให้นามบัตรของเขาแก่มาคุงด้วยและบอกว่าถ้ามีอะไรก็ให้ติดต่อไปได้

1.1.2 การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส เรื่อง รุ่นพี่รุ่นน้อง จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น มาคุงกับบะคะบงรุ่นน้องที่โรงเรียน ตอนที่มาคุงจะไปโรงเรียนในตอนเช้า ก็มีรุ่นน้องที่โรงเรียนขี่มอเตอร์ไซด์มาจอดรออยู่เพื่อจะไปโรงเรียนพร้อมกัน เมื่อมาคุงซึ่งเป็นรุ่นพี่ของบะคะบงมาถึง บะคะบงก็รีบลุกขึ้นจากมอเตอร์ไซด์ให้มาคุงนั่งตรงที่คนขับและยังได้เรียกมาคุงว่า “รุ่นพี่” ทุกคำและทุกครั้งที่เจอกัน

1.1.3 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การร่วมมือร่วมใจกัน จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น ช่วยกันวาดภาพ ตอนที่นารุซาวะทำงานมากเกินไปจนลืมสั่งงานไปชิ้นหนึ่งทำให้ถูกต่อว่า จึงไปหามาคุงที่บ้าน แต่นารุซาวะเป็นลมซะก่อน มาคุงจึงช่วยวาดภาพและก็นำนารุซาวะช่วยกันทำจนเสร็จ

1.1.4 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การให้ความสำคัญกับเพื่อนและคนที่ทำงานด้วย จะเห็นได้จากตอนที่ 11 เช่น การที่แม่ของมาคุงบอกกับมาคุงว่าอย่าทำให้คนที่ทำงานต้องเดือดร้อน

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 ความขยัน ชินแข็ง จะเห็นได้จากตอนที่ 11 เช่น แม่ของมาคุงที่ตื่นนอนแต่เช้าเพื่อเตรียมอาหารเช้าให้กับมาคุง ทำงานบ้านแล้วยังไปทำงานที่ร้านอาหารของน้องสาวและหลังจากที่ทำงานที่ร้านอาหารของน้องสาวเสร็จแล้วก็ยังไปทำงานพิเศษที่ตลาดผักอีกในตอนเย็น โดยที่ไม่เคยบ่นเลยสักครั้งและยังตั้งใจทำงานทุกอย่างอย่างขยันหมั่นเพียร

1.2.2 ความมานะพยายาม จะเห็นได้จากตอนที่ 4 เช่น มาคุงที่พยายามทำงานของตน คือ การวาดภาพให้ได้ออกมาดีที่สุดในตอนที่ได้รับโอกาสที่จะวาดภาพเพื่อจะนำไปลงในคอลัมน์ครั้งแรก มาคุงก็พยายามที่จะวาดภาพให้ออกมาดีที่สุดใน

1.2.3 การตรงต่อเวลา จะเห็นได้จากตอนที่ 6 เช่น ตอนที่แม่ของมาคุงพูดกับมาคุงหลังจากที่ส่งมานามิแล้วได้พูดถึงมานามิว่าเป็นเด็กดี มาคุงต้องทำตัวเป็นผู้ใหญ่และทำให้มานามิมีความสุขและได้พูดถึงเรื่องงานว่า “เรื่องงานก็ด้วย ต้องรักษาเวลานะ”

1.2.4 การเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น นารูซาวะตั้งใจและเอาจริงกับงานมาก ทำงานที่ทำงานไม่ยอมกลับบ้านนอนค้างที่ทำงานทุกวัน กินแต่ยาชูกำลังไม่ยอมกินข้าว และมาคุงก็เอาจริงเอาจังกับงานมากขึ้นพยายามวาดรูปส่งอย่างเอาจริงเอาจัง

1.2.5 การทำงานเป็นทีม เรื่อง ความร่วมมือกันในกลุ่ม จะเห็นได้จากตอนที่ 9 และ 10 เช่น ตอนแม่ของมาคุงเข้ามาบอกตารางงานของมาคุงให้มาคุงทำว่ามีอะไรบ้าง มีคนจะมารับงานวันนี้แม่ก็พูดว่า “วาดเร็วเข้า อย่าทำให้คนที่ทำงานด้วยต้องเดือดร้อนสิ”

1.2.6 การไม่ให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา จะเห็นได้จากตอนที่ 1, 5, 6, 8 และ 11 เช่น การที่มาคุงนั้นไม่ว่าจะไปโรงเรียน ไปมหาวิทยาลัยไปทำงาน หรือการส่งงานก็ไม่เคยที่จะตรงเวลาเลย มักสายอยู่ตลอดเวลา เมื่อเวลามีนัดก็จะไปสายตลอด

1.2.7 ไม่มีความเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 3 และ 6 เช่น มาคุงที่เมื่อเรียนจบแล้วก็ยังไม่ยอมทำงาน แต่เลือกที่จะทำงานพิเศษแทน โดยที่งานพิเศษที่เขาทำนั้นเขาก็เปลี่ยนงานไปเรื่อยๆ เมื่อเบื่อก็เปลี่ยนไปโดยที่ไม่ได้จริงจังกับงานใดงานหนึ่งเลย

1.2.8 ไม่มีความพยายาม จะเห็นได้จากตอนที่ 2 เช่น มาคุงนั้นเมื่อเจออุปสรรคก็ไม่ยอมที่จะสู้กับมันแต่เลือกที่จะหนี เช่น ตอนที่อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยศิลปะให้เขาทำงานส่ง แต่เมื่อส่งไปแล้วไม่ได้รับคำชม จึงเลิกหยุดไม่ยอมไปเรียนต่อ ออกไปเที่ยวเล่นแทน

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) จะเห็นได้จากตอนที่ 1 ดูแลลูกอย่างใกล้ชิด เช่นความใกล้ชิดของแม่และลูกที่เห็นได้จากการที่แม่ของมาคุงนั้นต้องเลี้ยงดูมาคุงเอง โดยที่พ่อของมาคุงนั้นไม่ค่อยได้มีเวลาเนื่องจากทำงานกลับบ้านดึกเป็นประจำทำให้เป็นหน้าที่ของแม่ที่ต้องคอยเลี้ยงดูมาคุงทำให้มาคุงจึงติดแม่มาก เช่น การที่มาคุงและแม่นั้นนอนห้องเดียวกันและเมื่อเวลาที่ตื่นมาแล้วไม่เห็นแม่ก็จะกลัว นอกจากนี้แม่ของมาคุงยังคอยดูแลเรื่องงานบ้านต่างๆ ให้กับมาคุงตลอดเวลาจนโต

1.3.2 ความห่วงใยของพ่อแม่ จะเห็นได้จากตอนที่ 2 เช่น การที่พ่อและแม่ของมาคุงถามมาคุงถึงเรื่องการเรียนต่อว่าจะเรียนต่อที่ไหน มาคุงได้คิดเอาไว้หรือไม่

1.3.3 ความเป็นห่วงของแม่ จะเห็นได้จากตอนที่ 2 เช่น แม้ว่าแม่จะประสบอุบัติเหตุแต่เมื่อได้ยินว่ามาคุงไม่สบายก็รีบไปหามาคุงถึงโตเกียวเพื่อดูแลจนหายดีและยังทำอาหารให้ทานและยังทำเก็บไว้ให้อีกด้วย

1.3.4 บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) เรื่อง แม่คอยดูแลลูกจะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น แม่ของมาคุงที่คอยดูแลมาคุงมาตลอดตั้งแต่เด็กจนโต คอยดูแลเรื่องเสื้อผ้า อาหารและทำงานบ้านให้และยังดูแลมาคุงตอนที่ไม่มีสบาย

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุด จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น การที่โรงเรียนมีการให้นักเรียนบอกกับทางโรงเรียนว่าจะเรียนต่อที่ไหน

1.4.2 การเรียนพิเศษ (เพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย) จะเห็นได้จากตอนที่ 2 เช่น การที่จะสอบเข้าไปเรียนต่อมหาวิทยาลัยนั้นเด็กส่วนใหญ่ต้องเรียนพิเศษเพื่อเตรียมตัวสอบกันตั้งแต่เรียนมัธยมปลาย

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.4 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางตัวละครแต่ละคนและผ่านทางบทสนทนา ดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านตัวละครจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส (รุ่นพี่รุ่นน้อง)(ตอนที่ 1) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มเพื่อนเรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันให้ความช่วยเหลือ(ตอนที่ 3)ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน(ตอนที่ 4) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการร่วมมือร่วมใจกัน(วาดรูป)(ตอนที่ 7)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านตัวละครจำนวน 11 ครั้ง ได้แก่ ความขยันขันแข็ง(แม่) (ตอนที่ 1) ไม่ตรงต่อเวลา(มาคุง)(ตอนที่ 1,5,6,8,11) ไม่มีความพยายาม(ตอนที่ 2) ไม่มีความเอาใจจริงเอาจ้างกับงาน(ตอนที่ 3,7) ความมานะพยายาม(ตอนที่ 4) การเอาใจจริงเอาจ้างกับงาน(ตอนที่ 7)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านตัวละครจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) ความเป็นแม่ดูแลลูก(ตอนที่ 1) ความเป็นห่วงของแม่(ตอนที่ 2)และแม่คอยดูแลลูก(ตอนที่ 7)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน(ตอนที่4) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการให้ความสำคัญกับเพื่อนและคนที่ทำงานด้วย(ตอนที่11)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การไม่ให้ความสำคัญกับการตรงเวลา(ตอนที่1,5) การตรงต่อเวลา(แม่บอกมาคุง)(ตอนที่5) การทำงานเป็นที่ม ความร่วมมือกันในกลุ่ม(ตอนที่9,10)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การเรียนต่อมหาวิทยาลัย(ตอนที่1) และการเรียนพิเศษ (เพื่อเข้ามหาวิทยาลัย)(ตอนที่2)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะละครต้องการเน้นให้เห็นค่านิยมดังกล่าว ได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานเรื่องการไม่ตรงเวลาของมาคุงและด้านความสัมพันธ์ในสังคมเรื่องการได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง แม่ครับ....ผมรักแม่

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.4.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [5]	การทำงาน [13]	ครอบครัว [4]	การศึกษา [2]
<p>1. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม (3) (เพื่อนมหาวิทยาลัยเดียวกันให้ความช่วยเหลือกันและค่านิยมการร่วมมือร่วมใจกันและการให้ความสำคัญกับเพื่อนและคนที่ทำงานด้วย)</p> <p>2. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส (รุ่นพี่รุ่นน้อง)(1)</p>	<p>1. ไม่ให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา(5)</p> <p>2. ไม่มีความเอาใจจริงเอาใจกับงาน (2)</p> <p>3. ความขยันขันแข็ง(1)</p> <p>4. ไม่มีความมานะพยายาม(1)</p> <p>5. ความมานะพยายาม (1)</p> <p>6. การตรงต่อเวลา(1)</p> <p>7. การเอาใจจริงเอาใจกับงาน(1)</p> <p>8. การทำงานเป็นทีม ร่วมมือกันในกลุ่ม (1)</p>	<p>1. ความเป็นแม่ ดูแลลูกอย่างใกล้ชิด (1)</p> <p>2. ความเป็นห่วงของพ่อแม่เรื่องการเรียนรู้(1)</p> <p>3. ความเป็นห่วงของแม่</p> <p>4. แม่คอยดูแลลูก(1)</p>	<p>1. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีที่สุด (1)</p> <p>2. การเรียนพิเศษ (เพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย)(1)</p>

หมายเหตุ - หมายเหตุที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเหตุที่ปรากฏในวงเล็บ() แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมูลค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.4.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 8 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 13 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องไม่ให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา มีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องการเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มมากที่สุด ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มี 4 ค่านิยม สำหรับค่านิยมด้านการศึกษาที่มีจำนวน 2 ค่านิยม

จากการศึกษาพบว่าการที่นำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุดเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเกี่ยวกับการทำงานและครอบครัว ซึ่งนำเสนอผ่านตัวละครหลักที่อยู่ในวัยทำงานและพยายามนำเสนอให้เห็นการทำงานของมาคุง

เนื่องจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงานนั้นที่ต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์กับคนอื่นเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นเราจะเห็นว่าการสอดแทรกค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมและด้านครอบครัว เป็นลำดับรองลงมา ในเรื่องเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคมที่เข้ามาเกี่ยวข้อง เราจะเห็นว่าการสอดแทรกค่านิยมด้านนี้ เช่น เพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันให้ความช่วยเหลือกัน การให้ความสำคัญกับเพื่อนและคนที่ทำงานด้วย ค่านิยมการร่วมมือร่วมใจและค่านิยมเรื่องความอาวุโส(รุ่นพี่-รุ่นน้อง) ลำดับถัดมาคือค่านิยมด้านครอบครัว ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการสอดแทรกค่านิยมด้านครอบครัวเข้ามา ความเป็นแม่ ความเป็นห่วงของพ่อแม่เรื่องการเรียนรู้ แม่คอยดูแลลูกและความเป็นห่วงของแม่

การนำเสนอค่านิยมด้านการศึกษาในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีไม่มากนักเพราะเน้นเรื่องของการทำงานและครอบครัว โดนสอดแทรกค่านิยมในเรื่องของการ การเรียนต่อมหาวิทยาลัย และเรียนกวดวิชาเพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัยไว้บ้าง

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่าง ๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวน 18 ครั้ง เป็นค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 11 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 4 ครั้ง และค่านิยมด้านครอบครัวจำนวน 3 ครั้ง ส่วนการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 9 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 5 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 2 ครั้ง และค่านิยมด้านการศึกษาจำนวน 2 ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านการทำงานโดยเฉพาะเรื่องการทำงานไม่ตรงเวลาของมาคุงและด้านความสัมพันธ์ในสังคมในเรื่องการได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 6 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับการทำงานและความสัมพันธ์ในสังคมเป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้มีการนำเสนอค่านิยมในทางอ้อมไว้ด้วย ตามตารางที่ 4.4.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านการทำงาน ในเรื่องของการไม่ให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา การไม่มีความเอาใจจริงเอาใจกับงาน และไม่มี ความพยายาม ซึ่งค่านิยมการตรงต่อเวลา การเอาใจจริงเอาใจกับงาน และความพยายามนั้นคนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ยังคงยึดถือปฏิบัติกันเป็นส่วนใหญ่ แต่ในเรื่องนี้ได้มีการนำเสนอถึงด้านตรงกันข้ามโดยผ่านตัวละครหลักคือมาคุง อาจเพื่อต้องการที่จะสะท้อนออกมาว่าคนรุ่นใหม่เริ่มที่จะไม่ให้ความสำคัญกับเรื่องของการตรงเวลามากขึ้น คือ ละเลยในส่วนนี้ แต่อีกด้านหนึ่งในเรื่องนี้มีตัวละครคือแม่ที่จะคอยเตือนอยู่เสมอถึงเรื่องการตรงต่อเวลา นอกจากนี้เรื่องของความเอาใจจริงเอาใจกับงานและความพยายามก็เช่นกัน โดยละครอาจต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นถึงว่าคนรุ่นใหม่ได้เปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยเป็นคนเอาใจจริงเอาใจกับงานและความพยายามในการทำสิ่งต่างๆ

ค่านิยมเดิม[24]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป[0]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส - ความเป็นกลุ่มและสำนึกต่อกลุ่ม <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความขยัน ช้นแข็ง - ความมานะพยายามและไม่มีความมานะพยายาม - การตรงต่อเวลาและการไม่ตรงต่อเวลา - การเอาจริงเอาจังกับงานและไม่มีความเอาจริงเอาจังกับงาน - ค่านิยมความร่วมมือกันในกลุ่ม <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นแม่ ดูแลลูกอย่างใกล้ชิด - ความห่วงใยของพ่อแม่ (เรื่องการเรียน) - ความเป็นห่วงของแม่ - แม่คอยดูแลลูก <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ - การเรียนพิเศษเพื่อการสอบเข้ามหาวิทยาลัย 	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.4.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.5 เรื่องที่ 5 บันทึคน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of Tears)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

ละครสร้างขึ้นมาจาก ไดอารี่ที่คิโตะ อายะ เด็กผู้หญิงที่ต่อสู้กับโรคร้ายมาตลอดได้บันทึกไว้ เป็นหนังสือที่เอาไดอารี่ของเธอทั้ง 46 เล่มมาสรุปและพิมพ์จำหน่ายในชื่อ 1 Litre of Tears ที่ทำให้ทุกคนประทับใจและจำหน่ายได้ถึง 1.2 ล้านเล่ม และหลังจากที่ละครเรื่องนี้ฉายเป็นละครแล้ว ยอดจำหน่ายได้เพิ่มขึ้นถึง 1.8 ล้านเล่ม ตอนสิ้นปี 2548 และไดอารี่ 1 Litre of Tears นี้ยังได้สรุปบันทึกที่ คิโตะ ชิโอะกะ แม่ของอายะ เขียนเอาไว้ในเรื่อง "อุปสรรคของชีวิต" รวมอยู่ในไดอารี่ 1 Litre of Tears นี้ด้วย และวันที่ 23 พฤษภาคม 2531อายะทิ้งความประทับใจเอาไว้ในโลกนี้ และเดินทางสู่สุรวงสวรรค์ รวมอายุได้ 25 ปี ละครเรื่อง 1 Litre of Tears นี้ เป็นละครชีวิตที่ให้กำลังใจกับคนญี่ปุ่นสมัยนี้ โดยในละครเรื่องนี้ได้แทนนามสกุลจริง คิโตะ เป็น นามสกุล อิคะอูจิ

"ฉันมีชีวิตต่อเพื่ออะไรกันนะ" นี่คือนิยามหนึ่งจาก ไดอารี่ 46 เล่ม ที่เด็กผู้หญิงคนหนึ่งเขียนไว้ตลอดระยะเวลาที่ต่อสู้กับโรคร้ายที่ไม่มีทางรักษา คิโตะ อายะ เกิดปี 2505 เป็นโรคที่ชื่อว่า Spinocerebellar Degeneration ซึ่งไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัด ในตอนอายุ 14 ปี เป็นโรคที่รักษาได้ยาก อาการของโรคจะทำให้สมองส่วนการรับรู้ จะยังทำงานเป็นปกติ แต่จะค่อยๆ เสื่อมลง และควบคุมร่างกายไม่ได้ไปทีละอย่าง ซึ่งไดอารี่ทั้ง 46 เล่มนี้ ก็คือบันทึกการต่อสู้กับโรคตั้งแต่เริ่มมีอาการ จนถึงตอนที่อายะไม่สามารถ ควบคุมแขนของตัวเองให้เขียนได้ เสมือนเป็นเสียงตะโกนที่ร้องขอการมีชีวิตอยู่ต่อ จากส่วนลึกของหัวใจเธอ

"โรคนี้ทำไมถึงเลือกฉันนะ" นี่คือนิยามอีก ประโยคหนึ่งจาก ไดอารี่ 46 เล่ม ที่เด็กผู้หญิงคนหนึ่งทิ้งไว้ที่เป็นโรคที่รักษาไม่หาย แต่ก็ยังพยายามที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปกับโรคร้ายนั้น ทุกๆวันที่ถูกรายล้อมไปด้วย ความรักทั้งของครอบครัว และคนรัก และเพื่อนๆ ที่คอยช่วยเหลือ ร้องไห้และหัวเราะด้วยกัน อยากใช้ชีวิตกันต่อไป เป็นละครชีวิตที่ให้กำลังใจกับคนญี่ปุ่นสมัยนี้

"ร้องไห้เสียน้ำตาไปหนึ่งลิตร" เป็นอีก คำพูดหนึ่งที่ อิคะอูจิ อายะ ได้พูดกับเพื่อนร่วมชั้นมัธยมปลาย ตอนที่ลาออกจากโรงเรียนไปอยู่ที่โรงเรียนคนพิการ เนื่องจากไม่อยากจะทำให้เพื่อนทุกคน ในห้องต้องลำบากใจ เพราะเพื่อนๆในห้องส่วนใหญ่กลัวจะเรียนไม่ทัน จะสอบต่อมหาวิทยาลัยไม่ได้ เพราะอาจารย์ต้องสอนช้าลง เพื่อให้ อายะ สามารถจดตามได้ทัน เนื่องจากเมื่ออายะ เป็นโรคนี้แล้ว ช่วงแรกก็ยังพอเดินได้ปกติ แต่หลังจากนั้นก็เดินได้ยากขึ้น จนในที่สุดเวลาจะเดินต้องนั่งรถเข็น และเวลาเขียนก็ไม่สามารถเขียนได้เร็วเท่าคนปกติ โดยที่จริงๆแล้ว อายะ ไม่อยากจะไปที่โรงเรียนคนพิการ แต่อยากจะทำที่โรงเรียนกับเพื่อนๆ แต่ก็ไม่สามารถให้เพื่อนต้องลำบากเพราะตนเอง จึงได้ตัดสินใจลาออก โดยที่เธอได้บอกกับเพื่อนๆว่า กว่าเธอจะตัดสินใจลาออกได้ ต้องนอนร้องไห้เสียน้ำตาไปหนึ่งลิตร

โรคนี้เป็นโรคที่ยังไม่สามารถรักษาได้ อาการของโรคจะทำให้สมองส่วนการรับรู้ จะยังทำงานเป็นปกติ แต่จะค่อยๆเสื่อมลง และควบคุมร่างกายไม่ได้ไปทีละอย่าง ผู้ที่ป่วยเป็นโรคนี้แต่ละคนจะแตกต่างกันไป บางคนเมื่อเริ่มเป็นโรคนี้อาการจะค่อยๆเป็นหนักขึ้นอย่างช้าๆ แต่สำหรับบางคนอาการของโรคทรุดหนักลงอย่างรวดเร็ว โดยเริ่มทำให้ ขาเดินได้ลำบาก จนต่อมาจะเดินไม่ได้ แขนและมือที่เคยจับเขียนได้ ก็ค่อยๆจับและเขียนลำบาก จนสุดท้ายก็จะเขียนไม่ได้ การรับประทานอาหารก็จะลำบากขึ้นและจะลำบากบ่อยครั้ง บางคนอาจถึงตายได้เนื่องจากอาหารติดคอ ผู้ป่วยจะต้องมีคนดูแลอย่างใกล้ชิดอยู่เสมอ เพราะยิ่งอาการหนักขึ้นเท่าไรก็ไม่สามารถทำอะไรได้เองมากขึ้นเท่านั้น เป็นโรคที่ยังไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัดว่าเกิดจากอะไร และยังไม่สามารถรักษาจนถึงปัจจุบัน ทำได้เพียงพยายามชะลอให้อาการทรุดหนักช้าลงเท่านั้น

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

อายะเดินทางไปสอบเข้าโรงเรียนมัธยมปลาย เธอผลอหลังทำให้ลงรถเมล์เลยป้ายจนเกือบไปสอบไม่ทัน พอดีไปเจอกับอาโชที่กำลังจะกลับเพราะไม่อยากเข้าสอบ แต่เมื่อเห็นว่าอายะกำลังจะไปสอบแต่ได้รับบาดเจ็บที่ขาจึงพาไปส่งและทำให้เขาเลยต้องสอบด้วย อายะสามารถสอบเข้าโรงเรียนมัธยมปลายได้ และได้เรียนที่เดียวกับรุ่นพี่ที่แอบชอบอยู่ด้วย อาโชก็สอบได้เช่นกัน เธอดำเนินชีวิตอย่างปกติจนเกิดอาการเดินโซเซและล้มบ่อยขึ้น

การพัฒนาเหตุการณ์

เมื่อแม่เห็นว่าอาการของเธอเป็นถี่ขึ้นจึงพาไปหาหมอและพบว่าอายะป่วยเป็นโรค Spinocerebellar Degeneration แต่ก็ไม่ได้บอกกับอายะ จนอาการต่างๆเริ่มแสดงออกมามากขึ้น ทำให้ในที่สุดอายะก็รู้ว่าเธอป่วยเป็นโรค Spinocerebellar Degeneration อายะตกใจและเสียใจมากกว่าทำไมต้องเป็นเธอ แต่เธอก็ยังพยายามที่จะมีชีวิตอยู่ต่อไปและทำทุกอย่างจนกว่าจะทำได้

ชั้นภาวะวิกฤติ

เมื่ออาการต่างๆเริ่มเพิ่มมากขึ้นทำให้การเขียน การเดิน ของเธอแย่ลงทำให้การไปโรงเรียนเป็นเรื่องที่ลำบากโดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้ที่ทำให้ช้าลงทำให้เพื่อนๆของเธอเริ่มที่จะเรียนไม่ทันห้องอื่น ผู้ปกครองก็เริ่มเป็นห่วงและมาบอกกับทางโรงเรียนให้ดำเนินการ ทางโรงเรียนจึงขอให้ย้ายไปโรงเรียนสำหรับคนพิการ ตอนแรกแม่ของอายะก็ไม่ยอม จนอายะตัดสินใจที่จะย้ายไป

ขั้นภาวะคลีคลาย

หลังจากที่ย้ายไปเรียนที่โรงเรียนสำหรับคนพิการจนจบการศึกษา อาการของอายะก็เริ่มที่จะแยลงจึงต้องเขาไปอยู่ที่โรงพยาบาลซึ่งที่นั่นสิ่งที่เธอพอจะทำได้ก็น้อยลงเธอก็ได้เขียนไดอารี่บันทึกประจำวันทุกวันและทำกายภาพจนทำไม่ได้

การยุติเรื่องราว

ไดอารี่ที่อายะเขียนได้พิมพ์ลงหนังสือทุกเดือน หนังสือนั้นได้เป็นกำลังใจให้กับคนมากมาย ในขณะที่อาการของเธอก็แยลงเรื่อยๆ สุดท้ายเธอก็เสียชีวิตลง

2. แก่นเรื่อง

เป็นการนำเสนอเรื่องราวที่เป็นเรื่องจริง สร้างขึ้นมาจาก ไดอารี่ที่คิดอะ อายะ เด็กผู้หญิงที่ต่อสู้กับโรคร้ายมาตลอดได้บันทึกไว้ เป็นหนังสือที่เอาไดอารี่ของเธอมาสรุป ละครซีริส์เรื่องนี้ได้ถ่ายทอดให้เห็นถึงความพยายามของอายะในการต่อสู้กับโรคร้ายด้วยความพยายามและพลังทั้งหมดที่เธอมี รวมทั้งกำลังใจจากคนรอบข้าง ที่ทำให้เธอสามารถที่จะมีกำลังใจที่จะผ่านช่วงเวลาอันเลวร้ายไปโดยกำลังใจที่สำคัญที่นอกเหนือจากตัวเธอเองก็คือครอบครัวนั่นเอง ถึงแม้ว่าสุดท้ายเธอได้เสียชีวิตลงเนื่องจากโรคที่เธอเป็นนั้นเป็นโรคที่ไม่มีทางรักษาให้หายได้ แต่เรื่องราวของเธอก็ได้เป็นกำลังใจให้กับคนอื่นอีกมากมาย ซึ่งเป็นแก่นเรื่องแบบ Outcast Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น เป็นคนพิการ เป็นนักโทษ เป็นโสเภณี เป็นเด็กกำพร้า ฯลฯ โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม รวมถึงการแสดงออกของพวกเขา และสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา ซึ่งละครในแนวนี้อาจมีเนื้อหามุ่งไปเพื่อเป็นละครสร้างสรรค์สังคม หรือสะท้อนสังคม

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องบันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of Tears)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องบันทึกน้ำตา 1 ลิตร ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นในด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส เรื่อง รุ่นพี่-รุ่นน้อง จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น การที่อายะสอบเข้าไปในโรงเรียนมัธยมปลายได้ ซึ่งที่โรงเรียนมัธยมปลายที่อายะสอบได้นั้นก็มีรุ่นพี่ที่เรียนโรงเรียนเดียวกันตอนมัธยมต้นอยู่เมื่อเจอกันก็ทำความเคารพและเรียกรุ่นพี่คนนั้นว่า “รุ่นพี่”

1.1.2 ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า เรื่อง มีน้ำใจลูกให้นั่ง จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่อายะที่อาการของโรคที่เธอเป็นเริ่มที่จะแสดงอาการออกมามากขึ้น ขณะที่ขึ้นรถเมล์ก็มีผู้โดยสารที่นั่งอยู่คนหนึ่งลุกให้เธอนั่ง

1.1.3 การแนะนำตัวที่บอกว่ามาจากที่ไหนก่อนบอกชื่อจะเห็นได้ในตอนที่ 7 เช่น ตอนที่คุณหมอไปฟังสัมมนาเรื่องโรคที่อายะเป็น แล้วได้เจอกับศาสตราจารย์คนหนึ่งก็ได้ทำความรู้จักกันโดยที่แนะนำตัวโดยบอกว่าชื่อมหาวิทยาลัย แล้วค่อยบอกชื่อตัวเอง

1.1.4 . รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร จะเห็นได้ในตอนที่ 10 เช่น ตอนที่มีคนมาจากสำนักพิมพ์มาติดต่อกับแม่ของอายะเพื่อขออนุญาตเอาไดอารี่ที่อายะเขียนไปตีพิมพ์ลงในหนังสือ ก็ได้แนะนำตัวด้วยการให้นามบัตรแก่แม่ของอายะ

1.1.5 การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า เรื่อง ไม่สนใจคนพิการ จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่อายะขึ้นรถเมล์ไปโรงเรียน แต่ด้วยอาการป่วยทำให้ไม่สามารถที่จะขยับตัวได้ คล่องแคล่วเหมือนคนปกติทำให้รถต้องจอดรอนาน ผู้โดยสารที่นั่งมาในรถก็มองเธอด้วยสายตาที่เยิ่นชา และเมื่อขึ้นรถก็ได้แสดงบัตรคนพิการให้คนขับดู ผู้โดยสารที่นั่งมาในรถก็มองมาที่อายะด้วยสายตาและท่าทางที่ไม่พอใจและบางคนที่รังเกียจ

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การทำงานเป็นทีม จะเห็นได้ในตอนที่ 1 การที่โรงเรียนมีการจัดประกวดร้องเพลงประสานเสียงประจำปีของนักเรียน ซึ่งครูบอกให้ร่วมมือกันทำเพื่อเป็นการร่วมมือเป็นหนึ่งเดียว เพื่อให้ทุกคนช่วยกันทำงานของห้องให้ผลงานออกมาดีที่สุด ซึ่งได้ตั้งหัวหน้าห้องขึ้นมาเพื่อดูแลงานดังกล่าว โดยหัวหน้าห้องคือ อายะ ได้ถามความเห็นของเพื่อนๆในห้องเกี่ยวกับเรื่องเพลงที่จะนำมาร้องเพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมช่วยกันเลือกเพลงที่ดีที่สุด จากนั้นก็ได้ร่วมกันฝึกซ้อมร้องเพลงเพื่อเข้าประกวด ซึ่งในเรื่องนี้ได้แสดงให้เห็นทางบทสนทนาและการกระทำของตัวละคร

1.2.2 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การถามความคิดเห็นของคนในห้องเรียน จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น ตอนที่โรงเรียนมีการประกวดร้องเพลง อายะที่เป็นหัวหน้าห้องก็ได้ถามเพื่อนในห้องถึงเพลงที่จะร้อง

1.2.3 ความมานะพยายาม เรื่อง ไม่ยอมแพ้ในการที่จะหาวิธีการรักษาต่อไป จะเห็นได้ในตอนที่ 11 เช่น หมอที่รักษาอายะที่พยายามหาวิธีที่จะรักษาโรคที่อายะเป็น แม้ว่ากาทรทดลองจะล้มเหลวหลายครั้ง

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เห็นได้จากการที่บ้านของอายะที่เป็นร้านขายเต้าหู้ซึ่งเป็นร้านของตัวเอง พ่อของอายะจึงบอกว่าให้น้องชายของอายะเป็นผู้ที่สืบทอดกิจการต่อไป

1.3.2 บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) จะเห็นได้ในตอนที่2 เช่น แม่ของอาโตะที่เป็นแม่บ้าน ดูแลลูก

1.3.3 บทบาทของพ่อ จะเห็นได้ในตอนที่3 เช่น ครอบครัวของอาโตะที่พ่อมีความเข้มงวดจนทำให้อาโตะมีความรู้สึกค่อนข้างเกร็งเวลาที่คุยกับพ่อ

1.3.4 ค่านิยมเรื่องการทำงาน จะเห็นได้ในตอนที่10 การคิดถึงเรื่องของการแต่งงานนั้นเด็กสาวมักคิดถึงกันทุกคน พ่อแม่ก็อยากเห็นลูกได้แต่งงานกับคนที่ดีๆ เด็กๆก็จะคิดถึงเรื่องนี้ อายะก็เช่นกันเคยถามแม่ว่า “หนูจะได้แต่งงานมั้ยคะแม่”

1.3.5 การที่ลูกไม่กลัวพ่อจะเห็นได้ในตอนที่1 อาจเป็นเพราะความใกล้ชิดระหว่างพ่อกับลูกจึงทำให้ลูกไม่ค่อยกลัวพ่อเหมือนในอดีต มีความรู้สึกเหมือนเป็นเพื่อนมากกว่าที่จะต้องเกร็งเวลาที่พูดคุย เช่น ในครอบครัวของอายะ

1.3.6 แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเองจะเห็นได้ใน ตอนที่ 1 ไม่ได้เลี้ยงลูกเองส่งไปอยู่เนิร์สเซอรี่

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 เรื่องการเรียนต่อ จะเห็นได้ในตอนที่ 3,5,8 เช่น ครูประจำชั้นที่ได้บอกให้เด็กนักเรียนคิดถึงเรื่องของการเรียนต่อ

1.4.2 การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์จะเห็นได้ในตอนที่4,7 เช่น นักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวที่จะสอบ โดยการอ่านหนังสืออย่างจริงจัง

1.4.3 ความขยันมุ่งมั่น เพื่อเตรียมสอบเข้าโรงเรียนจะเห็นได้ในตอนที่8 เช่น น้องสาวของอายะที่ตั้งใจจะสอบเข้าโรงเรียนเดียวกับอายะ จึงตั้งใจอ่านหนังสืออย่างเต็มที่

1.4.4 การเข้มงวดเรื่องการเรียนจะเห็นได้ในตอนที่2 เช่น พ่อของอาโตะที่เข้มงวดกับอาโตะเรื่องเรียน เพื่อที่จะได้สอบเข้าเรียนแพทย์ให้ได้

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.5 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส (รุ่นพี่-รุ่นน้อง)(ตอนที่1) การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่าไม่สนใจคนพิการ(ตอนที่6) ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่ามีน้ำใจลูกให้นั่ง(ตอนที่6) การแนะนำตัวที่บอกว่ามาจากไหนก่อนบอกชื่อ(ตอนที่7) รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร(ตอนที่10)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การทำงานเป็นทีม(ตอนที่1) ความมานะพยายามไม่ยอมแพ้ในการที่จะหาวิธีการรักษาต่อไป(ตอนที่11)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ การไม่กลัวพ่อ(ตอนที่1) แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง(ตอนที่1) บทบาทของแม่(ตอนที่2) บทบาทของพ่อ(ตอนที่3)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ การเตรียมสอบเข้าโรงเรียน (ตอนที่1) การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์การทบทวนเตรียมสอบเอนทรานซ์(ตอนที่8) ความขยันมุ่งมั่นขยันเตรียมสอบที่โรงเรียน(ตอนที่9)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส (รุ่นพี่-รุ่นน้อง)(ตอนที่1) การแนะนำตัวที่บอกว่ามาจากไหนก่อนบอกชื่อ(ตอนที่7)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การทำงานเป็นทีม(ตอนที่1) การทำงานเป็นทีม การถามความคิดเห็นของคนในห้องเรียน(ตอนที่1)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(ตอนที่1) บทบาทของพ่อ(ตอนที่3) ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน(ตอนที่10)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ การเข้มงวดเรื่องการเรียน(ตอนที่2) การเรียนต่อ(ตอนที่3,5,8) การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์(ตอนที่4,8) เตรียมสอบ(ตอนที่5)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม เน้นรุ่นพี่รุ่นน้องและการ

แนะนำตัวที่บอกว่ามาจากที่ไหนก่อนบอกชื่อ ด้านการทำงานเน้นการทำงานเป็นทีมด้านครอบครัว เน้นความเข้มงวดของพ่อและการด้านการศึกษาเน้นเตรียมสอบเอนทรานซ์

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องบันทิก น้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of Tears)

1. ประเภทของค่านิยมที่น่าเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.5.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [5]	การทำงาน [3]	ครอบครัว [6]	การศึกษา [10]
1. การจัดอันดับสูงต่ำตามมอวูโสรุ่นพี่-รุ่นน้อง (1)	1. การทำงานเป็นทีม(1) 2. การทำงานเป็นทีม การถามความคิดเห็นของคนในห้องเรียน(1)	1. การสืบทอดกิจการ โดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ (1)	1. การเรียนต่อ(3) 2. การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์(3) 3. การเตรียมสอบเข้าโรงเรียน(2)ความขยัน มุ่งมั่นขยันเพื่อเตรียมสอบเข้าโรงเรียน(1)
2. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่าไม่สนใจคนพิการ (1)	3. ความมานะพยายาม ไม่ยอมแพ้ในการที่จะหาวิธีการรักษาต่อไป(1)	2. การไม่กลัวพ่อ(1) 3. แม่ ทำงานนอกบ้าน ไม่ได้เลี้ยงลูกเองส่งไปอยู่ เนิร์สเซอริ (1)	4. การ เข้มงวดเรื่องการเรียนรู้(1)
3. ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่ามีน้ำใจลูกให้หนึ่ง (1)		4. บทบาทของแม่(1) 5. บทบาทของพ่อพ่อ เข้มงวด(1)	
4. การแนะนำตัวที่บอกว่ามาจากที่ไหนก่อนบอกชื่อ (1)		6. ค่านิยมเรื่องการ แต่งงาน (1)	
5. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร (1)			

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมติค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.5.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มี 6 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 6 ครั้ง รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวนทั้งหมด 5 ค่านิยม ลำดับถัดมา คือ ค่านิยมด้านการศึกษาที่มี

ทั้งหมด 4 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 10 ครั้ง ซึ่งค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ เรื่องการ เรียนต่อและค่านิยมด้านการทำงานมีจำนวน 3 ค่านิยม

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง บันทึกน้ำตา 1 ลิตร พบว่าค่านิยมด้าน ครอบครัวมีการนำเสนอมากที่สุด เพราะเป็นเรื่องประเภทเกี่ยวกับการถ่ายทอดให้เห็นถึงความ พยายามของอายะในการต่อสู้กับโรคร้ายด้วยความพยายามและพลังทั้งหมดที่เธอมี ร่วมกับ กำลังใจจากคนรอบข้าง ที่ทำให้เธอสามารถที่จะมีกำลังใจที่จะผ่านช่วงเวลาอันเลวร้ายไปโดย กำลังใจที่สำคัญที่นอกเหนือจากตัวเธอเองก็คือครอบครัว ซึ่งมีค่านิยมที่นำเสนอ ได้แก่ การสืบทอด กิจการของครอบครัว การไม่กลัวพ่อ แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเองส่งไปอยู่เนิร์สเซอร์รี่ ค่านิยมเรื่องแม่ ค่านิยมเรื่องการแต่งงานและค่านิยมเรื่องพ่อเข้มงวด รองลงมาคือค่านิยมด้าน ความสัมพันธ์ในสังคม ได้แก่ รุ่นพี่-รุ่นน้อง ไม่สนใจคนพิการ มีน้ำใจลูกให้หนึ่ง การแนะนำตัวที่บอก ว่ามาจากที่ไหนก่อนบอกชื่อและการแนะนำตัวโดยการให้นามบัตรส่วนตัวด้านการศึกษา นั้น ได้แก่ เรื่องการเรียนต่อ การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ การเตรียมสอบเข้าโรงเรียน เข้มงวดเรื่องการเรียน และขยันเพื่อเตรียมสอบเข้าโรงเรียน และค่านิยมด้านการทำงานมีการนำเสนอน้อยที่สุด ได้แก่ การ ทำงานเป็นทีม การถามความคิดเห็นของคนในห้องเรียนและไม่ยอมแพ้ในการที่จะหาวิธีการรักษา ต่อไป เนื่องจากตัวละครหลักเป็นเด็กนักเรียนมัธยมจึงทำให้ค่านิยมด้านนี้นำเสนอออกมาน้อยกว่า ค่านิยมด้านอื่น

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่าง ๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอมานทางลักษณะ ตัวละครเท่ากับบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวน 14 ครั้ง โดยเป็นค่านิยม ด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 5 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงาน 2 ครั้ง ค่านิยมด้านครอบครัว 4 ครั้งและด้านการศึกษา 3 ครั้ง ส่วนการนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 14 ครั้ง เป็นค่านิยมด้าน การศึกษาจำนวน 7 ครั้ง ค่านิยมด้านครอบครัวจำนวน 3 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม จำนวน 2 ครั้งและ ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่การทำงานเป็นทีมและการขอความ คิดเห็นจากคนในห้องเรียน

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครแล้ว ยังพบค่านิยมในบางด้านที่มีการเปลี่ยนแปลงไปตามตารางที่ 4.5.2 เช่น ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ ในสังคม เรื่องการปฏิบัติไม่ดีต่อผู้ที่ด้อยกว่า เช่น การมองคนพิการด้วยสีหน้าและสายตาที่เย็นชา ซึ่งคนญี่ปุ่นโดยทั่วไปมักจะไม่ค่อยแสดงอารมณ์ออกมาต่อคนอื่นออกมาชัดเจน มักจะเป็นคนที่

เก็บอารมณ์ความรู้สึกเอาไว้ไม่แสดงออกมาให้เห็น และค่านิยมด้านครอบครัว เรื่องการปฏิบัติตัวต่อพ่อ เช่น พฤติกรรมของคนรุ่นใหม่ที่เปลี่ยนไปโดยในเรื่อง การไม่กั้วพ่อ คือกั้วที่จะได้เคียงกับพ่อในเรื่องที่มีความเห็นไม่ตรงกันมากขึ้นและการที่แม่ออกไปทำงานนอกบ้านแล้วไม่ได้เลี้ยงลูกเองส่งลูกไปอยู่ที่เนิร์สเซอร์รี่แทน

ค่านิยมเดิม[21]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป[3]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสรุ่นพี่-รุ่นน้อง - ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่ามีน้ำใจลูกให้หนึ่ง - การแนะนำตัวที่บอกว่ามาจากที่ไหนก่อนบอกชื่อ - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำงานเป็นทีม - ความมานะพยายาม <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของแม่ - บทบาทของพ่อ (เข้มงวด) - การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ - ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเตรียมสอบเอนทรานซ์ - การเข้มงวดเรื่องการเรียน - เรื่องการเรียนต่อ - ความขยันมุ่งมั่นสอบเข้าโรงเรียน 	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่สนใจคนพิการ <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การไม่กั้วพ่อ - แม่ทำงานนอกบ้าน ไม่ได้เลี้ยงลูกเองส่งไปอยู่เนิร์สเซอร์รี่ <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.5.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.6 เรื่องที่ 6 จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

จิอากิรู้สึกกดดัน เจ็บปวดเมื่อไม่อาจสานฝันที่จะเป็นคอนดักเตอร์ของเขาได้สำเร็จ ทำให้เขาต้องอยู่ญี่ปุ่นเป็นเพียงนักศึกษาเปียโนโดยไม่มีใครรู้ว่าจิอากิเคยประสบอุบัติเหตุบนเครื่องบิน และทางน้ำทำให้เขาไม่สามารถโดยสารเครื่องบินเพื่อไปสู่ยุโรปสานฝันที่จะเป็นคอนดักเตอร์ที่มีชื่อได้ และได้แต่มองเพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ ที่ได้รับโอกาสนั้นๆ จิอากิมีฝีมือด้านดนตรีเป็นที่จับตามอง เขามีความทรงจำในความสามารถของเขาอย่างยิ่งเพราะจิอากิในวัยเด็กเคยได้รับการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับดนตรีจากเซบาสเตียน วิเอร่า คอนดักเตอร์มีชื่อก้องโลก วันหนึ่งจิอากิได้เดินตามเสียงเปียโนประหลาดที่เล่นมั่วๆ แต่บทเพลงนั้นกลับให้อารมณ์ชวนหลงใหลซึ่งได้พบว่าหญิงสาวเจ้าของเสียงเปียโนคนนั้นคือโนดะ เมงุมิที่พักห้องพักติดกับเขานั่นเอง หญิงสาวท่าทางซื่อๆ อยู่ในห้องรกๆ ไม่ค่อยสนใจตัวเอง ความรักของห้องเธอส่งความรำคาญมาถึงห้องพักของจิอากิด้วยทำให้เขาทนไม่ได้ต้องไปช่วยเธอทำความสะอาดห้อง ทำอาหารให้ทานเพื่อตัดความรำคาญเสีย โดยไม่รู้ว่านั้นคือจุดเริ่มต้นให้จิอากิไม่อาจละทิ้งโนดะให้หลุดพ้นจากชีวิตได้ โนดะมาเป็นปลื้ม ขณะที่เธอกำลังหลงรักจิอากิ อาจารย์ก็ได้ให้จิอากิสอนเปียโนและเล่นประสานกับเธอ จิอากิจึงได้พบว่าพรสวรรค์ด้านเปียโนที่โนดะมีนั้นมาจากการจดจำท่วงทำนองเหล่านั้นโดยเธอไม่สามารถจดจำตัวโน้ตพวกนั้นได้เช่นนักดนตรีปกติเธอเล่นดนตรีตามอารมณ์ที่เธอรู้สึกแล้วถ่ายทอดออกไปอย่างไรดียงสา แม้เธอจะเรียนดนตรีแต่เธอกลับไม่ได้ฝันจะเป็นนักดนตรีที่ยิ่งใหญ่ ฝันของโนดะมีเพียงเป็นครูอนุบาลเท่านั้น จิอากิจึงเลิกบังคับเธอให้จดจำตัวโน้ตหากเปลี่ยนรูปแบบการฝึกสอนโนดะเป็นพยายามปล่อยให้เธอเล่นเปียโนในรูปแบบที่เป็นตัวของเธอเองขณะที่เขาเป็นฝ่ายพยายามประสานเสียงเปียโนของเขาให้เข้ากับเธอให้ได้

มิลลีอาจารย์เพี้ยนย้ายมาประจำที่มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ขณะที่มีวง A เป็นวงออเคสตราที่ดีที่สุดในมหาวิทยาลัย มิลลิลกลับเพียรรวบรวมบรรดานักดนตรีที่ถูกมองว่าห่วยบรมห่วยมาสร้างวง S ที่ถูกมองว่าเป็นวงออเคสตราขูดแยะ มิลลีชอบพรสวรรค์ในตัวโนดะ ขณะที่รู้สึกทั้งถูกชะตาและไม่ชอบความหยิ่งทรนงของจิอากิที่เขาแสนภาคภูมิใจต่อการเคยเป็นศิษย์ของเซบาสเตียน วิเอร่า ซึ่งส่วนตัวแล้วมิลลียกับวิเอร่าเรียกว่าเป็นคู่แข่งกันก็ว่าได้

มิเนะนักไวโอลินเพลงร็อคที่ไม่หลงใหลดนตรีคลาสสิกมาก่อนกระทั่งมาพบโนดะเขาชอบความน่ารักของเธอและขอให้โนดะช่วยเล่นเปียโนประสานไวโอลินในการทดสอบของเขา แต่ดนตรีของพวกเขาสองคนกลับเข้ากันไม่ได้จนจิอากิต้องยื่นมือเข้าช่วยให้คำแนะนำซึ่งวันทดสอบโนดะเกิดไม่สบายจิอากิจำต้องเล่นเปียโนแทนโนดะเวลานั้นเขาได้ค้นพบว่ามิเนะคนนี้ก็มักเล่นไวโอลินไม่ต่างจากโนดะเลย เมื่อโนดะรู้ว่าจิอากิฝันจะเป็นคอนดักเตอร์เธอก็ไปขอร้องมิลลียให้ยอมอนุญาตให้จิอากิลาออกจากแผนกเปียโนไปเรียนคอนดักเตอร์

ตามที่เราต้องการเหตุนี้เวลานั้นเวลาต่อมาจิกจึงได้รับบทบาทใหม่เป็นคนคัดเตอร์ที่ต้องควบคุมและฝึกไปพร้อมกับนักดนตรีประจำวง S ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายเลย เพราะแต่ละคนต่างเล่นดนตรีตามแบบที่ตนถนัดโดยไม่ได้สนใจจิกซึ่งเป็นคนคัดเตอร์ที่พยายามให้พวกเขาเล่นตามเทคนิคที่เขายกให้เป็นซึ่งสมาชิกในวงจึงเล่นด้วยความรู้สึกเกร็ง สมาชิกบางคนยังเล่นผิดๆ เพื่อปวนจิก การเป็นคนคัดเตอร์ครั้งแรกนั้นมิลฮีย์ได้บอกว่าจิกก็ชอบตก มิลฮีย์จึงแสดงการเป็นคนคัดเตอร์ในรูปแบบของเขาให้จิกดู ทำให้เขาค้นพบว่าคนจะเป็นคนคัดเตอร์นั้นจะต้องเป็นคนที่ไม่เคอะพินเสียงดนตรี และรู้จักให้เกียรติผู้อื่นก่อน คนคัดเตอร์จึงจะได้รับเสียงดนตรีที่ต้องการและความเชื่อใจจากสมาชิกในทีม อย่างไรก็ตามมิลฮีย์แม้ไม่ยอมให้จิกลาออกจากแผนกเปียโนแต่เขาก็ให้จิกทำหน้าที่คนคัดเตอร์ประจำวง S โดยพวกเขาต้องแสดงในงานประจำปีมหาวิทยาลัยแข่งกับวง A จิกก็ค่อย ๆ เรียนรู้การคุมสมาชิกในทีมเขาลดความกดดัน แข็งกระด้างลงและพยายามเห็นใจสมาชิกคนอื่น ๆ ในวงมากขึ้นจนค่อย ๆ กลายเป็นที่ยอมรับโดยเฉพาะสมาชิกสาว ๆ ที่มักมารุมล้อมขอคำแนะนำเกี่ยวกับโน้ตจิกก็รู้สึกสูญเสียความเป็นส่วนตัว เท่านั้นไม่พอลับบ้านมายังต้องเผชิญกับโน้ตอะเมะจอมกวนอีกต่างหาก

จู่ ๆ มิลฮีย์ก็เลิกเป็นคนคัดเตอร์ให้วง S แต่ไปเป็นคนคัดเตอร์วง A แทนจิกก็รู้สึกกดดันจึงฝึกฝนสมาชิกในวงอย่างหนักจนทุกคนเครียดหมดกำลังใจจะฝึกต่อ มิเนะซึ่งเป็นหัวหน้าวงจึงช่วยทำความเข้าใจกับสมาชิกในวงแล้วฝึกฝนกันอย่างหนักอีกครั้งให้สามารถเล่นดนตรีได้ตามที่จิกอยากให้เป็นแต่กลายเป็นพวกเขากลับตั้งอกตั้งใจเล่นจนไม่ได้สนใจคนคัดเตอร์ จิกก็จึงคิดว่าสมาชิกวง S ทุกคนก็เหมือนโน้ตอะเมะที่เล่นดนตรีในแบบของตนเองแต่เสียงดนตรีเหล่านั้นกลับทรงพลังจิกจึงเปลี่ยนวิธีการซ้อมใหม่หมดเพียงหนึ่งวันก่อนเริ่มแสดง ซึ่งผลปรากฏว่าออคเตสตราวง S สามารถเปิดตัวในงานมหาวิทยาลัยได้อย่างประสบความสำเร็จ ได้รับเสียงปรบมือจากผู้ชมล้นหลามจนแทบไม่มีใครเชื่อว่าบรรดาสมาชิกในวงล้วนคือคนที่ถูกเรียกว่านักดนตรียอดเยี่ยม แต่เวลานั้นพวกเขาเปลี่ยนไปแล้วเพราะจิก ซึ่งจิกก็ถูกพวกเขาเปลี่ยนมุมมองบทบาทของคนคัดเตอร์เช่นกัน สถานการณ์ทั้งหมดที่สมาชิกวง S ได้ผ่านการเรียนรู้ร่วมกันนั้นล้วนเป็นวิธีการสอนและมอบประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยวิธีการประหลาด ๆ ของมิลฮีย์ทั้งสิ้น เช่นกันผลสำเร็จทั้งหมดนั้นจิกก็รู้สึกว่าเขาได้โน้ตอะเมะคอยให้กำลังใจ คอยอยู่เคียงข้างสอนเขาให้เข้าใจคนอื่น เมื่อสิ้นสุดการแสดงดนตรีวันนั้นโน้ตอะเมะจึงได้หอมแก้มจิกเป็นรางวัล และมิลฮีย์อยู่ ๆ ก็ดึงจิกไปร่วมทีมกับออคเตสตราวง A โดยให้เขาเล่นเปียโนทำให้วง S ต้องทิ้งทวนการแสดงเป็นครั้งสุดท้ายโดยปราศจากจิกก่อนสมาชิกต้องแยกวงเพราะต่างใกล้สำเร็จการศึกษา มิลฮีย์รู้สึกถึงความสัมพันธ์ระหว่างจิกและโน้ตอะเมะคล้ายชีวิตรักในอดีตของเขา เขาจึงอยากผลักดันให้จิกและโน้ตอะเมะที่ต่างมีพรสวรรค์ด้านดนตรีได้ก้าวเดินไปบนถนนสายนั้นด้วยกัน เขาจึงวิจารณ์โน้ตอะเมะหากเธอฝันจะเป็นเพียงครูอนุบาลเธอก็ไม่สามารถอยู่เคียงข้างจิกที่กำลังมีอนาคตได้ จิกก็

ยังมาตอกย้ำเมื่อเห็นโนดาเมะไม่ต้องการให้อาจารย์เอได้สอนเธอเล่นเปียโนอย่างจริงจัง พวกเขาสองคนจึงทะเลาะกัน แต่สุดท้ายจิอากิก็แนะนำเทคนิคให้อาจารย์เอได้ทำให้ โนดาเมะยอมเรียนเปียโนกับเขาได้ในที่สุด

จิอากิร่วมมือกับมิกิสร้างออคเคสตาร์ที่มีมิซึกะซวอนเพื่อนนักดนตรีมีอาชีพของเธอมาร่วมทีมด้วย ขณะที่ทุกคนมีความฝันจะก้าวไปเป็นนักดนตรีมีอาชีพไปแสดงดนตรีที่ยุโรป แต่จิอากิผู้เปี่ยมด้วยความสามารถกลับไปไหนไม่ได้นอกจากจมน้ำอยู่ญี่ปุ่นจิอากิจึงค่อนข้างเครียด โนดาเมะได้ยื่นจิอากิคุยกับไซโกะแฟนเก่าเรื่องความกลัวเครื่องบินและการเดินทางทางน้ำทำให้เธอเข้าใจปัญหาของจิอากิและช่วยเขารักษาความฝันนั้นหลังจากได้ชมคอนเสิร์ตที่จิอากิเป็นคนคัดเตอร์โนดาเมะเริ่มฝึกฝนเปียโนอย่างหนักเพื่อเข้าประกวด เธอมุ่งมั่นจะชนะเพื่อจะได้เงินรางวัลสำหรับไปเรียนต่อยุโรปกับจิอากิเพื่อให้ได้อยู่ข้างๆเขาแล้วโนดาเมะต้องพยายามอย่างหนัก อาจารย์โอแคเลอร์มาชมการแข่งขันเปียโนด้วยเขาประทับใจเสียงเปียโนของโนดาเมะมาก โนดาเมะผ่านการคัดเลือกจนรอบสุดท้าย จิอากิทำเป็นไม่สนใจไม่เคยยอมรับกับใครว่าโนดาเมะเป็นแฟน แต่สิ่งที่เขาทำให้โนดาเมะกลับตรงข้ามเพราะเขาหวังเธอสารพัดรู้จักตัวตนเธอดีกว่าใคร ทำอาหารให้เธอทานดูแลเธอแทบทุกอย่าง แต่เขาก็ไม่ยอมไปชมโนดาเมะแข่ง อาจารย์เอได้จึงบอกเหตุผลที่โนดาเมะเข้าประกวด เวลานั้นจิอากิที่กำลังลังเลว่าจะไปยุโรปดีหรือใหม่จึงตัดสินใจไปยุโรปตามคำชวนของมิลลีหลังจากแสดงคอนเสิร์ตออคเคสตาร์กับเพื่อน ๆ ก่อนและเพื่อรอโนดาเมะที่กำลังพยายามเพื่อเขา แต่โนดาเมะก็ไม่ชนะการแข่งขันครั้งนั้น เพื่อปลอบใจโนดาเมะจิอากิจึงชวนเธอไปยุโรปกับเขาแต่โนดาเมะกลับปฏิเสธ นับจากนั้นจิอากิก็ไม่เคยได้ยินเสียงเปียโนจากห้องของโนดาเมะอีกเลย

โนดาเมะกลับบ้านไปอย่างเงียบๆจิอากิก็ยุ่งกับการเตรียมการแสดงและจัดการหาคอนเสิร์ตคนใหม่แทนเขา แม้จะรู้สึกอ้างว้างที่รอบกายปราศจากโนดาเมะมาวุ่นวายเหมือนก่อน แต่เขาก็แสดงออกราวไม่สะทกสะเทือนต่อการหายไปของโนดาเมะ กระทั่งได้รู้ว่าเธอเตรียมของขวัญวันคริสต์มาสไว้ให้เขาก่อนจะกลับบ้านไป จิอากิก็หักห้ามความคิดถึงไม่ไหวรีบตามโนดาเมะไปบ้านเธอทันที ส่วนอ.เอได้ก็ส่งใบสมัครสอบเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีมีชื่อที่ปารีสให้โนดาเมะตามคำแนะนำของอ.โอแคเลอร์เมื่อโนดาเมะรู้ข่าวเธอรีบโทรหาจิอากิทันทีโดยที่เวลานั้นเขาก็มาหาเธอถึงบ้านแล้วคราวนี้จิอากิแม้จะปากแข็งแต่เขาก็ไม่อาจหักห้ามความรักที่มีต่อโนดาเมะและความหลงใหลในเสียงดนตรีของเธอไว้ได้อีกโดยเฉพาะความพยายามอย่างหนักของเธอที่จะได้อยู่ข้าง ๆ เขา เขาจึงชวนเธอไปยุโรปกับเขาอีกครั้งซึ่งเธอก็ตกลงและทั้งสองก็ได้ไปยุโรปด้วยกัน

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

จิอากิที่มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นคอนดักเตอร์ที่มีชื่อเสียง แต่ด้วยความที่เคยประสบอุบัติเหตุเกี่ยวกับเครื่องบินจึงทำให้เป็นโรคกลัวเครื่องบินจนไปต่างประเทศไม่ได้ทำให้ไม่สามารถทำความฝันให้เป็นจริงได้ จึงถูกแฟนดูถูก จนได้พบกับเสียงเปียโนของ โนดาเมะทำให้เขาชอบเสียงเปียโนของเธอจึงพบว่าเธอคือคนที่อาศัยอยู่ที่ห้องข้างเขานั่นเอง เป็นการแนะนำตัวละครหลักของเรื่อง

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากที่จิอากิได้พบกับโนดาเมะนั้น ก็ทำให้เขาทั้งสองคนได้มาเรียนเปียโนด้วยกัน ซึ่งทำให้จิอากิต้องคอยช่วยเหลือสอนเปียโนให้กับโนดาเมะที่ไม่จดจำโน้ตแต่จะใช้อารมณ์ในการเล่น จิอากิที่มีความฝันจะเป็นคอนดักเตอร์ก็ได้พบกับมิลลีย์ที่เพิ่งย้ายมา ทำให้จิอากิต้องการที่จะลาออกจากแผนกเปียโนเพื่อไปเรียนกับมิลลีย์ แต่มิลลีย์ปฏิเสธ โนดาเมะจึงไปขอร้องให้ มิลลีย์จึงยอมให้จิอากิรับบทบาทใหม่เป็นคอนดักเตอร์ที่ต้องควบคุมและฝึกไปพร้อม ๆ กับนักดนตรีประจำวง S เพื่อเข้าร่วมงานประจำปีของมหาวิทยาลัย ซึ่งวง S ก็ประสบความสำเร็จ ถือเป็นกาเปิดตัวอย่างสวยงาม

ชั้นภาวะวิกฤติ

หลังจากที่วง S ประสบความสำเร็จอย่างสวยงาม มิลลีย์ก็ดึงจิอากิไปเป็นคอนดักเตอร์ให้กับวง A แทนทำให้วง S ต้องจัดการแสดงโดยปราศจากจิอากิ ในขณะเดียวกันมิลลีย์ก็ได้มาพบกับโนดาเมะและบอกกับเธอว่าถ้าเธอยังเป็นแบบนี้ก็คงจะไม่สามารถที่จะยืนเคียงข้างจิอากิได้ และต้องเปลี่ยนอาจารย์มาเป็นอาจารย์เอดี้ผู้ที่ต้องการดึงความสามารถของเธอออกมาแต่ด้วยวิธีการสอนของอาจารย์เอดี้ทำให้โนดาเมะกลัวไม่มาเรียน ในขณะเดียวกันจิอากิก็ประสบความสำเร็จกับการเป็นคอนดักเตอร์หน้าใหม่ที่เปี่ยมด้วยความสามารถซึ่งน่าจะไปต่างประเทศแต่อุปสรรคสำคัญอยู่ที่อาการกลัวเครื่องบินทำให้เขาไม่สามารถที่จะไปตามความฝันของเขาได้

ชั้นภาวะคลี่คลาย

โนดาเมะเมื่อได้ยินจากสิ่งที่มิลลีย์บอกจึงตั้งใจซ้อมเปียโนอย่างหนักและยอมเรียนกับอาจารย์เอดี้ด้วยความช่วยเหลือจากจิอากิในการให้เทคนิครับมือกับโนดาเมะแก่อาจารย์เอดี้ โนดาเมะตั้งใจฝึกซ้อมเพื่อเข้าแข่งขันเพื่อที่จะได้อยู่เคียงข้างกับจิอากิและโนดาเมะเมื่อทราบถึงอาการกลัวเครื่องบินของจิอากิจึงช่วยเหลือโดยการสะกดจิตเพื่อให้จิอากิลืมเหตุการณ์ในวันนั้นจน จิอากิหายกลัวเครื่องบินเพื่อที่จิอากิจะได้เป็นคอนดักเตอร์ตามที่ฝันและสามารถไปต่างประเทศได้ในที่สุด แต่โนดาเมะก็ไม่ได้ชนะการแข่งขันครั้งนั้น เพื่อปลอบใจโนดาเมะจิอากิจึงชวนเธอไปยุโรปกับเขาแต่โนดาเมะกลับปฏิเสธ

การยุติเรื่องราว

หลังจากที่โนดามะไม่ชนะในการแข่งขัน โนดามะจึงตัดสินใจกลับบ้านไปอย่างเงียบ ๆ จิอากิก็ยุ่งกับการเตรียมการแสดงและจัดการหาคอนดัคเตอร์คนใหม่แทนเขา แต่หลายวันผ่านไปจิอากิไม่ได้ยินเสียงเปียโนของโนดามะอีกเลย จนรู้ว่าเธอได้เตรียมของขวัญวันคริสต์มาสให้เขาบวกกับความคิดถึงจึงทำให้เขาตัดสินใจไปหาเธอที่บ้าน ในขณะที่โนดามะก็ได้รับข่าวจาก อาจารย์เอโต้ว่าได้ส่งใบสมัครสอบเข้าเรียนโรงเรียนดนตรีมีชื่อที่ปารีสให้โนดามะตามคำแนะนำของอาจารย์โอแคลร์ โนดามะจึงโทรไปบอกจิอากิในตอนนั้นเขาก็มาถึงบ้านเธอพอดี จึงชวนโนดามะไปยุโรปกับเขาอีกครั้ง ทั้งสองก็ได้ไปยุโรปด้วยกันในที่สุด

2. แก่นเรื่อง

จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile) เป็นเรื่องราวที่นำเสนอเกี่ยวกับความรักและความพยายามในการที่จะทำตามความฝันของตนให้สำเร็จ โดยจิอากิหนุ่มนักเปียโนที่ใฝ่ฝันที่จะเป็นคอนดัคเตอร์ที่มีชื่อเสียง แต่ไม่สามารถที่จะไปต่างประเทศได้ด้วยอาการกลัวการขึ้นเครื่องบิน จึงทำให้เขาไม่สามารถที่จะทำตามความฝันของเขาให้เป็นจริงได้ แต่เขาก็มีความพยายามที่จะศึกษาด้วยตัวเองเพื่อสักวันจะได้เป็นอย่างที่ฝัน และ โนดามะสาวน้อยผู้ชอบการเล่นเปียโนและมีความใฝ่ฝันที่จะเป็นคุณครูอนุบาลแต่เมื่อเธอได้พบกับจิอากิเธอก็ตกหลุมรักเขาทันที จิอากิที่อยากจะเป็นคอนดัคเตอร์นั้นก็ได้พบกับมิลฮีย์ ผู้ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตของทั้งจิอากิและโนดามะ ทำให้จิอากิและโนดามะเกิดความมุ่งมั่นที่จะทำตามความฝันของทั้งคู่ให้เป็นจริง ความฝันของจิอากิก็คือการได้เป็นคอนดัคเตอร์และของโนดามะก็คือการได้ยื่นเคียงข้างเขาทำให้เธอต้องพยายามฝึกซ้อมเปียโนซึ่งแก่นของละครเรื่องนี้ เป็นแบบ Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายซึ่งตัวละครเอกทั้งสองก็ได้พยายามทำทุกอย่างอย่างเต็มที่เพื่อให้เป้าหมายของตนประสบความสำเร็จ โดยฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆมากมาย ในส่วนของจิอากิอุปสรรคที่ยิ่งใหญ่ของเขาคือขาดความฝันของเขาอยู่นั่นก็คือ การกลัวการขึ้นเครื่องบินเขาจึงต้องพยายามเอาชนะให้ได้ โดยเขาก็ได้รับความช่วยเหลือจากโนดามะนั้นเองที่ทำให้อุปสรรคนี้ผ่านพ้นไปได้ ส่วนอุปสรรคของโนดามะก็คือการเล่นเปียโนที่ต้องเล่นตามโน้ตนั้นซึ่งเป็นอุปสรรคของเธอ แต่เธอก็พยายามที่จะเล่นตามโน้ตให้ถูกต้องมากที่สุด และเธอก็ได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์เอโต้และการเห็นถึงความสามารถของเธอของอาจารย์โอแคลร์ทำให้เธอได้รับโอกาสได้ไปยุโรปพร้อมกับจิอากิในที่สุด

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง **จังหวัดรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile)**

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องจังหวัดรัก หัวใจดนตรี ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การยอมรับว่าคนเรามีความหลากหลาย จะเห็นได้ในตอนที่3 เช่น การทำวงออเครสตรา นั้นเป็นการที่คนที่มีความหลากหลายมารวมกันอยู่ซึ่งทุกคนช่วยเหลือกัน เมื่อจิอากิได้มาทำวงออเครสตรา ก็ได้เข้าใจในเรื่องนี้มากขึ้น

1.1.2 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง มนุษย์อยู่คนเดียวไม่ได้ จะเห็นได้ในตอนที่4 เช่น ตอนที่จิอากิกำลังเครียดกับการคุมวงเอส โนดามะได้แวะมาหาที่ห้องและเอากวีตุนเรื่องหนึ่งมาให้ดู ในการดูนี้ได้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เราไม่สามารถที่จะอยู่คนเดียวได้ เมื่อจิอากิได้ดูก็เริ่มที่จะเข้าใจเพราะมันเข้ากับเหตุการณ์ที่เขากำลังเจออยู่

1.1.3 รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน จะเห็นได้ในตอนที่6 เช่น ตอนที่หนังสือ Classic Life ต้องการที่จะสัมภาษณ์จิอากิ บรรณาธิการ คาวาโนะ เคย์โกะและซาคุมะ มานาบุ นักวิจารณ์ดนตรีได้มาพบกับจิอากิ และได้ยื่นนามบัตรให้จิอากิเพื่อเป็นการแนะนำตัว

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การตรงต่อเวลา จะเห็นได้ในตอนที่1 และ ในตอนพิเศษที่ไปยุโรปนั้น คุโรกิ ได้ประกาศหาเพื่อนร่วมวงดนตรีของเขา ซึ่งเขาได้นัดมาเจอกันแต่เนื่องจากชาวต่างชาติคนที่สนใจจะขอร่วมวงด้วยมาสายทำให้คุโรกิต้องรอ เมื่อชาวต่างชาติคนนั้นมาถึง เขาบอกว่าคงให้เข้าวงด้วยไม่ได้เพราะว่าเขามาสายไม่ตรงต่อเวลา ซึ่งชาวต่างชาติคนนั้นไม่ค่อยพอใจเพราะว่ามาสายแค่นิดหน่อยเท่านั้น

1.2.2 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การช่วยเหลือกัน จะเห็นได้ในตอนที่3 เช่น ตอนทำวงเอสทุกคนในวงก็ได้ช่วยกันในการฝึกซ้อมและคนในวงก็ช่วยกันเมื่อมีคนซ้อมแล้วตามไม่ทันก็ให้ยืมโน้ตไปลอก นอกจากนี้ยังมีการช่วยจากคนที่รู้จักในการจัดเปิดการแสดงของวงใหม่ที่จิอากิตั้งขึ้นในเรื่องการหาสถานที่และการประชาสัมพันธ์

1.2.3 ความขยันขันแข็ง จะเห็นได้ในตอนที่7 เช่น จิอากิที่ขยันมุ่งมั่นศึกษาโน้ตเพลงและวิธีการคอนดักด้วยตัวเอง

1.2.4 ความมานะพยายาม จะเห็นได้ในตอนที่2 เช่น จิอากิ ที่มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นคอนดักเตอร์ที่มีชื่อเสียงและได้ไปพบกับอาจารย์ของเขาที่ต่างประเทศ ถึงแม้ว่าเขาจะไม่

สามารถที่จะไปหาได้เพราะการกลัวเครื่องบินและกลัวเรือทำให้เขาไม่สามารถจะเดินทางไปได้ แต่ เขาก็มีความมานะพยายามที่จะเรียนรู้และฝึกซ้อมการเป็นคนคัดเตอร์ด้วยตัวเองและด้วยความ ตั้งใจเพื่อที่เขาจะทำได้ เขาพยายามศึกษาโน้ตเพลงตลอด นอกจากนี้ในดามะก็ได้ออกมาให้เห็น ถึงความมานะพยายามที่จะตั้งใจซ้อมเปียโนเพื่อที่เธอจะได้ยื่นเคียงข้างจิอากิได้ เธอจึงพยายาม อย่างมากเพื่อที่จะชนะการแข่งขันเปียโนที่มีรางวัลเป็นการได้ไปเรียนต่อที่ยุโรปซึ่งเป็นที่ที่จิอากิ กำลังจะไปนั่นเอง อีกคนก็คือ มิเนะ ซึ่งเป็นหัวหน้าวง S เขาได้รับคำแนะนำจากเพื่อนว่าควรที่จะ เป็นหัวหน้าวงที่ดีเพื่อที่วงจะได้ประสบความสำเร็จเขาจึงไปศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเป็น หัวหน้าวงแม้ว่าจะเป็นวันหยุดก็ตาม เพื่อที่เขาจะได้เข้ากับการคอนดักของจิอากิได้เพื่อที่การแสดง ของวงจะได้ออกมาดี นอกจากนี้เขายังพยายามสอบเข้าวง A เพื่อที่จะได้ร่วมแสดงกับวงออเครสตรา R*S ที่จิอากิตั้งขึ้นมา

1.2.5 ความเอาจริงเอาจังจะเห็นได้ในตอนที่ 2 นำเสนอผ่านทางลักษณะของตัวละคร คือ จิอากิ ที่มีความเอาจริงเอาจังกับการเป็นคนคัดเตอร์มากและทำการศึกษากการเป็นคนคัดเตอร์อย่างจริงจัง

1.2.6 การทำงานเป็นทีมจะเห็นได้ในตอนที่ 3 ในละครซีรีส์เรื่องนี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับดนตรีคลาสสิก ซึ่งก็รวมถึงการแสดงวงออเครสตราซึ่งถือเป็นหัวใจของเรื่องด้วย ซึ่งการทำวงออเคสตรานั้นก็คือการทำงานที่เป็นทีม ซึ่งทุกคนต้องมีความพร้อมเพียงและสามัคคีกันจึงจะทำให้การแสดงออกมาดี การที่จะทำได้ก็ด้วยการร่วมมือและร่วมใจกัน ซึ่งวง S ได้ร่วมมือร่วมใจกันทำจนงานออกมาประสบความสำเร็จได้ โดยที่ทุกคนมีความรู้สึกถึงความ เป็นทีมเดียวกันเพื่อที่จะแข่งกับวง A

1.2.7 ความรับผิดชอบจะเห็นได้ในตอนที่ 4 เช่น หลังจากที่ได้จิอากิได้โมโหใส่วงแล้ว หลังจากนั้นเมื่อถึงวันซ้อมทุกคนในวงก็เล่นได้ดีขึ้น เมื่อจิอากิเห็นอย่างนั้นจึงรู้สึกผิดและขอโทษ

1.2.8 การไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นและไม่รักษาหน้าจะเห็นได้ในตอนที่ 3 เช่น จิอากิ ที่เป็นคอนดักเตอร์นั้นต้องการให้สมาชิกในวงเล่นตามที่เขาต้องการโดยที่ไม่ได้สนใจว่าแต่ละคนเขาจะทำได้หรือไม่ นอกจากนี้เมื่อเวลาที่สมาชิกในวงทำไม่ได้อย่างที่เขาคต้องการก็จะตะวาดและโวยวายใส่คนๆนั้น โดยไม่มีความเกรงใจจะทำให้คนนั้นเสียใจหรือเสียหน้า และไม่พยายามที่จะเข้าใจคนอื่นๆ

1.2.9 การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส จะเห็นได้ในตอนที่ 4 เช่น การไม่ได้ดูที่อายุหรือความอาวุโสในเรื่องของการเป็นคนคัดเตอร์ แต่ดูด้วยความสามารถ นั่นคือการที่มิลฮีย์ได้มอบหมายให้จิอากิเป็นคนคอนดักเตอร์แทนเขา ให้ดูแลวงที่เขาตั้งขึ้นนั่นคือ วง S ซึ่งเป็นวงที่รวมเอาเด็กที่มีฝีมือที่แย่มากมารวมกันอยู่ ซึ่งมิลฮีย์นั้นไม่ได้ดูว่าเขาเป็นเพียงนักเรียนแต่ก็ให้เขาทำ ซึ่งจิอากิก็สามารถทำได้และทำให้วงประสบความสำเร็จ ทำให้เป็น

ที่รู้จักและเมื่อรู้ว่านักเรียนเป็นคนดักเดอร์กี่ยิ่งประหลาดใจแต่เมื่อทุกคนได้ฟังฝีมือก็ยอมรับความสามารถของเขา ทำให้กลายเป็นดาวดวงใหม่ในวงการที่ทุกคนให้ความสนใจ

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว ไม่พบการนำเสนอที่เด่นชัด

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 ความขยันมุ่งมั่น จะเห็นได้ในตอนที่5 เช่นการฝึกซ้อมเปียโนของจิอากิและโนดาเมะที่มาเรียนเปียโนด้วยกันแล้วต้องเล่นเปียโนคู่กัน จิอากิจึงให้โนดาเมะซ้อมเปียโนทุกวัน นอกจากนี้ตอนที่โรงเรียนมีงานประจำปีจิอากิก็ซ้อมเปียโนเพื่อแสดงในงาน และโนดาเมะที่ขยันซ้อมเปียโนที่บ้านอาจารย์เอโต้เพื่อเข้าแข่งขันเปียโนเพื่อที่ถ้าชนะจะได้ไปยุโรปกับจิอากิ

1.4.2 ความขยันมุ่งมั่น เรื่อง ตั้งใจศึกษาโน้ตเพลงและการฝึกซ้อมจะเห็นได้ในตอนที่8 เช่น จิอากิที่ตั้งใจศึกษาโน้ตเพลงเพื่อที่จะเป็นคนดักเดอร์กี่ที่ดี และเมื่อเขาได้เป็นคนดักเดอร์กี่ให้กับวงเฮสและตอนที่เขาเรียนจบและตั้งวงใหม่ขึ้นมาเขาก็ตั้งใจทุกครั้งในการศึกษาโน้ตเพลงและการฝึกซ้อมการคอนดัก

1.4.3 การส่งให้ลูกเรียนที่ดีๆจะเห็นได้ในตอนที่11 เช่น ตอนที่โนดาเมะกลับไปที่บ้านและทุกคนก็ดีใจเพราะโนดาเมะไม่ได้กลับบ้านมานานแล้ว และทุกคนก็ชื่นชมที่โนดาเมะสามารถที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนดนตรีที่ดีๆได้ น้องชายของโนดาเมะก็พูดว่าทุกคนที่บ้านทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้พี่สาวได้เรียนดีๆ

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.6 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน1 ครั้งคือ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 10 ครั้ง ได้แก่ การตรงต่อเวลา(ตอนที่1) ความมานะพยายาม(ตอนที่2) การเอาจริงเอาจัง(ตอนที่3) การทำงานเป็นทีม(ตอนที่3) การช่วยเหลือกัน(ตอนที่3) ไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นไม่รักษาน้ำ(ตอนที่3) ความขยันขันแข็ง(ตอนที่4) การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(ตอนที่4) ความขยันขันแข็ง(ตอนที่7) การตรงต่อเวลา (ตอนที่11)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ ค่านิยมขยัน ซ้อมเปียโน(ตอนที่1) ความขยันฝึกซ้อม(ตอนที่5) ความขยันมุ่งมั่น(ตอนที่6) มุ่งมั่นตั้งใจศึกษาและ ขยันฝึกซ้อม(ตอนที่8,9,10,Special)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การ ยอมรับว่าคนเรามีความหลากหลาย(ตอนที่3) มนุษย์อยู่คนเดียวไม่ได้(ตอนที่4)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ การไม่ฟังความ คิดเห็นของคนอื่นไม่รักษาหน้า(ตอนที่3) ความขยัน ชันแข็ง(ตอนที่4) การให้ความสำคัญกับ ความสามารถมากกว่าความอาวุโส (ตอนที่4)ความรับผิดชอบ(ด้วยการขอโทษ)(ตอนที่4)การ ทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือ(ตอนที่7) การตรงเวลา(ตอนพิเศษ)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การส่งลูกให้เรียนที่ดีๆ (ตอนที่11)ความขยันมุ่งมั่น(ตอนที่11)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบท สนทนาพร้อมกันจำนวน 8 ครั้ง ได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานเรื่องการให้ความสำคัญกับ ความสามารถมากกว่าความอาวุโส ความขยันชันแข็ง การตรงต่อเวลาและการไม่ฟังความคิดเห็น ของคนอื่นและไม่รักษาหน้า

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องจิ้งหะรัก หัวใจดนตรี

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุป ค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.6.1

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [3]	การทำงาน [13]	ครอบครัว [0]	การศึกษา [9]
1. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการยอมรับว่าคนเรามีความหลากหลาย (1) 2. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มมนุษย์อยู่คนเดียวไม่ได้ (1) 3. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน (1)	1. การตรงต่อเวลา (3) 2. การช่วยเหลือกัน (2) 3. ความขยันขันแข็ง (2) 4. ความมานะพยายาม (1) 5. การเอาใจจริงเอาใจกับงาน (1) 6. การทำงานเป็นทีม (1) 7. การไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นและไม่รักษาหน้า (1) 8. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส (1) 9. ความรับผิดชอบ (1)	-	1. ความขยันมุ่งมั่นความขยันฝึกซ้อม (การฝึกซ้อมเปียโน) (7) 2. ความขยันมุ่งมั่น ความมุ่งมั่น ตั้งใจทำการศึกษานိုင်เพลงและการฝึกซ้อม (1) 3. การส่งลูกให้เรียนที่ดีที่สุด (1)

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.6.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 9 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 13 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการตรงต่อเวลา มีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมและค่านิยมด้านการศึกษาที่มีจำนวน 3 ค่านิยม เท่ากัน สำหรับค่านิยมด้านครอบครัวนั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องจิ้งหะรัก หัวใจคนตรี ค่านิยมด้านที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องเกี่ยวกับความพยายามและความมุ่งมั่นของตัวละครหลักคือ จิอากิและโนดาเมะที่ต้องการจะทำฝันของพวกเขาให้เป็นจริง โดยที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆมากมาย และระหว่างทางที่จะไปถึงฝันพวกเขาก็ได้ทำงานคือ จิอากิที่ได้รับมอบหมายให้เป็นคอนดักเตอร์ของวงเอสในระหว่างที่เรียน ทำให้มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานออกมามากที่สุด ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงาน ได้แก่ การตรงต่อเวลา การช่วยเหลือกัน ความขยันและมุ่งมั่น ความพยายาม การเอาใจจริงเอาใจ งานเป็นทีม การไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นและ

ไม่รักษาหน้า ความรับผิดชอบและค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ซึ่งสอดคล้องกับแก่นเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้การทำงานต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นเราจะเห็นว่ามีกรอบค่านิยมด้านนี้เข้ามาด้วย เช่น มนุษย์อยู่คนเดียวไม่ได้ การยอมรับว่าคนเรามีความหลากหลายและรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการแลกเปลี่ยนบัตร ลำดับถัดมาคือค่านิยมด้านการศึกษาซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการสอดแทรกค่านิยมด้านการศึกษาเข้ามา ในเรื่อง ความขยันฝึกซ้อม ความมุ่งมั่นตั้งใจทำการศึกษานั้ตเพลงและการฝึกซ้อม และการส่งลูกให้เรียนที่ดีๆ ในส่วนของค่านิยมด้านครอบครัวนั้นไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นวัยหนุ่มสาวระดับมหาวิทยาลัยซึ่งออกจากบ้านมาอยู่หอพักเพียงลำพังจึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านครอบครัวที่เด่นชัดนั้นจึงไม่มีให้เห็น

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่างๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านตัวละครนั้นมีจำนวน 18 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 10 ครั้ง ค่านิยมด้านการศึกษา 7 ครั้ง ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 1 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 10 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านการทำงาน 6 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 2 ครั้ง ค่านิยมด้านการศึกษาจำนวน 2 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ความขยัน การตรงต่อเวลาและการไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นและไม่รักษาหน้า ได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 8 ครั้งแสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องของการทำงานมากแม้ว่าอาจไม่ใช้การทำงานของผู้ใหญ่หรือบริษัทแต่ก็ได้แสดงให้เห็นถึงการงานของวัยเรียนที่มีการแสดงให้เห็นค่านิยมด้านการทำงานได้เช่นกัน

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

จากการศึกษาได้พบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้แล้ว พบว่ามีการนำเสนอค่านิยมบางด้านที่เปลี่ยนแปลงไปตามตารางที่ 4.6.2 ได้แก่ ค่านิยมด้านการทำงานเรื่อง การไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นและไม่รักษาหน้า ซึ่งนำเสนอผ่านจิกากิซึ่งได้รับมอบหมายให้มาคุมวงแทนอาจารย์มิลลีและด้วยความที่เป็นคนเก่งจึงทำให้เมื่อมาควบคุมวงจึงไม่ฟังใครออกคำสั่งอย่างเดียวและเมื่อมีคนในวงเล่นผิดก็จะตำหนิทันที ซึ่งโดยทั่วไปแล้วการทำงานของคนญี่ปุ่นนั้นเมื่อทำงานก็จะมีการประชุมเพื่อฟังความคิดเห็นของคนในกลุ่มที่ทำงานและมักจะ

ไม่พูดต่อว่าคนอื่นออกมาตรงๆแต่มักจะใช้การพูดแบบอ้อมๆเพื่อไม่ให้เป็นการทำให้อื่นเสียหน้า แต่ในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้นำเสนอในสิ่งที่ตรงข้ามโดยผ่านทางจิตอาภา อาจเพื่อต้องการนำเสนอให้เห็นว่าการทำงานเป็นทีมนั้นต้องอาศัยการรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและรักษาน้ำใจคนที่ร่วมงานด้วยเพื่อให้งานออกมาสำเร็จไปได้ และค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับความสามรถมากกว่าความสนใจในเรื่องความอาวุโสซึ่งนำเสนอผ่านจิตอาภาที่ได้รับมอบหมายให้มาคุมวงแทนอาจารย์มิลลี่ เพราะเห็นถึงความสามารถของจิตอาภา เมื่อวันแสดงจริงมีคนมาชมการแสดงประหลาดใจเมื่อได้เห็นว่าคอนดักเตอร์เป็นเพียงเด็กนักเรียน ซึ่งอาจต้องการนำเสนอให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่ก็มีความสามารถสมควรได้รับโอกาสในการแสดงออก

ค่านิยมเดิม[23]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป[2]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการยอมรับว่าคนเรามีความหลากหลาย - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มมนุษย์อยู่คนเดียวไม่ได้ - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การตรงต่อเวลา - ความขยันและมุ่งมั่น - ความมานะพยายาม - การเอาจริงเอาจังกับงาน - การทำงานเป็นทีม - ความรับผิดชอบ <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความขยันมุ่งมั่น - การส่งลูกให้เรียนที่ดีที่สุด 	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การให้ความสำคัญกับความสามรถมากกว่าความอาวุโส - การไม่ฟังความคิดเห็นของคนอื่นและไม่รักษาน้ำใจ <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

หมายเหตุ หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

ตารางที่ 4.6.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.7 เรื่องที่ 7 เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

ฮารุกะ ซึบากิ ผู้ประกาศข่าวหญิง หรือที่เรียกกันว่า NEWS Caster ที่เป็นตำนานจากความกล้าในการติดตามทำข่าวอย่างบ้าบิ่น และไม่กลัวที่จะเปิดเผยเรื่องราวต่างๆ ให้แก่ผู้ชมได้รับทราบ ถูกเรียกตัวกลับมาจากอเมริกา ในช่วงนั้น ที่ห้องที่ทีมงานฝ่ายข่าวของ CNB TV โปรดิวเซอร์ อิชิบะ โชคิจิ, ไดรเอดเตอร์ข่าว คานิสาระ เคนสุเกะ, ผู้ประกาศรอง โนฮาระ เมย์ , อิงะ ชุนเป, คอนโนะ เรโกะ และคาคุทากะ ทาคาโอะ มารวมตัวกันกำลังจะประชุมเกี่ยวกับรายการใหม่ "Go by news!" แต่ผู้ประกาศหลักที่เป็นคนสำคัญก็ยังไม่ปรากฏตัว ในระหว่างนั้นอาสุกะ โนโซมิ ซึ่งเป็นนักพยากรณ์อากาศในรายการข่าวที่ออกอากาศก่อนหน้าก็ทำความผิดพลาด ร้ายแรง จริงๆ แล้วเธอก็เป็นที่ทีมงานของรายการข่าวใหม่คนหนึ่งฮารุกะ ซึบากิ ซึ่งเห็นความผิดพลาดของโนโซมิในทีวี พร้อมกับชิบาตะในรถแล้วก็เผล กลั้นหัวเราะไม่อยู่ เมื่อโนโซมิไปยังห้องของทีมงานแล้ว อิชิบะก็บอกกับทีมงานว่าฮารุกะ ซึบากิ จะเป็นผู้ประกาศหลัก ทีมงานที่รู้จักวีรกรรมของเธอดี ต่างก็ไม่มั่นใจว่ารายการนี้จะดำเนินต่อไปอย่างไร หลังจากที่มาถึงสถานีฮารุกะ ซึบากิ ให้เปลี่ยนเป็นรายการข่าวใหม่ที่ชื่อว่า The NEWS เป็นรายการที่นำเสนอข่าวในรูปแบบของสกี๊ป

ในวันแรกที่มาถึง ฮารุกะ ซึบากิ ตัดสินใจเลือกโนโซมิซึ่งเป็นผู้ประกาศข่าวพยากรณ์อากาศหน้าใหม่ให้มา เป็นผู้ช่วยของเธอ โดยมีเงื่อนไขในการทำงานว่าโนโซมิจะต้องมาอาศัยอยู่ที่บ้านของเธอ เพื่อดูแลเธอตลอดเวลา โนโซมิไม่ต้องการทำตามที่ซึบากิบอก แต่ก็ขัดไม่ได้ จึงยอมรับสภาพ ทำงานเป็นผู้ช่วยของฮารุกะ ซึบากิ ไปด้วย พร้อมทั้งดูแลเรื่องงานบ้านและอาหารการกินให้เมื่ออยู่ที่บ้าน

ฮารุกะ ซึบากิ นั้น ให้อาสุกะ โนโซมิ ผู้ช่วยที่ตนเป็นคนเลือกอย่างกะทันหันมาอาศัยอยู่ที่แมนชั่นของตน โนโซมิก็ก็นึกสัมผัสภาระที่ย้ายมาแล้วก็ปลุกฮารุกะ ซึบากิ และเตรียมอาหารเข้าตามที่เธอ สั่งต่างๆ ที่ไม่เต็มใจ แต่มีปัญหาใหญ่สำหรับโนโซมิก็ก็นึกขึ้น น้ำร้อนในห้องน้ำไม่ไหล ฮารุกะ ซึบากิ นั้นทำท่าสบายๆ ยืนยันว่าถึงไม่อาบน้ำหนึ่งวันก็ไม่เป็นไร และเมื่อจะหนีจากการไล่ตามของโนโซมิ ด้ามจับของฝักบัวก็หลุดออกมา ทั้งสองจึงเปียกโชก เมื่อทั้ง 2 ที่ยุ่งเหยิงกันตั้งแต่เข้ามาทำงาน

ในห้องที่ทีมงานของ "The NEWS " อิชิบะ โชคิจิ นั้นก็ได้เอากระป๋องซูร์สเตรมมิ่ง(ปลาเฮอริงหมักของสวีเดน)ที่ได้รับเป็น ของฝากมาไซว์ โนฮาระ เมย์, อิงะ ชุนเป, คอนโนะ เรโกะ และคาคุทากะ ทาคาโอะและอิชิบะ เนื่องจากเป็นเครื่องกระป๋องที่กลิ่นแรงที่สุดในโลก ก็ระวังเป็นอย่างดีที่จะไม่เผลเปิดออกมา แล้วทุกคนก็ออกไปกินข้าวโดยทิ้งกระป๋องไว้ เมื่อคานิสาระ เคนสุเกะ ได้กลับเข้ามาจากการเปลี่ยนเวร และฮารุกะ ซึบากิ กับโนโซมิก็ก็นึกตามเข้ามาในห้อง เคนสุเกะที่กำลังหิวนั้นก็เจอกระป๋องที่วางทิ้งไว้อยู่ เคนสุเกะซึ่งไม่รู้อะไรเลยก็ไปขอยืมที่เปิดกระป๋องจากหัวหน้าชิบาตะ

คัตสี่สี่สะ และก็จะมาเปิดกระป๋องกับโนโซมิ ฮารุกะ ซึบากิ ที่เห็นชื่อของเครื่องกระป๋องก็พยายามที่จะห้ามไว้ แต่ก็เข้าไปเสียแล้ว

หลังจากเหตุการณ์เครื่องกระป๋องพวกเขาก็ออกไปทำข่าวเรื่อง"ข้อสงสัยในหอสูงสี่ขาว" เป็นข่าวที่เกี่ยวกับการรักษาที่ผิดพลาดของโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในการลงมีดผ่าตัดทำให้เกิดความผิดพลาดร้ายแรงถึงชีวิต

ขณะนั้นในห้องที่ทีมงานกำลังคุยกันเรื่องของ ฮัตโตริ เคโกะ ศิลปินชื่อดังระดับโลก ฮัตโตรินั้นปฏิเสธที่จะรับรางวัล AGM ซึ่งถือได้ว่าเป็นรางวัลคาเดมีของโลกศิลปะ และไม่รับเงินรางวัล 1 ล้านดอลล่าร์อีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้น เขายังเกลียดสื่อมาก ไม่เคยให้สัมภาษณ์เลยแม้แต่ครั้งเดียว ในระหว่างนั้น ยูคิ มาซาโตะก็นำข้อมูลของฮัตโตริมา พิสูจน์กันของ CNB ก็ไม่สามารถชนะการประมุขรูปของฮัตโตริมาได้ ทำให้สามารถนัดกับเอเยนต์ได้ ฮารุกะและ อิชิบะ โชคิจิ ที่ตื่นเต็นว่าอาจจะได้สัมภาษณ์ก่อนใครในโลก ก็ถูกมาซาโตะบอกว่าการอนุญาตที่จะให้สัมภาษณ์หรือไม่นั้นก็ขึ้นอยู่กับการเจรจา

มีอยู่วันหนึ่ง โอชิมะ โปรดิิวเซอร์รายการวาไรตี้ก็เข้ามาใกล้ชิดกับโนโซมิ โอชิมะนั้นบอกว่าถ้าทำตัวเป็นเหยื่อล่อของฮารุกะ ซึบากิ อย่างนี้คงไม่ดีแน่ และชวนโนโซมิมาเป็นพิธีกรหลักของรายการใหม่ที่เขาจะสร้างขึ้น พอดีในตอนนั้นเอง โนโซมิทำผิดพลาดเรื่องงานทำให้ถูกฮารุกะ ซึบากิต่อว่าอย่างเข้มงวด ทำให้โนโซมิหวั่นไหว อีกด้านหนึ่ง บนโต๊ะของฮารุกะ ซึบากิ ที่ว่าโนโซมิไปก็มีโน้ตวางอยู่ นั่นก็คือยามากิชิ ทาเคโอะ ที่เคยทำงานร่วมกันกับฮารุกะก่อนหน้านี้ในฐานะไดเรกเตอร์ที่โดนลูกดอกจนเป็น ผลถูกห้ามส่งโรงพยาบาล ฮารุกะ ซึบากิ นั่นก็พาโนโซมิไปที่โรงพยาบาลด้วย แต่ว่าโนโซมิที่นึกถึงคำพูดของโอชิมะเรื่อง "เหยื่อล่อ" ก็เลยปฏิเสธไม่ไป

หลังจากนั้นฮารุกะอิ (สุดยอดผู้ประกาศชาย)ที่เพิ่งกลับมาจากต่างประเทศได้ประกาศสงครามกับฮารุกะ ซึบากิ โดยบอกว่า จะทำรายการข่าวพิเศษที่ JBC TV ขึ้นมาชนกับเวลาออกอากาศของ "The NEWS" ซึ่งประเด็นข่าวที่ทั้งสองทำนั้นคือเรื่องเกี่ยวกับนักการเมืองที่มีเจตนาเกี่ยวกับตัวเขาถูกเผยแพร่ออกมา ซึ่งทำให้ทั้งสองต้องแข่งกันเพื่อที่จะได้ข่าวนี้ไป

ทีมงานของซึบากิ ได้แก่ โนโซมิ, เคนสุเกะ และเรโกะซึ่งเป็นผู้รู้เรื่องการเมืองได้เดินทางไปยังสภาซึ่งโยโมตะกำลังรออยู่เพื่อให้สัมภาษณ์ เมื่อเริ่มสัมภาษณ์ โยโมตะก็ปฏิเสธเรื่องอีเมลที่รั่วออกมาทันทีและ เริ่มกวนโมโหฮารุกะ ซึบากิ เมื่อโยโมตะลุกขึ้นเพื่อจะไปตรวจสอบกับลูกชายโดยตรงฮารุกะ ซึบากิ และฮารุกะอิก็เริ่มสู้กันด้วยวิธีการเก็บข้อมูล ในตอนนั้นโทรศัพท์มือถือของโนโซมิดังขึ้น โนโซมิซึ่งได้ฟังเรื่องแล้วก็ได้ เผลอบอกกับฮารุกะ ซึบากิ เรื่องคนที่ส่งอีเมลหรือก็คือผู้เสียหายปรากฏตัวขึ้นทุกคนจึงรีบห้ามโนโซมิไม่ให้พูดทำให้โนโซมินึกได้จึงหยุดพูด ฮารุกะอิซึ่งได้ฟังคำพูดเหล่านั้นก็เริ่มแอบไปปรึกษากับทีมงานทันที

หลังจากกลับจากการไปสัมภาษณ์ทุกคนก็มาปรึกษากันเรื่องที่จะไม่ให้สื่อบอก "The NEWS" รั้วไปข้างนอกมากกว่านี้ เมื่อปรึกษากันเสร็จแล้วเรโกะก็ลุกออกไป เรโกะที่กลับมายังศูนย์ข่าว เพื่อเขียนต้นฉบับข่าวอยู่ โทรศัพท์มือถือก็ดังขึ้น เรโกะก็ได้ไปยังบาร์แห่งหนึ่ง คนที่เรียกมาก็คือ ซากุระอินั่นเอง ซากุระก็ใช้เรื่องความหลังที่เขากับเรโกะเคยเป็นแฟนกันมาก่อนมาพูดทำให้เรโกะรู้สึกเงินอายจนนึกตามไป จนต้องขอไปเข้าห้องน้ำในขณะนั้นเองซากุระก็แอบเปิดกระเป๋าของเรโกะดูก็ได้พบกับสมุดที่มีข้อมูลเกี่ยวกับข่าวที่เขาและฮารุกะ ซึบาก็ กำลังทำอยู่ทำให้ข้อมูลรั่วไหลออกไป

เรโกะเมื่อรู้ว่าข้อมูลที่ตนหามาที่รั้วไหลไปสู่คู่แข่งก็รู้สึกเสียใจ แต่ฮารุกะ ซึบาก็ และทีมงานก็ช่วยกันหาข้อมูลใหม่เพื่อที่จะนำมารายงาน ในที่สุดพวกเขาก็ได้ข้อมูลที่บอกว่าใครเป็นคนส่งจดหมายมาได้และก็ได้นำเสนอข่าวนั้น ซึ่งเป็นข้อมูลที่แท้จริงต่างกับข้อมูลของซากุระไรอิที่เป็นข้อมูลเท็จทำให้การรายงานข่าวของซากุระอิเป็นการรายงานข่าวเท็จไป ทีมของฮารุกะ ซึบาก็ จึงเป็นผู้ชนะ

หลังจากนั้น "The NEWS" ได้ออกอากาศตามปกติ ฮารุกะ ซึบาก็ นั้น ก็มีข่าวเกี่ยวกับ "คดีสาวมหาวิทยาลัยหายตัวไป" จึงได้เรียกอาสุเกะ โนโซมิ ซึ่งกำลังรายงานสดให้ออกมาจากสตูดิโอ

ในคืนนั้นทีมงาน "The NEWS" ก็ประชุมกันระหว่างที่ดู VTR เรื่อง "คดีสาวมหาวิทยาลัยหายตัวไป" ซึ่งยังไม่คลี่คลาย คดีนี้สาวมหาวิทยาลัยนั้นเป็นลูกสาวของบ้านที่มีเงิน ปกติจะไม่ออกจากบ้านโดยพลการ จากที่เห็นเป็นที่สงสัยว่าผู้ชายที่พาเธอจากไปนั้นจะเป็นผู้ลักพาตัวเธอไป

เมื่อคานิสาระ เคนสุเกะ บอกว่าจะทำข่าวนี้ขึ้นเป็นข่าวแรกในฐานะคดีลักพาตัวฮารุกะ ซึบาก็ ก็ห้ามไว้ ฮารุกะ ซึบาก็ นั้นสังเกตเห็นว่าหมาชิว่าว่าของหญิงสาวได้หายไปจากห้องด้วย และบอกว่ายังตัดสินใจไม่ได้ว่าเป็นคดีลักพาตัว จึงสั่งให้ทีมงานหาข้อมูลเบื้องต้นลึกลงไปอีก

แต่หลังจาก "The NEWS" ออกอากาศไปในวันนั้น ตำรวจได้ตั้งหน่วยสืบสวนคดีลักพาตัวสาวมหาวิทยาลัย สถานีอื่นได้ประกาศว่าเป็นคดีลักพาตัวไปแล้วในขณะที่ "The NEWS" นั้นประกาศล่าช้า ทำให้ถูกตำหนิอย่างมากแต่ฮารุกะ ซึบาก็ ก็ยังไม่ยอมแพ้เธอออกไปหาข้อมูลที่พื้นที่จริง แต่โชคร้ายเกิดอุบัติเหตุทำให้เธอล้มหัวกระแทกพื้นสลบไป ทำให้ต้องส่งโรงพยาบาลแต่เธอก็กลับมาทำงานตามปกติทั้งๆที่มีผ้าพันศีรษะอยู่ หัวหน้าของเธอบอกให้เธอลับบ้านไปพักผ่อนแต่เธอไม่ยอมหัวหน้าจึงพูดจนเธอตกลง และเธอขอเลือกผู้ประกาศที่จะมาแทนเธอเอง ซึ่งเธอเลือกโนโซมิ มาทำหน้าที่นี้ ในตอนแรกโนโซมิไม่ต้องการที่จะทำเพราะเธอรู้สึกไม่ดีเหมือนเป็นการฉวยโอกาส แต่ฮารุกะ ซึบาก็ ก็ได้มาพบกับเธอจนเข้าใจ และในที่สุดข่าวนั้นก็ก็เป็นไปตามที่ฮารุกะ ซึบาก็ คิดคือไม่ใช่การลักพาตัวแต่อย่างใด

คานิสาระ เคนสุเกะ ก็ได้เอา VTR กิจกรรมชมรมของรุ่นน้องในโรงเรียนยูเซย์ ซึ่งเป็นโรงเรียนเก่าของตนที่ถ่ายมาเป็นเวลาครึ่งปีมาให้ทีมงานดู ทีมฟุตบอลของโรงเรียนยูเซย์นั้น

แข็งแรงแรงมาก เนื่องจากใกล้ฟุตบอลโลกแล้ว จึงเห็นว่าถ้าฮารุกะ ซึบากิ เป็นสื่อที่ได้เก็บข้อมูลเพียงหนึ่งเดียวก็น่าจะทำได้ แต่ว่าที่เคนสุเกะไปตามถ่ายมากลับเป็นชมรมเบสบอล ตัวเคนสุเกะเองนั้นอยู่ชมรมเบสบอลมาก่อน เคนสุเกะบอกว่าชมรมเบสบอลที่มีสมาชิกเพียง 9 คนและต้องเกือบปิดนั้น ปีนี้ได้เข้าแข่งขันของเขตและไปถึงรอบชิง แต่ที่มงานก็ไม่มี ความสนใจเลยแม้แต่น้อย ฮารุกะ ซึบากิ ก็บอกว่าใช้ไม่ได้ในทันที

ในตอนนั้นก็มิโทรศัพท์เข้ามาหาเคนสุเกะที่กำลังสิ้นหวัง ดูเหมือนว่าจะเกิดเรื่องการสูญบุหรืของชมรมเบสบอลขึ้น จึงต้องพิจารณางดการเข้าแข่ง เมื่อเป็นแบบนี้เรื่องก็พลิกผัน ฮารุกะ ซึบากิ จึงสนใจจะตามสืบเรื่องนี้ จนเรื่องทุกอย่างกระจ่างว่าทีมเบสบอลไม่ได้เป็นคนสูญบุหรื ทำให้ทีมเบสบอลได้เข้าร่วมการแข่งขัน

คานิสาระ เคนสุเกะ, อิชิบะ โชคิจิ และที่มงาน "The NEWS" ก็ยินดีที่โนโซมิจะได้เป็นผู้ประกาศ ฮารุกะ ซึบากิ สั่งให้โนโซมิที่ตัวลอยไปเก็บข้อมูลกับเธอด้วย นั่นเป็นการเก็บข้อมูลที่ตัวของโนโซมิเองส่งแผนการไป "ปัญหาการขายป่า" ซึ่งเมื่อคาคิจิตัดสินใจขายโดยไม่มีการปรึกษาชาวเมืองก่อน หลังจากการนำเสนอข่าวออกไป มีเจ้าหน้าที่ระดับสูงของเมืองตกตึกเสียชีวิต ทุกคนคิดว่าเป็นการฆ่าตัวตาย แต่เมื่อที่มงานของ "The NEWS" ได้ลงไปหาข้อมูลก็พบว่าไม่ใช่การฆ่าตัวตายแต่เป็นอุบัติเหตุ

แล้ววันหนึ่งฮารุกะ ซึบากิ ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ กรณีเลขอาธิการพรรคการเมืองหนึ่งนั้นได้รับเงินบริจาคจากบริษัทตัวแทนในสิงคโปร์เรื่องแผนการ ซึ่งก็คือสินบนนั่นเอง ฮารุกะ ซึบากิ จึงไปบอกกับมาซาโตะว่าจะทำสื่อบอก มาซาโตะก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นก็ต้องออกจากงานเมื่อฮารุกะ ซึบากิ ทำอะไรไม่ถูก ซึบาคะหัวหน้าของเธอก็เข้ามาฮารุกะ ซึบากิ ที่คิดว่าหัวหน้าจะสนับสนุนเธอเหมือนทุกครั้งที่ผ่านมาแต่ ซึบาคะหัวหน้าของเธอนั้นกลับบอกให้ฮารุกะ ซึบากิ ทำตามแนวทางของบริษัทซึ่งฮารุกะ ซึบากิ รับไม่ได้กับการตัดสินใจของซึบาคะจึงตามซึบาคะไปเพื่อพูดคุยให้แน่ใจ เพราะไม่คิดว่าซึบาคะที่เคยปกป้องตนเองมาตลอดจะคิดเช่นนี้ แต่ซึบาคะบอกให้ฮารุกะ ซึบากิ ยอมรับความจริงและมองข้ามมันไป

ที่มงาน "The NEWS" ทั้ง ฮารุกะ ซึบากิ และอาสุกะ โนโซมิ ตัดสินใจที่จะเสนอข่าวปัญหาสินบนของนักการเมืองที่ยูคิ ฮิเดโอะ ประธาน CNB พัวพันอยู่ เหมือนเป็นสื่อบอกข่าวลือของคนใกล้ตัว ฮิเดโอะที่ดูรายการอยู่ในห้องประธานบริษัทก็บอกกับลูกชาย มาซาโตะ ว่าข่าวนี้ร้ายงานผิดพลาด ในขณะที่มาซาโตะตกใจกับคำพูดของพ่อ ก็ได้ขอร้องให้พ่อพูดความจริงออกมา

แต่ฮิเดโอะปฏิเสธว่าตัวเองไม่มีความเกี่ยวข้องกับเงินสินบนเลยแม้แต่น้อย และต่อว่ามาซาโตะที่ปล่อยให้ "The NEWS" ออกข่าวโดยไม่สนใจใครว่าหักหลังตน จากข่าวเกี่ยวกับบริษัทของ "The NEWS" นั้นทั้งฝ่ายประชาชนทั้งฝ่ายสอบสวนได้ตอบสนองอย่างรวดเร็ว แต่ว่าก็เหมือนกับที่ฮิเดโอะบอกมาซาโตะไป เขาก็ได้ปฏิเสธทุกสิ่งในการสอบปากคำของการสอบสวนนั้น และการ

ตอบสนองของบริษัทต่อ “The NEWS” ก็เคร่งเครียด มีการตัดสินใจให้ดรายการ ทำให้พวกคานิสรา
ระ เคนสุเกะและทีมงานไม่พอใจกับเรื่องนี้มาก แต่ฮารุกะ ซึบาก็ ได้เข้าไปพบและพูดคุยกับฮิเดโอะ
จนฮิเดโอะตัดสินใจที่จะให้สัมภาษณ์กับฮารุกะ ซึบาก็ เกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด ทำให้เรื่อง
ทุกอย่างยุติลง

หลังจากเรื่องราวข่าวฮือฮานี้ได้จบลงก็เป็นเวลาที่รายการ “The NEWS” ต้องปิดฉากลง
ซึ่งข่าวสุดท้ายของรายการกลายเป็นการวางระเบิดซึ่งมีคนเอามาส่งที่ห้องข่าวของ ฮารุกะ ซึบาก็
ซึ่งคนร้ายก็รู้ตัวและหนีไปทำให้ทีมงานต้องวิ่งตามคนร้ายไปซึ่งผู้ทีออกไปรายงานข่าวนั้นก็คืออาสุ
กะ โนโซมิ นั่นเองซึ่งอาสุกะ โนโซมิ ได้ตามคนร้ายไปจนในที่สุดก็จับคนร้ายได้ ซึ่งข่าวนี้ก็ได้
กลายเป็นข่าวส่งท้ายรายการไป และหลังจากที่รายการถูกปิดตัวลง ฮารุกะ ซึบาก็ได้แอบไป
นิวยอร์กกับ มาซาโตะโดยที่ไม่ได้บอกกับอาสุกะ โนโซมิ มีเพียงจดหมายฉบับหนึ่งทิ้งไว้พร้อมกับ
แหวนที่ฮารุกะ ซึบาก็ พกติดตัวไว้ตลอด

สองปีผ่านไป รายการ “The NEWS” ก็ได้กลับมาอีกครั้งโดยที่ครั้งนี้มีผู้ประกาศข่าวหลัก
ก็คือ อาสุกะโนโซมิ ทำให้ความฝันและความตั้งใจของเธอได้เป็นจริงในที่สุด

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่ม
เรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

ฮารุกะ ซึบาก็ ผู้ประกาศข่าวหญิง หรือที่เรียกกันว่า NEWS Caster ที่เป็นตำนานจาก
ความกล้าในการติดตามข่าวอย่างบ้าบิ่น และไม่กลัวที่จะเปิดเผยเรื่องราวต่างๆ ให้แก่ผู้ชมได้รับ
ทราบ ถูกเรียกตัวกลับมาจากอเมริกา เพื่อมาทำรายการข่าวช่วงใหม่ที่มีชื่อว่า The NEWS ให้กับ
สถานีโทรทัศน์ CNB ในวันแรกที่มาถึง ฮารุกะ ซึบาก็ ตัดสินใจเลือกอาสุกะโนโซมิซึ่งเป็นผู้ประกาศ
ข่าวพยากรณ์อากาศหน้าใหม่ให้มา เป็นผู้ช่วยของเธอ

การพัฒนาเหตุการณ์

ฮารุกะ ซึบาก็ได้ให้โนโซมิ อาสุกะ มาเป็นผู้ช่วยของเธอและให้อาสุกะย้ายเข้ามาอยู่ด้วย
เพื่อช่วยเธอตลอด 24 ชั่วโมง และฮารุกะ ซึบาก็และทีมงานของรายการข่าว The NEWS ก็ได้ทำ
ข่าวต่างๆ โดยที่ข่าวนั้นจะรายงานในรูปแบบของสื่อบนที่ฮารุกะได้บอกไว้ตั้งแต่ก่อนที่จะเริ่ม
ผลิตรายการ และข่าวทุกข่าวนั้นต้องเป็นข่าวที่สดใหม่ไม่ซ้ำใคร ทำให้ทีมงานต้องช่วยกันหาข่าวหา
ข้อมูลเพื่อที่จะมาทำสื่อบน ซึ่งข่าวต่างๆก็ทำให้ทีมงานต้องทำงานกันอย่างเต็มที่เพื่อให้งานออกมาดี

การทำข่าวของพวกเขา ก็ผ่านไปได้อย่างดี ทำให้รายการได้รับความนิยม แม้ว่าจะมีคู่แข่งเกิดขึ้นแต่ด้วยการรายงานข่าวที่ดีตรงไปตรงมาทำให้ทีมงานและรายการของเธอผ่านไปได้

ขั้นภาวะวิกฤติ

ในขณะที่รายการกำลังไปได้ดีนั่นเอง กลับเกิดประเด็นข่าวที่ไม่คาดฝันเกิดขึ้น นั่นคือข่าวปัญหาสินบนของนักการเมืองที่ยูคิ ฮิเดโอะ ประธาน CNB พัวพันอยู่ ซึบากิตั้งใจที่จะนำเสนอข่าวนี้อย่างมาก จึงทำให้มาซาโตะลูกชายของยูคิ ฮิเดโอะ ไม่สบายใจ และผลจากการที่เธอยังยืนยันที่จะรายงานข่าวนี้จึงทำให้รายการ “The NEWS” ถูกสั่งให้งดรายการทำให้ทีมงานไม่พอใจอย่างมาก

ขั้นภาวะคลี่คลาย

ฮารุกะ ซึบากิ ตัดสินใจที่จะไปคุยกับยูคิ ฮิเดโอะ เพื่อให้เขายอมออกมารับเรื่องราวที่เกิดขึ้น ในที่สุดเขาก็ยอมที่จะออกมายอมรับโดยผ่านการให้สัมภาษณ์กับฮารุกะ ซึบากิ ว่าเรื่องสินบนนั้นเป็นเรื่องจริง

การยุติเรื่องราว

เมื่อเรื่องราวทั้งหมดจบลงหลังจากที่รายการ “The NEWS” ได้ปิดฉากลง ฮารุกะ ซึบากิ และมาซาโตะก็เดินทางไปนิวยอร์ก ทีมงานทุกคนก็แยกย้ายกันไปทำงานในส่วนที่ตัวเองรัก ซึ่งทุกคนก็มีความสุขและเมื่อเวลาผ่านไปสองปีรายการ “The NEWS” ก็ได้กลับมาอีกครั้งทำให้ทีมงานได้กลับมารวมตัวกันอีกครั้งหนึ่ง โดยครั้งนั้นมีโนโซมิเป็นผู้ประกาศข่าวหลักตามที่เธอฝัน

2. แก่นเรื่อง

เหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับ ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่และจรรยาบรรณของนักข่าวถ่ายทอดให้เห็นการทำงานของนักข่าวที่เต็มทีกับการทำงานข่าว ผ่านทางฮารุกะ ซึบากิ ผู้เป็นผู้ประกาศข่าวในตำนานของ CNB ที่ถูกเรียกตัวกลับมาทำรายการที่สถานี ซึ่งทีมงานของเธอที่รู้จักเธอก็รู้สึกหวั่นๆ แต่เมื่อได้ร่วมงานกันก็ทำให้รู้จักและเข้าใจวิธีการทำงานของเธอมากขึ้นและการทำงานกับฮารุกะ ซึบากิ ก็เป็นการสอนให้คนรอบข้างเธอรู้อัจฉกกับการมีความซื่อสัตย์ต่ออาชีพทำข่าว ซึ่งเป็นแก่นของละครซีรีส์เรื่องนี้ ในแบบ Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายผสมกับ Idealism Theme คือ แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำการต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนาและมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง **เหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง**

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องเหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม จะเห็นได้ในตอนที่ 5 และ 9 เช่น การทำงานของทีมงานเดอะนิวส์ ที่ทุกคนช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ให้งานออกมาดีที่สุด เมื่อมีปัญหา ก็ช่วยกันแก้ไข เช่นตอนที่เทปสัมภาษณ์จิตรกรเสียชีวิตทุกคนก็ช่วยกัน และตอนที่อาสุกะบอกว่าเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานเดอะนิวส์จะให้หยุดทำงานตามฮารุกะ ซึบาก็ไม่ได้หรอก

1.1.2 รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร จะเห็นได้ในตอนที่ 5 เช่น ฮารุกะ ซึบาก็ไปพบกับผู้เสียหายเพื่อสอบถามข้อมูลได้ส่งนามบัตรให้กับผู้เสียหายคนนั้น หลังจากนั้นก็แนะนำตัว

1.1.3 การแนะนำตัวด้วยการบอกชื่อที่ทำงานก่อนบอกชื่อตัวเอง จะเห็นได้ในตอนที่ 5 เช่น ตอนที่ฮารุกะ ซึบาก็และซากุระอิผู้ประกาศข่าวคู่แข่งไปขอเข้าพบกับวุฒิสมาชิกเพื่อสัมภาษณ์ก็ได้แนะนำตัวโดยการบอกชื่อสถานีก่อนบอกชื่อตัวเอง

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 3, 5, 6, 7, 9 และ 10 เช่น การทำงานของฮารุกะ ซึบาก็ ที่ทำงานอย่างเต็มที่หาข้อมูลทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลัง ออกตามหาความจริงอย่างไม่กลัวอะไรเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นความจริงมานำเสนอ

1.2.2 การทำงานเป็นทีม เรื่อง ความร่วมมือกันในกลุ่มและทำงานเป็นทีม จะเห็นได้ในตอนที่ 3, 4, 5, 6, 8, 9 เช่น การทำข่าวนั้นข้อมูลถือเป็นเรื่องสำคัญทีมงานทุกคนจึงช่วยกันออกไปหาข้อมูลเพื่อเตรียมนำเสนอ ทุกคนก็ช่วยกันทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อให้งานออกมาดี

1.2.3 ความรับผิดชอบของหัวหน้าและต่อหน้าที่ จะเห็นได้ในตอนที่ 2, 5, 9, 10 เช่น การที่หัวหน้าชิบาตะและอิชิบะโปรดิวิเซอร์ของรายการที่แสดงความรับผิดชอบของการเป็นหัวหน้าออกมา โดยหัวหน้าชิบาตะก็แสดงความรับผิดชอบโดยการยื่นใบลาออกล่วงหน้าตอนที่ขอให้ฮารุกะ ซึบาก็ได้ทำข่าวกรณีเด็กสาวต่อไป ส่วนอิชิบะโปรดิวิเซอร์ของรายการเดอะนิวส์ก็แสดงความรับผิดชอบต่อออกมาตอนที่คิดว่าคงไม่สามารถที่จะหาข้อมูลเกี่ยวกับข่าวจดหมายวุฒิสมาชิกได้ และความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่นักข่าวที่ต้องรายงานความจริงของชิบาก็ รวมทั้งความรับผิดชอบของมาซาโตะต่อความผิดพลาดของพ่อ

1.2.4 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การขอความคิดเห็นจากทีมงานจะเห็นได้ในตอนที่ 2,5,9 เช่น ชาวกรณีสึกขาวที่ผอ.มาซาโตะขอความเห็นคนในแผนกขาวว่าจะทำต่อหรือไม่ ตอนที่ อชิบะโปรดิเวเซอร์ตัดสินใจที่จะช่วยชิบากิในการทำข่าวเรื่องการรับสินบนของประธานโดยถาม ทีมงาน

1.2.5 ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี เรื่อง การเดินทางของเจ้านายจะเห็นได้ใน ตอนที่2 เช่น ตอนที่ผอ.มาซาโตะเรียกฮารุกะ ชิบากิ ไปพบเพื่อพูดถึงเรื่องของการรายงานข่าวของเธอ เขาต้องการให้เธอรายงานข่าวที่ไม่ส่งผลกระทบต่อบริษัท

1.2.6 ความขยันขันแข็งจะเห็นได้ในตอนที่5 เช่น การหาข้อมูล เตรียมข้อมูล ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับข่าวของทีมงาน ทั้ง เมย์จิงที่หาข้อมูลเกี่ยวกับบิดกรชื่อดังตอนที่จะไปสัมภาษณ์ เรย์โกะที่เตรียมเขียนบททุกวันจนดึกเพื่อให้ได้บทที่ดีและตอนที่ทำข่าวเรื่องเกี่ยวกับจดหมายของนักการเมืองก็หาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องนี้ไว้เช่นกัน รวมทั้งการที่อาสุกะและฮารุกะ ชิบากิ ช่วยกันศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสินบนที่เกี่ยวข้องกับบริษัทของตนตอนที่ทุกคนในทีมที่เหลือกำลัง สับสนอยู่

1.2.7 การทำงานที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัวจะเห็นได้ใน ตอนที่8 เช่น ตอนที่คุยเรื่องจดหมายของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ฆ่าตัวตายว่าทำไมไม่เขียนถึง ครอบครัวเลย อาสุกะบอกว่าปกติผู้ชายก็มักคิดถึงเรื่องงานมากกว่าครอบครัวอยู่แล้ว

1.2.8 ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีจะเห็นได้ในตอนที่9 เช่น ตอนที่ฮารุกะ ชิบากิ ตัดสินใจที่จะรายงานข่าวเกี่ยวกับเรื่องสินบนที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประธานของบริษัท อชิบะโปรดิเวเซอร์ของรายการเดอะนิวส์จึงเรียกทีมงานทุกคนมาคุยและอชิบะได้เล่าเรื่องหนักกับสุนขิจังจอกเพื่อ ต้องการจะพูดถึงเรื่องของความซื่อสัตย์ว่าเราต้องมีชีวิตอยู่อย่างซื่อสัตย์

1.2.9 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน เรื่อง ผู้หญิงทำงานนอกบ้านและมี ตำแหน่งหน้าที่สูง จะเห็นได้ในตอนที่1 เช่น ฮารุกะ ชิบากิผู้ประกาศข่าวหญิงที่มากด้วยความสามารถและเป็นที่ยอมรับของคนมากมาย

1.2.10 การทำงานไม่ได้ดูที่อายุงานแต่ดูเรื่องของความอาวุโสจากตำแหน่งและความสามารถ จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น ผอ.มาซาโตะกับหัวหน้าชิบาตะ ที่แม้ว่าหัวหน้าชิบาตะจะมีอายุงานที่อาวุโสมากกว่าแต่ด้วยตำแหน่งที่ต่ำกว่าจึงต้องเคารพผอ.มาซาโตะ

1.2.11 การกลับเข้ามาทำงานหลังจากที่ถูกไล่ออกไปแล้วเพื่อสร้างทีม จะเห็นได้ใน ตอนที่ 1 เช่น ตอนที่ฮารุกะ ชิบากิผู้ประกาศข่าวในตำนานที่ถูกไล่ออกไปแล้วแต่ได้กลับมาทำงานที่บริษัทอีกครั้งทำให้มีคนในทีมพูดขึ้นมาว่าถูกไล่ออกไปแล้วกลับมาทำไม

1.2.12 การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่ฮารุกะ ซึบาซากิได้รับบาดเจ็บจากการไปดูที่เกิดเหตุ แต่ยังไม่ยอมหยุดงานและบอกว่าถ้าเธอไม่อยู่รายการ จะอยู่ได้อย่างไร

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ จะเห็น ได้ในตอนที 8 เช่น มาซาโตะที่เป็นลูกชายของเจ้าของบริษัทก็ต้องสืบทอดตำแหน่งต่อจากพ่อ เมื่อ พ่อได้ให้เขาเป็นประธานบริษัทคนต่อไปหลังจากที่พ่อของเขาประกาศต่อที่ประชุม

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.7 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมใน ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร(ตอนที่5)และความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อ กลุ่ม(ตอนที่5)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 17 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของ ผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้านและมีตำแหน่งหน้าที่สูง (ตอนที่1) การทำงานไม่ได้ดูที่ อายุงาน เพื่อดูในเรื่องของความอาวุโส (ตอนที่1) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่1,3,5,6,7,9,10) การทำงานเป็นทีม_การขอความคิดเห็นจากทีมงาน(ตอนที่2,5) ความรับผิดชอบ(ของหัวหน้า)(ตอนที่3,4,8,9) ความขยันขันแข็ง(ตอนที่5)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ ความเป็น กลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ตอนที่4) การแนะนำตัวด้วยการบอกชื่อที่ทำงานก่อนบอกชื่อตัวเอง (ตอนที่4) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม ความเป็นกลุ่ม/ความเป็นทีม (ตอนที่9)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 14 ครั้ง ได้แก่ การกลับเข้ามา ทำงานหลังจากที่ถูกไล่ออกไปแล้ว(ตอนที่ 1) การเดินทางของเจ้านาย(ตอนที่2)การขอความคิดเห็นจากทีมงาน(ตอนที่2) ความรับผิดชอบ(ของหัวหน้า) (ตอนที่2) การเอาจริงเอาจังกับงาน (ตอนที่3) ความร่วมมือกันในกลุ่ม(ตอนที่5) ความรับผิดชอบ(ของหัวหน้า)(ตอนที่5) การทำงาน เป็นทีม(ตอนที่6) การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว(ตอนที่6) การที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับงาน

มากกว่าครอบครัว(ตอนที่8) ความซื่อสัตย์ (ตอนที่9)ความรับผิดชอบ(ตอนที่9) การขอความคิดเห็นจากทีมงาน (ตอนที่9) ความรับผิดชอบ(ตอนที่10)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(ตอนที่8)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามียุคค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงาน ความรับผิดชอบต่อหัวหน้าและการขอความคิดเห็นจากคนอื่น

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องเหยี่ยวสาวสาวแกร่ง

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.7.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมความสัมพันธ์ใน สังคม [5]	การทำงาน [28]	ครอบครัว [1]	การศึกษา [0]
1.ความเป็นกลุ่มและความ สำนึกต่อกลุ่ม(3) 2. รูปแบบความสัมพันธ์กับ ผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน(1) 3. การแนะนำตัวด้วยการบอก ชื่อที่ทำงานก่อนบอกชื่อ ตัวเอง(1)	1. การเอาจริงเอาจังกับงาน(7) 2. การทำงานเป็นทีม ความร่วมมือกันใน กลุ่มและการทำงานเป็นทีม (6) 3. ความรับผิดชอบ(ของหัวหน้าและ ความรับผิดชอบต่อหน้าที่)(4) 4. การทำงานเป็นทีม การขอความ คิดเห็นจากทีมงาน(3) 5. การทำงานไม่ได้ดูที่อายุงาน แต่ดูใน เรื่องของความอาวุโสจากตำแหน่งและ ความสามารถ (1) 6. การกลับเข้ามาทำงานหลังจากที่ถูกไล่ออก ไปแล้วเพื่อสร้างทีม (1) 7. การเดินตามทางของเจ้านาย(1) 8. ความขยันหมั่นเพียร(1) 9. การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว(1) 10. การทำงานที่ผู้ชายให้ความสำคัญ กับงานมากกว่าครอบครัว(1) 11. ความซื่อสัตย์ (1) 12. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน(1)	1. การสืบทอด กิจการโดยลูกชาย หรือลูกเขย สืบทอด ตำแหน่งของ พ่อ(1)	-

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.7.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 12 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 28 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงาน มีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องของความเป็นกลุ่มการทำงานเป็นทีม มากที่สุด ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มี 1 ค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องการที่ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ สำหรับค่านิยมด้านการศึกษานั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องเหยี่ยวขาวสาวแกร่ง ค่านิยมด้านที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องเกี่ยวกับความเอาจริงเอาจังและความมุ่งมั่นของตัวละครหลักคือ ซึบาเกะ ฮารุกะผู้ประกาศข่าวสาวที่มีความมุ่งมั่นและยึดมั่นในอาชีพการเป็นนักข่าวและต้องการที่จะรายงานข่าวที่เป็นเรื่องจริงและ

เป็นข่าวที่ไม่เหมือนใคร โดยที่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆมากมายและนำเสนอให้เห็นการทำข่าวการทำงานของนักข่าวโดยผ่านตัวละครหลักและทีมงานที่ทำงานรายการข่าวร่วมกัน ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงานมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับแก่นเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้การทำงานต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์เข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้นเราจะเห็นว่าการสอดแทรกค่านิยมด้านนี้เข้ามาด้วย เช่น ค่านิยมเรื่องของความเป็นกลุ่มการทำงานเป็นทีม การแนะนำตัวโดยการให้นามบัตรและการแนะนำตัวด้วยการบอกชื่อที่ทำงานก่อนบอกชื่อตัวเอง ส่วนค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษา นั้นไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นวัยทำงานและมีเนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับการทำงานจึงทำให้ไม่มีการสอดแทรกค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาที่เด่นชัด

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่างๆนั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 19 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 2 ครั้ง ด้านการทำงานจำนวน 17 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 18 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 3 ครั้ง ด้านการทำงานจำนวน 14 ครั้ง ด้านครอบครัว 1 ครั้งซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านการทำงานโดยเฉพาะเรื่องการทำงานจริงเอาใจกับงาน ความรับผิดชอบของหัวหน้าและการขอความคิดเห็นจากคนอื่นได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 6 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้แล้ว จากการศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมบางด้านที่เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ ค่านิยมในด้านการทำงาน เช่น การทำงานที่คิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว (ค่านิยมแบบปัจเจกนิยม) ในขณะที่ในด้านความสัมพันธ์ในสังคมยังคงให้ความสำคัญต่อเรื่องของความเป็นกลุ่ม/เป็นทีม (ความเป็นกลุ่มเป็นทีมและความสำนึกต่อกลุ่ม) และบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเดิมนั้นผู้หญิงไม่ค่อยได้ออกมาทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากนักเพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านอยู่บ้านเลี้ยงลูก แต่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการนำเสนอโดยตัวละครหลักที่เป็นผู้หญิงซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการยอมรับและมีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้นและยังมีลูกน้องเป็นผู้ชายอีกด้วย ตามตารางที่ 4.7.2

ค่านิยมเดิม [31]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [3]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร - การแนะนำตัวด้วยการบอกชื่อที่ทำงานก่อนบอกชื่อตัวเอง <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเอาจริงเอาจังกับงาน - การทำงานเป็นทีม - การกลับเข้ามาทำงานหลังจากที่ถูกไล่ออกไปแล้วเพื่อสร้างทีม - ความรับผิดชอบของหัวหน้า และต่อหน้าที่ - การเดินตามทางของเจ้านาย - ความขยันหมั่นเพียร - การทำงานที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว - ความซื่อสัตย์ <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้านและมีตำแหน่งหน้าที่สูง - การทำงานไม่ได้ดูที่อายุงาน แต่ดูในเรื่องของความอาวุโส จากตำแหน่งและความสามารถ - การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.7.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.8 เรื่องที่ 8 ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

เรื่องราวของตำรวจใหม่ไฟแรงที่ชื่อว่าชิบาตะ ทาเคโตะ ซึ่งเขามีวัยเด็กที่ต่อสู้กับอาชกรรมมาตลอด เขาเป็นคนที่เสียขริ้มและเป็นนักเรียนที่ธรรมดา แต่มีความสามารถพิเศษในการรู้เหตุการณ์ต่าง ๆ ในอาชญากรรม และเก่งในด้านเคนโด้อีกด้วย เขาต้องใช้ความพยายามอย่างมากเพื่อที่จะได้เป็นตำรวจนักสืบ

เรื่องราวได้เริ่มต้นขึ้นท่ามกลางสายฝน ณ ตรอกเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ในย่านการค้าอันพลุกพล่านของเมืองโยโกฮาม่า ขณะที่ ชิบาตะ ทาเคโตะ กำลังถูกพวกแก๊งค์วัยรุ่นข่มขู่ตีไถเงินอยู่นั่นเอง รถสกู๊ตเตอร์คันหนึ่งก็ถูกโยนเข้ามาอย่างรวดเร็ว พวกแก๊งค์อันธพาลนั้น กระโดดหลบด้วยความตกใจ มองไปที่ผู้ชายที่ยกรถโยนเข้ามา เขาก็คือ ฟุจิชิ โคจิโร่ เขาบอกกับเจ้าพวกแก๊งค์วัยรุ่นนั้นว่า "ฉันนะช่วยพวกแกเอาไว้ละ" พร้อมกับถอดหมวกของเสื้อกันฝนของทาเคโตะออกเผยให้เห็นเครื่องแบบสายตรวจที่สวมอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทาเคโตะเป็นตำรวจสายตรวจนั่นเอง

ชิบาตะ ทาเคโตะมีความใฝ่ฝันที่อยากจะเป็นตำรวจนักสืบจึงได้พยายามส่งจดหมายไปที่สำนักงานใหญ่ของกรมตำรวจเพื่อขอให้ย้ายไปเป็นตำรวจนักสืบอย่างที่เขาใฝ่ฝัน จนวันหนึ่งเขาได้รับจดหมายคำสั่งย้ายให้เขาย้ายไปที่สถานีตำรวจโยโกฮาม่า แผนกเด็กและเยาวชน ในตำแหน่งตำรวจนักสืบตามที่เขาใฝ่ฝัน ในวันแรกที่เขาได้เข้าไปรายงานตัวกับหัวหน้าของเขาชื่อ ชิบะ ซากุระ เขาก็ได้รับคำสั่งให้ปลอมตัวเข้าไปในแก๊งค์วัยรุ่นเพื่อช่วยเด็กผู้หญิงคนหนึ่งชื่อว่า มิสึกิ ที่หนีออกจากบ้านไปอยู่กับแก๊งค์ ซึ่งทาเคโตะได้ปลอมตัวเข้าไปช่วยเหลือมิสึกิออกมาได้สำเร็จ

หลังจากการช่วยมิสึกิได้แล้ว ต่อมาหัวหน้า ชิบะ ซากุระ ได้สั่งให้ทาเคโตะ ปลอมตัวเข้าไปในโรงเรียนโมโตะมุจิ ซึ่งเป็นโรงเรียนเดียวกับ มิสึกิ โดยเข้าไปเป็นนักเรียนชั้น ม.5/2 ในฐานะนักเรียนที่ย้ายเข้ามาใหม่ เพราะขณะนั้น ในระดับชั้นมัธยมต้นของโรงเรียนได้เกิดคดีการทำผิดต่าง ๆ นานา จากการบงการของบุคคลที่เรียกตัวเองว่า "โอนิคามิ" ซึ่งสายได้รายงานมาว่า บุคคลนั้นมีความเป็นไปได้ที่จะเป็นนักเรียนของห้อง ม.5/2

วันรุ่งขึ้นทาเคโตะก็ได้พบกับ มุระ ฮิโรมิ นักเรียนผู้เสียขริ้มและไม่มีใครกล้าเข้าใกล้ที่กลับมาเรียนหลังจากถูกพักการเรียนไป นักเรียนในห้องได้เห็นข่าว ๆ หนึ่งที่อยู่บนกระดานข่าวของโอนิคามิ แล้วก็เริ่มซุบซิบกันว่า ครูประจำชั้นคนก่อนที่ชื่อมิโซคุจิและเคยสนิทสนมกับมุระ ได้เดินทางกลับถึงญี่ปุ่นแล้ว เมื่อมุระได้ยินดังนั้นจึงโมโหไล่ต้อนพวกเขาจนหมดบ แล้วจึงทำลายโน้ตบุ๊กของริกะอีกด้วย ทาเคโตะถามเหตุผลที่มุระโดนพักการเรียนกับ โมริ จึงได้รู้ว่า เป็นเพราะเขาไปชกหน้า ประธานนักเรียน มุราคาว่า กับ ครูพละ โอคาซาฮาร่า นั่นเอง

ต่อมาทาเคโตะ กับเพื่อน ๆ ห้อง ม.5/2 ถูกโอนิคามิออกคำสั่งด้วยเมล็ดมือถือให้มารวมตัวที่บ้านแห่งหนึ่ง โดยหลอกล่อว่าจะเปิดเผยตัวจริงให้ทุกคนรู้ โคจิโร่ กับ ฮะคุโตะ ได้แต่คาดเดาไป

ต่าง ๆ นานาว่า โฉมหน้าที่แท้จริงของ โอนิคามิเป็นใครกันแน่ แต่ทาเคโตะก็เคลื่อนไหวอย่างระมัดระวังตัว พยายามไม่ไปตามที่โอนิคามิสั่งมา

หลังจากเหตุการณ์ต่างๆผ่านไปไม่นานทาเคโตะได้รับมอบหมายให้ปลอมตัวเป็นพนักงานเสิร์ฟสาว ที่คอยบริการลูกค้าในร้านเพื่อสืบคดีเกี่ยวกับการหายตัวไปของโทโกะเด็กสาวที่เข้าไปทำงานที่ร้านนั้นแล้วหายตัวไป แต่เมื่อเข้าไปทำงานก็พบกับ มิสึกิ ที่ถูกทาบทามให้มาทำงานพิเศษที่นั่นเช่นกัน ไม่นานนั้นฮะคุโตะเองก็มาติดอกติดใจสาวสวยของร้านที่ชื่อแมรี่ เรื่องที่ทาเคโตะเป็นผู้ชายจึงแตกออกมา แล้วก็โดนไล่ออกไป อีกด้านหนึ่ง ซินโจก็นึกสงสัยว่า การที่ ซากุระส่งทาเคโตะปลอมตัวเข้าไปสืบหาความจริงของคดีการหายตัวไปของโทโกะ ก็อาจเป็นเพราะว่าโทโกะนั้นเคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ โอจิโอะ ทาเคโตะ ฆาตรกรผู้สังหารพ่อของทาเคโตะและน้องสาวของซากุระนั่นเอง

ซากุระถามทาเคโตะเกี่ยวกับ โอจิโอะ คนที่อาจจะเป็นคนจัดหาเด็กๆประณมและ ม.ต้นเข้าไปทำงานในร้านเมดคาเฟ่ ซึ่งโอจิโอะ ที่เป็น คนฆ่าพ่อของทาเคโตะ และยูริ น้องสาวของซากุระนั้นแท้ที่จริง เขาเคยเป็นเพื่อนร่วมห้องเดียวกับทาเคโตะมาก่อน ทาเคโตะเล่าให้ฟังว่าทั้งสองเจอกันสมัย ม.ปลาย ด้วยความที่ครอบครัวแตกแยกเหมือนกัน ชีวิตทั้งคู่จึงมีอะไรคล้ายๆกันทำให้พวกเขาสนิทสนมกันอย่างรวดเร็ว แต่ก็เกิดเรื่องที่ทำให้ต้องบาดหมางกันที่สุดในที่สุดแล้วซากุระก็บอกข้อมูลว่า โอจิโอะ นั้นคือคนสุดท้ายที่ติดต่อกับ โทโกะ ก่อนที่เธอจะหายตัวไป และอาจจะเป็นคนคอยจัดหาเด็กสาวขายบริการอีกด้วย ทาเคโตะได้ออกตามหาโทโกะโดยได้รับความช่วยเหลือจากโคจิโร่และฮะคุโตะเพื่อนของเขา โดยที่ฮะคุโตะมักพูดเสมอว่า “พวกเราทีมชิบาโตะ” ต้องช่วยเหลือกันอยู่แล้วทุกคนจึงช่วยกันทำให้สามารถช่วยเหลือโทโกะออกมาได้ และได้พบกับโอจิโอะอีกด้วย

ต่อมาเกิดมีคดีเกี่ยวกับลูกอมที่เป็นที่นิยมในหมู่เด็กวัยรุ่น ซึ่งลูกอมนั้นมียาเสพติดผสมอยู่ ซากุระบอกกับทาเคโตะว่าเด็กนักเรียนเป็นผู้ขาย แต่ทาเคโตะไม่เชื่อว่าเด็กนักเรียนจะกลายมาเป็นผู้ซื้อผู้ขายได้ ซากุระจึงพาทาเคโตะไปที่ห้องสืบสวน เขาได้พบกับ เด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่งชื่อ อิกุโนะ ยาโยย ที่ถูก ซินโจ นำตัวมาสอบสวนเพราะมีท่าทางเหม่อลอยและน่าสงสัยจะเกี่ยวข้องกับคดีนี้ ทาเคโตะลองพูดคุยกับ อิกุโนะ ดูแต่เธอกลับพูดจ่าพ้อไปว่า ทาเคโตะจะมาฆ่าเธอ แล้วยังกรี๊ดร้องว่า แค่มมี "ของ" เธอก็จะรู้สึกสบายแล้ว ปล่อยเธอออกไป ซากุระได้ยินดังนั้น จึงปล่อยอิกุโนะกลับไป โดยสั่งให้ ทาเคโตะสะกดรอยตามเธอไปด้วย ทาเคโตะจึงตามไปและไปพบกับร้านขายเสื้อผ้าที่วัยรุ่นนิยมจึงปลอมตัวเข้าไปและได้พบกับเจ้าของร้านจึงแกล้งพูดถึงลูกอมเจ้าของร้านจึงแนะนำให้ไปที่สำนักงาน ทาเคโตะก็ไปเมื่อไปถึงก็พบว่าเป็นบริษัทโมเดลลิง หลังจากนั้นเขาก็ได้พบกับริกะเพื่อนที่โรงเรียนมัธยมปลายที่เขาเคยปลอมตัวเข้าไปสืบคดี ที่ร้านเสื้อนั้นเขาถามเธอว่ารู้จักลูกอมที่กำลังเป็นที่นิยมมั้ยเธอก็บอกว่ารู้จัก เขาเลยถามต่อว่ามั้ยว่ามัน

มียาเสพติดอยู่ในนั้นเธอก็ไม่ได้ตอบอะไร ทาเคโทะระจึงบอกให้เธอสัญญากับเขาว่าจะไม่กินอีกเธอก็ตกลง

แต่แล้ว ทาเคโทะระและ ริกะ ลูกคนของบริษัทโมเดลลิ่ง จับตัวเอาไว้และถูกพามาที่ป่าแห่งหนึ่ง พวกมันขูดหลุมและจะฝังทั้งสองคนทั้งเป็นเพื่อปิดปาก อีกด้านหนึ่ง โฮโซ มิสึกิ ก็กำลังพยายาม ถามโอจิโอะ อยู่ว่าทาเคโทะระ ไปตกอยู่ในอันตรายที่ไหน ด้าน โคจิโร่ กับ ฮะคุโตะ ที่สลับไปเพราะโดนเล่นงานก็ได้สติกลับมาเมื่อมิสึกิกลับมาที่ร้าน ก็รีบเล่าให้พวกโคจิโร่ฟังว่า ทาเคโทะระโดนพวกบริษัทโมเดลลิ่งจับตัวไป พอตั้งใจจะตามไป ก็โดน โอจิโอะ ชัดขวางเอาไว้ โคจิโร่บอกว่าแค่รู้ว่าทาเคโทะระอยู่ที่ไหน ก็จะสามารถตามรอยพวกแก๊งค์ผสมยาบ้าในลูกกวาด ได้

หลังจากที่สามารถหนีรอดจากอันตรายมาได้ ชิเบะ ซากุระเรียกตัวทาเคโทะระมาพบ อีกครั้งที่ห้องใต้ดินของกรมตำรวจ ทาเคโทะระแจ้งว่า สาเหตุที่โอจิโอะก่อเรื่องเลวร้ายต่างๆขึ้นมา ก็เพื่อที่จะ " สร้างโลกที่ปราศจากความเชื่อใจ " ขึ้นมาได้ยินแบบนี้เธอจึงเปิดวิดีโอบางอย่างให้ทาเคโทะระดู นั่นคือ ภาพบันทึกที่เกิดขึ้นเมื่อวาน ตอนที่โอจิโอะ ไปปรากฏตัวเพื่อเยี่ยมใครบางคน ที่เรือนจำแห่งหนึ่งซึ่งเขาเคยโดนควบคุมตัวอยู่ถึง 8 ปี จากวิดีโอที่ดูนั้นดูเหมือนว่า โอจิโอะกำลังพยายามวางแผนอะไรบางอย่างกับเพื่อนของเค้าที่อยู่ในเรือนจำนั้น ทาเคโทะระจึงขออนุญาตซากุระเพื่อแทรกซึมเข้าไป ในเรือนจำแห่งนั้นเพื่อหาเบาะแสของคดี แม้ว่าซากุระจะไม่เห็นด้วยแต่ทาเคโทะระยืนยันที่จะทำเธอจึงติดต่อกับทางเรือนจำให้โดยมีเพียงเจ้าหน้าที่ระดับสูงของเรือนจำเท่านั้นที่รู้ว่าทาเคโทะระปลอมตัวเข้าไป เมื่อโคจิโร่รู้เรื่องจากซากุระว่าทาเคโทะระปลอมตัวเข้าไปเขาโกรธมากที่ทำไมเธอถึงปล่อยให้ทาเคโทะระเข้าไปทั้งๆที่รู้ว่ามันอันตราย ซากุระบอกว่าทาเคโทะระเป็นคนขอรับรองของเธอเอง

ระหว่างที่ ทาเคโทะระ ลักลอบเข้าไปสืบหาข้อมูลในคุกอยู่นั้น การอยู่ในเรือนจำทำให้ทาเคโทะระโดนทำร้ายตลอดทั้งจากผู้คุมและจากเพื่อนร่วมห้องซึ่งแต่เขาก็อดทนเพื่อหาข้อมูลให้ได้ เขายอมทำตามทุกอย่างที่เพื่อนร่วมห้องขังสั่ง และเขาแอบได้ยินแผนการ "แหกคุก" ของพวก อิโนะ ทากาโยชิ เข้าโดยบังเอิญ พวกอิโนะ วางแผนจะแหกคุกออกไปแล้วไปสพบพบกับ โอจิโอะ ข้างนอกเมื่อได้ยินดังนั้น ทาเคโทะระจึงทำตัวให้เป็นที่ไวใจจาก อิโนะหัวหน้ากลุ่ม จึงได้เข้าร่วมแผนการนี้ด้วย ด้าน โฮโซ มิสึกิ ก็กำลังเฝ้าดูอาการของ ฮะคุโตะ หลังจากที่เขาไปพบกับโอจิโอะจึงโดนโอจิโอะทำร้ายจนได้รับบาดเจ็บสาหัสแต่รอดตายมาแบบหวุดหวิด แต่ต้องตกอยู่ในสภาพ เจ้าชายนิทรา โดยที่ไม่ทราบว่ สติของเขาจะกลับคืนมาเมื่อไร

มีดที่ถูกเสียบอยู่บนหน้าอกของโอจิโอะ ทาเคโทะระ มีกระดาษแผ่นหนึ่งพันเอาไว้ ทาเคโทะระแกะมันออกดู ก็พบข้อความ ว่า "โอนิคามิ พิพากษาแค้น" ในจังหวะนั้นจิตใจได้เข้ามาพอดี ก็อดไม่ได้ที่จะสงสัยว่า ทาเคโทะระคือฆาตกรที่ฆ่าโอจิโอะ

ชินใจกลับมาที่กรมตำรวจโยโกฮาม่ามินามิ แล้วก็โดน โทเคะ เรียวกะ ตำหนิเรื่องทีป่ล่อย ให้ทาเคโทะหนีไปได้ เขาเอาชนนท หลักฐานทีแสดงว่าทาเคโทะเป็นฆาตกรฆ่าโอจิโอิ ให้โทเคะดู จากนั้นเธอก็ออกคำสั่งให้ไล่ล่าตัวทาเคโทะอีกครั้ง

ทาเคโทะกลับมาที่ร้านของโคจิโร่ แต่ก็เข้าไปข้างในไม่ได้เพราะว่าร้านกำลังถูกตำรวจตรวจสอบอยู่ เขาแอบดูอยู่ห่างๆจากนั้นก็หยิบมือถือขึ้นมา ชนนททีติดอยู่นั่น เขาจำได้ว่า เป็นของทียะคุโตะทำขึ้นมาเอง และมอบให้เพียงแค่ว่าทาเคโทะ, มิสึกิ, โคจิโร่, ซากุระและอายุคาวา ทามา กิ 5 คนนี้ เท่านั้น ดังนั้นเขาคิดว่าฆาตกรทีสังหาร โอจิโอิ ต้องเป็นใครบางคนทีอยู่ในกลุ่มพวกเขา เขาคงพยายามหาเบาะแส แต่แล้วเพื่อนทีโรงเรียนมัธยมทีเคยปลอมตัวเข้าไปโทรมาบอกเขาว่ามี สารจากโอนิคา มิว่า จะปิดฉากตัวเองลง ทุกคนจึงตกใจ ทาเคโทะไปตามหาจนพบและพบว่าโอนิคา มิคือมึสึกินั่นเอง มึสึกิพยายามทีจะฆ่าตัวตายแต่ทาเคโทะไปห้ามไว้ เขาพยายามพูดให้เธอ เข้าใจว่าเธอสามารถเริ่มต้นใหม่ได้ มึสึกิจึงไม่ฆ่าตัวตายและกลับบ้านไปพร้อมกัน หลังจากทุกอย่างจบลงด้วยดี ทาเคโทะได้กลับไปทำงานเป็นตำรวจนักสืบตามปกติ ทุกคนก็ดำเนินชีวิต ต่อไปอย่างมีความสุข

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ทีเกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่ม เรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

ชิบาตะ ทาเคโทะ สายตรวจหนุ่มไฟแรง ผู้ใฝ่ฝันอยากเป็นตำรวจนักสืบได้พยายามส่ง จดหมายไปที่สำนักงานใหญ่ของกรมตำรวจเพื่อขอให้ได้เป็นตำรวจนักสืบอย่างทีฝัน จนวันหนึ่งเขา ได้รับจดหมายคำสั่งย้ายให้เขาย้ายไปที่สถานีตำรวจโยโกฮาม่า แผนกเด็กและเยาวชน ในตำแหน่ง ตำรวจนักสืบตามทีเขาใฝ่ฝัน

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากทีได้รับคำสั่งแล้วเขาก็ได้ไปรายงานตัวกับหัวหน้าของเขา ซึ่งเป็นตำรวจหญิงทีชื่อ ว่า ชิเบะ ซากุระ งานแรกทีเขาได้รับนั่นคือ คำสั่งจากชิเบะให้ทาเคโทะ ปลอมตัวเข้าไปในแก๊งค์ วัลรันเพื่อทีจะหาเด็กสาวทีหายออกไปจากบ้านชื่อว่า มึสึกิ ซึ่งคาดว่าจะอยู่กับแก๊งค์วัลรันกลุ่มนี้ หลังจากงานชิ้นแรกทาเคโทะ ก็ได้ปลอมตัวเข้าไปทำคดีอีกหลายคดีตามคำสั่งของซากุระ

ชั้นภาวะวิกฤติ

แต่แล้วมีคดีหนึ่งทีเกี่ยวพันกับคนทีฆ่าพ่อของทาเคโทะ และเป็นคนทีฆ่าน้องสาวของ ซากุระและคนรักของโซจิโร่ซัง คนๆนั้นก็คื โอจิอาอิอดีตเพื่อนของทาเคโทะ ซึ่งโอจิอาอิก็มี แผนการร้ายซ่อนอยู่ ทำให้ทาเคโทะ ต้องเข้าไปหาข้อมูลเกี่ยวกับแผนการนั้นในสถานพินิจเด็กที

โอจิจาอิกะอยู่ แต่งานนี้ชากระไม่เห็นด้วยเนื่องจากมันอันตรายมาก แต่ทาเคโทะระ ไม่สนใจและยืนยันที่จะปลอมตัวเข้าไป ชากระจึงช่วยเหลือ แต่แล้วหัวหน้าสถานพินิจที่เป็นคนเดียวที่รู้เรื่องกลับโดนจับทำให้ทาเคโทะระ ไม่มีคนช่วยเหลือ แต่เขาก็ได้รับรู้ถึงแผนการของโอจิจาอิกะจากเพื่อนร่วมห้องขังของเขา ซึ่งได้วางแผนที่จะแหกคุกออกมา ทาเคโทะระ ขอร่วมด้วยและหนีรอดออกมาได้ทั้ง 2 คน

ขั้นภาวะคลั่งคลาย

หลังจากที่แหกคุกออกมาได้และรับรู้ถึงแผนการแล้วทาเคโทะระ ก็ได้พูดเกลี้ยกล่อมให้โอโนะคิดได้และตัดสินใจมอบตัวกับตำรวจ หลังจากนั้นทาเคโทะระ ก็ไปพบโอจิจาอิกะตามที่บอกไว้ เมื่อไปถึงก็พบว่าโอจิจาอิกะฆ่าตายแล้ว และมีโน้ตเสียบอยู่ที่เสื่อบอกว่า "โอนิคามิ พิพากษาแค้น" และทาเคโทะระ ก็ได้รับข้อมูลจากเพื่อนว่าโอนิคามิจะเปิดเผยตัวตน

การยุติเรื่องราว

ทาเคโทะระ จึงออกไปตามหาโอนิคามิ จนพบ และความจริงก็ถูกเปิดเผยว่าแท้จริงแล้วโอนิคามิก็คือ มิสึกัจังนั่นเอง โซจิโร่และฮาคุโตะได้พูดเกลี้ยกล่อมให้มิสึกัจังไม่ฆ่าตัวตาย ส่วนทาเคโทะระนั้นเดินเข้าไปหาเธอโดยที่ไม่กลัวว่าเธอจะยิงเขาและเดินเข้าไปกอดเธอและบอกว่าให้เริ่มต้นใหม่ มิสึกัจังจึงยอมวางปืนและไม่ฆ่าตัวตาย หลังจากนั้นเธอก็กลับบ้านของเธอ ส่วนทาเคโทะระ ก็ได้กลับไปเป็นตำรวจนักสืบเหมือนเดิม ทุกคนก็มีความสุข

2. แก่นเรื่อง

ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ เป็นเรื่องราวของตำรวจใหม่ไฟแรงที่มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นตำรวจนักสืบ ซึ่งเน้นที่การเชื่อใจคนอื่นและความเข้าใจที่ผู้ใหญ่ควรจะมีให้กับเด็ก เพราะในสังคมปัจจุบันมีปัญหาวัยรุ่นเกิดขึ้นมากมาย ละครซีรีส์เรื่องนี้มีแก่นเป็นแก่นเรื่องแบบ Morality Theme คือละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา เนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลักศีลธรรมของสังคม ละครจะแสดงให้เห็นคุณค่าของการทำความดี ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่สังคมปรารถนา หรือแสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลเลือกที่จะกระทำ ระหว่างความดีกับความชั่ว และผลที่ได้รับจากการทำความดีและทำความชั่ว ในละครซีรีส์เรื่องนี้ได้ยกมานำเสนอ เช่น ปัญหาที่เด็กหนีออกจากบ้านไปรวมกลุ่มกันอยู่และประพฤติตนไม่ดีเพราะไม่อยากอยู่บ้านเนื่องจากพ่อแม่เครียดกับปัญหาเรื่องงาน เรื่องเงิน หรือการตักงานเครียดเลยมาทำร้ายลูก ทำให้ลูกหนีออกจากบ้าน นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องของการที่เด็กผู้หญิงหนีออกจากบ้านมาแล้วขายบริการ และปัญหาเรื่องของยาเสพติด โดยปัญหาต่าง ๆ นั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูกเนื่องจากต้องทำงานนอกบ้านทั้งคู่เพื่อหาเงินมาใช้จ่ายในบ้านและอีกสาเหตุหนึ่งเกิดจากการที่ผู้ใหญ่ไม่รับฟังปัญหาของเด็กและเมื่อทำผิดก็ลงโทษ โดยที่ไม่ยอมเชื่อเด็กว่าไม่ได้ทำผิดกลับตัดสินว่าเขาทำผิด

ทำให้เด็กต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตัวเองไม่ได้ทำ ทำให้คิดว่าผู้ใหญ่ไม่ดี ไม่เคยเชื่อใจพวกเขา ซึ่งเรื่องของ การเชื่อใจถือเป็นแก่นเรื่องหลักของละครซีรีส์เรื่องนี้ โดยตัวละครหลักอย่างทาเคโตะมีความเชื่อ ในเรื่องความเชื่อใจ จึงทำงานด้วยความเชื่อนี้แม้ว่าคนอื่นรอบตัวเขาจะคิดว่ามันเป็นเรื่องไร้สาระ และไม่มีทางที่จะเป็นไปได้แต่เขาก็ยังคงทำต่อไป จนทำให้เด็กที่มีปัญหาต่างๆที่เขาได้เข้าไป ช่วยเหลือกล้าที่จะเชื่อใจคนอื่นอีกครั้ง ซึ่งนับเป็นแก่นเรื่องอีกแบบหนึ่งในแบบ Idealism Theme คือ แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำการต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลประเภทนี้อาจจะเป็นนักปฏิวัติ ผู้ที่มีอุดมการณ์ชาตินิยม เสรีนิยม เป็นนักบวช หรือเป็นศิลปินก็ได้ ซึ่งมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม นอกจากนี้ละครซีรีส์ญี่ปุ่น เรื่องนี้ยังนำเสนอในเรื่องของการทำงานเป็นทีมเช่นกัน ละครซีรีส์เรื่องนี้จึงมีแก่นเรื่องแบบผสมกัน ระหว่าง Morality Theme และ Idealism Theme

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยม ญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง ความเป็นทีม/กลุ่ม จะเห็นได้จากตอนที 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10 และ 11 เช่น ในการสืบคดีของทาเคโตะ ก็ได้โคจิโร่, ฮาคูโตะและ มิสึกิคอยช่วยเหลือในการหาข้อมูลต่างๆและช่วยเหลือเมื่อทาเคโตะตกอยู่ในอันตราย โดยที่ฮาคูโตะได้ตั้งชื่อทีมว่า “ทีมชิบาโตะ”

1.1.2 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การช่วยเหลือกัน จะเห็นได้จาก ตอนที 3, 4 และ 5 เช่น ในการสืบคดีของทาเคโตะ หลายครั้งก็ได้รับความช่วยเหลือจาก Helter Skelter เพราะโคจิโร่เคยเป็นหัวหน้าแก๊งค์คนแรกของ Helter Skelter เมื่อไปขอให้ช่วยเหลือก็ได้รับความช่วยเหลืออย่างเต็มที่

1.1.3. การรักษาหน้าตาในสังคม เรื่อง การอาย/การเสียหน้า จะเห็นได้จากตอนที 2 และ 5 เช่น ตอนที่ทาเคโตะไปหาคุซุโนกิที่บ้านและได้ถามถึงเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตที่ทำให้ถูกไล่ออกแม่ของคุซุโนกิก็บอกว่าเขาเป็นจุดด่างพร้อยของครอบครัวไปแล้ว และตอนที่พ่อแม่แม่ริ่งมารับแม่ริ่งที่สถานีหลังตกเป็นผู้ต้องสงสัยในคดีแทงคนก็ได้บอกว่าจะเอาหน้าออกไปให้ใครเห็นได้อีก

1.1.4 การตอบแทนบุญคุณ จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น ตอนที่โคจิโร่บอกกับฮาคุโตะว่าที่เขาคอยช่วยเหลือทาเคโตะเพราะว่าเขาเป็นหนี้บุญคุณพ่อของทาเคโตะเขาจึงตอบแทนโดยการช่วยเหลือทาเคโตะ

1.1.5 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง ทุกคนมีชีวิตอยู่ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น ตอนที่ทาเคโตะไปช่วยมิสึกิและได้คุยกับมิสึกิว่าคนเราทุกคนนั้นมีชีวิตอยู่ก็ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่นทั้งนั้นไม่มีใครที่อยู่คนเดียวได้

1.1.6 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง กลุ่มเพื่อน จะเห็นได้จากตอนที่ 7 เช่น ตอนที่มาจิดะหนีการตามของคนที่ให้เธอเอาลูกอมที่ผสมยาเสพติดไปขาย คุซุโนกิเด็กนักเรียนที่โรงเรียนมัธยมปลายที่ทาเคโตะเคยแฝงตัวเข้าไปสืบคดีได้โทรมาบอกกับชิบาตะว่ามาจิดะโทรมาบอกที่กำลังหนีอยู่ เมื่อได้ยินเช่นนั้นมาเคโตะและทีมชิบาโตะจึงช่วยกันออกตามหา และโคจิโรก็ได้ให้ Helter Skelter ช่วยหาอีกแรง โดยที่หัวหน้าของ Helter Skelter ก็ได้ส่งรูปของมาจิดะที่โคจิโร่ส่งมาให้กับสมาชิกเพื่อช่วยกันออกตามหา

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้จากตอนที่ 1, 2, 3, 4, 5, 6 และ 7 เช่น ทาเคโตะที่ทำงานทุกคดีอย่างเอาจริงเอาจัง ทั้งการที่แฝงตัวเข้าไปเพื่อสืบคดีต่างๆและการไปหาข้อมูลต่างๆที่เกี่ยวกับคดี แม้ว่าบางคดีจะอันตรายเขาก็เอาจริงเอาจังกับงานเพื่อที่จะช่วยเหลือเด็กๆทุกคนที่เกี่ยวข้องกับคดีที่เขาทำ เพื่อให้พวกเขามีชีวิตที่ดีขึ้น และใช้ความเชื่อใจในการช่วยเหลือ

1.2.2 ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี เรื่อง ความซื่อสัตย์ จะเห็นได้จากตอนที่ 4 เช่น ตอนที่ทาเคโตะได้รับข้อความจากโอนิงามิที่นัดให้เด็กนักเรียนห้อง 2-B ไปพบ เมื่อไปถึงทุกคนก็ถูกขัง เมื่อผ่านไประยะหนึ่งเกิดมีกลิ่นแก๊สเข้ามา ทุกคนตกใจพยายามหาทางออก ทาเคโตะจึงบอกว่าถ้าเกิดมีแค่สะเก็ดไฟก็อาจจะเปิดได้ มาจิดะที่โมโหเลยบอกว่าทาเคโตะเป็นโอนิงามิ แต่ทาเคโตะบอกว่าไม่ใช่แต่ก็ยังไม่เชื่อ จึงบอกความจริงไปว่าเขาเป็นตำรวจ มาจิดะเลยบอกว่าแสดงว่าเขาหลอกทุกคนมาตลอด เขาก็ขอโทษที่หลอกว่าเป็นนักเรียนแต่จริงๆแล้วเป็นตำรวจปลอมตัวมา

1.2.3 การปฏิบัติตามกฎระเบียบ จะเห็นได้จากตอนที่ 6 เช่น ตอนที่ทาเคโตะและชันโจไปตรวจที่ร้านเมดคาเฟ่เพื่อหาข้อมูลแต่ร้านปิดชันโจเลยบอกให้กลับ แต่ทาเคโตะบอกว่าเด็กอาจตกอยู่ในอันตราย ชันโจเลยบอกไม่มีหมายค้นเข้าไม่ได้เพราะผิดกฎหมาย

1.2.4 ความมานะพยายาม จะเห็นได้จากตอนที่ 8 เช่น ตอนที่ทาเคโตะและมาจิดะหาทางให้คนมาช่วย ทาเคโตะพยายามที่จะจุดไฟเพื่อให้เกิดควันเป็นการส่งสัญญาณให้คน

เห็นจะได้มาช่วย มาจิดะเห็นก็บอกว่าทำไม่ได้หรอก แต่ทาเคโตะก็ยังคงทำต่อไปจนไฟติดและเกิดควันทำให้โคจิโร่และมิสึกิที่มาช่วยเห็นก็ได้ไปช่วยไว้ได้

1.2.5 ความมานะพยายามความอดทน จะเห็นได้จากตอนที่ 9 เช่น ตอนที่ทาเคโตะปลอมตัวเข้าไปในสถานพินิจเพื่อที่ไปสืบเรื่องแผนการของโอจิอากิ แม้ว่าเมื่อเข้าไปเขาจะโดนทำร้ายและซ้อมอย่างหนักจากทั้งเพื่อนร่วมห้องซังและผู้คุมแต่เขาก็ยอมอดทนเพื่อให้รู้ถึงแผนการของโอจิอากิ

1.2.6 ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่ จะเห็นได้จากตอนที่ 9 เช่น ตอนที่ซันโจไปรายงานที่สำนักงานใหญ่กรมตำรวจเกี่ยวกับการทำงานของหัวหน้าชิบะว่าเป็นการสั่งการที่ผิดกฎหมาย แต่เจ้าหน้าที่หญิงก็บอกว่าหัวหน้าชิบะก็มารายงานเหมือนกันว่าซันโจทำงานไม่เต็มที่เช่นกัน เลยถามกลับว่าจะให้เชื่อใครระหว่างหัวหน้ากับเจ้าตำรวจ

1.2.7 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน เรื่อง ผู้หญิงเป็นหัวหน้า จะเห็นได้จากตอนที่ 1 เช่น หัวหน้าชิบะที่เป็นหัวหน้าแผนกรักษาความปลอดภัย

1.2.8 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน เรื่อง ผู้หญิงทำงานเด็ดเดี่ยว จะเห็นได้จากตอนที่ 5 เช่น ตอนที่หัวหน้าชิบะไปถามเกี่ยวกับโอจิอากิจากแก๊งค์ยาภูเขาไปพบกับหัวหน้าแก๊งค์โดยที่ไปเพียงลำพังไม่มีใครไปด้วย โดยไม่กลัวอันตรายแม้ว่าตัวเองจะเป็นผู้หญิง

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก จะเห็นได้จากตอนที่ 5 เช่น ตอนที่แม่ริจิงพูดถึงการมาทำงานเป็นเมดที่ร้านเมดคาเฟ่นั้นพ่อแม่ไม่ว่าหรือเพราะ พ่อแม่ไปทำงานนอกบ้านทุกไม่มีเวลามาสนใจหรือว่าเธอจะไปทำอะไร

1.3.2 แม่ออกไปทำงานนอกบ้าน จะเห็นได้จากตอนที่ 5 เช่น แม่ของแม่ริจิงตามที่แม่ริจิงพูดถึงการมาทำงานเป็นเมดที่ร้านเมดคาเฟ่นั้นพ่อแม่ไม่ว่าหรือเพราะ พ่อและแม่ไปทำงานนอกบ้านทั้งสองคน

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.8 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ตอนที่2) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(การ

ช่วยเหลือกัน)(ตอนที่5) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ความเป็นทีมชิบาโตะ)(ตอนที่6,9) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม (ทีมช่วยเหลือข้อมูล)(ตอนที่8)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 10 ครั้ง ได้แก่ การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่1-7) ความมานะพยายาม(ตอนที่8) ความมานะพยายามความอดทน(ตอนที่9) และบทบาทผู้หญิงในการทำงาน(ตอนที่5)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 14 ครั้ง ได้แก่ การตอบแทนบุญคุณ(ตอนที่1) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม ทุกคนมีชีวิตอยู่ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น(ตอนที่1) การรักษาหน้าตาในสังคมการอาย/การเสียหน้า(ตอนที่2,5) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม (ทีมชิบาโตะ)(ตอนที่ 3,6,7,9,10,11) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม (การช่วยเหลือกัน)(ตอนที่3,5) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม (ทีม)(ตอนที่4) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม (เพื่อนช่วยเหลือกัน)(ตอนที่4)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่1,5) บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน (ผู้หญิงเป็นหัวหน้า)(ตอนที่1) ความซื่อสัตย์ซื่อโทษที่โกหก(ตอนที่4) การปฏิบัติตามกฎระเบียบ(ตอนที่6) ความมานะพยายาม(ตอนที่8) ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่ความเชื่อถือตำแหน่งหัวหน้ามากกว่าจำตำรา(ตอนที่9)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก(ตอนที่5) แม่ออกไปทำงานนอกบ้าน(ตอนที่5)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 12 ครั้ง ได้แก่ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 6 ครั้ง เน้นเรื่องทีม และค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 6 ครั้ง เน้นเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงาน

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatara)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.8.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [17]	การทำงาน [14]	ครอบครัว [2]	การศึกษา [0]
1.ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มความเป็นทีม/กลุ่ม(9) 2.ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการช่วยเหลือกัน(3) 3. การรักษาหน้าตาในสังคม การอาย/การเสียหน้า(2) 4. การตอบแทนบุญคุณ(1) 5. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มทุกคนมีชีวิตอยู่ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น(1) 6. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มกลุ่ม/เพื่อน(1)	1. การเอาจริงเอาจังกับงาน (7) 2. บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงเป็นหัวหน้า(1) 3. ความซื่อสัตย์ ขอบโทษที่โกหก(1) 4. บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานเด็ดเดี่ยว(1) 5. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ (1) 6. ความมานะพยายาม (1) 7. ความมานะพยายาม ความอดทน (1) 8. ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่ความเชื่อถือตำแหน่งหัวหน้ามากกว่าตำแหน่งหัวหน้ามากกว่าจำตำรวจ (1)	1. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก (1) 2. แม่ออกไปทำงานนอกบ้าน(1)	-

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ() แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.8.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 8 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 14 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงานมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 6 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องความเป็นทีม/กลุ่มมากที่สุด ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มี 2 ค่านิยม สำหรับค่านิยมด้านศึกษานั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องตำรวจหน้าใส หัวใจสิงห์ ค่านิยมด้านที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงาน เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตำรวจที่มีการนำเสนอให้เห็นถึงการทำงานของตำรวจว่ามีการทำงานและ

การแก้ปัญหาต่างๆอย่างไร ทำให้มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานมากที่สุด รองลงมาคือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจะเห็นว่าการสอดแทรกค่านิยมด้านนี้ เช่น ความเป็นทีม/กลุ่ม การช่วยเหลือกัน การอาย/การเสียหน้า การตอบแทนบุญคุณ ทุกคนมีชีวิตอยู่ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น และกลุ่ม/เพื่อน ลำดับถัดมาคือค่านิยมด้านครอบครัว ได้แก่ พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกและแม่ออกไปทำงานนอกบ้าน ในส่วนของค่านิยมด้านการศึกษานั้นไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะเป็นเรื่องที่มีตัวแสดงหลักที่อยู่ในวัยทำงานและเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของตำรวจจึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านการศึกษาไม่ปรากฏชัดเจน

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่าง ๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางบทสนทนา มากกว่าลักษณะตัวละคร โดยมีการนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 23 ครั้ง เป็นค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 14 ครั้ง ด้านการทำงาน 7 ครั้ง ด้านครอบครัวจำนวน 2 ครั้ง การนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวน 15 ครั้ง เป็นค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 5 ครั้ง ด้านการทำงานจำนวน 10 ครั้ง และ ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านการศึกษาโดยเฉพาะเรื่องทีมและการเอาจริงเอาจังกับงานได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 12 ครั้งแสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

จากการศึกษาได้พบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้แล้ว พบว่ามีการนำเสนอค่านิยมบางด้านที่เปลี่ยนแปลงไป ตามตารางที่ 4.8.2 ได้แก่ ค่านิยมด้านการทำงาน ในเรื่อง บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเดิมนั้นผู้หญิงไม่ค่อยได้ออกมาทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากนักเพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านอยู่บ้านเลี้ยงลูก แต่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการยอมรับและมีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้นและยังมีลูกน้องเป็นผู้ชายอีกด้วยและผู้หญิงที่แต่งงานมีลูกแล้วก็สามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้

ค่านิยมเดิม [29]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [4]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการเป็นกลุ่ม ความสำนึกต่อกลุ่ม - การตอบแทนบุญคุณ - การรักษาหน้าตาในสังคมการอาย/การเสียหน้า <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเอาจริงเอาจังกับงาน - ความซื่อสัตย์ (ขอโทษที่โกหก) - การปฏิบัติตามกฎระเบียบ - ความมานะพยายาม - ความอดทน - ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่ ตำแหน่งหัวหน้ากับจำตำรวจ <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทผู้หญิงในการทำงาน <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก - แม่ออกไปทำงานนอกบ้าน <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.8.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.9 เรื่องที่ 9 คุยตั้ง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan Season 1)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

นักสืบทาคาโนะ เซยะ นักสืบหนุ่มฝีมือดีที่มีนิสัยรักการกินเป็นชีวิตจิตใจ และมักจะพกพาตะเกียบทองคู่มือออกสืบคดีทุกครั้ง ทาคาโนะ เซยะ ได้รับการว่าจ้างจากเจ้าของสำนักงานนักสืบโฮล์มให้มาเป็นหัวหน้านักสืบคนใหม่ เขาพบว่าสำนักงานนักสืบโฮล์มกำลังประสบปัญหาไร้ผู้จ้างงาน เหล่านักสืบก็ได้ลาออกเกือบหมด เหลือเพียง โนตะ เรียวสุเกะ นักสืบจอมเฟอะพะงะที่มักจะทำให้เสียงาน และ อิเดมิสึ เคียวโกะ สาวสวยประจำสำนักงาน สองหนุ่มสาวนักสืบไม่เข้าใจว่าเหตุใดเจ้าของสำนักงานถึงได้จ้างคนที่เอาแต่กินตลอดเวลามาเป็นหัวหน้าของพวกเขา ทั้งคู่จึงไม่เชื่อถือในฝีมือการสืบคดีของทาคาโนะ เซยะ

คดีแรกของสำนักงานนักสืบโฮล์มคือ การตามหาแมวให้กับเด็กชายที่ชื่อคาเนะตะ ฮาจิเมะเมื่อเรียวสุเกะเห็นฮาจิเมะก็บอกว่าเขาหน้าเหมือนกับนักสืบในการ์ตูนเรื่องคินดะอะจิ จึงเรียกฮาจิเมะว่า คินดะอะจิ จังหวะเดียวกับที่ทาคาโนะ เซยะมาถึงที่สำนักงานพอดีและได้สั่งอาหารมาชุดใหญ่

หลังจากกินอาหารกันเสร็จเรียบร้อยทั้งทาคาโนะ เรียวสุเกะและเคียวโกะก็ออกไปข้างนอกกัน ระหว่างที่เดินอยู่ เรียวสุเกะก็เห็นคนร้ายกำลังวิ่งหนีตำรวจ โดยมีตำรวจวิ่งตามมา เมื่อคนร้ายวิ่งถึงเรียวสุเกะจึงขัดขาคนร้ายให้ล้มทำให้ตำรวจตามมาจับได้ แต่เรียวสุเกะกลับเสียหลักเกือบตกสะพานทาคาโนะจึงเอื้อมมือไปคว้าไว้ได้ทันแต่ปากยังคงคาบซาลาเปาอยู่ ทันใดนั้นเองซาลาเปาก็หลุดออกจากปากของเขา และคนร้ายก็คว้าซาลาเปาจากมือของเขาไป ทำให้เขาโกรธมากจึงวิ่งไล่ตามไปจนจับได้ เมื่อจับคนร้ายได้เกิดความสงสัยจึงให้ซาลาเปาคนร้ายไป การช่วยจับคนร้ายครั้งนี้ทำให้ได้พบกับอภินิหารคดีตำรวจนักสืบ เรียวสุเกะจึงบอกว่าถ้าคราวหน้ามีคดีจะขอช่วยสืบด้วย

หลังจากนั้นได้เกิดเหตุฆาตกรรมขึ้นโดยในที่เกิดเหตุพบกล่องซูชิที่มีซูชิวางอยู่ใกล้ๆกับผู้ตาย ทาคาโนะ เรียวสุเกะและเคียวโกะได้ไปดูที่เกิดเหตุด้วย ทาคาโนะเมื่อเห็นซูชิก็อยากกินจึงเข้าไปในที่เกิดเหตุและจัดการกินซูชิซึ่งเป็นหลักฐานเข้าไป เมื่อโอกาสะ โมโมะ สารวัตรหญิงผู้เป็นหัวหน้าทีมสืบสวนได้เห็นเขาก็สั่งให้จับตัวไปที่โรงพักเนื่องจากเขาได้กินหลักฐานในที่เกิดเหตุไป

ทั้งทาคาโนะ เรียวสุเกะและเคียวโกะจึงถูกนำตัวไปที่โรงพัก เมื่อไปถึงที่นั่นก็ได้พบกับหัวหน้ายามาอุจิ ซึ่งก็รู้จักกับทาคาโนะ และได้เรียกทาคาโนะว่า “คุยตั้ง” เนื่องจากการกินเก่งของเขาเป็นที่เลื่องลือกันทั่วไป เมื่อหัวหน้าได้ทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้นจึงอนุญาตให้คุยตั้ง เข้ามาช่วยในการสืบสวนคดี แต่โอกาสะ โมโมะไม่เห็นด้วย แต่เมื่อหัวหน้าสั่งก็ทำตาม ทั้งหมดจึงได้ไปช่วยกันสืบคดีจนสามารถจับคนร้ายได้ในที่สุด

ต่อมาหลังจากนั้นก็เกิดคดีฆาตกรรมที่เกี่ยวกับอาหารเกิดขึ้นอีกครั้งนี้เป็นอาหารจีน เป็นการฆาตกรรมชาวจีนเจ้าของร้านอาหาร โดยอาหารที่ผู้ตายกินก่อนที่จะถูกฆาตกรรมคือ “เต้าหู้ผัดซอส

เสถียร” คุณตั้ง จึงช่วยสืบคดีโดยการออกไปชิม เค้าผู้มัดข้อเสถียรในทุกวันนี้มีชายในไซนา ทาวันแต่ก็ไม่เจอ อีกด้านหนึ่งเรียวยุสะและเคียวโกะได้รับการขอความช่วยเหลือจากอิการาชิให้ ช่วยดูแลลูกชายของผู้ตาย ฮาจิเมะก็ได้มาที่สำนักงานอีกครั้งเพื่อให้ช่วยหาแมวของเขาอีกแต่ ปรากฏว่าแมวของเขาอยู่ที่สำนักงานนี้เอง เขาจึงนำแมวลับบ้าน แต่ระหว่างที่เดินออกมาจาก สำนักงานเขาก็ถูกผู้ร้ายลักพาตัวจับโดยคิดว่าเขาเป็นลูกชายของผู้ตาย เรียวยุสะที่เดินตาม ออกมาเห็นเหตุการณ์พอดีเลยถูกจับไปด้วย เมื่อถูกจับไปแล้วคนร้ายก็รู้ว่าเด็กที่จับมานั้นผิดคนจึง ปล่อยตัวฮาจิเมะออกมาเพื่อให้ไปบอกกับลูกของผู้ตายให้ไปพบ โดยจับเรียวยุสะเป็นตัวประกัน แทน

หลังจากที่ถูกปล่อยตัวออกมาฮาจิเมะก็ไปบอกกับเคียวโกะและคุณตั้ง และตำรวจ เมื่อได้ ทราบเรื่องจึงส่งให้ลูกของผู้ตายไปพบตามที่นัดหมายไว้โดยมีตำรวจติดตามไปแอบซุ่มอยู่ ใน ขณะเดียวกันคุณตั้ง ฮาจิเมะและเคียวโกะก็ช่วยกันออกตามหาเรียวยุสะ จนในที่สุดก็เจอโดยที่ที่ เรียวยุสะถูกขังอยู่นั้นเป็นที่อยู่ของคนร้าย เมื่อช่วยเรียวยุสะได้แล้วและกำลังจะหนีคนร้ายก็เข้า มา จึงเกิดการต่อสู้กัน สุดท้ายคนร้ายก็แพ้และโดนจับได้

หลังจากที่ช่วยคดีของตำรวจหลายคนคดีทำให้ชื่อเสียงของคุณตั้ง และสำนักงานนักสืบโฮล์ม เป็นที่รู้จัก จนวันหนึ่งมีรายการเกมโชว์ตอบปัญหาเกี่ยวกับอาหารได้มาเชิญให้ไปร่วมรายการคุณ ตั้ง และเรียวยุสะจึงไปร่วมรายการโดยมีเคียวโกะและฮาจิเมะตามไปให้กำลังใจ เมื่อไปถึงที่ สตูดิโอถ่ายทำ เรียวยุสะก็ได้พบกับรุ่นน้องของเขาที่ทำหน้าที่ในการจัดอาหารที่ใช้ในรายการ ซึ่ง ในรายการวันนี้ได้มีแขกรับเชิญคือ มาตามรัน ผู้เชี่ยวชาญเรื่องไวน์มาร่วมรายการด้วย โดยที่มา ตามรันนั้นใส่เครื่องประดับมามากมาย โดยเฉพาะเพชรเม็ดโตที่เธอใส่อยู่นั้นเธอได้บอกกับผู้ชม และทีมงานในสตูดิโอทุกคนว่าเธอได้ทำประกันเอาไว้ในวงเงินที่สูง รายการก็เริ่มถ่ายทำกัน พิธีกร ได้ถามคำถามเกี่ยวกับอาหารหลายคำถามและได้ชิมอาหารให้ผู้ชมดู แต่แล้วก็สั่งให้หยุดถ่าย เนื่องจากอาหารที่นำมาให้ชิมนั้นมีรสชาติที่แปลกจึงเรียกคนดูแลที่จัดอาหารมาต่อว่า เธอก็ขอโทษ ที่ทำเช่นนั้นเพื่อให้อาหารดูน่ารับประทาน จากนั้นจึงถ่ายทำกันต่อ แล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็ เกิดขึ้นเมื่อพิธีกรชิมอาหารแล้วเกิดอาการแพ้ Buckwheat อย่างรุนแรงทำให้ต้องหยุดการถ่ายทำ ประกอบกับมาตามรันก็โวยวายขึ้นมาว่าเพชรของเธอหายไปและบอกว่าคนที่เป็นผู้ดูแลจัดอาหาร ในรายการเป็นคนขโมยไปทำให้ต้องมีการตรวจค้นทุกคนอย่างละเอียด

คุณตั้ง ได้ช่วยเหลือในการหาสาเหตุของอาการแพ้ Buckwheat อย่างรุนแรงของพิธีกรว่า มาจากอาหารจานไหนที่ใช้ในรายการ โดยคนที่เป็นผู้ดูแลอาหารบอกว่าเธอทราบเรื่องอาการแพ้ Buckwheat ของพิธีกรดีและได้ระมัดระวังอย่างมากไม่มีทางที่จะมี Buckwheat ในอาหารแน่นอน คุณตั้ง จึงชิมอาหารทุกจานจนพบ Buckwheat ในซอสของ สเต็กซึ่งคนที่เอามาใส่คือมาตามรัน

นอกจากนี้มาตามรันยังเอาเพชรของเธอไปซ่อนไว้ในแก้วเบียร์เพื่อที่จะใส่ร้ายว่าเพชรของเธอถูกขโมยเพื่อจะเอาเงินประกันเพราะตอนนี้เธอกำลังแย่งเพราะไม่มีเงิน คุณตั้งก็ได้ช่วยไขคดีได้อีกครั้ง

หลังจากนั้น ในวันหนึ่งที่สำนักงานนักสืบโฮล์มส์ได้มีคุณยายท่านหนึ่งมาที่สำนักงานจ้างให้ช่วยหาหลานชายของเธอที่หายตัวไป และคุณยายก็ขออาศัยอยู่ที่สำนักงานโฮล์มส์จนกว่าจะหาหลานชายเจอ เคียวโกะก็รับงานนี้ไว้และช่วยกันตามหา คุณยายมาอยู่ที่สำนักงานได้ช่วยทำอาหารและสอนให้เคียวโกะทำอาหารเป็นการตอบแทนที่ให้อาศัยอยู่ คุณยายได้เล่าเรื่องของเธอให้เคียวโกะฟังว่าเธอกับคนรักไม่ได้เจอกันมานานแล้ว เคียวโกะเมื่อได้ยินเช่นนั้นก็ช่วยสืบหาจนเจอ แต่จริงๆ แล้วคุณยายโกหกเรื่องของคนรักเพราะคนที่เธออ้างว่าเป็นคนรักของเธอนั้นจริงแล้วเป็นเจ้าของบริษัทเงินกู้ที่หลานชายของคุณยายไปติดหนี้อยู่คุณยายจึงวางแผนที่จะฆ่าเพื่อล้างหนี้ให้กับหลานชาย ขณะเดียวกันคุณตั้ง เรียวสุเกะและฮาจิเมะก็ได้ช่วยหาเบาะแสของหลานชายคุณยายจนเจอว่าหลานชายของคุณยายได้ย้ายไปอยู่โตเกียวแล้ว และที่จริงแล้วคุณยายต้องไปอยู่ที่บ้านสงเคราะห์แต่ไม่ยอมไป เมื่อเคียวโกะทราบเรื่องที่คุณยายวางแผนที่จะฆ่าเจ้าของบริษัทเงินกู้นั้นก็รีบกลับไปเพื่อจะไปห้าม แต่คุณตั้ง ได้ไปถึงที่สำนักงานก่อนแล้วและได้ไปขัดขวางไว้ได้ทัน แต่เขาก็ได้กินผักที่มีพิษที่คุณยายเตรียมไว้โดยคุณยายก็ห้ามไว้ด้วยความตกใจ แต่คุณตั้งก็กินเข้าไปและก็ไม่เป็นไรเพราะรู้ว่ามันไม่มีพิษ สุดท้ายคุณยายก็ไปอาศัยอยู่กับหลานชายที่โตเกียว

วันวาเลนไทน์กำลังจะมาถึง มีเด็กผู้หญิงคนหนึ่งเป็นเพื่อนห้องเดียวกับฮาจิเมะได้มาที่สำนักงานนักสืบโฮล์มส์เพื่อให้ช่วยสืบว่าเด็กนักเรียนชายมัธยมปลายคนหนึ่งที่เขาแอบชอบมีแฟนหรือยัง ซึ่งเคียวโกะและเรียวสุเกะก็ตอบตกลง เรียวสุเกะและฮาจิเมะได้ไปตักดูเด็กนักเรียนมัธยมปลายคนนั้นและสะกดรอยตามไปแต่โดนจับได้ จึงไปขอโทษเด็กผู้หญิงคนนั้นที่ไม่สามารถสืบให้ได้สำเร็จ เคียวโกะจึงเสนอการทำช็อคโกแลตวาเลนไทน์ให้แทน ส่วนทางด้านของคุณตั้ง นั้นเกิดมีเหตุฆาตกรรมPatisserie เกิดขึ้นโดยในที่เกิดเหตุจะพบเค้กช็อคโกแลตวางอยู่ คุณตั้งจึงพยายามไปหาเด็กที่มีรสชาติเหมือนเค้กในที่เกิดเหตุในทุกๆร้านแต่ก็ไม่เจอจนนึกได้ว่าขนมเค้กในที่เกิดเหตุมีรอยเหมือนมาตรวัดในหม้อหุงข้าวอยู่จึงลองไปทำที่สำนักงานเมื่อทำออกมาก็เหมือนกับเค้กในที่เกิดเหตุจึงแน่ใจและไปสืบดู จนพบว่าฆาตกรเป็นนักเรียนที่เรียนทำขนมเค้กที่เดียวกับผู้ตายทั้งหมดโดยสาเหตุที่ฆ่าเพราะว่าผู้ตายทั้งหมดจำหน้าเขาไม่ได้แม้ว่าจะเรียนมาด้วยกันก็ตาม

หลังจากคดีคลี่คลายคดีมาหลายคดีทุกคนในสำนักงานนักสืบโฮล์มส์ก็ได้ออกไปฉลองกันรวมทั้งฮาจิเมะด้วย ในขณะที่กำลังกินอาหารกันอย่างสนุกสนานได้มีชายคนหนึ่งเดินเข้ามาหาคุณตั้ง และบอกว่าให้ช่วยตามหาของสิ่งหนึ่งให้ คุณตั้งก็ตอบตกลง เขาจึงได้ให้ทุกคนไปที่บ้านของเขาเมื่อไปถึง สิ่งที่เขาต้องการให้ตามหาคือ โครโรเกะที่เขาอยากทานก่อนที่จะตายเพราะว่าเขาเป็นมะเร็ง คุณตั้ง และเพื่อนจึงตอบตกลง คุณตั้งและเรียวสุเกะจึงออกตามหาโดยการไปชิมทุกรายที่มี

โคโรเกะชายโดยไม่รู้เลยว่าครั้งนี้จะเกี่ยวพันกับคดีฆาตกรรมเมื่อ 20 ปีก่อน เนื่องจากการพัฒนาพื้นที่ทำให้ร้านต่างๆถูกไล่ที่ไปหมด คุณตั้งพยายามหาร้านนั้น เมื่อคุณตั้งสืบหาโคโรเกะจึงทำให้คนร้ายกลัวว่าจะจับได้จึงสะกดรอยตาม จนในที่สุดทุกคนในทีมก็ได้ช่วยกันหาจนเจออยู่ที่ร้านขายขนมปังร้านหนึ่งจึงได้เจอและพบว่าเจ้าของร้านนั้นเป็นพยานที่เห็นเหตุการณ์การฆาตกรรมจึงต้องหลบซ่อนไปหลายปี ทำให้คนร้ายถูกจับได้

ฮาจิเมะได้มาที่สำนักงานของโฮล์มเป็นประจำ จนวันหนึ่งเขาได้มาและบอกเรื่องวันซุนนุุมผู้ปกครองให้คุณตั้ง เรียวสุเกะและเคียวโกะฟัง เมื่อคุณตั้งได้ฟังและรู้ว่ามีการเลี้ยงอาหารกลางวันด้วยเขาจึงตกลงที่จะไปเป็นเพื่อนเนื่องจากพ่อของเขาไม่อยู่ไปทำงานที่ต่างประเทศ เคียวโกะก็ขอไปด้วย แต่แล้ววันหนึ่งที่โรงเรียนของฮาจิเมะก็เกิดเรื่องขึ้นเมื่อแปลงผักของโรงเรียนถูกรื้อ เป็นที่กังวลของครูและนักเรียน คิดว่าเป็นฝีมือของ “ผีเสื้อตาย” เพราะเด็กๆไม่ยอมกินอาหารให้หมด ฮาจิเมะจึงอาสาสืบให้ คืนนั้นฮาจิเมะและเรียวสุเกะจึงไปที่โรงเรียนเพื่อสืบหาความจริงแต่ด้วยความกลัวผีทั้งคู่จึงสืบไม่ได้ คุณตั้งจึงช่วยสืบโดยไปดูที่แปลงผักของโรงเรียนที่ครูปลูกไว้ โดยครูบอกว่าทำไมไม่รู้ผักถึงเหี่ยวเฉาตายหมดสงสัยว่าจะใส่ปุ๋ยไม่พอ คุณตั้ง จึงหยิบดินขึ้นมาชิมดูก็รู้สึกว่ามันแปลก ฮาจิเมะพยายามที่จะสืบหาคนร้ายให้ได้จึงกลับไปโรงเรียนอีกครั้งเพื่อจับคนร้าย คุณตั้ง ก็ได้ตามไป ทั้งคู่ได้เจอกับคนร้ายและต่อสู้กันจนจับคนร้ายได้ สาเหตุเพราะคนร้ายพยายามที่จะมาหาเพชรที่ถูกซ่อนอยู่ในโรงเรียนซึ่งได้ซ่อนไว้ตั้งแต่เมื่อ 2 ปีก่อนนั่นเอง

หลังจากนั้นก็เกิดเหตุการณ์ฆาตกรรมขึ้นอีก คราวนี้เป็นเหตุฆาตกรรมที่ผู้ตายก่อนตายได้ไปกินโอโคโนมียากิโดยที่คุณตั้ง ก็ได้ไปสืบหาร้านที่ผู้ตายไปกินจนพบ แต่ทางตำรวจกลับบอกว่าฆาตกรคือ ภรรยาของผู้ตายเอง คุณตั้ง และเรียวสุเกะจึงไปดูที่บ้านของผู้ตายเพื่อดูว่ามีแบ่งที่ใช้ทำโอโคโนมียากิซึ่งเหมือนกับที่ติดอยู่ที่เสื้อผู้ตายหรือไม่ แต่ไม่พบ ในขณะเดียวกันก็มีเจ้าหน้าที่จากหน่วยปราบปรามยาเสพติดเข้ามาสืบคดีด้วย คุณตั้ง และเพื่อนพยายามหาแบ่งที่ใช้ทำโอโคโนมียากิ แต่ก็ไม่ได้ชนิดที่ต้องการเพราะแบ่งที่เขาต้องการนั้นเป็นชนิดที่หายาก ขณะเดียวกันเจ้าหน้าที่ที่มาจากหน่วยปราบปรามยาเสพติดก็พยายามพูดให้เรียวสุเกะและเคียวโกะสงสัยในตัวของคุณตั้ง และให้ทั้งคู่หลอกเขามาหาที่โกดังเก็บสินค้า เมื่อทั้งสามคนไปถึงจึงรู้ว่าถูกหลอกจึงหาทางออกไปจากโกดังให้ได้เพราะในโกดังนั้นมีระเบิดอยู่ แล้วคุณตั้ง ก็ได้พบกับแบ่งที่เขาตามหาแต่เขาก็ต้องพบว่าในกระสอบแบ่งนั้นมียาเสพติดซุกซ่อนอยู่

เมื่อทั้งสามคนสามารถรอดออกมาจากโกดังได้ คุณตั้งก็รีบนำเอาระเบิดไปโยนทิ้งลงทะเล แต่โชคร้ายที่เขาพลัดตกลงไปพร้อมกับระเบิด และระเบิดก็ทำงานพอดี ทุกคนตกใจมากพยายามเรียกชื่อของเขาแต่ไม่มีการตอบรับใดๆ โอกาตะ โมโมได้ให้ทีมดำน้ำลงไปหาแต่ไม่พบ

หลายวันผ่านไป คุณตั้งก็ยังไม่กลับมา ทุกคนตกอยู่ในอาการเศร้า ด้วยความบังเอิญฮาจิเมะได้ไปพบคุณตั้งเดินอยู่ จึงเข้าไปทักแต่กลับเห็นว่าเขาจำฮาจิเมะไม่ได้และบอกด้วยว่าเขาไม่ใช่

คุยตั้งแล้วเดินจากไป ฮาจิเมะจึงรีบไปที่สำนักงานนักสืบโฮล์มเพื่อบอกให้ทุกคนรู้ ทุกคนดีใจมาก เมื่อได้ยินข่าว เรียวสุเกะที่กำลังตามหาเจ้าหน้าที่จากหน่วยปราบปรามยาเสพติดอยู่นั้นก็บังเอิญได้เจอจึงสะกดรอยตามไปจนถึงผับแห่งหนึ่งโดยที่ไม่รู้เลยว่าเป็นที่อยู่ของคุยตั้ง เจ้าหน้าที่ปราบปรามยาเสพติดคนนั้นแท้จริงแล้วเป็นพวกเดียวกับพวกค้ายาเสพติดนั่นเอง

หลังจากที่ทุกคนรู้ว่าคุยตั้งความจำเสื่อมจึงพยายามหาทางฟื้นความจำของคุยตั้งฮาจิเมะจึงพาคุยตั้งมาที่สำนักงานเพื่อที่เขาจะได้จำได้ แต่ก็ไม่เป็นผล เคียวโกะที่ได้ทำข้าวปั้นเอาไว้จึงมอบให้เขาเอาไปกินเมื่อตอนหิว เขาก็รับมา เมื่อกลับมาที่พักคุยตั้งก็ลองเปิดห่อข้าวปั้นแล้วลองกินไปหนึ่งคำเมื่อเขาได้กินข้าวปั้นของเคียวโกะก็ทำให้ความจำของเขากลับมา เขาก็กลับไปสำนักงานนักสืบโฮล์มเพื่อบอกทุกคน ทุกคนดีใจมากแต่เพื่อไม่ให้ความแตกจึงให้คุยตั้งแกล้งว่าจำไม่ได้เพื่อไปสืบข้อมูลเกี่ยวกับการขนยาเสพติด ซึ่งเขาก็ได้ข้อมูลมา

หลังจากได้ข้อมูลเกี่ยวกับการขนยาเสพติดแล้วคุยตั้ง เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะก็ไปยังสถานที่นั้น ซึ่งเป็นการจัดงานบุฟเฟ่ต์อาหารจีนบนเรือนั่นเอง เมื่อไปถึงก็ได้พบกับเจ้าหน้าที่จากหน่วยปราบปรามยาเสพติดที่เป็นพวกเดียวกับพวกค้ายาเสพติดจึงเกิดการประจันหน้ากันแต่คุยตั้งกับเรียวสุเกะได้พูดกับเขาจนกลับใจได้ คุยตั้งและเรียวสุเกะจึงปลอมตัวเข้าไปในงานเลี้ยงและได้เจอกับคนร้าย และได้ไล่ล่าคนร้าย จนเกิดการต่อสู้ขึ้นในที่สุดคนร้ายก็ถูกจับได้การขนยาเสพติดก็ถูกขัดขวางไว้ได้

หลังจากที่สามารถจับคนร้ายได้แล้วคุยตั้งก็ได้รับสารฉบับหนึ่งจากท่านประธานให้ไปพบที่ห้องพักบนเรือ แต่เมื่อไปตามนัดก็พบกับหัวหน้ายามาอุจิแทนโดยหัวหน้ายามาอุจิบอกว่าท่านประธานได้ฝากจดหมายเอาไว้ให้ เมื่อคุยตั้งเปิดดูก็พบว่าท่านประธานมีงานให้เขาไปช่วยที่ฮ่องกงนั่นเอง คุยตั้งจึงออกเดินทางทันที โดยที่ไม่ได้บอกลาเพื่อนๆ แต่เขาได้ส่งจดหมายมาบอกว่าเขาคอนนีอยู่ที่ฮ่องกงแล้ว

ซึ่งหลังจากที่ทาคาโนะ เซยะ เรียวสุเกะ และ เคียวโกะ ร่วมมือกันไขคดีต่างๆ จึงทำให้เรียวสุเกะ และ เคียวโกะ ได้รู้ว่าทาคาโนะ เซยะ คือนักสืบจอมซึ่ยในตำนาน หรืออาซา คุยตั้งอัจฉริยะนักสืบตัวจริงที่สามารถกินได้ทุกอย่างที่ขวางหน้า และทุกเวลาแม้อยู่ในระหว่างการสืบคดีแต่ละคดีถูกคลี่คลายลงได้อย่างง่ายดายก็ด้วยฝีมือและความสามารถทางด้านภาษา และความรู้รอบด้านที่ทาคาโนะ เซยะ ได้จากการออกเดินทางทั่วโลก แต่สิ่งที่ทำให้ เรียวสุเกะ และ เคียวโกะ ออดทิ้งไม่ได้กับความสามารถในการไขคดีของทาคาโนะ เซยะ อีกอย่างหนึ่ง ก็คือการใช้เพียง “ลิ้น” รับรส และ “จมูก” รับกลิ่นจากอาหารที่เขา กำลังจะกินนั่นเอง

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

สำนักงานนักสืบโฮล์มส์ได้รับสารจากท่านประธานว่าจะส่งหัวหน้านักสืบคนใหม่มาที่สำนักงานชื่อว่า ทาคาโนะ เซยะ เมื่อได้รับสารนั้น อิเดมิสึ เคียวโกะ สาวสวยประจำสำนักงานและโนตะ เรียวสุเกะ นักสืบประจำสำนักงาน ได้เฝ้ารอการมาของทาคาโนะ เซยะ ขณะที่รอสำนักงานโฮล์มส์ก็ได้รับการจ้างงานจากเด็กชายคนหนึ่งชื่อ คาเนดะ ฮาจิเมะ ให้ช่วยตามหาแมวให้เขาขณะนั่นเองทาคาโนะ เซยะก็มาถึงที่สำนักงานพร้อมกับอาหารชุดใหญ่

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากที่ทาคาโนะ เซยะมาถึงที่สำนักงานโฮล์มส์ เรียวสุเกะ เคียวโกะและทาคาโนะก็ได้ไปช่วยงานการสืบสวนของตำรวจและพบกับตำรวจหญิงมาดเข้มผู้เอาจริงเอาจังกับงานชื่อว่า โอคาตะ โมโมะ และนักสืบอิกา ราชิ และได้เข้าไปพบกับ หัวหน้ายามาอูจิ ซึ่งหัวหน้ายามาอูจิได้ให้ ทาคาโนะ หรือ คุณตั้งมาช่วยในการสืบคดี ทั้งคุณตั้ง เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะจึงได้เข้ามาช่วยเหลือในการสืบคดีต่างๆที่เกี่ยวกับอาหารหลาย ๆคดี ทั้งคดีฆาตกรรมที่เกี่ยวข้องกับซูชิ คดีฆาตกรรมที่เกี่ยวข้องกับอาหารจีน คดีเพชรหายในรายการแข่งตอบปัญหาเกี่ยวกับอาหาร คดีเกี่ยวกับหม้อไฟใส่ยาพิษ คดีฆาตกรรมวันวาเลนไทน์ คดีตามหาโคโรเกะแห่งความทรงจำ คดีเหตุการณ์ที่โจรไปหาเพชรที่ซ่อนไว้ในโรงเรียน และคดีเกี่ยวกับโอโคโนมียากิซึ่งเป็นคดีที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอีกด้วย

ชั้นภาวะวิกฤติ

คุณตั้ง เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะได้ช่วยการสืบสวนคดีของตำรวจมาหลายคดีจนกระทั่งมีคดีเกี่ยวกับโอโคโนมียากิ ซึ่งคดีดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับการขนยาเสพติดซึ่งขนส่งมาพร้อมกับแป้งที่ทำโอโคโนมียากิ ซึ่งคุณตั้งกำลังสืบหาข้อมูลอยู่และเป็นอุปสรรคต่อคนที่ค้ายาจึงเตรียมที่จะจัดการคุณตั้งและทีม โดยมีตำรวจชื่อว่ายูกิมีส่วนเกี่ยวข้องกับคนค้ายาเสพติดจึงหลอกให้เรียวสุเกะและเคียวโกะสงสัยในตัวคุณตั้ง และหลอกให้พาคุณตั้งไปพบ แต่สุดท้ายกลายเป็นทั้งสามคนนั้นโดนหลอกให้ไปติดกับถูกขังพร้อมระเบิด แต่ในทีนั้นทั้งสามก็ได้พบกับยาเสพติดที่ซ่อนอยู่ในกระสอบแป้ง เมื่อออกมาได้คุณตั้งรีบเอาระเบิดไปโยนทิ้งแต่พลาดตกลงไปด้วยและระเบิดก็ระเบิดทำให้คุณตั้งหายสาบสูญไป หลายวันต่อมาฮาจิเมะไปพบแต่คุณตั้งความจำเสื่อมไปแล้ว เขาบอกว่าเป็นนักเต้นอยู่ที่คลับแห่งหนึ่ง

ชั้นภาวะคลี่คลาย

เมื่อเรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะรู้ว่าคุณตั้งยังไม่ตายแต่ความจำเสื่อมจึงช่วยกันหาวิธีช่วยเหลือ โดยฮาจิเมะได้พาคุณตั้งมาที่สำนักงานเพื่อช่วยให้เขาฟื้นความจำแต่ก็ไม่ได้ช่วยอะไร

เคียวโกะจึงให้ข้าวปั้นแก่คุงิโตะไปกิน เมื่อกลับถึงที่พักคุงิโตะก็ลองหยิบข้าวปั้นมากินทำให้ความทรงจำของเขากลับมา เขารีบไปที่สำนักงานเพื่อบอกทุกคนและทุกคนก็ดีใจมากแต่เพื่อไม่ให้ผิดสังเกตจึงให้กลับไปคลุกเพื่อช่วยสืบหาข้อมูลเกี่ยวกับยาเสพติด

การยุติเรื่องราว

เมื่อกลับไปคลุกเพื่อสืบคดีก็ได้รู้ว่าจะมีการส่งยาเสพติดครั้งใหญ่ คุงิโตะ เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะก็ช่วยกันตามไปจนพบ และได้ต่อสู้กับคนร้าย สุดท้ายคนร้ายก็ถูกจับได้ และทาคาโนะก็ได้รับสารจากท่านประธานให้ไปช่วยงานที่ฮ่องกง

2. แก่นเรื่อง

เรื่องคุงิโตะอัจฉริยะนักสืบเป็นเรื่องราวการสืบสวนคดีในแบบที่แปลกพิสดารด้วยความสามารถในการลึบรสและดมกลิ่นอาหารและความสามารถในการกินของคุงิโตะที่ช่วยให้แก้ไขคดีได้ รวมทั้งการช่วยเหลือกันของสมาชิกของสำนักงานนักสืบโฮล์ม ไม่ว่าจะเป็ เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะ ทุกคนได้ช่วยกันในการไขคดีต่างๆ แสดงให้เห็นการทำงานของทีมที่ทุกคนช่วยเหลือกันจนงานประสบความสำเร็จ เป็นแก่นเรื่องแบบ Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือเพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

(ค)การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่องคุงิโตะ

อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan Season 1)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่น่าเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องคุงิโตะ อัจฉริยะนักสืบ ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง กลุ่ม/สมาชิกของกลุ่มจะเห็นได้ในตอนที่ 2, 6 เช่น การทำงานของคุงิโตะนั้นมีคนที่คอยช่วยเหลือเขา คือ เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะที่ทุกครั้งที่มีคดีเข้ามาให้ทำทุกคนก็จะ ช่วยกันหาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการไขคดี ทุกคนมีความรู้สึกเป็นสมาชิกของกลุ่มเดียวกันและคอยช่วยเหลือกัน ในการสืบข้อมูลของสำนักงานนักสืบโฮล์มนั้นสมาชิกทุกคนในสำนักงานจะช่วยกันเพื่อหาข้อมูลมาประกอบการสืบและแบ่งกันไปช่วยกันสืบ โดยที่ทุกคนช่วยกันอย่างเต็มที่

1.1.2 การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว จะเห็นได้ในตอนที่ 6 และตอนพิเศษ เช่น เคียวโกะได้มอบนามบัตรให้แก่ผู้มาติดต่อให้ช่วยสืบคดี และตอนที่ไปฮ่องกงแล้วมีคนร้าย

ปลอมตัวมาถามหาฮาจิเมะที่สำนักงานโฮล์มที่ฮ่องกงก็ได้ส่งนามบัตรให้เคียวโกะ เพื่อแนะนำตัวเป็นการทำความรู้จักกันของคนญี่ปุ่นเมื่อเจอกันมักจะแลกนามบัตรกันเพื่อเป็นการบอกว่าตนสังกัดไหน ชื่ออะไร มีตำแหน่งอะไร

1.1.3 การตอบแทนบุญคุณ เรื่อง การตอบแทนที่ช่วยเหลือคดี จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น หลังจากที่คุยตั้งและสมาชิกของโฮล์มได้ช่วยเหลือในการทำคดีฆาตกรรมที่เกี่ยวข้องกับซูชิได้ สารวัตรโอกาตะจึงได้ตอบแทนโดนการพาทั้งหมดไปเลี้ยงอาหารมื้อใหญ่เป็นการตอบแทน

1.2 คำนิยมการทำงาน

1.2.1 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน เรื่อง ผู้หญิงทำงานมีตำแหน่งเป็นหัวหน้า บทบาทของผู้หญิงได้เปลี่ยนแปลงไป ในเรื่องนี้จะเห็นได้ชัดถึงเรื่องของบทบาทผู้หญิงที่เปลี่ยนไปมาก จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 2, 3, 5, 9 และตอนพิเศษ ตัวละครหลักคือ สารวัตรโอกาตะที่เป็นผู้หญิงแต่ทำงานเป็นตำรวจและเป็นหัวหน้าอีกด้วย โดยที่มีลูกน้องเป็นผู้ชาย และยังทำหน้าที่อย่างเต็มที่และเข้มแข็ง มีการออกคำสั่งที่เด็ดขาดอีกด้วย

1.2.2 การเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 3, 4, 6, 8, 9 และตอนพิเศษ เช่น สารวัตรหญิงโอกาตะ ที่เอาจริงเอาจังกับการสืบคดีทุกคดีที่เกิดขึ้นโดยไม่ย่อท้อ ไม่ปล่อยให้คนร้ายรอดไปได้ มีการสั่งการที่เด็ดขาดกับลูกน้องเพื่อไม่ให้คนร้ายหลุดไปได้และลงไปในพื้นที่เพื่อตามจับตัวคนร้ายด้วยตัวเอง นอกจากโอกาตะแล้ว คุยตั้งและเพื่อนที่สำนักงานโฮล์มก็เอาจริงเอาจังกับการทำงาน โดยทุกคนช่วยกันทุกครั้งที่เกิดคดี ทั้งการหาข้อมูล การหาเบาะแสต่างๆ จนสามารถไขคดีได้

1.2.3 ความรับผิดชอบ จะเห็นได้ในตอนที่ 3 5 เช่น ในตอนที่สำนักงานนักสืบโฮล์มไปสืบเรื่องของเด็กนักเรียนชายมัธยมปลายว่ามีแฟนหรือยัง แล้วถูกจับได้ เพื่อเป็นการรับผิดชอบจึงขอโทษเด็กผู้หญิงที่มาขอให้ช่วยเหลือและยังชดใช้ด้วยการสอนทำซ็อคโกแลตแทน อีกตอนคือตอนที่คุยตั้งและเรียวกุเกะไปแข่งตอบปัญหาในรายการ เมื่อพิธีกรชิมอาหารแล้วเกิดอาการแพ้อย่างรุนแรงคนที่เป็นผู้ดูแลจัดอาหารในรายการก็ออกมาขอโทษพิธีกรคนนั้นเพื่อเป็นการรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้นแม้ว่าตนจะไม่ได้เป็นคนทำแต่เป็นหน้าที่รับผิดชอบของตนจึงขอโทษ

1.2.4 การทำงานเป็นทีม เรื่อง ช่วยกันหาข้อมูล จะเห็นได้ในตอนที่ 4 7 เช่น ในการสืบทุกครั้งของสำนักงานนักสืบโฮล์มมีการหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานที่รับมา โดยสมาชิกในสำนักงานทั้งคุนตัน เรียวสุเกะ เคียวโกะและฮาจิเมะก็ช่วยกันหา ทั้งหาทางอินเทอร์เน็ตและการลงพื้นที่หาข้อมูลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะช่วยคลี่คลายคดีและงานที่รับมาได้

1.2.5 การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส เห็นได้จากการที่ สารวัตรหญิงนั้นมีอายุที่เด็กกว่านักสืบอิการาชิตที่ทำงานมานานแต่เป็นลูกน้องของเธอจะเห็นได้ใน

ตอนที่ 1 เห็นได้จากการที่เวลาทำงานสับสนแล้ว อิการาชิมักทำงานช้าหรือไม่ทันเธอแล้วเธอจะถามเขาว่าทำงานเป็นนักสืบมานานเท่าไรแล้ว แล้วอิการาชิมักตอบว่า ทำมาก็เท่ากับอายุของสารวัตร แสดงให้เห็นว่าการอยู่ในตำแหน่งนั้นไม่ได้เน้นอาวุโสเป็นสำคัญแล้วแต่จะดูที่ความสามารถมากกว่า

1.3 ค่านิยมเรื่องครอบครัว ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 การเรียนพิเศษ จะเห็นได้ในตอนที่ 4 เช่น ฮาจิเมะที่ยังเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถมอยู่ หลังเลิกเรียนจึงต้องไปเรียนพิเศษ

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.9 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนา ดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การตอบแทนบุญคุณ การตอบแทนที่ช่วยเหลือคดี(ตอนที่1) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มกลุ่ม/สมาชิกของกลุ่ม(ตอนที่2) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการช่วยเหลือกันของกลุ่ม(ตอนที่5) รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน(ตอนที่6,พิเศษ)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 15 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานมีตำแหน่งเป็นหัวหน้า(ตอนที่1,2,3,5,9และตอนพิเศษ) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่3,4,6,8,9และตอนพิเศษ) ความรับผิดชอบ(ตอนที่3) การทำงานเป็นทีม การช่วยกันหาข้อมูล(ตอนที่4,7)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ การเรียนพิเศษ(ตอนที่3)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ การตอบแทนบุญคุณการตอบแทนที่ช่วยเหลือคดี(ตอนที่1) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มกลุ่ม/สมาชิกกลุ่ม(ตอนที่2) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการช่วยเหลือกันของกลุ่ม(ตอนที่5) รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน(ตอนที่6,ตอนพิเศษ) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มสมาชิกของHolmes(ตอนที่6)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 9 ครั้ง ได้แก่ การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(ตอนที่1) บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานมีตำแหน่งเป็นหัวหน้า(ตอนที่2,3) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่3,6,9,พิเศษ) ความรับผิดชอบ(ตอนที่3,5)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 22 ครั้ง ได้แก่ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม เน้นรูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มและการตอบแทนบุญคุณ ด้านการทำงานเน้นการเอาจริงเอาจังกับงานและบทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงเป็นหัวหน้า

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องคุ้ยตั้งอัจฉริยะนักสืบ (Kuitan Season 1)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.9.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [6]	การทำงาน [17]	ครอบครัว	การศึกษา [1]
1. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม/สมาชิกของกลุ่ม(3) 2. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร (2) 3. การตอบแทนบุญคุณ การตอบแทนที่ช่วยเหลือ คดี(1)	1. บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานมีตำแหน่งเป็นหัวหน้า(6) 2. การเอาจริงเอาจังกับงาน(6) 3. ความรับผิดชอบ(2) 4. การทำงานเป็นทีม ช่วยกันหาข้อมูล(2) 5. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(1)	-	1. การเรียนพิเศษ(1)

หมายเหตุ- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมูลค่าดังกล่าว

ตารางที่ 4.9.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 5 ค่านิยมโดยมีการนำเสนอ 17 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องผู้หญิงทำงานมีตำแหน่งเป็นหัวหน้ามีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องกลุ่ม/สมาชิกของกลุ่มมากที่สุด ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านการศึกษาที่มี 1 ค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องการเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน สำหรับค่านิยมด้านครอบครัวนั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องชุด อัจฉริยะนักสืบ ค่านิยมด้านการทำงานมีการนำเสนอมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเกี่ยวกับการทำงานของนักสืบและตำรวจในการสืบสวนคดีต่างๆ ทำให้มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานออกมามากที่สุด รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม เช่น กลุ่ม/สมาชิกของกลุ่ม การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัวและการตอบแทนที่ช่วยเหลือคดี ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านการศึกษา คือ การเรียนพิเศษเพราะสมาชิกของสำนักงานโศล์มคนหนึ่งเป็นเด็กนักเรียนชั้นประถม จึงมีการนำเสนอให้เห็นถึงกิจวัตรของเด็กนักเรียนที่ต้องไปเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน ในส่วนของค่านิยมด้านครอบครัวนั้นไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการสืบสวนคดีต่างๆและตัวละครหลักส่วนใหญ่เป็นวัยหนุ่มสาวที่ทำงาน จึงทำให้ค่านิยมด้านครอบครัวไม่มีการนำเสนอที่ชัดเจน

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่างๆนั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวน 21 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 5 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 15 ครั้ง ค่านิยมด้านการศึกษาจำนวน 1 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 15 ครั้งโดยเป็นค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 6 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 9 ครั้งซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมโดยเฉพาะเรื่องการให้นามบัตร กลุ่มและการตอบแทนและค่านิยมด้านการทำงานเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงานและผู้หญิงเป็นหัวหน้าได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 22 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับด้านการทำงานและความสัมพันธ์ในสังคมเป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ยังได้พบว่ามีค่านิยมบางด้านที่เปลี่ยนแปลงไป ตามตารางที่ 4.9.2 ได้แก่ ค่านิยมด้านการทำงาน ในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเดิมนั้นผู้หญิงไม่ค่อยได้ออกมาทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากนักเพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านอยู่บ้านเลี้ยงลูก แต่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการยอมรับและมีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้นและยังมีลูกน้องเป็นผู้ชายอีกด้วยและผู้หญิงที่แต่งงานมีลูกแล้วก็สามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้ และค่านิยมในเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าอาวุโส ซึ่งค่านิยมเดิมนั้นจะดูที่ความอาวุโสเป็นหลักในการอยู่ในตำแหน่งใดขององค์กร แต่ปัจจุบันความอาวุโสไม่ได้เป็นปัจจัยเพียงอย่างเดียวในการอยู่ในตำแหน่งใดแต่ยังให้ความสำคัญกับเรื่องของความสามารถเพิ่มขึ้นมามากขึ้นด้วย

ค่านิยมเดิม [17]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [7]
<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> - การตอบแทนบุญคุณการตอบแทนที่ช่วยเหลือ คดี - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลก นามบัตร <u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - ความผิดชอบ - การทำงานเป็นทีม - การเอาจริงเอาจังกับงาน <u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด <u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> - การเรียนพิเศษ	<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด <u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงาน มีตำแหน่งเป็นหัวหน้า - ให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่า ออาวุโส <u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด <u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

ตารางที่ 4.9.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.10 เรื่องที่ 10 ยอดอัจฉริยะ ไชคตีป่วน (Galileo)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

นักฟิสิกส์อัจฉริยะและยังเป็นรองศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัยด้วยชื่อ “กาลิเลโอ” มีต้นกำเนิดมาจากการที่พวกเขาตั้งคำถามกับการไชคตีแปลก ๆ พิสดารของยูคาวาซึ่งคู่ชานางิ ชุนเป่เพื่อนสนิทสมัยมหาวิทยาลัยที่อยู่กรมตำรวจได้นำคตีแปลก ๆ พวกนี้มาปรึกษาให้ยูคาวาช่วยอยู่เสมอ ๆ ทั้งที่ มีความฉลาดหลักแหลม เก่งในกีฬา รูปร่างสูงโปร่งที่มีเซ็นสีในเรื่องแพชั่น แต่ยูคาวาก็มักจะเข้ากับผู้คนไม่ได้เพราะความคิดแปลกแยก ทำให้ถูกเรียกว่า “เพี้ยน” อยู่เสมอ นี่คคือคาแรคเตอร์ที่มีเสน่ห์ของ ยูคาวา มานาบุ ตัวเอกในละครซีรีส์เรื่องนี้ ในเรื่องเขามีคู่หู คือ ยูสึมิ คาโอรุ ตำรวจสาวสายเลือดใหม่ ที่มีความมุ่งมั่นและมีสัมผัสพิเศษในเรื่องของการตัดสินใจ

ในหมู่บ้านแห่งหนึ่งได้เกิดอุบัติเหตุไฟไหม้ขึ้น ขณะที่พวกวัยรุ่นกำลังเฮฮากันอย่างปกติ แต่จู่ ๆ หนึ่งในแก๊งค์เด็กวัยรุ่นพวกนั้นเกิดไฟลุกไหม้ขึ้นที่ศีรษะ แล้วล้มลงเสียชีวิตในเวลาต่อมา หลังจากนั้นที่นั่นก็เกิดอุบัติเหตุที่แก๊งค์ในถั่งเกิดไฟลุกขึ้นแล้วระเบิดขึ้นมา พวกวัยรุ่นที่เหลือก็บาดเจ็บไปตาม ๆ กัน ทำให้ตำรวจต้องไปขอความช่วยเหลือจากยูคาวา นักฟิสิกส์อัจฉริยะ ซึ่งเป็นรองศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย และยังเป็นเพื่อนกับคู่ชานางิ ชุนเป่ ซึ่งทำงานอยู่ที่กรมตำรวจ โดยคู่ชานางิได้ให้ยูสึมิ คาโอรุไปตามมา ซึ่งในตอนแรกก็ไม่สนใจอะไร แต่เมื่อได้ยินว่าเป็นเรื่องที่เหนือธรรมชาติก็ทำให้ยูคาวารู้สึกว่าน่าสนใจเพราะเขาเชื่อว่าไม่มีอะไรที่หลักวิทยาศาสตร์จะไม่สามารถอธิบายได้ เขาจึงช่วยโดยการไปดูที่เกิดเหตุ และได้ทำการทดลองเพื่อยืนยันความแน่ใจของเขา จนแน่ใจ และสามารถที่จะสืบไปถึงตัวคนร้ายได้ในที่สุดทำให้สามารถที่จะปิดคดีได้

หลังจากคดีไฟไหม้ ต่อมาก็ได้เกิดคดี ที่พบศพของหญิงสาวที่เฝ้าเป็อยแล้วถูกพบที่แมนชั่นในเขตสิ่งนามิ ที่คอของศพมีร่องรอยถูกรัด นอกจากนั้นไม่มีบาดแผลอะไร และไม่มีร่องรอยการต่อสู้ในสถานที่เกิดเหตุด้วย จากการตรวจสอบ ก่อนวันเกิดเหตุ 3 วัน คือวันที่ 22 ในช่วงเช้า นางาสึเกะ ทาเอโกะผู้ตายได้นัดเจอกับน้องสาวที่ร้านกาแฟใกล้ ๆ บ้าน จากผลการชันสูตรศพ พบเศษอาหารในกระเพาะอาหารของผู้ตาย ซึ่งทำให้คาดคะเนเวลาเสียชีวิตของทาเอโกะได้คือวันที่ 22 เวลาบ่ายโมงถึงบ่ายสี่โมง นอกจากนั้นเมื่อตอนแยกกับน้องสาวที่ร้านกาแฟนั้น ทาเอโกะได้บอกไว้ว่า “เดี๋ยวมจะมีคนมาหา” ผู้ต้องหาที่พวกคู่ชานางิตั้งประเด็นสงสัยไว้คนแรกก็คือคุริตะ โนบุฮิโกะซึ่งได้ทิ้งนามบัตรของตัวเองไว้ที่ห้องของทาเอโกะ โดยเขียนไว้ว่า “จะมาหาวันที่ 22 นะครับ”

คุริตะและทาเอโกะเคยเข้าพิธีคู่ตัวกันจากการแนะนำของเจ้านาย ทั้งสองคนไม่ได้คบหากันแต่หลังจากนั้นทาเอโกะได้สมัครทำประกันชีวิตกับ บริษัทของคุริตะ และตอนนี้ก็ยังติดต่อกันอยู่ คุริตะแสดงท่าทีกังวลมากต่อการสอบถามของคาโอรุและยูเกะ โดยให้การว่าได้พบกับทาเอโกะในวันที่ 21 ส่วนวันที่ 22 นั้นตนเองได้อยู่ที่โคมาเอะและจอดรถนอนที่ข้าง ๆ แม่น้ำทามะ ส่วนรถนั้นคือมินิคูเปอร์สีแดง หลังจากนั้น หญิงสาวที่ทำร้านอาหารอยู่ใกล้ ๆ แมนชั่นของผู้ตายยืนยัน

ว่าเห็นรถคันเดิมจอดอยู่เป็นเวลา 2 คันติดต่อกันตั้งแต่ก่อนคืนวันเกิดเหตุ พอทางตำรวจแสดงภาพรถมินิคูเปอร์สีแดงให้ดูก็ได้รับการยืนยันว่าเป็นคันนี้ ครุฑจะจึงถูกบีบให้มอบตัว แต่ครุฑก็ปฏิเสธข้อกล่าวหาโดยตลอด และในเวลานั้นเอง มีจดหมายฉบับหนึ่งถูกส่งมาที่กองบัญชาการ เนื้อความในนั้นสร้างความประหลาดใจให้ทุกคน

เมื่อมีเด็กผู้ชายคนหนึ่งอ้างว่าเขาสามารถเห็นภาพของรถมินิคูเปอร์สีแดงนั้น ตอนที่เขานอนป่วยเป็นไข้อยู่ เขาถอดวิญญาณออกไปทำให้มองเห็นรถคันดังกล่าว พ่อของเขาจึงพาเขาไปออกโทรทัศน์ช่องต่างๆทำให้เป็นที่ฮือฮา ทางตำรวจที่กำลังสืบคดีอยู่จึงสนใจ คาโอรุจึงนำเรื่องนี้ไปปรึกษากับอาจารย์ยูคาว่า เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องเหนือธรรมชาติ แต่อาจารย์ยูคาว่าไม่คิดเช่นนั้น จึงให้คาโอรุพาไปพบเด็กผู้ชายคนนั้นที่บ้านเพื่อไปดูสถานที่ เมื่อไปถึงอาจารย์ยูคาว่าก็สำรวจห้องพักของเด็กซึ่งอยู่ติดกับโรงงาน เขาจึงไปตรวจสอบที่โรงงานเพื่อหาข้อมูลและเมื่อไปสำรวจเขาก็สามารถที่จะประมวลข้อมูลต่างๆได้นำไปสู่การไขคดีนี้ได้ในที่สุดโดยใช้หลักทางวิทยาศาสตร์ในการอธิบายและเป็นการยืนยันความคิดของเขาว่าไม่มีอะไรที่เหนือธรรมชาติที่หลักวิทยาศาสตร์จะไม่สามารถอธิบายได้

หลังจากเรื่องถอดวิญญาณจบลง ก็เกิดเรื่องขึ้นอีกเมื่อยาโยอิญาติของนักศึกษาของอาจารย์ยูคาว่าได้มาปรึกษากับคาโอรุว่าคันซาจิ โทชิยุกิได้หายตัวไปหลังจากออกไปที่บริษัทเมื่อ 5 วันก่อน ซึ่งบริษัทของเขารับซ่อมแซมและดูแลเครื่องมือที่ใช้ในบ้านพักคนชรา วันหนึ่ง ๆจึงอยู่ในรถแวนตระเวนตามที่ต่าง ๆ เป็นส่วนมาก ความเป็นไปได้ที่จะเกิดอุบัติเหตุต่ำ ส่วนเรื่องที่ว่าจะหนีออกจากบ้านนั้นแทบจะเป็นไปไม่ได้ เธอจึงตามไปดูและมีเพียงที่หนึ่งที่เธอติดใจอยู่ คือมีบ้านหลังหนึ่งที่โทชิยุกิแวะไปหลังจากที่ออกจากบ้านพักคนชราที่ฮาจิโองิ คุณยายชื่อทาคาโนะ ฮิเดะที่โทชิยุกิมักจะแวะไปหาบ่อย ๆ ได้เสียชีวิตลงเมื่อหลายวันก่อนหลังจากนั้นก็ไม่ได้ข่าวจากเขาอีกเลย จึงเป็นห่วง คาโอรุจึงตามเธอไปดูโดยดักรอดูอยู่ที่หน้าบ้านหลังนั้นหลายคืนและเห็นว่าตอนเวลาประมาณ 20.00 ของทุกวันทุกคนในบ้านจะออกไปจากบ้าน ด้วยความสงสัยทั้งสองจึงแอบเข้าไปในบ้าน ก็พบว่ามีฝ้ายนัตติดเอาไว้เต็มบ้าน และอยู่ ๆก็มีการสั่นสะเทือนอย่างรุนแรงเกิดขึ้นในบ้านทั้งสองตกใจกลัวนึกว่ามีหลอกจึงวิ่งออกมาจากบ้าน คาโอรุจึงไปบอกกับอาจารย์ยูคาว่า ซึ่งเขาก็สนใจเรื่องนี้และขอให้เธอไปเอาแผนผังที่ดินบริเวณนั้นมาให้เขาดู เมื่อเขาได้ดูแผนผังที่ดินบริเวณนั้นย้อนหลังไปหลายปีเขาก็เข้าใจเรื่องทั้งหมด เขาจึงไปที่บ้านหลังนั้นเพื่อพิสูจน์ การพิสูจน์ของเขาทำให้พบความจริงว่าคันซาจิได้ถูกฆ่าฝังไว้ในบ้านของคุณยายเป็นสาเหตุให้เกิดการสั่นสะเทือนอย่างรุนแรง และทำให้จับคนร้ายที่ฆ่าเขาได้คือเจ้านี่ของหลานชายคุณยายเพราะคันซาจิเข้ามาเห็นตอนที่เขาทำร้ายคุณยายจนหัวใจวายตายจึงถูกฆ่าปิดปาก

ต่อมาเกิดเหตุไม่คาดฝันเมื่อพบศพเด็กสาววัยรุ่นเสียชีวิตอยู่ในสระว่ายน้ำภายในบ้านของตัวเอง จากการดูสภาพศพแล้วสันนิษฐานว่าเสียชีวิตด้วยอาการหัวใจวาย แต่เมื่อคาโอรุได้ดูที่ศพ

อีกครั้งก็พบว่ามียรอยเป็นรอยข้ำอยู่ที่หน้าอกของศพ จึงเกิดความสงสัย จุดที่พนักงานสืบสวนในสำนักงานใหญ่ติดใจคือที่หน้าอกด้านขวามียรอยข้ำสีเทา มีรัศมีใหญ่ประมาณ 10 ซม.อยู่ จากผลการชันสูตรศพ พบว่าเซลล์ของเนื้อส่วนนั้นได้นำไปแล้ว นี่เป็นฆาตกรรมหรืออุบัติเหตุกันแน่ การสืบสวนได้เริ่มขึ้นเมื่อคาโอรูได้นำคดีนี้ไปปรึกษากับอาจารย์ยูคาวา ซึ่งก็สามารถเรียกความสนใจของเขาได้ ทั้งคาโอรูและยูคาวาก็หาข้อมูลเกี่ยวกับโรคหัวใจเพื่อที่จะหาคำอธิบายเกี่ยวกับรอยข้ำที่ปรากฏที่ศพของวัยรุ่นคนนั้น นอกจากนี้ยูคาวายังให้คาโอรูหาคดีที่เกี่ยวกับการเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจที่เกิดขึ้นในช่วงนี้ ซึ่งก็พบสามรายที่คล้ายกันคือมีน้ำเข้ามาเกี่ยวข้อง ขณะเดียวกันก็มีนักศึกษาปริญญาโทคนหนึ่งซึ่งกำลังสนใจและพัฒนาในเรื่องการสร้างอาวุธที่ขึ้นชมในผลงานของอาจารย์ยูคาวาได้มาพบอาจารย์ที่งานสัมมนา ซึ่งคาโอรูก็ได้ไปขอคำปรึกษาจากนักศึกษาคนนั้นบ่อยครั้งโดยที่ไม่รู้ว่าเขาเป็นคนร้ายทำให้คนร้ายรู้ข้อมูลเกี่ยวกับคดีทั้งหมด เมื่อรู้ว่ากำลังจะสืบมาถึงตัวเขา เขาจึงหลอกคาโอรูเพื่อกำจัดทิ้งโดยหลอกให้ที่พักรักษาในโรงแรมหรูแก่คาโอรู และบอกว่าน่าจะไปพักผ่อนเสียบ้าง คาโอรูก็ไป ในขณะที่ยูคาวาก็กำลังพยายามหาคำตอบเกี่ยวกับคดีดังกล่าว โดยขอให้นักศึกษาของเขาช่วยเหลือในการหาข้อมูลจนไปพบกับข้อมูลที่เชื่อมโยงไปถึงนักศึกษาปริญญาโทคนนั้น

ต่อมาได้เกิดคดีประหลาดขึ้นอีกเมื่อมีคนถูกฆาตกรรมในห้องปิดตาย และมีพยานที่เห็นเหตุการณ์บอกว่าเห็นลูกไฟลอยอยู่ในห้องนั้นด้วย คาโอรูจึงไปปรึกษาขอความช่วยเหลือจากยูคาวาอีก ยูคาวาจึงให้คาโอรูพาไปดูที่ห้องที่เกิดเหตุ เพื่อหาข้อมูลหลังจากนั้นก็ไปที่บ้านของผู้ตายได้พบกับภรรยาของผู้ตาย ภรรยาของผู้ตายบอกว่า เมื่อวันที่เกิดเหตุตอนบ่ายสามโมง ยาจิมา ทาดาากิสามีของเธอบอกว่า “จะไปคืนเงินที่ยืมมา” แล้วก็ขับรถออกไป ทาดาโกะภรรยาก็ได้ออกไปข้างนอกและกลับบ้านประมาณสองทุ่ม แต่เมื่อมาถึงก็พบว่าทาดาากิยังไม่กลับมา คืนก่อนหน้านั้น อาคิโสะลูกสาวเห็นทาดาากิอยู่ในโรงงานและมีลูกไฟบินอยู่รอบๆวันรุ่งขึ้น ทาดาโกะคาดว่าจะคอยถึงบ่ายโมง ถ้าทาดาากิยังไม่กลับมาจะไปแจ้งตำรวจ แต่ก่อนจะถึงบ่ายโมงเล็กน้อย ทาดาโกะได้รับโทรศัพท์จากตำรวจ แจ้งว่าพบศพของทาดาากิถูกฆ่ารัดคอตายอยู่ในโรงแรมที่นิฮนบาชิ หลังจากนั้นทั้งยูคาวาและคาโอรูก็กลับมา ลูกสาวของผู้ตายก็ได้มาพบกับคาโอรูเพื่อบอกว่าแม่ของเธอโกหกเพราะเธอเห็นลูกไฟนั้นจริงๆ คาโอรูจึงพาลูกสาวของผู้ตายไปพบกับอาจารย์ยูคาวา ยูคาวาจึงสาธิตลูกไฟแบบต่างๆให้ดูเพื่อจะรู้ว่าลูกไฟนั้นเกิดจากอะไร ทดลองไปเรื่อยแต่ก็ไม่ใช้สักที คาโอรูจึงไปส่งลูกสาวผู้ตายที่บ้านและเห็นมีบ้านหลังเล็กๆอยู่ข้างๆจึงขอเข้าไปดูด้านในก็พบว่ามันเป็นบ้านที่เอาไว้เก็บของมีกระจกสีต่างๆเต็มไปหมดเลย หลังจากนั้นเธอก็ได้ไปพบกับยูคาวาอีกครั้ง ที่สนามฝึกซ้อมยิงธนูเมื่อไปถึงเธอก็เห็นข้อความที่เขียนว่า “1ดอก เข้าเป้า” ซึ่งเธอพยายามนึกว่าเคยเห็นที่ไหนเธอก็นึกออกว่าเคยเห็นที่บ้านหลังเล็กที่บ้านของผู้ตาย เมื่อได้ยิน

ดังนั้นยูคาวาก็รวบรวมความคิดและข้อมูลทั้งหมดที่เขาได้รับมาและสามารถที่จะไขคดีได้ในที่สุด
ว่านี่เป็นการฆาตกรรมไม่ใช่การฆาตกรรมทำให้สามารถปิดคดีได้

อยู่มาวันหนึ่ง ซากากิ โนบุฮิโกะได้บุกรุกเข้าไปในบ้านของโมริซากิ โทชิโอะ ขณะกำลังย่อง
เข้าไปในห้องของโมริซากิ เรมิก็ถูกโมริซากิ ยูมิโกะพบเข้าและยิงด้วยปืนล่าสัตว์เพื่อไล่เขาออกไป
ด้วยความตกใจจึงกระโดดลงมาจากระเบียงห้อง หลบหนีไป ซากากิได้เฝ้าตามเรมิมาตั้งแต่สอง
เดือนก่อน ทั้งยังเขียนจดหมายถึงเรมิอีกหลายฉบับ ซากากิที่เอาแต่หมกตัวอยู่ในห้องยอมรับข้อ
กล่าวหา และนำไปถึงการจับกุมในที่สุด นีดูเหมือนจะเป็นคดีที่ง่าย แต่ปัญหาก็คือแรงจูงใจ
เนื่องจากซากากิอ้างว่าตัวเค้าผูกพันกับโมริซากิ เรมิมาตั้งแต่ 17 ปีก่อน คาโอรุได้ทราบเรื่องจาก
หัวหน้าของเธอเกี่ยวกับคดีนี้ เธอจึงบอกว่าซากากิเป็นเพื่อนในวัยเด็กของเธอเอง จึงถูกถอดออก
จากคดีนี้ แต่เธอก็ยังไม่ละความพยายามในการสืบสวน เธอได้รับโทรศัพท์จากซากากิบอกว่าที่เขา
ไปหาเรมินั้นเป็นเพราะว่าเขาได้รับข้อความจากเรมิให้เขาไปหา ซึ่งข้อความนั้นเขาเห็นในโถแก้วที่
ร้านดูดวงของเขาซึ่งข้อความนั้นลอยอยู่ในน้ำเมื่อเขาเอามือลงจับข้อความก็หายไป เมื่อได้ยิบ
เรื่องราวคาโอรุก็ไปบอกกับยูคาว่า เขาจึงทำการทดลองเพื่อหาว่าทำอย่างไรข้อความจึงลอยอยู่บน
น้ำได้และเขาก็พบในที่สุด หลังจากนั้นคาโอรุก็ได้รับโทรศัพท์จากซากากิอีกครั้งเพื่อให้ไปพบโดย
เขาบอกให้เธอไปคนเดียว คาโอรุก็ตอบตกลงที่จะไปพบแต่ไม่รู้ว่ายูคาว่าตามไป เมื่อเพื่อนของเธอ
เห็นก็นึกว่าเธอผิดสัญญาจึงขังทั้งคู่เอาไว้ ทั้งสองพยายามหาทางออกไปจากที่นั่นโดยยูคาว่าได้ใช้
โทรศัพท์ของคาโอรุโยนขึ้นไปเพื่อส่งข้อความขอความช่วยเหลือซึ่งใช้เวลานานมากกว่าจะส่งได้ จึง
สามารถรอดมาได้

คดีต่อมานั้นเกิดขึ้นกับสิ่งฮาร่าเพื่อนของผู้ช่วยของอาจารย์ยูคาว่าที่เล่าให้เขาฟังว่าเขา
สามารถเห็นเหตุการณ์ก่อนที่จะเกิดจริง โดยสิ่งฮาร่าได้เรียกมิเนะมูระรุ่นน้องมาที่บ้านตนเอง
ขณะที่กำลังทานอาหารกันอย่างมีความสุขกับชิชิโกะภรรยา โทรศัพท์นั้นก็เข้ามาปลายทางคือเซ
โตะ พุยุโกะขู้ของเขานั่นเอง พอสิ่งฮาร่าเปิดม่านออก พุยุโกะปรากฏตัวที่แมนชั่นห้องตรงข้าม โดย
แขวนคออยู่กับท่อแขวนและได้ขู่ว่าตนเองพร้อมจะแขวนคอตายได้ทุกเมื่อ สิ่งฮาร่าพยายาม
เกลี้ยกล่อมว่าอย่าทำอย่างนั้นแต่ก็ไม่เป็นผลเพราะพุยุโกะได้กระโดดลงมาจากคานแขวนคอ
ตนเองไปแล้ว

เมื่อมิเนะมูระเห็นเหตุการณ์จากห้องนั่งเล่น มิเนะมูระเห็นและกระโจนออกไปทันที เมื่อสื่
งฮาร่าเล่าเรื่องให้มิเนะมูระฟัง มิเนะมูระก็รีบออกไปที่แมนชั่นฝั่งตรงข้ามทันทีโดยบอกว่าจะไป
ถามผู้ดูแลแมนชั่น สักครู่ก็มีโทรศัพท์มาจากมิเนะมูระว่าพุยุโกะแขวนคอตายจริง ๆ ทำให้สิ่งฮา
ร่าต้องเล่าเรื่องทั้งหมดให้ชิชิโกะฟัง

วันรุ่งขึ้น โอะตะตำรวจสืบสวนพร้อมรุ่นน้องตำรวจได้ไปสอบถามเรื่องราวจากห้องข้าง ๆ
ห้องสิ่งฮาร่า พบบอกว่าที่แมนชั่นตรงข้ามมีผู้หญิงผูกคอตาย อีสึเกะ โทโมโกะก็ตกใจมาก เพราะ

เมื่อตอนเช้าของสองวันก่อน ลูกสาวเพิ่งจะพูดอะไรแปลก ๆ บอกว่า “เห็นผู้หญิงที่อยู่แมนชั้นตรงข้ามผูกคอตาย”

หลังจากนั้นผู้ช่วยของยูคาวาก็ไปเล่าให้เขาฟัง เมื่อได้ยินก็สนใจจึงไปช่วยดูให้ เขาจึงขอให้คาโอริพาไปดูที่เกิดเหตุ เมื่อเขาไปดูที่เกิดเหตุแล้วก็ได้ไปพบกับภรรยาของสังหาราซึ่งตอนนี้ได้เลิกกับเขาแล้ว หลังจากนั้นยูคาวาก็ได้ไปสอบถามกับคนดูแลตึกว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างเขาก็บอกว่าปกติดี แต่เมื่อยูคาวาถามว่าเกิดเหตุไฟดับหรือไม่คนดูแลก็บอกว่าไม่มี หลังจากนั้นได้ข้อมูลมาก็ไปที่เกิดเหตุอีกครั้ง เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วยูคาวาก็ได้ประมวลข้อมูลต่างๆ ที่ได้มาจนสามารถไขคดีได้

คดีต่อมาเป็นการฆาตกรรมอาจารย์สอนทำอาหาร แต่ที่แปลกก็คือน้องสาวของผู้ตายได้ให้การกับตำรวจว่าเธอเห็นพี่สาวของตัวเองมาที่บ้านก่อนที่เธอจะทราบเรื่อง พี่สาวของเธอเสียชีวิต เมื่อคาโอริไปเล่าให้ยูคาวาฟังเขาก็สนใจและขอให้เธอพาไปที่เกิดเหตุคือที่ห้องของผู้ตายเพื่อไปหาข้อมูล หลังจากนั้นเขาก็กลับมาที่ห้องทดลองของเขาและค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับ teleportation เพราะเขาคิดว่าน่าจะเป็นวิธีเดียวที่น่าจะเป็นไปได้ แต่เมื่อเขาได้ศึกษาข้อมูลแล้วก็คิดว่าไม่น่าจะใช่ จึงกลับไปที่เกิดเหตุอีกครั้งพร้อมกับคาโอริ เพื่อไปหาข้อมูลอีกครั้ง คราวนี้เขาได้จัดห้องให้เหมือนกับตอนเกิดเหตุ เมื่อเขามองออกไปที่หน้าต่างก็เห็นว่ามีผ้าเต็มไปหมดไม่มีทางที่จะมองเห็นข้างนอกได้ จากข้อมูลต่าง ๆ ที่เขาได้มานั้น เขาก็สามารถอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นได้ เขาจึงทำการทดลองโดยให้คาโอริไปที่บ้านนั้นอีกครั้งโดยให้เธอนัดน้องสาวของผู้ตายมาด้วยและให้เธอใส่เสื้อสีแดง สักพักเธอก็ขอตัวไปตามยูคาวา พอเธอออกไปได้ไม่นานยูคาวาก็มาพอดี เขาจึงเขาไปในห้องนั้นแล้วปิดไฟและบอกให้น้องสาวของผู้ตายมองออกไปที่นอกหน้าต่างเธอก็เห็นว่าคาโอริยืนอยู่ด้านนอก แต่เมื่อยูคาวาเปิดประตูออกกลายเป็นเพียงหุ่นที่ใส่เสื้อสีแดงยืนอยู่เท่านั้น ซึ่งคนร้ายก็ใช้วิธีเดียวกัน คือใส่เสื้อสีแดงให้ผู้ตายใส่เป็นประจำและทำที่เป็นเดินกลับบ้านเพื่อให้คนแถวนั้นคิดว่าพี่สาวของเธอกลับมาแล้วแต่คนร้ายไม่รู้ว่ามีคนอยู่ที่บ้าน เมื่อมาถึงก็หยุดยืนและด้วยความตกใจจึงรีบวิ่งหนีไปนั่นจึงทำให้เธอเห็นและนึกว่าเป็นพี่สาวของเธอกลับมา หลังจากนั้นตำรวจก็สามารถจับคนร้ายได้ซึ่งคนร้ายก็คือคนใกล้ชิดของพี่สาวเธอนั่นเอง

ต่อมาเกิดเหตุการณ์ในงานประจำปีของโรงเรียนมัธยมต้นแห่งหนึ่ง หน้ากากแห่งความตายได้ถูกแสดงในงานประจำปีของโรงเรียน โดยนักเรียนมัธยมต้นคนหนึ่งทำขึ้นมาจากพิมพ์อลูมิเนียมที่เขาเจอตอนที่ตกปลาอยู่ “บ่อเฮียวตัน” แล้วจึงเอามาหล่อเป็นรูปพลาสติกชิ้นโซวี อาจารย์คนหนึ่งบอกว่าคล้ายกับหน้าของพี่ชายของเพื่อน พอให้ดูเพื่อนจึงยืนยันว่าเป็นพี่ชายตัวเองจริงๆ จากคำให้การตำรวจได้ไปสืบสวนที่ “บ่อเฮียวตัน” จึงพบกับศพของคากิโมโด้ ซินอิจิที่ได้หายตัวไป

คาโอริได้ไปบอกเรื่องนี้กับยูคาวาเพื่อขอความช่วยเหลือ ซึ่งเขาก็ได้ไปดูที่เกิดเหตุเพื่อเก็บข้อมูล และเมื่อกลับมาที่ห้องทดลองเขาได้ทำการทดลอง เพื่อดูว่าเหตุใดจึงเกิดพิมพ์อลูมิเนียมที่

เหมือนคน เขาได้จำลองเหตุการณ์จนได้คำตอบว่าเกิดจากการระเบิดอย่างรุนแรงทำให้แผ่น
อลูมิเนียมโดนแรงอัดไปกระทบกับหน้าของศพจนกลายเป็นพิมพ์ขึ้นมา ซึ่งเรื่องนี้ได้ไปเชื่อมโยง
กับคดีที่เกิดระเบิดปะทุขึ้นที่ริมฝั่งทะเลไซนั้น อุเมะ ริตสึโกะมาเล่นน้ำกับสามี กำลังนอนบนห่วง
ยางลอยอยู่ จู่ ๆ ก็มีแสงไฟพุ่งขึ้นมาจากในน้ำทำให้เสียชีวิต ซึ่งคดีนี้มีส่วนเกี่ยวข้องกับอาจารย์ที่
เคยสอนยูคาวามา

เมื่อทราบว่าคดีนี้เกี่ยวข้องกับอาจารย์ของตนยูคาวาจึงไปพบกับอาจารย์คิจิม่าอาจารย์
ของเขาเพื่อสอบถามความจริงถึงเรื่องราวที่เกิดขึ้นว่าอาจารย์คิจิม่ามีส่วนรู้เห็นหรือเป็นผู้ที่ลงมือ
หรือไม่ เมื่อไปสอบถามอาจารย์คิจิม่าก็ตอบยูคาวาว่าเขาไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใด ๆ กับเหตุการณ์ที่
เกิดขึ้น หลังจากนั้นไม่นานเลขขาของอาจารย์คิจิม่าก็ได้ฆ่าตัวตายและเขียนจดหมายรับสารภาพว่า
เธอเป็นคนลงมือทำเองทุกอย่าง

เมื่อรู้ว่ายูคาวากำลังจะสืบเรื่องราวมาถึงตนอาจารย์คิจิม่าจึงนัดให้ยูคาวามาพบที่
ห้องทดลองของยูคาวา และได้ปลอมเสียงเป็นยูคาวาโทรไปนัดคาโอรุให้มาพบเช่นกัน ทั้งสอง คน
จึงมาที่ห้องทดลอง แต่เมื่อยูคาวามาถึงก็ได้พบว่าอาจารย์ของเขาได้รอกอยู่แล้วและได้จับคาโอรุมัด
ติดกับระเบิดที่มีความซับซ้อนเอาไว้ อาจารย์ของเขาบอกว่านี่คือการบ้านชิ้นสุดท้ายแล้วก็เดินจาก
ไป ยูคาวาเมื่อเห็นระเบิดก็พยายามรวบรวมสมาธิเพื่อทำการปลดชนวนที่ซับซ้อนของระเบิด โดย
เขาต้องนำเอาความรู้ทั้งหมดที่เขามีโดยเฉพาะเรื่องของฟิสิกส์มาใช้ในการที่จะปลดชนวนแต่พอ
มาถึงการตัดสายไฟซึ่งไม่มีหลักการอะไรที่จะนำมาใช้ได้ จึงอาศัยความสามารถพิเศษของคาโอรุที่
มีสัมผัสพิเศษในเรื่องของการตัดสินใจเลือกตัดสายไฟ ในที่สุดทั้งสองคนก็ช่วยกันจนสามารถปลด
ชนวนได้

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่ม
เรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

คุณานางิ ตำรวจเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยของยูคาวา กำลังจะย้ายหน่วยจึงแนะนำคาโอรุให้
รู้จักกับยูคาวานักฟิสิกส์อัจฉริยะและรองศาสตราจารย์มหาวิทยาลัยผู้ที่เคยช่วยเหลือการสืบสวน
คดีที่เกี่ยวกับเรื่องเหนือธรรมชาติ เพื่อเวลาที่มีคดีเกี่ยวกับเรื่องแปลกๆเหนือธรรมชาติจะได้มาขอ
ความช่วยเหลือได้

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากที่ทำความรู้จักกันแล้ว เมื่อเกิดคดีต่าง ๆ คาโอรุก็ไปขอความช่วยเหลือจากยูคาวาเสมอ เริ่มจากคดีไฟลุกไหม้ท่วมหัวเด็กวัยรุ่น คดีถอดวิญญาณ คดีผีหลอก(แผ่นดินไหว) คดีเห็นเหตุการณ์ก่อนที่จะเกิด คดีคนเห็นผี คดีลูกไฟ คดีพรหมลิขิต “เรมิ” คดีอาวูสงคราม คดีหน้ากากผี จนมาถึงคดีเกี่ยวกับการระเบิดรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับระเบิดกัมมันตภาพรังสีที่มีส่วนโยงไปถึงอาจารย์ของยูคาวา

ขั้นภาวะวิกฤติ

เมื่ออาจารย์ของเขารู้ว่ายูคาวากำลังจะสืบมาถึงตัวเขาจึงนัดให้ยูคาวามาพบที่ห้องทดลองของยูคาวา และได้หลอกให้คาโอรุมาพบด้วยเช่นกันและจับเธอมัดติดกับระเบิดเมื่อยูคาวามาถึงก็พบอาจารย์ของเขาและคาโอรุที่ถูกมัดอยู่กับระเบิด อาจารย์ของเขาบอกว่านี่คือการบ้านชิ้นสุดท้ายและเดินจากไป

ขั้นภาวะคลี่คลาย

เมื่อเห็นคาโอรุที่ติดอยู่กับระเบิดจึงรวบรวมสมาธิเพื่อที่จะแก้ไขภัยที่อาจารย์ของเขาตั้งไว้เพื่อที่จะปลดชนวนระเบิด ที่ซับซ้อนเขาพยายามแก้จนมาถึงด่านสุดท้ายเป็นการตัดสายไฟเพื่อปลดชนวนจึงให้คาโอรุเป็นผู้ตัดสินใจ และสามารถปลดชนวนได้ในที่สุด

การยุติเรื่องราว

คาโอรุและยูคาวาสามารถที่จะช่วยกันปลดชนวนระเบิดได้และรอดมาได้อย่างปลอดภัยหลังจากเหตุการณ์นั้นทั้งยูคาวาและคาโอรุก็กลับไปทำงานของตนตามเดิม

2. แก่นเรื่อง

เป็นแก่นเรื่องที่นำเสนอการสืบสวนคดีที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เหนือธรรมชาติแต่ มีนักฟิสิกส์อัจฉริยะคนหนึ่งที่ยึดหลักว่า ไม่มีปรากฏการณ์ใดที่หลักวิทยาศาสตร์ไม่สามารถอธิบายได้ เขาจึงใช้หลักวิทยาศาสตร์ในการแก้ไขคดีต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งแนวคิดในการแก้ปัญหาของเขานั้นไม่เหมือนใคร เป็นแก่นเรื่องแบบ Idealism Theme คือ แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำการสิ่งต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลประเภทนี้อาจจะเป็นนักปฏิวัติ ผู้ที่มีอุดมการณ์ชาตินิยม เสรีนิยม เป็นนักบวชหรือเป็นศิลปินก็ได้ ซึ่งมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม ตัวละครหลักคือยูคาวาที่ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ไขคดีต่างๆ ที่คนอื่น ๆ มองว่าเป็นเรื่องที่เหนือธรรมชาติ นอกจากนี้ยังมีส่วนของแก่นเรื่องแบบ Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย นั่นคือ การที่ยูคาวามาช่วยสืบสวนคดีนั้นเป็น

เรื่องของความสนใจส่วนตัวในเรื่องที่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเพื่อเป็นการพิสูจน์เรื่องแปลกที่เกิดขึ้นว่าทุกสิ่งสามารถอธิบายด้วยหลักวิทยาศาสตร์ได้ โดยที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์อื่นเป็นพิเศษ

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง ยอดอัจฉริยะ ไชคิตีป่วน (Galileo)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่น่าเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่อง ยอดอัจฉริยะ ไชคิตีป่วน ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยม ญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มทีม จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 4, 5, 9 เช่น ยุคาวาได้ให้นักศึกษารวมทั้งผู้ช่วยของเขาช่วยเหลือในการทำการทดลอง การหาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดี จนสามารถไขคดีได้

1.1.2 รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร จะเห็นได้ในตอนที่ 4, 9 เช่น ตอนที่ยุคาวะได้พบกับนักศึกษาปริญญาโทที่ชื่นชมในตัวเขาเมื่อทำความรู้จักกันยุคาวะก็ยื่นนามบัตรให้ และตอนที่ไปหาข้อมูลเกี่ยวกับคดีฆาตกรรมฟุคุจิม่าที่ทะเลสาบแล้วได้เจอกับคุณลุงที่ดูแลเก็บขยะอยู่แถวนั้นเมื่อคุณลุงถามว่าเป็นใครยุคาวะก็ได้แนะนำตัวพร้อมยื่นนามบัตรให้

1.1.3. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่องเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย เดียวกัน จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น ตอนที่คุซานางิบอกกับคาโอรุว่าจริงแล้ว มีคนที่คอยช่วยเขาไขคดีนั้นคือ เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยเดียวกับเขาคือ อาจารย์ยุคาวะ มานาบุ

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10 เช่น การทำงานของคาโอรุที่แม้ว่าจะเป็นเด็กใหม่แต่ก็มีความเอาจริงเอาจังมากที่จะจับคนร้ายให้ได้ เช่น การที่ค้นหาใบหน้าของคนร้ายที่มีเป็นหมื่นๆ หน้าแต่เธอก็ไม่ยอมหยุดหาจนหาเจอ หรือตอนที่รุ่นพี่ของเธอบอกว่าคดีปิดแล้วให้หยุดสืบได้แล้วแต่เธอก็ไม่ยอม ยังคงสืบหาต่อไปจนจับคนร้ายได้

1.2.2 ความมานะพยายาม จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 5, 6, 7 ความพยายามของยุคาวะว่าในการที่จะหาคำตอบเกี่ยวกับเรื่องต่างๆที่เกิดขึ้น เช่น การที่ทำการทดลองเรื่องของคดีไฟลุกไหม้ท่วมหัวซึ่งเขาใช้ความพยายามถึง 42 ครั้งถึงจะได้คำตอบเกี่ยวกับวิธีที่คนร้ายใช้ในการยิงเลเซอร์

1.2.3 ความมานะพยายามความมุ่งมั่น จะเห็นได้ในตอนที่ 3, 6, 8, 9 เช่น ยุคาวะที่มีความมุ่งมั่นที่จะไขปริศนาทุกคดีที่คาโอรุมาขอให้ช่วยโดยการที่จะหาข้อมูลและนำมาทำการทดลองจนได้คำตอบแม้ว่าบางครั้งต้องใช้เวลา นาน ต้องค้นคว้าข้อมูลจากหลายแหล่งและต้องทำการทดลองหลายครั้งก็ตาม แต่เขาก็ไม่หยุดจนกว่าจะไขปริศนานั้นได้ด้วยหลักวิทยาศาสตร์

1.2.4 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การช่วยเหลือกัน จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 3, 4, 7 เช่น ในการไขปริศนาทุกครั้ง ยุคาวะและลูกศิษย์ของเขาก็ได้ช่วยเหลือคาโอรุในการทำการทดลอง เพื่อที่จะหาคำตอบต่อปรากฏการณ์ที่แปลกเหนือธรรมชาติที่เกิดขึ้นในคดีต่างๆที่คาโอรุมาขอให้ ช่วย ทั้งการหาข้อมูลและการทำการทดลอง

1.2.5 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน เรื่อง ผู้หญิงทำงานนอกบ้าน จะเห็นได้ใน ตอนที่ตอนที่ 1 แสดงให้เห็นถึงคาโอรุที่ทำงานเป็นตำรวจและคุณหมอแพทย์ชันสูตรชื่อว่าโจโนะอูจิ

1.2.6 การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโสจะเห็นได้ในตอนที่ 4 แสดงถึงการที่ยุคาวะมีผู้ช่วยที่มีอายุมากกว่า เพราะยุคาวะมีความสามารถที่มากกว่าจึงได้ เป็นที่ยอมรับ

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัวไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษาไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.10 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมใน ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มี การนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนา ดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มทีม (ตอนที่ 4,5,9) รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร (ตอนที่ 4,9) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการช่วยเหลือกัน (ตอนที่ 10)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 21 ครั้ง ได้แก่ การทำงานเป็นทีม (ตอนที่ 1) บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้าน (ตอนที่ 1) ความมานะพยายาม (ตอนที่ 1,5,6,7) การเอาจริงเอาจังกับงาน (ตอนที่ 1,2,4,5,6,8,9,10) การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกัน (ตอนที่ 1,3,4,7) ความมานะพยายามความมุ่งมั่นอดทน (ตอนที่ 3,6,8,9)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 3 ครั้ง ได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย (ตอนที่ 1) รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร (ตอนที่ 9) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการช่วยเหลือกัน (ตอนที่ 10)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 11 ครั้ง ได้แก่ ความมานะพยายาม (ตอนที่ 1,6) การเอาจริงเอาจังกับงาน (ตอนที่ 1,4,5,8,9,10) การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกัน (ตอนที่ 1,4)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 17 ครั้ง ด้านความสัมพันธ์ในสังคมในเรื่องการให้นามบัตร ด้านการทำงานนั้น การเอาจริงเอาจังกับงาน ความมานะพยายามและการช่วยเหลือกัน

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องยอดอัจฉริยะ ไชคตีปวน (Galileo)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.10.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [7]	การทำงาน [22]	ครอบครัว [0]	การศึกษา [0]
1. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มทีม (4)	1. การเอาจริงเอาจังกับงาน (8)	-	-
2. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกนามบัตร (2)	2. ความมานะพยายาม(4)		
3. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย(1)	3. ความมุ่งมั่น อดทน(4)		
	4. การทำงานเป็นทีม_การช่วยเหลือกัน(4)		
	5. บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้าน(1)		
	6. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(1)		

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอมูลค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.10.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 6 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 22 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงาน มีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องทีมมากที่สุด สำหรับค่านิยมด้านครอบครัว และ ค่านิยมด้านการศึกษาไม่นับปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง ยอดอัจริยะ ไซคีปีวอน ค่านิยมด้านการทำงานมีการนำเสนอมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเกี่ยวกับการทำงานของตำรวจในการสืบสวนคดีต่างๆและการร่วมมือกันระหว่างตำรวจกับนักฟิสิกส์ ทำให้มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานออกมามากที่สุด รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม เช่น ทีม การแนะนำตัวพร้อมกับให้นามบัตร เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยและรุ่นพี่รุ่นน้อง ส่วนค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับการสืบสวนคดีต่างๆและตัวละครหลักส่วนใหญ่เป็นวัยรุ่นสาวที่ทำงานจึงทำให้ค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาไม่มีการนำเสนอที่ชัดเจน

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่างๆนั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละคร มากกว่าบทสนทนา โดยมีการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวน 28 ครั้งและการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 14 ครั้ง และนำเสนอพร้อมกันทั้งสองลักษณะ 17 ครั้ง

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

จากการศึกษาพบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ยังมีการนำเสนอค่านิยมบางด้านที่เปลี่ยนแปลงไปตามตารางที่ 4.10.2 ได้แก่ ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่อง บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเดิมนั้นผู้หญิงไม่ค่อยได้ออกมาทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากนักเพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านอยู่บ้านเลี้ยงลูก แต่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการยอมรับและมีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้นและยังมีลูกน้องเป็นผู้ชายอีกด้วยและผู้หญิงที่แต่งงานมีลูกแล้วก็สามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้และค่านิยมในเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าอายุ ซึ่งค่านิยมเดิมนั้นจะดูที่ความอาวุโสเป็นหลักในการอยู่ในตำแหน่งใดขององค์กรแต่ปัจจุบันความอาวุโสไม่ได้เป็นปัจจัยเพียงอย่างเดียวในการอยู่ในตำแหน่งใด แต่ยังให้ความสำคัญกับเรื่องของความสามารถเพิ่มขึ้นมากด้วย

ค่านิยมเดิม [27]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [2]
<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> - ความเป็นกลุ่มและสำนึกต่อกลุ่ม - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยน นามบัตร	<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด
<u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - ความมานะพยายาม - ความเอาใจจริงเอาใจกับงาน - การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกัน - ความมุ่งมั่น อดทน	<u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิง ทำงานนอกบ้าน - การให้ความสำคัญกับความสามารถ มากกว่าความอาวุโส
<u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด	<u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด
<u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด	<u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

ตารางที่ 4.10.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.11 เรื่องที่ 11 รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango Season 1)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

เรื่องราวของนักเรียนมัธยมปลายหนุ่ม 4 คน ซึ่งแต่ละคนล้วนแต่เป็นลูกชายของมหาเศรษฐีระดับชั้นนำของประเทศหรือเรียกกันว่า F4 ซึ่งมักทำอะไรโดยใช้อำนาจตามใจชอบ โดยที่แม้แต่อาจารย์ยังไม่กล้าขวาง กับสาวน้อยมัธยมปลายที่มาจากชนชั้นธรรมดาไม่ใช่เศรษฐี แต่ไม่กลัวกับอำนาจของคนเหล่านี้ และกล้าต่อกรด้วย

สาวน้อยมัธยมปลายมาากิโนะ ซึกุชิ ผู้มีฐานะธรรมดาแบบคนทั่วไปของญี่ปุ่น ได้มาเข้าเรียนที่โรงเรียนเอโทคุ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่สอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่โรงเรียนที่เธอมาเข้านี้ไม่ใช่โรงเรียนธรรมดา แต่เป็นโรงเรียนที่ถูกเศรษฐีเท่านั้นจะเข้ามาเรียนกัน ซึ่งนักเรียนในโรงเรียนนี้แต่ละคนจะใช้ของ แบรินด์เนมราคาแพงกันและมีรถราคาแพงมาส่งที่โรงเรียนกันทุกคน โดยโรงเรียนนี้จะมีนักเรียนมัธยมปลาย 4 คนเป็นคนคุม ซึ่งรู้จักกันในนาม F4 ซึ่งมีสมาชิกคือ มิมาซากะ อากิระ ซึ่งเป็นลูกชายของหัวหน้าแก๊งค์ขบวนการใต้ดินที่ใหญ่มาก ซึ่งมีนิสัยชอบผู้หญิงที่มีอายุมากกว่าตนกว่า 10 ปี , นิชิคะโด โซจิโร่ เป็นลูกชายและผู้สืบทอดโรงเรียนสอนชงชาชื่อดัง มีนิสัยเป็นเพลย์บอย , ฮานาซาวะ รุอิ เป็นทายาทบริษัทยักษ์ใหญ่ของญี่ปุ่น มีนิสัยดูแล้วค่อนข้างเย็นชาเป็นคนพูดน้อย และสุดท้ายโดเมียวจิ ซึคาสะ เป็นลูกชายของบริษัทเงินทุนระหว่างประเทศ โดเมียวจิ ซึ่งเป็นบริษัทที่ใหญ่ติดอันดับโลก และเป็นหัวหน้ากลุ่ม F4 ซึ่งมีนิสัยใจร้อน เอาแต่ใจและบ้าอำนาจ โดยกลุ่ม F4 นี้แม้แต่อาจารย์ก็ไม่กล้ายุ่งเกี่ยวข้องรอดด้วย ต้องยอมตามใจให้กลุ่ม F4 สามารถ กำหนดกฎเกณฑ์ในโรงเรียนได้ตามใจชอบ เนื่องจากโรงเรียนนี้ ได้รับเงินบริจาคจากพ่อแม่ของพวกนั้นจำนวนมหาศาล โดยกลุ่ม F4 นี้ถ้ามีใครต่อต้านหรือไม่ชอบหน้าใคร จะเอากระดาษสีแดงที่เขียนว่า From F4 หรือเรียกว่า ใบแดง ไปติดที่ตู้ล็อกเกอร์ของคนๆนั้น แล้วใครก็ตามที่โดนใบแดงนั้น จะถูกนักเรียนทั้งโรงเรียนกลั่นแกล้ง ส่วนใหญ่คนที่โดนจะเป็นผู้ชาย และเมื่อโดนแล้วทุกคนล้วนแล้วแต่ต้องลาออกจากโรงเรียนไป

วันหนึ่งขณะทานข้าวเที่ยงที่โรงอาหาร มาากิโนะ ซึกุชิ ทานข้าวอยู่กับ ซันโจ ซากุราโกะ นักเรียนใหม่ที่เพิ่งย้ายมา ตอนทานข้าวเสร็จ นักเรียนใหม่ได้ทำอาหารหกเลอะรองเท้าของโดเมียวจิ ซึคาสะเพียงนิดหน่อยนักเรียนใหม่จึงขอโทษ แต่โดเมียวจิก็กังโมโห ทำให้ มาากิโนะ ซึกุชิ จนไม่ได้จึงต่อว่าไป โดเมียวจิ จึงเอากล่องข้าวของ มาากิโนะ เททิ้งพื้น ซึ่งเป็นอาหารที่พ่อแม่ตั้งใจทำมาให้มาากิโนะ มาากิโนะโมโหมาก จึงลุกขึ้นเรียกบอกให้ โดเมียวจิหยุดก่อน และได้ต่อว่าโดเมียวจิว่า "ฉันไม่รู้ว่าคุณนวยมาจากไหน แต่ยังไงก็เป็นก่อนที่แบมือขอเงินพ่อแม่อยู่" พร้อมทั้งได้กระโดดชกหน้า โดเมียวจิจนล้มลง และได้ประกาศท้าสู้กับโดเมียวจิ โดยบอกว่าเจอกันได้ที่ไหนก็ได้ทุกเวลา

วันต่อมาขณะที่ มากิโนะ ออกจากบ้านไปโรงเรียน โดเมียวจิ จึงสั่งให้ลูกน้องที่บ้าน ดักจับ มากิโนะไป โดยโบายาสลบ เมื่อมากิโนะฟื้นขึ้นมาได้มาที่บ้าน(คฤหาสน์)ของโดเมียวจิ ถึงกับ ตกใจมากเนื่องจากโดเมียวจิให้คนรับใช้ แต่งหน้า ทำผม เปลี่ยนชุดและใส่เครื่องดับราคาแพงให้ โดยโดเมียวจิได้บอกกับ มากิโนะว่า ทั้งหมดนั้นรวมแล้ว 100 ล้านเยน โดยโดเมียวจิได้พูดดูถูกมากิโนะว่าชอบใช้ใหม่เพราะคนจนๆอย่างเธอคงอ้าปากค้างละซิ ใครๆก็ยอมก้มหัวให้เงินทั้งนั้นแหละ ทำให้มากิโนะโมโหมากและบอกเอาชุดนักเรียนของตนคืนมา จึงเดินออกจากห้องหาชุดเรียนตน แต่ต้องตกใจเนื่องจากบ้านหลังนี้มีมากกว่า 100 ห้องและเมื่อเดินไปถึงชั้นล่างได้เจอกับแม่ของโดเมียวจิ และโดนไล่ออกไปพร้อมทั้งเปลี่ยนเป็นชุดนักเรียนเหมือนเดิม

เมื่อกลับมาที่โรงเรียน มากิโนะ ได้ถูกทุกคนหลุมกลั่นแกล้งทั้ง เอาโต๊ะนักเรียนไปทิ้ง เทน้ำใส่ และทุกครั้งที มากิโนะเครียดจะไปตะโกนระบายอารมณ์ที่ บ้านได้ระเบียงด้านข้างตึกเป็นประจำ โดยไม่รู้เลยว่าตรงนั้นเป็นที่ ฮานาซาวะ รุอิ หนึ่งในสมาชิก F4 ชอบไปนอนประจำ ซึ่ง รุอิเป็นคนครีมน่ารักพอพูดอะไร และมากิโนะรู้สึกชอบ รุอิ ซึ่งต่อมากิโนะก็สนิทกับ รุอิ และรู้ว่า รุอิชอบ โทโด ชิซูกะ เพื่อนที่เป็นนางแบบและอยู่ฝรั่งเศสที่รุอิรู้จักมาตั้งแต่เด็ก และเห็นรุอิชอบนั่งมองภาพโฆษณาของชิซูกะบ่อยๆ และเมื่อมีข่าวมาว่าชิซูกะจะแต่งงานทำให้รุอิซึ้งมาก และทำเหมือนคนหมดอาลัย มากิโนะจึงพูดกับรุอิว่าอย่ายอมแพ้ตัดใจ อะไรง่ายๆ ถ้าชอบกันจริงก็ต้องบอกให้เขารู้ ซึ่งต่อมารุอิได้เดินทางไปต่างประเทศเพื่อไปพอสชิซูกะ

ต่อมาเมื่อโดเมียวจิเห็นว่า มากิโนะ ไม่เหมือนกับผู้หญิงที่ผ่านมา จึงเกิดมีใจให้กับมากิโนะ แต่มากิโนะก็คิดว่า โดเมียวจิ พยายามหลอกแกล้งตน และมากิโนะเองก็ ชอบ รุอิ อยู่มาวันหนึ่งขณะที่โดเมียวจิ นัด(แกมบังคับ)มากิโนะไปเที่ยว แต่ด้วยมากิโนะคิดว่าโดเมียวจิหลอกตนจึงไม่ไป แต่โดเมียวจิที่ไปรอแม้ฝนตกก็ยังรอ มากิโนะ มากิโนะซึ่งไปเที่ยวกับเพื่อนเห็นว่าฝนตกเกิดสะกิดใจ จึงขอกลับก่อน มาอยู่ที่นัดโดเมียวจิเนื่องจากกลัวโดเมียวจิมารอดตากฝน และเมื่อไปถึงก็เจอโดเมียวจิยืนตากฝนอยู่ ทั้งที่เลยเวลานัดมาแล้ว เมื่อโดเมียวจิเห็นมากิโนะจึงเข้ากอดมากิโนะด้วยความหนาวเพราะยืนตากฝนเพื่อรอมากิโนะ หลังจากรู้สึกตัวมากิโนะก็ผลักโดเมียวจิออกไป โดเมียวจิก็ต่อว่ามากิโนะเป็นการใหญ่ที่มาสาย และเพื่อเป็นการขอโทษมากิโนะชวนกันไปหาอะไรอุ่นๆดื่มเพื่อคลายหนาว ขณะที่กำลังขึ้นลิฟต์เพื่อไปที่ร้านนั่นเองลิฟต์ได้ค้าง ทำให้มากิโนะและโดเมียวจิ ติดอยู่ด้วยกันสองคน โดเมียวจิเนื่องจากตากฝนมานานจึงเกิดไม่สบาย มากิโนะจึงต้องดูแลโดเมียวจิที่ใช้ขึ้นสูง และต้องอยู่ด้วยกันจนถึงเช้า ซึ่งโดเมียวจิก็เริ่มมีใจให้มากิโนะ

วันต่อมาโดเมียวจิ จึงประกาศกับทุกคนที่โรงเรียนว่าคบกับ มากิโนะ สั่งห้ามทุกคนกลั่นแกล้งมากิโนะ และในคืนนั้นมากิโนะได้ไปเที่ยวคลับกับเพื่อน และได้เจอ ผู้ชายที่คล้ายกับรุอิ เข้ามาคุยด้วยและได้ถูกมอมเหล้าจนไปตื่นอีกที่โรงแรมโดยไม่รู้สึกรู้สัว พอตตอนเช้าได้มีรูปมากิโนะนอนกับผู้ชายมาติดอยู่ที่โรงเรียนโดเมียวจิ โกรธมาก ไม่ฟังอะไรทั้งสิ้น จนในที่สุด มิมาซากะ อากิระ

และนิชิตะโด โซจิโร่ 2 สมาชิก F4 ต้องช่วยกับสืบหาต้นตอของรูป จนในที่สุดจึงเจอตัวผู้ชายในรูป และเค้นคอ จนรู้ว่าคนที่จ้างมาทำก็คือ ชันโจ ซากุราโกะ นักเรียนใหม่นั้นเอง และในคืนนั้นเอง ชันโจ ซากุราโกะ ได้ให้ลูกน้องจับ มากิโนะไปที่โรงเรียน และเมื่อ โดเมียวจิรู้จากมิมาซากะ อากิระ และนิชิตะโด โซจิโร่ ว่าเรื่องทั้งหมด มากิโนะโดนแก๊ง และทราบว่า มากิโนะโดนจับไปจึงไปที่โรงเรียนตามที่ ชันโจ ซากุราโกะ บอกให้มาคนเดียว และเมื่อ โดเมียวจิมาถึงก็ได้บอกว่ายากช่วย มากิโนะ ให้อยู่เฉยๆห้ามตอบโต้และได้ให้ลูกน้องทำร้าย โดเมียวจิ แต่โดเมียวจิก็ไม่ตอบโต้ใดๆ แม้ว่าจะโดนซ้อมเพื่อช่วยมากิโนะ ทำให้ชันโจ ซากุราโกะ เสียใจมาก ที่โดเมียวจิ ไม่ยอมตอบโต้ เพราะไม่คิดว่าโดเมียวจิ จะรัก มากิโนะ ขนาดนี้ เพราะ ชันโจ ซากุราโกะนั้นชอบ โดเมียวจิมาตั้งแต่เด็กแล้ว แต่สมัยก่อนโดเมียวจิชอบไม่ชอบ จึงไปทำศัลยกรรมมาจนสวย แต่โดเมียวจิก็ไม่สนใจ แถมยังชอบมากิโนะมากอีก จึงได้ให้ลูกน้องปล่อยโดเมียวจิ และตนเองก็เดินหนีออกไป

หลังจากแม่โดเมียวจิ ทราบว่าโดเมียวจิคบกับมากิโนะก็โมโหมากๆบอกให้เลิกกัน แต่ทั้งคู่ไม่ยอม แม่โดเมียวจิจึงหาทางแก๊ง โดยบีบบังคับบริษัทที่พ่อมากิโนะทำให้ ไล่พ่อมากิโนะออก และให้คนไปยึดบ้านมากิโนะ และให้คนไปยึดร้านขายขนมที่มากิโนะทำงานอยู่ และระงับบัตรเครดิตของโดเมียวจิและระงับเงินทั้งหมด จน เมื่อเพื่อนทั้ง 3 คนในกลุ่ม F4 ของ โดเมียวจิรู้ก็หาทางช่วย จนทุกอย่างคลี่คลาย แต่แม่โดเมียวจิก็ยังไม่ยอม จนในที่สุดพี่สาวของโดเมียวจิจึงกลับจากต่างประเทศ มาช่วยโดเมียวจิต่อรองกับแม่โดเมียวจิ ว่าให้ มากิโนะ เข้าประกวด ที่น ออฟ เจแปน TOJ 2005 ซึ่งเป็นการประกวดเพื่อค้นหานักเรียนหญิงอันดับหนึ่งของประเทศ ญี่ปุ่นถ้ามากิโนะชนะเลิศ ขอให้มากิโนะคบกับโดเมียวจิ ซึ่งแม่มากิโนะยอมตกลงเพราะคิดว่ายังไงมากิโนะก็ไม่มีทางชนะ และบอกว่าถ้ามากิโนะแพ้ โดเมียวจิต้อง ไปเรียนต่อบริหารธุรกิจที่อเมริกา และต้องแต่งงานกับคุริมากิ อายาโนะ คู่หมั้นของโดเมียวจิ กลับมาแข่งด้วย ซึ่ง อายาโนะนั้น เป็นคนสวยที่เพียบพร้อมทุกอย่าง ทั้งความงาม และความสามารถ และให้อายาโนะลงแข่งขันด้วย

เมื่อถึงวันประกวด นั้นการแข่งขันมี 4 รอบโดยรอบแรกคือ การแสดงความสามารถพิเศษ โดยให้แสดงความสามารถพิเศษคนละ 1 นาที โดยอายาโนะสามารถผ่านไปได้อย่างสบายๆ ส่วนมากิโนะก็กลุ่มใจอย่างหนักเพราะไม่รู้จะแสดงอะไร จนมานึกได้ตอนพิธีกรรมตาม จึงลากพิธีกรไปที่เวทีด้วย แล้วบอกว่าจะแสดงวิธีการป้องกันตัวจากการโดนทำร้าย โดยได้บอกให้พิธีกรมาจับหลัง แล้วมากิโนะก็แสดงวิธีการป้องกันตัวโดยจับ พิธีกรทุ่ม หลังจากนั้นเมื่อประกาศผลคณะกรรมการให้มากิโนะผ่านเนื่องจากเห็นว่า ผู้หญิงสมัยใหม่ควรรู้จักวิธีการป้องกันตัวด้วย ต่อมาในรอบที่สอง เป็นการประกวดความงาม โดยมีเสื้อผ้ามาให้เลือกบนเวที แล้วเวลาทุกคนแต่งตัว 3 นาที โดยมากิโนะไม่รู้จักเสื้อผ้า แบรินด์เนมบนเวทีเลยจึงต้องจำใจหยิบมั่วไป หลังเวทีขณะมากิโนะเปลือยได้ถูกคนมาแก๊งตัดเสื้อผ้า ของมากิโนะๆ จึงต้องแก้ไขด้วยการตัดเย็บแก้ไขเสื้อผ้าที่เอามาใหม่เอง ซึ่งเมื่อออกไปบนเวทีก็ดูเหมือนจะตรอบแน่แล้ว แต่ก็มีกรรมการคนหนึ่งซึ่งเป็น

กรรมการชื่อดังบอกว่าชุดที่มากิโนะใส่เป็นชุดยอดแฟชั่นที่ตามหามานาน จึงโชคดีผ่านรอบ 2 มาได้โดยผ่านรอบทั้งหมด 5 คน โดยมากิโนะ และ อายาโนะ ผ่านมาได้แต่ ซากุระโกะ ตกรอบ

ในรอบที่สาม เป็นรอบทดสอบความรู้ โดยการกล่าวสุนทรพจน์เป็นภาษาอังกฤษในหัวข้อของสุนทรพจน์คือ "เด็กยากไร้" มีเวลาเตรียมตัว 15 นาที โดยมากิโนะ นั้นอ่อนภาษาอังกฤษ ขณะกำลังร่างสุนทรพจน์เป็นภาษาญี่ปุ่น ซากุระโกะจึงเสนอจะช่วยแปลเป็นภาษาอังกฤษให้ โดยให้เหตุผลว่าอย่างน้อยถ้า มากิโนะชนะ ซากุระโกะก็ยังมีหวังแข่งแย่งโดเมียวจิได้ แต่ถ้าอายาโนะชนะขึ้นคนหมดสิทธิ์ไปด้วย เมื่อถึงเวลาอ่าน อายาโนะสามารถกล่าวสุนทรพจน์ได้อย่างยอดเยี่ยม เมื่อถึงคิวมากิโนะ ได้เอาเรื่องของพุดถึงเรื่องของตัวเอง โดยในเนื้อหาพุดโดยสรุปว่าถึงแม้ครอบครัวจะไม่รวยและมีปัญหาบ้าง แต่ยังมีครอบครัวที่อบอุ่น มีพ่อ มีแม่ มีน้อง และอยากให้ทุกคนให้ความสำคัญกับครอบครัวอยากให้ทุกคนมีครอบครัวที่อบอุ่นและเมื่อประกาศผลเข้ารอบสุดท้ายสองคนได้แก่ มากิโนะและ อายาโนะ

ในรอบสุดท้าย ให้ทั้ง 2 คนมีเวลา 30 นาทีที่จะต้องเล่นกับเด็กๆ 21 คนในห้องพิเศษ แล้วเมื่อหมดเวลาจะให้เด็กบอกว่าชอบเล่นกับใครมากกว่า คนที่ได้คะแนนมากกว่าจึงชนะ เมื่อเข้าไปเล่นตอนแรกๆเด็กทุกคนไปเล่นร้องเพลงกับ อายาโนะ มีเพียงไม่กี่คนมาเล่นมากิโนะ แต่ด้วยนิสัยและการเป็นกันเองของมากิโนะ เด็กๆ หันไปเล่นกับมากิโนะหมด ขณะที่ อายาโนะกำลังค้างอยู่นั้น มากิโนะเรียก อายาโนะมาช่วยเล่นกับเด็กด้วยกัน ทำให้อายาโนะประทับใจในความมีน้ำใจของมากิโนะ เมื่อหมดเวลา จึงให้เด็กบอกว่าชอบเล่นกับใครมากกว่ากัน แต่เด็กทุกคนก็บอกว่าชอบเล่นกับทั้ง 2 คน จึงเสมอกัน จึงให้กรรมการเป็นคนตัดสินกันเอง โดยกรรมการตัดสินให้ คูริมากิ อายาโนะ ชนะแต่ถึงแม้ถึง มากิโนะจะแพ้ แต่ทุกคนทั้งหมดได้ตรบมือและร้องเรียกมากิโนะ เนื่องจากประทับใจมากิโนะกันทุกคน

หลังการแข่งขันจบ มากิโนะได้ที่ 2 อายาโนะได้ไปพุดกับแม่ของโดเมียวจิ ขอไม่แต่งงานกับโดเมียวจิ เนื่องจากประทับใจมากิโนะ แต่สุดท้ายแม่ของโดเมียวจิส่ง โดเมียวจิให้ไปเรียนอเมริกา โดยให้ไปขึ้นเครื่องบินส่วนตัวทันที โดยเมื่อมากิโนะทราบได้รีบตามไปที่สนามบิน เมื่อไปถึงเครื่องกำลังจะขึ้นพอดี มากิโนะได้วิ่ง ตามเครื่องบิน แม่ของโดเมียวจิจึงเห็นใจ จึงให้เครื่องบินจอดก่อนและให้โดเมียวจิได้ลาและกอดมากิโนะก่อนไป และโดเมียวจิก็ได้บอกกับมากิโนะว่าเมื่อเขาเรียนจบแล้วจะกลับมา ให้เธอรอเขา และในที่สุดโดเมียวจิก็ไปเรียนต่อเมืองนอกตามที่สัญญาากับแม่

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

สาวน้อยมัธยมปลายมาากิโนะ ซึคุชิ ผู้มีฐานะธรรมดาแบบคนทั่วไปของญี่ปุ่น ได้มาเข้าเรียนที่โรงเรียนเอโทคุ ซึ่งเป็นโรงเรียนที่สอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัย แต่โรงเรียนที่เธอมาเข้านี้ไม่ใช่โรงเรียนธรรมดา แต่เป็นโรงเรียนที่ถูกเศรษฐกิจเท่านั้นจะเข้ามาเรียนกัน ซึ่งที่โรงเรียนมีนักเรียนมัธยมปลาย 4 คนเป็นคนคุม ซึ่งรู้จักกันในนาม F4 ที่ไม่มีใครกล้าไปยุ่งด้วย เพราะถ้าเกิด F4 ไม่พอใจขึ้นมาคนนั้นจะได้รับใบแดงและจะถูกแกล้งหรือทำร้ายมาากิโนะ ซึคุชิรู้สึกไม่ชอบใจแต่ก็ทำอะไรไม่ได้เพราะไม่อยากมีปัญหาด้วย แต่แล้ววันหนึ่งเธอก็ทนไม่ได้ ด้วยความโกรธจึงชกหน้าโดเมียวจิไปหนึ่งที

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากที่มาากิโนะ ซึคุชิชกหน้าของโดเมียวจิไปด้วยความโกรธเธอจึงได้รับใบแดงจาก F4 ซึ่งถือเป็นกาให้ใบแดงแก่ผู้หญิงเป็นครั้งแรก เธอจึงโดนกลั่นแกล้งรุมทำร้ายจากเพื่อนๆตามคำสั่งของ F4 ซึ่งเธอก็ไม่ยอมแพ้โดเมียวจิจึงจับเธอไปที่บ้านและจับเธอใส่แปลงโฉมด้วยของราคาแพงเพื่อให้เธอเปลี่ยนใจยอมเขาแต่เธอไม่ยอม โดเมียวจิจึงไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะจริงๆแล้วเขาเริ่มที่จะชอบมาากิโนะ ซึคุชิแล้วจึงตัดสินใจนัดเธอไปเที่ยว ซึ่งมาากิโนะ ซึคุชิก็คิดว่าล้อเล่นเธอจึงไม่ไปตามนัด แต่แล้วเธอก็ตัดสินใจไปหลังจากเลยเวลานัดมาากแล้วเพราะคิดว่าโดเมียวจิคงไม่รอ แต่เมื่อไปถึงก็พบว่าเขารออยู่ท่ามกลางสายมาากิโนะ ซึคุชิจึงขอโทษโดยพาไปหาร้านน้ำชาดื่มแก้หนาวแต่ดันไปติดอยู่ในลิฟต์และโดเมียวจิเกิดเป็นไข้เธอจึงให้เขากินยาและทั้งคู่ก็ติดอยู่ในนั้น จนถึงเช้า หลังจากเหตุการณ์นั้นโดเมียวจิก็บอกกับทุกคนว่าเขากับมาากิโนะ ซึคุชิเป็นแฟนกันแล้ว

ชั้นภาวะวิกฤติ

เมื่อแม่ของโดเมียวจิรู้เรื่องของเขาทั้งสองคนก็เป็นกังวลมากเพราะไม่ต้องการที่จะให้โดเมียวจิซึ่งเป็นทายาทคนเดียวและเป็นประธานบริษัทในอนาคตคิดจริงจังกับมาากิโนะ ซึคุชิ เนื่องจากฐานะที่แตกต่างกันมาก จึงขัดขวางทุกวิถีทางแต่ไม่เป็นผล จึงใช้มาตรการขั้นเด็ดขาดโดยการให้บริษัทที่พ่อของมาากิโนะ ซึคุชิทำงานอยู่ไล่เขาออกจากงาน ทำให้ต้องหาที่พักใหม่ด้วย และน้องของเธอก็ไม่ได้งานพิเศษทำเช่นเดิม เมื่อพ่อของเธอไปหางานทำก็ไม่มีใครให้ทำ ร้านขนมที่เธอไปทำงานก็ถูกสั่งปิด เพื่อต้องการบีบให้เธอเลิกกับโดเมียวจิ

ชั้นภาวะคลี่คลาย

เมื่อเพื่อนๆของโดเมียวจิรู้เรื่องที่มาากิโนะ ซึคุชิกำลังเดือดร้อนจึงให้ความช่วยเหลือ จนทุกอย่างกลับสู่สภาพเดิม แต่มาากิโนะ ซึคุชิไม่รู้จะทำอย่างไรเพราะคิดที่จะสู้กับแม่ของโดเมียวจิ ขณะ

นั่นเองที่สาวของ โดเมียวจิก็ได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือโดยการส่งมาากิโนะ ซึคซึเข้าร่วมการแข่งขันที่น ออฟ เจแปน (TOJ) เพื่อที่ถ้ามาากิโนะ ซึคซึชนะแม่ของพวกเขาจะได้ยอมรับเธอ

การยุติเรื่องราว

มาากิโนะ ซึคซึได้เข้าร่วมการแข่งขันที่น ออฟ เจแปน TOJ จนได้เข้าไปสู่ออบสองคนสุดท้าย แต่แล้วผลการตัดสินปรากฏว่ามาากิโนะ ซึคซึได้ที่สองทำให้โดเมียวจิต้องทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับแม่ของเขา ว่าถ้ามาากิโนะ ซึคซึชนะแม่ต้องให้เขาคบกันต่อไปได้โดยไม่ขัดขวาง แต่ถ้าแพ้เขาจะยอมทำตามแม่ทุกอย่าง เมื่อทราบผลว่ามาากิโนะ ซึคซึไม่ชนะทำให้โดเมียวจิต้องเดินทางไปเรียนต่อที่นิวยอร์กตามที่แม่สั่งในวันที่เดินทางโดเมียวจิไปขึ้นเครื่องบินส่วนตัวทันที โดยเมื่อมาากิโนะ ซึคซึทราบได้รับตามไปที่สนามบิน เมื่อไปถึงเครื่องบินกำลังจะขึ้นพอดีมาากิโนะ ซึคซึได้วิ่งตามเครื่องบินไป แม่ของโดเมียวจิสั่งให้เครื่องบินจอดก่อนและให้โดเมียวจิได้ลาและกอดมาากิโนะ ซึคซึก่อนไป และบอกว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะกลับมา ให้รอเขา และในที่สุดโดเมียวจิก็ไปเมืองนอก

2. แก่นเรื่อง

เป็นละครซีรีส์ที่ถ่ายทอดให้เห็นถึงเรื่องราวของความรักของหนุ่มสาวที่มีเรื่องของฐานะมาเป็นอุปสรรคขวางกั้นทำให้ทั้งสองต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ที่เป็นบททดสอบความรักของพวกเขาว่าเป็นเพียงความรักชั่ววูบหรือเป็นรักแท้ ซึ่งกว่าที่จะผ่านอุปสรรคต่าง ๆ มาได้นั้นต้องอาศัยความเชื่อใจต่อกัน ความอดทนกว่าที่จะได้รักกันในที่สุด ซึ่งเป็นแก่นเรื่องแบบ Love Theme คือละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ทั้งความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามีภรรยา ความรักภายในครอบครัว โดยอาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango Season 1)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่น่าเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องรักใสหัวใจเกินร้อย ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร จะเห็นได้ในตอนที่ 3 เช่น ตอนที่พี่สาวของโดเมียวจิที่เพิ่งกลับมาจากต่างประเทศและได้มาพบกับโดเมียวจิกับซึคซึและได้ส่งสอนน้องชายที่มาวิ่งไล่ตามซึคซึ และก่อนกลับเธอก็ได้มอบนามบัตรให้ซึคซึบอกว่าติดต่อดีตลอดเวลา

1.1.2 การเอาใจเขามาใส่ใจเรา เรื่อง การเป็นห่วงความรู้สึกของคนอื่น จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่โดเมียวจิและมาकिनะ ซึคซึชิไปที่เกี่ยวกับยูกิเพื่อนของเธอและแฟนของยูกิ ซึ่งแฟนของยูกิทำท่าทางกวนโดเมียวจิตลอดเวลาจนทำให้มาकिनะ ซึคซึชิรู้สึกได้ว่าโดเมียวจิกำลังอึดอัด เมื่ออยู่กันสองคนจึงถามเขาว่าจะกลับดีมัย โดเมียวจิตอบว่าถ้ากลับตอนนี้จะทำให้ยูกิรู้สึกไม่ดี จึงยอมอดทนอยู่ต่อ

1.1.3 การไม่ตรงเวลา จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่มาकिनะ ซึคซึชิกับโดเมียวจิเป็นเดทคูกับคู่ของยูกิ แล้วคู่ของยูกิมาไม่ตรงเวลา ซึคซึชิก็พูดว่ามาช้ากันจัง โดเมียวจิก้เริ่มหงุดหงิดที่ทำให้เขาต้องรอ

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 ความซื่อสัตย์จงรักภักดี(ต่อเจ้านาย) จะเห็นได้ในตอนที่ 7 เช่น นิชิตะเลขาของแม่โดเมียวจิที่ทำตามที่เจ้านายสั่งทุกอย่างในทุกเรื่องโดยไม่มีข้อขัดแย้งใดๆ

1.2.2 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน (ที่มีตำแหน่งใหญ่โต) จะเห็นได้ในตอนที่ 1 คือแม่ของโดเมียวจิที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่มากที่มีอิทธิพลสูง และบริหารงานต่างๆเพื่อดูแลให้กิจการต่างๆเดินหน้าต่อไปได้ ซึ่งก็ได้รับการยอมรับในการบริหารงานของเธอ

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ เรื่อง การสืบทอดกิจการของตระกูล จะเห็นได้ในตอนที่ 5, 9 เช่น โดเมียวจิซึ่งเป็นลูกชายคนเดียวของตระกูลที่ต้องสืบทอดธุรกิจต่อจากแม่ของเขา แม่ของเขามักพูดเรื่องนี้เสมอเพื่อเป็นการเตือนโดเมียวจิในเรื่องที่จะทำสิ่งใดต้องนึกถึงเรื่องนี้ด้วย

1.3.2 การแต่งงานออกไปของผู้หญิง จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่พี่สาวของเขาเข้ามาคุยกับแม่เรื่องการคบกันของโดเมียวจิกับมาकिनะ ซึคซึชิว่าแม่ไม่น่าจะขัดขวาง แม่จึงบอกว่าอย่ายุ่งดีกว่าเพราะได้แต่งงานออกไปแล้วจึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องในตระกูลนี้อีกแล้ว

1.3.3 แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น แม่ของโดเมียวจิที่ต้องทำงานนอกบ้านเป็นเจ้าของบริษัทใหญ่โต เมื่อไปทำงานก็ทิ้งให้ลูกอยู่กับพี่เลี้ยงและคนดูแล ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกไม่ใกล้ชิดกัน เพราะ ต้องไปติดต่อดูแลกิจการในหลายประเทศทำให้ไม่ค่อยได้เจอลูก นานๆเจอกันที ทำให้เกิดความเหินห่างระหว่างแม่กับลูก

1.3.4 การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล จะเห็นได้ในตอนที่ 3 เช่น ซึคซึชิที่โรงเรียนของมาकिनะ ซึคซึชิซึ่ง มาकिनะชื่นชมเธอมาก ไม่ต้องการจะสืบทอดกิจการของที่บ้าน แต่

ต้องการที่จะทำตามความฝันของตัวเอง คือการเป็นนายเรือจึงตัดสินใจไปเรียนต่อที่ต่างประเทศ เพื่อทำความฝันของเธอให้เป็นจริง

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 การที่พ่อแม่ให้ลูกเรียนในโรงเรียนที่ดีเพื่ออนาคตของลูก จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น บ้านของมาจินะ ซึ่คุชิที่พ่อแม่และน้องชายต้องการให้พี่สาวได้เรียนในโรงเรียนที่ดีๆ แม้ว่าจะต้องช่วยกันประหยัดเงินเพื่อที่จะส่งให้ได้เรียนที่โรงเรียนแห่งนี้เพื่อที่จะได้มีอนาคตที่ดี

1.4.2 การอ่านหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียน จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น น้องชายของซึ่คุชิที่ตั้งใจอ่านหนังสือเพื่อเตรียมสอบเข้าโรงเรียนมัธยมปลาย

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.11 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร(ตอนที่3)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานตำแหน่งใหญ่โต(ตอนที่1) ความซื่อสัตย์จงรักภักดี (ต่อเจ้านาย) (ตอนที่7)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง คือ แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง(ตอนที่1)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง คือ อ่านหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียน(ตอนที่1)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเราการเป็นห่วงความรู้สึกคนอื่น(ตอนที่6) การไม่ตรงต่อเวลา(ตอนที่6)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ แม่ไม่มีเวลาเลี้ยงลูก (ตอนที่1) การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการของตระกูล(ตอนที่3) การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการโดยลูกชาย(ตอนที่5,9) การแต่งงานออกไปของผู้หญิง(ตอนที่6) การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(ตอนที่9)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง คือ การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ(ตอนที่1)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 1 ครั้ง โดยเน้นความสำคัญด้านครอบครัวเรื่องแม่ไม่มีเวลาเลี้ยงลูก คือ แม่ของโตเมียวจิจิที่ต้องทำงานนอกบ้านเป็นเจ้าของบริษัทไม่มีเวลาเลี้ยงดูแลลูก

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องรักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango Season 1)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.11.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [3]	การทำงาน [2]	ครอบครัว [5]	การศึกษา [2]
1. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตรการให้นามบัตรในการแนะนำตัว(1) 2. การไม่ตรงเวลา(1) 3. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การเป็นห่วงความรู้สึกของคนอื่นไม่ยอมให้รู้สึกไม่ดี (1)	1. บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้านมีตำแหน่งเป็นประธานบริษัทใหญ่โต(1) 2. การซื้อสัตย์ จงรักภักดี(ต่อเจ้านายทำตามที่เจ้านายสั่ง)(1)	1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูล(2) 2.แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง เป็นเจ้าของบริษัทใหญ่โต(1) 3. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล (1) 4. การแต่งงานออกไปของผู้หญิง(1)	1. การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ(1) 2. ชยันอ่านหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียน (1)

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.11.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มีจำนวนทั้งหมด 4 ค่านิยมซึ่งค่านิยมในเรื่องการสืบทอดกิจการของ

ตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูลมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอเท่าๆกัน ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านการทำงานและด้านการศึกษาที่มี 2 ค่านิยม

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 1 พบว่าค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านครอบครัวเพราะเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาวและความเกี่ยวพันของคนในครอบครัว รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ได้แก่ การให้นามบัตรในการแนะนำตัว การไม่ตรงเวลาและการเป็นห่วงความรู้สึกของคนอื่นไม่ยอมให้รู้สึกไม่ดี ส่วนค่านิยมด้านการทำงานได้แก่ ผู้หญิงทำงานนอกบ้านมีตำแหน่งเป็นประธานบริษัทใหญ่โตและการซื้อสตั๊ดจ๊ากก็ติดต่อดีต่อเจ้านายทำตามที่เจ้านายสั่ง ส่วนค่านิยมด้านการศึกษาได้แก่ การที่พ่อแม่ให้ลูกเรียนในโรงเรียนที่ดีเพื่ออนาคตของลูกและการอ่านหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียน

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านต่างๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางบทสนทนา มากกว่าลักษณะตัวละคร โดยมีการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 8 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 2 ครั้ง ค่านิยมด้านการศึกษาจำนวน 1 ครั้ง ค่านิยมด้านครอบครัวจำนวน 5 ครั้ง และการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวน 5 ครั้งค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 1 ครั้งด้านการทำงาน 2 ครั้ง ด้านครอบครัว 1 ครั้งด้านการศึกษา 1 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านครอบครัวโดยเฉพาะเรื่องแม่ไม่มีเวลาเลี้ยงลูก คือ แม่ของโดเมียวิจิที่ต้องทำงานนอกบ้านเป็นเจ้าของบริษัทไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูกได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 1 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษาพบว่านอกจากค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้พบว่ามีค่านิยมบางด้านที่เปลี่ยนแปลงไปในบางเรื่องตามตารางที่ 4.11.2 ได้แก่ ค่านิยมด้านการทำงาน ในเรื่อง บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเดิมนั้นผู้หญิงไม่ค่อยได้ออกมาทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากนักเพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านอยู่บ้านเลี้ยงลูก แต่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการยอมรับและมีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้นและยังมีลูกน้องเป็นผู้ชายอีกด้วยและผู้หญิงที่แต่งงานมีลูกแล้วก็สามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้และค่านิยมในเรื่องแม่ไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูก เพราะต้องทำงานนอกบ้าน เป็นเจ้าของบริษัทใหญ่โตซึ่งค่านิยมเดิมนั้นแม่จะมีหน้าที่เลี้ยงดูลูก แต่

ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าเมื่อผู้หญิงที่เป็นแม่ต้องบริหารงานบริษัทใหญ่โตทำให้ไม่มีเวลาที่จะเลี้ยงลูก นอกจากนี้ยังมีในเรื่องการไม่สืบทอดกิจการของตระกูล ต้องการที่จะทำตามความฝันของตัวเอง แสดงให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่ที่มีความคิดที่จะดำเนินชีวิตของตัวเองโดยที่ไม่ต้องการที่จะสืบทอดกิจการของตระกูล

ค่านิยมเดิม [8]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [4]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร - การเอาใจเขามาใส่ใจเรา <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การซื่อสัตย์รักภักดี (ต่อเจ้านายทำตามที่เจ้านายสั่ง) <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูล - การแต่งงานออกไปของผู้หญิง <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การที่พ่อแม่ให้ลูกเรียนในโรงเรียนที่ดีเพื่ออนาคตของลูก - ชยันอ่านหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียน 	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การไม่ตรงเวลา <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน (มีตำแหน่งเป็นประธานบริษัทใหญ่โต) <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง แม่ไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูก (เพราะต้องทำงานนอกบ้าน เป็นเจ้าของบริษัทใหญ่โต) - การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล (ต้องการที่จะทำตามความฝันของตัวเอง) <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

ตารางที่ 4.11.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.12 เรื่องที่ 12 รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango Season 2)

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

หลังจากที่โดเมียวจิได้เดินทางไปเรียนต่อที่นิวยอร์ก ตามข้อตกลงที่เขาได้ให้ไว้กับแม่ของเขาว่าถ้ามากิโนะ ซึคุชิสามารถที่จะชนะการแข่งขัน TOJ ได้แม่ของเขาจะต้องยอมให้เขาทั้งสองคบกันโดยไม่ขัดขวาง แต่ถ้ามากิโนะ ซึคุชิแพ้โดเมียวจิก็จะทำตามแม่เขา ทำให้เมื่อผลการแข่งขันออกมาว่ามากิโนะ ซึคุชิได้ที่สองทำให้โดเมียวจิต้องเดินทางไปเรียนต่อที่นิวยอร์ก โดเมียวจิและมากิโนะ ซึคุชิก็ขาดการติดต่อกันหลังจากนั้น ทำให้มากิโนะ ซึคุชิอยากรู้ว่าทำไมถึงเป็นเช่นนั้น โชคดีที่พ่อของเธอได้รางวัลในงานปีใหม่ของบริษัทเป็นตัวเครื่องบินไปกลับญี่ปุ่น-นิวยอร์ก เธอจึงเดินทางไปหาโดเมียวจิและก็มีเพื่อนๆ ของโดเมียวจิคอยช่วยให้เขาทั้งสองได้เจอกันที่นิวยอร์ก แต่อย่างไรเมื่อได้เจอกันโดเมียวจิกลับเย็นชากับมากิโนะ ซึคุชิ และไม่สนใจหรือตื่นเต้นกับการมาของมากิโนะ ซึคุชิเลย มากิโนะ ซึคุชิจึงตัดสินใจเดินทางกลับญี่ปุ่นด้วยความรู้สึกที่พยายามจะหักห้ามใจ และเสแสร้งว่าไม่เป็นไร

หลังจากกลับมาญี่ปุ่นมากิโนะ ซึคุชิก็ได้รับคำเชิญให้ไปร่วมงานวันเกิดของโดเมียวจิที่จะจัดขึ้นที่ญี่ปุ่น แต่เมื่อแม่ของโดเมียวจิเชิญเธอไปงานเลี้ยงวันเกิดของโดเมียวจิ แม่เขาก็ประกาศเปิดตัวคู่มั่นของโดเมียวจิจางานเลี้ยงนั้นซึ่งเป็นลูกสาวของนักธุรกิจใหญ่ชื่อว่า โอกาฮาระ ชิเงรุ ซึ่งการประกาศดังกล่าวทำให้มากิโนะ ซึคุชิโกรธมากเธอจึงออกจากงานไป ซึ่งโดเมียวจิเองก็ไม่ทราบเรื่องมาก่อนก็ตกใจและโกรธแม่ของเขามาก โดเมียวจิจึงวิ่งตามออกไปชิเงรุก็วิ่งตามออกไปด้วย โดเมียวจิได้เรียกมากิโนะ ซึคุชิไว้พยายามที่จะอธิบายให้ฟังแต่แม่ของเขาก็เข้ามาขัดพอดี และชิเงรุก็วิ่งตามออกมา โดเมียวจิที่กำลังโมโหจึงคว้าแขนของชิเงรุออกไปโดยที่คิดว่าเป็นมากิโนะ ซึคุชิ เมื่อเห็นเช่นนั้นก็ยิ่งโกรธจึงกลับบ้านไป โดเมียวจิเมื่อลากแขนของชิเงรุมาได้ระยะหนึ่งก็หยุดพอหันไปเห็นว่าไม่ใช่มากิโนะ ซึคุชิก็ตกใจและไล่ให้ชิเงรุกลับไป แต่ชิเงรุกลับรู้สึกว่าจะชอบโดเมียวจิขึ้นมาทันที

หลังจากงานวันเกิดของโดเมียวจิผ่านไป โดเมียวจิกับมากิโนะ ซึคุชิก็ได้เจอกันแต่ด้วยความโกรธและโมโหทำให้มากิโนะ ซึคุชิไม่ยอมพูดกับโดเมียวจิและเว้นระยะห่างระหว่างกัน โดเมียวจิก็เช่นกันที่พยายามที่จะห่างจากซึคุชิเนื่องจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับเขาที่นิวยอร์กทำให้เขาไม่สามารถที่จะคบกับมากิโนะ ซึคุชิได้เหมือนเดิม รุอิซึ่งเริ่มที่จะชอบมากิโนะ ซึคุชิและในช่วงที่โดเมียวจิหายไปเขาก็กับมากิโนะ ซึคุชิก็ได้เจอกันมากขึ้นเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ก็ได้เข้ามาคอยเป็นเพื่อนมากิโนะ ซึคุชิและคอยช่วยเหลือเธอเมื่อยามที่เธอมีปัญหา ในขณะที่โดเมียวจิเองก็พยายามที่จะรู้สึกดีกับคู่มั่นที่แม่ของเขาจัดการให้เพื่อผลประโยชน์ของธุรกิจของเขา โดยที่ชิเงรุที่ชอบโดเมียวจิอย่างมากก็พยายามที่จะทำทุกอย่างให้โดเมียวจิมาชอบเธอบ้าง แต่ก็ไม่สำเร็จเพราะโดเมียวจิยังคงรักมากิโนะ ซึคุชิอยู่ เธอจึงตั้งใจและประกาศยกเลิกการหมั้น

หลังจากที่การหมั้นเป็นอันยกเลิกไปทำให้มีผลกระทบต่อธุรกิจของตระกูลโดเมียวจิเป็นอย่างมาก เมื่อมาากิโนะ ซึคุชิได้เห็นข่าวในโทรทัศน์ว่าธุรกิจของโดเมียวจิกำลังแย่เธอจึงคิดว่าอาจเป็นเพราะเธอที่เป็นต้นเหตุของเรื่องนี้ เธอจึงตัดสินใจไปหาแม่ของโดเมียวจิเพื่อบอกว่าจะเลิกกับโดเมียวจิถ้ามันจะทำให้ธุรกิจของตระกูลโดเมียวจิอยู่รอดต่อไปได้เธอจะยอมเลิกยุ่งเกี่ยวกับทุกอย่างของตระกูลโดเมียวจิรวมทั้งยอมเลิกกับโดเมียวจิด้วย หลังจากไปคุยกับแม่ของโดเมียวจิแล้วเธอก็ได้พบกับโดเมียวจิจึงได้บอกกับเขาว่าให้เลิกกันเถอะโดยโกหกว่าเธอไม่เคยชอบเขาเลยทำให้โดเมียวจิเสียใจมาก มาากิโนะ ซึคุชิตัดสินใจและเดินทางไปอยู่กับพ่อแม่ที่บ้านที่ชายทะเล หลังจากที่เสียใจกับสิ่งที่ได้ยินโดเมียวจิได้เดินใจลอยไปตามถนนจนได้พบกับชายคนหนึ่งเหมือนกับคนคนที่เขาเห็นกระโดดตึกตายที่นิวยอร์กเพราะความเครียดจากการทำงานที่บริษัทของเขาแล้วโดนไล่ออก เขาจึงตามไปจนทันและได้ถามว่าทำไมจึงยังไม่ตาย เขาจึงเล่าเรื่องราวทั้งหมดให้ฟังว่าเป็นแผนการของแม่เขาเพื่อที่จะทำให้เขาเป็นผู้ใหญ่เสียที เมื่อได้รู้ความจริงโดเมียวจิจึงตามหามาากิโนะ ซึคุชิจนเจอแต่แล้วก็เกิดเหตุไม่คาดคิดเกิดขึ้นทำให้เขาประสบอุบัติเหตุล้มหัวฟาดความจำเสื่อม มาากิโนะ ซึคุชิไม่ได้ ทุกคนพยายามทำทุกอย่างเพื่อช่วยฟื้นความจำ แต่ก็ไม่ช่วยอะไรไม่ได้มาก มาากิโนะ ซึคุชิก็พยายามอย่างมากเพื่อที่จะทำให้เขาจำเธอได้ แต่ระหว่างที่โดเมียวจิพักฟื้นอยู่ที่โรงพยาบาลก็ได้มีคนไข้คนหนึ่งที่โรงพยาบาลนั้นเข้ามาพูดคุยกับโดเมียวจิเธอชื่อว่ายูมิ โดเมียวจิก็ไม่ค่อยทำอะไร มาากิโนะ ซึคุชิก็ได้พบกับเธอเช่นกันยูมิจึงถามว่ามาเยี่ยมใครมาากิโนะ ซึคุชิบอกว่ามาเยี่ยมโดเมียวจิ ยูมิจึงได้ไปเยี่ยมโดเมียวจิด้วย วันหนึ่งมาากิโนะ ซึคุชิได้มาเยี่ยมโดเมียวจิพร้อมกับทำคูกี้แบบที่เธอเคยทำให้เขาตอนที่เขาจะไปเรียนต่อเพื่อหวังว่าเมื่อเขากินแล้วจะจำเธอได้แต่ตอนที่เธอไปเยี่ยมนั้นเขาหลับอยู่จึงวางไว้ข้างเตียง พอโดเมียวจิตื่นมาเห็นคูกี้ก็หยิบมาชิมก็นึกถึงได้ว่าเคยกินแต่นึกไม่ออกว่าใครเป็นคนทำ เขาจึงถามยูมิว่าเธอเป็นคนทำหรือ ยูมิจึงสวมรอยบอกว่าใช่

เมื่อมาากิโนะ ซึคุชิรู้เรื่องจึงรู้สึกโกรธและเสียใจมากและพยายามที่จะตัดใจจากโดเมียวจิและแวะไปหาโดเมียวจิที่บ้านก็พบว่ายูมิอยู่ที่นั่นด้วย โดเมียวจิได้บอกว่าอยากกินขนมเหมือนที่ยูมิเคยทำให้กินอีก ทำให้มาากิโนะ ซึคุชิได้รู้ความจริงว่ายูมิเป็นคนที่สวมรอยเธอนั่นเอง มาากิโนะ ซึคุชิจึงรู้สึกเสียใจมากจึงถอดสร้อยที่โดเมียวจิเคยให้เอาไว้ออกแล้วขว้างใส่เขา โดเมียวจิรับไว้อย่างสงสัยและเธอก็กลับไป

หลังจากนั้นเพื่อนในกลุ่ม F4 ได้จัดปาร์ตี้ขึ้นหลังจากที่โดเมียวจิออกจากโรงพยาบาล โดยเชิญมาากิโนะ ซึคุชิมาด้วย ทั้งหมดได้ไปที่สโมสรสำหรับเล่นสกี เมื่อไปถึงมาากิโนะ ซึคุชิได้พบว่าโดเมียวจิได้พายุมิมาด้วยเธอรู้สึกไม่พอใจจึงขอตัว พอถึงตอนเย็นยูมิอยากเอาใจโดเมียวจิจึงได้ทำคูกี้ไปให้โดเมียวจิกิน แต่เมื่อโดเมียวจิกินเข้าไปก็รู้ทันทีว่ายูมิหลอกเขาจึงไล่ให้เธอออกไป ด้วยความเสียใจยูมิจึงหลอกให้มาากิโนะ ซึคุชิไปตามยูมิเพื่อนของเธอที่ร้านอาหารบนยอดเขา มาากิโนะ ซึคุชิ

จึงฝ่าพายุมิหะขึ้นไป เมื่อทุกคนทราบเรื่องก็เป็นกังวล แต่ในขณะนั้นเองโดเมียวจิที่ไต่ยีนเรื่องราวทั้งหมดก็ได้วิ่งออกไปโดยอัตโนมัติเพื่อตามหามากิโนะ ซึ่คุชิแล้ว ในที่สุดโดเมียวจิก็เจอเธอนอนสลบอยู่ท่ามกลางพายุหิมะจึงพาไปหลบในบ้านพักใกล้ๆ พวกเขาได้เข้าไปหลบอยู่ในบ้านพักหลังนั้น โดเมียวจิได้นั่งไฟามากิโนะ ซึ่คุชิจนเธอฟื้น แล้วอยู่ๆก็เกิดเหตุการณ์เหมือนกับที่เคยเกิดขึ้นกับเขาทั้งสองมาแล้วคืออยู่ๆโดเมียวจิก็เกิดเป็นไขขึ้นมาทำให้ซึ่คุชิต้องดูแลให้เขากินยา เมื่อเจอเหตุการณ์นี้ทำให้โดเมียวจิเริ่มที่จะนึกได้จนในที่สุดความจำของเขากลับคืนมาและจำมากิโนะ ซึ่คุชิได้ในที่สุด

หลังจากเหตุการณ์ต่างๆผ่านไปแม่ของโดเมียวจิก็ยอมรับในความรักของทั้งคู่และยอมยกบริษัทให้กับโดเมียวจิเพื่อให้เขาสืบทอดต่อไป และเมื่อถึงวันที่มากิโนะ ซึ่คุชิเรียนจบและวันที่มีการฉลองการเรียนจบ โดเมียวจิก็ได้ขอเธอแต่งงานในวันนั้นเอง

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

เมื่อโดเมียวจิได้ไปนิวยอร์กแล้ว โดเมียวจิและมากิโนะ ซึ่คุชิขาดการติดต่อกันไประยะหนึ่ง โดยที่เธอเริ่มหงุดหงิดและอยากรู้เหตุผล เธอจึงตามไปหาโดเมียวจิที่นิวยอร์ก และก็มีเพื่อนๆ ของโดเมียวจิคอยช่วยให้เขาทั้งสองได้เจอกันที่นิวยอร์ก แต่อย่างไรก็ตามโดเมียวจิกลับเย็นชากับมากิโนะ ซึ่คุชิ และไม่สนใจหรือตื่นเต้นกับการมาของมากิโนะ ซึ่คุชิเลย มากิโนะ ซึ่คุชิจึงกลับญี่ปุ่นด้วยความรู้สึกที่พยายามจะหักห้ามใจ และเสแสร้งทำเป็นไม่เป็นไร

การพัฒนาเหตุการณ์

แม่ของโดเมียวจิได้จัดงานวันเกิดให้โดเมียวจิโดยบินกลับมาจัดที่ญี่ปุ่น โดยได้เชิญมากิโนะ ซึ่คุชิมาร่วมงานด้วย เมื่องานเริ่มแม่ของโดเมียวจิก็ได้ประกาศว่ามีเรื่องสำคัญที่จะประกาศนั้นก็คือการประกาศคู่หมั้นของโดเมียวจิซึ่งเป็นลูกสาวของนักธุรกิจใหญ่ ทำให้ทั้งโดเมียวจิและมากิโนะ ซึ่คุชิตกใจเป็นอย่างมาก มากิโนะ ซึ่คุชิจึงเดินออกจากงานไป หลังจากนั้นมากิโนะ ซึ่คุชิก็พยายามที่จะตัดใจจากโดเมียวจิโดยมีรุอิคอยเป็นกำลังใจให้เธอ ส่วนคู่หมั้นของโดเมียวจินั้นก็พยายามที่จะทำให้โดเมียวจิชอบเธอ แต่เมื่อรู้ว่าทำไปก็ไม่มีทางที่โดเมียวจิจะมาชอบเธอ เธอจึงตัดใจจากเขา และประกาศยกเลิกการหมั้นระหว่างเธอกับโดเมียวจิ

ชั้นภาวะวิกฤติ

หลังจากที่ประกาศยกเลิกการหมั้นไปแล้วทำให้ความร่วมมือทางธุรกิจของโดเมียวจิกับธุรกิจของคู่หมั้นเขายุติลง ทำให้สภาพของธุรกิจของโดเมียวจิรุ่มรวยไปอีก เมื่อมากิโนะ ซึ่คุชิ

ทราบเรื่องจึงไปบอกกับแม่ของโดเมียวจิว่าถ้าเธอเลิกกับโดเมียวจิแล้วทุกอย่างจะดีขึ้นเธอก็ยอม หลังจากนั้นเธอจึงไปพบกับโดเมียวและบอกเลิกกับเขา โดเมียวจิสื่อใจมาก แต่เขาก็ได้พบกับชายที่เคยทำงานที่บริษัทของเขาซึ่งเขาคิดว่าตายไปแล้วต่อหน้าเขาเพราะตงงาน จึงตามไปถามจนได้ความจริงว่าทุกอย่างเป็นแผนของแม่เขา เขาจึงไปตามหามากิโนะ ซึคุชิที่หมู่บ้านชาวประมง แต่โชคร้ายเขาประสบอุบัติเหตุล้มหัวฟาดพื้นทำให้ความจำเสื่อม

ขั้นภาวะคลั่งคลาย

หลังจากที่โดเมียวจิกออกจากโรงพยาบาลเพื่อน ๆ ของเขาได้จัดปาร์ตี้ขึ้นที่สโมสรสำหรับเล่นสกี ซึ่งมากิโนะ ซึคุชิก็ไปด้วย โดเมียวจิกก็ไปพร้อมกับยูมิด้วย และที่นั่นเองที่ทำให้โดเมียวจิได้รู้ความจริงว่ายูมิไม่ใช่คนที่ทำคูกี้ที่แท้จริงแต่สวมรอยมาเท่านั้นเขาจึงไล่เธอไป ด้วยความเสียใจยูมิจึงหลอกให้มากิโนะ ซึคุชิไปตามยูกิเพื่อนของเธอที่ร้านอาหารบนยอดเขา มากิโนะ ซึคุชิจึงฝ่าพายุหิมะขึ้นไป เมื่อทุกคนทราบเรื่องก็เป็นกังวล แต่ในขณะนั้นเองโดเมียวจิกได้วิ่งออกไปโดยอัตโนมัติเพื่อตามหามากิโนะ ซึคุชิแล้ว และช่วยเธอได้ทันและพาไปหลบที่บ้านพัก และได้เกิดเหตุการณ์เหมือนที่เขาและเธอเคยติดอยู่ในลิฟต์ด้วยกันแล้วโดเมียวจิเป็นไข้พอเขาได้กินยาก็ทำให้ความจำกลับมาและจำมากิโนะ ซึคุชิได้ในที่สุด

การยุติเรื่องราว

หลังจากเหตุการณ์ต่างๆผ่านไปแม่ของโดเมียวจิกก็ยอมรับในความรักของทั้งคู่และยอมยกบริษัทให้กับโดเมียวจิเพื่อให้เขาสืบทอดต่อไป และเมื่อถึงวันที่มากิโนะ ซึคุชิเรียนจบและวันที่มีการฉลองการเรียนจบ โดเมียวจิกก็ได้ขอเธอแต่งงานในวันนั้นเอง

2. แก่นเรื่อง

เป็นละครซีรีส์ที่ถ่ายทอดให้เห็นถึงเรื่องราวของความรักของหนุ่มสาวที่มีเรื่องของฐานะมาเป็นอุปสรรคขวางกั้นทำให้ทั้งสองต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆมากมาย ที่เป็นบททดสอบความรักของพวกเขาว่าเป็นเพียงความรักชั่ววูบหรือเป็นรักแท้ ซึ่งกว่าที่จะผ่านอุปสรรคต่างๆมาได้นั้นต้องอาศัยความเข้าใจต่อกัน ความอดทนกว่าที่จะได้รักกันในที่สุด ซึ่งเป็นแก่นเรื่องแบบ Love Theme คือละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ทั้งความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามีภรรยา ความรักภายในครอบครัว โดยอาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango Season 2)

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นเรื่องรักใสหัวใจเกินร้อยภาค 2 ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน จะเห็นได้จากตอนที่ 9 ตอนที่การหมั้นระหว่างโดเมียวจิและโองากาวาฮาระ ซึ่งรู้ได้ถูกยกเลิก และโดเมียวจิตัดสินใจกลับไปคบกับซึคซึ เมื่อแม่ของโดเมียวจิรู้จึงสั่งระงับบัตรเครดิตทั้งหมดของเขา ทำให้เพื่อนในกลุ่มF4 ของเขาได้ให้ความช่วยเหลือโดยรูอิได้บอกกับโดเมียวจิว่า “ถ้านายต้องการอะไร ขอแค่บอกพวกเราแล้วกัน”

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี เรื่อง ทำตามคำสั่งของเจ้านาย จะเห็นได้ในตอนที่ 4 นิชิตะเลขาของแม่โดเมียวจิที่ทำงานอย่างจงรักภักดี โดยที่เมื่อแม่ของโดเมียวจิสั่งให้ไปทำอะไร เขาก็รับและไปปฏิบัติทันที

1.2.2 บทบาทของผู้หญิงในการทำงานจะเห็นได้ในตอนที่ 1, 4, 5 ,10 ผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท) คือแม่ของโดเมียวจิที่มีตำแหน่งเป็นเจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่มากที่มีอิทธิพลสูง และบริหารงานต่างๆเพื่อดูแลให้กิจการต่างๆเดินหน้าต่อไปได้ ซึ่งก็ได้รับการยอมรับในการบริหารงานของเธอ

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ เรื่อง การสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูล จะเห็นได้ในตอนที่ 1 8 9 11 คือโดเมียวจิซึ่งเป็นลูกชายคนเดียวของตระกูลที่ต้องสืบทอดธุรกิจต่อจากแม่ของเขา แม่ของเขามักพูดเรื่องนี้เสมอเพื่อเป็นการเตือนโดเมียวจิในเรื่องที่จะทำสิ่งใดต้องนึกถึงเรื่องนี้ด้วย

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 ความขยันมุ่งมั่น เรื่อง อ่านหนังสือเตรียมสอบ จะเห็นได้ในตอนที่1 2 3 5 คือ ซึคซึซึ่งต้องการจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ จึงตั้งใจอ่านหนังสือสอบอย่างเต็มที่ มีการทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือเพื่อการสอบแม้ว่าตอนที่ไปทำงานพิเศษยังพกหนังสือไปท่อง และมีเวลาว่างที่โรงเรียนก็เอา

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.12 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม การเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน(ตอนที่ 9)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงเป็นเจ้านาย(ตอนที่1,4,5)ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อเจ้านายทำงานตามคำสั่ง(ตอนที่4)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 3 ครั้ง คือ ความขยันมุ่งมั่นอ่านหนังสือเตรียมสอบ(ตอนที่1,2,3)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีต่อเจ้านาย(ตอนที่4) บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงเป็นเจ้านาย(ตอนที่10)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการของตระกูล(ตอนที่1,8,9,11)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ ความขยันมุ่งมั่นอ่านหนังสือเตรียมสอบ(ตอนที่1,5)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 4 ครั้ง เน้นเรื่องการจงรักภักดีต่อเจ้านายและความมุ่งมั่นอ่านหนังสือเตรียมสอบ

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango Season 2)

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.12.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [1]	การทำงาน [5]	ครอบครัว [4]	การศึกษา [4]
1. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(1)	1. บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท) (4) 2. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีทำตามคำสั่งของเจ้านาย(1)	1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูล(4)	1. อ่านหนังสือเตรียมสอบเอนทรานซ์(4)

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.12.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 2 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 5 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน(ผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท) มีการนำเสนอมากที่สุดรองลงมา คือ ค่านิยมค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านครอบครัวและการศึกษาที่มีจำนวนเท่ากันคือ 1 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องการเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกัน การสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูลและความมุ่งมั่นตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบ

จากการศึกษาพบว่าการที่มีการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ถึงแม้ว่าจะมีเนื้อเรื่องหลักเกี่ยวกับความรักระหว่างหนุ่มสาว แต่ก็มีสอดแทรกเรื่องของการเข้ามาด้วย โดยที่มีส่วนในความสัมพันธ์ของทั้งคู่ โดยนำเสนอผ่านตัวละครหลักคือ แม่ของโดเมียวจิที่เป็นผู้บริหารบริษัทใหญ่โต โดยในเรื่องนี้ได้นำเสนอให้เห็นการทำงานของเขาในการที่จะแก้ปัญหาของบริษัทที่กำลังแย่ จึงทำให้มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานออกมามากที่สุด โดยนอกจากให้ความสำคัญในเรื่องของบทบาทของผู้หญิงในการทำงานมากที่สุดแล้วยังให้ความสำคัญกับความจงรักภักดีของลูกน้องที่มีต่อเจ้านายอีกด้วย

การนำเสนอค่านิยมด้านความสัมพันธ์ทางสังคมนั้นได้มีการสอดแทรกค่านิยมเรื่อง การเป็นเพื่อนกลุ่มเดียวกันนำเสนอผ่านโดเมียวจิและเพื่อนในกลุ่มF4 ของเขา ค่านิยมด้านครอบครัวในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการสอดแทรกค่านิยมเรื่อง การสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูลเข้ามาผ่านตัวละครหลักคือ โดเมียวจิที่เป็นทายาทของบริษัทโดเมียวจิรูป ต่อจากแม่ของเขา ในส่วนของค่านิยมด้านการศึกษาที่มีการนำเสนอในเรื่อง ความมุ่งมั่นตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบ โดยนำเสนอผ่านทางตัวละครหลักคือ มาकिनะ ซึคซึ ที่มุ่งมั่นตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบเพื่อจะได้สอบเรียนต่อมหาวิทยาลัยให้ได้

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในด้านต่างๆนั้นพบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครเท่ากับการนำเสนอผ่านบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 8 ครั้งโดยเป็นค่านิยมค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 4 ครั้ง ด้านการศึกษา จำนวน 3 ครั้ง ครั้ง ด้านความสัมพันธ์ในสังคม 1 ครั้งและมีการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 8 ครั้ง ด้านการทำงานจำนวน 2 ครั้ง ด้านครอบครัวจำนวน 4 ครั้ง ด้านการศึกษาจำนวน 2 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมการจงรักภักดีต่อเจ้านายและความมุ่งมั่นอ่านหนังสือเตรียมสอบได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 4 ครั้ง

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไว้ด้วย ตามตารางที่ 4.12.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน โดยนำเสนอให้เห็นบทบาทของผู้หญิงในการทำงานนั้นได้เปลี่ยนไป ซึ่งเดิมนั้นผู้หญิงไม่ค่อยได้ออกมาทำงานนอกบ้านหรือมีบทบาทในการทำงานนอกบ้านมากนักเพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านอยู่บ้านเลี้ยงลูก แต่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ได้มีการนำเสนอให้เห็นว่าผู้หญิงได้รับการยอมรับและมีโอกาสทำงานนอกบ้านมากขึ้นและยังมีลูกน้องเป็นผู้ชายอีกด้วย

ค่านิยมเดิม [10]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [4]
<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม	<u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด
<u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - ความซื่อสัตย์และจงรักภักดีทำตามคำสั่งของเจ้านาย	<u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท)
<u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> - การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อการสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูล	<u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด
<u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> - อ่านหนังสือเตรียมสอบเอนทรวานซ์	<u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u> ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

ตารางที่ 4.12.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.13 เรื่องที่ 13 ทีมตราก้อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

อาชาดะ ริวทาโร่ เป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างสงบเรียบง่ายอยู่ต่างจังหวัด อาชาดะ ริวทาโร่เป็นแพทย์ผ่าตัดอวัยวะซึ่งเคยอยู่ในทีม Team Medical Dragon ซึ่งเป็นกลุ่มแพทย์มืออันดับหนึ่งของโลก

เมื่ออากิระ คาโต้ที่เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์แผนกหัวใจที่มหาวิทยาลัยการแพทย์เมชิน มีความปรารถนาที่จะเป็นศาสตราจารย์ให้ได้ โดยคิดที่จะทำการผ่าตัดด้วยเทคนิคบาทิสต้า(การผ่าตัดหัวใจที่ยากมาก ที่หมอทั่วไปไม่สามารถทำได้) ให้สำเร็จเป็นทีมแพทย์แรก ในประเทศญี่ปุ่น อากิระ คาโต้ซึ่งได้เห็นความสามารถของอาชาดะ ริวทาโร่ มาแล้ว เมื่อครั้งที่เขาทำงานเป็นแพทย์ NGO อากิระ คาโต้จึงไปที่บ้านของอาชาดะ ริวทาโร่ และว่าจ้างให้อาชาดะ ริวทาโร่ มาเป็นหัวหน้าทีมแพทย์ ในการผ่าตัดเทคนิคบาทิสต้า และนั่นเป็นสาเหตุที่เธอรับให้เขาเข้ามาในทีม

ตั้งแต่อาชาดะ ริวทาโร่ มาถึงโรงพยาบาลเมชิน มีคนไข้ที่ต้องได้รับการผ่าตัดด่วนซึ่งเคยถูกละเลยมาตลอดในอดีต เหล่าผู้ป่วยวิกฤติที่เคยถูกทอดทิ้งเหล่านั้นก็กลับรอดชีวิตอย่างปาฏิหาริย์ด้วย "มือของพระเจ้า" ของอาชาดะ ริวทาโร่ และด้วยพฤติกรรมของอาชาดะ ริวทาโร่ ทำให้ภายในโรงพยาบาลนี้เกิดการเปลี่ยนแปลง ภายใต้อำนาจมืด และพวกแพทย์ที่ปกป้องกันเองมิให้เห็นมากขึ้นทุกวัน แต่สิ่งเหล่านี้ก็ไม่อาจหยุด อาชาดะ ริวทาโร่ จากความเชื่อมั่นของเขาในการรักษาคนไข้ไปได้ ทำให้ตัวอาชาดะ ริวทาโร่เอง เป็นที่ขว้างหวูขว้างตา ด็อกเตอร์ โนงุจิ ศาสตราจารย์ ภาควิชา ศัลยศาสตร์หัวใจ ผู้กุมอำนาจ โรงพยาบาลเมชิน

นอกจากเรื่องภายในแล้วยังมีชายคนหนึ่งที่ยึดตามองอากิระ คาโต้และทีมรักษาแบบบาทิสต้าของอาชาดะ ริวทาโร่ นั่นก็คือ คิริชิม่า กันจิ แฟนของอากิระ และผู้ช่วยศาสตราจารย์โรงพยาบาลคู่แข่งคิริชิม่า กันจิ ต้องการให้การผ่าตัดแบบบาทิสตάνี้ เป็นเครื่องมือเอื้อประโยชน์ในชีวิตการทำงานของเขานเอง เขาและอากิระ คาโต้ มีความปรารถนาพร้อมกันว่า จะเป็นผู้ชำนาญการการผ่าตัดหัวใจที่เยี่ยมระดับแนวหน้าของญี่ปุ่นให้ได้ ซึ่งคิริชิม่า กันจิ ก็เคยเผชิญหน้ากับอาชาดะ ริวทาโร่ มาก่อนแล้วอีกด้วย

หลังจากที่อาชาดะ ริวทาโร่ ได้มาช่วยงานที่โรงพยาบาลเขาก็พยายามหาคนที่จะมาเข้าร่วมทีมบาทิสต้าของเขา โดยสมาชิกคนแรกของทีมคือพยาบาลที่เคยทำงานกับเขามาตลอดเมื่อครั้งที่เขาทำงานเป็นแพทย์ NGO ชื่อว่า มิชิ เมื่ออาชาดะ ริวทาโร่ได้ไปช่วยงานที่โรงพยาบาลเมย์ชินทำให้เขาได้พบกับแพทย์ฝึกหัดที่ชื่อว่าอิจูอินเมื่อเขาได้ร่วมในการผ่าตัดกับอิจูอินเขาได้เห็นถึงความสามารถและความที่ยังไม่ได้ถูกกลืนความคิดเหมือนหมอกคนอื่น ๆ อาชาดะ ริวทาโร่ จึงชวนอิจูอินเข้าร่วมในทีมบาทิสต้าของเขาแต่อิจูอินไม่ยอมเข้าทีมเท่าไร อาชาดะ ริวทาโร่ จึงพยายามที่จะฝึกหัดอิจูอินในเรื่องของการผ่าตัดโดยเมื่อมีการผ่าตัดอาชาดะ ริวทาโร่ก็จะให้อิจูอินเข้าไปเป็นผู้ช่วยของ

เขาเพื่อให้อิจูนินได้เรียนรู้จากเขา จนในที่สุดก็ยอมเข้าร่วมทีม ต่อมาสมาชิกคนถัดไปคือหมอฟูจิโยชิซึ่งเป็นหมอแผนกฟื้นฟูในตอนที่แรกก็ไม่สนใจที่จะเข้าร่วมทีมและยังมีความคิดที่ขัดแย้งกันในบางเรื่องจึงทำให้ไม่อยากจะร่วมงานด้วย แต่เมื่อฟูจิโยชิเกิดอาการโรคหัวใจกำเริบกระทันหัน อาซาตะ ริวทาโร่ จึงช่วยรักษาจนปลอดภัย ทำให้ฟูจิโยชิได้รู้ถึงความสามารถของอาซาตะ ริวทาโร่ จึงยอมเข้าร่วมทีมด้วย สำหรับสมาชิกคนสุดท้ายของทีมที่อาซาตะ ริวทาโร่ ต้องการคือ อาราสะะ หมอวิสัญญีมือหนึ่งของโรงพยาบาล แต่ด้วยความที่มีนิสัยที่แปลกอันเป็นผลมาจากความผิดพลาดในอดีตทำให้เขาเป็นเช่นนั้น เขาชอบไปกินเหล้าคลายเครียดและหลับตลอดเวลาแต่ด้วยความสามารถของอาราสะะที่อาซาตะ ริวทาโร่ ได้เห็นตอนที่ไปทำงานที่แผนกฉุกเฉินจึงยอมรับในความสามารถและต้องการตัวมาอยู่ในทีม แต่อาราสะะก็ไม่ได้ยอมที่จะเข้าทีมง่ายๆ แต่แล้ววันหนึ่งเกิดเหตุยิงกันทำให้พนักงานที่ร้านเหล้าที่เขาไปประจำถูกยิง แล้วถูกส่งตัวไปยังโรงพยาบาลเมย์ซิน และได้รับการรักษาจากอาซาตะ ริวทาโร่ จนรอดปลอดภัย ทำให้อาราสะะตกลงใจที่จะเข้าร่วมทีม และในที่สุดทีมตราท่อนก็ได้สมาชิกครบตามที่อาซาตะ ริวทาโร่ ตั้งใจ เหลือเพียงคนใช้ที่เหมาะสมเท่านั้น

ในขณะที่ทุกอย่างกำลังไปได้ดีนั้นทางด้านคู่แข่งของอากิระ คาได้คือคิริชิม่า กันจิ ที่ได้รู้เรื่องเกี่ยวกับการทำบาปิสต้าของโรงพยาบาลเมย์ซินจึงตัดหน้าทำการผ่าตัดไปก่อนจึงทำให้กลายเป็นคนแรกในญี่ปุ่นที่ทำการผ่าตัดแบบบาปิสต้าสำเร็จ ทำให้โนงุจิโกรธมาก อากิระ คาได้จึงพยายามที่จะหาคนไข้มาผ่าตัดให้เร็วที่สุด เมื่อมาถึงการประชุมแพทย์ของโรงพยาบาลเพื่อหารือเรื่องเกี่ยวกับโรงพยาบาลและการเสนอชื่อผู้ที่จะได้เป็นศาสตราจารย์ โนงุจิได้เสนอชื่อคนนอกแทนชื่อของอากิระ คาได้ ซึ่งคนๆนั้นก็คือนิชิชิม่า กันจิ นั่นเอง ทำให้อากิระ คาได้ตกใจมาก เมื่อคิริชิม่า กันจิ เข้ามาที่โรงพยาบาลเมย์ซินก็ได้เข้ามาทำความรู้จักกับหมอและเจ้าหน้าที่ต่างๆในโรงพยาบาลเพื่อเป็นการสร้างความนิยมให้กับตัวเขา หนึ่งในนั้นก็คืออิจูนินที่ได้ถูกเรียกตัวเขาไปคุยเพื่อหวังให้ได้เป็นพวกเดียวกัน ทำให้ดูเหมือนว่าอิจูนินกำลังหักหลังทีมตราท่อนอยู่ คิริชิม่า กันจิ คิดว่าการทำเช่นนั้นจะทำให้เขาได้รับเลือกเป็นศาสตราจารย์ แต่แล้วในที่ประชุมของแพทย์โรงพยาบาลเมย์ซิน ได้มีหัวหน้าแผนกฉุกเฉินชื่อว่า อิโตะได้เสนอให้เปลี่ยนแปลงวิธีการในการเลือกศาสตราจารย์โดยเสนอให้ทุกคนในโรงพยาบาลได้มีสิทธิ์ในการเลือกศาสตราจารย์ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ก็เป็นที่ยอมรับของที่ประชุม แต่การเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ทำให้โนงุจิเป็นกังวลมาก เพราะการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะทำให้ทุกอย่างเปลี่ยนไปไม่เป็นไปตามที่เขาตั้งใจเอาไว้ แต่คิริชิม่า กันจิ บอกว่าไม่ต้องเป็นห่วงเพราะเขามีแผนอยู่แล้ว

ในขณะที่นั่นเองทีมตราท่อนก็ได้รับคนไข้มารายหนึ่งซึ่งคนไข้รายนี้เป็นเด็กทารกที่มีอวัยวะที่สลับข้างกันไปหมดที่ต้องได้รับการผ่าตัดรักษาหัวใจให้เร็วที่สุด ซึ่งทำให้การผ่าตัดเป็นไปได้ด้วยความลำบากและโอกาสที่จะเสียชีวิตมีสูงมาก เมื่อโนงุจิทราบเรื่องจึงสั่งไม่อนุญาตให้ทำการผ่าตัด

และสั่งให้ย้ายเด็กไปโรงพยาบาลอื่นแทนซึ่งศิริชี่มา กั้นจิ ได้รู้อยู่แล้วว่าคนไข้คนนี้ไม่มีทางที่จะรักษาได้ เพราะถ้าอาซาดะ ริวทาโร่ ทำการผ่าตัดครั้งนี้ก็จะเป็นจุดจบของทีมดราก่อนแน่นอน แต่อาซาดะ ริวทาโร่ ก็พยายามที่จะทำการรักษาแต่เมื่อเห็นว่าเป็นไปไม่ได้จึงถอดใจและไปบอกกับโนงุจิว่ายอมแพ้ และจะส่งคนไข้ไปโรงพยาบาลอื่น

เมื่อวันที่จะส่งตัวคนไข้มาถึงซึ่งตรงกับวันที่มีการประชุมของแพทย์ของโรงพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการแต่งตั้งศาสตราจารย์ เมื่อถึงเวลาส่งตัวอาซาดะ ริวทาโร่ ได้ตัดสินใจบอกกับพยาบาลว่าเด็กคนนี้เกิดอาการเปลี่ยนแปลงกะทันหันทำให้ต้องเข้ารับการผ่าตัดฉุกเฉินทันที อัจฉินที่ทุกคนต่างคิดว่าเขาจะเข้าไปอยู่ฝ่ายเดียวกับศิริชี่มา กั้นจิ แต่แท้จริงแล้วเขาไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพียงเพื่อที่จะช่วยเด็กคนนี้ได้เขาจึงต้องแกล้งทำและขอโทษกั้นจิกับการกระทำของเขาและบอกว่าจะขอตัวไปเตรียมผ่าตัดก่อน จึงทำให้ศิริชี่มา กั้นจิ ตกใจกับสิ่งที่ได้ยินเป็นอย่างมาก ในขณะเดียวกันในที่ประชุมของแพทย์ของโรงพยาบาลเมย์ซินก็ได้รับแจ้งการผ่าตัดฉุกเฉินของทีมดรา ก่อนทำให้โนงุจิโกรธมากและพยายามที่จะห้ามแต่ไม่ทันเสียแล้ว การผ่าตัดจึงดำเนินต่อไปด้วยความยากลำบากและต้องใช้ความระมัดระวังอย่างมากเพราะร่างกายของเด็กที่มีอวัยวะที่สลับข้างกันหมด แต่ด้วยความสามัคคีกันในทีมและการทำงานของทีมแพทย์ผ่าตัดที่เก่งก็ทำให้การผ่าตัดดำเนินไปได้ แต่ในระหว่างกำลังผ่าตัดนั้น ที่ห้องผ่าตัดข้างๆ ได้มีคนไข้ฉุกเฉินตกเตียงเข้ามารับการรักษาซึ่งคนไข้คนนั้นก็คือศิริชี่มา กั้นจิ นั่นเอง แพทย์ที่รับศิริชี่มา กั้นจิ เข้ามาก็พยายามที่จะรักษาอย่างเต็มที่แต่ก็ไม่สามารถทำได้และคนไข้ก็กำลังแยมีเพียงคนเดียวที่จะช่วยได้ จึงเข้าไปในห้องผ่าตัดที่อาซาดะ ริวทาโร่ กำลังผ่าตัดอยู่เพื่อขอให้มาช่วยแต่อากิระ คาโต้ห้ามไว้เพราะคนไข้ที่กำลังผ่าตัดอยู่สำคัญกว่าแต่อาซาดะ ริวทาโร่ ก็ไปโดยให้อัจฉินมาช่วยอากิระ คาโต้แทนแล้วเดี๋ยวเขาจะกลับมา อาซาดะ ริวทาโร่ จึงไปช่วยศิริชี่มา กั้นจิ จนปลอดภัยและก็กลับมาช่วยเด็กน้อยได้เช่นกัน ทำให้ทั้งคู่ปลอดภัย

หลังจากการผ่าตัดครั้งนั้นทำให้ในการเลือกศาสตราจารย์อากิระ คาโต้ก็ได้รับเลือกเป็นศาสตราจารย์อย่างที่ตั้งใจไว้ ส่วนโนงุจินั้นโดนศาสตราจารย์ใหญ่เรียกตัวไปพบและสั่งย้ายให้ไปทำงานช่วยเหลือโรงพยาบาลที่เมืองไทยแทน และทีมดราก่อนก็ได้สลายตัวไปโดยอาซาดะ ริวทาโร่ ก็ได้กลับไปทำงานที่ค่ายเรฟุจิเหมือนเดิมและสำหรับสมาชิกที่เหลือก็ทำงานที่โรงพยาบาลเมย์ซินกันต่อไปโดยก่อนที่จะสลายตัวอาซาดะ ริวทาโร่ ก็ได้บอกกับทีมว่าเมื่อไรที่ต้องการทีมก็จะกลับมารวมตัวกันอีกครั้งแน่นอน

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

อาทิวระ คาโต้ผู้ช่วยศาสตราจารย์ผู้มุ่งมั่นที่จะเป็นศาสตราจารย์เมื่ออายุน้อย การที่เธอจะสามารถเลื่อนตำแหน่งได้นั้นจะต้องมีผลงานวิจัยออกมา ดังนั้นเธอจึงต้องการให้อาชาดะ ริวทาโร่ มาช่วยในทีมบาทิสต้าของเธอเพราะเธอจะทำการผ่าตัดแบบบาทิสต้าเพื่อเป็นการก้าวสู่ตำแหน่งศาสตราจารย์ที่เธอใฝ่ฝัน

การพัฒนาเหตุการณ์

หลังจากที่ได้อาชาดะ ริวทาโร่ มาเข้าร่วมในทีม อาชาดะ ริวทาโร่ ได้เข้ามาช่วยงานของโรงพยาบาลมากมายหลายเคส ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นเคสที่ยากมาก อาชาดะ ริวทาโร่ ได้ช่วยรักษาผู้ป่วยทุกคนโดยไม่ได้เลือกว่าเป็นใครและนอกจากช่วยงานที่แผนกหัวใจแล้วยังไปช่วยงานที่แผนกฉุกเฉินอีกด้วย ขณะที่อาทิวระ คาโต้ก็กำลังรอกคนไข้ที่เหมาะสมเพื่อการผ่าตัดบาทิสต้าเช่นกันเพื่อที่เธอจะได้เป็นศาสตราจารย์ แต่แล้วเธอก็ถูกตัดหน้าโดยคิริชิม่า กันจิ คู่แข่งคนสำคัญของเธอ

ชั้นภาวะวิกฤติ

หลังจากที่ถูกตัดหน้าจากคิริชิม่า กันจิ ทำให้อาทิวระ คาโต้ต้องรอกคนไข้ใหม่ที่จะเหมาะสมแล้วก็เกิดเรื่องขึ้นอีกครั้งเมื่อโนงุจิหัวหน้าของคาโต้กลับเสนอชื่อของคิริชิม่า กันจิ เพื่อลงสมัครเป็นศาสตราจารย์แทนเธอพร้อมกับมีเคสเด็กทารกที่เป็นโรคหัวใจที่ต้องรีบทำการผ่าตัดมาที่โรงพยาบาลแต่โนงุจิไม่อนุญาตให้ทำการผ่าตัดเนื่องจากว่าเด็กมีโอกาสสูงที่จะเสียชีวิตได้ทำให้ทีมดรากร้อนไม่รู้อะไรจะทำอย่างไรดี

ชั้นภาวะคลี่คลาย

เมื่อวันที่จะส่งตัวเด็กไปโรงพยาบาลอื่นมาถึงซึ่งตรงกับวันประชุมของศาสตราจารย์ทำให้โนงุจิต้องเข้าประชุมด้วยเมื่อถึงเวลาอาชาดะ ริวทาโร่ และทีมก็แจ้งว่าเกิดเหตุฉุกเฉินทำให้ต้องรีบทำการผ่าตัดด่วนจึงนำเด็กเข้ารับการผ่าตัดทันที โดยที่โนงุจิก็ไม่สามารถหยุดได้ทัน เมื่อคิริชิม่า กันจิ ทราบเรื่องก็ผิดคาด จึงไปโดดตึกทำให้ถูกส่งมารักษาตัวที่โรงพยาบาลนี้เช่นกัน ทำให้อาชาดะ ริวทาโร่ ต้องทำการผ่าตัดช่วยเหลือทั้ง 2 คนพร้อมกัน

การยุติเรื่องราว

หลังจากที่ทำการผ่าตัดเสร็จสิ้นทั้งสองคนปลอดภัย และการผ่าตัดของอาชาดะ ริวทาโร่ ก็เป็นการสร้างเทคนิคการผ่าตัดแบบใหม่ขึ้นมาทำให้ผลงานครั้งนี้ส่งผลให้อาทิวระ คาโต้ได้รับการเลือกให้เป็นศาสตราจารย์ตามที่หวังไว้ หลังจากเสร็จภารกิจแล้วอาชาดะ ริวทาโร่ ก็ได้กลับไปทำงานที่ค่ายเรพูจี้กับ MSAP เหมือนเดิม

2. แก่นเรื่อง

เป็นเรื่องราวของการทำงานของแพทย์ที่มีศรัทธาแรงกล้าในการปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นหมออย่างเต็มที่โดยไม่ได้เห็นแก่สิ่งใดนอกจากชีวิตของคนไข้ โดยการให้การรักษาคอนไค์ทุกคนอย่างเต็มที่แม้ว่าโอกาสที่คนไข้จะมีชีวิตรอดจะเหลือน้อยแค่ไหน พวกเขาก็สามารถที่จะทำให้มันกลายเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ได้ ด้วยทีมแพทย์ที่ดีของเขา แสดงให้เห็นการทำงานเป็นทีมที่ทุกคนในทีมนั้นมีความสำคัญและการให้ความสำคัญกับทีม ซึ่งเป็นแก่นเรื่องแบบ Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และเป็นแก่นเรื่องแบบ Power Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คนหรือ 2กลุ่ม ที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งแนวเรื่องประเภทนี้เป็นอีกประเภทหนึ่งที่เราพบเห็นบ่อยครั้งในละครจากเอเชีย ซึ่งอาจเป็นแก่นเรื่องรอง ที่แฝงอยู่ภายใต้แก่นเรื่องหลักประเภทอื่นก็ได้ รวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ระหว่างความถูกต้อง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความพยายาม ความอดทนและความพยายามฝึกฝนเทคนิควิธีการรักษาต่างๆ

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมในละครและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่องทีมดรากร้อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องทีมหมอหัวใจแกร่งภาค 1 ได้พบว่ามี การนำเสนอ ค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มจะเห็นได้ในตอนที่ 4, 5, 6, 9, 10, 11 เช่น การทำงานของทีมดรากร้อนที่มีการทำงานกันเป็นทีม โดยทุกคนมีส่วนร่วมสำคัญในทีมทุกคน และทุกคนก็ร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน จะขาดใครไปไม่ได้

1.1.2 การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส เรื่อง รุ่นพี่รุ่นน้อง จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 2, 11 เช่น อิจูอินซึ่งเป็นแพทย์ฝึกหัดที่เพิ่งมาทำงานที่โรงพยาบาล จึงต้องทำตามสิ่งที่รุ่นพี่บอกทุกอย่างโดยที่ไม่ขัดเนื่องจากว่าตัวเองเป็นรุ่นน้องจึงต้องเชื่อฟังรุ่นพี่

1.1.3 คนนอก ซึ่งจะเห็นได้ในตอนที่ 3 ที่อาซาตะ ริวทาโร่ ไปช่วยงานที่แผนกฉุกเฉินและได้ทำงานอย่างตั้งใจทุกเคสที่เข้ามารับการรักษาทำให้หมอคนหนึ่งในแผนกบอกกับเขาว่าเป็นคนนอกไม่เห็นต้องทุ่มเทขนาดนี้เลย ซึ่งในส่วนนี้เห็นได้จากการสนทนา

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การเอาจริงเอาจังกับงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 2, 7, 11 คือ อาชาต๊ะ ริวหาไร่ที่มีความตั้งใจในการที่จะรักษาคนไข้ โดยเอาจริงเอาจังกับทุกเคสที่เขาได้รับมา โดยเขาจะพยายามหาวิธีการต่างๆเพื่อมารักษาคนไข้ แม้ว่าเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตจะมีน้อยเพียงใดเขาก็สามารถที่จะเปลี่ยนให้มันเต็มร้อยได้ทุกครั้ง และทำการฝึกซ้อมการผ่าตัด ค้นคว้าและศึกษาเคสต่างๆที่จะทำการผ่าตัดอย่างละเอียด ทำให้การผ่าตัดออกมาสำเร็จทุกครั้ง ซึ่งเป็นผลมาจากการเอาจริงเอาจังของเขาที่มีต่องาน

1.2.2 การทำงานเป็นทีม จะเห็นได้ในตอนที่ 5, 11 เช่น การให้ความสำคัญกับทีม ความสำคัญของสมาชิกในทีมว่าทุกคนต้องช่วยกันทำเพื่อให้งานสำเร็จ ทุกคนร่วมมือกันหาข้อมูลเกี่ยวกับการผ่าตัดและนำมาประชุมกันอีกทั้งยังมีการฝึกซ้อมกันด้วย ก่อนที่จะมีการผ่าตัดจริง

1.2.3 ความขยันขันแข็ง จะเห็นได้ในตอนที่ 3, 4, 7 เช่น ในการเตรียมการผ่าตัด สมาชิกทุกคนก็จะหาข้อมูลกันและก็เอาข้อมูลนั้นมาศึกษา อย่างขยันขันแข็ง

1.2.4 การทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 3, 4 เช่น การที่หมอบุคคลในแผนกหัวใจเชื่อฟังคำสั่งของโนงุจิที่เป็นศาสตราจารย์ที่มีอำนาจที่สุดในโรงพยาบาลเพราะเป็นผู้บังคับบัญชา ในการผ่าตัดทุกครั้งต้องมาขออนุมัติจากโนงุจิก่อน และเมื่อโนงุจิสั่งให้ทำอะไรก็ทำ

1.2.5 การปฏิบัติตามกฎระเบียบ จะเห็นได้ในตอนที่ 2, 10 ในเรื่องนี้แสดงให้เห็นผ่านทางบทสนทนาที่หมอบุคคลในแผนกคุยกัน

1.2.6 การเอาจริงเอาจังกับงาน เรื่อง การตั้งใจทำงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 3 เช่น อาชาต๊ะที่เข้ามาทำงานที่โรงพยาบาลนี้ ก็ได้ตั้งใจทำงานอย่างเต็มที่ รักษาคนไข้ทุกรายที่เข้ามารับการรักษาอย่างเต็มที่

1.2.7 ความมานะพยายาม จะเห็นได้ในตอนที่ 4 เช่น ความพยายามของสมาชิกในทีมศัลยกรรมในการผ่าตัดทุกครั้ง ก็ต้องพยายามฝึกฝนฝีมือให้ดีเพื่อให้การออกมาดีที่สุด

1.2.8 ความมุ่งมั่น จะเห็นได้ในตอนที่ 7 เช่น อาชาต๊ะที่มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาคนไข้ โดยที่เขาถึงชีวิตของคนไข้เป็นสำคัญ และมุ่งมั่นที่จะรักษาคนไข้ให้หาย

1.2.9 การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส เรื่องของรุ่น อาวุโส จะเห็นได้ในตอนที่ 8 เช่น การเลือกตั้งเป็นศาสตราจารย์ที่ให้เลือกจากผู้ช่วยศาสตราจารย์เท่านั้น ถึงจะมีสิทธิได้รับการเสนอชื่อ

1.2.10 ความขยัน ขันแข็ง เรื่อง การฝึกซ้อมการผ่าตัด จะเห็นได้ในตอนที่ 10 เช่น อาชาต๊ะที่มีการฝึกซ้อมการผ่าตัดอย่างตั้งใจทุกครั้ง โดยใช้จินตนาการว่ากำลังผ่าตัดอยู่

1.2.11 การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส เรื่อง การเลื่อนตำแหน่งจะเห็นได้ในตอนที่ 5 ,7 ,11 เช่น ในการชิงตำแหน่งศาสตราจารย์ของอาภิระ คาโต้เน้นการที่จะได้รับเลือกเป็นศาสตราจารย์เมื่อตอนอายุยังน้อยนั้นต้องมีผลงานที่เป็นที่น่าพอใจและโดดเด่นถึงจะมีสิทธิ ดังนั้นเธอจึงทำการวิจัยเกี่ยวกับการผ่าตัดแบบบาทิสต้าเพราะยังไม่เคยมีใครทำมาก่อน

1.2.12 การไม่เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส/ผู้บังคับบัญชา จะเห็นได้ในตอนที่1, 3 เช่น อาซาตะที่ทำงานโดยที่มักไม่เคารพในงูจิซึ่งมีอาวุโสมากกว่าและยังเป็นผู้บังคับบัญชา โดยที่เขาจะทำทุกอย่างโดยดูจากข้อมูลของคนไข้และตัดสินใจด้วยตัวเองถ้าเห็นว่าจะสามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยได้

1.2.13 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน จะเห็นได้ในตอนที่1 เช่น คิโดที่เป็นหัวหน้าแผนกฉุกเฉินซึ่งเป็นผู้หญิงเพียงคนเดียวที่ได้เป็นหัวหน้าแผนกในโรงพยาบาล นอกจากนี้ยังมีอาภิระ คาโต้ที่ได้เป็นหัวหน้าในแผนกหัวใจที่มีอำนาจมาจากงูจิ

1.2.14 การไม่ทำตามกฎระเบียบ จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น อาซาตะที่มักจะทำ การผ่าตัดที่ฝ่าฝืนกฎของโรงพยาบาลอยู่เสมอซึ่งจะเห็นได้จากหลายเคสที่เขาได้รับมา โดยการที่เขาฝ่าฝืนนั้นเพราะเขาต้องการที่ช่วยชีวิตคนไข้

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.13 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มี การนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส รุ่นพี่รุ่นน้อง(ตอนที่2) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ตอนที่4) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม ทีม(ตอนที่ 5,9,10)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 17 ครั้ง ได้แก่ บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานตำแหน่งสูง(ตอนที่2) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่1,2,10) การไม่เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส(ตอนที่1) การเอาจริงเอาจังกับงาน_ตั้งใจทำงาน(ตอนที่1) ความขยันขันแข็ง(ตอนที่3,4,7,10) ความมานะพยายาม(ตอนที่4) การทำงานเป็นทีม_ (ประชุมหารือเรื่อง การผ่าตัด)(ตอนที่5) การไม่ทำตามกฎระเบียบ(ตอนที่6) ความมานะพยายามความมุ่งมั่น(ตอนที่7) การทำงานเป็นทีม การช่วยกันทำงาน(ตอนที่9) ความขยัน ขันแข็ง (ขยันการฝึกซ้อมผ่าตัด)(ตอนที่ 10) การทำงานเป็นทีม(ตอนที่11)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(รุ่นพี่รุ่นน้อง)(ตอนที่1,7) คนนอก(ตอนที่3) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ตอนที่4) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(ตอนที่5) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มทีม(ตอนที่9,11)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 20 ครั้ง ได้แก่ ทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา(ตอนที่1) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่1,2,7,11)การไม่เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส(ตอนที่1,3) การปฏิบัติตามกฎระเบียบ(ตอนที่2,10) เชื่อฟังคำสั่ง(ตอนที่3) การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(ตอนที่5,11) การทำงานเป็นทีม(ตอนที่5) การทำงานเป็นทีม(ประชุมเตรียมผ่าตัด)(ตอนที่5) การไม่ทำตามกฎระเบียบ(ตอนที่6) ความมานะพยายามความมุ่งมั่น(ตอนที่8) การทำงานเป็นทีม ช่วยกันทำงาน(ตอนที่9) ความขยัน ชนแข็งขยันฝึกซ้อมการผ่าตัด(ตอนที่11)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 18 ครั้ง ได้แก่ด้านความสัมพันธ์ในสังคมเน้นเรื่องทีม ด้านการทำงานเน้นการเอาจริงเอาจังกับงาน ขยันมุ่งมั่นและการฝ่าฝืนกฎเพื่อช่วยชีวิตคนไข้

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องทีมดรามาก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1

1. ประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.13.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมความสัมพันธ์ ในสังคม [10]	การทำงาน [29]	ครอบครัว	การศึกษา
1. ความเป็นกลุ่มและ ความสำนึกต่อกลุ่ม(6) 2. การจัดอันดับสูงต่ำ ตามมอวาโลรุ่นพี่รุ่นน้อง (3) 3. คนนอก(1)	1. การเอาจริงจังกับงาน (5)การตั้งใจ ทำงาน (1) ความมุ่งมั่น (1) 2. ความขยันขันแข็ง (3)การฝึกซ้อมการ ผ่าตัด(1) 3. การทำงานเป็นทีม (4) 4. การทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา(3) 5. การให้ความสำคัญกับความสามารถ มากกว่าความอาวุโส(3) 6. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ(2) 7. การไม่เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส (2) 8. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน (ในตำแหน่งหน้าที่สูง) (1) 9. ความมานะพยายาม(1) 10. การฝ่าฝืนกฎ(1) 11. การจัดอันดับสูงต่ำตามมอวาโลเรือ งของรุ่น อวูโล(1)	-	-

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.13.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 11 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 29 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องความมุ่งมั่นเอาจริงเอจ้งกับการทำงาน มีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องการเป็นกลุ่ม / ทีมมากที่สุด สำหรับค่านิยมด้านครอบครัว และค่านิยมด้านศึกษานั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าการที่นำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแพทย์ที่นำเสนอให้เห็นการทำงานของแพทย์ในการรักษาคนไข้ให้เห็นว่าการเป็นหมอที่ดีซึ่งทำงานเป็นแพทย์โดยที่เห็นแก่คนไข้เป็นสำคัญนั้นมีหน้าที่ความรับผิดชอบอะไรบ้าง มีการทำงานร่วมกับคนอื่นอย่างไร จึงทำให้มีการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานออกมามากที่สุด

เนื่องจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงานซึ่งต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงได้พบว่ามีกรอบแนวคิดด้านความสัมพันธ์ในสังคมเป็นลำดับรองลงมา ที่สำคัญได้แก่ การเป็นกลุ่ม / ทีม คนนอก และรุ่นพี่รุ่นน้อง

การนำเสนอค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานและเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับอาชีพแพทย์การทำงานของแพทย์จึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาไม่มีให้เห็นชัดเจน

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับวิธีการนำเสนอค่านิยมในด้านต่าง ๆ นั้น พบว่ามีกรอบแนวคิดทางบทสนทนา มากกว่าลักษณะตัวละคร โดยมีกรอบแนวคิดทางบทสนทนามีจำนวน 27 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 7 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 20 ครั้ง และการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 22 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 5 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 17 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมเน้นเรื่องทีม ด้านการทำงานเน้นการเอาจริงเอาจังกับงาน ขยันมุ่งมั่นและการฝ่าฝืนกฎเพื่อช่วยชีวิตคนไข้

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษาายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไว้ด้วยตามตารางที่ 4.13.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องการทำงานที่ความสามารถมากกว่าอาวุโสและเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้พยายามนำเสนอให้เห็นว่าในการทำงานในปัจจุบันนั้นไม่ได้ดูที่อาวุโสเป็นหลัก แต่มีปัจจัยอื่นที่เข้ามาเกี่ยวข้อง ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่ได้นำเสนอผ่านทางละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้คือ ความสามารถ ที่จะเป็นตัวตัดสินว่าจะได้อยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้นได้นอกจากปัจจัยเรื่องความอาวุโส นอกจากนี้ละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ยังนำเสนอเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานที่มีมากขึ้น และยังมีตำแหน่งที่สูงในองค์กรอีกด้วย

ค่านิยมเดิม [35]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [4]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม - การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสรุ่นพี่รุ่นน้อง - คนนอก <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา - การเอาจริงจังกับงาน ยึดมั่นในอาชีพ (ความมุ่งมั่น/การตั้งใจทำงาน) - การทำงานเป็นทีม - การปฏิบัติตามกฎระเบียบและการไม่ทำตามกฎระเบียบ - ความขยัน ช้นแข็งการฝึกซ้อมการผ่าตัด - การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสเรื่องของรุ่นอาวุโสและการไม่เคารพผู้อาวุโส/ผู้บังคับบัญชา - ความมานะพยายาม <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน - การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.13.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

4.1.14 เรื่องที่ 14 ทีมตราก้อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

อาซาตะ ริวทาโร่จะต้องมีการขัดแย้งกับทีมการแพทย์ของญี่ปุ่น รัฐบาลเริ่มจัดตั้งเกี่ยวกับ ค่ารักษา ทำให้โรงพยาบาลมีปัญหาถึงขนาดจะล้มละลายกัน ถ้าพวกเขาไม่ได้พยายามฟันฝ่าให้ ผ่านพ้นไปด้วยการบริหารตัวเอง และก็เป็นช่วงเดียวกับที่หลายโรงพยาบาลเข้าเป็นพันธมิตรกัน และทำให้มีแพทย์ไม่เพียงพอ โรงพยาบาลและแพทย์เหล่านั้นต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ

เมื่อ อาซาตะ ริวทาโร่ ได้กลับมาจากค่ายเรพูจิ เพื่อมารวมกับ Team Medical Dragon อีกครั้งพร้อมภารกิจการผ่าตัดครั้งใหม่ที่ท้าทายกว่าเดิม และการแก่งแย่งชิงดีในโรงพยาบาล เป็น การรับมือกับปัญหาการบริหารโรงพยาบาลโดยเฉพาะ รวมทั้งปัญหาสถานพยาบาลในถิ่นชนบท และบทบาทใหม่ของ อิจูอิน

อาซาตะ ริวทาโร่ ได้ไปช่วยงานที่โรงพยาบาลในอเมริกา ซึ่งที่นั่นเขาได้ทำการศึกษา เกี่ยวกับการปลูกถ่ายหัวใจและได้ทำการผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจเป็นที่สำเร็จดีจนโรงพยาบาลที่ อเมริกาได้เสนอให้เขาทำงานที่นั่นแต่เขาปฏิเสธและได้เดินทางกลับไปญี่ปุ่นซึ่งเป็นจังหวัด เดียวกับที่โนงุจิก็ได้ถูกเรียกตัวกลับมาจากเมืองไทยเพื่อมาช่วยบริหารงานที่โรงพยาบาลเมย์ซินซึ่ง การกลับมาครั้งนี้เขาได้อยู่ในตำแหน่งที่สูงขึ้นและมีอำนาจมากขึ้นกว่าเดิม

ทางด้านโรงพยาบาลเมย์ซินนั้น อิจูอินได้เข้าไปเป็นผู้ช่วยให้กับหมอคนหนึ่งในการผ่าตัด ในขณะที่ผ่าตัดนั้นเกิดความผิดพลาดที่หมอคนนั้นไม่สามารถแก้ไขได้อิจูอินจึงทำการแก้ไขเองซึ่งก็ ทำให้หมอคนนั้นไม่พอใจเนื่องจากตนเองมีตำแหน่งที่สูงกว่าแต่กลับถูกเด็กหมอมือใหม่ทำเกินหน้าจึง สั่งย้ายอิจูอินไปทำงานที่โรงพยาบาลโฮคุโยแทน ซึ่งวันนั้นเองก็เป็นวันที่โนงุจิเดินทางกลับมาถึงที่ โรงพยาบาลเมย์ซินพอดี เมื่อกลับมาถึงและได้ดำรงตำแหน่งใหญ่ในแผนกบริหารความเสี่ยงของ โรงพยาบาลซึ่งเป็นตำแหน่งที่เหนือกว่าอาจารย์ทุกคนในโรงพยาบาล ก็คิดที่จะปฏิรูปโรงพยาบาล เมย์ซินเสียใหม่และต้องการที่จะฟื้นทีมตราก้อนขึ้นมาอีกครั้งและในขณะเดียวกันก็ได้มีนักธุรกิจ รายหนึ่งเข้ามาลงทุนร่วมกับเมย์ซินเพื่อพัฒนาเมย์ซินให้เป็นศูนย์การแพทย์ที่ดีที่สุดซึ่งนักธุรกิจคน นั้นคือคาตาโอะกะ โดยที่เธอได้ทำการเทคโอเวอร์โรงพยาบาลสาขาของเมย์ซินคือโฮคุโยไปแล้วซึ่งที่ นั้นกลายเป็นที่รับคนไข้ที่เมย์ซินไม่ต้องการที่จะรักษาให้ส่งตัวไปอยู่ที่นั่นและดึงเอาหมอที่เก่งจากที่ นั้นมาอยู่ที่เมย์ซินเพื่อที่จะให้คนไข้รักษาที่เมย์ซินมากขึ้น นอกจากนี้โนงุจียังมีโครงการที่จะให้ อาซาตะ ริวทาโร่ มาช่วยงานเขาในการพัฒนาโครงการที่เขาคิดขึ้น แต่อาซาตะ ริวทาโร่ ไม่ต้องการ เพราะเขาต้องการที่จะรักษาคนไข้อย่างจริงจังไม่ต้องการที่จะทำงานให้กับโนงุจิ อาซาตะ ริวทาโร่ จึงทำงานที่ขัดกับโนงุจิเสมอ จนถึงกรณีการที่อาซาตะ ริวทาโร่ ยืนยันที่จะผ่าตัดหัวใจให้กับคนไข้ รายหนึ่งที่ทุกคนกล่าวหาว่าเขาเป็นพวกเคลมเมอร์คือพวกที่อ้างว่าตัวเองป่วยแต่จริงๆไม่ได้ป่วย ซึ่งคุณตาคนนั้นจริงๆแล้วมีอาการเกี่ยวกับหัวใจจริง ดังนั้นเมื่ออาซาตะ ริวทาโร่ ยืนยันที่จะผ่าตัด

ให้จึงถูกส่งย้ายไปอยู่ที่ไฮคูโยพร้อมกับอิจูอินและฟูจิโยชิ และที่นั่นเองเขาก็ได้พบกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่ดูจะเป็นคนเดียวในโรงพยาบาลที่ดูแลเอาใจใส่คนไข้อย่างจริงจัง อาซาตะ ริวทาโร่ จึงไปพบและบอกว่าเขาตั้งใจที่จะตั้งทีมศัลยกรรมขึ้นที่นี่เพื่อที่จะรักษาคนไข้ให้ดีที่สุด ดังนั้นเขาจึงต้องหาสมาชิกเพื่อเข้าร่วมทีม โดยแพทย์ที่ถูกย้ายมาจากเมย์ชินที่เป็นแพทย์ที่โรงพยาบาลนี้ ก่อนที่อาซาตะจะย้ายมาก็มีหมอวิสัญญีชื่อว่าโคดากะ ซึ่งเธอไม่ได้สนใจที่จะดูแลคนไข้และมีนิสัยติดช็อคโกแลต ต่อมาคือ ไทยามะ หมอที่ชำนาญเกี่ยวกับหลอดเลือดที่มีฝีมือแต่มีนิสัยใจร้อนชอบไว้วางใจและก้าวร้าวและอีกคนคือ มัทสึเดะอิระ แพทย์ที่เชี่ยวชาญทางด้านช่องท้อง แต่ติดเหล้าไม่สนใจทำงานและไม่ได้จับมีดผ่าตัดมานานแล้วเพราะมีปัญหาในอดีตและเจ้าหน้าที่ME ที่ชอบเก็บตัวอยู่คนเดียวและกลัวหมอ ซึ่งอาซาตะ ริวทาโร่ ต้องทำให้ทุกคนนี้มาเป็นสมาชิกของทีมเพื่อที่จะได้มีทีมของตนในการรักษาคนไข้ให้หาย โดยการที่จะทำให้คนเหล่านั้นเข้าร่วมทีมนี้ถือเป็นเรื่องที่ทำทนายอาซาตะ ริวทาโร่ มาก

คนแรกที่เข้ามาเป็นสมาชิกของทีมคือหมอผู้ชำนาญเรื่องหลอดเลือด ซึ่งมีอยู่วันหนึ่งขณะที่อาซาตะ ริวทาโร่ กำลังผ่าตัดอยู่นั้นเกิดมีคนไข้ฉุกเฉินเข้ามาและต้องการให้อาซาตะ ริวทาโร่ ช่วยรักษาให้แต่หมอไทยามะก็โกหกไปว่าเดี่ยวอาซาตะ ริวทาโร่ จะมาช่วยคนไข้จึงยอมให้ผ่าตัด แต่ ไทยามะก็ได้ลงมือผ่าตัดเองเพื่อเป็นการแสดงฝีมือว่าเขาเก่งเหมือนกันและยังสามารถใช้เวลาน้อยกว่าอาซาตะ ริวทาโร่ อีกด้วย แต่หลังจากการผ่าตัดไม่นานคนไข้คนนั้นเกิดอาการกำเริบขึ้นมาทำให้ทั้งอาซาตะ ริวทาโร่ อิจูอินและไทยามะต้องช่วยกันผ่าตัดอีกครั้งเพื่อรักษาและในที่สุดคนไข้ก็ปลอดภัย ไทยามะจึงไปขอโทษเพื่อเป็นการแสดงความรับผิดชอบต่อสิ่งที่เกิดขึ้น หลังจากนั้น ไทยามะก็เข้าร่วมกับทีมของอาซาตะ ริวทาโร่ สมาชิกคนต่อมาคือมัทสึเดะอิระที่ไม่ได้จับมีดผ่าตัดมานานเนื่องจากความผิดพลาดในอดีตที่เคยทำมา แต่แล้วก็มีเหตุการณ์ที่ทำให้เขาต้องลุกขึ้นมาจับมีดอีกครั้งเมื่อมีคนไข้รายหนึ่งที่ถูกส่งตัวมาจากเมย์ชินให้มารับการผ่าตัดที่ไฮคูโยซึ่งเป็นคนไข้ที่เขาเคยได้ช่วยเหลือลูกสาวของเธอด้วยการปลูกถ่ายตับให้ถูกส่งตัวมารักษาที่ไฮคูโยในตอนแรกเขาก็ไม่ยอมที่จะรักษาให้แต่สุดท้ายก็เปลี่ยนใจมาช่วยในนาทีสุดท้ายเพราะเห็นแก่เด็กที่ชื่นชมและเชื่อใจในตัวของเขาว่าจะสามารถรักษาแม่ของเธอให้หายได้เหมือนกับที่เคยรักษาเธอจนหายมาแล้ว เขาก็ตั้งใจรักษาและหลังจากที่การผ่าตัดผ่านไปได้ด้วยดีเขาก็กลับมาเป็นคนเดิมและเลิกเหล้าในที่สุดและเข้าร่วมทีมของอาซาตะ ริวทาโร่ สมาชิกคนสุดท้ายคือ โคดากะ วิสัญญีแพทย์คนเก่งที่ไม่ยอมเข้าร่วมการผ่าตัดมานานแล้ว จนวันหนึ่งมีคนไข้พาลูกชายที่เป็นโรคทางสาขากีและโรคหลอดเลือดโป่งพองเข้ามาให้อาซาตะ ริวทาโร่ ช่วยรักษา ซึ่งเด็กคนนั้นแท้จริงแล้วก็คือลูกของโคดากะเอง ซึ่งไม่ได้เจอกันมาตั้งแต่ที่เธอหย่ากับพ่อของเด็กเพราะพ่อของเด็กโทษว่าเธอเป็นคนที่ทำให้ลูกเป็นอัมพาตเพราะห่วงงานมากกว่ากลับบ้านดึกจนลูกเกิดอาการหอบอย่างรุนแรงและถูกทิ้งให้อยู่คนเดียวโดยที่ไม่มีใครดูแลจนต้องเข้าโรงพยาบาล แต่หมอวิสัญญีที่ไม่

ชำนาญให้ยาฉีดพลาสดทำให้เป็นอัมพาตครึ่งตัว เมื่อเธอรู้อาณัติของเธอมารักษาจึงอยากไปพบ เมื่อเจอกันสามีของเธอจึงบอกอาซาตะ ริวทาโร่ ว่าห้ามไม่ให้เธอเข้าร่วมในการผ่าตัดครั้งนี้ แต่ในที่สุดเธอก็ต้องเข้าไปช่วยเนื่องจากวิสัญญีแพทย์ที่ทำงานนั้นอยู่ในการผ่าตัดครั้งนี้ยังไม่มีควมชำนาญพอ โคดากะจึงเข้าไปเพื่อช่วยแทน หลังจากการผ่าตัดเสร็จสิ้นและลูกของเธอปลอดภัย พ่อของเด็กก็อนุญาตให้เธอไปเยี่ยมเขาได้ และเธอก็ได้เข้าร่วมกับทีมของอาซาตะ ริวทาโร่ ในที่สุด

หลังจากที่ทุกคนได้ร่วมมือกันจนเกิดเป็นทีมใหม่ขึ้นมาได้สำเร็จก็ช่วยกันทำงาน จนเกิดเหตุการณ์ที่ทำให้ทุกคนต้องประหลาดใจเมื่อโนงิจิเดินทางมาที่โรงพยาบาลโฮคุโยและบอกว่าเขาต้องการให้ อาซาตะ ริวทาโร่ รักษาเขาเนื่องจากเขาเป็นโรคหัวใจขาดเลือดและต้องรับการรักษาอย่างเร่งด่วน ซึ่งส่วนใหญ่ก็คัดค้านไม่อยากจะรักษาให้ แต่อาซาตะบอกว่าเขาเป็นคนไข้ยังงี้ก็จะรักษาให้แต่มีเงื่อนไขว่าจะต้องให้เด็กชายคนหนึ่งที่จะต้องทำการปลูกถ่ายหัวใจอย่างเร่งด่วนได้ไปรักษาตัวที่เมย์ซิน ซึ่งโนงิจิก็ตกลง หลังจากที่รักษาโนงิจิจนหายแล้วทั้งทีมก็ได้กลับไปเมย์ซินอีกครั้ง

เมื่อกลับมาที่เมย์ซินทีมก็ต้องทำการตั้งใจฝึกซ้อมกันและศึกษาวิธีการรักษาให้กับเด็กคนนั้นกันอย่างเต็มที่ ซึ่งติดปัญหาอยู่คือหัวใจที่จะใช้ในการปลูกถ่ายนั้นหายากเพราะต้องรอคิวกันเป็นเวลานาน แล้วก็ยังมีข่าวดีแจ้งมาว่าหาหัวใจได้แล้วแต่มีคนทีรอคิวอยู่สองคนคือเด็กชายที่อาซาตะ ริวทาโร่ รักษาอยู่กับคนไข้อีกคนที่เป็นประธานบริษัทใหญ่แห่งหนึ่ง ซึ่งคนที่จะได้รับคือประธานบริษัท เมื่อถึงวันผ่าตัดเมื่อเริ่มทำการผ่าตัดเพื่อปลูกถ่ายหัวใจให้คนไข้ที่จะรับการปลูกถ่ายเกิดอาการแพ้การถ่ายเลือดทำให้ไม่สามารถที่จะทำการปลูกถ่ายหัวใจได้ หัวใจจึงส่งต่อมาให้เด็กชายคนนั้นพอดี แต่การขนส่งหัวใจก็มีอุปสรรคมากมายเพราะเกิดอุบัติเหตุระหว่างทางมีรถคว่ำขวางทางอยู่ทำให้ฮีโรอินที่มีหน้าที่ไปรับหัวใจมานั้นต้องตัดสินใจวิ่งนำหัวใจมาแทน แต่เมื่อดูเวลาแล้วมันคงจะไม่ทันการ คาตาโอะกะนักธุรกิจหญิงที่ร่วมลงทุนกับเมย์ซินที่เห็นถึงความศรัทธาอันแรงกล้าของทั้งอาซาตะ ริวทาโร่ และทีมในการเป็นหมอเหมือนกับพ่อของเธอจึงตัดสินใจช่วยเหลือโดยการส่งเฮลิคอปเตอร์ไปรับมาจนในที่สุดหัวใจก็มาถึงทันเวลาพอดีแต่การผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจครั้งนี้เป็นการทำที่ขัดกับกฎเกณฑ์ทางการแพทย์เพราะถ้าทำไม่สำเร็จอาซาตะ ริวทาโร่ จะถูกถอดใบประกอบโรคศิลป์และไม่ได้เป็นหม้ออีกเลยซึ่งอาซาตะ ริวทาโร่ ก็รู้ดีแต่ก็ตัดสินใจที่จะทำการผ่าตัดก็ผ่านไปได้อย่างดี

หลังจากที่ผ่าตัดเสร็จโนงิจิซึ่งแอบไปทำข้อตกลงลับๆกับอีกบริษัทเรื่องข้อตกลงในการร่วมลงทุนในการบริหารโรงพยาบาลเมย์ซิน ก็ถูกแฉความผิดพลาดในอดีตออกมาโดยคาตาโอะกะที่ร่วมมือกับผู้อำนวยการโรงพยาบาลโฮคุโยเพื่อทำลายและกำจัดความชั่วร้ายของโนงิจิออกไปจากโรงพยาบาลเมย์ซิน ทำให้บริษัทที่ทำข้อตกลงกับโนงิจิยกเลิกข้อตกลงทั้งหมด ทำให้คาตาโอะกะได้เมย์ซินไปในที่สุดและเธอตั่งใจที่จะเปลี่ยนแปลงเมย์ซินใหม่ตามที่เธอตั้งใจไว้ หลังจากนั้นทุกคนก็

กลับไปทำงานของตนเอง โคคาเกะ มัทสึตะอิระและโทยามะก็กลับไปทำงานที่โฮคุโย ส่วนอิจูอิน และฟูจิโยชิก็ได้กลับมาทำงานที่เมย์ชินเหมือนเดิมส่วนอาซาตะ ริวทาโร่ ก็กลับไปทำงานที่ค้ายาเสพติด เซ็นเคย์ และเมื่อใดที่ต้องการทีมก็จะกลับมารวมตัวกันอีกครั้ง

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

อาซาตะ ริวทาโร่ ได้ไปช่วยงานที่อเมริกาในการปลูกถ่ายหัวใจและได้เดินทางกลับมาทำงานที่ญี่ปุ่นอีกครั้ง ในขณะที่เดียวกันโนงุจิที่ถูกย้ายไปที่เมืองไทยก็กำลังกลับมาที่โรงพยาบาลเมย์ชินเช่นกัน

การพัฒนาเหตุการณ์

อาซาตะ ริวทาโร่ และโนงุจิได้กลับมาที่โรงพยาบาลเมย์ชิน โดยโนงุจินั้นได้กลับมาอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจเหนือหมอกทุกคนในโรงพยาบาลทำให้เขามีอิทธิพลมากขึ้นและต้องการที่จะฟื้นฟูทีมดรากร้อนขึ้นมาใหม่เพื่อเป็นการเรียกคนไข้กลับมาเนื่องจากจำนวนคนไข้ที่ลดลง โดยให้อาซาตะ ริวทาโร่ มาช่วยงานด้วย แต่อาซาตะ ริวทาโร่ ก็ได้ทำการขัดคำสั่งโนงุจิจึงโดนย้ายไปอยู่ที่โรงพยาบาลโฮคุโยพร้อมกับหม่อีกสามคน ซึ่งที่โรงพยาบาลโฮคุโยนั้นก็มีปัญหาอยู่เนื่องจากเมย์ชินได้ดึงเอาหมอเก่งๆจากที่นั่นมาทำให้ขาดแคลนหมอ อาซาตะ ริวทาโร่ ตั้งใจที่จะตั้งทีมขึ้นมาใหม่ที่นั่น ที่นั่นเขาก็ตั้งทีมใหม่ขึ้นมาที่ได้ช่วยกันรักษาคนไข้หลายราย

ชั้นภาวะวิกฤติ

ทีมดรากร้อนถูกเรียกตัวกลับมาที่เมย์ชิน เมื่อมาถึงก็มีเคสปลูกถ่ายหัวใจให้แก่เด็ก แต่เนื่องจากเด็กคนนี้มีโรคแทรกซ้อนมากจึงทำให้การผ่าตัดเป็นไปได้ยาก รวมทั้งหัวใจที่จะใช้ในการปลูกถ่ายนั้นก็ยังหาไม่ได้ แต่แล้วก็มีคนไข้อีกคนที่รอการปลูกถ่ายหัวใจอยู่แต่เกิดอาการแพ้ขึ้นมาหัวใจจึงส่งต่อมาที่เด็ก แต่การขนส่งหัวใจก็มีอุปสรรคทำให้หัวใจมาช้า และอาซาตะ ริวทาโร่ จึงตัดสินใจที่จะผ่าตัดแม้ว่าจะต้องถูกยึดใบอนุญาตก็ตาม

ชั้นภาวะคลี่คลาย

การขนส่งหัวใจนั้นเป็นหน้าที่ของอิจูอินแต่เนื่องจากมีอุบัติเหตุมาขวางอยู่ทำให้อิจูอินต้องใช้การวิ่งมาแทน แต่ก็ได้รับการช่วยเหลือจากคาตาโอะกะนักธุรกิจที่มาทำข้อตกลงเจรจากับเมย์ชิน อยู่ส่งเฮลิคอปเตอร์ไปรับอิจูอินมาที่โรงพยาบาล และก็นำหัวใจไปส่งถึงมือของอาซาตะ ริวทาโร่ทันเวลาพอดี อาซาตะ ริวทาโร่ ก็ได้นำหัวใจนั้นไปทำการปลูกถ่ายได้สำเร็จ

การยุติเรื่องราว

อาชาตตะ ริวทาโร่ ได้ทำการปลุกถ่ายหัวใจสำเร็จสามารถช่วยชีวิตของเด็กเอาไว้ได้ และความผิดของโนงุจิก็ถูกเปิดเผยออกมาทำให้เมย์ชินตงเป็นของคาตาโอะกะในที่สุด และสมาชิกของทีมดราโก้ก็แยกย้ายกันไปทำหน้าที่ของแต่ละคน เมื่อใดที่ต้องการทีมก็จะกลับมา

2. แก่นเรื่อง

เป็นเรื่องราวของการทำงานของแพทย์ที่มีศรัทธาแรงกล้าในการปฏิบัติหน้าที่ของการเป็นหมออย่างเต็มที่โดยไม่ได้เห็นแก่สิ่งใดนอกจากชีวิตของคนไข้ โดยการให้การรักษาคอนไชน์ทุกคนอย่างเต็มที่แม้ว่าโอกาสที่คนไข้จะมีชีวิตรอดจะเหลือน้อยแค่ไหน พวกเขาก็สามารถที่จะทำให้มันกลายเป็นร้อยเปอร์เซ็นต์ได้ ด้วยทีมแพทย์ที่ดีของเขา แสดงให้เห็นการทำงานเป็นทีมที่ทุกคนในทีมนั้นมีความสำคัญและการให้ความสำคัญกับทีม ซึ่งเป็นแก่นเรื่องแบบ Career Theme คือ แก่นเรื่อง que แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย เป็นแก่นเรื่องแบบ Power Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คนหรือ 2 กลุ่ม ที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งแนวเรื่องประเภทนี้เป็นอีกประเภทหนึ่งที่พบเห็นบ่อยครั้งในละครจากเอเชีย ซึ่งอาจเป็นแก่นเรื่องรอง ที่แฝงอยู่ภายใต้แก่นเรื่องหลักประเภทอื่นก็ได้ รวมทั้งการแสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ระหว่างความถูกต้อง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความอดทนและความพยายามฝึกฝนเทคนิควิธีการรักษาต่างๆ

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมในละครและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่อง

ทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่น่าเสนอในละคร

จากการศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 ได้พบว่ามีการนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง ความเป็นทีมจะเห็นได้ในตอนที่ 2, 4, 6, 10, 11 เช่น การทำงานของทีมดราโก้ที่มีการทำงานกันเป็นทีม โดยทุกคนมีส่วนร่วมสำคัญในทีมทุกคน และทุกคนก็ร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน จะขาดใครไปไม่ได้

1.1.2 การจัดอันดับสูงต่ำตามมอริโตะ เรื่อง รุนพี่รุ้น้องจะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น อิจูอินซึ่งเป็นแพทย์ฝึกหัดที่เพิ่งมาทำงานที่โรงพยาบาล จึงต้องทำตามสิ่งที่รุ่นพี่บอกทุกอย่างโดยที่

ไม่ขัดเนื่องจากว่าตัวเองเป็นรุ่นน้องจึงต้องเชื่อฟังรุ่นพี่ และเมื่อรุ่นน้องอย่างอิจูนินที่มีอาวุโสน้อยกว่าทำเกินหน้าตัวเองก็รู้สึกโกรธจึงส่งย้ายอิจูนินให้ไปทำงานที่โรงพยาบาลอื่น

1.1.3 ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เรื่อง การอยู่ร่วมกันต้องพึ่งพาคนรอบข้าง จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่โทยาม่าไปพบกับคุณยายที่เป็นคนไข้ของเขาและเขาพูดถึงเรื่องการอยู่คนเดียว

1.1.4 การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว จะเห็นได้ในตอนที่ 8 เช่น ตอนที่พ่อของคนไข้มาพบกับอาซาตะและหมอฟุจิโยชิ เพื่อพูดคุยเกี่ยวกับการรักษา ก็ได้แนะนำตัวด้วยการยื่นนามบัตรให้

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1. การทำงานเป็นทีม เรื่อง การช่วยเหลือกันในทีม จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 5, 7 เช่น การที่ทีมตรวจก่อนเมื่อมีการผ่าตัดทุกครั้ง สมาชิกในทีมก็จะช่วยกันเพื่อการผ่าตัดออกมาดีที่สุด

1.2.2 การเอาใจจริงเอาใจกับงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 1, 2, 10 คือ อาซาตะ ริวทาโร่ที่มีความตั้งใจในการที่จะรักษาคนไข้ โดยเอาใจจริงเอาใจกับทุกเคสที่เขาได้รับมา โดยเขาจะพยายามหาวิธีการต่างๆเพื่อมารักษาคนไข้ แม้ว่าเปอร์เซ็นต์การรอดชีวิตจะมีน้อยเพียงใดเขาก็สามารถที่จะเปลี่ยนให้มันเต็มร้อยได้ทุกครั้งที่ เป็นผลมาจากการเอาใจจริงเอาใจของเขามีสื่องาน

1.2.3 ความขยัน ซินแข็ง เรื่อง ความขยันฝึกซ้อม จะเห็นได้ในตอนที่ 6, 9, 10 เช่น ทีมตรวจก่อนที่มีการฝึกซ้อมการผ่าตัดกันอย่างเต็มที่เพื่อให้การผ่าตัดผ่านไปได้อย่างดี ทุกครั้งที่มีการผ่าตัดที่ยากก็จะมารวมตัวกันเพื่อทำการซ้อม

1.2.4 ความมานะพยายามความมุ่งมั่น จะเห็นได้ในตอนที่ 11 เช่น ความมุ่งมั่นของอาซาตะที่มีความมุ่งมั่นที่จะรักษาคนไข้และ อิจูนินที่มีความมุ่งมั่นที่จะนำหัวใจไปส่งให้ถึงที่ให้เร็วที่สุด

1.2.5 ความมานะพยายาม จะเห็นได้ในตอนที่ 1 เช่น การที่ทีมช่วยกันหาวิธีและหาข้อมูลเพื่อที่จะใช้ในการรักษาคนไข้ และความพยายามของอิจูนินที่พยายามฝึกซ้อมเย็บหัวใจเพื่อให้มีฝีมือเก่งเท่าคนอื่น ๆ

1.2.6 ความรับผิดชอบ จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่โทยาม่าเข้าไปขอโทษคุณยายที่ต้องผ่าตัดรอบสองหลังจากที่ผ่าไปแล้ว และยอมรับผิดชอบทั้งหมด

1.2.7 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน จะเห็นได้ในตอนที่ 8, 11 ซึ่งในเรื่องนี้แสดงให้เห็นว่าบทบาทของผู้หญิงได้เปลี่ยนไปคือสามารถทำงานที่เหมือนกับผู้ชายได้อีกทั้งยังสามารถทำงานในตำแหน่งที่สูงในองค์กรได้ เช่น คาตาโอะที่เป็นนักธุรกิจที่ทำธุรกิจพัฒนาโรงพยาบาลร่วมกับเมย์ซึน นอกจากนี้ยังมีหมอวิสัญญีแพทย์ที่เป็นผู้หญิงอีกคนที่มีความสามารถในการรักษา

ที่ได้เข้ามาพร้อมกับทีมตราก่อนในการทำการผ่าตัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้หญิงในปัจจุบันก็ได้มีบทบาทในการทำงานมากขึ้น ได้ออกมาทำงานนอกบ้านและได้มีหน้าที่การงานที่ดีอีกด้วย

1.2.8 การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาจะเห็นได้ในตอนที่2 ค่านิยมเรื่องการทำตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาได้เปลี่ยนแปลงไป ในเรื่องนี้ตัวละครเอกอย่างอาซาตะ ริวทาโร่ ไม่ได้ให้ความสำคัญกับคำสั่งของผู้บังคับบัญชามากนักแต่จะดูที่คนไข้เป็นหลัก ทำให้ในหลายๆครั้งเขาได้ทำการขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเพื่อช่วยเหลือคนไข้ของเขา นอกจากนี้ยังฝ่าฝืนกฎระเบียบการเป็นหมอเพื่อที่จะช่วยเหลือคนไข้โดยที่ไม่ได้กลัวว่าถ้าผิดพลาดตัวเองจะไม่ได้เป็นหม้ออีกเลยก็ตาม

1.2.9 การไม่ทำตามกฎระเบียบจะเห็นได้ในตอนที่10 เช่น ตอนที่อาซาตะตัดสินใจที่จะผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจพร้อมกับปลูกถ่ายตับในเวลาเดียวกันให้แก่เด็กชายที่เป็นคนไข้ขอเขา แม้ว่ามันจะเป็นเรื่องที่ผิดกฎก็ตาม

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัวไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

1.4.1 การเรียนพิเศษ จะเห็นได้ในตอนที่ 6 เช่น ตอนที่โทยาม่าเขาไปคุยกับคุณยายคนไข้ตอนที่ไปตรวจดูหลังการผ่าตัด และได้พูดถึงตัวเองว่าต้องเรียนพิเศษเพิ่มอีกเพื่อที่จะได้ผลการเรียนที่ดี

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.14 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การจัดอันดับสูงต่ำตามมอวูโสะ (รุ่นพี่รุ่นน้อง)(ตอนที่1) ความเป็นกลุ่มและความล้าแก่ต่อกลุ่มทีม (ตอนที่6,10,11) รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร(ตอนที่8)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 15 ครั้ง ได้แก่ ความพยายาม(ตอนที่ 1)การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่1,2,10) การทำงานเป็นทีม ช่วยเหลือกันในทีม (ตอนที่1,5) การขัดคำสั่ง(ตอนที่2) ความขยัน ช้นแข็งขยันฝึกฝน(ตอนที่6,9)ความรับผิดชอบ(ตอนที่6) การทำงานเป็นทีม(ตอนที่7) บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้าน(ตอนที่ 8,11) การฝึกฝนของทีม(ตอนที่10) ความมุ่งมั่น(ตอนที่11)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มทีม(ตอนที่2,4,5,10) ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มการพึ่งพาคนรอบข้าง(ตอนที่6)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 8 ครั้ง ได้แก่ การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่2)การขัดคำสั่ง(ตอนที่2) ความขยัน ช้นแข็งขยันฝึกฝน(ตอนที่6) ความรับผิดชอบ(ตอนที่6) การทำงานเป็นทีม(ตอนที่7)บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงทำงานนอกบ้าน(ตอนที่8) การฝึกฝนของทีม(ตอนที่10) การไม่ปฏิบัติกฎระเบียบ(ตอนที่10)

ค่านิยมด้านการศึกษานำเสนอผ่านทางบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง ได้แก่ การเรียนพิเศษ(สอบเข้าหมอ)(ตอนที่6)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 10 ครั้ง ที่เน้น เรื่องทีมและการเอาจริงเอาจังกับงาน

(ง)สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่องทีมตราก้อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2

1. สรุปประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.14.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมความสัมพันธ์ใน สังคม [9]	การทำงาน [16]	ครอบครัว	การศึกษา [1]
1. ความเป็นกลุ่มและความ สำนึกต่อกลุ่มความเป็นทีม(6) 2. การจัดอันดับสูงต่ำตามม อาวูไล (รุ่นพี่รุ่นน้อง) (1) 3. ความเป็นกลุ่มและความ สำนึกต่อกลุ่มการอยู่ร่วมกัน ต้องพึ่งพาคนรอบข้าง(1) 4. การให้นามบัตรเพื่อเป็น การแนะนำตัว(1)	1. การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกันในทีม (3) 2. การเอาจริงเอาจังกับงาน(3) 3. ความขยันฝึกซ้อม(3) 4. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ผู้หญิงออกมาทำงานนอกบ้าน(2) 5. ความมุ่งมั่น(1) 6. ความมานะพยายาม(1) 7.การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา/ไม่เชื่อ ฟังผู้อาวุโส(1) 8. ความรับผิดชอบ(1) 9. การไม่ทำตามกฎระเบียบ(1)	-	1. การเรียนพิเศษ (1)

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ () แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.14.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุด คือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 9 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 16 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการช่วยเหลือกันในทีมมีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 4 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องความเป็นทีมมากที่สุด ค่านิยมด้านศึกษามีจำนวน 1 ได้แก่ เรื่องการเรียนพิเศษ สำหรับค่านิยมด้านครอบครัว นั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าการที่นำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องที่เกี่ยวข้องกับแพทย์ที่นำเสนอให้เห็นการทำงานของแพทย์ในการรักษาคนไข้ให้เห็นว่าการเป็นหมอที่ดีซึ่งทำงานเป็นแพทย์โดยที่เห็นแก่คนไข้เป็นสำคัญนั้นมีหน้าที่ความรับผิดชอบต่ออะไรบ้าง มีการทำงานร่วมกันคนอื่นอย่างไร จึงทำให้มีการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานออกมามากที่สุด

เนื่องจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงานซึ่งต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงได้พบว่ามี การสอดแทรกค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมเป็นลำดับรองลงมา ที่สำคัญได้แก่ ความเป็นทีม รุ่นพี่รุ่นน้อง การอยู่ร่วมกันต้องพึ่งพาคนรอบข้างและการให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว

การนำเสนอค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานและเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับอาชีพแพทย์การทำงานของแพทย์จึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาไม่มีให้เห็นชัดเจน

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับวิธีการนำเสนอค่านิยมในด้านต่าง ๆ นั้น พบว่ามีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าการนำเสนอผ่านบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 20 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 5 ครั้ง ด้านการทำงานจำนวน 15 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 15 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 6 ครั้ง ด้านการทำงานจำนวน 8 ครั้ง ด้านการศึกษา 1 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้โดยเฉพาะเรื่องทีมและการเอาใจจริงเอาใจกับงานได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 10 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไว้ด้วย ตามตารางที่ 4.14.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งเป็นที่น่าสังเกตว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้พยายามนำเสนอให้เห็นว่าในการทำงานในปัจจุบันนั้นบทบาทของผู้หญิงในการทำงานที่มีมากขึ้นสามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้มากขึ้นถึงแม้ว่าจะแต่งงานแล้วก็สามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้ไม่จำเป็นต้องลาออกหรือหยุดทำงานหลังจากที่มีลูกแล้ว และยังมีตำแหน่งที่สูงในองค์กรอีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมเดิม [24]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [2]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มความเป็น ทีม/การอยู่ร่วมกันต้องพึ่งพาคนรอบข้าง - การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสรุ่นพี่รุ่นน้อง - รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตรการให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การทำงานเป็นทีม การช่วยเหลือกันในทีม - การเอาจริงเอาจังกับงาน - ความขยัน ชันแข็งความขยันฝึกซ้อม - ความมุ่งมั่น - ความมานะพยายาม - ความรับผิดชอบ - การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา/ไม่เชื่อฟังผู้อาวุโส - การไม่ทำตามกฎระเบียบ <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเรียนพิเศษ 	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงานผู้หญิงออกมาทำงานนอกบ้าน <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.14.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.1.15 เรื่องที่ 15 เกมล่าธุรกิจ The Vultures :Hagetaka

(ก) เนื้อเรื่องย่อ

เรื่องราวที่นำมาสร้างจากนิยายที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจในปีค.ศ.1990-2000 เมื่อเศรษฐกิจฟองสบู่แตก ธุรกิจญี่ปุ่นกำลังถูกชาวต่างชาติเข้ามายึดกิจการต่างๆของญี่ปุ่น มาซาฮิโกะ วาชิดี เป็นนักธุรกิจที่ทำงานให้กับบริษัทกองทุนของต่างชาติได้เข้ามาในฐานะผู้จัดการดูแลจากนิวยอร์ก ที่จะมาควบคุมการซื้อขายกิจการที่ญี่ปุ่น ในนามบริษัทชื่อว่า Horizon ในขณะที่ธนาคาร Mitsuba ก็กำลังจะทำการ bulk sale หนี้เสีย 47 รายของธนาคารโดย Horizon ได้เข้ามาเจรจาเพื่อขอซื้อหนี้เสียเหล่านั้น โดยรายแรกที่ถูกซื้อ คือ Nishino Ryokan ซึ่งเป็นธุรกิจโรงแรมที่ยังคงรูปแบบญี่ปุ่นดั้งเดิมเอาไว้ แต่เนื่องจากมีหนี้สินมากเพราะการเปิดธุรกิจจอกอล์ฟควบคู่ไปด้วยทำให้ไปไม่รอด Horizon ใช้เวลา 2 สัปดาห์ในการหาเงินมาใช้หนี้ 200 ล้านเยน แต่เมื่อถึงกำหนดเจ้าของโรงแรมก็ไม่สามารถหาเงินมาได้ทัน จึงไปเจรจาขอเลื่อนเวลาออกกับวาชิดี แต่เขาก็ปฏิเสธ ทำให้เจ้าของโรงแรมสิ้นหวังและตัดสินใจฆ่าตัวตาย ทำให้โรงแรมถูก Horizon ยึดไป หลังจากที่เจ้าของโรงแรมเสียชีวิตลูกชายของเขาที่หายตัวไป หนีออกจากบ้านไปทำงานอยู่ที่โตเกียว

หลังจากยึดโรงแรมได้แล้ว ธุรกิจรายต่อไปที่ Horizon จะซื้อก็คือ ธุรกิจบริษัททำของเล่นที่ชื่อว่า Sunday Toy ของโอโคอุจิ ที่กำลังตกที่นั่งลำบาก Horizon พยายามแข่งกับธนาคาร Mitsuba ในการเป็นเจ้าของหนี้รายใหญ่ของ Sunday Toy จึงพยายามไปกว้านซื้อหนี้จากเจ้าหนี้รายย่อยของ Sunday Toy มาจนกลายเป็นเจ้าหนี้รายใหญ่ของ Sunday Toy ทำให้ชิบาโนะ จากธนาคาร Mitsuba ต้องมาพูดคุยเจรจากับ วาชิดี ซึ่งจริงๆแล้วทั้งสองคนเคยทำงานที่เดียวกันมาก่อน โดยที่ชิบาโนะเป็นรุ่นพี่ของวาชิดี แต่มีกรณีที่ถูกหนี้รายหนึ่งที่วาชิดีเป็นผู้ดูแลไม่สามารถที่จะใช้หนี้คืนได้ทำให้เจ้าของกิจการอยู่ซึ่งเป็นลูกหนี้ตัดสินใจฆ่าตัวตาย ทำให้วาชิดีเสียใจมากและตัดสินใจลาออกและเดินทางไปอเมริกา และกลับมาอีกครั้งในฐานะคนของ Horizon ไปแล้วทั้งคู่พยายามที่จะดึง Sunday Toy เอาไว้เป็นของตน เจ้าของก็ไม่อยากที่จะให้ธุรกิจของตนต้องหลุดมือไปอยู่ในมือของต่างชาติ แต่วาชิดีได้ไปทำข้อตกลงกับลูกชายของเจ้าของบริษัท เพื่อให้ปลดแม่ของตัวเองลงจากการเป็นประธานแล้วให้ตัวเองขึ้นแทนพร้อมกับเงินจำนวนหนึ่ง ลูกชายจึงตกลงทำให้ประธานถูกปลดและลูกชายก็เข้ามาแทน แต่ไม่นานก็มีข่าวการทุจริตของลูกชายประธานออกมา ซึ่งข้อมูลดังกล่าวแม่ของเขาซึ่งเป็นอดีตประธานเป็นคนให้ข้อมูลนั้นกับวาชิดีเองเพื่อหวังที่จะได้กลับไปเป็นประธานอีกครั้ง โดยวาชิดีได้นำข้อมูลนั้นไปให้กับนักข่าวที่ชื่อว่ามิซึมาและให้เธอตัดสินใจว่าเธอจะรายงานข่าวนี้หรือไม่ เพื่อความแน่ใจเธอจึงนำข้อมูลนั้นไปถามกับชิบาโนะเพื่อความแน่ใจ เมื่อชิบาโนะได้รับข้อมูลนั้นก็นำไปให้หัวหน้าของเขาเมื่อหัวหน้าเห็นข้อมูลก็ให้ปฏิเสธไปว่าไม่เป็นความจริงเพราะถ้ายอมรับก็จะกระทบมาถึงตัวเขา ชิบาโนะจึงบอกนักข่าวไปตามนั้น ซึ่งเธอก็ไม่เชื่อ จนในที่สุดชิบาโนะก็ยอมรับว่ามันเป็นความจริง และตัดสินใจลาออกจากธนาคาร

หลังจากที่ออกจากธนาคารแล้ว ชิบาโนะก็ได้รับความไว้วางใจให้ไปทำงานที่ Ozora Electrics เพื่อช่วยฟื้นฟูบริษัท ภายใต้โครงการ Phoenix Project แต่แล้ว Horizon ก็เข้ามาอีก เพราะต้องการที่จะซื้อ lens division ของ Ozora แต่เมื่อ Horizon เข้ามาพนักงานจำนวนมากและธุรกิจในส่วนอื่นก็จะถูกเขี่ยทิ้งไป ซึ่งกิจการแรกคือ กิจการของมิชิม่าที่เป็นนักข่าว เมื่อวาซึสึทราบก็เลยไม่อยากที่จะทำ จึงไปคุยกับเจ้าของ Ozora ว่าเขาจะไม่ปล่อยให้ Ozora โดนยึดแน่นอน ในขณะที่นั่นเอง นิชิโนะ โอบามุ ลูกชายของเจ้าของโรงแรมที่เขาเคยไปยึดมาก็สามารถสร้างตัวได้จนได้เป็นซีอีโอของบริษัทใหญ่โตมาขอให้ร่วมมือกัน วาซึสึก็ตอบตกลง แต่แล้วโอบามุก็ไปออกรายการของมิชิม่าและแฉเรื่องอดีตของวาซึสึทำให้วาซึสึต้องไปออกรายการด้วยประกอบกับการที่หัวหน้าของเขาที่นิวยอร์กเมื่อทราบเรื่องจึงสั่งเปลี่ยนตัวทันทีทำให้วาซึสึถูกถอดจากการทำข้อตกลงกับ Ozora เมื่อโอบามุทราบเรื่องก็ไปพบพร้อมกันกับป็น จึงเกิดการแย่งกันทำให้ป็นล้ม โดนวาซึสึได้รับบาดเจ็บเขาไม่สามารถยับยั้งได้

ในขณะนั้น Ozora ก็กำลังลำบากเพราะ lens division กำลังจะโดนขาย ชิบาโนะจึงไปขอความช่วยเหลือจากวาซึสึให้ร่วมมือกันเพื่อไม่ให้ตกไปอยู่ในมือของต่างชาติ วาซึสึตกลงและได้ตั้งกองทุนของตนเองขึ้นมา แต่ส่วนที่สำคัญที่สุดคือ คาโต้ ผู้เป็นหัวหน้าแผนกเลนส์ที่จะเป็นผู้ตัดสินใจ วาซึสึจึงนัดพบเพื่อพูดคุย จนในที่สุดคาโต้ก็เข้าร่วมด้วย ทำให้ Ozora ไม่ถูกขายให้กับต่างชาติและชิบาโนะก็ได้เป็นประธานของ Ozora

(ข) การวิเคราะห์การเล่าเรื่อง

1. โครงเรื่อง

การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครจะประกอบด้วย 5 ขั้นตอนประกอบด้วย การเริ่มเรื่อง การพัฒนาเหตุการณ์ ชั้นภาวะวิกฤติ ชั้นภาวะคลี่คลาย และการยุติเรื่องราว

เริ่มเรื่อง

เศรษฐกิจฟองสบู่แตก ธุรกิจญี่ปุ่นกำลังถูกชาวต่างชาติเข้ามายึดกิจการต่างๆของญี่ปุ่น มาซาฮิโกะ วาซึสึ เป็นนักธุรกิจที่ทำงานให้กับบริษัทกองทุนของต่างชาติได้เข้ามาในฐานะผู้จัดการดูแลจากนิวยอร์ก ที่จะมาควบคุมการซื้อขายกิจการที่ญี่ปุ่น ในนามบริษัทชื่อว่า Horizon

การพัฒนาเหตุการณ์

Horizon เริ่มเข้ามาซื้อหนี้เสียจากธนาคาร เริ่มจากธุรกิจโรงแรม มาถึงธุรกิจผลิตรถยนต์และมาที่ธุรกิจของ Ozora Electrics

ภาวะวิกฤติ

เมื่อวาซึสึทราบว่าธุรกิจของมิชิม่า กำลังจะถูกขายเป็นรายแรกถ้า Ozora Electrics ถูก Horizon ซื้อจึงคิดที่จะช่วย Ozora ทำให้เขาถูกถอดจากบริษัทและขณะนั้นเองเขาก็โดนโอบามุยิงได้รับบาดเจ็บ

ภาวะคลี่คลาย

ชิบาโนะจึงไปขอความช่วยเหลือจากวาซึสึให้ร่วมมือกันเพื่อไม่ให้ตกไปอยู่ในมือของต่างชาติ วาซึสึตกลงและได้ตั้งกองทุนของตนเองขึ้นมา วาซึสึจึงนัดพบเพื่อพูดคุย จนในที่สุดคาโต้ก็เข้าร่วมด้วย

การยุติเรื่องราว

ในที่สุด Ozora Electrics ไม่ถูกขายให้กับต่างชาติและชิบาโนะก็ได้เป็นประธานของ Ozora Electrics

2. แก่นเรื่อง

เกมล่าธุรกิจ The Vultures เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับธุรกิจที่เป็นการแข่งขันกันระหว่างบริษัทต่างๆ เพื่อความอยู่รอดของตน ซึ่งเป็นแก่นเรื่องแบบ Power Theme คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คนหรือ 2กลุ่ม ที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งแนวเรื่องประเภทนี้เป็นอีกประเภทหนึ่งที่พบเห็นบ่อยครั้งในละครจากเอเชีย ซึ่งอาจเป็นแก่นเรื่องรอง ที่แฝงอยู่ภายใต้แก่นเรื่องหลักประเภทอื่นก็ได้ ผสมกับ Career Theme คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจะเห็นได้จากการกระทำของตัวละครทั้งชิบาโนะ วาซึสึ มิชิมาและโอซามุที่ทุกคนพยายามทำหน้าที่ของตนเพื่อประโยชน์ของแต่ละฝ่ายด้วยความพยายาม

(ค) การวิเคราะห์ค่านิยมในละครและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่อง เกมล่าธุรกิจ The Vultures :Hagetaka

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่นำเสนอในละคร

จากการศึกษาละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องเกมล่าธุรกิจ ได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมญี่ปุ่นด้านต่างๆ

1. ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1.1.1 การแนะนำตัวด้วยการให้นามบัตรซึ่งถือเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นปฏิบัติกัน โดยการให้นามบัตรเพื่อเป็นการบอกว่าเป็นคนที่มาจากที่ไหนมีตำแหน่งอะไรเพื่อที่ผู้ที่ได้รับจะได้รู้ว่าควรจะปฏิบัติต่อกันอย่างไร และเพื่อที่จะได้รู้ว่ามีตำแหน่งใดสูงหรือต่ำกว่าตน ซึ่งในเรื่องนี้เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับธุรกิจจึงมีให้เห็นบ่อยครั้งในการกระทำของตัวละครที่เมื่อไปพบกันเป็นครั้งแรกหรือตอนที่ไปติดต่อกันจะมีการแลกนามบัตรกันจะเห็นได้ในตอนที่ 1, 4

1.1.2 การไปพบมีของขวัญไปให้ เช่น ตอนที่ตัวแทนของ Horizon มาพบก็ได้นำของมาให้ด้วยจะเห็นได้ในตอนที่ 1

1.1.3 การรักษามารยาท (ขอโทษที่พูดเสียงดังต่อผู้อื่น) จะเห็นได้ในตอนที่ 2 เช่น ตอนที่วาซีสไปพบกับชิบาโนะและลูกชายของเจ้าของ Sunday Toy เพื่อเจรจาธุรกิจ แต่วาซีสก็ได้พูดไว้วายเสียงดังขึ้นมาเมื่อนึกได้ก็ขอโทษ

1.2 ค่านิยมด้านการทำงาน

1.2.1 การเอาจริงเอาจังกับงานจะเห็นได้ในตอนที่ 2-3 เช่น การทำงานของวาซีสในอดีตที่ทุ่มเทเพื่อช่วยเหลือกิจการของมิซึมาผู้พ่อที่เป็นเจ้าของอู่เขาพยายามที่จะช่วยเหลือทุกทางเท่าที่เขาจะทำได้ นอกจากนี้ยังมีในส่วนของมิซึมานักข่าวที่เป็นลูกสาวของเจ้าของอู่ที่เอาจริงเอาจังกับการทำงานข่าวอย่างเต็มที่พยายามหาข้อมูลเกี่ยวกับข่าวที่จะนำเสนอจนนาทีสุดท้ายเพื่อให้ได้ข่าวที่ถูกต้องตรงแม่นยำ เป็นต้น

1.2.2 ความรับผิดชอบ ในการทำงานที่ผิดพลาดของตนโดยการลาออก จะเห็นได้ในตอนที่ 3 เช่น ชิบาโนะที่ทำผิดโดยการไปบอกความจริงเรื่องที่บริษัทมีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตของลูกชายเจ้าของบริษัทผลิตของเล่นทำให้บริษัทเสียชื่อเสียงจึงแสดงความรับผิดชอบด้วยการลาออก

1.2.3 การทำงานเป็นทีม เรื่อง การถามความคิดเห็นคนในแผนก นำเสนอผ่านทางบทสนทนา จะเห็นได้ในตอนที่ 6 คือตอนที่คาโต้ได้รับข้อเสนอจากวาซีสไป จึงนำไปถามความคิดเห็นของคนในแผนกเกี่ยวกับการย้ายไปทำงานกับ Rendant

1.2.4 บทบาทของผู้หญิงในการทำงานจะเห็นได้ในตอนที่ 1-2-6 เช่น ลูกสาวของเจ้าของอู่ที่ทำงานเป็นนักข่าวและเจ้าของบริษัทผลิตของเล่นที่เป็นผู้หญิง ซึ่งถือว่าบทบาทของผู้หญิงได้เปลี่ยนไปสามารถทำงานนอกบ้านได้มากขึ้นและยังสามารถดำรงตำแหน่งที่สำคัญในบริษัทและเป็นที่ยอมรับมากขึ้น

1.2.5 การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโสซึ่งแสดงให้เห็นจะเห็นได้ในตอนที่ 5 จากกรณีที่โอบามุลูกชายเจ้าของโรงแรมที่ถูก Horizon ยึดจนต้องฆ่าตัวตายได้เป็นซีอีโอของบริษัทแห่งหนึ่งเนื่องจากความสามารถของเขาที่เขาสามารถผลิตซอฟต์แวร์จนสำเร็จจึงได้เป็นตอนอายุน้อย ซึ่งก็เป็นที่ยอมรับของคนอื่นๆและให้ความเชื่อถือ ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าการเจริญเติบโตในหน้าที่การงานไม่จำเป็นต้องดูที่อาวุโสเป็นหลักอย่างเดียว แต่ดูที่ความสามารถด้วย

1.2.6 การซัดคำสั่ง จะเห็นได้ในตอนที่ 3 เช่น ตอนที่ชิบาโนะตัดสินใจที่จะไปบอกความจริงกับมิซึมานักข่าวที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ Sunday Toy เป็นความจริง

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

1.3.1 การสืบทอดกิจการของครอบครัวจะเห็นได้ในตอนที่ 1, 2 เช่น ตอนที่เกี่ยวกับโรงแรมที่ผู้เป็นพ่อต้องการที่จะให้ลูกชายสืบทอดกิจการโรงแรมต่อไป เพราะเป็นลูกชายเพียงคนเดียวและทายาทของตระกูลทุกคนจึงหวังให้เป็นผู้สืบทอดกิจการต่อไป แม้แต่คนที่รู้จักก็พูดถึงเรื่องนี้ว่าลูกชายคงจะรับช่วงต่อกิจการโรงแรมของครอบครัว

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

จากการวิเคราะห์ตามตารางที่ 4.15 ในภาคผนวก พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและผ่านทางบทสนทนาดังนี้

2.1 ลักษณะตัวละคร

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 4 ครั้ง ได้แก่ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตรการให้นามบัตร(ตอนที่1,2,4) การไปพบมีของขวัญไปให้(ตอนที่1)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวน 7 ครั้ง ได้แก่ บทบาทผู้หญิงในการทำงาน(ตอนที่1,2,6) การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่2,3) การขัดคำสั่ง(ตอนที่3) ความรับผิดชอบ(ตอนที่3)

2.2 บทสนทนา

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 1 ครั้ง คือ รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตรการแนะนำตัวด้วยการให้นามบัตร(ตอนที่4)

ค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 5 ครั้ง ได้แก่ การเอาจริงเอาจังกับงาน(ตอนที่3) การขัดคำสั่ง(ตอนที่3) ความรับผิดชอบ(ตอนที่3) การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(ตอนที่3) การทำงานเป็นทีม(ถามความคิดเห็นของคนในแผนก)(ตอนที่6)

ค่านิยมด้านครอบครัวนำเสนอผ่านบทสนทนาจำนวน 2 ครั้ง ได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(ตอนที่1,2)

นอกจากนี้การศึกษาได้พบว่ามีค่านิยมที่มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาพร้อมกันจำนวน 6 ครั้ง ได้แก่ การให้นามบัตรเพื่อแนะนำตัวและการเอาจริงเอาจังกับงาน

(ง) สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นเรื่องเกมล่าธุรกิจ

1. สรุปประเภทของค่านิยมที่นำเสนอในละคร

เมื่อนำข้อมูลค่านิยมข้างต้นมาพิจารณาจัดกลุ่มตามประเภทของค่านิยมใน 4 ด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ด้านการทำงาน ด้านครอบครัว และด้านการศึกษา สามารถสรุปค่านิยมที่มีการนำเสนอในแต่ละด้านได้ตามตารางที่ 4.15.1

ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [4]	การทำงาน [8]	ครอบครัว [1]	การศึกษา
1. รูปแบบความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกนามบัตร การแลกนามบัตร เพื่อให้ทราบตำแหน่ง หน้าที่ สังกัดของแต่ละคน(2) 2. การไปพบมีของขวัญไปให้(1) 3. การรักษามารยาท (ขอโทษที่พูดเสียงดังต่อผู้อื่น) (1)	1. การเอาจริงเอาจังกับงาน(2) 2. บทบาทของผู้หญิง ในการทำงาน (2) 3. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่า ความอาวุโส(1) 4. การขัดคำสั่ง ไม่เชื่อฟังผู้อาวุโส (1) 5. ความรับผิดชอบ(1) 6. การทำงานเป็นทีม การขอความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ ด้วย (1)	1. การสืบทอดกิจการ โดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ(1)	-

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ() แสดงจำนวนตอนที่มีการนำเสนอค่านิยมดังกล่าว

ตารางที่ 4.15.1 สรุปประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอ

ผลการศึกษาพบว่าในละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ประเภทของค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือ ค่านิยมด้านการทำงานที่มีจำนวนทั้งหมด 6 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 8 ครั้ง ซึ่งค่านิยมในเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงานและบทบาทของผู้หญิง ในการทำงาน มีการนำเสนอมากที่สุด รองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีจำนวน 3 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอ ค่านิยมในเรื่องการแลกนามบัตร เพื่อให้ทราบตำแหน่ง หน้าที่ สังกัดของแต่ละคนมากที่สุด ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านครอบครัวที่มี 1 ค่านิยม ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องการที่ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ สำหรับค่านิยมด้านศึกษานั้นไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด

จากการศึกษาพบว่าการที่นำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุด เพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นประเภทเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำธุรกิจ เป็นการนำเสนอให้เห็นวิธีการต่างๆในการทำธุรกิจ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อช่วยให้ธุรกิจอยู่ได้ไม่ถุกยึด จึงทำให้มีการนำเสนอค่านิยมในด้านการทำงานออกมามากที่สุด และเนื่องจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีการนำเสนอเรื่องเกี่ยวกับการทำงานเกี่ยวกับการทำธุรกิจซึ่งต้องมีเรื่องของความสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ ในสังคมเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ดังนั้นจึงได้พบว่ามี การสอดแทรกค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมเป็นลำดับรองลงมา ที่สำคัญได้แก่ การแลกเปลี่ยนบัตร เพื่อให้ทราบตำแหน่ง หน้าที่ สังกัดของแต่ละคน รวมทั้งค่านิยมเรื่องการไปพบมีของขวัญไปให้ และการรักษามารยาท ขอโทษที่พูดเสียงดังต่อผู้อื่น

การนำเสนอค่านิยมด้านครอบครัวในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้มีไม่มากเพราะเนื้อเรื่องของการทำงานเป็นหลัก โดยได้สอดแทรกค่านิยมในเรื่องของการสืบทอดตำแหน่งจากพ่อ เข้ามา ผ่านตัวละคร ในส่วนของค่านิยมด้านการศึกษา นั้นไม่พบการนำเสนอที่ชัดเจนเพราะละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้เป็นละครที่นำเสนอโดยผ่านตัวละครหลักที่เป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานและเป็นเรื่องราวที่เกี่ยวกับการทำงานทางธุรกิจจึงทำให้การสอดแทรกค่านิยมด้านการศึกษาไม่มีให้เห็นเด่นชัด

2. สรุปลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

สำหรับวิธีการนำเสนอค่านิยมในด้านต่างๆนั้น พบว่ามี การนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าการนำเสนอผ่านบทสนทนา โดยการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครนั้นมีจำนวน 11 ครั้ง โดยเป็นค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 4 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 7 ครั้ง และมีการนำเสนอผ่านบทสนทนามีจำนวน 8 ครั้ง ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมจำนวน 1 ครั้ง ค่านิยมด้านการทำงานจำนวน 5 ครั้ง ค่านิยมด้านครอบครัวจำนวน 2 ครั้ง ซึ่งในจำนวนนี้ เรื่องการให้นามบัตรเพื่อแนะนำตัวและการเอาจริงเอาจังกับงานได้ถูกเน้นความสำคัญด้วยการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนาถึง 6 ครั้ง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่องนี้ให้ความสำคัญกับเรื่องนี้เป็นอย่างมาก

3. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

นอกจากนั้นจากการศึกษายังได้พบว่าในละครญี่ปุ่นเรื่องนี้ ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมไว้ด้วย ตามตารางที่ 4.15.2 ที่ชัดเจนได้แก่ค่านิยมด้านการทำงานในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ที่ละครซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ได้พยายามนำเสนอผ่านทางตัวละครให้เห็นว่าผู้หญิงทำงานนอกบ้านเป็นที่ยอมรับมากขึ้น ผู้หญิงไม่จำเป็นต้องแต่งงานมีลูก

และอยู่บ้านเลี้ยงลูกเป็นแม่บ้านอย่างเดียว แต่ในสมัยปัจจุบันสามารถออกมาทำงานนอกบ้านได้ และบางครั้งยังมีตำแหน่งหน้าที่ที่สูงในองค์กรอีกด้วย

ค่านิยมเดิม [10]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [3]
<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตร - การไปพบมีของขวัญไปให้ - การรักษามารยาท (ขอโทษที่พูดเสียงดังต่อผู้อื่น) <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การเอาจริงเอาจังกับงาน - ความรับผิดชอบ - การทำงานเป็นทีม (การถามความคิดเห็นคนในแผนก) - การขัดคำสั่ง ไม่เชื่อฟังผู้อาวุโส <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย - สืบทอดตำแหน่งของพ่อ (ลูกสืบทอดตำแหน่งของพ่อ) <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>	<p><u>ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ul style="list-style-type: none"> - บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน - การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส <p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p> <p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <p>ไม่ปรากฏการนำเสนอที่เด่นชัด</p>

ตารางที่ 4.15.2 ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงที่พบในละคร

จากการวิเคราะห์ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แต่ละเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถนำผลที่ได้รับไปทำการวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องได้ในบทต่อไป

บทที่ 5

การวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์

การวิจัยเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่น่าเสนอผ่านทางโทรทัศน์” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama และเพื่อวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านวิธีการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ โดยทำการศึกษาจากละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้งหมด 15 เรื่อง ได้แก่

1. นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE)
2. หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way)
3. แต่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love)
4. Tokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower)
5. บันทึกรักน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears)
6. จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile)
7. เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster)
8. ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora)
9. คุณดั่ง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan)
10. ยอดอัจฉริยะ ไชคดีป่วน (Galileo)
11. รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1)
12. รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango 2)
13. ทีมดรากร่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 (Team Medical Dragon Season 1)
14. ทีมดรากร่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2)
15. เกมล่าธุรกิจ (The Vultures)

การวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องดังกล่าว ผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง มีหัวข้อในการวิเคราะห์ 3 หัวข้อได้แก่

- (ก) แก่นเรื่อง
- (ข) ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง
- (ค) ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

5.2 สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

5.1 การวิเคราะห์ภาพรวมค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมจากละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง ได้พบว่ามีลักษณะเป็นละครแนว Trendy Drama คือ เนื้อเรื่องเน้นการนำเสนอภาพของชีวิตความเป็นอยู่ของคนหนุ่มสาวที่ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อความรัก มิตรภาพ การทำงานและความฝัน เกี่ยวพันกับการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย และมีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบสมัยใหม่ ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่คนดูส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุหรือเน้นไปที่ผู้ชมอายุน้อยในวัยเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ละครได้สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งจากการศึกษาสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ได้ เป็น 3 หัวข้อ ดังนี้

- (ก) แก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง
- (ข) ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง
- (ค) ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

(ก) แก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

จากการศึกษาได้พบว่า แก่นเรื่องที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง แบ่งออกเป็น 6 แบบ ตามตารางที่ 5.1

แก่นเรื่อง	เรื่อง															รวม จำนวน เรื่อง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
Career Theme						x	x		x	x			x	x	x	7
Love Theme			x	x							x	x				4
Power Theme													x	x	x	3
Outcast Theme		x	x		x											3
Idealism Theme	x							x		x						3
Morality Theme								x								1

ตารางที่ 5.1 แสดงแก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

โดยแก่นเรื่องที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือแก่นเรื่องแบบ Career Theme มีจำนวน 7 เรื่อง รองลงมาคือ Love Theme มีจำนวน 4 เรื่อง ถัดมาคือ Power Theme และ Outcast Theme มีจำนวน 3 เรื่อง ต่อมาคือ Idealism Theme มี 2 เรื่อง และสุดท้ายคือ Morality Theme มีจำนวน 1 เรื่อง ดังนี้

1. Career Theme เป็นแก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลัก เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย มีการนำเสนอในละครมากที่สุดจำนวน 7 เรื่อง ได้แก่

1.1 จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile) ซึ่งตัวละครเอกทั้งสองคือจิกากิ ที่มีความฝันอยากจะเป็นคอนดักเตอร์และของโนดามะก็คือการได้ยื่นเคียงข้างเขา จึงได้พยายามทำทุกอย่างอย่างเต็มที่เพื่อให้เป้าหมายของตนประสบความสำเร็จ

1.2 เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง ซึ่งตัวละครเอกคือ ฮารุกะ ซึบากิ ผู้ประกาศข่าวในตำนานของ CNB แสดงให้เห็นถึงความพยายามที่จะทำหน้าที่ของนักข่าวด้วยความซื่อสัตย์และมีจรรยาบรรณ

1.3 คุยตัง อัศจรรย์นักสืบ ซึ่งตัวละครเอกคือ คุยตังและทีมงานได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามและการช่วยเหลือกันเพื่อสืบสวนคดีต่างๆ จนงานประสบความสำเร็จ

1.4 ยอดอัศจรรย์ ไชคตีป่วน (Galileo) ยุคอาวและคาโอรุได้แสดงถึงความพยายามที่จะใช้ความรู้ความสามารถร่วมกันในการสืบสวนคดีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์เหนือธรรมชาติจนสามารถคลี่คลายคดีได้สำเร็จ

1.5 ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 ตัวละครเอกคือ อาซาตะ ริวทาโร่ที่เป็นแพทย์และทีมดราagoonที่แสดงให้เห็นการทำงานเป็นทีมและความพยายามใช้เทคนิควิธีการรักษาต่างๆช่วยเหลือคนไข้จนประสบความสำเร็จ

1.6 ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 ซึ่งตัวละครเอกคือ อาซาตะ ริวทาโร่ที่เป็นแพทย์และทีมดราagoonที่แสดงให้เห็นการทำงานเป็นทีมและความพยายามใช้เทคนิควิธีการรักษาต่างๆช่วยเหลือคนไข้จนประสบความสำเร็จ

1.7 เกมล่าธุรกิจ The Vultures เป็นเรื่องราวของตัวละครหลักคือ ชิบาโนะและวาชิชิ ที่พยายามทำธุรกิจซึ่งเป็นการแข่งขันกันระหว่างบริษัทต่างๆเพื่อความอยู่รอดของตน

2. Love Theme เป็น ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ทั้งความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามีภรรยา ความรักภายในครอบครัว โดยอาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร มีการนำเสนอในละครจำนวน 4 เรื่องได้แก่

2.1 แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love เป็นเรื่องราวของรักแท้และกำลังใจที่ยิ่งใหญ่ ของตัวละครหลักคือ ชุนสุเกะที่ถูกโชคชะตากำหนดให้ต้องสูญเสียการมองเห็น กำลังใจจึงเป็นสิ่งเดียวที่จะทำให้เขามีชีวิตอยู่ต่อไป ซึ่งละครซีรีส์เรื่องนี้ก็ได้ถ่ายทอดให้เห็นถึงความช่วยเหลือและกำลังใจจากคนรอบข้างที่ช่วยให้สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ทั้งจากเพื่อน ครอบครัวและคนรัก

2.2 แม่ครับ....ผมรักแม่ หรือ โตเกียวทาวเวอร์ เป็นเรื่องราวของแม่และมาคุงซึ่งเป็นลูกชายที่มีความผูกพันกันมากด้วยความใกล้ชิดของทั้งสองคน ที่ได้ร่วมฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆมาด้วยกัน และด้วยความพยายามและความอดทนของแม่ที่ทำทุกอย่างเพื่อดูแลลูกชาย

2.3 รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango Season 1) เป็นเรื่องความรักของหนุ่มสาวซึ่งตัวละครหลักคือโดเมียวจิและซึคซึ ที่มีเรื่องของฐานะเป็นอุปสรรคขวางกั้นทำให้ทั้งสองต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมาย ที่เป็นบททดสอบความรักของพวกเขาว่าเป็นเพียงความรักชั่ววูบหรือเป็นรักแท้

2.4 รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango Season 2) เป็นเรื่องราวความรักของหนุ่มสาวซึ่งเป็นตัวละครหลักคือ โดเมียวจิและซึคิชิ ที่มีเรื่องของฐานะมาเป็นอุปสรรคขวางกั้นทำให้ทั้งสองต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ มากมาย ที่เป็นบททดสอบความรักของพวกเขาว่าเป็นเพียงความรักชั่ววูบหรือเป็นรักแท้

3. Power Theme เป็น แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คน หรือ 2 กลุ่ม ที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ มีการนำเสนอในแต่ละจำนวน 3 เรื่องได้แก่

3.1 ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 ซึ่งตัวละครหลักคือ อาซาตะ ริวทาโร่และทีมดราagoon ได้แสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ระหว่างความถูกต้อง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความอดทนและความพยายามฝึกฝนเทคนิควิธีการรักษาต่างๆ

3.2 ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 ซึ่งตัวละครหลักคือ อาซาตะ ริวทาโร่และทีมดราagoon ได้แสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ระหว่างความถูกต้อง ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ ความอดทนและความพยายามฝึกฝนเทคนิควิธีการรักษาต่างๆ

3.3 เกมล่าธุรกิจ The Vultures ตัวละครหลักคือ ชิบาโนะและวาชิชิที่มีความขัดแย้งกันในเรื่องการบริหารธุรกิจ

4. Outcast Theme เป็นแนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม รวมถึงการแสดงออกของพวกเขา มีการนำเสนอในแต่ละจำนวน 3 เรื่องได้แก่

4.1 แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love ตัวละครหลัก คือ ชุนสุเกะที่ถูกโชคชะตากำหนดให้ต้องสูญเสียการมองเห็น ที่ได้รับความช่วยเหลือและกำลังใจจากคนรอบข้างที่ช่วยให้สามารถมีชีวิตอยู่ต่อไปได้ ทั้งจากเพื่อน ครอบครัวและคนรัก

4.2 หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk my way) ตัวละครหลักคือ เทรุอากิ ชายที่เป็นโรคออทิสติก ซึ่งเขาพยายามที่จะมีชีวิตอยู่ร่วมกับคนในสังคมโดยถ่ายทอดให้เห็นถึงความสามารถและความพยายามของเขา

4.3 บันทึกรักน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of Tears) ถ่ายทอดให้เห็นถึงความพยายามของอายะในการต่อสู้กับโรคร้ายด้วยความพยายามและพลังทั้งหมดที่เธอมี ร่วมกับกำลังใจจากคนรอบข้าง ที่ทำให้เธอสามารถที่จะมีกำลังใจที่จะผ่านช่วงเวลาอันเลวร้ายไปได้

5. Idealism Theme เป็นแนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำสิ่งต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนาและมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม มีการนำเสนอในละครจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่

5.1 นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน ตัวแสดงหลักคือ อาซาคุระ เคตะ ได้แสดงถึงการเป็นนักการเมืองที่ต่างจากนักการเมืองคนอื่นๆที่ผ่านมา ซึ่งเป็นนักการเมืองรุ่นใหม่ที่มีความคิดที่จะทำเพื่อประชาชน เป็นนักการเมืองที่ทุ่มเททำงาน ด้วยความซื่อสัตย์และมุ่งมั่นที่จะทำทุกอย่างเพื่อประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ

5.2 ยอดอัจฉริยะ ไชคิตีป่วน (Galileo) ซึ่งตัวละครหลักคือยูคาวาได้ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการแก้ไขคดีต่างๆที่คนอื่น ๆมองว่าเป็นเรื่องที่เหนือธรรมชาติจนสำเร็จ

5.3 ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ โดยตัวละครหลักอย่างทาเคโตะมีความเชื่อในเรื่องความเชื่อใจ จึงทำงานด้วยความเชื่อนี้แม้ว่าคนอื่นๆรอบตัวเขาจะคิดว่ามันเป็นเรื่องไร้สาระและไม่มีทางที่จะเป็นไปได้แต่เขาก็ยังคงทำต่อไป จนทำให้เด็กที่มีปัญหาต่างๆที่เขาได้เข้าไปช่วยเหลือกล้าที่จะเชื่อใจคนอื่นอีกครั้ง

6. Morality Theme เป็น ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา ละครจะแสดงให้เห็นคุณค่าของการทำความดี ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่สังคมปรารถนา หรือแสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลเลือกที่จะกระทำ ระหว่างความดีกับความชั่ว และผลที่ได้รับจากการทำความดีและทำความชั่วมีการนำเสนอจำนวน 1 เรื่อง ได้แก่ ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ โดยแสดงผ่านเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับปัญหาสังคมเช่น ปัญหาที่เด็กหนีออกจากบ้านไปรวมกลุ่มกันอยู่และประพฤติดันไม่ดี ปัญหาเรื่องของการที่เด็กผู้หญิงหนีออกจากบ้านมาแล้วขายบริการ และปัญหาเรื่องของยาเสพติด โดยปัญหาต่าง ๆ นั้นส่วนหนึ่งเกิดจากการที่พ่อแม่ไม่มีเวลาให้กับลูกเนื่องจากต้องทำงานนอกบ้านและอีกสาเหตุหนึ่งเกิดจากการที่ผู้ใหญ่ไม่รับฟังปัญหาของเด็ก

ผลการศึกษากันเรื่องตามตารางที่ 5.1 ดังกล่าว พบว่ามีการนำเสนอแก่นเรื่องแบบ Career Theme ที่เป็นแก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จมากที่สุด เมื่อนำมาพิจารณา จะเห็นว่าสอดคล้องกับลักษณะเนื้อเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ซึ่งเป็นการนำเสนอภาพชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป โดยเฉพาะตัวละครเอกเป็นหนุ่มสาวที่ต่อสู้ดิ้นรนเพื่อการทำงาน ความรัก มิตรภาพและความฝันตามแนวคิดเรื่องละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ของ Iwabuchi(2002) ตามที่กล่าวไว้ในงานวิจัยของสุภาวรรณ วรรณระศุกกุล(2550) แสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ทำการศึกษได้สะท้อนให้เห็นว่าสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบันให้ความสำคัญกับเรื่องของการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะมีการนำเสนอแก่นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน อยู่มากที่สุด

(ข) ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

ผลการศึกษาค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องตามตารางที่ 5.2 พบว่ามีการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุดจำนวน 15 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ 193 ครั้ง รองลงมาคือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมมีจำนวน 13 ค่านิยม ลำดับถัดมาคือ ค่านิยมด้านครอบครัวมีจำนวน 11 ค่านิยม และลำดับสุดท้ายคือค่านิยมด้านการศึกษาที่มีจำนวน 6 ค่านิยม ดังนี้

ค่านิยมด้านการทำงาน [193 ครั้ง]	ค่านิยมความสัมพันธ์ในสังคม [89 ครั้ง]	ค่านิยมด้านครอบครัว [32 ครั้ง]	ค่านิยมด้านการศึกษา [35 ครั้ง]
1. การทำงานเป็นทีม (11) 2. การเอาใจจริงเอาใจกับงาน (10) 3. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน (10) 4. ความรับผิดชอบ(8) 5. ความมานะพยายาม(8) 6. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(7) 7. ความขยัน ช้นแข็ง(7) 8. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี(5) 9. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(4) 10. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ(3) 11. การตรงเวลา(2) 12. การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน(1) 13. ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่(1) 14. การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว(1) 15. ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว(1)	1. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตร(10) 2. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(10) 3. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(5) 4. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า(3) 5. ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า(2) 6. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา(2) 7. การตอบแทนบุญคุณ(2) 8. การรักษาหน้าตาในสังคม(2) 9. การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม(1) 10. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม(1) 11. การไม่ตรงเวลา(1) 12. การรักษามารยาท(1) 13. การไปพบมีของขวัญไปให้(1)	1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(7) 2. บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) (3) 3. แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง(3) 4. บทบาทของพ่อ(2) 5. การไม่กลัวพ่อ(2) 6. การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่(1) 7. ความห่วงใยของพ่อแม่(1) 8. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน(1) 9. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก(1) 10. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล(1) 11. การแต่งงานออกไปของผู้หญิง(1)	1. การเรียนพิเศษ(4) 2. ความขยันมุ่งมั่น(3) 3. การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้(2) 4. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ(2) 5. การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์(2) 6. การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ(2)

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

- ตัวเลขในวงเล็บ () แสดงจำนวนเรื่องที่มีการนำเสนอ

ตารางที่ 5.2 แสดงภาพรวมค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

จากผลการศึกษาที่พบว่าการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานมากที่สุดนั้น เมื่อนำมาพิจารณาประกอบกับแก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องตามตารางที่ 5.1 จะเห็นสอดคล้องกับประเภทของแก่นเรื่องที่มีการนำเสนอจำนวนมากที่สุด คือ แก่นเรื่องแบบ Career Theme ซึ่งมีจำนวนถึง 7 เรื่อง และสอดคล้องกับลักษณะเนื้อเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว

Trendy Drama ซึ่งเป็นการนำเสนอภาพชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป โดยเฉพาะหนุ่มสาวที่ต่อสู้อิทธิพลเพื่อการทำงาน ความรัก มิตรภาพและความฝัน แสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ทำการศึกษาค้นคว้าได้สะท้อนให้เห็นว่าสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบันให้ความสำคัญกับเรื่องของการทำงานเป็นอย่างมาก เพราะทั้งแก่นเรื่องและค่านิยมที่มีการนำเสนอสอดแทรกอยู่มากที่สุดเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทำงาน

สำหรับค่านิยมด้านที่มีการนำเสนอรองลงมา คือ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนั้น แสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ทำการศึกษาแม้ว่าจะเป็นแนว Trendy Drama และมีแก่นเรื่องส่วนใหญ่เป็นแบบ Career Theme แต่ยังคงให้ความสำคัญกับเรื่องของลักษณะค่านิยมที่สำคัญในสังคมที่ยึดถือสืบต่อกันมาและให้ความสำคัญกับเรื่องความสัมพันธ์ของคนในสังคมด้วย โดยถ่ายทอดให้เห็นถึงชีวิตประจำวันของคน ซึ่งต้องมีความสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมด้วยการสอดแทรกค่านิยมที่สำคัญและเป็นลักษณะประจำชาติของญี่ปุ่นซึ่งมีอยู่จริงในสังคมและเป็นค่านิยมที่สังคมญี่ปุ่นยังคงยึดถือกันอยู่ลงไป ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ซึ่งค่านิยมเหล่านั้นทำให้ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีความสอดคล้องกับสภาพของสังคมจริง ที่เป็นอยู่

นอกจากนี้ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ทำการศึกษามีการนำเสนอค่านิยมด้านครอบครัว สอดแทรกอยู่ในละครด้วยนั้น แสดงให้เห็นว่าแม้จะเป็นละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ก็ยังคงให้ความสำคัญกับเรื่องครอบครัว จึงได้ถ่ายทอดให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวในแง่มุมต่าง ๆ ไปด้วย

สำหรับค่านิยมด้านการศึกษามีการนำเสนอในจำนวนน้อยที่สุดนั้น เนื่องจากประเภทแก่นเรื่องส่วนใหญ่เป็นแบบ Career Theme ซึ่งเนื้อเรื่องส่วนใหญ่จะเน้นที่การนำเสนอให้เห็นถึงการทำงานโดยผ่านตัวละครซึ่งส่วนใหญ่เป็นหนุ่มสาวที่อยู่ในวัยทำงาน เลยช่วงเวลาของการเรียนมาแล้วจึงทำให้ค่านิยมด้านการศึกษามีจำนวนน้อยที่สุด ซึ่งค่านิยมด้านการศึกษามีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นจะมีอยู่ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักเป็นวัยเรียนหรือเรื่องที่มีเนื้อเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวที่มีลูกอยู่ในวัยเรียน

1. ค่านิยมแต่ละด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

สำหรับค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องนั้น การศึกษาพบว่ามีการนำเสนอค่านิยมเรื่องต่าง ๆ ในแต่ละด้าน ดังนี้

1.1 ค่านิยมด้านการทำงาน

ตามตารางที่ 5.3 แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอค่านิยมเรื่องต่าง ๆ ในด้านการทำงานที่พบจำนวน 15 ค่านิยม ซึ่งแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ดังนี้

ค่านิยมด้านการทำงาน	เรื่อง															รวมจำนวน เรื่อง						
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15							
1. การทำงานเป็นทีม - นำเสนอทางตรง - นำเสนอทางอ้อม (ไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและไม่รักษาน้ำ)	x	x		x	x	x	x		x	x			x	x	x	11	พบมาก					
2. การเอาจริงเอาจังกับงาน - นำเสนอทางตรง - นำเสนอทางอ้อม (ไม่เอาจริงเอาจังกับงาน)	x			x		x	x	x	x	x			x	x	x	10		พบมาก				
3. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน	x						x	x	x	x	x	x	x	x	x	10			พบมาก			
4. ความรับผิดชอบ	x	x	x			x	x		x					x	x	8				พบมาก		
5. ความมานะพยายาม - นำเสนอทางตรง - นำเสนอทางอ้อม (ไม่มานะพยายาม)		x		x	x	x		x		x			x	x		8					พบมาก	
6. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส	x					x	x		x	x			x		x	7						พบมาก
7. ความขยันขันแข็ง	x	x		x		x	x						x	x		7						
9. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี	x						x	x			x	x				5	พบปานกลาง					

ตารางที่ 5.3 แสดงค่านิยมด้านการทำงาน

8. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส - นำเสนอทางตรง - นำเสนอทางอ้อม (ไม่เคารพเชื้อพืงผู้อาวุโส)				x										x	x	x	4	พบปานกลาง
11. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ - นำเสนอทางตรง - นำเสนอทางอ้อม (ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ)														x		x	3	
10. การตรงเวลา - นำเสนอทางตรง - นำเสนอทางอ้อม (ไม่ตรงต่อเวลา)				x		x											2	
12. การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน	x																1	พบน้อย
13. ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่																	1	
14. การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว (ค่านิยมแบบปัจเจกนิยม)																	1	
15. ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว																	1	

ตารางที่ 5.3 แสดงค่านิยมด้านการทำงาน (ต่อ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ก) ค่านิยมด้านการทำงานที่พบในระดับมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 5.3 พบว่าค่านิยมด้านการทำงานที่พบมาก ได้แก่ค่านิยมในเรื่องการทำงานเป็นทีมพบมากที่สุดจำนวน 11 เรื่อง รองลงมาคือเรื่องความเอาใจจริงเอาใจกับงานจำนวน 10 เรื่อง เรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานจำนวน 10 เรื่อง เรื่องความรับผิดชอบจำนวน 8 เรื่อง เรื่องความมานะพยายามจำนวน 8 เรื่อง เรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโสจำนวน 7 เรื่อง เรื่องความขยันขันแข็งจำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

- การทำงานเป็นทีม

จากการศึกษาพบว่า ค่านิยมในเรื่องการทำงานเป็นทีมมีการนำเสนอมากที่สุดถึง 11 เรื่อง ซึ่งการทำงานเป็นทีมนี้เป็นเรื่องที่สังคมญี่ปุ่นได้มีการยึดถือและปฏิบัติกันมาเป็นเวลานาน ดังที่ ชูติมา ฐนุธรรมทัศน์ (2546) ได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับญี่ปุ่นไว้ในงานวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมในการ์ตูนญี่ปุ่น” ว่า ชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่เน้นถึงความสำคัญของกลุ่มมากกว่าตัวบุคคลในการทำกิจการใดๆก็ตาม ชาวญี่ปุ่นมักจะคิดว่าสิ่งต่างๆที่สำเร็จไม่ใช่ความสามารถของตนเพียงลำพัง เช่น เรื่อง ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1และภาค 2 ที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานของหมอ โดยเป็นการทำงานของทีมแพทย์เพื่อที่จะทำการผ่าตัดด้วยเทคนิคบาทิสต้า ซึ่งการรักษาด้วยวิธีนี้ต้องอาศัยทีมแพทย์ที่ดี ดังนั้นในเรื่องจึงแสดงให้เห็นถึงการทำงานเป็นทีมของแพทย์ที่มาจากแผนกต่างๆที่ต่างกันแล้วมารวมตัวกันเป็นทีมงานเฉพาะเพื่อทำงานร่วมกัน ซึ่งในเรื่องนี้ก็ได้ถ่ายทอดให้เห็นการทำงานเป็นทีมได้อย่างชัดเจนมาก เพราะในเรื่องจะมีการสอดแทรกเอาไว้โดยผ่านบทสนทนา ที่เน้นให้เห็นความสำคัญของการทำงานเป็นทีม และแสดงให้เห็นว่าทุกคนในทีมนี้ล้วนเป็นส่วนสำคัญของการทำงานของทีม

นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอมโนทัศน์นี้แบบทางอ้อม ในเรื่องการไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและการไม่รักษาหน้าจากการศึกษาพบว่าการไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและการไม่รักษาหน้ามีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่องจิ้งหะรัก หัวใจดนตรี ที่จิกากิ ซึ่งเป็นคอนดักเตอร์นั้นต้องการให้สมาชิกในวงเล่นตามที่เขาต้องการโดยที่ไม่ได้สนใจว่าแต่ละคนเขาจะทำได้หรือไม่ นอกจากนี้เมื่อเวลาที่สมาชิกในวงทำไม่ได้อย่างที่เขาดต้องการก็จะตะวาดและโวยวายใส่คนๆนั้น โดยไม่มีความเกรงใจจะทำให้คนนั้นเสียใจหรือเสียหน้า และไม่พยายามที่จะเข้าใจคนอื่น ๆ เป็นการแสดงให้เห็นถึงค่านิยมที่ขัดแย้งกับค่านิยมที่เป็นอยู่ เพราะปกติแล้วคนญี่ปุ่นจะพยายามหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้ากันโดยตรง หรือหลีกเลี่ยงความรุนแรงที่จะเกิดขึ้น ดังนั้น ในการตัดสินใจเรื่องใดๆนั้นสมาชิกในกลุ่มจะรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและต้องคอยสังเกตว่าคนอื่นในกลุ่มจะมีความคิดเห็นต่อเรื่องนั้นๆกันอย่างไรบ้างและการเสนอความคิดเห็นนั้นก็มักเป็นลักษณะการพูดอ้อมๆ เป็นนัยๆ มากกว่าเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการ “เสียหน้า” กันขึ้น

- ความเอาจริงเอาจังกับงาน

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอคำนิยมเรื่องของความเอาจริงเอาจังกับงาน ในละครจำนวน ถึง 10 เรื่อง คำนิยมในเรื่องของความเอาจริงเอาจังก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่คนญี่ปุ่นยึดถือกันมาและให้ความสำคัญ เช่น เรื่อง นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน ที่เคตะเมื่อเข้ามารับตำแหน่งเป็นนายกแล้วนั้นเขาก็ได้ทำงานอย่างเอาจริงเอาจังเพื่อหาทางแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น และเรื่องเหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง ที่ฮารุกะที่เป็นผู้ประกาศข่าวหญิงที่ทำงานอย่างเอาจริงเอาจังในการที่จะหาข่าวมารายงานและหาข้อเท็จจริงเพื่อนำมารายงานอย่างเอาจริงเอาจัง

นอกจากนั้นยังมีการนำเสนอคำนิยมนี้แบบทางอ้อม ในเรื่องไม่มีความเอาจริงเอาจังกับงานมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง ในเรื่องนี้จะมีความคล้ายคลึงกับเรื่องของความพยายามที่ต้องการนำเสนอให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่เริ่มที่จะมีการเปลี่ยนแปลงไปบางส่วนจากความเอาจริงเอาจังที่ควรจะมี ความเอาจริงเอาจังกับงาน แต่เปลี่ยนเป็นการทำงานที่เปลี่ยนอยู่เรื่อยๆ เบื่อง่าย ไม่เหมือนในอดีตที่เมื่อได้รับมอบหมายงานหรือทำงานอะไรจะทำงานนั้นอย่างเต็มที่เอาจริงเอาจัง ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าการนำเสนอในด้านนี้เหมือนเรื่องความไม่พยายาม คือ ต้องการให้เห็นสิ่งที่ตรงข้ามเพื่อที่จะได้รู้ว่าสุดท้ายแล้วแบบไหนดีที่สุด และเหมือนเป็นการย้ำคำนิยมเรื่องการเอาจริงเอาจังมีความต้องการความพยายามถึงเป้าหมายว่าทำแบบนี้ถึงจะสำเร็จ เช่น เรื่อง Tokyo Tower แม่ครัว รักแม่ ที่ตัวเอก คือ มาคุงะที่เมื่อเข้ามาเรียนที่โตเกียวและหลังตกที่เรียนจบก็ไม่ยอมหางานทำอย่างจริงจัง เปลี่ยนการทำงานอยู่เรื่อยๆ เบื่อง่าย

- บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน

จากการศึกษาพบว่ามีความนิยมที่เน้นบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน มีการนำเสนอในละคร ถึง 10 เรื่อง ซึ่งโดยปกติแล้วผู้หญิงในสังคมญี่ปุ่นจะมีบทบาทน้อยมาก จากแนวคิดเกี่ยวกับคำนิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับสตรีในบทที่ 2 ที่กล่าวว่าในสังคมญี่ปุ่นนั้นทัศนคติที่ยึดถืออย่างแน่นแฟ้นประการหนึ่งก็คือ ผู้ชายเป็นใหญ่เหนือผู้หญิง สังคมของญี่ปุ่นมีการกีดกันการทำงานของผู้หญิงอย่างรุนแรง ผู้หญิงถูกสอนให้อยู่ในโอวาทของพ่อในยามเป็นเด็ก เชื่อฟังสามีเมื่อยามเป็นผู้ใหญ่ และเชื่อฟังลูกชายเมื่อยามแก่เฒ่ามันยังคงมีอิทธิพลอยู่มากในสมัยปัจจุบัน ผู้หญิง เมื่อเรียนจบแล้วผู้หญิงจะทำงานระดับที่ไม่ค่อยได้ใช้มันสมอง แม้จะจำเรียนมาสูงเพียงใด แต่จากละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ที่ทำการศึกษพบว่าในละครได้ถ่ายทอดให้เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงในการทำงานที่เปลี่ยนแปลงไป คือผู้หญิงมีบทบาทที่สำคัญมากขึ้นและยังมีตำแหน่งที่สูงซึ่งบางครั้งก็สูงกว่าผู้ชาย เช่นงานในส่วนการเมืองที่เป็นเป็นเลขานายกฯ ในเรื่อง นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) เป็นหัวหน้าทีมนักข่าวในเรื่อง เหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster) เป็นหัวหน้าตำรวจ ในเรื่องตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatara) คุณตั้ง อัจฉริยะ นักสืบ (Kuitan) ยอดอัจฉริยะ ไชคิปีวน (Galileo) และเป็นนักธุรกิจตำแหน่งประธานบริษัทขนาด

ใหญ่ ในเรื่องรักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango 2) และเกมล่าธุรกิจ (The Vultures) เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์แผนกหัวใจ ในเรื่องทีมดรัก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 (Team Medical Dragon Season 1) และทีมดรัก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2) การศึกษาได้พบเรื่องบทบาทการทำงานของผู้หญิงที่เป็นคนญี่ปุ่นรุ่นใหม่ในละครจำนวนมาก สะท้อนให้เห็นว่าละครพยายามแสดงให้เห็นถึงสังคมในปัจจุบันที่ ผู้หญิงได้รับโอกาสในการทำงานมากขึ้น โดยที่ไม่ได้ถูกกีดกันมากเหมือนในอดีต และด้วยความสามารถยังทำให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมอีกด้วย และยังสามารถที่จะทำงานในอาชีพที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย เช่น งานสายการบิน แพทย์ ตำรวจ และนักธุรกิจแสดงว่าสังคมได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมากขึ้น ถ้าผู้หญิงมีความสามารถก็สามารถที่จะทำงานในอาชีพหรือตำแหน่งที่สูงๆได้และเป็นที่ยอมรับอีกด้วย ละครได้เสนอให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในละครหลายเรื่อง ถึงแม้ว่าบางเรื่องอาจจะยังไม่ได้มีบทบาทแบบเต็มที่เสียทีเดียว แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันของผู้หญิงกับผู้ชายในการทำงานของสังคมสมัยใหม่ และอาจต้องการกระตุ้นให้สังคมเห็นว่าผู้หญิงก็มีความสามารถเช่นกัน

- ความรับผิดชอบ

จากการศึกษาพบว่าค่านิยมเรื่องความรับผิดชอบ มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 8 เรื่อง เป็นเรื่องที่คนญี่ปุ่นก็ยึดถือกันมาและให้ความสำคัญ บุคคลที่อยู่ในระดับสูงจะมีความรับผิดชอบต่อทุกสิ่งที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตนเอง ถ้ามีความบกพร่องหรือผิดพลาดสำคัญเกิดขึ้น แม้ความผิดพลาดบกพร่องนั้นตนจะไม่ได้เป็นผู้กระทำเอง แต่เกิดขึ้นกับงานที่อยู่ภายใต้อำนาจหน้าที่ของตน ตนก็ต้องรับผิดชอบแก้ไข หรือไม่ก็ลาออกจากตำแหน่ง บ่อยครั้งถึงกับฆ่าตัวตายเพื่อแสดงความรับผิดชอบและกู้เกียรติของตนคืนมาตามวิถีแห่งนักรบ เลือดชาโมไร เช่น เรื่องนายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) ตอนที่เคตะตัดสินใจที่จะลาออกและยุบสภาเพื่อแสดงความรับผิดชอบต่อภาระกระทำของคณะรัฐมนตรีที่ไปเกี่ยวข้องกับกรทุจริต

- ความมานะพยายาม

จากการศึกษาพบว่าความมานะพยายาม มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 8 เรื่อง ค่านิยมเรื่องความมานะพยายาม ซึ่งถือเป็นอีกเรื่องหนึ่งที่คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญ เพราะคนญี่ปุ่นเน้นความมานะพยายาม ตามที่เบฟู (Befu, 1981) ได้กล่าวไว้ว่าความอดทนมีมานะของคนญี่ปุ่นนั้นเกิดจากความเชื่อที่ว่าคนเราต้องผ่านความลำบาก ต้องต่อสู้ด้วยความอดทนจึงจะผ่านพ้นจนกลายเป็นคนที่ควรแก่การยกย่อง ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการสอดแทรกค่านิยมในเรื่องนี้ไว้ด้วยเน้นย้ำให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่คนญี่ปุ่นยึดถือกันมาและให้ความสำคัญต่อความมานะพยายามในการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ เพื่อบรรลุเป้าหมายของตนและของกลุ่ม เช่น เรื่องหัวใจของผมบริสุทธิ์ ที่เทรูกากิถึงแม้ว่าเขาจะมีอาการของโรคคอทิสติกแต่

เขาก็ได้ทำงานที่สวนสัตว์ด้วยความมานะพยายามเพื่อให้งานที่ได้รับมอบหมายประสบความสำเร็จ และเรื่องจิ้งหรีดรักหัวใจดนตรี คือ จิอากิที่มีความใฝ่ฝันที่จะเป็นคอนดักเตอร์ เขาได้มีความมานะพยายามในการที่จะศึกษาโน้ตและการเป็นคอนดักเตอร์และเมื่อเขาได้เป็นคอนดักเตอร์เขาก็มีความมานะพยายามที่จะทำมันให้ดีที่สุด

นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอค่านิยมนี้แบบทางอ้อม ในเรื่องไม่มีความพยายามมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง ในละครที่ทำการศึกษาก็ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่ท้าทายในเรื่องของความพยายาม โดยได้มีการนำเสนอในด้านตรงข้ามของความพยายาม คือ ไม่มีความพยายามออกมาให้เห็นด้วย แม้พบเป็นเพียงส่วนน้อย แต่ก็แสดงให้เห็นว่ามีการทำทลาย จากผลการศึกษาผู้วิจัยคิดว่าการที่มีการนำเสนอในลักษณะนี้อาจต้องการนำเสนอภาพของคนรุ่นใหม่ที่เป็นบางค่านิยมได้มีการหย่อนในการปฏิบัติหรือละเลยในการปฏิบัติ ละครจึงได้นำเสนอออกมาและอีกอย่างคืออาจเพื่อเป็นการชี้ให้เห็นว่า ค่านิยมที่เปลี่ยนไปเรื่องนี้ คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ยังไม่ได้เปลี่ยนไปซะทั้งหมด แต่เพื่อเป็นการให้เห็นว่าค่านิยมเรื่องความพยายามยังเป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นยึดถือและเป็นสิ่งที่ดี คือ ถ้ามีความพยายามอะไรก็ทำได้และสำเร็จตามที่ตั้งใจ เหมือนว่าละครย้ำความคิดเรื่องของความพยายามตามที่กล่าวมาข้างต้น โดยยกการนำเสนอคู่ตรงข้ามเพื่อให้เห็นความแตกต่างของผลลัพธ์จากการกระทำ 2 อย่างที่ตรงข้ามกันว่าสุดท้าย ความพยายามคือตัวที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จ เช่น เรื่อง เรื่อง Tokyo Tower แม่ครับ ผมรักแม่ มาคุงั้นเมื่อเจออุปสรรคก็ไม่ยอมที่จะสู้กับมันแต่เลือกที่จะหนี เช่น ตอนที่อาจารย์ที่มหาวิทยาลัยศิลปะให้เขาทำงานส่ง แต่เมื่อส่งไปแล้วไม่ได้รับคำชม จึงเลิกหยุดไม่ยอมไปเรียนต่อ ออกไปเที่ยวเล่นแทน

- การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส

จากการศึกษาพบว่ามีการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 7 เรื่อง อันที่จริงในสังคมญี่ปุ่นนั้นระบบอาวุโสมีอิทธิพลในการกำหนดบทบาทของบุคคลในสังคม ผู้มีอายุมากกว่าจะมีโอกาสมากกว่าในการเป็นผู้นำของกลุ่มหรือหน่วยงานต่างๆในการทำงานก็เช่นกันเรื่องของความอาวุโสเป็นสำคัญ ในการที่จะอยู่ตำแหน่งใด แต่การศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ที่ทำการศึกษาก็ได้มีการสะท้อนมุมมองใหม่ในเรื่องนี้ โดยแสดงให้เห็นว่าในสังคมสมัยใหม่ยุคปัจจุบัน การที่จะดูจากความอาวุโสเพียงอย่างเดียวคงไม่พอ แต่ต้องดูที่ความสามารถอีกปัจจัยหนึ่งด้วยเพื่อให้การทำงานได้เจริญก้าวหน้าโดยการเปิดโอกาสให้คนสมัยใหม่ที่มีความสามารถได้เข้ามามีตำแหน่งที่สูงได้ โดยไม่ต้องรอดูเฉพาะความอาวุโส ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้ถ่ายทอดให้เห็นได้ เพราะคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถจะช่วยให้ประเทศพัฒนาไปได้ เห็นได้จากหลายเรื่อง เช่น เรื่องนายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) อาจเป็นเพราะต้องการกระตุ้นให้สังคมเห็นถึงเรื่องนี้มากขึ้น และยอมรับความคิดเห็นนี้เช่นกัน ซึ่งในเรื่องนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของชุดิมาในเรื่อง “วัฒนธรรม

ในการ์ตูนญี่ปุ่น” ซึ่งพบว่ามีการให้ความสำคัญกับเรื่องของความสามารถมากกว่าอายุใสในการทำงานซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่านิยมในเรื่องนี้เริ่มที่จะมีการนำเสนอออกมาทั้งในสื่อการ์ตูนและสื่อที่เป็นละครโทรทัศน์ จึงวิเคราะห์ได้ว่าค่านิยมเรื่องนี้จะเป็นที่สนใจของสังคมและต้องการที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม เช่น เรื่องนายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน ที่เคตะนั้นเป็นคนหนุ่มที่ได้รับการยอมรับให้เป็นนายกถึงแม้ว่าอายุจะยังน้อยแต่ด้วยความสามารถที่เขาได้ทำให้ทุกคนเห็นเขาจึงได้ยอมรับในความสามารถ

- ความขยันขันแข็ง

จากการศึกษาพบว่าความขยันขันแข็ง มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 7 เรื่อง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะของคนญี่ปุ่นที่ได้ชื่อว่าเป็นคนที่มีความขยันขันแข็ง ความคิดเรื่องขยันหมั่นเพียร เป็นหลักสำคัญอีกอย่างหนึ่งในลัทธิขงจื้อ จะเห็นได้ว่าชาวญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคนขยันขันแข็ง หนักเอาเบาสู้ ต่อสู้กับฤดูกาลต่างๆ ประชาชนจะต้องร่วมมือกันต่อสู้กับภัยธรรมชาตินี้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ได้ให้ความสำคัญจึงนำเสนอให้เห็นค่านิยมนี้ด้วย เช่นในละคร เรื่อง หัวใจของผมบริสุทธิ์ที่ เทรุอากิ ตัวละครเอกของเรื่องซึ่งแม้จะมีอาการของโรคออทิสติกแต่ก็ยังทำงานด้วยความขยันขันแข็ง

(ข) ค่านิยมด้านการทำงานที่พบในระดับปานกลาง

ค่านิยมด้านการทำงานที่พบปานกลาง ได้แก่

- ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี

จากการศึกษาพบว่าความซื่อสัตย์และจงรักภักดี มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 5 เรื่อง แสดงให้เห็นถึง ลักษณะความซื่อสัตย์และความจงรักภักดีในสังคมญี่ปุ่นที่เป็นผลมาจากความเชื่อในเรื่องศาสนา ได้แก่ ศาสนาชินโต พุทธและขงจื้อ ที่รวมเข้าด้วยกันและเน้นความสำคัญของความซื่อสัตย์และจงรักภักดี โดยผู้อยู่ในฐานะสูงกว่าจะถูกคาดหวังให้แสดงน้ำใจและความเมตตากรุณาต่อผู้ได้บังคับบัญชา ส่วนลูกน้องก็ถูกคาดหวังให้ตอบแทนบุญคุณโดยการให้ความเคารพและจงรักภักดีต่อกัน เช่น เรื่องนายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน (CHANGE) ในส่วนของคัมบายาชิที่เป็นเจ้านายและคอนโตะที่เป็นลูกน้องได้สะท้อนให้เห็นถึงเรื่องนี้ในตอนที่คัมบายาชิหมดอำนาจ

- การจัดอันดับสูงต่ำตามอายุใส

จากการศึกษาพบว่าการจัดอันดับสูงต่ำตามอายุใส มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 4 เรื่อง ที่แสดงให้เห็นว่าความสัมพันธ์ของบุคคลที่อยู่ในกลุ่มเดียวกันจะมีลักษณะเป็นแนวตั้ง คือ มีการแบ่งลำดับชั้นตามลำดับอายุใสดูจาก วิทยุสมัคร ระดับการศึกษา และความยาวนานของเวลาที่มีประสบการณ์ร่วมกันในสถานที่นั้นเป็นหลัก เช่นในเรื่อง ทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ที่อิจุน

ซึ่งเป็นแพทย์ฝึกหัด เมื่อมาทำงานในแผนกก็มีระดับอาวุโสเป็นรุ่นน้องของแพทย์อื่นๆ และต้องทำตามทีวุ่นพีลิ่ง

นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอค่านิยมนี้แบบทางอ้อม ในเรื่องการไม่เคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 3 เรื่อง เช่น เรื่อง ทีมดราม่าก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 อาสาตะที่ทำงานโดยที่มักไม่เคารพในงูจิซึ่งมีอาวุโสมากกว่าและยังเป็นผู้บังคับบัญชา โดยที่เขาจะทำทุกอย่างโดยดูจากข้อมูลของคนไข้และตัดสินใจด้วยตัวเองถ้าเห็นว่าจะสามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยได้ ละครได้แสดงให้เห็นว่าการทำงานต้องเอาความถูกต้องเข้ามาใช้ด้วยนอกจากเรื่องของการเคารพเชื่อฟังผู้อาวุโส เพื่อให้สามารถช่วยชีวิตผู้ป่วยได้ บางครั้งก็จำเป็นที่จะต้องไม่เคารพบ้าง

- การปฏิบัติตามกฎระเบียบ

จากการศึกษาพบว่า การปฏิบัติตามกฎระเบียบ มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 3 เรื่อง เรื่องของการปฏิบัติตามกฎ ซึ่งถือเป็นเรื่องที่คนญี่ปุ่นนั้นในการทำงานถือเรื่องกฎระเบียบและการปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด เช่น เรื่อง ทีมดราม่าก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1

นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอค่านิยมนี้แบบทางอ้อม ในเรื่องการไม่ทำตามกฎระเบียบมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง ปกติเรื่องของการปฏิบัติตามกฎ ในการทำงานนั้น คนญี่ปุ่นถือเรื่องกฎระเบียบและการปฏิบัติตามกฎอย่างเคร่งครัด แต่ละครได้แสดงให้เห็นการเปลี่ยนแปลงผ่านละครเรื่อง ทีมดราม่าก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 ตอนที่อาสาตะตัดสินใจที่จะผ่าตัดปลูกถ่ายหัวใจพร้อมกับปลูกถ่ายตับในเวลาเดียวกันให้แก่เด็กชายที่เป็นคนไข้ของเขา แม้ว่ามันจะเป็นเรื่องที่ผิดกฎก็ตาม สะท้อนให้เห็นถึงการท้าทายในจุดนี้โดยนำเสนอการไม่ปฏิบัติตามกฎโดยที่ตัวละครจะยึดเอาความถูกต้องมากกว่าการที่จะยึดกฎระเบียบเพียงอย่างเดียว แต่จะดูจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและตัดสินใจจากจุดนั้นมากกว่า ละครอาจต้องการนำเสนอให้เห็นว่าค่านิยมบางอย่างนั้นสามารถที่จะมีข้อยกเว้นบางเรื่องได้ ถ้าสถานการณ์หรือการยึดกฎมากเกินไป อาจทำให้เกิดความเสียหาย จึงนำเสนอให้เห็นว่าบางทีการยืดหยุ่นหรือการไม่ทำตามกฎก็ทำให้อะไรดีขึ้น

(ค) ค่านิยมด้านการงานที่พบในระดับน้อย

ค่านิยมด้านการงานที่พบน้อย ได้แก่

- การตรงต่อเวลา

จากการศึกษาพบว่า การตรงต่อเวลา มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 2 เรื่อง ในเรื่องการตรงต่อเวลา นั้นคนญี่ปุ่นเป็นคนที่ระเบียบวินัยมากและในเรื่องการตรงเวลาเป็นอีกเรื่องที่เป็นลักษณะเด่นของสังคมที่คนส่วนใหญ่ยึดถือ ละครจึงสะท้อนเช่น เรื่อง จังหวะรัก หัวใจดนตรีที่คูโรกินักเป่าโอโบที่เคยร่วมวงกับจิกากิเมื่อไปเรียนต่อที่ยุโรปและตั้งใจที่จะตั้งวงของตัวเองจึงประกาศ

รับสมัครแต่เมื่อนัดให้มาพบกันชาวต่างชาติที่ต้องการเข้าร่วมวงกลับมาช้า คู่รักจึงบอกว่าคงร่วมงานกันไม่ได้เพราะไม่ตรงเวลา

นอกจากนี้ยังมีการนำเสนอค่านิยมนี้แบบทางอ้อม ในเรื่องการไม่ให้ความสำคัญกับการตรงเวลา คือ แสดงให้เห็นการไม่ให้ความสำคัญกับการตรงเวลาแทน โดยมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่องคือ เรื่อง Tokyo Tower แม่ครับ ผมรักแม่ ได้มีการนำเสนอให้เห็นถึงการไม่ให้ความสำคัญกับการตรงเวลาซึ่งอาจเป็นนิสัยของตัวละครที่สร้างขึ้น สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมสมัยใหม่เริ่มที่จะมีให้เห็นในเรื่องของการไม่ตรงเวลา ในแต่ขณะเดียวกันก็สะท้อนและย้ำให้เห็นว่าเรื่องของการตรงต่อเวลาเป็นสิ่งที่สังคมยังยึดถืออยู่มากเพราะการไม่ตรงเวลาของตัวละครจะถูกตำหนิและลงโทษจากคนรอบข้างเสมอ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า เรื่องการตรงต่อเวลายังเป็นเรื่องสำคัญที่สังคมญี่ปุ่นยังยึดถืออยู่

- การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน

จากการศึกษาพบว่าการทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชนมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่นำมาศึกษานั้น มีการนำเสนอให้เห็นในเรื่องของการทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน ซึ่งสะท้อนถึงสังคมญี่ปุ่นที่ได้พยายามปลูกฝังค่านิยมในเรื่องการให้รักชาติและทำเพื่อประเทศชาติของคนญี่ปุ่นเหมือนที่เป็นมาตั้งแต่อดีต เช่น เรื่อง นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน (CHANGE) ตอนที่บิงแฮมตัวแทนของอเมริกาที่มาเจรจากับเกี่ยวกับการที่จะให้ญี่ปุ่นนำเข้าสินค้าเกษตรมากขึ้น เมื่อได้เจรจากัน เคตะได้บอกกับบิงแฮมว่าเขาจะต้องปกป้องประเทศญี่ปุ่นเพราะเขาเป็นนายกของประเทศญี่ปุ่น

- ความเชื่อถือในตำแหน่งหน้าที่

จากการศึกษาพบว่าความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่ที่มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีประสบการณ์ มีอำนาจหน้าที่และตำแหน่งและมีทรัพยากรมากกว่า จะได้รับความเชื่อถือมากกว่าเพราะสามารถคุ้มครองผู้ที่ด้อยอาวุโสและผู้ที่อยู่ในระดับทางสังคมที่ต่ำกว่า ผู้ที่อยู่สูงกว่าทางสังคมดังที่กล่าวมานี้จะเป็นผู้ดูแลคนที่อยู่ในสังกัดทำให้เกิดกลุ่มที่มีความผูกพันกันขึ้น เช่น เรื่อง ตำรวจหน้าใส หัวใจสิงห์ ตอนที่ชันโจไปรายงานที่สำนักงานใหญ่กรมตำรวจเกี่ยวกับการทำงานของหัวหน้าจิระว่าเป็นการสั่งการที่ผิดกฎหมาย แต่เจ้าหน้าที่หญิงก็บอกว่าหัวหน้าชิบะก็มารายงานเหมือนกันว่าชันโจทำงานไม่เต็มที่เช่นกัน เลยถามกลับว่าจะให้เชื่อใครระหว่างหัวหน้ากับจำตำรวจและเจ้าหน้าที่หญิงคนนั้นก็ให้ทั้งรายงานของชันโจไปต่อหน้าชันโจและสั่งให้ชันโจกลับไป

- การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว (ค่านิยมแบบปัจเจกนิยม)

จากการศึกษาพบว่าค่านิยมแบบปัจเจกนิยมคือการคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียวมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง การนำเสนอในเรื่องของการคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียวได้ เป็นการ

แสดงให้เห็นถึงค่านิยมเรื่องของปัจเจกนิยม ซึ่งเป็นค่านิยมของตะวันตกที่เข้ามาในสังคมญี่ปุ่นที่ขัดแย้งกับค่านิยมของญี่ปุ่นตามที่ สุริชัย หวันแก้ว (2530) ได้กล่าวถึงลักษณะเด่นบางประการของสังคมญี่ปุ่นไว้ว่าสังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญ แก่กลุ่มมาก ซึ่งแตกต่างกับสังคมตะวันตกนิยมที่ให้ความสำคัญแก่คุณสมบัติของบุคคลในฐานะปัจเจกบุคคล แต่สังคมญี่ปุ่นเน้นความสำคัญของกลุ่ม เช่น เรื่องเหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง ตอนที่ฮารุกะ ชิบากิได้รับบาดเจ็บจากการไปดูที่เกิดเหตุ แต่ยังไม่ยอมหยุดงานและบอกว่าถ้าเธอไม่อยู่รายการจะอยู่ได้อย่างไร เพราะคิดว่าเธอเป็นคนเดียวที่จะทำการรายงานข่าวได้โดยที่คิดว่าถ้าให้คนอื่นทำจะไม่ดีพอ

- ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว

จากการศึกษาพบว่ามีค่านิยมที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัวมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง แสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนวTrendy Drama ได้สะท้อนให้เห็นถึงผู้ชายในญี่ปุ่นที่ให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว ซึ่งสังคมญี่ปุ่นเป็นสังคมที่ผู้ชายเกิดมาเพื่อทำงานผู้ชายญี่ปุ่นจะรู้สึกผูกพันกับบริษัทที่ตนทำงาน จะรู้สึกผูกพันกับบริษัทที่ตนทำงานเช่น เรื่อง เหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง ตอนที่คุยเรื่องจดหมายของเจ้าหน้าที่ระดับสูงที่ฆ่าตัวตายว่าทำไมไม่เขียนถึงครอบครัวเลย อาสุกะบอกว่าปกติผู้ชายก็มักคิดถึงเรื่องงานมากกว่าครอบครัวอยู่แล้ว

การวิเคราะห์ค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในค่านิยมด้านการทำงาน

ผู้วิจัยพบว่า จากการศึกษาค่านิยมด้านการทำงานทั้ง 15 ค่านิยม ที่พบในละคร โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อยดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้พบความสัมพันธ์ของค่านิยมดังกล่าว โดยเห็นว่ามีค่านิยมหลายประการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและบางประการมีลักษณะทำทลายกับค่านิยมเดิมที่ยึดถือกันมาตามตารางที่ 5.3.1 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมเดิม [161]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [32]
1. การเอาใจจริงเอาใจกับงาน [46] 2. การทำงานเป็นทีม [37] 3. ความมานะพยายาม [19] 4. ความรับผิดชอบ [13] 5. ความขยัน ชันแข็ง [13] 6. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(ด้านการทำงาน) [9] 7. การตรงเวลา [9] 8. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี [6] 9. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ [5] 10. การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน [2] 11. ความเชื่อถือในตำแหน่ง [1] 12. ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว [1]	1. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน [21] 2. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส [10] 3. การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว [1]

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

ตารางที่ 5.3.1 แสดงค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปด้านการทำงาน

1. ค่านิยมเดิมที่สอดคล้องกับลักษณะประจำชาติที่สำคัญ

การศึกษาได้พบว่าค่านิยมด้านการทำงานที่พบมากในละครที่ทำการศึกษายังคงเป็นไปตามค่านิยมเดิมที่เป็นลักษณะประจำชาติที่สำคัญของคนญี่ปุ่น จึงสะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมด้านการทำงานที่ยังคงต้องการนำเสนอให้คนในสังคมยึดถือได้แก่ ความเอาใจจริงเอาใจกับงาน การทำงานเป็นทีม ความมานะพยายาม และความรับผิดชอบ

2. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปและค่านิยมที่ทำหายค่านิยมเดิมของคนญี่ปุ่น

นอกจากนั้นการศึกษานำเสนอค่านิยมด้านการทำงานยังได้พบว่ามี การนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิม ที่พบมากได้แก่เรื่อง บทบาทของผู้หญิงในการทำงานซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าละครพยายามแสดงให้เห็นถึงสังคมในปัจจุบันที่ ผู้หญิงได้รับโอกาสในการทำงานมากขึ้น โดยที่ไม่ได้ถูกกีดกันมากเหมือนในอดีต และด้วยความสามารถยังทำให้เป็นที่ยอมรับจากสังคมอีกด้วย และยังสามารถที่จะทำงานในอาชีพที่ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย เช่น งานสายการแพทย์ ตำรวจและนักธุรกิจ แสดงว่าสังคมได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงมากขึ้น ถ้าผู้หญิงมีความสามารถก็สามารถที่จะทำงานในอาชีพหรือตำแหน่งที่สูงๆได้ และเป็นที่ยอมรับอีกด้วย ละครได้เสนอให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในละครหลายเรื่อง ถึงแม้ว่าบางเรื่องอาจจะยังไม่ได้มีบทบาทแบบเต็มๆที่ซะทีเดียว แต่ก็แสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกันของผู้หญิงกับผู้ชายในการทำงานของสังคมสมัยใหม่และอาจต้องการกระตุ้นให้สังคมเห็นว่าผู้หญิงก็มีความสามารถเช่นกัน

และค่านิยมเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ซึ่งการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ที่ทำการศึกษาได้มีการสะท้อนมุมมองใหม่ในเรื่องนี้ โดยแสดงให้เห็นว่าในสังคมสมัยใหม่ยุคปัจจุบัน การที่จะดูจากความอาวุโสเพียงอย่างเดียวคงไม่พอ แต่ต้องดูที่ความสามารถอีกปัจจัยหนึ่งด้วยเพื่อให้การทำงานได้เจริญก้าวหน้าโดยการเปิดโอกาสให้คนสมัยใหม่ที่มีความสามารถได้เข้ามามีตำแหน่งที่สูงได้โดยไม่ต้องรอดูเฉพาะความอาวุโส ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้ถ่ายทอดให้เห็นได้ เพราะคนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถจะช่วยให้ประเทศพัฒนาไปได้ เห็นได้จากหลายเรื่องเช่น อาจเป็นเพราะต้องการกระตุ้นให้สังคมเห็นถึงเรื่องนี้มากขึ้นและยอมรับความคิดเห็นเช่นกัน นอกจากนี้พบว่ามีการนำเสนอค่านิยมหลายประการที่ทำทลายหรือขัดแย้งกับค่านิยมเดิมอยู่บ้างแม้ว่าจะมีการนำเสนอในเกณฑ์น้อย แต่นับว่าเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่เริ่มเกิดขึ้นในสังคมญี่ปุ่นที่เริ่มนำเสนอผ่านละครทางโทรทัศน์ ค่านิยมที่ทำทลายกับค่านิยมเดิมที่พบได้แก่ การไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและการไม่รักษาหน้าที่ที่ทำทลายกับการทำงานเป็นทีม การไม่มีความพยายามที่ทำทลายกับความมานะพยายาม การไม่มีความเอาใจจริงเอาจ้งกับงานที่ทำทลายกับความเอาใจจริงเอาจ้งกับงาน การไม่ให้ความสำคัญกับการตรงเวลาทำทลายกับการตรงต่อเวลา และการไม่ทำตามกฎระเบียบที่ทำทลายกับการปฏิบัติตามกฎระเบียบ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าค่านิยมด้านการการทำงานที่มีการสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ที่ทำการศึกษานั้น มีทั้งค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งก็เป็นไปตามลักษณะของ Trendy Drama ซึ่งเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งจะพบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Trendy Drama ตามที่สุภาวรรณ วรรณนะศุภกุล (2550) ได้กล่าวไว้

1.2 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

ตามตารางที่ 5.4 แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอค่านิยมเรื่องต่าง ๆ ในด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบ จำนวน 13 ค่านิยม ซึ่งแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ดังนี้

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม	เรื่อง															รวมจำนวน เรื่อง	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร	x		x		x	x	x		x	x	x			x	x	10	พบมาก
2. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม	x			x		x	x	x	x	x		x	x	x		10	
3. การจัดลำดับตามความอาวุโส รุ่นพี่-รุ่นน้อง	x			x	x								x	x		5	พบปานกลาง
4. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า		x	x		x											3	
5. การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า			x		x											2	พบน้อย
6. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา	x										x					2	
7. การตอบแทนบุญคุณ								x	x							2	
8. การรักษาน้ำตาในสังคม		x						x								2	
9. การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม	x															1	
10. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม		x														1	
11. การไม่ตรงเวลา											x					1	
12. การไปพบมิชของขวัญไปให้															x	1	
13. การรักษามารยาท															x	1	

ตารางที่ 5.4 แสดงค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

(ก) ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบในระดับมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 5.4 พบว่า ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบมาก ได้แก่ ค่านิยมในเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตรพบจำนวน 10 เรื่อง และเรื่องความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มมีจำนวน 10 เรื่อง ดังนี้

- รูปแบบสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตร

จากการศึกษาพบว่า ค่านิยมในเรื่องรูปแบบสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นโดยการแลกเปลี่ยนบัตรมีการนำเสนอมากที่สุดถึง 10 เรื่อง ซึ่งค่านิยมดังกล่าวนี้ถือเป็นเรื่องที่สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญมาก ซึ่งแตกต่างจากสังคมอื่น เพราะในการทำความรู้จักกันในครั้งแรกของคนญี่ปุ่นนั้นนามบัตรถือเป็นจุดสำคัญในการทำความรู้จักกัน โดยเฉพาะในวงการธุรกิจและวงราชการ เพราะนามบัตรจะเป็นตัวที่บอกสังกัด บอกตำแหน่งของคนๆ นั้นได้ เมื่อได้รับนามบัตรมาคนญี่ปุ่นจะดูอย่างตั้งใจเพื่อที่จะได้ปฏิบัติตัวให้เหมาะกับคนๆ นั้น ค่านิยมดังกล่าวในสังคมอื่นอาจจะเห็นเป็นเรื่องเล็กน้อยหรือไม่สำคัญแต่สำหรับญี่ปุ่นแล้วถือว่าเป็นเรื่องสำคัญมาก ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นได้มีการสอดแทรกค่านิยมในเรื่องนี้เอาไว้ เช่น เรื่อง นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) ตอนที่มียามาไปพบกับเคตะเพื่อที่จะเกลี้ยกล่อมให้เขาลงสมัครรับเลือกตั้งแทนพ่อและพี่ชายที่เสียชีวิต โดยได้แนะนำตัวด้วยการให้นามบัตรแก่เคตะและในเรื่อง แต่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love) บันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile) เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster) คุยตั้ง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan) ยอดอัจฉริยะ ไชคตีป่วน (Galileo) รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) ทีมดรา ก้อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2) และเกมล่าธุรกิจ (The Vultures) การที่นำมาถ่ายทอดให้เห็นในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama แสดงให้เห็นว่าเป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันจริงและสะท้อนให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่เขาให้ความสำคัญ และปฏิบัติกันจริงๆ ในสังคม

- ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม

จากการศึกษาพบว่าค่านิยม ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 10 เรื่อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่านิยมความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มถือเป็นสิ่งสำคัญที่สังคมญี่ปุ่นมีมานานแล้ว จากงานเขียนต่างๆ เกี่ยวกับญี่ปุ่นได้กล่าวไว้ตรงกันว่าชาวญี่ปุ่นเป็นชนชาติที่เน้นถึงความสำคัญของกลุ่มมากกว่าตัวบุคคลการผูกพันกับกลุ่มเป็นสิ่งที่ชาวญี่ปุ่นถือว่าสำคัญยิ่ง การเน้นกลุ่มมีอิทธิพลอย่างมากต่อแบบแผนการดำรงชีวิตของคนญี่ปุ่น ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันในหมู่คณะเป็นสิ่งที่ได้รับการยกย่องมากกว่าความสำเร็จเฉพาะบุคคล ชาวญี่ปุ่นจึงให้ความสำคัญกับความร่วมมือร่วมใจกัน มีการเข้าอกเข้าใจและเคารพซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกัน อุทิศตนเพื่อกลุ่ม การทำเพื่อกลุ่มทำให้คนญี่ปุ่นทำอะไรอย่างจริงจัง จะรู้สึก

ผิดเมื่อรู้ว่าตนกระทำสิ่งที่เป็นการทรยศต่อกลุ่มหรือทรยศต่อความไว้วางใจที่กลุ่มมีให้ ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จึงได้นำเสนอในเรื่องนี้เอาไว้มาก ที่สุด เพื่อให้เห็นว่าคนญี่ปุ่นยังคงยึดถือเรื่องนี้อยู่เป็นอย่างมาก เช่นในเรื่อง ทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 (Team Medical Dragon Season 1) ทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2) ซึ่งแสดงให้เห็นการทำงานของทีมนัดแรกก่อนที่มีการทำงานกันเป็นทีม โดยทุกคนมีส่วนสำคัญในทีมทุกคน และทุกคนก็ร่วมมือร่วมใจกันในการทำงาน จะขาดใครไปไม่ได้ และในเรื่องนายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) Tokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower) จังหวะรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile) เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster)ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora)คุ้ยถัง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan) ยอดอัจฉริยะ ไชคตีป่วน (Galileo) และรักใสหัวใจเกินร้อย ภาค2 (Hana Yori Dango 2) สะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมเรื่องนี้เป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นยึดถือกันมาก และเป็นเหมือนเรื่องปกติที่ยึดถือจึงมีการถ่ายทอดออกมาและอาจเป็นการย้ำให้เห็นความสำคัญของเรื่องความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม เป็นการปลูกฝังค่านิยมนี้ให้คนรุ่นใหม่ได้เห็นถึงความสำคัญเพื่อให้ค่านิยมเรื่องนี้ยังคงอยู่ในสังคม โดยใส่เอาไว้ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์หลายเรื่อง ซึ่งถือว่าอยู่ในเกณฑ์มาก

(ข) ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบในระดับปานกลาง

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบปานกลาง ได้แก่

- การจัดลำดับตามความอาวุโส รุ่นพี่-รุ่นน้อง

จากผลการศึกษาพบว่ามีการจัดลำดับตามความอาวุโส รุ่นพี่-รุ่นน้องมีการนำเสนอในละครจำนวน 5 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงแนวคิดเรื่องการจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสในสังคมของ คนญี่ปุ่นที่มีความสำนึกในการจัดลำดับชั้น ตามที่ชิเอะ นาคาเนะ(Chie Nakane) ได้เรียกว่าสังคมมนุษย์สัมพันธ์แบบแนวตั้งเป็นความสัมพันธ์ของบุคคลที่ไม่ได้อยู่ตำแหน่งเดียวกัน เช่น พ่อกับลูก หัวหน้ากับลูกน้อง โดยจะถือเอาอายุการเข้าเป็นสมาชิกในสังคมนั้นเป็นเครื่องวัด ผู้ที่อยู่ในสังคมนั้นมานานถือว่ามีประสบการณ์ร่วมกับสมาชิกในสังคมนั้นมาก มักได้เป็นผู้อยู่ในตำแหน่งสูง ส่วนผู้ที่เพิ่งเข้ามาเป็นสมาชิกในกลุ่มสังคมนั้นเป็นเครื่องวัดคนญี่ปุ่นว่าให้ความสำคัญกับวัยและตำแหน่งของบุคคลมา นอกจากนี้สุริชัย หวันแก้ว ยังได้กล่าวไว้เช่นกันถึงลักษณะเด่นบางประการของสังคมญี่ปุ่นว่าเน้นการจัดอันดับสูงต่ำในกลุ่มโดยเน้นอาวุโส รุ่นพี่รุ่นน้อง เช่นใน เรื่องนายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) Tokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower) บันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) ทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 (Team Medical Dragon Season 1) และทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2)

- การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า

จากการศึกษาพบว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่ามีการนำเสนอ ในละครจำนวน 3 เรื่อง เช่นในเรื่อง หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way) คือ ตอนที่เทรูกากิไปพบกับคุณหมอม และคุณหมอก็ได้ถามเทรูกากิเรื่องงานของเขาที่เขาลาออก หมอก็ได้ถามเขาว่าทำไมถึงลาออก ทั้งๆที่เป็นงานที่เขาชอบ เทรูกากิก็บอกหมอมว่าเพราะคนที่ทำงานชอบพูดไม่ดีใส่เขา เขาจึงลาออก ในเรื่อง แด่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love) คือ ตอนที่ซุนสุเกะเกิดอาการกำเริบแล้วไปยืนพักอยู่ที่หน้าร้านอาหารแล้วมีพนักงานออกมาไล่ไม่ให้มายืนขวางหน้าร้าน และเรื่องบันทึคน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) คือ ตอนที่อายะเริ่มที่จะมีอาการมากขึ้นทำให้เดินไม่สะดวก ตอนที่ไปขึ้นรถเมลล์ทำให้ไม่ค่อยสะดวกนักและเมื่อขึ้นรถเมลล์และได้ขึ้นบันไดรถคนพิการให้คนขับดู คนที่นั่งในรถก็มองเธอด้วยสายตาเย็นซา ทำให้เธอรู้สึกไม่ดี

(ค) ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบในระดับน้อย

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบน้อย ได้แก่

- การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า

จากการศึกษาพบว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่ามีการนำเสนอ ในละครจำนวน 2 เรื่อง เช่นในเรื่อง แด่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love) บันทึคน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears)

- การเอาใจเขามาใส่ใจเรา

จากการศึกษาพบว่า การเอาใจเขามาใส่ใจเรามีการนำเสนอ ในละครจำนวน 2 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงการอยู่ในสังคมโดยเน้นความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในกลุ่มนั้นมีลักษณะสำคัญ คือ การประพาดิตนต้องคอยระวังว่าคนอื่นจะรู้สึกอย่างไร คิดอย่างไร ต้องทำอยู่ภายใต้กรอบหรือบรรทัดฐานของกลุ่มหรือสังคม ต้องคอยนึกถึงใจของผู้อื่น ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการนำเสนอในค่านิยมเรื่องนี้ด้วย เช่น นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1)

- การตอบแทนบุญคุณ

จากการศึกษาพบว่า การตอบแทนบุญคุณมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 2 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงเรื่องที่โดยปกติคนญี่ปุ่นไม่ชอบให้ใครมีบุญคุณต่อตน ถ้าใครทำอะไรให้เขาเขาจะรีบหาทางตอบแทนโดนเร็วที่สุด ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการนำเสนอให้เห็น เช่น ในเรื่อง ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora) คุ้ยตั้ง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan)

- การรักษาหน้าตาในสังคม

จากการศึกษาพบว่า การรักษาหน้าตาในสังคมมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 2 เรื่อง คือ เรื่อง ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora) และ เรื่อง หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way) ตอนที่

พี่สะใภ้ของเธอก็ได้รับแจ้งจากโรงเรียนสอนว่าโคทาโร่ลูกของเธอทุจริตในการสอบ ทำให้เธอโกรธมาก เมื่อกลับมาถึงบ้านก็โวยวายใส่ลูกและบอกว่าอย่าทำให้แม่ขายหน้าอีกนะ การที่ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการนำเสนอค่านิยมนี้เป็นการสะท้อนให้เห็นถึง ทัศนคติโดยของญี่ปุ่นที่สอนให้คนกลัวความ “อาย” ถือว่าความอายหรือเรียกตามภาษาไทยง่าย ๆ ก็คือ “ขายหน้า” เป็นสิ่งที่น่ากลัวที่สุดของชนชั้นซามูไร วัฒนธรรมของญี่ปุ่นเกิดจากความ “กลัวอาย” แม้แต่ในปัจจุบันจะเห็นว่าคนญี่ปุ่นกลัวการอายมาก

- การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม

จากการศึกษาพบว่าการไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่มมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง โดยแสดงให้เห็นในละครเรื่อง นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน ซึ่งสะท้อนถึงสังคมญี่ปุ่นที่เป็นสังคมกลุ่ม คนญี่ปุ่นจะมองตัวเองเป็นสมาชิกของกลุ่ม ในความเป็นสมาชิกของกลุ่มจะต้องมีความจงรักภักดี ความรับผิดชอบต่อกันตลอดจนการพึ่งพิงกลุ่มในเรื่องการเห็นพ้องต้องกันในเรื่องต่างๆ พร้อมทั้งแสดงเอกลักษณ์ทางสังคมของกลุ่มที่ตนสังกัด ความเป็นกลุ่มเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนญี่ปุ่นประพฤติไปในแนวเดียวกัน แต่เมื่อต้องทำเพื่อกลุ่มที่ใหญ่กว่าคือประเทศนั้นก็เห็นแก่ประโยชน์ของประเทศมากกว่ากลุ่มของตนเพราะกลุ่มที่คนญี่ปุ่นสังกัดนั้นเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มใหญ่ (ประเทศ) ในความเป็นคนในกลุ่มใหญ่กลุ่มเดียวกัน

- การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม

จากการศึกษาพบว่าการไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคมมีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง คนญี่ปุ่นถือเป็นคนที่มีระเบียบวินัยเป็นอย่างสูง การใช้ชีวิตประจำวันของชาวญี่ปุ่นก็เป็นไปอย่างมีระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด แต่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการนำเสนออีกด้านของค่านิยมเป็นด้านที่ทำทลาย คือ การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในสังคมสมัยใหม่ที่เร่งรีบทำให้กฎระเบียบบางเรื่องถูกละเลยไป ซึ่งเห็นได้จากละครเรื่อง หัวใจผมบริสุทธิ์

- การไม่ตรงเวลา

จากการศึกษาพบว่าการไม่ตรงเวลามีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) ซึ่งปกตินั้นคนญี่ปุ่นเป็นคนที่ให้ความสำคัญในเรื่องของการตรงเวลานั้น แต่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้นำเสนอให้เห็นภาพการไม่ตรงเวลาของตัวละครในการนัดพบกันของเพื่อน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันเรื่องของการตรงเวลานั้นเริ่มที่จะไม่เข้มเหมือนเดิมแล้ว

- การไปพบมีของขวัญไปให้

จากการศึกษาพบว่าการไปพบมีของขวัญไปให้มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่องคือ เกมล่าธุรกิจ ตอนเปิดตัวแทนของ Horizon มาพบชิบาโนะก็ได้นำของมาให้ด้วย กล่าวกันว่าชาว

ญี่ปุ่นเป็นชาติที่นิยมการให้ของขวัญ นอกเหนือจากการให้ของขวัญทั่วไปที่ชาติอื่นก็นิยมให้กัน เช่น ของขวัญวันแต่งงาน ของขวัญวันเกิด ฯลฯ แล้วยังเป็นธรรมเนียมของชาวญี่ปุ่นด้วยที่จะแสดงความรู้สึกเคารพหรือยินดีด้วยการนำของฝากเล็กๆน้อยๆไปให้เวลาที่ไปเยี่ยมเยือน (ญี่ปุ่น 360 องศา, 2550)

- การรักษามารยาท

จากการศึกษาพบว่ามารยาทที่มีการนำเสนอ ในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ เรื่องเกมล่าธุรกิจ ตอนที่วาชิสีไปพบกับชิบาโนะและลูกชายของเจ้าของ Sunday Toy เพื่อเจรจาธุรกิจ แต่วาชิสีก็ได้พูดโวยวายเสียงดังขึ้นมาเมื่อนึกได้ก็ขอโทษ สะท้อนให้เห็นว่าโดยทั่วไปคนญี่ปุ่นนั้นต่างมีมารยาทต่อกัน พูดจาถ้อยทีถ้อยอาศัยกันไม่ค่อยพูดจาเผลอเผลอว่ากล่าวผู้คนหรือแสดงอารมณ์โกรธใส่ผู้ที่ไม่รู้จัก

การวิเคราะห์ค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในค่านิยมด้าน

ความสัมพันธ์ในสังคม

ผู้วิจัยพบว่า ผลจากการศึกษาค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมทั้ง 13 ค่านิยม ที่พบในละคร โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ทำให้ผู้วิจัยได้พบความสัมพันธ์ของค่านิยมดังกล่าว โดยเห็นว่ามีค่านิยมหลายประการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและบางประการมีลักษณะทำทาบกับค่านิยมเดิมที่ยึดถือกันมาตามตารางที่ 5.4.1 ดังนี้

ค่านิยมเดิม [83]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [6]
1. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม [49]	1. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า [3]
2. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกนามบัตร [15]	2. การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม [1]
3. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(ด้านความสัมพันธ์ในสังคม) [8]	3. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม [1]
4. การรักษาหน้าตาในสังคม [3]	4. การไม่ตรงต่อเวลา [1]
5. การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า [2]	
6. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา [2]	
7. การตอบแทนบุญคุณ [2]	
8. การรักษามารยาท [1]	
9. การไปพบมีของขวัญไปให้ [1]	

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

ตารางที่ 5.4.1 แสดงค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปด้านความสัมพันธ์ในสังคม

1. ค่านิยมเดิมที่สอดคล้องกับลักษณะประจำชาติที่สำคัญ

การศึกษาได้พบว่าค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบมากในละครที่ทำการศึกษายังคงเป็นไปตามค่านิยมเดิมที่เป็นลักษณะประจำชาติที่สำคัญของคนญี่ปุ่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่ยังคงต้องการนำเสนอให้คนในสังคมยึดถือได้แก่ ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่มและรูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกนามบัตร

2. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปและค่านิยมที่ทำทลายค่านิยมเดิมของคนญี่ปุ่น

นอกจากนั้นการศึกษาการนำเสนอค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมยังได้พบว่ามีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิม ซึ่งแม้ว่าจะพบไม่มากแต่มีบางค่านิยมได้ทำลายค่านิยมเดิมของสังคม ได้แก่ การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม และการไม่ตรงเวลา การที่ละครได้ถ่ายทอดออกมาให้เห็นโดยสอดแทรก ค่านิยมเหล่านี้ในละคร เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงผลจากการเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมยุคสมัยใหม่ทำให้คนญี่ปุ่นเริ่มที่จะละเลยในค่านิยมเดิมบางเรื่องไป

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama นั้นค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่มีการสอดแทรกอยู่จะมีทั้งค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นไปตามลักษณะของละครแนว Trendy Drama ที่เป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ซึ่งจะพบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Trendy Drama ตามที่สุภาวรรณ วรรณระศุกกุล (2550) ได้กล่าวไว้

1.3 ค่านิยมด้านครอบครัว

ตามตารางที่ 5.5 แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอค่านิยมเรื่องต่าง ๆ ในด้านครอบครัวที่พบจำนวน 11 ค่านิยม ซึ่งแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ดังนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่านิยมด้านครอบครัว	เรื่อง															รวมจำนวน เรื่อง	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ	×		×		×		×				×	×			×	7	พบ มาก
2. บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก)		×		×	×											3	พบ ปาน กลาง
3. แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงดูเอง					×		×				×					3	
4. บทบาทของพ่อ			×		×											2	พบ น้อย
5. การไม่กลัวพ่อ			×		×											2	
6. การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่			×													1	
7. ความห่วงใยของพ่อแม่				×												1	
8. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน					×											1	
9. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก							×									1	
10. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล											×					1	
11. การแต่งงานออกไปของผู้หญิง											×					1	

ตารางที่ 5.5 แสดงค่านิยมด้านครอบครัว

ศูนย์วิจัยทางศึกษาศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ก) ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบในระดับมาก

ผลการศึกษาตามตารางที่ 5.5 พบว่า ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบมากได้แก่ค่านิยมในเรื่อง การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อมากที่สุดจำนวน 7 เรื่อง ดังนี้

- การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ

จากการศึกษาพบว่า การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อมีการนำเสนอ ในละครจำนวนมากที่สุดจำนวน 7 เรื่อง ซึ่งค่านิยมดังกล่าวเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นมีมานานคือจะให้สืบทอดกิจการของตระกูลต่อไปโดยที่ส่วนใหญ่ผู้ที่จะได้สืบทอดจะเป็นลูกชายคนโตของตระกูล ซึ่งจากละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama หลายเรื่องก็ได้มีการสอดแทรกค่านิยมนี้อยู่ แสดงให้เห็นว่าค่านิยมในเรื่องของการสืบทอดนั้นยังคงมีให้เห็น อยู่มาก แสดงให้เห็นว่าค่านิยมเรื่องนี้คนญี่ปุ่นยังคงยึดถือกันอยู่ในสมัยปัจจุบันโดยเฉพาะในส่วนของกิจการการค้าขายต่างๆ จะยิ่งเห็นได้ชัด และในส่วนของการเมืองที่มีการสืบทอดเช่นกัน เช่น ในเรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค2 (Hana Yori Dango 2) และนายก(มือใหม่) หัวใจประชาชน

(ข) ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบในระดับปานกลาง

ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบปานกลาง ได้แก่

- บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก)

จากการศึกษาพบว่าการนำเสนอบทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) ในละครจำนวน 3 เรื่อง แสดงให้เห็นการนำเสนอให้เห็นบทบาทของแม่แบบญี่ปุ่นที่เป็นแม่บ้าน ดูแลงานบ้าน ดูแลลูก ดูแลสามีอยู่กับบ้านและคอยดูแลเรื่องการเรียนของลูก ซึ่งตรงกับงานเขียนเกี่ยวกับญี่ปุ่นในเรื่องนี้ที่ระบุว่าผู้หญิงญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการทำหน้าที่แม่บ้านโดยการดูแลทำงานบ้าน ให้เรียบร้อยและเอาใจใส่สามีของตน รวมทั้งเลี้ยงบุตรและดูแลให้ดี สามีจะได้ไม่ต้องเป็นห่วง ภรรยาชาวญี่ปุ่นมักจะพอใจและภูมิใจกับงานแม่บ้านของตน ส่วนใหญ่จะยึดถือว่าการเลี้ยงลูกด้วยตนเองนั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุด สูดลูกๆมักใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่กับแม่และแม่เท่านั้นเป็นผู้คอยควบคุมดูแลเกี่ยวกับการศึกษาของลูกอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะในสังคมญี่ปุ่นที่มีการแข่งขันกันอย่างรุนแรงในด้านการศึกษา ดังนั้นแม่โดยทั่วไปจึงเชี่ยวชาญในด้านการศึกษาของลูกตั้งแต่สมัยเด็กๆ โดย ละครได้สะท้อนให้เห็นเรื่องนี้ เช่นใน เรื่อง หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way) พี่สะใภ้ของ เทรุอากิที่เป็นแม่บ้านเลี้ยงลูกไม่ได้ทำงานนอกบ้าน และหน้าที่ทุกอย่างที่เกี่ยวกับลูกก็ตกเป็นหน้าที่ของแม่ และเรื่องTokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower) และบันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears)

- แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอเรื่องแม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง ในละครจำนวน 3 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงแม่สมัยใหม่บางส่วนที่ต้องทำงานนอกบ้านจนไม่มีเวลาที่จะเลี้ยงลูกเองเนื่องจากตำแหน่งหน้าที่การงานที่ต้องรับผิดชอบสูงทำให้ไม่มีเวลาที่จะเลี้ยงดูลูกเหมือนในอดีต บางครั้งต้องส่งลูกไปอยู่ที่เนิร์สเซอริรี่ เพื่อให้ช่วยดูแลหรือให้อยู่บ้านเองโดยที่มีคนรับใช้คอยดูแล เช่น ในเรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) ที่ แม่ของโตเมียวิจิตต้องทำงานนอกบ้านเป็นเจ้าของบริษัทใหญ่โต เมื่อไปทำงานก็ทิ้งให้ลูกอยู่บ้านกับพี่เลี้ยงและคนดูแล ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างแม่ลูกไม่ใกล้ชิดกัน เพราะ ต้องไปติดต่อดูแลกิจการในหลายประเทศทำให้ไม่ค่อยได้เจอลูกนานๆ เจอกันก็ ทำให้เกิดความเหินห่างระหว่างแม่กับลูกและเรื่องบันทึคน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) และตำราวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora)

(ค) ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบในระดับน้อย

ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบน้อย ได้แก่

- บทบาทของพ่อ

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ บทบาทของพ่อในละครจำนวน 2 เรื่อง แสดงให้เห็นถึงค่านิยมแบบเดิมที่พ่อเป็นหัวหน้าครอบครัวที่เข้มงวด ทุกคนต้องถามพ่อก่อนทุกครั้งที่จะตัดสินใจทำอะไร ซึ่งเหมือนกับงานเขียนที่กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า สำหรับชนชาติญี่ปุ่นแล้ว “พ่อ” คือผู้ที่มีอำนาจสูงสุดในครอบครัว และมีอำนาจที่จะให้บุตรเป็นอย่างไรก็ได้ จนถึงกับมีคำพังเพยของญี่ปุ่นที่กล่าวถึงสิ่งที่น่าสะพรึงกลัวว่า มี 4 อย่าง คือ อสุรบาต แผ่นดินไหว เพลิงไหม้ และบิดา ในบ้านที่ยังยึดถือประเพณีโบราณอยู่นั้น จะต้องให้พ่อเป็นผู้เริ่มลงมือรับประทานอาหารก่อน กระทั่งเวลาอาบน้ำพ่อก็ต้องได้อาบน้ำก่อนตามด้วยลูกชายคนโต และลูกอื่นๆ (ถ้ามี) แล้วแม่จึงจะเป็นผู้อาบน้ำสุดท้ายและหากลูกจะแต่งงานก็ต้องให้พ่อนุญาต กล่าวก็คือ จะตัดสินใจอะไรที่สำคัญก็ต้องขอความเห็นหรือรอคำอนุญาตจากพ่อก่อนจึงจะทำได้ ซึ่งในละครแนว Trendy Drama ได้มีการนำเรื่องนี้มาสอดแทรกไว้เช่นในเรื่อง บันทึคน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) ที่ ครอบครัวของอาโงะที่พ่อก็มีความเข้มงวดจนทำให้อาโงะมีความรู้สึกค่อนข้างเกร็งเวลาที่คุยกับพ่อและเรื่องแต่เธอ..ด้วยดวงใจ (To the one I love)

- การไม่กลัวพ่อ

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอการไม่กลัวพ่อ ในละครจำนวน 2 เรื่อง ละครได้มีการสอดแทรกบทบาทของพ่อแบบใหม่ ไว้ คือ การไม่กลัวพ่อ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการที่พ่อไม่ได้น่ากลัวหรือดูเหมือนเมื่อก่อน คือการที่พ่อกับลูกมีระยะห่างระหว่างกันน้อยลง คือ สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของลูกให้พ่อฟังได้มากขึ้น และมีการพูดคุยเล่นกันมากขึ้นกว่าในอดีต แสดงให้เห็นว่า

บทบาทของพ่อในบางส่วนได้เปลี่ยนไป ในเรื่องของความใกล้ชิดกับลูกและครอบครัว แต่ในบางเรื่องเช่นการตัดสินใจเรื่องสำคัญภายในบ้านพ่อก็ยังเป็นหัวหน้าครอบครัวที่จะเป็นผู้ตัดสินใจ โดยสะท้อนให้เห็นในเรื่อง แต่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love) การที่พ่อและน้องชายของซิกิที่เวลาคุยกันจะเหมือนว่าเป็นการทะเลาะกันคือพูดกันด้วยเสียงที่ดังและมีการว่าพ้อออกมาในหลายๆครั้งที่มาคุยกันคือไม่ได้กลัวและในบางครั้งก็มีการเถียงพ้อด้วยและมีการตวาดพ้อด้วยเสียงดังและในเรื่องบันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears)

- การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอการกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ ในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ แต่เธอ... ด้วยดวงใจ (To the one I love) ที่แสดงให้เห็นว่าคนญี่ปุ่นจะถูกปลูกฝังสั่งสอนให้มีความกตัญญูต่อบิดามารดา เช่น ตอนที่ ซุนสุเกะมาพบพ่อของซิกิแล้วพ่อก็ถามถึงแม่ของซุนสุเกะและบอกกับเขาว่าต้องกตัญญูต่อพ่อแม่

- ความห่วงใยของพ่อแม่

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอความห่วงใยของพ่อแม่ในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ Tokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower) ค่านิยมในเรื่องของการเลี้ยงดูเด็กของคนญี่ปุ่นแม่ลูกจะมีความใกล้ชิด ตั้งแต่เกิดจนโตจะไม่ค่อยห่างกันเลย ด้วยความที่เมื่อตั้งท้องใกล้คลอดก็มักจะออกจากงานเป็นแม่บ้านแบบญี่ปุ่น เมื่อคลอดลูกแล้วก็เลี้ยงดูอย่างใกล้ชิดแล้วก็จะนอนห้องเดียวกับลูกจนโต บางทีก็ถึง 10 ขวบ แม้ว่าแม่จะประสบอุบัติเหตุแต่เมื่อได้ยินว่ามาคงไม่สบายก็รีบไปหามาจนถึงโตเกียวเพื่อดูแลจนหายดี และยังทำอาหารให้ทานและยังทำเก็บไว้ให้อีกด้วย

- ค่านิยมเรื่องความสำคัญการแต่งงานของผู้หญิง

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอค่านิยมเรื่องการแต่งงานในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ บันทึกน้ำตาหนึ่งลิตร ที่มีการนำเสนอค่านิยมเรื่องนี้ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้หญิงญี่ปุ่นให้ความสำคัญต่อการแต่งงานมาก เด็กผู้หญิงจะคิดถึงเรื่องการแต่งงานตั้งแต่อายุยังน้อย ตอนที่อายุป่วยและได้ไปร่วมงานแต่งงานของเจ้าหน้าที่ที่โรงเรียนสำหรับคนพิการที่อายุเรียนอยู่และได้เขียนบันทึกไดอารี่ถามแม่ว่า “หนูจะได้แต่งงานมั๊ยคะแม่”

- พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอพ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูกในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora) ตอนที่แม่ริ่งพูดถึงการมาทำงานเป็นเมดที่ร้านเมดคาเฟ่ที่นั่น พ่อแม่ไม่ว่าหรอกเพราะ พ่อแม่ไปทำงานนอกบ้านทุกไม่มีเวลามาสนใจหรือว่าเธอจะไปทำอะไร แสดงให้เห็นว่าสังคมปัจจุบันเป็นยุคที่การแข่งขันสูงทำให้ทั้งพ่อและแม่ต้องออกไปทำงานเพื่อที่จะได้มีรายได้พอบำรุงบ้าน

- การเป็นคนนอกตระกูลของผู้หญิงเมื่อแต่งงาน การแต่งงานออกไปของผู้หญิง

จากการศึกษาพบว่าการนำเสนอการแต่งงานออกไปของผู้หญิงในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ รักใสหัวใจเกินร้อย(Hana Yori Dango Season 1) ตอนที่พี่สาวของเธอเข้ามาคุยกับแม่เรื่องการคบกันของโดเมียวจิกับมาकिनะ ซึ่คุชิว่าแม่ไม่น่าจะขัดขวาง แม่จึงบอกว่าอย่ายุ่งดีกว่าเพราะได้แต่งงานออกไปแล้วจึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องในตระกูลนี้อีกแล้ว

- การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล

จากการศึกษาพบว่าการนำเสนอ การไม่สืบทอดกิจการของตระกูลในละครจำนวน 1 เรื่อง คือ รักใสหัวใจเกินร้อยภาค1ที่มีการนำเสนอค่านิยมของคนรุ่นใหม่ที่มีความคิดเป็นของตัวเองที่ไม่อยากที่จะสืบทอดกิจการของครอบครัวแต่ต้องการที่มีชีวิตเป็นของตนเองและทำตามความฝันของตนโดยที่ไม่ต้องเป็นผู้สืบทอด ซึ่งทำให้เห็นความคิดของคนรุ่นใหม่อีกมุมหนึ่งเช่นกัน เช่น เรื่อง รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango Season 1) ซึ่คุชิที่โรงเรียนของมาकिनะ ซึ่คุชิซึ่ง มาकिनะชื่นชมเธอมาก ไม่ต้องการจะสืบทอดกิจการของที่บ้าน แต่ต้องการที่จะทำตามความฝันของตัวเอง คือการเป็นทนายเธอจึงตัดสินใจไปเรียนต่อที่ต่างประเทศเพื่อทำความฝันของเธอให้เป็นจริง

การวิเคราะห์ค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในค่านิยมครอบครัว

ผู้วิจัยพบว่า ผลจากการศึกษาค่านิยมด้านครอบครัวทั้ง 11 ค่านิยมที่พบในละคร โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ทำให้ผู้วิจัยได้พบความสัมพันธ์ของค่านิยมดังกล่าว โดยเห็นว่ามีค่านิยมหลายประการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมและบางประการมีลักษณะทำทาบกับค่านิยมเดิมที่ยึดถือกันมา ตามตารางที่ 5.5.1 ดังนี้

ค่านิยมเดิม [24]	ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป [8]
1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ [11]	1.แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง [3]
2. บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) [6]	2. บทบาทของพ่อ (การไม่กลัวพ่อ) [3]
3. บทบาทของพ่อ [2]	3. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล [1]
4. การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ [2]	4. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก [1]
5. การแต่งงานออกไปของผู้หญิง [1]	
6. ความห่วงใยของพ่อแม่ [1]	
7. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน [1]	

หมายเหตุ - หมายเลขที่ปรากฏในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

ตารางที่ 5.5.1 แสดงค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในด้านครอบครัว

1. ค่านิยมเดิมที่สอดคล้องกับลักษณะประจำชาติที่สำคัญ

การศึกษาได้พบว่าคุณค่าค่านิยมด้านครอบครัวที่พบมากในละครที่ทำการศึกษายังคงเป็นไปตามค่านิยมเดิมที่เป็นลักษณะประจำชาติที่สำคัญของคนญี่ปุ่น ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าคุณค่าค่านิยมด้านครอบครัวที่ยังคงต้องการนำเสนอให้คนในสังคมยึดถือได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ ซึ่งเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นมีมานาน

2. ค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปและค่านิยมที่ทำทลายค่านิยมเดิมของคนญี่ปุ่น

นอกจากนั้นการศึกษากำหนดค่านิยมด้านครอบครัวยังได้พบว่าการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิม ซึ่งแม้ว่าจะพบน้อยแต่มีบางค่านิยมได้ทำทลายค่านิยมเดิมของสังคม ได้แก่ แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง ซึ่งในละครแนว Trendy Drama ได้มีการนำเสนอในประเด็นนี้ไว้ด้วย ซึ่งเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของแม่ในสังคมญี่ปุ่นนั้นมีทั้ง 2 ลักษณะอยู่ โดยที่ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปทั้งหมด คือ เป็นการผสมผสานกันของ 2 ลักษณะ และอีกค่านิยมหนึ่ง คือ การไม่กลัวพ่อ ที่หมายถึงการที่พ่อไม่ได้น่ากลัวหรือดุเหมือนเมื่อก่อน คือ การที่พ่อกับลูกมีระยะห่างระหว่างกันน้อยลง คือ สามารถที่จะแสดงความคิดเห็นของลูกให้พ่อฟังได้มากขึ้นและมีการพูดคุยเล่นกันมากขึ้นกว่าในอดีต สะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันบทบาทของพ่อก็มี 2 ลักษณะเช่นเดียวกับบทบาทของแม่ ที่กล่าวข้างต้น คือ บทบาทตามค่านิยมแบบเดิมที่พ่อเป็นหัวหน้าครอบครัวที่เข้มงวด ทุกคนต้องถามพ่อก่อนทุกครั้งที่จะตัดสินใจทำอะไร และบทบาทของพ่อในบางส่วนได้เปลี่ยนไป ในเรื่องของความใกล้ชิดกับลูกและครอบครัว แต่ในบางเรื่องเช่นการตัดสินใจเรื่องสำคัญภายในบ้านพ่อก็ยังเป็นหัวหน้าครอบครัวที่จะเป็นผู้ตัดสินใจ

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama นั้นค่านิยมด้านครอบครัวที่มีการสอดแทรกอยู่จะมีทั้งค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปซึ่งเป็นไปตามลักษณะของละครแนว Trendy Drama ที่เป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น ตามที่สุภาวรรณ วรรณะศุกกุล (2550) ได้กล่าวไว้

1.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

ตามตารางที่ 5.6 แสดงให้เห็นถึงการนำเสนอค่านิยมเรื่องต่าง ๆ ในด้านการศึกษาที่พบจำนวน 6 ค่านิยม ซึ่งเมื่อแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ผู้วิจัยพบว่าไม่มีค่านิยมในด้านการศึกษาที่พบอยู่ในเกณฑ์พบมาก จะมีเฉพาะค่านิยมที่พบอยู่ในเกณฑ์พบปานกลางและพบน้อย ดังนี้

ค่านิยมด้านการศึกษา	เรื่อง															รวมจำนวน เรื่อง	
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15		
1. การเรียนพิเศษ		x		x					x					x		4	พบ ปาน กลาง
2. ความขยันหมั่นเพียร					x	x					x					3	
3. การข่มงวดเรื่องการเรียนรู้		x			x											2	พบ น้อย
4. การเรียนต่อมหาวิทยาลัย				x	x											2	
5. การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์					x							x				2	
6. การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ						x					x					2	

ตารางที่ 5.6 แสดงค่านิยมด้านการศึกษา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(ก) ค่านิยมด้านการศึกษาที่พบในระดับปานกลาง

ผลการศึกษตามตารางที่ 5.6 พบว่าในค่านิยมด้านการศึกษาที่พบปานกลาง ได้แก่เรื่อง การเรียนพิเศษ จำนวน 4 เรื่อง และเรื่องความขยันมุ่งมั่น จำนวน 3 เรื่อง

- การเรียนพิเศษ

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ การเรียนพิเศษในละครจำนวน 4 เรื่อง แสดงให้เห็น ความสำคัญของการเรียนพิเศษ ที่ในสังคมญี่ปุ่น สถาบันการศึกษาถือเป็นสิ่งที่เป็นตัวชี้ขนาดของ คน พ่อแม่จึงพยายามที่จะให้ลูกได้เข้ามหาวิทยาลัยดีๆ จะให้เข้ามหาวิทยาลัยดีๆ ก็จะต้องให้เข้า โรงเรียนมัธยมปลายที่ดีที่สุด โดยให้เรียนพิเศษกววิชาทุกเย็นโดยเริ่มเตรียมตัวให้ลูกตั้งแต่อายุ 3-4 ขวบ เพื่อจะได้เข้าโรงเรียนอนุบาลที่ดีจนถึงเข้ามหาวิทยาลัย โดยสะท้อนให้เห็นจากละครในเรื่อง หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way) เช่น หลานชายของเทรอกากิที่ต้องไปเรียนพิเศษทุกวันหลัง เลิกเรียน และเมื่อผลสอบออกมาได้คะแนนไม่ดีก็จะต่อว่าเพราะกลัวว่าคะแนนไม่ดีจะส่งผลกระทบต่อ การเรียนในอนาคต และTokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower) คุณตั้ง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan)และทีมดราโก้...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 (Team Medical Dragon Season 2)

- ความขยันมุ่งมั่น

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ ความขยันมุ่งมั่นในละครจำนวน 3 เรื่อง สะท้อนให้ เห็นถึงคนญี่ปุ่นที่ได้ชื่อว่าเป็นคนที่มีความขยันขันแข็ง ความคิดเรื่องขยันหมั่นเพียร เป็นหลัก สำคัญอีกอย่างหนึ่งในลัทธิขงจื้อ จะเห็นได้ว่าชาวญี่ปุ่นส่วนมากเป็นคนขยันขันแข็ง เช่นในเรื่องรัก ใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) เช่น ชูชิซึ่งต้องการจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ จึงตั้งใจ อ่านหนังสือสอบอย่างเต็มที่ มีการทบทวนบทเรียนและอ่านหนังสือเพื่อการสอบแม้ว่าตอนที่ไป ทำงานพิเศษยังพกหนังสือไปท่อง และเมื่อมีเวลาว่างที่โรงเรียนก็เอาและในเรื่อง บันทึกรักน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) และจิ้งหระรัก หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile)

(ข) ค่านิยมด้านการศึกษาที่พบในระดับน้อย

ค่านิยมด้านการศึกษาที่พบน้อย ได้แก่

- การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ของครอบครัว

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ในละครจำนวน 2 เรื่อง โดย แสดงให้เห็นว่า แม่สมัยใหม่จะไม่ดุกล่าวว่าคุณของตนเองเลย งานในบ้านส่วนใหญ่ถือว่าเป็นหน้าที่ แม่แทบทั้งหมด แต่แม่จะบังคับให้ลูกเรียนหนังสือ เช่น ในเรื่องหัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk My Way) หลานของเทรอกากิที่แม่ของเขาเข้มงวดในเรื่องของการเรียนมาก บังคับให้ทำการบ้านและ ทบทวนบทเรียนอย่างหนัก และบันทึกรักน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears)

- การเรียนต่อมหาวิทยาลัย

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ การเรียนต่อมหาวิทยาลัยในละครจำนวน 2 เรื่อง คือ บันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) เช่น นักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวที่จะสอบ โดยการอ่านหนังสืออย่างจริงจังและ Tokyo Tower แม่ครับ...ผมรักแม่ (Tokyo Tower)

- การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ในละครจำนวน 2 เรื่อง คือ บันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of tears) เช่น นักเรียนทุกคนได้เตรียมตัวที่จะสอบ โดยการอ่านหนังสืออย่างจริงจังและรักใสหัวใจเกินร้อย 2 (Hana Yori Dango 2)

- การลงทุนด้านการศึกษาของครอบครัวการส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดี ๆ

จากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอ การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดี ๆ ในละครจำนวน 2 เรื่อง คำนิยมในการศึกษาในปัจจุบันของคนญี่ปุ่นนั้น คือ ถ้าจบมาจากมหาวิทยาลัยดี ๆ ก็จะได้รับยกย่องนับถือไปตลอดชีวิต จึงพยายามจนสุดความสามารถที่จะให้ลูก ของตนได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยดี ๆ ให้ได้จะได้เป็นเครื่องรองรับอนาคตของลูกตนไปตลอดชีวิตเพื่อที่จะปูอนาคตให้ลูกของตัวเอง สะท้อนให้เห็นใน เรื่องจิ้งหระกั หัวใจดนตรี (Nodame Cantabile) ตอนที่โนดามะกลับไปที่บ้านและทุกคนก็ดีใจเพราะโนดามะไม่ได้กลับบ้านมานานแล้ว และทุกคนก็ชื่นชมที่โนดามะสามารถที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนดนตรีที่ตี ๆ ได้ น้องชายของโนดามะก็พูดว่าทุกคนที่บ้านทุ่มเททุกอย่างเพื่อให้พี่สาวได้เรียนดี ๆ และรักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1)

การวิเคราะห์ค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในค่านิยมด้านการศึกษา

ผู้วิจัยพบว่า จากการศึกษาค่านิยมด้านการศึกษา ทั้ง 6 ค่านิยม ที่พบในละคร โดยใช้เกณฑ์ในการวิเคราะห์เป็น 3 ระดับ คือ ค่านิยมที่พบมาก พบปานกลาง และพบน้อย ทำให้ผู้วิจัยได้พบว่า แม้จะมีการนำเสนอจำนวนน้อยกว่าค่านิยมในด้านอื่น แต่พบว่าละครยังคงให้ความสำคัญกับเรื่องการศึกษา โดยพบว่าในละครไม่มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป และไม่มีค่านิยมที่มาท้าทายกับค่านิยมเดิมด้านการศึกษาของญี่ปุ่นเลย ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียนเรื่องทำโมญี่ปุ่นจึงเจริญเร็วกว่าไทยเคล็ดลับแห่งความสำเร็จของญี่ปุ่นของขุนทอง อินทร์ไทย (2531) ที่กล่าวถึงเรื่องการศึกษาว่าเป็นเรื่องที่คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ระดับการศึกษาและการสอบมีบทบาทและความสำคัญต่อการกำหนดอาชีพหรือกำหนดบทบาทหน้าที่และสถานภาพของคนในสังคม คนญี่ปุ่นทุกคนจึงมองเห็นความสัมพันธ์กันระหว่างผลการเรียนกับความสำเร็จในชีวิต พ่อแม่ยอมอดออมเพื่อให้ลูกเข้าโรงเรียนอนุบาลหรือได้เรียนพิเศษ ดังนั้นเด็กญี่ปุ่นจึงต้องทุ่มเทให้กับการเรียนอย่างเต็มที่เด็ดๆ ต้องทำการบ้านตั้งแต่เริ่มเรียนชั้นประถมปีที่ 1 เป็นต้นไป เนื่องมาจากความต้องการที่จะได้รับการศึกษาให้ดีที่สุดที่จะทำได้ คนญี่ปุ่นจึงมีการจัดลำดับ

คุณภาพของโรงเรียนตามสถิติคะแนนของผู้ที่จบจากโรงเรียนต่างๆ ทุกระดับ เด็กๆจึงต้องเตรียมตัวสอบแข่งขันเข้าเรียนกันอย่างจริงจังและต้องเผชิญกับความกดดันเป็นอย่างมาก และมีความคิดที่ว่าจะได้ทำงานในที่ดีๆ จึงทำให้คนญี่ปุ่นจะต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ดี ซึ่งก็ต้องเข้าโรงเรียนมัธยมที่ดี ทำให้คนญี่ปุ่นจึงต้องเรียนหนักตั้งแต่มัธยมศึกษาเพื่อที่จะสอบเข้าเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้นได้ เด็กญี่ปุ่นมีการเรียนที่หนักเมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆ เนื่องมาจากความคาดหวังของสังคมที่ต้องเข้าเรียนในโรงเรียนที่ดีเพื่ออนาคตในการทำงาน ซึ่งในละครก็ได้ถ่ายทอดและสะท้อนออกมาให้เห็นตามที่กล่าวมาและสิ่งที่น่าสนใจคือค่านิยมด้านการศึกษาที่นั่นไม่มีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือค่านิยมที่มาทำลายค่านิยมเดิมนั้น แสดงว่าค่านิยมด้านการศึกษาของคนญี่ปุ่นยังคงฝังรากลึกอยู่ในสังคมไม่ได้เปลี่ยนแปลง ไป และในละครแนว Trendy Drama ก็ยังมีการนำเสนอไว้ด้วย แสดงว่าเป็นค่านิยมที่ยังคงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสังคมญี่ปุ่น

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama นั้นค่านิยมด้านการศึกษาที่มีการสอดแทรกอยู่ มีเฉพาะค่านิยมเดิมนั้นไม่มีการนำเสนอมค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ถึงแม้ว่าจะเป็นละครแนว Trendy Drama ซึ่งเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นในยุคสมัยใหม่ก็ตาม

2. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม 4 ด้าน

จากผลการศึกษาค่านิยมทั้ง 4 ด้านที่มีการสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ตามที่กล่าวมา ทำให้เห็นได้ว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการสอดแทรกค่านิยมเอาไว้ทั้งค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป และผู้วิจัยยังได้พบข้อค้นพบที่น่าสนใจอีกประการหนึ่งคือ พบว่ามีบางค่านิยมที่นำเสนออยู่ในด้านต่างๆของค่านิยมร่วมกัน 2 ด้านแต่มีความขัดแย้งกันอยู่ และค่านิยมบางด้านไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย ดังนี้

2.1 การจัดลำดับตามอาวุโส กับ การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.2 ผู้วิจัยพบว่าค่านิยมเรื่องเกี่ยวกับอาวุโสมีการนำเสนอทั้งในค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมและในค่านิยมด้านการทำงาน โดยเรื่องการจัดลำดับตามอาวุโสเป็นค่านิยมที่นำเสนออยู่ในด้านของความสัมพันธ์ในสังคมซึ่งถือเป็นเรื่องของคนญี่ปุ่นให้ความสำคัญและยึดถือกันมา จึงได้มีการสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ด้วย ในขณะเดียวกันได้มีการนำเสนอมค่านิยมเรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโสอยู่ในด้านการทำงาน ซึ่งเป็นค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ทำให้เห็นว่า ค่านิยมทั้ง 2 เรื่องนั้น มีความขัดแย้งกันอยู่ เพราะในด้านความสัมพันธ์ในสังคมยังคงยึดถือเรื่องของการจัดลำดับตามความอาวุโสเป็นสำคัญ แต่ในด้านการทำงานกลับดูที่ความสามารถมากกว่าอาวุโส

ซึ่งเรื่องนี้สามารถวิเคราะห์ได้ว่า ถ้าเป็นในด้านความสัมพันธ์ในสังคมนั้นเรื่องของความอาวุโสยังคงเป็นเรื่องที่สำคัญและยึดถือกันอยู่ แต่ในด้านการทำงานนั้นถึงแม้ว่าเรื่องของความอาวุโสในการทำงานก็ยังเป็นเรื่องที่สำคัญ แต่ในสังคมสมัยใหม่นั้นเริ่มที่จะมีการมองในเรื่องของความสามารถเข้ามามากขึ้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเรื่องของระบบอาวุโสที่มีการเปลี่ยนแปลงไปในเรื่องของการทำงานที่ว่า แม้ว่าที่ผ่านมาระบบอาวุโสจะกระตุ้นให้เกิดความตื่นตัวในการแข่งขันเพื่อเลื่อนตำแหน่งได้เป็นอย่างดี แต่ในปัจจุบันจากการขาดแคลนตำแหน่งทำให้ความรู้สึกอยากเลื่อนตำแหน่งรวมทั้งความจงรักภักดีต่อบริษัทได้เริ่มลดน้อยลงจนถึงขั้นที่นำวิกฤตในบางบริษัทได้พยายามกระตุ้นพนักงานโดยยกเลิกระบบแผนกและนำเอาระบบ “คุณสมบัตินี้” ที่จัดให้มีการสอบเพื่อเอาคุณสมบัติที่จะเลื่อนขึ้นตำแหน่งระดับสูงมาใช้แทนระบบตำแหน่งแบบเดิม (ญี่ปุ่น 360 องศา, 2552) ดังนั้นละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama จึงได้สะท้อนให้เห็นว่าในสังคมปัจจุบันการทำงานเริ่มที่จะสนใจเรื่องนี้มากขึ้น หรืออาจเป็นการที่จะนำเสนอมุมมองใหม่เพื่อให้สังคมเห็นถึงเรื่องนี้และเป็นการกระตุ้นให้คนในสังคมมองในเรื่องนี้ เพื่อที่ว่าในการทำงานจะได้มีการพัฒนาที่ดีขึ้นและได้เปิดโอกาสให้คนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถได้เข้ามาทำงานได้มากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ลืมค่านิยมเดิมในเรื่องของการจัดอันดับทางสังคมตามอาวุโส ด้วยเช่นกัน ได้แก่ เรื่องนายก (มือใหม่) หัวใจประชาชนและเรื่องทีมดรามาก่อน คุณหมอหัวใจแกร่ง

2.2 บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน กับ บทบาทของแม่

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.2 ผู้วิจัยยังพบว่าค่านิยมที่เกี่ยวกับสตรีนั้นมีการนำเสนออยู่ใน 2 ด้านคือในค่านิยมด้านการทำงานและค่านิยมด้านครอบครัว ในด้านการทำงานนั้นจะเห็นบทบาทของผู้หญิงที่เปลี่ยนแปลงไปจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama จะเห็นว่าผู้หญิงเริ่มที่จะมีบทบาทในการทำงานมากขึ้นกว่าในอดีต คือ ได้มีโอกาสทำงานในอาชีพต่างๆมากขึ้น ทั้งอาชีพที่เป็นของผู้ชายและอาชีพที่มีความรับผิดชอบสูง สะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของผู้หญิงในสังคมได้เปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ เรื่อง นายก (มือใหม่) หัวใจประชาชน (CHANGE) เป็นหัวหน้าทีมนักข่าวในเรื่อง เทียวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster) เป็นหัวหน้าตำรวจ ในเรื่องตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ (Shibatora) คุยตัง อัจฉริยะนักสืบ (Kuitan) ยอดอัจฉริยะ ไชคดีป่วน (Galileo) และเป็นนักธุรกิจตำแหน่งประธานบริษัทขนาดใหญ่ ในเรื่องรักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango 1) รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango 2) และเกมล่าธุรกิจ (The Vultures) เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์แผนกหัวใจ ในเรื่องทีมดรามาก่อน...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 (Team Medical Dragon Season 1) แต่ในขณะเดียวกันละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ก็ได้นำเสนอภาพบทบาทของผู้หญิงแบบเดิมที่เป็นแม่บ้านซึ่งเป็นลักษณะของสังคมญี่ปุ่นที่ผู้หญิงเมื่อแต่งงานแล้วก็อยู่บ้านเป็นแม่บ้านดูแลบ้าน ดูแลสามีและลูก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama ก็ได้มีการนำเสนอภาพของผู้หญิงในมุมนี้ด้วย ได้แก่ เรื่อง บันทึกรักน้ำตา 1 ลิตร ในส่วนของแม่ของอา

โชะที่เป็นแม่บ้านดูแลลูกและสามีและเรื่องหัวใจของผมบริสุทธิ์ คือ พี่สะใภ้ของเทรูดากิที่เป็นแม่บ้านอยู่บ้านดูแลบ้าน ดูแลเรื่องต่างๆของลูกโดยเฉพาะเรื่องการเรียน นอกจากนี้ยังพบว่าในละครญี่ปุ่นแนว Trendy Drama นอกนำเสนอให้เห็นถึงบทบาทของผู้หญิงในการทำงานที่มีมากขึ้นแล้ว ก็ได้มีการนำเสนอให้เห็นบทบาทของผู้หญิงในด้านของความเป็นแม่ที่เปลี่ยนแปลงไป เพราะต้องทำงานนอกบ้านด้วย เช่น ในเรื่องบันทึกน้ำตาหนึ่งลิตร การที่แม่ออกไปทำงานนอกบ้านทำให้ไม่มีเวลาที่จะดูแลเลี้ยงลูกเหมือนในอดีต ทำให้ต้องเอาน้องคนเล็กไปฝากไว้ที่เนิร์สเซอร์รี่ (สำหรับเด็กก่อนวัยเรียน) หรือในเรื่องรักใสหัวใจเกินร้อย ที่แม่ของโดเมียวจิที่เป็นนักธุรกิจที่ต้องดูแลบริษัทใหญ่โต เดินทางติดต่อกิจการตลอดเวลาไม่มีเวลาที่จะอยู่บ้านดูแลลูก และด้วยฐานะที่ร่ำรวยจึงปล่อยให้ลูกที่อยู่ในช่วงของวัยรุ่นอยู่บ้านพี่เลี้ยงและคนรับใช้ โดยที่แม่ออกไปทำงาน แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังไม่ลืมการนำเสนอมุมมองของญี่ปุ่นเกี่ยวกับสตรีในเรื่องของการเป็นแม่แบบเดิมไว้ด้วย ซึ่งในส่วนนี้อาจเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันที่ผู้หญิงเริ่มที่จะมีโอกาสในการทำงานมากขึ้นทำให้สามารถออกไปทำงานนอกบ้านมากขึ้น และบางครั้งจากการที่ได้รับโอกาสในการทำงานประกอบกับความสามารถและความรับผิดชอบที่สูงจากตำแหน่งหน้าที่ในการทำงานจึงทำให้บทบาทของแม่เริ่มเปลี่ยนแปลงไป

2.3 ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.2 พบว่าค่านิยมในเรื่องนี้เมื่อเทียบกับค่านิยมด้านอื่นๆ จะเห็นว่าไม่มีค่านิยมที่มาแย้งกับค่านิยมเรื่องดังกล่าวที่ถ่ายทอดอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama แสดงให้เห็นว่าค่านิยมในเรื่องที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับการทำงานมากกว่าครอบครัวนั้นยังเป็นค่านิยมที่เห็นได้ในสังคมญี่ปุ่นโดยผ่านทางละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama และยังทำให้เห็นว่าคนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการทำงานมากโดยเฉพาะผู้ชายซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นผู้ที่ออกไปทำงานนอกบ้าน ส่วนเรื่องในบ้านจะยกให้กับผู้หญิงซึ่งเป็นภรรยาและแม่ของลูกเป็นผู้ดูแล เช่น เรื่อง เขี้ยวขาวสารแกร่งที่นักข่าวคู่กันระหว่างชิบากิ ฮารุกะและโนสุมิ เกี่ยวกับข่าวที่พวกเขากำลังทำข่าวกันอยู่และเมื่อคุยถึงผู้ตายว่าทำไมในจดหมายถึงได้เขียนถึงแต่งงาน ซึ่งโนสุมิก็บอกว่า “มันเป็นปกติไม่ใช่หรอกที่ผู้ชายจะให้ความสำคัญกับเรื่องงานมากกว่าครอบครัวอยู่แล้ว” ซึ่งจากบทสนทนานี้จะเห็นว่าสอดคล้องกับสังคมญี่ปุ่นที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับการทำงานมากกว่าครอบครัว

2.4 ค่านิยมด้านการศึกษา

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.2 พบว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ได้มีการสอดแทรกค่านิยมเรื่องนี้ไว้ โดยส่วนใหญ่จะสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นที่ตัวแสดงหลักเป็นนักเรียนและเรื่องที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับครอบครัวและมีลูกอยู่ในวัยเรียน ซึ่งค่านิยมที่นำเสนอในด้านนี้

ยังคงเป็นค่านิยมเดิมที่คนญี่ปุ่นยึดถือเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาและเป็นค่านิยมด้านเดียวที่ไม่มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปขึ้นมาท้าทายเลย สะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมด้านนี้คนญี่ปุ่นยังคงให้ความสำคัญและปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสังคมจะเปลี่ยนไปเป็นสังคมสมัยใหม่แล้วแต่ความคิดเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาของคนญี่ปุ่นยังคงเป็นเรื่องที่สำคัญมากในสังคมญี่ปุ่นไม่ว่ายุคสมัยจะเปลี่ยนไปอย่างไร

3. ค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

จากการศึกษาค่านิยมแต่ละด้านข้างต้น ได้พบว่าในละครทั้ง 15 เรื่อง ได้มีการนำเสนอค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ตามตารางที่ 5.7 ดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

	ค่านิยมด้านการทำงาน [193]	ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ ในสังคม [89]	ค่านิยมด้านครอบครัว [32]	ค่านิยมด้านการศึกษา [35]
ค่านิยม เดิม (34 ค่านิยม)	<ol style="list-style-type: none"> 1. การเอาจริงเอาจังกับงาน [46] 2. การทำงานเป็นทีม [37] 3. ความมานะพยายาม [19] 4. ความรับผิดชอบ [13] 5. ความขยัน ช้นแข็ง [13] 6. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(ด้านการทำงาน) [9] 7. การตรงเวลา [9] 8. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี [6] 9. การปฏิบัติตามกฎระเบียบ [5] 10. การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน [2] 11. ความเชื่อถือในตำแหน่ง [1] 12. ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว [1] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความเป็นกลุ่มและความล้าเนื้อกลุ่ม [49] 2. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร [15] 3. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(ด้านความสัมพันธ์ในสังคม) [8] 4. การรักษาน้ำตาในสังคม [3] 5. การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า [2] 6. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา [2] 7. การตอบแทนบุญคุณ [2] 8. การรักษามารยาท [1] 9. การไปพบมีของขวัญไปให้ [1] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ [11] 2. บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) [6] 3. บทบาทของพ่อ [2] 4. การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ [2] 5. การแต่งงานออกไปของผู้หญิง [1] 6. ความห่วงใยของพ่อแม่ [1] 7. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน [1] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความขยันมุ่งมั่น [12] 2. การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ [7] 3. การเรียนพิเศษ [6] 4. การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ [4] 5. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ [4] 6. การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ [2]
ค่านิยม ที่เปลี่ยนแปลงไป (11 ค่านิยม)	<ol style="list-style-type: none"> 1. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน [21] 2. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส [10] 3. การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว [1] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า [3] 2. การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม [1] 3. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม [1] 4. การตรงต่อเวลา (การไม่ตรงเวลา) [1] 	<ol style="list-style-type: none"> 1. แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง [3] 2. บทบาทของพ่อ (การไม่กลัวพ่อ) [3] 3. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล [1] 4. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก [1] 	-

หมายเหตุ - หมายเลขในวงเล็บ [] แสดงความถี่ของการนำเสนอ

ตารางที่ 5.7 ตารางค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.7 ได้พบว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องนอกจากมีการนำเสนอสอดแทรกค่านิยมเดิมจำนวน 34 ค่านิยมแล้ว ยังมีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจำนวน 11 ค่านิยมไว้ด้วย ซึ่งจากจำนวนที่ปรากฏแสดงว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ทั้ง 15 เรื่อง นั้นแม้ว่าจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของคนในยุคสมัยปัจจุบันก็ยังมี การนำเสนอค่านิยมเดิมอยู่มาก สะท้อนให้เห็นว่าค่านิยมเดิมเหล่านี้ยังเป็นค่านิยมที่สังคมญี่ปุ่นให้ความสำคัญยึดถือและปฏิบัติอยู่ยังไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป แต่ในอีกส่วนหนึ่งละครก็นำเสนอค่านิยมสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไปสอดแทรกเอาไว้ในละครเหล่านั้นด้วย เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าคนในสังคมยุคปัจจุบันได้เริ่มมีค่านิยมบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ทั้งนี้ได้พบว่าค่านิยมด้านการศึกษาเป็นค่านิยมด้านเดียวที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย

เมื่อนำมาวิเคราะห์พบว่าค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่พบมากที่สุดได้แก่เรื่องของบทบาทของผู้หญิงในการทำงานและการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของซุติมา รัตนธรรมทัศนีย์ ที่ทำการศึกษา “วัฒนธรรมในการ์ตูนญี่ปุ่นที่ได้พบว่ามีค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงคือค่านิยมเรื่องของการดูความสามารถมากกว่าความอาวุโสและความเป็นปัจเจกบุคคล ซึ่งในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ทำการศึกษาก็ได้ข้อค้นพบที่เหมือนกันในเรื่องของการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส การที่นำมาสอดแทรกเอาไว้ทั้งในการ์ตูนและในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แสดงให้เห็นว่าค่านิยมในเรื่องนี้เริ่มที่จะมีการเปลี่ยนแปลง และในสังคมเริ่มที่จะมีความสนใจในเรื่องนี้มากขึ้นจึงมีการนำเสนอผ่านทั้งสองสื่อ

นอกจากนี้ในส่วนของค่านิยมเดิมก็มีข้อค้นพบว่าค่านิยมเดิมที่เหมือนกันอยู่ในเรื่องความมานะพยายาม แสดงให้เห็นว่าค่านิยมดังกล่าวเป็นค่านิยมที่สังคมยึดถือกันมากเพราะมีการถ่ายทอดเอาไว้เหมือนกันทั้งสองสื่อ และผลการศึกษาได้พบค่านิยมนี้เหมือนกัน จึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่าค่านิยมเดิมยังคงมีความสำคัญและเป็นที่ยึดถือและได้ปลูกฝังอยู่ในตัวของคนญี่ปุ่น การที่ถ่ายทอดค่านิยมเหล่านั้นผ่านทั้งสื่อสำหรับเด็กคือการ์ตูนและสื่อสำหรับผู้ใหญ่คือละครทางโทรทัศน์นั้น ทำให้ค่านิยมเหล่านั้นยังคงอยู่ในสังคมญี่ปุ่นและยังเป็นการปลูกฝังทางอ้อมให้กับเด็กซึ่งเป็นวัยแห่งการเรียนรู้และซึมซับค่านิยมได้และอีกด้านหนึ่งคือผู้ใหญ่ก็จะได้รับการเน้นย้ำในค่านิยมนั้นๆ ผ่านทางละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ แสดงให้เห็นว่าสื่อสามารถเป็นช่องทางที่ใช้ในการปลูกฝังและเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของค่านิยมนั้นๆ และเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะนำเสนอมุมมองหรือค่านิยมใหม่ต่อสังคมได้อีกด้วย

ส่วนการที่มีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่มาก ซึ่งจากการศึกษาพบว่ามีการนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ถึง 11 ค่านิยมนั้น แสดงให้เห็นได้ว่าคนรุ่นใหม่มีความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงค่านิยมเดิมบางอย่าง ซึ่งก็ได้สะท้อนออกมาผ่านทางละครซึ่งเป็นละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama)

(ค) ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการศึกษาในเรื่องของลักษณะการถ่ายทอดค่านิยม โดยดูจากการเล่าเรื่องที่ประกอบด้วย 5 ส่วน คือ เนื้อเรื่อง โครงเรื่อง แก่นเรื่อง ลักษณะตัวละครและบทสนทนา ซึ่งผลการศึกษาพบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมที่เห็นได้ชัดเจน คือ การนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาและพบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมที่นำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมีจำนวนมากกว่าบทสนทนา ส่วนของบทสนทนานั้นเป็นส่วนที่ช่วยเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของค่านิยมนั้นๆที่ได้ถ่ายทอดผ่านลักษณะตัวละครแล้ว ซึ่งผลการศึกษาก็สอดคล้องกับแนวคิดที่กล่าวไว้ในงานวิจัยของสุภาววรรณ วรธนะศุภกุล (2550) ที่กล่าวว่าลักษณะตัวละครนั้น เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสื่อสารให้เห็นถึงแนวคิดและวัตถุประสงค์ของเรื่องผ่านการกระทำต่างๆ ในช่วงเวลาตามเหตุการณ์ในท้องเรื่อง โดยตัวละคร หมายถึง ผู้กระทำเรื่องราวดังกล่าวและเป็นผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำนั้นๆด้วย ตัวละครที่ดีจะต้องมีพัฒนาการ หรือการเปลี่ยนแปลงทางความคิด อุนิสัยใจคอ ตลอดจนมีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงต่อเรื่องราวต่างๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล ไม่ขัดต่อหลักความเป็นจริง

วิธีการ นำเสนอ	เรื่อง															รวม จำนวน ครั้ง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. ลักษณะ ตัวละคร	15	11	7	18	14	18	19	15	21	28	5	8	22	20	11	232
2. บท สนทนา	17	8	8	9	14	10	18	23	15	14	8	8	27	15	8	202

หมายเหตุ หมายเลขในช่องคือจำนวนครั้งที่มีการนำเสนอในแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 5.8 แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมทั้ง 4 ด้านในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

โดยจากการศึกษาตามตารางที่ 5.8 พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมทั้ง 4 ด้านในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง มีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากที่สุดจำนวน 232 ครั้งและผ่านทางบทสนทนาจำนวน 202 ครั้ง มีความต่างกัน 30 ครั้ง ซึ่งแสดงว่าลักษณะการนำเสนอค่านิยมทั้ง 4 ด้านในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องนั้นได้สอดแทรกผ่านลักษณะตัวละครและบทสนทนาในระดับที่ต่างกันไม่มากนักโดยมีลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในแต่ละด้านในละครเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1 ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการทำงาน

วิธีการ นำเสนอ	เรื่อง															รวม จำนวน ครั้ง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. ลักษณะ ตัวละคร	8	6	1	11	2	10	17	10	15	21	2	4	17	15	7	146
2. บท สนทนา	10	-	1	5	2	6	14	7	9	11	-	2	20	8	5	100

หมายเหตุ หมายเลขในช่องคือจำนวนครั้งที่มีการนำเสนอในแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 5.9 แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการทำงาน

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.9 พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการทำงานนั้นมีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากที่สุดจำนวน 15 เรื่อง 146 ครั้ง เช่น นำเสนอเรื่องความมานะพยายามในเรื่องหัวใจของผมบริสุทธิ เทรุอาทที่ป่วยเป็นโรคคอทิสติก แต่เขาก็พยายามที่จะทำในสิ่งต่างๆที่ได้เรียนรู้จากที่ทำงานและพยายามทำงานนั้นอย่างเต็มที่แม้ว่าเขาจะป่วย เขาพยายามที่จะสื่อสารและทำความเข้าใจกับคนรอบข้างที่ทำงานของเขาทั้ง การพูด การทำความเข้าใจในสิ่งที่เขาพูด อารมณ์ต่างๆที่ซับซ้อนเขาก็พยายามที่จะทำความเข้าใจกับสิ่งเหล่านั้น และทางบทสนทนาจำนวน 13 เรื่อง 100 ครั้ง เช่น ในเรื่องตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ ตอนที่ไซจิโร่โยนสก็ูตเตอร์ลงมาเพื่อช่วยไต้ว้ยรุ่นที่มากวนทาเคโทะระ ทาเคโทะระถามว่าเป็นของไซจิโร่หรือเขาตอบว่าเปล่า ทาเคโทะระจึงจับไซจิโร่ใส่กุญแจมือและบอกว่า “ผมต้องขอจับคุณในข้อหาลักทรัพย์และทำลายทรัพย์สิน” ซึ่งแสดงให้เห็นว่าค่านิยมด้านการทำงานนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนาเพราะการนำเสนอในเรื่องการทำงานนั้นการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครจะเห็นได้ชัดเจนกว่าและใช้บทสนทนาเป็นส่วนเสริมเพื่อเน้นให้เห็นความสำคัญ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

วิธีการ นำเสนอ	เรื่อง															รวม จำนวน ครั้ง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. ลักษณะ ตัวละคร	7	1	2	4	5	1	2	5	5	7	1	1	5	5	4	55
2. บท สนทนา	6	2	1	2	2	2	3	14	6	3	2	-	7	6	1	57

หมายเหตุ หมายเลขในช่องคือจำนวนครั้งที่มีการนำเสนอในแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 5.10 แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

จากผลการศึกษาตามตารางที่ 5.10 พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมนั้นมีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครจำนวน 15 เรื่อง 55 ครั้ง เช่น รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตรจากเรื่อง นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน ตอนที่มียามาไปพบกับเคตะเพื่อที่จะเกลี้ยกล่อมให้เขาลงสมัครรับเลือกตั้งแทนพ่อและพี่ชายที่เสียชีวิต โดยได้แนะนำตัวด้วยการให้นามบัตรแก่เคตะและผ่านทางบทสนทนาจำนวน 14 เรื่อง 57 ครั้ง เช่น ความเป็นกลุ่มและความสำคัญต่อกลุ่มจากเรื่อง ตำรวจหน้าใส หัวใจสิงห์ ตอนที่ทีมชิบาโตะถูกจับได้ว่าไปช่วยสืบคดี เลย์โดนสั่งห้าม แต่ฮาคุโตะก็ไม่หยุดหาข้อมูลจนได้ข้อมูลมา แต่เมื่อนำมาบอกทุกคนทาเคโตะก็บอกว่าอย่าเข้ามายุ่งเกี่ยวกับคดีอีกฮาคุโตะจึงพูดว่า “แต่เราเป็นทีมชิบาโตะนะ” แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมใช้การนำเสนอผ่านทางบทสนทนาเป็นหลัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านครอบครัว

วิธีการ นำเสนอ	เรื่อง															รวม จำนวน ครั้ง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. ลักษณะ ตัวละคร	-	1	4	3	4	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	13
2. บท สนทนา	1	1	6	-	3	-	1	2	-	-	5	4	-	-	2	25

หมายเหตุ หมายเลขในช่องคือจำนวนครั้งที่มีการนำเสนอในแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 5.11 แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านครอบครัว

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.11 พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านครอบครัวนั้นมีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครจำนวน 5 เรื่อง 13 ครั้ง เช่น นำเสนอค่านิยมเรื่องพ่อที่เข้มงวดในเรื่องบันทึกน้ำตา 1 ลิตร คือ พ่อของอาโตะที่มีลักษณะที่เข้มงวดตลอดเวลาทำให้เวลาที่พบกับลูกคืออาโตะจะรู้สึกเกร็งเพราะไม่สามารถที่จะพูดเล่นกับพ่อได้ มีความเกรงใจและกลัวอยู่และผ่านทางบทสนทนาจำนวน 9 เรื่อง 25 ครั้ง เช่น นำเสนอการสืบทอดกิจการของตระกูลในเรื่องรักใสหัวใจเกินร้อย 2 ตอนที่แม่ของโดเมียวจิได้เข้ามาคุยกับโดเมียวจิหลังจากที่ชิงเงรุตัดสินใจถอนหมั้นกับโดเมียวจิเพื่อเปิดทางให้เขากับซึคุชิกลับมาคืนดีกันซึ่งทำให้แม่ของโดเมียวจิโกรธมากเพราะมันส่งผลต่อธุรกิจของบริษัทและย้ำกับเขาเรื่องที่เขาเป็นทายาทและประธานบริษัทคนต่อไป “เธอก็รู้ว่าฉันวางแผนให้เธอเป็นประธานคนต่อไป” แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอค่านิยมด้านครอบครัวใช้การนำเสนอผ่านทางบทสนทนาเป็นหลัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการศึกษา

วิธีการ นำเสนอ	เรื่อง															รวม จำนวน ครั้ง
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	
1. ลักษณะ ตัวละคร	-	3	-	-	3	7	-	-	1	-	1	3	-	-	-	18
2. บท สนทนา	-	5	-	2	7	2	-	-	-	-	1	2	-	1	-	20

หมายเหตุ หมายเลขในช่องคือจำนวนครั้งที่มีการนำเสนอในแต่ละเรื่อง

ตารางที่ 5.12 แสดงลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการศึกษา

จากการศึกษาตามตารางที่ 5.12 พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้านการศึกษานั้นมีการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครจำนวน 6 เรื่อง 18 ครั้ง เช่นจากเรื่องจังหวัดรักหัวใจดนตรี ได้นำเสนอค่านิยมความขยันมุ่งมั่น ตอนที่จ๊อากิซ้อมเพลง บรามส์หมายเลข 1 อย่างตั้งใจจนไม่ยอมทำอะไรเลย และโนดาเมะที่ทำการศึกษานัดเพลงที่อาจารย์เอโต้ให้มาเพื่อเลือกไปหนึ่งเพลงเพื่อใช้เรียนกับเขา โนดาเมะก็ได้ศึกษานัดอย่างเต็มที่ และผ่านทางบทสนทนาจำนวน 7 เรื่อง 20 ครั้ง เช่น การนำเสนอเรื่องการเรียนต่อ ในเรื่องบันทึกน้ำตา 1 ลิตร ตอนที่ครูพูดถึงเรื่องที่จะเรียนต่อที่ไหนหลังจากจบมัธยมปลาย “ยังไงก็ให้ไปปรึกษากับคนที่บ้านดูและเอาเอกสารที่กรอกว่าอยากเรียนต่ออะไรมาส่งภายในอาทิตย์หน้านะแค่นี้ละ” แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอค่านิยมด้านการศึกษาใช้การนำเสนอผ่านทางบทสนทนาเป็นหลัก

5. ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้วยการนำเสนอทางอ้อม

ในละครญี่ปุ่นแนวเทรนดี้ดราม่านั้น นอกจากมีการถ่ายทอดค่านิยมด้วยการนำเสนอค่านิยมผ่านทางบทสนทนาและลักษณะตัวละครแบบทางตรง รวมทั้งด้วยการนำเสนอทั้งบทสนทนาและลักษณะตัวละครพร้อมกันแล้ว จากการศึกษายังได้พบว่า ในละครบางเรื่อง มีการถ่ายทอดค่านิยมโดยลักษณะการนำเสนอทางอ้อม ในบางค่านิยมเช่น ในค่านิยมเรื่องการตรงเวลา แทนที่จะนำเสนอโดยตรงแต่ได้ใช้วิธีการทางอ้อมโดยการนำเสนอในด้านของการไม่ตรงเวลาแทน ซึ่งการนำเสนอดังกล่าวนำเสนอผ่านตัวละครโดยที่เมื่อตัวละครแสดงการกระทำดังกล่าวก็จะถูกตำหนิจากคนรอบข้าง ว่าการกระทำดังกล่าวไม่ดีและจะพูดเตือนให้เห็นความสำคัญของค่านิยมเดิม เช่น เรื่องโตเกียวทาวเวอร์ แม่ครับ ผมรักแม่ ที่ตัวเอกของเรื่องคือ มาคุง ซึ่งเป็นคนรุ่นใหม่โดยที่ตัวละครนั้นมีนิสัยไม่ตรงเวลาซึ่งมักจะโดนคนรอบข้างตำหนิการกระทำอยู่ตลอด รวมทั้งแม่ของเธอ

5.2สรุปค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่อง

จากการศึกษาเรื่อง ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ทั้ง 15 เรื่อง โดยทำการศึกษาใน 2 ส่วนคือ ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ สามารถสรุปได้ดังนี้

ในส่วนของค่านิยมในละครญี่ปุ่นพบว่ายังคงมีการสอดแทรกค่านิยมไว้ในละคร เช่นเดียวกับละครย้อนยุคในอดีต สำหรับค่านิยมที่มีการนำเสนอมากที่สุดในแต่ละทั้ง 15 เรื่องที่ทำการศึกษา คือ ค่านิยมด้านการทำงาน รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษาตามลำดับ

สำหรับค่านิยมด้านการทำงานนั้น จากการศึกษพบว่า มีการนำเสนอมูลค่าตรงส่วนนี้มากที่สุด สอดคล้องกับแก่นเรื่องของละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ส่วนใหญ่ที่ทำการศึกษา คือ แก่นเรื่องแบบ Career Theme ที่ว่าด้วยเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานและยังสอดคล้องกับลักษณะของละครแนว Trendy Drama อีกด้วย

นอกจากนี้ในละครยังมีการสอดแทรกค่านิยมอื่นๆ ทั้งค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมและค่านิยมด้านครอบครัวผ่านทางเนื้อหาของละคร ในส่วนของค่านิยมด้านการศึกษาเนื่องจากแก่นเรื่องส่วนใหญ่ของละครที่ทำการศึกษาเป็นแบบ Career Theme ทำให้ตัวละครส่วนใหญ่เป็นวัยหนุ่มสาวและวัยทำงาน จึงพบการนำเสนอมูลค่าด้านการศึกษาไว้ให้น้อย

นอกเหนือจากการนำเสนอมูลค่าเดิมที่ยึดถือกันมาในสังคมญี่ปุ่นแล้วนั้น จากการศึกษายังพบการนำเสนอในส่วนของค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะของละครแนว Trendy Drama โดยพบว่ามีการนำเสนอมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไปในค่านิยมด้านการทำงาน ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมและค่านิยมด้านครอบครัว ยกเว้นในค่านิยมด้านการศึกษาไม่พบการนำเสนอมูลค่าที่เปลี่ยนแปลงไป

ในส่วนของคุณลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทั้ง 15 เรื่องนั้น ผลการศึกษาพบว่า มีการนำเสนอผ่านทั้งลักษณะตัวละครและบทสนทนา โดยนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าทางบทสนทนา จึงแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นนั้นจะเน้นที่ลักษณะของตัวละคร โดยให้ตัวละครเป็นผู้ถ่ายทอดค่านิยมต่างๆผ่านทางกรกระทำของตัวละครนั้นๆเป็นส่วนใหญ่ และใช้บทสนทนาเป็นเพียงตัวช่วยเสริมเท่านั้น

ทั้งนี้จากการศึกษายังพบว่า จะมีการนำเสนอมูลค่าในบางเรื่องผ่านทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาในเวลาเดียวกัน เพื่อต้องการที่จะเน้นหรือชี้ให้เห็นความสำคัญของค่านิยมนั้นๆ อีกด้วย

บทที่ 6 การวิเคราะห์ผู้รับสาร

การศึกษาเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่น่าเสนอผ่านทางโทรทัศน์” นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่าภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นนั้นมีผลต่อการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์หรือไม่อย่างไร โดยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยวิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้รับสารที่อยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานครจำนวน 30 คน โดยแบ่งประเภทผู้รับสารเป็น 2 กลุ่มคือ ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น ดังนี้

1. กลุ่มผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจำนวน 15 คน ในที่นี้หมายถึง กลุ่มผู้รับสารชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นและมีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น โดยจะเลือกมาจากนิสิตคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น

2. กลุ่มผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจำนวน 15 คน ในที่นี้หมายถึง กลุ่มผู้รับสารชาวไทยที่ไม่ได้เรียนภาษาญี่ปุ่นและไม่มีความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมญี่ปุ่น

การวิเคราะห์ผู้รับสารในครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์ออกเป็น 3 หัวข้อดังนี้

6.1 ค่านิยมที่ผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

6.2 การนำค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จากการรับรู้และตีความของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไปใช้ประโยชน์

6.3 ผลการรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษากการวิเคราะห์ผู้รับสารในการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ มีดังต่อไปนี้

6.1 ค่านิยมที่ผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

จากการศึกษาผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มเพื่อให้ทราบถึงการรับรู้และตีความค่านิยมจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ของผู้รับสารแต่ละกลุ่มโดยคำถามที่ผู้วิจัยใช้ คือ “จากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เห็นค่านิยมญี่ปุ่นอะไรสอดแทรกอยู่บ้าง” ทำให้ผู้วิจัยได้ผลการศึกษิตตามตารางที่ 6.1 ดังนี้

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น	ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น
<p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความมานะพยายาม 2. ความมุ่งมั่น 3. การทำงานเป็นทีม 4. ความเอาใจจริงเอาใจกับงาน 5. ความรับผิดชอบ 6. ความซื่อสัตย์ 7. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน 8. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส 	<p><u>ค่านิยมด้านการทำงาน</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ความมานะพยายาม 2. ความมุ่งมั่น 3. การทำงานเป็นทีม 4. การเอาใจจริงเอาใจกับงาน 5. ความรับผิดชอบ 6. ความซื่อสัตย์ 7. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน
<p><u>ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดลำดับสูงต่ำตามความอาวุโส 2. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกในกลุ่ม 3. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตร 	<p><u>ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การจัดลำดับสูงต่ำตามความอาวุโส 2. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกในกลุ่ม
<p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ 2. บทบาทของแม่ (แม่ดูแลลูกเป็นแม่บ้าน) 3. บทบาทของพ่อ 4. แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง 5. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน 6. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล 7. พ่อแม่ทำงานไม่มีเวลาให้ครอบครัว 	<p><u>ค่านิยมด้านครอบครัว</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ 2. บทบาทของแม่ (แม่ดูแลลูกเป็นแม่บ้าน) 3. บทบาทของพ่อ
<p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ 2. การเรียนพิเศษ 	<p><u>ค่านิยมด้านการศึกษา</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ

ตารางที่ 6.1 ค่านิยมที่ผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

จากผลการศึกษาตามตารางที่ 6.1 แสดงให้เห็นว่าค่านิยมที่ผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับ ญีปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญีปุ่นทาง โทรทัศน์นั้นทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความค่านิยมได้ทั้ง 4 ด้าน คือ ค่านิยมด้านการทำงาน ค่านิยม ด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษา ซึ่งพบว่าผู้รับสารที่มีภูมิลำเนา เกี่ยวข้องกับญีปุ่นจะรับรู้และตีความค่านิยมในแต่ละด้านได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่น โดยค่านิยมด้านการทำงานนั้นผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นจะรับรู้และตีความต่าง จากผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่น ในเรื่องความสามารถสำคัญมากกว่าความอาวุโสและ การทำงานไม่มีเวลาให้ครอบครัว

สำหรับค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นจะรับรู้และ ตีความต่างจากผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่น ในเรื่อง การทำความรู้จักด้วยการให้นามบัตร ค่านิยมด้านครอบครัวผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นจะรับรู้และตีความต่างจากผู้รับ สารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่น ในเรื่อง ที่แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง พ่อแม่ทำงานไม่มี เวลาให้ครอบครัว ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน และการไม่สืบทอดกิจการของตระกูล

และค่านิยมด้านการศึกษา ผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นจะรับรู้และตีความต่างจาก ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่น ในเรื่อง การเรียนพิเศษ

โดยมีรายละเอียดการศึกษาการรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญีปุ่นทางโทรทัศน์ของ ผู้รับสารแต่ละกลุ่ม ดังนี้

(ก) ผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่น

1. ค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความ จากการชมละครญีปุ่นทางโทรทัศน์

จากการสัมภาษณ์ผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นทั้ง 15 คนพบว่าผู้รับสารที่มีภูมิลำเนา เกี่ยวข้องกับญีปุ่นได้รับรู้และตีความค่านิยมที่ได้รับจากการชมละครญีปุ่นทางโทรทัศน์ ดังนี้

1.1 การรับรู้ค่านิยมด้านการทำงาน

ค่านิยมด้านการทำงานที่ผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญีปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชม ละครญีปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 8 ค่านิยม ดังนี้

1. ความมานะพยายาม

ผู้รับสารส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมเรื่องของความมานะพยายามได้ ว่าคน ญีปุ่นนั้นมีความพยายามและเห็นเรื่องของความพยายามได้จากละครญีปุ่นทางโทรทัศน์เกือบทุก เรื่องว่ามีเรื่องของความพยายามอยู่มาก

“เน้นความพยายามจนสำเร็จ”

“มีความพยายามแทรกอยู่ตลอด”

“คนญี่ปุ่นเป็นคนที่มีความพยายาม ส่วนใหญ่เหมือนมีความฝัน พยายามทำตามความฝันของตัวเองให้เป็นจริง”

“ความพยายาม ดูแล้วกระตุ้นให้เราพยายาม”

“เห็นชัดเจนมีในทุกเรื่อง เหมือนจะสอนเรื่องความพยายาม ที่เห็นคือเห็นความพยายามโดยผ่านวิธีการกระทำของตัวละครที่พยายามทำสิ่งต่างๆที่ตั้งใจไว้ ผลจะสำเร็จหรือไม่ ดูเหมือนจะไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญ ที่สำคัญคือขอให้พยายามให้เต็มที่แบบสุดๆ”

นอกจากนี้ยังมีในเรื่องของการที่มีความฝันแล้วต้องทำให้ได้ ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องนี้โดยได้ตอบว่า

“ความฝัน ความมุ่งมั่นตามหาความฝัน”

“ความพยายาม ความฝันจะมีเรื่องการทำงานเห็นหลายเรื่อง”

“มีความฝัน แล้วต้องทำให้ได้”

2. ความมุ่งมั่น

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความมุ่งมั่นโดยได้ตอบว่า

“เป็นแบบนี้หลายเรื่อง ต้องทำให้เสร็จ ต้องมุ่งมั่นทำความฝันให้เป็นจริง”

“มุ่งมั่นทำความฝัน ทำอะไรทำจริง อยากรู้เป็นอะไรก็ต่อสู้พยายาม”

“มีความมุ่งมั่นมีเป้าหมายพยายามไปให้ถึงให้ได้มีความพยายาม

“เรื่องเกี่ยวกับการทำงาน ความฝันจะมีเกี่ยวข้องว่ามีความมุ่งมั่น มีความพยายาม มีความฝัน”

“เหมือนเป็นการกระตุ้น เพื่อให้ประเทศเขาพัฒนา เขาต้องแสดงให้เห็นว่าคนที่มีความมุ่งมั่นจะประสบความสำเร็จ”

“เห็นว่าเธอต้องฝึกฝีมือนำให้ดีขึ้นมุ่งมั่น ทุ่มเกี่ยวกับการทำงานมาก”

3. การทำงานเป็นทีม

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการทำงานเป็นทีมโดยในเรื่องการทำงานเป็นทีมนี้ยังการช่วยเหลือกัน การรับฟังความคิดเห็นของคนอื่น ได้ตอบว่า

“การร่วมงานกันในกลุ่ม”

“ญี่ปุ่นเป็นทีม เป็นทีมเวิร์ค”

“เห็นทีมเวิร์คนะ”

“ให้คนมีความสามารถร่วมมือกัน มันถึงจะสามารถทำอะไรให้สำเร็จได้”

“ถ้ามีคนเดียวก็น่าจะไม่สำเร็จ แต่มีเพื่อนหลายคนถนัดเฉพาะด้านก็ช่วยเหลือกัน”

“ก็เห็นการฟังความคิดเห็นของคนอื่น”

“เหมือนพระเอกไม่ฟังคนอื่นแต่สุดท้ายก็ปรับตัวกลับมาฟังคนอื่น แบบกลับมาที่ความคิดคนญี่ปุ่นจริงๆ ควรจะเป็นแบบนี้ ยังมีความคิดเรื่องฟังคนอื่นด้วยถ้าทำเป็นที่ม”

4. ความเอาจริงเอาจังกับงาน

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความเอาจริงเอาจังกับงานว่า คนญี่ปุ่นเป็นคนที่ทำอะไรทำจริงถ้าลงมือทำอะไรแล้วหรือได้รับมอบหมายงานอะไรมาก็จะเอาจริงเอาจังกับงานนั้นๆ จนสำเร็จโดยได้ตอบว่า

“ทุ่มเทตลอดเวลา พระเอกมีงานอยู่ในทุกส่วนของชีวิต กลับมาก็คิดถึงเคสคนไข้ ญี่ปุ่นเอาจริงเอาจัง ทำงานตั้งแต่เช้าจนเย็น เลิกงานก็ยังไม่จบยังทำอยู่ เห็นการทำงานแบบญี่ปุ่นได้”

“เห็นว่าเธอต้องฝึกฝีมือให้ดีขึ้น เอาจริงเอาจังกับการทำงานมาก”

5. ความรับผิดชอบ

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความรับผิดชอบต่อเป็นสิ่งที่สังคมญี่ปุ่นมีอยู่มาก เป็นสิ่งที่ปลูกฝังมานานในเรื่องของความรับผิดชอบต่อและจากการชมละครก็เห็นว่าได้มีการนำเรื่องนี้มาสอดแทรกอยู่ให้เห็นได้ โดยได้ตอบว่า

“ชมแล้วเห็นนะ ความรับผิดชอบต่อ ที่มีรับผิดชอบต่อหน้าที่”

“ปลูกฝังให้คนเรารู้ถึงความรับผิดชอบต่อทำอะไรต้องมีความรับผิดชอบต่อ”

“ตอนที่นายกเคตะบอกว่าถ้ามีคนในคณะรัฐมนตรีรับสินบน ถ้ามีก็จะลาออก ความรับผิดชอบต่อ คนญี่ปุ่นมีความรับผิดชอบต่อสูงมาก”

6. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความซื่อสัตย์และจงรักภักดีโดยได้ตอบว่า

“ความซื่อสัตย์ที่ ต้องรับผิดชอบต่อด้วยการลาออก”

7. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความสามารถมากกว่าความอาวุโส ว่าเป็นเรื่องที่มีการเปลี่ยนแปลงให้เห็นในเรื่องนี้เพราะโดยทั่วไปการทำงานของคนญี่ปุ่นนั้นในการเลื่อนตำแหน่งหรือการทำงานนั้นจะมีเรื่องของความอาวุโสเข้ามาเกี่ยวข้องมากแต่จากการที่ดูแลครอบครัวใหม่ก็เริ่มที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงในจุดนี้ว่าความสามารถเริ่มเข้ามามีบทบาทในการทำงานนอกจากความอาวุโสโดยได้ตอบว่า

“ยุคสมัยมันเปลี่ยนก็เลยเปลี่ยน”

“เหมือนสะท้อนมุมใหม่ มันเปลี่ยนเอาความสามารถมาด้วย”

“สมัยนี้ยอมรับมากขึ้น คนรุ่นใหม่ ด้วยความสามารถ แต่ก็ยึดแบบเดิม ผสมผสานแบบใหม่เก่า”

8. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งบทบาทของผู้หญิงในการทำงานมากขึ้นกว่าในอดีต ที่ผู้หญิงเมื่อเรียนจบแต่งงาน ก็เป็นแม่บ้านอยู่บ้าน แต่สมัยใหม่ผู้หญิงเริ่มได้รับโอกาสในการทำงานมากขึ้น โดยได้ตอบว่า

“ก็มีนะเพราะเหมือนเมื่อก่อนผู้หญิงไม่น่าจะมีตำแหน่งใหญ่ขนาดนี้”

“ถ่ายทอดให้เห็นว่ามี เห็น ผู้หญิงทำงานถ้าจำเป็น”

“เริ่มเท่ากันมากขึ้น สมัยก่อนแต่งงานก็เลิกทำงาน”

“ผู้หญิงรับหน้าที่สำคัญได้ ได้เหมือนผู้ชายเหมือนกัน”

“มีบทบาทมากขึ้น แบบเข้ามาปั๊บเจ้านายเป็นผู้หญิงเลยเห็นได้บ่อยขึ้น บทบาทการทำงานเปลี่ยน”

1.2 การรับรู้ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 3 ค่านิยม ดังนี้

1. การจัดลำดับสูงต่ำตามความอาวุโส

ซึ่งผู้รับสารส่วนใหญ่จะเห็นในเรื่องการจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส ว่าเรื่องของความอาวุโสเป็นเรื่องสำคัญว่าคนญี่ปุ่นมีการยึดในเรื่องนี้และเห็นในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ โดยได้ตอบว่า

“คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับเรื่องความอาวุโสมาก โดยเฉพาะการทำงานจะมีเรื่องนี้”

นอกจากนี้ในเรื่องของการจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสในส่วนของ รุ่นพี่รุ่นน้อง ซึ่งผู้รับสารก็จะเห็นในเรื่องนี้อยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ซึ่งเห็นได้คือถ้าเป็นรุ่นน้องก็ฟังและทำตามรุ่นพี่ เคารพกันเป็นลำดับ

“ถ้าเป็นรุ่นพี่ ในแผนกต้องเคารพ ไม่เห็นด้วยแต่แย้งไม่ได้ คือ ความเคารพกันเป็นลำดับ ทำตาม”

2. ความเป็นกลุ่มและความสำคัญต่อกลุ่ม

ผู้รับสารส่วนใหญ่เห็นเรื่องความเป็นกลุ่มเป็นทีมจากละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ซึ่งเห็นว่าเป็นลักษณะของคนญี่ปุ่นที่มีค่านิยมที่เน้นเรื่องของความเป็นกลุ่มเป็นทีม กลุ่มเพื่อน และเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย และในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ก็ได้มีการสอดแทรกค่านิยมด้านนี้อยู่ด้วย

“เห็นอยู่แล้วเรื่องกลุ่มเรื่องทีม”

“เด็กจะมีกลุ่มเป็นของตนเอง”

“คือเด็กหลายคนต้องมีกลุ่ม คือ ถ้าไม่มีกลุ่มเหมือนมีปัญหาทั้งชีวิตแล้ว แบบกลุ่มไม่ยอมรับ”

“เพื่อนช่วยเหลือกันตั้งแต่เรียน มีเรื่องกลุ่มเดียวกัน กลุ่มสถาบันเดียวกันต้องช่วยเหลือกัน”

3. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตร

ผู้รับสารบางส่วนจะเห็นในเรื่องนี้จากละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ว่ามีการนำเรื่องการทำความรู้จักด้วยการให้นามบัตร มาสอดแทรกอยู่ในละคร ซึ่งได้ตอบว่า

“เห็นบ่อยมากเป็นข้าราชการหรือบริษัทจะเห็นบ่อย”

“ก็เห็นนะ คือ คือ การให้นามบัตรเป็นสิ่งที่แทนตัวแสดงสังกัด อยู่ที่ไหน การให้นามบัตรให้กับคนที่เพิ่งรู้จักกัน ถ้ารู้จักครั้งแรกก็จะให้”

“เห็นบ่อยมากพอเจอกันครั้งแรกก็แลกเปลี่ยนบัตร”

1.3 การรับรู้ค่านิยมด้านครอบครัว

ค่านิยมด้านครอบครัวที่ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 7 ค่านิยม ดังนี้

1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการสืบทอดกิจการของตระกูลโดยได้ตอบว่า

“การสืบทอดกิจการเป็นเรื่องปกติอยู่แล้วก็เห็นนะจากละครหลายเรื่องเลย”

“สุดท้ายก็เดินตามทางบรรพบุรุษสืบทอดกิจการให้เห็นว่าญี่ปุ่นยังคงสืบทอดจากบรรพบุรุษ”

“ยังมี แบบที่ตัวเองมีพี่ชาย ถูกคาดหวังว่าจะได้เป็นสส.ต่อจากพ่อ ส่วนลูกคนรองไม่จำเป็นต้องสืบทอดต่อจากพ่อ”

“พ่อแม่ต้องการให้สืบทอดกิจการ”

2. บทบาทของแม่

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องบทบาทของแม่โดยได้ตอบว่า

“อิมเห็นแม่ของอาโตะที่เป็นแม่บ้านอยู่บ้าน ดูแลบ้านดูแลลูกดูแลสามีเป็นแม่บ้านแบบญี่ปุ่นเลย”

“แม่บ้านแบบญี่ปุ่นเข้มงวดกับลูก”

“แม่เป็นแม่บ้านดูแลเรื่องภายในบ้าน”

3. แม่ที่ทำงานนอกบ้านด้วย

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องแม่ที่ทำงานนอกบ้านด้วย โดยได้ตอบว่า “แม่ยุ่งอยู่กับงานไม่อยู่บ้าน”

“ใช่ เห็นนะ แม่ของอาโตะที่ทำงานนอกบ้าน”

4. บทบาทของพ่อ

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องบทบาทของพ่อโดยได้ตอบว่า

“ในเรื่องละครเรื่องนี้ สังคมญี่ปุ่นใหม่ พ่อแคร่ลูกเพราะในอดีตไม่สนเลย เย็นชากับลูกสาว แต่ยุคใหม่พ่อดีกับลูกสาวขึ้นเยอะ บทบาทพ่อดูแบบสบายๆขึ้น”

5. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการแต่งงานโดยได้ตอบว่า

“ที่ญี่ปุ่นจะมีค่านิยมปลูกฝังให้ทุกคนแต่งงาน”

6. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการไม่สืบทอดกิจการต่อจากพ่อแม่โดยได้ตอบว่า

“เหมือนเด็กสมัยใหม่เขาไม่ต้องการจะดำเนินรอยตามที่พ่อแม่เขาต้องการ ต้องการเป็นตัวของตัวเอง”

7. พ่อแม่ทำงานไม่มีเวลาให้ครอบครัว

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องทำงานไม่มีเวลาให้ครอบครัวโดยได้ตอบว่า

“เด็กกับพ่อแม่ไม่มีเวลาคุยกัน เพราะทำงาน”

1.4 การรับรู้ค่านิยมด้านการศึกษา

ค่านิยมด้านครอบครัวที่ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 2 ค่านิยม ดังนี้

1. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องที่ญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับการศึกษาอยู่แล้วและเห็นได้จากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ โดยได้ตอบว่าโดยได้ตอบว่า

“ดูแล้วรู้เลยว่าเขาตั้งใจเรียนขนาดไหนเพื่อจะเข้ามหาลัย ดูซีรีส์ญี่ปุ่นแล้วรู้ว่าตั้งใจขนาดไหน”

“ค่านิยมเด็กตั้งใจเรียนเพื่อสอบเข้าได้ คือเห็นได้จากในละคร”

“ให้เรียนที่ดีๆ”

“คิดว่าสถานศึกษามันมีอิทธิพล”

“ก็เห็นนะ ว่าเน้นระบบสอบเข้า”

“เหมือนเริ่มเห็นการเปลี่ยนแปลงในสังคมญี่ปุ่น คือ ผู้หญิงก็เริ่มคิดเรื่องการศึกษามากขึ้น ไม่ได้คิดแบบว่าจบไปเป็นแม่บ้าน คิดว่าจะมีหน้าที่การงานเป็นของตัวเอง”

2. การเรียนพิเศษ ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องนี้โดยได้ตอบว่า

“เรียนพิเศษ เห็นได้นะ การเรียนสำคัญ การแข่งขันสูง”

(ข) ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

1. ค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

จากการสัมภาษณ์ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจำนวน 15 คน พบว่าผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นได้รับรู้และตีความค่านิยมที่ได้รับจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ดังนี้

1.1 การรับรู้ค่านิยมด้านการทำงาน

ค่านิยมด้านการทำงานที่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 7 ค่านิยม ดังนี้

1. การเอาจริงเอาจังกับงาน

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการเอาจริงเอาจังกับงานโดยได้ตอบว่า

“ได้รู้จักนิสัยคนญี่ปุ่นว่า เอาจริงเอาจังกับงาน”

“การเอาจริงเอาจังกับงาน ตั้งใจทำงานถึงไม่เห็นผลเท่าที่ตั้งใจ”

“อย่างเรื่องนักข่าว ก็เอาจริงเอาจังแล้วก็มีมุ้งมั้น แบบว่าทำเต็มที่ คือทุกเวลางานจะพักผ่อน จะป่วยก็อยากจะทำมาทำงาน แสดงให้เห็นว่าคนญี่ปุ่นทำงานเป็นเรื่องแบบปกติ ต้องทุ่มเท”

“เป็นตำรวจก็ต้องทุ่มเท ไม่ว่าจะทำอะไรถ้าเป็นการทำงานก็จะทุ่มเท คนญี่ปุ่นจะทำเต็มที่ ทำให้ดีที่สุดในองค์กรนั้น”

“การเอาจริงเอาจังในทุกคดีนะ”

2. การทำงานเป็นทีม

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการทำงานเป็นทีมโดยได้ตอบว่า

“ก็แบ่งในซีรีส์พวกอาชีพ แบบกลุ่มหรือองค์กรต้องเดินไปได้ การทำงานร่วมกัน”

“ก็เห็นความเป็นทีม แบบคนเดียวก็ไม่สามารถทำได้ทุกอย่างแต่ละคนก็มีความเก่ง ทำในสิ่งที่ตัวเองทำได้ ก็มีความสำคัญเป็นกลไกเล็กๆ ทุกคนต้องตั้งใจทำงานนะ”

“ความสำคัญเรื่องทีมเวิร์คมาก ถ้าไม่มีทีมงานก็ไม่มีการ”

“ความเป็นทีม ถึงหมอบจะเก่งแต่ต้องมีคนอื่นมาช่วย ทีมทำให้เกิดความสำเร็จ”

“เน้นทีมมากกว่า ทุกคนต้องช่วยกัน”

“เป็นเหมือนกลไกหนึ่งก็ต้องทำให้ดีที่สุดในกลไกนั้นขององค์กร”

3. ความมานะพยายาม

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความมานะพยายาม โดยได้ตอบว่า

“ก็เห็นความพยายามนะจากซีรีส์ที่ดู”

“พยายามทำให้สำเร็จ”

“ความพยายาม ไม่ค่อยยอมแพ้อะไรง่าย”

“เน้นความพยายามไม่ยอมแพ้”

“ถึงเขาจะเป็นคนพิการเขาก็สู้ เขาให้พยายาม ในซีรีส์ญี่ปุ่นเขาจะให้เห็นเรื่องการพยายามมาก อย่างฉากวิ่ง ก็คือพยายาม ตอนไปทำงานก็พยายามทำงานให้ดีที่สุด”

4. ความมุ่งมั่น

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความมุ่งมั่นโดยได้ตอบว่า

“เมื่อเจออะไรที่ชอบ ทุ่มเทเต็มที่ พยายาม เป็นค่านิยมของเขา ไปให้ถึงที่สุด จุดสูงสุด”

“เห็นเกือบทุกเรื่อง ถ้าญี่ปุ่นเลยก็ไม่แน่ใจเพราะมันเหมือนกันเลยไม่รู้”

5. ความรับผิดชอบ

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความรับผิดชอบ โดยได้ตอบว่า

“นิสัยของคนญี่ปุ่นเอาการงาน เรื่องความรับผิดชอบ”

6. ความซื่อสัตย์

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความซื่อสัตย์ โดยได้ตอบว่า

“ก็เห็นนะจากChange ความซื่อสัตย์ที่แบบทำผิดก็รับผิดชอบลาออก”

7. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานโดยได้ตอบว่า

“แม่วุ่นอยู่กับงานทำงานนอกบ้านไม่มีเวลา”

“เห็นคะ เรื่องบทบาทของผู้หญิงที่มีมากขึ้น”

1.2 การรับรู้ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 2 ค่านิยม ดังนี้

1. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสและในเรื่องของ รุ่นพี่รุ่นน้องด้วย ได้ตอบว่า

“เห็นความเคารพผู้อาวุโสนะก็มีอยู่ทุกเรื่องนะ”

“เห็นนะการเคารพผู้อาวุโส อย่างตอนที่พบอาจารย์ที่เคยสอนก็แสดงความเคารพกัน”

“อาวุโสก็ยังคงสำคัญนะ”

“ก็มีเห็นนะ แบบรุ่นพี่รุ่นน้องไซไซ”

2. ความเป็นกลุ่มและความสนิทต่อกลุ่ม

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องความเป็นกลุ่มและความสนิทต่อกลุ่ม ว่าคนญี่ปุ่นนั้นยึดติดกับกลุ่ม และในเรื่องเพื่อน โดยได้ตอบว่า

“คนญี่ปุ่นยึดติดกับกลุ่มนะ”

“ก็มีนะที่เห็นก็เพื่อนในโรงเรียน เพื่อนในกลุ่มF4 นะ เป็นกลุ่มแล้วถึงทะเลาะกันก็มาช่วยกัน”

1.3 การรับรู้ค่านิยมด้านครอบครัว

ค่านิยมด้านครอบครัวที่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 3 ค่านิยม ดังนี้

1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการสืบทอดกิจการ โดยได้ตอบว่า

“ก็เห็นนะว่ามีเรื่องการสืบทอดแต่ไม่ได้เป็นหลัก”

“การสืบทอดกิจการต้องคำนึงถึงต้นทุนธุรกิจว่าทำอะไรมา ต้องรักษาให้ได้ไม่ว่าจะยังไง สืบทอดธุรกิจที่มีมา”

“ญี่ปุ่นเขาก็เน้นเรื่องการสืบทอด”

“อืมใช่แม่ก็อยากให้พระเอกสืบทอดธุรกิจโตเมียวจิ”

“ร้านเต้าหู้เขาก็สืบทอดมาอีกที”

2. บทบาทของแม่ (แม่ดูแลลูกเป็นแม่บ้าน)

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องบทบาทของแม่ โดยได้ตอบว่า

“เป็นแม่บ้านอีกแล้ว เห็นนะคะ”

“เป็นแม่บ้านมากๆ”

“แม่อาโตะก็เป็นแม่บ้าน”

3. บทบาทของพ่อ

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นบางส่วนรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องบทบาทของพ่อโดยได้ตอบว่า “พ่ออาโตะแบบยุคเก่า เข้มงวด”

1.4 การรับรู้ค่านิยมด้านการศึกษา

ค่านิยมด้านการศึกษาที่ผู้รับสารที่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความจากการได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์มีจำนวน 1 ค่านิยมดังนี้

1. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิลำเนาเกี่ยวข้องกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่รับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ โดยได้ตอบว่า

“แบบวัยรุ่นต้องสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้ได้ ต้องพยายามต้องแข่งขัน”

“ก็มีนะแบบที่สอบเข้ามหาวิทยาลัย”

“เรื่องเรียน การสอบเข้า”

“การศึกษามีบ้าง อย่างการสอบเข้า การเรียนต่อ”

“คิดว่าสำคัญอย่างแม่พระเอกก็บังคับให้พระเอกไปเรื่องต่อเมืองนอกเพื่อมาบริหารบริษัท อย่างนางเอกก็ตั้งใจเรียนจะเข้าจะเข้านิติศาสตร์ให้ได้”

“ขนาดว่าป่วยยังอยากเข้ามหาวิทยาลัย”

จากการวิเคราะห์ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นทำให้ผู้วิจัยได้พบว่าทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความค่านิยมได้ทั้ง 4 ด้าน คือ ค่านิยมด้านการทำงาน ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษา แต่ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะรับรู้และตีความค่านิยมในแต่ละด้านได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น และพบว่าในบางค่านิยมผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะรับรู้และตีความได้แต่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไม่สามารถรับรู้และตีความได้ โดยเฉพาะในค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมเรื่องรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ทำความรู้จักด้วยการให้นามบัตร ซึ่งผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะรับรู้และตีความในเรื่องนี้ได้ ทั้งนี้เนื่องจากได้เรียนรู้ค่านิยมนี้มาก่อนแล้วเมื่อมาเห็นจากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จึงรับรู้และตีความได้ สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องกระบวนการรับรู้ในผู้บริโภค ที่กล่าวว่าความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมอันได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้วในอดีตมีความสำคัญมากสำหรับช่วยในการตีความหรือแปลความหมายของอาการสัมผัสได้โดยแจ่มชัด ความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกันทั้งในด้านปริมาณและความถูกต้อง ย่อมทำให้คนเรามีการรับรู้ที่แตกต่างกันได้

(ค)ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ผู้รับสารรับรู้และตีความได้จากการชมกับค่านิยมที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ผู้รับสารรับรู้และตีความได้จากการชมกับค่านิยมที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ได้จากการวิเคราะห์ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้น เมื่อวิเคราะห์โดยการเปรียบเทียบกับค่านิยมแต่ละด้านที่พบว่ามี การนำเสนอในเกณฑ์พบมาก ทำให้ผู้วิจัยพบว่าผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มส่วนใหญ่ รับรู้และตีความค่านิยมที่อยู่ในละครได้ เหมือนกับที่ผู้วิจัยพบจากการศึกษาในบทที่ 5 ดังนี้

ค่านิยมด้านการทำงาน	ผู้รับสาร	
	พบ	ไม่พบ
1. การทำงานเป็นทีม (11)	✓	
2. การเอาใจจริงเอาใจกับงาน (10)	✓	
3. บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน(10)	✓	
4. ความรับผิดชอบ(8)	✓	
5. ความมานะพยายาม(8)	✓	
6. การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส(7)	✓	
7. ความขยัน ช้นแข็ง(7)		
8. ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี(5)	✓	
9. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(4)		
10 การปฏิบัติตามกฎระเบียบ(3)		
11. การตรงเวลา(2)		
12. การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน(1)		
13. ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่(1)		
14. การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว(1)		
15. ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว(1)		

หมายเหตุ หมายเลขในวงเล็บ()แสดงจำนวนเรื่องที่มีการนำเสนอ

ตารางที่ 6.2 ค่านิยมด้านการทำงานที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม

1. ค่านิยมด้านการทำงาน

จากการศึกษาตามตารางที่ 6.2 พบว่าค่านิยมด้านการทำงานที่พบมากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ในเรื่อง การทำงานเป็นทีม การเอาใจจริงเอาใจกับงาน บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ความรับผิดชอบ ความมานะพยายาม และการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส นั้นผู้รับสารสามารถรับรู้และตีความได้ทั้งหมด แสดงให้เห็นว่าค่านิยมที่มีการนำเสนอมาก จะทำให้ผู้รับสารรับรู้และตีความได้มากกว่าค่านิยมที่มีการนำเสนอที่พบในระดับปานกลางและพบน้อย

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม	ผู้รับสาร	
	พบ	ไม่พบ
1. รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร(10)	✓	
2. ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม(10)	✓	
3. การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส(5)	✓	
4. การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า(3)		
5. ความเมตตาช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า(2)		
6. การเอาใจเขามาใส่ใจเรา(2)		
7. การตอบแทนบุญคุณ(2)		
8.การรักษาหน้าตาในสังคม(2)		
9. การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม(1)		
10. การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม(1)		
11. การไม่ตรงเวลา(1)		
12. การรักษามารยาท(1)		
13. การไปพบมีของขวัญไปให้(1)		

หมายเหตุ หมายเลขในวงเล็บ()แสดงจำนวนเรื่องที่มีการนำเสนอ

ตารางที่ 6.3 ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม

2. ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

จากการศึกษาตามตารางที่ 6.3พบว่าค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่พบมากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนนามบัตร ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม นั้นผู้รับสารก็รับรู้และตีความได้ และผู้รับสารยังรับรู้และตีความค่านิยมในเรื่องการจัดลำดับสูงต่ำตามความอาวุโสซึ่งเป็นค่านิยมที่พบปานกลางได้อีกด้วย

ค่านิยมด้านครอบครัว	ผู้รับสาร	
	พบ	ไม่พบ
1. การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย สืบทอดตำแหน่งของพ่อ(7)	✓	
2. บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) (3)	✓	
3. แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง(3)	✓	
4. บทบาทของพ่อ(2)	✓	
5. การไม่กลัวพ่อ(2)		
6. การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่(1)		
7. ความห่วงใยของพ่อแม่(1)		
8. ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน(1)	✓	
9. พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก(1)	✓	
10. การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล(1)	✓	
11. การแต่งงานออกไปของผู้หญิง(1)		

หมายเหตุ หมายเลขในวงเล็บ()แสดงจำนวนเรื่องที่มีการนำเสนอ

ตารางที่ 6.4 ค่านิยมด้านครอบครัวที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสาร รับรู้และตีความจากการชม

3. ค่านิยมด้านครอบครัว

จากการศึกษาตามตารางที่ 6.4 พบว่าค่านิยมด้านครอบครัวที่พบมากในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้น ได้แก่ การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ ซึ่งผู้รับสารก็รับรู้และตีความได้ และผู้รับสารยังรับรู้และตีความค่านิยมที่พบบานกลางในเรื่อง บทบาทของแม่แบบที่เป็นแม่บ้าน แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง และค่านิยมที่พบน้อยในเรื่องบทบาทของพ่อ การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล ค่านิยมเรื่องการแต่งงานได้อีกด้วย การศึกษาพบว่าในค่านิยมด้านนี้ถึงแม้ว่าจะจะเป็นค่านิยมที่มีการนำเสนอที่พบในระดับปานกลางและพบน้อยแต่ผู้รับสารสามารถที่จะรับรู้และตีความได้มาก ซึ่งวิเคราะห์ได้ว่าอาจเป็นเพราะสังคมไทยนั้นมีค่านิยมในเรื่องของครอบครัวอยู่ เมื่อได้ดูละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวก็นำเอาเรื่องของค่านิยมด้านครอบครัวที่คุ้นเคยมาใช้ในการรับรู้และตีความค่านิยมเรื่องครอบครัวที่มีการนำเสนอในละครได้ แม้ว่าจะเป็นเพียงเล็กน้อย

ค่านิยมด้านการศึกษา	ผู้รับสาร	
	พบ	ไม่พบ
1. การเรียนพิเศษ(4)	✓	
2. ความขยันหมั่น(3)		
3. การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้(2)		
4. การเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ(2)	✓	
5. การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์(2)		
6. การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ(2)		

หมายเหตุ หมายเลขในวงเล็บ()แสดงจำนวนเรื่องที่มีการนำเสนอ

ตารางที่ 6.5 ค่านิยมด้านการศึกษาที่พบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และค่านิยมที่ผู้รับสารรับรู้และตีความจากการชม

4. ค่านิยมด้านการศึกษา

จากการศึกษาตามตารางที่ 6.5 พบว่าค่านิยมด้านครอบครัวที่พบปานกลางในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้น ได้แก่ การเรียนพิเศษ และความขยันหมั่น ซึ่งผู้รับสารก็รับรู้และตีความได้และผู้รับสารยังรับรู้และตีความค่านิยมที่พบน้อยในเรื่องการเรียนรู้ต่อมหาวิทยาลัยอีกด้วย

จากการศึกษาจะเห็นได้ว่าค่านิยมที่ผู้วิจัยพบในเกณฑ์พบมากนั้นผู้รับสารสามารถรับรู้และตีความได้เหมือนกัน ทำให้ผู้วิจัยได้พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมที่ผู้วิจัยศึกษาพบในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์กับค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ผู้รับสารรับรู้และตีความได้จากการชมนั้นผู้รับสารเห็นด้วย แสดงว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เป็นสื่อที่มีเนื้อหาสอดคล้องค่านิยมและถ่ายทอดให้ผู้รับสารชาวไทยที่ได้ชมรับรู้และตีความได้ง่าย

6.2การนำค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จากการรับรู้และตีความของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไปใช้ประโยชน์

คำถามที่ผู้วิจัยใช้ “หลังจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แล้วคิดว่ามีค่านิยมใดที่ท่านสามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันของท่าน”

(ก) ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

ค่านิยมที่ผู้รับสารที่มีภูมิหลังส่วนใหญ่คิดว่าสามารถนำมาปรับใช้ได้นั้น คือความพยายาม รองลงมาความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม การตรงต่อเวลา

(ข) ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

ค่านิยมที่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่คิดว่าสามารถนำมาปรับใช้ได้นั้น คือ ค่านิยมด้านการทำงาน ในเรื่องความมานะพยายาม รองลงมาความเป็นทีม ความขยัน

สำหรับเหตุผลนั้น ผลจากการทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มคือ ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น พบว่าความคิดเห็นของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นในการนำค่านิยมที่ได้รับรู้จากการชมละครไปใช้ประโยชน์ แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้

1. กลุ่มผู้รับสารที่คิดว่านำมาปรับใช้ได้เป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุด โดยค่านิยมที่ผู้รับสารส่วนใหญ่คิดว่าสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้คือเรื่องของความพยายาม ความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม กลุ่ม/เพื่อน การตรงต่อเวลา เมื่อดูแล้วก็คิดว่าสามารถนำมาปรับใช้ได้เลย โดยผู้รับสารส่วนใหญ่ที่ตอบเห็นว่า ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ได้ชมทำให้มีความพยายามมากขึ้นคือ ดูแล้วได้กำลังใจได้ข้อคิดว่า “ต้องสู้ต้องพยายามเอาชนะตัวเอง” “มีความฝันแล้วพยายามไปให้ถึงฝัน” “ทำความฝันให้เป็นจริง” “เหมือนเป็นตัวกระตุ้นให้เราคิดว่าไม่ปล่อยชีวิตไปวันๆ ให้มีเป้าหมาย” “ต่อสู้พยายาม” “ความพยายาม” “การทำงานเป็นทีม” “ทำวันนี้ให้ดีที่สุด ทำหน้าที่ของตัวเองที่มีอยู่ตอนนี้ให้ดีที่สุด ถ้ายังทำไม่ได้ก็อย่าไปคิดถึงความฝัน”

2. กลุ่มผู้รับสารที่คิดว่านำมาปรับใช้ได้บางส่วน คือ หลังจากที่ได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แล้วได้รับรู้ค่านิยมที่สอดแทรกอยู่แต่ นำมาใช้ได้แค่บางส่วนเพราะบางค่านิยมยังนำมาใช้ในสังคมไทยได้น้อย

3. กลุ่มผู้รับสารที่คิดว่าไม่มีค่านิยมที่สามารถนำมาปรับใช้ได้กลุ่มนี้มีจำนวนน้อยที่สุดที่เห็นว่า หลังจากที่ได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้รับรู้ค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แต่คิดว่ายังไม่มีค่านิยมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ เพราะว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในละครและเป็นค่านิยมของญี่ปุ่น ซึ่งผู้รับสารมีความเห็นว่าอยู่ในสังคมไทยควรเอาค่านิยมแบบไทยมาใช้มากกว่า เพราะค่านิยมญี่ปุ่นนั้นไม่ใช่ของไทยเลยนำมาใช้ประโยชน์ได้ลำบาก ทั้งนี้เพราะว่าบางค่านิยมไม่เหมือนกับสิ่งที่สังคมไทยเรายึดถืออยู่ เช่น ค่านิยมเรื่องการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับงานเขียนของ John F. Embree (1950)

นอกจากนี้ผลการศึกษายังพบว่าจะมีผู้รับสารบางส่วนทั้งผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น คิดว่าไม่สามารถนำมาปรับใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากเราอยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมไทยก็จะพิจารณาด้วยความเป็นไทยมากกว่า ทำให้ค่านิยมของญี่ปุ่นบางอย่างนั้นจึงไม่สามารถที่จะนำมาใช้ได้

และจากการศึกษาพบว่านอกจากการรับรู้และตีความค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แล้วยังมีประโยชน์ด้านอื่นๆ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่า จากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จะได้รับกำลังใจในการดำเนินชีวิตได้มุมมองใหม่จากการชม เช่น การหาตัวเองให้เจอ การเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนดู การมีความฝันและไปให้ถึงฝันนั้น เหมือนเป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและพลังที่จะต่อสู้ชีวิตต่อไป

6.3 สรุปผลการรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน

ผลการศึกษาพบว่าผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับค่านิยมญี่ปุ่นสามารถรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น คือ เมื่อชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และรับรู้ค่านิยมในละครญี่ปุ่นแล้วสามารถที่จะตีความได้ตามความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่นที่มีได้ และสามารถที่จะเข้าใจได้ว่าค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เป็นค่านิยมของคนญี่ปุ่นและละครได้มีการสอดแทรกให้เห็นได้อย่างชัดเจนในประเด็นต่างๆ จากการศึกษาพบว่าบางค่านิยมนั้นอาจดูเป็นค่านิยมที่เป็นสากลซึ่งทั้งผู้รับสารที่มีภูมิหลังและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังสามารถรับรู้ได้เหมือนกัน เช่น เรื่องของความมานะพยายาม แต่การตีความนั้นผู้รับสารที่มีภูมิหลังจะสามารถตีความได้มากกว่าว่านี่คือค่านิยมแบบญี่ปุ่นที่เห็นแล้วสามารถบอกได้ว่า “มีแต่คนญี่ปุ่นเท่านั้นที่จะทำได้” ซึ่งจุดนี้เป็นความแตกต่างในการรับรู้และตีความค่านิยมในละครของผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่ม แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นด้วยข้อมูลจากแหล่งข้อมูลตรงคือการเรียนเกี่ยวกับญี่ปุ่น จึงทำให้รับรู้และตีความค่านิยมที่เป็นญี่ปุ่นได้ชัดเจนกว่าผู้ที่ไม่ได้มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

จากการศึกษาพบว่าสำหรับผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นซึ่งเป็นกลุ่มที่ไม่ได้เข้าเรียนศึกษาเกี่ยวกับญี่ปุ่นอย่างเป็นทางการแต่ก็สามารถรับรู้ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้ น่าจะเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างได้รับรู้ ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทางอ้อม เช่น ได้จากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และจากสื่ออื่นเช่น หนังสือการ์ตูน เป็นต้น ดังนั้นหลังจากที่ได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และจากสื่ออื่นแล้วเห็นค่านิยมที่ถ่ายทอดออกมาเหมือนกันบ่อยครั้ง จนจำได้ทำให้คิดว่าค่านิยมที่เห็นนั้นน่าจะเป็นค่านิยมของญี่ปุ่นเพราะเห็นจากหลายสื่อและเห็นการถ่ายทอดซ้ำในค่านิยมนั้นผ่านละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จึงคิดว่านี่แหละใช่คนญี่ปุ่น เช่น เรื่องของการทำงานของคนญี่ปุ่น เมื่อได้ชมก็คิดว่า “ถ้าในชีวิตนี้เป็นแบบนี้ชีวิตจริงก็คงเป็นแบบนี้ เพราะขนาดในละครยังให้ความสำคัญขนาดนี้แสดงว่าชีวิตจริงก็น่าจะเป็น”

นอกจากนี้ผลการศึกษาพบว่าค่านิยมของญี่ปุ่นในบางเรื่อง เช่น ค่านิยมเรื่องความพยายาม ความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม เป็นค่านิยมที่ทั้งคนที่มีภูมิหลังและไม่มีภูมิหลังสามารถที่จะรับรู้และตีความได้เหมือนกันจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ อาจวิเคราะห์ได้ว่าในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นได้มีการนำเสนอค่านิยมที่กล่าวมานั้น ด้วยความถี่ที่มากและมีการนำเสนอออกมาอย่างชัดเจนจึงทำให้เมื่อได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จึงสามารถรับรู้ได้

และยังพบอีกว่าผู้รับสารที่มีภูมิหลังจะเห็นค่านิยมญี่ปุ่นในบางประเด็นที่ผู้ที่ไม่ได้มีภูมิหลังไม่เห็น เช่น รูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการให้นามบัตรนั้น ผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะเห็นในประเด็นนี้ว่ามีการสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ เพราะผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

นั้นได้เรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องการให้นามบัตรว่าค่านิยมเรื่องรูปแบบการสร้างความสัมพันธ์ด้วยการให้นามบัตรในสังคมญี่ปุ่นเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ซึ่งเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นปฏิบัติอยู่และเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการทำความรู้จักกันในครั้งแรกของคนญี่ปุ่น ซึ่งเห็นได้ว่าการนำเสนออยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ในหลายๆเรื่อง

นอกจากนี้ในการศึกษาได้พบว่าผู้รับสารที่มีภูมิหลังบางส่วนที่เรียนเกี่ยวกับญี่ปุ่นมานานเมื่อได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จึงทำให้เห็นว่าสิ่งที่นำเสนอเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้วจึงไม่คิดว่าเป็นเรื่องแปลกหรือเห็นเด่นชัดเพราะว่ารู้อยู่แล้วจึงรู้สึกเฉยๆซึ่งอาจเป็นเพราะเคยชินแล้ว

ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังบางส่วนมีความเห็นว่าบางค่านิยมเป็นค่านิยมของเอเชียซึ่งคล้ายกัน เช่น ค่านิยมเรื่องการสืบทอดกิจการของตระกูล ที่เห็นว่าในสังคมเอเชียหลายประเทศก็มีค่านิยมเรื่องนี้อยู่จึงคิดว่าไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 7

สรุปและอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่น่าเสนอผ่านทางโทรทัศน์” เป็นการวิจัยในเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์(Trendy Drama)
2. เพื่อวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านวิธีการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์(Trendy Drama)
3. เพื่อศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ (Trendy Drama) ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นต่างกัน

โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ซึ่งสามารถสรุปผลการวิจัยตามลำดับดังนี้

สรุปผลการศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์(Trendy Drama)

จากการวิเคราะห์เนื้อหาละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ (Trendy Drama) ที่นำมาศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ ทางโทรทัศน์(Trendy Drama) ทั้ง 15 เรื่อง ผู้วิจัยพบว่าละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์(Trendy Drama) ดังกล่าว ได้มีการสอดแทรกค่านิยมไว้ในละครเช่นเดียวกับละครแนวย้อนยุค ซึ่งค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์(Trendy Drama) ที่ทำการศึกษา แบ่งออกเป็นค่านิยม 4 ด้านได้แก่ ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมด้านการทำงาน ค่านิยมด้านครอบครัวและค่านิยมด้านการศึกษา

ผู้วิจัยพบว่ามีค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครจำนวนทั้งสิ้น 45 ค่านิยมแบ่งเป็นค่านิยมด้านการงานที่มีการนำเสนอมากที่สุดจำนวน15 ค่านิยม รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมมีจำนวน 13 ค่านิยม ลำดับถัดมาคือค่านิยมด้านครอบครัวมีจำนวน 11 ค่านิยม และลำดับสุดท้ายคือค่านิยมด้านการศึกษาที่มีจำนวน 6 ค่านิยมโดยพบว่ามีค่านิยมในแต่ละด้าน ดังนี้

1. ค่านิยมด้านการงาน

การศึกษาพบว่าค่านิยมด้านนี้มีสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นที่น่ามาศึกษามากที่สุดจำนวน 15 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอตามลำดับจากเกณฑ์มากไปน้อย โดยที่พบมากที่สุด ค่านิยมในเรื่องการทำงานเป็นทีม มากที่สุด จำนวน 11 เรื่อง รองลงมาคือเรื่องการเอาใจจริงเอาใจกับงานจำนวน 10 เรื่อง บทบาทของผู้หญิงในการทำงานจำนวน 10 เรื่อง เรื่องความรับผิดชอบและความ

มานะพยายามเท่ากันจำนวน 8 เรื่อง เรื่องการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโสจำนวน 7 เรื่อง และความขยันขันแข็งจำนวน 7 เรื่อง ที่พบปานกลางได้แก่ ความซื่อสัตย์ และจงรักภักดีจำนวน 5 เรื่อง การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโส การปฏิบัติตามกฎระเบียบ และที่พบในเกณฑ์น้อย ได้แก่ การตรงเวลา การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน ความเชื่อถือตำแหน่งหน้าที่ การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว การไม่รับฟังความคิดเห็นของคนอื่นและการไม่รักษาหน้า

2. ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม

ค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคมพบว่ามี การนำเสนอ ค่านิยมจำนวน 13 ค่านิยม ซึ่งมีการนำเสนอตามลำดับจากเกณฑ์มากไปน้อย โดยที่พบมากได้แก่ ค่านิยมเรื่องรูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จักโดยการแลกเปลี่ยนบัตรและค่านิยมเรื่องความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม มากที่สุดเท่ากันจำนวน 10 เรื่อง ที่พบปานกลาง ได้แก่ การจัดลำดับตามความอาวุโส รุ่นพี่-รุ่นน้อง และการปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า นอกนั้นพบในเกณฑ์น้อยได้แก่ การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ด้อยกว่า การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การตอบแทนบุญคุณ การรักษาหน้าตาในสังคม การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การไม่ตรงเวลา การรักษา มารยาท และการไปพบมีของขวัญไปให้

3. ค่านิยมด้านครอบครัว

ค่านิยมด้านครอบครัวพบว่ามี การนำเสนอ ค่านิยมจำนวน 11 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอตามลำดับจากเกณฑ์มากไปน้อย ที่พบมากได้แก่ ค่านิยมในเรื่องการให้ลูกสืบทอดตำแหน่งหรือกิจการของตระกูลมากที่สุดจำนวน 7 เรื่อง ที่พบปานกลางได้แก่ เรื่องบทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเอง นอกนั้นพบว่ามี การนำเสนอในเกณฑ์น้อยได้แก่ เรื่องบทบาทของพ่อ การไม่กลัวพ่อ การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ ความห่วงใยของพ่อแม่ ค่านิยมเรื่อง การแต่งงาน พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก การไม่สืบทอดกิจการของตระกูล และการแต่งงานออกไปของผู้หญิง

4. ค่านิยมด้านการศึกษา

ค่านิยมด้านการศึกษาพบว่ามี การนำเสนอ ค่านิยมจำนวน 6 ค่านิยม โดยมีการนำเสนอ ค่านิยมในด้านนี้ทั้งหมดพบว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงน้อย โดยนำเสนอ ค่านิยมในเรื่อง การเรียน พิเศษ มากที่สุดจำนวน 4 เรื่อง และความขยันมุ่งมั่น ซึ่งอยู่ในเกณฑ์พบปานกลาง และที่พบใน

เกณฑ์พบน้อยได้แก่เรื่อง การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ การเรียนต่อมหาวิทยาลัย การเตรียมตัวสอบ เอนทรานซ์และการส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ

เมื่อทำการศึกษาค่านิยมทั้งหมดที่พบในละครผู้วิจัยได้พบว่าละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ทางโทรทัศน์ ที่นำมาศึกษาได้มีการสอดแทรกค่านิยมไว้ในละครทั้งที่เป็นค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป โดยค่านิยมเดิมที่พบว่ามี การนำเสนอในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ทางโทรทัศน์มีจำนวน 34 ค่านิยม ซึ่งที่พบมากได้แก่ การทำงานเป็นทีม การเอาจริงเอาจัง กับงาน ความรับผิดชอบ ความมานะพยายาม ความขยันขันแข็ง รูปแบบความสัมพันธ์กับคนรู้จัก โดยการแลกเปลี่ยนบัตร ความเป็นกลุ่มและความสำนึกต่อกลุ่ม การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ ส่วนที่พบปานกลางได้แก่ ความซื่อสัตย์และจงรักภักดี การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสในด้านการทำงาน การปฏิบัติตามกฎระเบียบ การจัดอันดับสูงต่ำตามอาวุโสในด้านความสัมพันธ์ในสังคม บทบาทของแม่(แม่เป็นผู้เลี้ยงดูลูก) การเรียนพิเศษและความขยันมุ่งมั่นและที่พบน้อยได้แก่การตรงเวลา การทำเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติและประชาชน ความเชื่อถือตำแหน่ง ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว การให้ความช่วยเหลือผู้ที่ยากกว่า การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การตอบแทนบุญคุณ การรักษาหน้าตาในสังคม การรักษามารยาท การไปพบมีของขวัญไปให้ บทบาทของพ่อ การกตัญญูเชื่อฟังพ่อแม่ ความห่วงใยของพ่อแม่ ค่านิยมเรื่องการแต่งงาน การแต่งงานออกไปของผู้หญิง การเข้มงวดเรื่องการเรียนรู้ การส่งให้ลูกเรียนโรงเรียนดีๆ การเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ และการเรียนต่อมหาวิทยาลัยที่ดีๆ

สำหรับค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปจากค่านิยมเดิมที่พบว่ามี การนำเสนอในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ทางโทรทัศน์มีจำนวน 11 ค่านิยม โดยที่พบมากได้แก่เรื่อง บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน และการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ที่พบปานกลาง ได้แก่ การปฏิบัติไม่ดีต่อคนที่ด้อยกว่า แม่ทำงานนอกบ้าน ส่วนที่พบน้อยได้แก่ การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว การไม่เน้นเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม การไม่ตรงเวลา การไม่กลัวพ่อ พ่อแม่ไม่มีเวลาให้ลูก และการไม่สืบทอดกิจการของตระกูล

ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติมา รัตนธรรมทัศน์ (2546) เรื่อง “วัฒนธรรมในการ์ตูนญี่ปุ่น” ที่ทำการศึกษานี้อาหาเชิงวัฒนธรรมที่นำเสนอผ่านทางการ์ตูนญี่ปุ่นจำนวน 10 เรื่อง เพื่อหาความหมายเชิงวัฒนธรรมจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องยาวที่แปลในไทย โดยเน้นประเด็นเกี่ยวกับแก่นความคิดของเรื่องค่านิยม และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของตัวละคร ที่ได้พบว่าการ์ตูนญี่ปุ่นมีการสอดแทรกค่านิยมทั้งค่านิยมที่เป็นลักษณะดั้งเดิมและค่านิยมที่เริ่มเปลี่ยนไปจากแบบดั้งเดิมไว้ด้วยเช่นกัน โดยค่านิยมที่เป็นลักษณะดั้งเดิมของญี่ปุ่นที่ยังปรากฏอยู่มากในการ์ตูน ได้แก่ ค่านิยมความเป็นกลุ่มและสำนึกต่อกลุ่ม ค่านิยมความมานะพยายาม ค่านิยมความ

ข้อสัต์ยมีความจงรักภักดี ความกล้าหาญ และค่านิยมความมีระเบียบวินัย ส่วนลักษณะค่านิยมที่เริ่มเปลี่ยนแปลงไปจากแบบดั้งเดิม ได้แก่ ค่านิยมการจัดอันดับสูงต่ำที่มีการเน้นความสามารถแทนความอาวุโสมากขึ้น ซึ่งการที่พบว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้มีการสอดแทรกค่านิยมทั้ง 2 ลักษณะไว้เช่นเดียวกับที่พบในงานวิจัยจากการ์ตูนญี่ปุ่นของซุติมา แสดงให้เห็นว่าญี่ปุ่นได้นำเสนอค่านิยมด้วยการสอดแทรกเอาไว้ทั้งในสื่อประเภทการ์ตูนและละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ตามที่สุวินัย ภรณวิสัยได้กล่าวไว้

แต่ในขณะเดียวกันผลการศึกษาก็พบว่าค่านิยมที่แตกต่างจากงานของซุติมา ธนุธรรมทัศน์ คือ ค่านิยมเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงาน ซึ่งไม่พบในงานของซุติมา แต่ในการศึกษาเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์” นี้ ได้พบในจำนวนมาก ซึ่งแสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ได้เริ่มที่จะมีการถ่ายทอดค่านิยมในเรื่องนี้ออกมามากกว่าในสื่อที่เป็นการ์ตูน เพราะในสื่อที่เป็นการ์ตูนส่วนใหญ่จะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับการต่อสู้การผจญภัยที่เหนือจินตนาการและอาจเป็นเรื่องของเด็กที่ยังไม่มีชีวิตการทำงาน ซึ่งแตกต่างจากในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่เป็นการนำเสนอในเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ของคนในปัจจุบันและส่วนใหญ่เป็นหนุ่มสาววัยทำงาน ทั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาที่พบว่าแก่นเรื่องส่วนใหญ่เป็น Career Theme ซึ่งจะมีเนื้อหาเกี่ยวกับการทำงานของอาชีพต่างๆ ทำให้มีการนำเสนอค่านิยมด้านการทำงานออกมามาก โดยเฉพาะมีการนำเสนอค่านิยมเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานมาก ถือเป็นการสะท้อนให้เห็นว่าในสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันเริ่มที่จะหันมาให้ความสำคัญกับเรื่องของความเท่าเทียมกันของผู้หญิงและผู้ชายในเรื่องของการทำงานมากขึ้น และยังเป็นการสะท้อนให้เห็นความคิดของผู้หญิงอีกด้วย เพื่อให้สังคมเห็นความสำคัญของเรื่องนี้ จึงมีการนำเสนอค่านิยมเรื่องนี้ออกมามาก สอดคล้องกับสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบันที่ผู้หญิงได้รับโอกาสมากขึ้นกว่าในอดีตโดยเฉพาะทางด้านการเมือง เช่น กรณีการแต่งตั้งให้ ยูริโกะ โคอิเคะ อายุ 55 ปี เป็นรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมของญี่ปุ่นในรัฐบาลของนายชินโซ อาเบะ เมื่อ 26 กันยายน 2549 ซึ่งถือว่าเป็นรัฐมนตรีหญิงคนแรกที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลกิจการด้านความมั่นคงของญี่ปุ่น หลังจากที่ยูริโกะได้เคยเป็นรัฐมนตรีกระทรวงสิ่งแวดล้อมและเป็นผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาก่อน ซึ่งในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ก็ได้นำเสนอให้เห็นลักษณะดังที่กล่าวมาอย่างชัดเจน

สรุปผลการวิเคราะห์ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์

จากการศึกษาตามแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของละครโทรทัศน์และแนวคิดการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง (Narration) ในละครโทรทัศน์ พบว่า

แก่นเรื่องที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ดังกล่าวที่มีจำนวนมากที่สุดคือแก่นเรื่องแบบ Career Theme มีจำนวน 7 เรื่อง จังหวะรัก หัวใจคนตรี (Nodame Cantabile) เขี้ยวข่าวสาวแกร่ง (Top Caster) คู่ดั่ง อัศจรรย์ะนักสืบ ยอดอัศจรรย์ะ ไชคตีป่วน (Galileo) ทีมดราagoon ...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 และเกมล่าธุรกิจ The Vultures

รองลงมาคือ Love Theme มีจำนวน 4 เรื่อง แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love แม่ครับ...ผมรักแม่ หรือ โตเกียวทาวเวอร์ รักใสหัวใจเกินร้อย (Hana Yori Dango Season 1) และ รักใสหัวใจเกินร้อย ภาค 2 (Hana Yori Dango Season 2) Power Theme ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 1 ทีมดราagoon...คุณหมอหัวใจแกร่ง ภาค 2 และเกมล่าธุรกิจ The Vultures และ Outcast Theme มีจำนวน 3 เรื่อง แต่เธอ... ด้วยดวงใจ - To the One I Love บันทึกน้ำตา 1 ลิตร (1 Litre of Tears) และ หัวใจของผมบริสุทธิ์ (Walk my way)

ต่อมาคือ Idealism Theme มีจำนวน 3 เรื่อง นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน ยอดอัศจรรย์ะ ไชคตีป่วน (Galileo) และตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์

และลำดับสุดท้ายคือ Morality Theme มีจำนวน 1 เรื่อง คือ ตำรวจหน้าใสหัวใจสิงห์ นอกจากนี้ได้พบว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านการเล่าเรื่องในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ดังกล่าว มีการถ่ายทอดออกมาให้เห็นชัดเจนใน 2 ส่วน คือ ลักษณะตัวละคร(Character) และบทสนทนา (Dialogue) โดยมีการนำเสนอผ่านลักษณะตัวละครจำนวนมากว่าการนำเสนอผ่านบทสนทนาและพบว่าบทสนทนานั้นเป็นส่วนเสริมจากลักษณะตัวละครเพื่อเป็นการเน้นความสำคัญของค่านิยมที่ถ่ายทอดออกมา

แสดงให้เห็นว่าลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมผ่านสื่อที่เป็นประเภทละครนั้น ลักษณะตัวละครและบทสนทนาถือเป็นสิ่งที่สำคัญ โดยในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นจะใช้นำเสนอผ่านลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนาโดยให้ตัวละครเป็นผู้ถ่ายทอดค่านิยมต่างๆผ่านทางกรกระทำของตัวละครนั้นๆเป็นส่วนใหญ่ และใช้บทสนทนาเป็นเพียงตัวช่วยเสริมเท่านั้น ทั้งนี้จากการศึกษาพบว่า จะมีการนำเสนอค่านิยมในบางเรื่องผ่านทั้งทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาในเวลาเดียวกัน เพื่อต้องการที่จะเน้นหรือชี้ให้เห็นความสำคัญของค่านิยมนั้นๆ อีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิญา ศรีรัตนสมบูรณ์(2534) เรื่อง “การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด “คูกรรม” ในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย” ที่ศึกษาการวิเคราะห์ตัวบท ละครโทรทัศน์ชุด “คูกรรม” ซึ่งพบว่าได้มีการถ่ายทอดแนวคิดที่สะท้อนความเชื่อและค่านิยมต่างๆผ่านทางคำพูดและการกระทำของตัวละครเป็นส่วนใหญ่

ลักษณะการถ่ายทอดนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาที่กล่าวมานั้น ส่วนใหญ่ได้นำเสนอค่านิยมด้านต่างๆ ออกมาในลักษณะการนำเสนอแบบทางตรง คือ นำเสนอให้เห็น

ค่านิยมนั้นตรงๆ เช่น เรื่องของการตรงต่อเวลาซึ่งถือเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญและยึดถือกันนั้น ก็ได้มีการนำเสนอออกมาตรงๆ โดยผ่านตัวละคร เช่น เรื่อง จังหวะรักหัวใจดนตรี ที่ตัวละคร คือ จิอากิ นั้นเป็นคนที่ระเบียบและตรงต่อเวลา เมื่อเวลาไปเรียนก็ไปถึงทันเวลา แต่เมื่อต้องมาเรียนเปียโนคู่กับโนดามะนั้น วันที่เขาไปเรียนเขาไปถึงห้องเรียนก่อน และนั่งรอโนดามะอยู่ในห้อง เมื่อเห็นว่ายังไม่มาก็พูดตำหนิออกมาให้อาจารย์ฟังว่า มันไม่ดีนะที่มาเรียนสาย

แต่การศึกษาได้พบว่า นอกจากลักษณะการนำเสนอแบบทางตรงแล้วยังพบลักษณะการนำเสนอแบบทางอ้อมด้วย เช่นในเรื่อง โตเกียวทาวเวอร์ แม่ครับ ผมรักแม่ ที่มีการนำเสนอค่านิยมออกมาทางอ้อม คือ การที่นำเสนอผ่านตัวละครโดยการให้ตัวละครนั้นมีลักษณะนิสัยที่ตรงข้ามกับค่านิยมที่คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ปฏิบัติและยึดถือ ในเรื่องของการตรงต่อเวลา ความมานะพยายาม ความเอาใจจริงเอาจ้งกับงาน โดยที่ตัวละครนั้นได้มีการกระทำที่ตรงกันข้าม เช่น การนำเสนอเรื่องไม่ตรงต่อเวลาให้เห็น และเมื่อตัวละครได้ทำการกระทำนั้นก็จะถูกคนรอบข้างตำหนิและตักเตือนอยู่ตลอด และในบางครั้งตัวละครก็จะคิดได้และกลับมาทำในสิ่งที่สังคมยึดถือและปฏิบัติกันอยู่ แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นนอกจากการนำเสนอค่านิยมต่างๆ แบบทางตรงแล้วยังมีการนำเสนอแบบทางอ้อมอีกด้วย ซึ่งการนำเสนอแบบนี้เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นการย้ำให้เห็นความสำคัญของค่านิยมนั้นๆว่าเป็นสิ่งที่ดีและเป็นสิ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่ปฏิบัติกัน

สรุปผลการศึกษาถึงการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ของผู้รับสาร

ผลการศึกษาการรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ของผู้รับสารโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่มผู้รับสารซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารที่มีภูมิหลังต่างกันทั้งผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่น พบว่าผู้รับสารทั้งสองกลุ่มมีการรับรู้และตีความต่างกัน ดังนี้

1. การรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นสามารถรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่น คือ เมื่อชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และรับรู้ค่านิยมในละครญี่ปุ่นแล้วสามารถที่จะรับรู้และตีความได้ตามความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่นที่มีได้และสามารถที่จะเข้าใจได้ว่าค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นเป็นค่านิยมของคนญี่ปุ่น ซึ่งละครได้มีการถ่ายทอดออกมาให้เห็นได้อย่างชัดเจน

ผู้วิจัยพบว่าค่านิยมที่เป็นค่านิยมแบบญี่ปุ่น เช่น ค่านิยมเรื่องรูปแบบการสร้าง ความสัมพันธ์ด้วยการให้นามบัตร ซึ่งเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นปฏิบัติอยู่และถือเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการ ทำความรู้จักกันในครั้งแรกของคนญี่ปุ่นนั้น ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะรับรู้และตีความได้ ชัดเจนว่าเป็นค่านิยมที่สำคัญของญี่ปุ่นที่มีการสอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์หลาย ๆ เรื่อง ในขณะที่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะรับรู้ได้ว่ามีการสอดแทรกอยู่ในละครแต่ไม่ สามารถตีความได้ ซึ่งจุดนี้นับเป็นความแตกต่างในการรับรู้และตีความค่านิยมในละครของผู้รับ สารทั้ง 2 กลุ่ม แสดงให้เห็นว่าผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นรับรู้และตีความค่านิยมในละคร ญี่ปุ่นด้วยข้อมูลจากแหล่งข้อมูลตรงที่ได้มาจากการเรียนรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่น จึงทำให้รับรู้และตีความ ค่านิยมที่เป็นแบบญี่ปุ่นได้ชัดเจนกว่าผู้ที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

2. การรับรู้และการตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ของผู้รับสาร ที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น

สำหรับผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นสามารถรับรู้ค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ได้จากการชม แต่ในการตีความนั้นแตกต่างจากผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น ซึ่งจาก การศึกษาพบว่าผู้ที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์โดยอาศัย ข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทางอ้อม คือ ได้จากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และจากสื่ออื่นเช่น หนังสือการ์ตูน เป็นต้น โดยหลังจากที่ได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์และจากสื่ออื่นแล้วเห็นค่านิยม ที่ถ่ายทอดออกมาเหมือนกันบ่อยครั้ง จนจำได้ทำให้คิดว่าค่านิยมที่เห็นนั้นน่าจะเป็นค่านิยมของ ญี่ปุ่นเพราะเห็นจากหลายสื่อและเห็นการถ่ายทอดค่านิยมนั้นๆ ซ้ำผ่านละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จึง คิดว่านี่แหละใช่คนญี่ปุ่น เช่น เรื่องของการทำงานของคนญี่ปุ่น เมื่อได้ชมก็คิดว่า “ถ้าในชีวิตจริงเป็น แบบนี้ชีวิตจริงก็คงเป็นแบบนี้ เพราะขนาดในละครยังให้ความสำคัญขนาดนี้แสดงว่าชีวิตจริงก็ น่าจะเป็น”

3. ค่านิยมที่ผู้รับสารทั้ง 2 กลุ่มรับรู้และตีความเหมือนกันและต่างกัน

ผลการวิจัยได้พบว่ามีค่านิยมญี่ปุ่นในทั้ง 4 ด้าน ซึ่งผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น จะ เห็นในขณะที่ผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไม่เห็น โดยในด้านการทำงานนั้น ค่านิยมที่ผู้ที่มี ภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นเห็นในขณะที่ผู้ที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไม่เห็นคือ เรื่องการให้ความสำคัญ กับความสามารถมากกว่าความอาวุโส ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะเข้าใจและรู้ เกี่ยวเกี่ยวกับค่านิยมในเรื่องนี้เมื่อเห็นการเปลี่ยนแปลงจึงสามารถที่จะบอกความแตกต่างที่ เปลี่ยนแปลงไปได้ ส่วนค่านิยมในด้านความสัมพันธ์ในสังคมที่เห็นชัดเจน ได้แก่เรื่องรูปแบบการ สร้างความสัมพันธ์ด้วยการให้นามบัตร โดยผู้ที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะเห็นชัดเจนว่ามีการ สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นปฏิบัติอยู่และถือเป็นสิ่งที่สำคัญมาก

ในการทำความรู้จักกันในครั้งแรกของคนญี่ปุ่น ซึ่งเห็นได้ว่าการนำเสนออยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ในหลายๆ เรื่อง

นอกจากนี้ได้พบว่ามี ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนที่เรียนรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่นมานานทำให้เห็นว่าเป็นเรื่องที่อยู่แล้วจึงไม่เห็นเป็นเรื่องแปลกหรือเห็นเด่นชัดเพราะว่าอยู่แล้วจึงรู้สึกเฉย ๆ เป็นเพราะความเคยชิน และผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นบางส่วนมีความเห็นวาทะบางอย่างค่านิยมเป็นค่านิยมของเอเชียซึ่งคล้ายกัน เช่น ค่านิยมเรื่องการสืบทอดตำแหน่ง ที่เห็นว่าในสังคมเอเชียหลาย ๆ ประเทศก็มีเรื่องนี้อยู่จึงเห็นว่าไม่มีความแตกต่างกัน

ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดการวิเคราะห์ของผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษา (Cultural Approach) ในส่วนกระบวนการรับรู้และตีความของผู้รับสาร ที่การวิเคราะห์เชิงวัฒนธรรมเห็นว่าประสบการณ์จากสื่อมวลชนนั้นเป็นประสบการณ์หนึ่งในท่ามกลางประสบการณ์ชีวิตด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงมีการโยนโยนประสบการณ์ทางวัฒนธรรมจากแง่มุมอื่นของชีวิตมาใช้ในการตีความผลงานจากสื่ออยู่เสมอ

4. การนำค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์จากการรับรู้และตีความของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นไปใช้ประโยชน์

สำหรับความคิดที่ว่าค่านิยมใดที่สามารถนำมาปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้นั้น ผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นส่วนใหญ่เห็นว่าค่านิยมที่สามารถนำมาปรับใช้ได้นั้น คือ ความมานะพยายาม รองลงมาคือความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม และการตรงต่อเวลา ส่วนผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น ส่วนใหญ่เห็นว่าค่านิยมที่สามารถนำมาปรับใช้ได้นั้น คือ ค่านิยมด้านการทำงาน ในเรื่องความมานะพยายาม รองลงมา คือความเป็นทีม และความซื่อสัตย์

สำหรับเหตุผลนั้น พบว่าความคิดเห็นของผู้รับสารในการนำค่านิยมที่ได้รับรู้และตีความจากการชมละครไปใช้ประโยชน์ แบ่งออกได้เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

1. กลุ่มผู้รับสารที่คิดว่านำมาปรับใช้ได้ ค่านิยมที่ผู้รับสารส่วนใหญ่คิดว่าสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้คือเรื่องของความมานะพยายาม ความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม กลุ่ม/เพื่อน การตรงต่อเวลา ซึ่งคิดว่าเมื่อดูแล้วก็สามารถนำมาปรับใช้ได้เลย โดยผู้รับสารส่วนใหญ่เห็นว่า ค่านิยมที่ได้ชมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ทำให้มีความมานะพยายามมากขึ้นคือ ดูแล้วได้กำลังใจได้ข้อคิดว่า “ต้องสู้ต้องพยายามเอาชนะตัวเอง” “มีความฝันแล้วพยายามไปให้ถึงฝัน” “ทำความฝันให้เป็นจริง” “เหมือนเป็นตัวกระตุ้นให้เราคิดว่าไม่ปล่อยให้ชีวิตไปวันๆ ให้มีเป้าหมาย” “ต่อสู้พยายาม” “ความพยายาม” “การทำงานเป็นทีม” “ทำวันนี้ให้ดีที่สุด ทำหน้าที่ของตัวเองที่มีอยู่ตอนนี้ให้ดีที่สุด ถ้ายังทำไม่ได้ก็อย่าไปคิดถึงความสำเร็จ”

2. กลุ่มผู้รับสารที่คิดว่านำมาปรับใช้ได้บางส่วน คือ หลังจากที่ได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แล้วได้รับรู้ค่านิยมที่สอดแทรกอยู่แต่ นำมาใช้ได้แค่บางส่วนเพราะบางค่านิยมยังนำมาใช้ในสังคมไทยได้น้อย

3. กลุ่มผู้รับสารที่คิดว่าไม่มีค่านิยมที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ คือ หลังจากที่ได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ได้รับรู้ค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แต่คิดว่ายังไม่มีค่านิยมที่จะนำมาใช้ประโยชน์ได้ เพราะว่าเป็นสิ่งที่อยู่ในละครและเป็นค่านิยมของญี่ปุ่น ซึ่งผู้รับสารมีความเห็นว่าอยู่ในสังคมไทยควรเอาค่านิยมแบบไทยมาใช้มากกว่าเพราะค่านิยมญี่ปุ่นนั้นไม่ใช่ของไทยเลยนำมาใช้ประโยชน์ได้ลำบาก ทั้งนี้เพราะว่าบางค่านิยมไม่เหมือนกับสิ่งที่สังคมไทยเรายึดถืออยู่ และยังได้พบว่าจะมีผู้รับสารบางส่วนทั้งผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและผู้รับสารที่ไม่ภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น คิดว่าไม่สามารถนำมาปรับใช้ประโยชน์ได้ เนื่องจากเราอยู่ในสภาพแวดล้อมของสังคมไทยก็จะพิจารณาด้วยความเป็นไทยมากกว่า ทำให้ค่านิยมของญี่ปุ่นบางอย่างนั้นจึงไม่สามารถที่จะนำมาใช้ได้ เช่น ค่านิยมเรื่องการทำงานเป็นทีม ซึ่งสอดคล้องกับงานของนักวิชาการชาวอเมริกันที่ชื่อว่า จอห์น เอฟ. เอมบรี (1950) ที่ได้เขียนบทความเกี่ยวกับการศึกษาสังคมไทย ในงานเขียนของเขาที่ชื่อว่า "THAILAND: A LOOSELY STRUCTURED SOCIAL SYSTEM" . โดยเขามีความเห็นว่าการที่สังคมไทยมีโครงสร้างสังคมแบบหลวม เพราะมีลักษณะ 4 ประการ คือ 1. ความเป็นปัจเจกชนนิยมสูง(Individualism) ลักษณะตัวใครตัวมัน อิสระชน ไม่ชอบถูกบังคับ ไม่ค่อยมีวินัย สอดคล้องกับการเลี้ยงดูในวัยเด็ก 2. ไม่ชอบผูกมัด ไม่ชอบวางแผนในระยะยาว ไม่ชอบป้องกันปัญหา เป็นพวกปฏิบัตินิยม ชอบทำงานเฉพาะกิจ ทำให้ไม่มีพลังในการรวมกลุ่มทางสังคมในระยะยาว 3. มีความยืดหยุ่นสูง(Flexibility) เปลี่ยนอะไรได้ง่าย ไม่ชอบป้องกันปัญหาแต่แก้ปัญหาก่ง แก้ไขสถานการณ์ได้ มีพลวัตร ปรับตัวเก่ง 4. เข้าใจกฎระเบียบและกติกาทางสังคมดี รู้ว่าเป็นหน้าที่ใครแต่มักจะละเมิด แสดงว่ามีกระบวนการทางสังคมดี แต่สังคมไม่มีการลงโทษผู้ละเมิด(Low social sanction) การลงโทษทางสังคมไม่เข้มแข็งเบาบางมาก ไม่จริงจัง ทำให้ไม่มีความกระตือรือร้นที่จะทำความดี ความถูกต้อง เช่นการเลี้ยงดูพ่อแม่เป็นสิ่งที่ดี แต่ลูกที่ไม่เลี้ยงดูพ่อแม่ก็ไม่ถูกสังคมลงโทษและลูกที่ดูแลพ่อแม่ก็ไม่ได้หมายความว่า จะได้รับความรักหรือการยกย่องมากกว่าลูกที่ไม่ดูแล เป็นลักษณะอยู่แบบถ้อยทีถ้อยอาศัยแล้วแต่กรรมเวร

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังพบว่านอกจากการรับรู้และตีความค่านิยมที่สอดแทรกอยู่ในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้แล้ว ผู้รับสารส่วนใหญ่ยังเห็นว่ายังมีประโยชน์ด้านอื่นๆ อีกหลายประการที่ได้รับจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ทั้งได้รับกำลังใจในการดำเนินชีวิตและได้มุมมองใหม่ ๆ จากการชม เช่น การหาตัวเองให้เจอ การเป็นแรงบันดาลใจให้กับคนดู

การมีความฝันและไปให้ถึงฝันนั้น เหมือนเป็นการกระตุ้นให้เกิดความกระตือรือร้นและพลังที่จะต่อสู้ชีวิตต่อไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ที่นำเสนอผ่านทางโทรทัศน์” ทำให้ผู้วิจัยได้ข้อค้นพบที่น่าสนใจหลายประการ ดังนี้

ค่านิยมและลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์

ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ (Trendy drama) นั้นได้มีวิธีการสอดแทรกค่านิยมไว้เหมือนในละครย้อนยุคในอดีต โดยในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ทางโทรทัศน์ ได้มีการสอดแทรกค่านิยมด้านการงานไว้มากที่สุด รองลงมาคือค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ค่านิยมด้านครอบครัว และค่านิยมด้านการศึกษาเป็นลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับแก่นเรื่องแบบ Career Theme ที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ที่ทำการศึกษามากที่สุดและสอดคล้องกับลักษณะของละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ที่มีการนำเสนอให้เห็นชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นในเมืองใหญ่ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเรื่องราวของหนุ่มสาววัยทำงานตามแนวคิดของเรื่องละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy Drama ของ Iwabuchi(2002)จึงมีค่านิยมในด้านการงานอยู่มาก

การที่ค่านิยมด้านการงานมีการนำเสนอ มากที่สุดเพราะแก่นเรื่องส่วนใหญ่เป็นแบบ Career theme ซึ่งละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama)ทางโทรทัศน์ที่นำมาศึกษานั้นมีถึง 7 เรื่อง โดยค่านิยมด้านการงานที่มีการสอดแทรกลงไปมีทั้งค่านิยมที่เป็นค่านิยมเดิมและเป็นค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งค่านิยมเดิมเช่นค่านิยมเรื่อง การทำงานเป็นทีม การเอาจริงเอาจังกับงาน การจัดลำดับสูงต่ำตามความอาวุโส ความขยันขันแข็ง ความมานะพยายาม ความซื่อสัตย์ ความรับผิดชอบ และการตรงต่อเวลา เป็นค่านิยมเดิมที่ยึดถือมานาน แสดงให้เห็นว่าในเรื่องการทำงานนั้น ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama)ยังคงสอดแทรกค่านิยมเดิมด้านการงานที่สำคัญเอาไว้มาก สะท้อนให้เห็นว่าถึงแม้สังคมจะเปลี่ยนแปลงไปแค่ไหนแต่ค่านิยมในด้านนี้ก็ยังคงมีความสำคัญและเป็นสิ่งที่ยึดถือและได้รับการปลูกฝังไว้ จึงยังมีการสอดแทรกไว้ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ด้านการทำงานของคนญี่ปุ่นที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นคนที่มีความเป็นระเบียบอย่างมาก มีระเบียบวินัยในการทำงาน มีความขยันขันแข็ง ตรงต่อเวลา เอาจริงเอาจังกับงาน และซื่อสัตย์ ความมานะพากเพียรพยายามและอดทน เป็นลักษณะที่เด่นชัดของคนญี่ปุ่นที่ปฏิบัติต่อกลุ่มหรือสังคมทั้งใน

โรงเรียน มหาวิทยาลัยหรือบริษัท สถาบันต่างๆ โดยความสำเร็จจะต้องได้มาด้วยความอดทน และความพยายาม รวมทั้งการช่วยเหลือและการสนับสนุนจากคนในกลุ่ม

ส่วนการที่ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ได้นำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น เรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานและการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส การไม่เน้นเฉพาะประโยชน์ของกลุ่มแต่เน้นประชาชน ฯลฯ สอดแทรกไว้ในละครด้วยนั้น แสดงให้เห็นว่าละครญี่ปุ่นสมัยใหม่(Trendy Drama)อาจต้องการที่จะสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนไปของคนยุคใหม่หรือเพื่อเป็นการนำเสนอให้ผู้ชมได้เปรียบเทียบระหว่างสิ่งที่ยึดถือมานานกับสิ่งที่กำลังมีการเปลี่ยนแปลง แต่จะเห็นได้ว่าแม้จะพยายามนำเสนอสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไป สุดท้ายละครก็ต้องกลับมาให้ความสำคัญที่ค่านิยมเดิมอยู่ดีโดยมีการนำเสนอมากกว่า เพราะเป็นเรื่องสำคัญที่สังคมญี่ปุ่นยึดถือกันมา

สำหรับค่านิยมด้านความสัมพันธ์ในสังคม ที่มีการนำเสนอร่องลงมาจากค่านิยมด้านการทำงานนั้น ได้พบสิ่งที่น่าสนใจคือ มีการนำเสนอค่านิยมในเรื่องรูปแบบการทำความรู้จักกันด้วยการแลกเปลี่ยนบัตรเป็นจำนวนมาก ซึ่งในสังคมอื่นอาจมองว่าเป็นเรื่องที่เล็กน้อย แต่สำหรับสังคมญี่ปุ่นการทำความรู้จักกับคนที่เพิ่งรู้จักกันเป็นครั้งแรกนั้น การแลกเปลี่ยนบัตรถือเป็นเรื่องที่สำคัญมากซึ่งในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) หลายเรื่อง ก็ได้มีการนำเรื่องนี้มาเสนอ แสดงให้เห็นว่าคนญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับเรื่องนี้มากจึงได้แสดงออกมาผ่านทางละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ด้วย อีกเรื่องหนึ่งคือการให้ความสำคัญกับเรื่องความเป็นกลุ่มและความสำคัญต่อกลุ่มได้มีการนำเสนอจำนวนมากเช่นกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น ที่เน้นถึงความสำคัญของกลุ่มมากกว่าตัวบุคคล การผูกพันกับกลุ่ม เป็นสิ่งซึ่งชาวญี่ปุ่นถือว่าสำคัญยิ่งในการทำกิจการใดๆก็ตามชาวญี่ปุ่นมักจะคิดว่าสิ่งต่างๆที่ทำเสร็จ ไม่ใช่ความสามารถของตนเองเพียงลำพัง การเน้นกลุ่มมีอิทธิพลอย่างมากต่อแบบแผนการดำรงชีวิตของคนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นทำกิจกรรมกลุ่มทุกชนิด ไม่ว่าจะเป็นการทำศานาของโรงเรียน, บริษัท รวมทั้งการทำกิจกรรมอื่นๆร่วมกันเป็นกลุ่ม

ค่านิยมด้านครอบครัว มีการนำเสนอให้เห็นในหลายเรื่อง คือ เรื่องของการสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ บทบาทของพ่อแม่ การเชื่อฟังและกตัญญูต่อพ่อแม่ ความสัมพันธ์ของพ่อลูก โดยมีการนำเสนอเรื่องของการสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขยสืบทอดตำแหน่งของพ่อ ซึ่งเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นมีมานานเอาไว้มาก สะท้อนให้เห็นว่าเป็นค่านิยมด้านครอบครัวที่ยังคงต้องการนำเสนอให้คนในสังคมยึดถือ นอกจากนี้การที่นำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปและทำลายค่านิยมเดิมของคนญี่ปุ่น

ส่วนค่านิยมด้านการศึกษานั้น ถึงแม้ว่าจะมีการนำเสนอไม่มากนัก เพราะแก่นเรื่องส่วนใหญ่มีได้เน้นเรื่องนี้ จะมีให้เห็นเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับครอบครัวที่มีลูกอยู่ในวัยเรียนและในเรื่องที่

ตัวละครเอกเป็นวัยรุ่น แต่การนำเสนอให้เห็นเรื่องนี้โดยไม่มี การนำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปขึ้นมาทำทาบเปรียบเทียบกับเลยนั้น แสดงให้เห็นได้ว่าเรื่องการศึกษายังคงเป็นสิ่งที่สำคัญในสังคมญี่ปุ่น จึงมีการนำเสนอออกมาให้เห็น โดยเฉพาะเรื่องการเรียนรู้ต่อทั้งระดับมัธยมและระดับมหาวิทยาลัยที่ถือเป็นเรื่องสำคัญ เพราะในสังคมญี่ปุ่นสถาบันการศึกษาจะเป็นเครื่องที่ชื่อนาคตได้ ถ้าได้เรียนที่ดีๆก็จะสามารถมีอาชีพที่ดีได้ ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยมและวัฒนธรรมญี่ปุ่นที่กล่าวถึงเรื่องการศึกษาและการสอบไว้ว่ามีบทบาทและความสำคัญต่อการกำหนดอาชีพ หรือกำหนดบทบาทหน้าที่และสถานภาพของคนในสังคม คนญี่ปุ่นทุกคนได้มองเห็นความสัมพันธ์กันระหว่างผลการเรียนกับความสำเร็จในชีวิต พ่อแม่ยอมอดออมเพื่อให้ลูกเข้าโรงเรียนอนุบาลหรือได้เรียนพิเศษ ดังนั้นเด็กญี่ปุ่นจึงต้องทุ่มเทให้กับการเรียนอย่างเต็มที่

ทั้งนี้การที่ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ได้มีการสอดแทรกทั้งค่านิยมที่เป็นค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปไว้ในค่านิยมด้านต่าง ๆ ยกเว้นในด้านการศึกษา โดยได้สอดแทรก ค่านิยมที่เป็นค่านิยมเดิมเอาไว้มากกว่าค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้น แสดงให้เห็นว่าค่านิยมเดิมได้ถูกปลูกฝังมายาวนานและยังคงเป็นที่ยึดถือกันอยู่ในสังคมญี่ปุ่นละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) จึงได้ถ่ายทอดให้เห็นจำนวนมาก ซึ่งผลการศึกษาค่านิยมด้านต่างๆที่พบในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ที่กล่าวมานั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติมา รัตนธรรมทัศน์ (2546) เรื่อง “วัฒนธรรมในการ์ตูนญี่ปุ่น” ที่ทำการศึกษานโยบายเชิงวัฒนธรรมที่นำเสนอผ่านทางการ์ตูนญี่ปุ่น จำนวน 10 เรื่อง เพื่อหาความหมายเชิงวัฒนธรรมจากการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่องยาวที่แปลในไทย ที่พบว่า ค่านิยมที่เป็นลักษณะดั้งเดิมของญี่ปุ่นยังปรากฏอยู่มากในการ์ตูน ได้แก่ ค่านิยมความเป็นกลุ่มและสำนึกต่อกลุ่ม ค่านิยมความมานะพยายาม ค่านิยมความซื่อสัตย์มีความจงรักภักดีและความกล้าหาญ ค่านิยมความมีระเบียบวินัย

ส่วนค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นเป็นค่านิยมที่เกิดขึ้นในยุคสมัยนั้นๆ ซึ่งละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ก็ได้ถ่ายทอดให้เห็นที่ชัดเจน เช่น บทบาทผู้หญิงในการทำงาน ที่ละครได้ทำให้เห็นว่าผู้หญิงก็ได้มีบทบาทมากขึ้นคือ สามารถที่จะออกมาทำงานและประกอบอาชีพได้เหมือนผู้ชาย และในบางครั้งก็มีที่ตำแหน่งสูงกว่า ซึ่งส่วนนี้อาจเป็นสิ่งที่ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ต้องการเสนอให้เห็นความเท่าเทียมกันในสังคมว่าเริ่มที่จะมีมากขึ้นกว่าในอดีตที่ผู้หญิงเมื่อแต่งงานก็ต้องเป็นแม่บ้าน ซึ่งในยุคปัจจุบันที่สังคมเริ่มเปลี่ยนจุดนี้จึงเริ่มที่จะเปลี่ยนไป แต่ก็ยังมีการนำเสนอให้เห็นภาพเดิมของผู้หญิงที่เป็นแม่บ้านอยู่ด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นอีกว่าสังคมญี่ปุ่นปัจจุบันนี้อาจจะอยู่ในช่วงที่กำลังเปลี่ยนแปลง แต่ก็ไม่ใช่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้งหมดทีเดียว ละครได้สะท้อนให้เห็นว่าเริ่มที่จะมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคนรุ่นใหม่ที่ต้องดิ้นรนต่อสู้ชีวิตในเมืองใหญ่ ที่เริ่มจะมีค่านิยมบางอย่างที่เปลี่ยนแปลงไป และในอีกด้านหนึ่งละครก็

อาจต้องการที่จะเสนอแง่คิดหรือมุมมองใหม่ๆ ให้กับสังคมหรือเป็นการกระตุ้นให้เห็นในบางเรื่องที่เขาต้องการที่จะเห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในสังคม

ในส่วนของค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่มีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ทางโทรทัศน์ซึ่งได้พบจำนวน 11 ค่านิยมนั้น ถือเป็นจำนวนที่มากพอสมควร ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ทางโทรทัศน์นั้น ได้สะท้อนให้เห็นว่าคนรุ่นใหม่มีความต้องการที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงในสังคม และละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์ก็ได้เป็นสื่อที่นำเสนอค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปเหล่านั้นไว้ ซึ่งค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปที่มีการนำเสนอมากได้แก่ บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน และการให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส นั้น เป็นการสะท้อนความต้องการของคนรุ่นใหม่ที่เป็นวัยหนุ่มสาวที่ต้องการการเปลี่ยนแปลงและยังเป็นการสะท้อนความคิดของผู้หญิงที่ต้องการมีบทบาทมากขึ้นอีกด้วย โดยเฉพาะในด้านการทำงาน ซึ่งเห็นได้จากการที่ค่านิยมเรื่องบทบาทของผู้หญิงในการทำงานมีการนำเสนอในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่จำนวนถึง 10 เรื่อง เป็นการสะท้อนให้เห็นว่าผู้หญิงน่าจะได้รับการโอกาสในการทำงานมากขึ้นเพราะผู้หญิงก็มีความสามารถและมีสิทธิเท่ากับผู้ชาย ซึ่งในสังคมญี่ปุ่นนั้นเป็นสังคมที่ผู้ชายเป็นผู้ที่มีบทบาทที่สำคัญในสังคม ส่วนผู้หญิงนั้นมีบทบาทน้อยมากและบทบาทหลักของผู้หญิงส่วนใหญ่คือ การที่เมื่อแต่งงานแล้วก็จะเป็นแม่บ้าน คอยดูแลสามีและลูก รวมทั้งเรื่องทุกอย่างในบ้าน ทั้งงานบ้านและการเรียนของลูกเป็นหลัก แต่เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไปเป็นสังคมสมัยใหม่ก็ควรเปิดโอกาสให้ผู้หญิงมากขึ้น

ซึ่งในด้านการงานนั้นนับเป็นเรื่องหนึ่งที่สอดคล้องกับสังคมญี่ปุ่นในปัจจุบันที่ผู้หญิงได้รับโอกาสมากขึ้นกว่าในอดีตโดยเฉพาะทางด้านการเมือง เช่น กรณีการแต่งตั้งให้ ยูริโกะ โคอิเคะ อายุ 55 ปี เป็นรัฐมนตรีกระทรวงกลาโหมของญี่ปุ่นในรัฐบาลของนายชินโซะ อาเบะ เมื่อ 26 กันยายน 2549 ซึ่งถือว่าเป็นรัฐมนตรีหญิงคนแรกที่ได้รับการแต่งตั้งให้ดูแลกิจการด้านความมั่นคงของญี่ปุ่น หลังจากที่ยูริโกะได้เคยเป็นรัฐมนตรีกระทรวงสิ่งแวดล้อมและเป็นผู้ช่วยเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมาก่อน ซึ่งในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ก็ได้นำเสนอให้เห็นลักษณะดังที่กล่าวมาอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้พบว่าในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) หลายเรื่องมีการนำเสนอภาพของสองสิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป เหมือนเป็นการที่จะบอกให้คนดูได้เห็นถึงค่านิยมที่เป็นของเดิมที่เป็นสิ่งที่ปฏิบัติกันมากับสิ่งที่เป็นของใหม่ เพื่อให้คนดูทั้งสองวัยได้เข้าใจกันก็เป็นได้ และเพื่อให้หาจุดสมดุลระหว่างกันที่จะมาเจอกันตรงกลางเพื่อให้สามารถเข้าใจกันทั้งสองฝ่าย และเพื่อให้สังคมตระหนักถึงเรื่องนั้นๆ เช่น การทำงานที่คนรุ่นใหม่ที่มีความสามารถก็น่าที่จะได้มีโอกาสได้เข้าไปอยู่ในตำแหน่งที่ดีได้ไม่จำเป็นต้องดูที่

อาวุธคือก็ดูแต่ก็มีปัจจัยอื่นเข้ามาเป็นตัวตัดสินใจเพื่อที่งานจะได้พัฒนาไปได้ เพราะคนรุ่นใหม่ อาจจะมีความคิดที่ใหม่ๆก็ได้

ในการศึกษาครั้งนี้ยังได้พบว่า ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) นอกจากนำเสนอ เรื่องของค่านิยมหลัก 4 ด้านที่กล่าวมาข้างต้นแล้ว ยังได้พบว่ามีค่านิยมย่อยอื่น ๆ สอดแทรกไว้ ด้วยแม้จะไม่มากนัก เช่น เรื่องของความประหยัด ในเรื่องโตเกียวทาวเวอร์ แม่ครับ ผมรักแม่ ที่แม่ ของมาคุงั้นมีนิสัยของคนญี่ปุ่นที่เห็นได้คือ ความประหยัด ใช้จ่ายอย่างประหยัดมีการทำบัญชี และความอ่อนน้อมถ่อมตนซึ่งเป็นสิ่งที่คนญี่ปุ่นมีอยู่ เช่น ในเรื่อง นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชน เคตะเมื่อได้เข้ามารับตำแหน่งเป็นนายก เมื่อเข้ามาทำงานก็แสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนต่อคนที่ ทำงานด้วยแม้ว่าเขาจะมีตำแหน่งที่สูงแต่เมื่อทำงานเขาก็เคารพทีมงานที่มีความอาวุโสกว่าของเขา ซึ่งค่านิยมที่กล่าวมานี้ มีการนำเสนอทั้งแบบทางตรง และนำเสนอแบบทางอ้อมที่เป็นค่านิยม ที่ตรงข้าม คือ แสดงให้เห็นในเรื่องของความฟุ้งเฟ้อในตัวละครที่เป็นคนรุ่นใหม่ไว้ด้วย เช่น ใน เรื่องโตเกียวทาวเวอร์ แม่ครับ ผมรักแม่ ที่มาคุงั้นเมื่อได้เข้ามาเรียนที่โตเกียวและได้มาใช้ชีวิตอยู่ ตามลำพังในเมืองใหญ่ จึงใช้ชีวิตแบบฟุ้งเฟ้อใช้ของราคาแพงเพื่อที่จะได้ทันสมัยเหมือนเพื่อนๆ

นอกจากนั้นในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ยังได้แสดงให้เห็นถึงเรื่องของการ ให้กำลังใจและได้แฝงข้อคิดอื่น ๆ เอาไว้ด้วย โดยเฉพาะเรื่องของความฝันและเป้าหมายในชีวิต ที่ หลายๆเรื่องได้มีการกล่าวถึง ซึ่งเรื่องนี้ถือเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพราะว่าการปลูกฝังให้คนมีความฝันนั้น เหมือนเป็นการให้คนเรามีชีวิตอย่างมีเป้าหมายและสอนให้รู้ว่าต้องทำอะไรที่จะได้มา ซึ่งใน ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ได้ถ่ายทอดให้เห็นว่ากว่าจะได้มาซึ่งความสำเร็จนั้นไม่ใช่ สิ่งที่ได้มาง่าย แต่ต้องมีทั้งความพยายาม ความอดทน การช่วยเหลือกัน มิตรภาพ และกำลังใจ จากคนรอบข้างเป็นส่วนที่จะช่วยให้สำเร็จได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดสิ่งแรกที่ต้องมีด้วยตัวเองคือความ มานะพยายามที่จะไปให้ถึงฝันนั้น โดยที่ในบางครั้งก็อาจไม่ได้อย่างที่ฝันแต่ก็ได้พยายามแล้ว จุดนี้ เป็นสิ่งที่บอกเราว่าคนญี่ปุ่นนั้นเป็นคนที่มีความพยายามมาก สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะเขาเคย แพ้สงครามมาเขาจึงรู้ว่าถ้าเขามีความพยายามต่อสู้เท่านั้นถึงจะได้มาซึ่งความสำเร็จ ค่านิยมเรื่อง นี้จึงมีแทรกอยู่ในละครหลายเรื่อง

ผลการศึกษาทำให้เห็นได้ว่าละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) นั้นได้สะท้อนให้เห็น เรื่องราวการดำเนินชีวิตของคนจริงๆโดยผ่านตัวละคร ทำให้เราเห็นค่านิยมของเขาได้ทั้ง 4 ด้านแม้ อาจมีมากน้อยต่างกัน แต่รวมๆแล้วเห็นได้ทั้งหมด ทำให้เห็นมิติในด้านต่างๆของสังคมญี่ปุ่นได้ใน ระดับหนึ่ง ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) จึงเหมือนเป็นตัวกลางที่ทำให้เราได้รู้จักคนญี่ปุ่น มากขึ้นจากการชม คือ ความเข้าใจในคนญี่ปุ่น ได้เห็นในลักษณะนิสัยของคนญี่ปุ่นว่าเขาเป็นคน อยากรู้อยากเห็น เห็นความทันสมัย ความเจริญก้าวหน้าด้านต่างๆและเห็นการดำเนินชีวิตของคน

ญี่ปุ่น จากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ และได้มุมมองใหม่ๆ ข้อคิดใหม่ๆ จากละครที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ในเรื่อง

ผลการศึกษาค่านิยมด้านต่างๆ ที่พบในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ที่กล่าวมานั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของซุติมา ธนุธรรมทัศน์(2546) ที่พบว่า ค่านิยมที่ปรากฏอยู่มากในการ์ตูนมีทั้งที่เป็นค่านิยมลักษณะดั้งเดิมของญี่ปุ่น และมีค่านิยมที่เริ่มเปลี่ยนไปจากแบบดั้งเดิม ได้แก่ ค่านิยมการจัดอันดับสูงต่ำที่มีการเน้นความสามารถแทนความอาวุโสมากขึ้น แสดงให้เห็นว่าในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ก็ได้นำเสนอค่านิยมทั้ง 2 ลักษณะเช่นเดียวกับที่พบในงานวิจัยของซุติมา ซึ่งสอดคล้องกับที่สุวินัย ภรณวลัย(ต่อพงษ์,2552) ได้กล่าวไว้ว่าญี่ปุ่นจะใช้อาวุธทางวัฒนธรรมจัดระเบียบและปฏิรูปบุคคลในสังคมเสียใหม่ โดยอาศัย การ์ตูน และ ละครโทรทัศน์ เป็นตัวขับเคลื่อน การ์ตูนนั้นบุกตลาดเด็ก คือสร้างคนต้องสร้างจากเด็กก่อน ส่วนละครนั้นก็หลอเลี้ยงผู้ใหญ่ พฤติกรรมของตัวละครและเป้าหมายของตัวละครที่จะทำให้คนเชื่อหรือคล้อยตามในละครญี่ปุ่น จึงอยู่ในกรอบที่ว่าด้วยการหาความลงตัวให้ได้ระหว่าง การให้กำลังใจ และการสนับสนุนกัน การให้รางวัลต่อความอดทน การเชิดชูการต่อสู้ในวิถีทางที่มีเกียรติ และการแสดงให้เห็นประโยชน์ของการปรองดองกัน(ความเป็นเพื่อน)

นอกจากนั้นจากการศึกษาถึงความเหมือนและความแตกต่างกับงานวิจัยของกานต์ อุดรพิมพ์ ที่ได้ทำการศึกษาละครย้อนยุคเรื่อง โอชิน และพบว่า มีค่านิยมส่งเสริมสังคมหลัก ๆ 4 ด้าน ได้แก่ การเอาใจเขามาใส่ใจเรา การแสดงซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม การอุทิศตนเพื่อสังคมและการมีความคิดสร้างสรรค์ อยู่ นั่น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน ผู้วิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันอยู่ คือ ในเรื่องของโอชินนั้นจะดูเฉพาะเรื่องของค่านิยมส่งเสริมสังคม แต่การศึกษารั้วนี้ได้ดูค่านิยมแบ่งเป็น 4 ด้านด้วยกัน ดังนั้น ค่านิยมที่พบจึงแตกต่างกัน และงานของกานต์ อุดรพิมพ์นั้นจะดูค่านิยมโดยที่ใช้การแบ่งค่านิยมตามค่านิยมของคนไทย ไม่ได้แบ่งโดยดูจากค่านิยมของญี่ปุ่นเป็นหลัก อย่างไรก็ตามเมื่อดูค่านิยมเรื่องต่าง ๆ ที่พบในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) แล้วจะพบว่า มีค่านิยม บางเรื่อง ที่เหมือนกับที่พบอยู่ในละครเรื่องโอชิน คือ ในค่านิยมด้านการเอาใจเขามาใส่ใจเรา ในเรื่องความกตัญญู เช่น เรื่อง แต่เธอ ด้วยดวงใจ ตอนที่พ่อของซึกิได้พบกับซุนสุเกะ และได้บอกกับซุนสุเกะว่าให้กตัญญูต่อแม่ด้วย ความซื่อสัตย์จงรักภักดี เช่น เรื่อง นายก(มือใหม่)หัวใจประชาชนเห็นได้จากตอนที่คัมบายาชิเมื่อเห็นว่าตัวเองกำลังจะหมดอำนาจก็ได้บอกให้คอนโด ลูกน้องคนสนิทว่าจะไปจากเขาก็ได้ แต่คอนโดตอบว่าไม่ไปและบอกกับคัมบายาชิอีกว่าเขาจะไม่ไปไหนจนกว่าคัมบายาชิจะได้เป็นนายกฯ และความเอาใจจริงเอาจัง เช่น เรื่องเหยี่ยวข่าวสาวแกร่ง ที่ฮารุกะ ซึบาชิทำงานอย่างเต็มที่เอาใจจริงเอาจังในการหาข้อมูลเพื่อนำเสนอข่าว และในด้านการแสดงซึ่งพฤติกรรมที่เหมาะสม เรื่องการรู้จักการพึ่งพาอาศัยกันและกัน เช่น เรื่องจิ้งหะรัก หัวใจดนตรี ตอนที่จิกากิกำลังเครียดกับการคุมวงเอส โนดาเมะได้แวะมาหาที่ห้องและเอากาการ์ตูนเรื่อง

หนึ่งมาให้ดู ในการดูได้แสดงให้เห็นว่ามนุษย์เราไม่สามารถที่จะอยู่คนเดียวได้ เมื่อจิกิได้ดูก็เริ่มที่จะเข้าใจเพราะมันเข้ากับเหตุการณ์ที่เขากำลังเจออยู่

ในส่วนของลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมนั้น การศึกษาพบว่ามัลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้วยการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนา ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวก็สอดคล้องกับงานของอภิญา ศรีรัตนสมบูรณ์ (2534) เรื่อง “การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” ในการถ่ายทอดความเชื่อและค่านิยมในสังคมไทย” ที่ศึกษาการวิเคราะห์ตัวบท คือ ละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” ซึ่งพบว่าได้มีการถ่ายทอดแนวคิดที่สะท้อนความเชื่อและค่านิยมต่าง ๆ ผ่านทางคำพูดและการกระทำของตัวละครเป็นส่วนใหญ่

ลักษณะการถ่ายทอดค่านิยมด้วยการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาที่กล่าวมานั้น ส่วนใหญ่ได้นำเสนอค่านิยมด้านต่างๆ ออกมาในลักษณะการนำเสนอแบบตรง คือ นำเสนอให้เห็นค่านิยมนั้นตรงๆ เช่น เรื่องของการตรงต่อเวลาซึ่งถือเป็นค่านิยมที่คนญี่ปุ่นให้ความสำคัญและยึดถือกันนั้น ก็ได้มีการนำเสนอออกมาตรงๆ โดยผ่านตัวละคร เช่น เรื่อง จังหวะรักหัวใจดนตรี ที่ตัวละคร คือ จิกิ นั้นเป็นคนที่มีระเบียบและตรงต่อเวลา เมื่อเวลาไปเรียนก็ไปถึงทันเวลา แต่เมื่อต้องมาเรียนเปียโนคู่กับโนดามะนั้น วันที่เขาไปเรียนเขาไปถึงห้องเรียนก่อน และนั่งรอโนดามะอยู่ในห้อง เมื่อเห็นว่ายังไม่มาก็พูดตำหนิออกมาให้อาจารย์ฟังว่ามันไม่ดีนะที่มาเรียนสาย

นอกจากนี้ยังได้พบลักษณะการนำเสนอแบบทางอ้อม เช่น เรื่อง โตเกียวทาวเวอร์ แม่ครับผมรักแม่ ที่มีการนำเสนอค่านิยมเรื่องของการตรงต่อเวลาออกมาทางอ้อมคือ การที่นำเสนอผ่านตัวละคร โดยการให้ตัวละครนั้นมีลักษณะนิสัยที่ตรงข้ามกับค่านิยมที่คนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ปฏิบัติและยึดถือในเรื่องของการตรงต่อเวลา ความมานะพยายาม ความเอาจริงเอาจังกับงาน โดยที่ตัวละครนั้นได้มีการกระทำที่ตรงกันข้าม เช่น ในเรื่องของการไม่ตรงต่อเวลา และเมื่อตัวละครได้ทำการกระทำนั้นก็จะถูกคนรอบข้างตำหนิและตักเตือนอยู่ตลอด และในบางครั้งตัวละครก็จะคิดได้และกลับมาทำในสิ่งที่สังคมยึดถือและปฏิบัติกันอยู่ แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอค่านิยมในละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์นั้นนอกจากการนำเสนอค่านิยมต่างๆแบบทางตรงแล้วยังมีการนำเสนอแบบทางอ้อมอีกด้วย ซึ่งการนำเสนอแบบนี้เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นการย้ำให้เห็นความสำคัญของค่านิยมนั้นๆ ว่าเป็นสิ่งที่ดีและเป็นสิ่งที่คนในสังคมส่วนใหญ่ปฏิบัติกัน

ลักษณะของละครญี่ปุ่นสมัยใหม่(Trendy Drama)

จากการศึกษาละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) สามารถสรุปลักษณะของละครญี่ปุ่นสมัยใหม่(Trendy Drama)ได้ดังนี้

1. แก่นเรื่อง ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่มีแก่นเรื่องที่หลากหลาย ซึ่งส่วนใหญ่ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่จะมี แก่นเรื่องแบบ Career theme ซึ่งเป็นแก่นเรื่องเกี่ยวกับการทำงานเป็นส่วนใหญ่ โดยที่ละครญี่ปุ่นสมัยใหม่นั้น เมื่อมีแก่นเรื่องแบบ career theme นั้น
 2. เนื้อเรื่อง ส่วนใหญ่จะเกี่ยวกับการทำงานของอาชีพ เช่น นักการเมือง แพทย์ นักข่าว ตำรวจ นักธุรกิจ เป็นต้น
 3. ตัวละครหลักของเรื่อง ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่นั้นส่วนใหญ่ตัวละครหลักของเรื่องจะเป็นวัยรุ่นสาวในวัยทำงาน ในอาชีพต่างๆ เช่น นักการเมือง แพทย์ นักข่าว ตำรวจ นักธุรกิจ เป็นต้น
 4. การดำเนินเรื่อง ในละครจะนำเสนอให้เห็นว่าอาชีพแต่ละอาชีพนั้นมีการทำงานอย่างไร และในการทำงานนั้นต้องมีอุปสรรคอะไรบ้างจนกว่าจะผ่านพ้นไปจนถึงเป้าหมายที่ตั้งไว้ รวมทั้งได้มีการนำเสนอในส่วนของจรรยาบรรณของอาชีพต่างๆ หรือในบางเรื่องก็นำเสนอภาพของการทำงานที่ควรจะเป็น ในการปฏิบัติหน้าที่ในอาชีพนั้น
 5. ฉาก เหตุการณ์ต่างๆจะเกิดขึ้นในเมืองใหญ่ เช่น โตเกียวนำเสนอให้เห็นภาพของสังคมญี่ปุ่นที่ร่วมสมัย คือ สภาพต่างๆที่เกิดขึ้นในละครนั้นจะใกล้เคียงกับยุคสมัยที่เป็นอยู่คือในยุคปัจจุบันนั่นเอง
 6. ค่านิยมและวัฒนธรรม ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่มีการนำเสนอค่านิยมของญี่ปุ่น ทั้งค่านิยมเดิมและค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้ง 2 ด้าน โดยละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ได้มีการนำเสนอค่านิยมที่เป็นค่านิยมที่เป็นสมัยใหม่ลงไปด้วย เพื่อเป็นการสะท้อนสิ่งที่สังคมปัจจุบันต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งที่ต้องการให้สังคมปัจจุบันเปลี่ยนแปลง ซึ่งค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่อาจเป็นสิ่งที่สังคมกำลังต้องการที่จะให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจึงมีการนำเสนอออกมา
 7. ลักษณะการถ่ายทอด มีการนำเสนอค่านิยมผ่านทางลักษณะตัวละครมากกว่าบทสนทนาและมีการนำเสนอค่านิยมที่ต้องการเน้นให้เห็นความสำคัญโดยการนำเสนอผ่านทางลักษณะตัวละครและบทสนทนาเพื่อเป็นการเน้นให้เห็นความสำคัญของค่านิยม

การรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ของผู้รับสาร

สำหรับการรับรู้และตีความค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ของผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน นั้นจากการศึกษา ผู้วิจัยได้พบว่าผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นเมื่อชมแล้วจะรับรู้และตีความเกี่ยวกับค่านิยมที่อยู่ในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ (Trendy Drama) ได้ โดยจะเชื่อมโยงกับความคิด ความรู้ที่ได้เรียนมาและสามารถอธิบายได้ว่าเป็นค่านิยมของญี่ปุ่นและบอกได้ว่าในสังคมญี่ปุ่นมีค่านิยมเช่นนั้น สำหรับผู้รับสารที่ไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นนั้นจะเชื่อมโยงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้อาจเป็นจากแหล่งข้อมูลทางอ้อมหรือจากประสบการณ์

จากสื่ออื่นและจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์หลายเรื่องและเห็นความซ้ำของการนำเสนอจึงรับรู้และตีความว่าเป็นค่านิยมของญี่ปุ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร แนวคิดการวิเคราะห์ผู้รับสารในแนววัฒนธรรมศึกษา (Cultural Approach) ในส่วนของกระบวนการรับรู้และตีความของผู้รับสารนั้น การวิเคราะห์เชิงวัฒนธรรมที่เห็นว่าประสบการณ์จากสื่อมวลชนนั้นเป็นประสบการณ์หนึ่งในท่ามกลางประสบการณ์ชีวิตด้านอื่นๆ ดังนั้นจึงมีการโยงใยประสบการณ์ทางวัฒนธรรมจากแง่มุมอื่นของชีวิตมาใช้ในการตีความผลงานจากสื่ออยู่เสมอ

จากการศึกษาผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นที่ต่างกัน ผู้วิจัยได้พบว่า ภูมิหลังมีผลต่อการรับรู้และตีความค่านิยม โดยผู้รับสารที่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นจะรับรู้และตีความได้มากกว่าผู้ที่ไม่ได้มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น เพราะการรับรู้ของผู้รับสารที่ไม่ได้มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น นั้นได้ผ่านประสบการณ์จากแหล่งความรู้ทางอ้อม คือ การรับรู้ผ่านมาจากสื่ออื่นและจากการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ที่ได้มีการนำเสนอค่านิยมต่างๆข้างไป ทำให้ผู้รับสารได้รับรู้จากการที่ดูละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์หลายเรื่องเป็นไปตามทฤษฎีการเลือกรับสารหรือทฤษฎีอิทธิพลอันจำกัดของการสื่อสาร ของ Klapper ที่กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญในการที่จะเข้าใจถึงปัจจัยต่างๆของผู้รับสารว่า มี 2 องค์ประกอบได้แก่ องค์ประกอบทางด้านจิตใจ และองค์ประกอบทางด้านสังคม โดยองค์ประกอบทางด้านจิตใจ ในเรื่องการเลือกสนใจ (Selective attention) แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจข่าวสารจากแหล่งใดแหล่งหนึ่งที่เมื่ออยู่หลายแหล่งเพราะคนเรามักเปิดตัวเองความสนใจของตนเพื่อสนับสนุนทัศนคติเดิมที่มีอยู่และแนวคิดเรื่องของการเลือกรับรู้และตีความหมาย (Selective Perception and interpretation) ซึ่งคนเราจะรับรู้และเลือกตีความสารที่ได้รับแตกต่างกันไปตามประสบการณ์และทัศนคติ และตามแนวคิดเรื่องกระบวนการรับรู้ในผู้บริโภค กล่าวว่าการรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิมอันได้แก่ ความคิด ความรู้ และการกระทำที่ได้เคยปรากฏแก่ผู้นั้นมาแล้วในอดีตมีความสำคัญมากสำหรับช่วยในการตีความหรือแปลความหมายของอาการสัมผัสได้โดยแจ่มชัด คุณลักษณะของความรู้เดิมและประสบการณ์เดิมที่ได้สะสมไว้สำหรับช่วยในการแปลความหมายได้ดีนั้น ได้แก่ เป็นความรู้ที่แน่นอน ถูกต้อง ชัดเจน นอกจากนี้ยังต้องมีปริมาณมากกว่าคือ รู้หลายอย่างจึงช่วยแปลความหมายต่างๆได้สะดวกและถูกต้อง ความรู้หรือประสบการณ์เดิมที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านปริมาณและความถูกต้อง ย่อมทำให้คนเรามีการรับรู้ที่แตกต่างกันได้

สรุปได้ว่าการรับรู้และตีความของผู้รับสารสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในปริมาณและความถูกต้องทำให้ผู้รับสารมีการรับรู้และตีความที่แตกต่างกัน

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้พบว่าการที่ผู้รับสารได้ชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ ทำให้ได้เรียนรู้ถึงค่านิยมของญี่ปุ่นมากขึ้น และได้เข้าใจถึงการที่จะปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อพบกับคนญี่ปุ่น รวมทั้งได้เห็นสภาพความเป็นอยู่ของสังคมญี่ปุ่นว่าเป็นอย่างไร ทำให้ได้ รู้จักคนญี่ปุ่น และได้เห็นวัฒนธรรม

ของญี่ปุ่นผ่านการชมละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์โดยไม่ต้องเดินทางไปถึงประเทศญี่ปุ่น นอกจากนั้น ยังช่วยให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนญี่ปุ่นที่มีความแตกต่าง และได้เรียนรู้ค่านิยมใหม่ๆทั้งที่มีความคล้ายคลึงและแตกต่างได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม ในเรื่องของ “การแพร่กระจายทางวัฒนธรรม” (Cultural Diffusion) ที่กล่าวว่าในการรับวัฒนธรรมจากสังคมอื่นนั้น จะปรากฏออกมาในหลายรูปแบบ ในกรณีที่เป็นผลผลิตสื่อจากวัฒนธรรมหนึ่งมาพบกับผู้รับสารในอีกวัฒนธรรมหนึ่ง เราอาจจะถือได้ว่าเป็นรูปแบบหนึ่งของการพบกันทางวัฒนธรรมของการสื่อสารได้เช่นกัน

สื่อมวลชนจึงช่วยให้เราเข้าถึงและสัมผัสกับคนชาติต่างๆ กลุ่มต่างๆ ได้โดยที่เราไม่ต้องเดินทางหรือพบปะกับคนต่างๆ เหล่านั้นโดยตรง โดยที่สื่อมวลชนทำหน้าที่ในการกำหนดการรับรู้ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะในด้านของภาพลักษณ์ เพราะฉะนั้น เรื่องราวและภาพที่ผู้ชมเห็นจากละครเอเชียชาติต่างๆนั้นก็เสมือนเป็นตัวแทนที่แสดงภาพลักษณ์ของประเทศเหล่านั้นได้ด้วยเช่นเดียวกัน

ดังนั้นจากการศึกษาจึงสรุปได้ว่าละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ถือเป็นสื่อหนึ่งที่ทำให้ผู้ชมได้รู้จักสังคมญี่ปุ่นมากขึ้น ทำให้ได้เรียนรู้เกี่ยวกับค่านิยมญี่ปุ่นมากขึ้น ได้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตของคนญี่ปุ่น มากขึ้น เป็นสื่อที่เป็นตัวกลางที่ทำให้เราได้รู้จักกับอีกสังคมหนึ่งได้และยังเป็นสื่อที่ทำให้เราได้เห็นค่านิยมของเขาได้ชัดเจนกว่าสื่ออื่น จากการที่เขาได้สอดแทรกเอาไว้ในละครญี่ปุ่นทุกเรื่องผ่านลักษณะตัวละครและบทสนทนา นอกจากนี้ละครญี่ปุ่นทางโทรทัศน์แนว Trendy drama ยังได้ถ่ายทอดความเป็นสมัยใหม่ทำให้ผู้ชมได้เห็นภาพของยุคสมัยที่ใกล้เคียงกับยุคสมัยปัจจุบัน ทำให้เห็นถึงความเจริญของเขาอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์โดยศึกษาค่านิยมใน 4 ด้าน ผู้วิจัยเห็นว่าในการวิจัยครั้งต่อไปควรเลือกศึกษาค่านิยมด้านในด้านหนึ่ง โดยเฉพาะเพื่อศึกษาเฉพาะค่านิยมด้านนั้นๆในละคร
2. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาค่านิยมในละครญี่ปุ่นสมัยใหม่ทางโทรทัศน์โดยศึกษาค่านิยมของญี่ปุ่น การวิจัยครั้งต่อไปอาจนำละครทางโทรทัศน์ของประเทศอื่นมาศึกษาค่านิยมเพื่อให้ทราบว่ามีการถ่ายทอดค่านิยมไว้หรือไม่
3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาจากละครโทรทัศน์ ผู้วิจัยเห็นว่าควรเลือกศึกษาจากสื่ออื่น เช่น ภาพยนตร์ ว่ามีการถ่ายทอดค่านิยมไว้หรือไม่

4. การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกศึกษาผู้รับสารโดยดูจากการมีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่นและไม่มีภูมิหลังเกี่ยวกับญี่ปุ่น ในการวิจัยครั้งต่อไปผู้วิจัยเห็นว่าควรศึกษาผู้ที่มีช่วงอายุที่ต่างกันด้วย เพื่อให้พบผลสรุปที่หลากหลายและแตกต่างกันมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กักคุดเคน. ญี่ปุ่น 360 องศา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม, 2549.
- กาญจนา แก้วเทพ . สื่อสารมวลชน ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา . กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์, 2552
- กาญจนา แก้วเทพ . การศึกษาสื่อมวลชนด้วยทฤษฎีวิพากษ์ แนวคิดและตัวอย่างงานวิจัย.
กรุงเทพฯ : โครงการวิทยานิพนธ์ สำนักทฤษฎีวิพากษ์ สำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย
(สกว.), 2540
- กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค. กรุงเทพฯ. เติตสัน เพรสโปรดักส์, 2542
- ขุนทอง อินทร์ไทย . คนญี่ปุ่น...ที่ยังไม่มีใครเขียนถึง: ค่านิยมของคนญี่ปุ่น. ประเสริฐ จิตติวัฒนพงศ์
บรรณาธิการ ชุมชนนักเรียนทุนรัฐบาลญี่ปุ่น, 2524
- ขุนทอง อินทร์ไทย. ทำไมญี่ปุ่นจึงเจริญเร็วกว่าไทย เคล็ดลับแห่งความสำเร็จของญี่ปุ่น. สมาคม
นักเรียนเก่าญี่ปุ่นแห่งประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1 ธันวาคม, 2531
- ชไมพร สุขสัมพันธ์ . การวิเคราะห์สัญญาะ รหัส และกระบวนการสร้างรหัสในการ์ตูนญี่ปุ่น
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541
- ชีอะะ นาคาเนะ. สังคมญี่ปุ่น JAPAN SOCIETY. ในเอกสารของสถาบันเอเชีย อันดับที่ 17 กรุงเทพฯ
: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525
- ชุตินา ธรรมทศน์. วัฒนธรรมญี่ปุ่นในการ์ตูน. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาญี่ปุ่น
ศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2546
- ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. คนญี่ปุ่น...ที่ยังไม่มีใครเขียนถึง: ลักษณะนิสัยกับความเจริญของคนญี่ปุ่น.
ประเสริฐ จิตติวัฒนพงศ์ บรรณาธิการ ชุมชนนักเรียนทุนรัฐบาลญี่ปุ่น , 2524
- ดวงรัตน์ กมโลบล . การศึกษาลักษณะของการสร้างอารมณ์โดยสังคมในการ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์
ชุด "โดเรมอน". วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535
- ต่อพงษ์ เสวตามร์. กรอบและเป้าหมายของละครญี่ปุ่น .ASTVผู้จัดการออนไลน์, 2552
แหล่งที่มา: <http://www.manager.co.th>
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ . จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : พิมพ์ดีจำกัด, 2543
- พิศมร วัฒนพานิช. "การวิเคราะห์ค่านิยมที่มีอยู่ในหนังสือเรียนภาษาไทยวิชาบังคับระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524".
วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529

- พัลลภา วิชิตะกุล . ผลกระทบทางวัฒนธรรมของละครใต้หวันทางโทรทัศน์เรื่อง “รักใสใสหัวใจ4 ดวง” ที่มีต่อวัยรุ่นไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2546
- เพ็ญศรี กาญจนมัย. ญี่ปุ่นศึกษา: การสร้างชาติญี่ปุ่นด้วยอุดมการณ์พุทธ ชินโต ขงจื้อ.
ไชยวัฒน์ คำชู บรรณาธิการ เอกสารประกอบคำบรรยายการอบรมทางวิชาการเมือง
“ความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่น”, สถาบันเอเชียศึกษา 2533
- มลินี นิลมาลี. การเปรียบเทียบลักษณะไทยและลักษณะตะวันตก จากสื่อนวนิยายและสื่อ
ภาพยนตร์ เรื่อง “กาเหว่าที่บางเพลง” และ “Village of the Damned”. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540
- ยุพา คลังสุวรรณ. วัฒนธรรมญี่ปุ่น: รวมบทความญี่ปุ่นศึกษา. โครงการญี่ปุ่นศึกษา สถาบันเอเชีย
ตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2542
- ยุพา คลังสุวรรณ. รวมบทความญี่ปุ่นศึกษา: แนวคิดเกี่ยวกับระบบครอบครัวของญี่ปุ่น. พิมพ์ครั้งที่ 1
พฤษภาคม, 2542
- ยุพา คลังสุวรรณ. รวมบทความญี่ปุ่นศึกษา วัฒนธรรมญี่ปุ่น. โครงการญี่ปุ่นศึกษา
สถาบันเอเชียตะวันออกศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ . พิมพ์ครั้งที่ 1 กรกฎาคม, 2542
- ยุพา คลังสุวรรณ. ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของสังคมญี่ปุ่น. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2544
- รุธ พูลตัน เบนเด็คท์. ดอกเบญจมาศกับดาบซามูไร. อมรินทร์การพิมพ์. 2525
- ศศิลักษณ์ แจ่มสุข. การนำเสนอภาพตัวละครเอกในละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538
- สุชินทร์ ปรีดาสุริยชัย . การปลูกฝังค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติที่มีผลต่อการทะเลาะวิวาทของ
นักเรียนอาชีวศึกษา . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2543
- สุภาววรรณ วรรณนะศุภกุล. คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษากรณีละครญี่ปุ่น ได้หวัน
และเกาหลีในโทรทัศน์ไทย . วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน
ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550
- สุรพรพรรณ ตั้งทิววัฒนา. ผลกระทบของภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นทางโทรทัศน์เรื่อง “เนรน้อยเจ้า
ปัญญา” ที่มีต่อผู้ชม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์พัฒนาการ
ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544

สุริชัย หวันแก้ว. ความรู้เรื่องญี่ปุ่นในด้านสังคม. เอกสารประกอบการอบรมญี่ปุ่นศึกษา.

ไชยวัฒน์ คำชู บรรณาธิการ. เอกสารประกอบการบรรยายในการอบรมทางวิชาการเรื่อง “ความรู้เกี่ยวกับญี่ปุ่น” 29-30 กันยายน 2530 ณ โรงแรมดุสิตธานี กรุงเทพฯ. หน้า 187-188, 2530

อัญมณี ภูภักดี. การตีความของผู้รับสารชาวไทยต่อภาพวีรบุรุษแบบอเมริกันจากภาพยนตร์

ฮอลลีวูด .วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน

ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547

อภิญา ศิริรัตนสมบุญ . การวิเคราะห์ละครโทรทัศน์ชุด “คู่กรรม” ในการถ่ายทอดความเชื่อและ

ค่านิยมในสังคมไทย .วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย, 2534

อารตี อภิวงศ์งาม. ความแตกต่างระหว่างค่านิยมของคนไทยและญี่ปุ่น: เข้าใจคนญี่ปุ่น โดยผ่าน

ทางวัฒนธรรม ความคิด ความเชื่อและศาสนา, 2541

ภาษาอังกฤษ

Duncan Mccargo . Contemporary Japan. Hamshire: Blgrave Mcmillan 2nd ed., 2004

Elizabeth Kanematsu. Women in Society Japan. Times Books International, 1993

DP. Martinez. Modern Japanese Culture and Society . Routledge Lib of Modern Japan Vol. 4, 2007

Harold R. Kerbo, John A. MCKINSTRY. Modern Japan. A volume in the comparative societies series. McGraw-Hill, 1998

Iwabuchi Koichi. Taking popular cultural connections seriously: Issues in the study of regional cultural flows in South/East Asia. Paper submitted for Cultural Flows Conference, Monash University, Melbourne, 29 November- 1 December 2002

Jan Belcher. Essays on Comparative Culture between the U.S And Japan. Waseda University Press Tokyo, Japan, 1979

John F. Embree. LOOSELY STRUCTURED SOCIAL SYSTEMS: THAILAND IN COMPARATIVE PERSPECTIVE. Yale University SouthEast Asia Studies. 1969

Joy Hendry. Understanding Japanese society. Second edition, Routledge London & New York, 1995

Kant Udornpim. Impacts of Culturally-Shareable Entertainment Education Programs: A Study of the Japanese TV Program, "OSHIN", in Thailand , Bangkok University, 1997

Ota, Toru. "Producing Japanese (post)trendy Japanese TV dramas", in K. Iwabuchi (ed.) Feeling Asian Modernities: Transitional consumption of Japanese TV dramas, Hong Kong University Press.2003

W. Scott Morton, J Kenneth Olenik. Japan Its History and Culture.4th Editon Magraw-Hill, 2005

Yoshio Sugimoto. An Introduction to Japanese Society. Cambridge University press, 1997

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- การแลกเปลี่ยนบัตร เพื่อให้ทราบตำแหน่ง หน้าที่ สังกัดของแต่ละคน (เดิม)	- บทบาทของผู้หญิง ใน การทำงาน เช่น งาน การเมือง(ใหม่) - ให้ความสำคัญกับ ความสามารถมากกว่า ความอาวุโส (ใหม่) - การรับผิดชอบโดย การขอโทษแทนพ่อ (เดิม)	- ลูกสืบทอด ตำแหน่งของพ่อ (เดิม)	-	-	-	☺ ☺	-	- ☺ ☺ ☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
2	- ความอาวุโส (เดิม)	- การขอความคิดเห็นจากคนอื่น ๆ ด้วย (เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺ ☺
3	-	- การให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความอาวุโส (ใหม่) - ความขยัน มุ่งมั่น (เดิม) - การช่วยเหลือกัน (เดิม)	-	-	-	-	☺	-	-
4	- ความอาวุโส (เดิม)	- การทำงานตามหน้าที่ จริงจังกับการทำงาน (เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
5		- การทำงานเพื่อประเทศชาติและประชาชน (เดิม)	-	-	-	-	-	-	😊
6	- การเอาใจเขามาใส่ใจเรา (เดิม) - การเป็นกลุ่มเดียวกัน (เดิม) - การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น (เดิม)	- การปกป้องผลประโยชน์ของประเทศ (เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊 😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	- ไม่นับเฉพาะผลประโยชน์ของกลุ่ม(ใหม่)		-	-	-	-	-	-	😊 😊
8	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
10	- ความเป็นกลุ่ม/ ความเป็นทีม (เดิม)	- ความรับผิดชอบ ของผู้ที่เป็นหัวหน้า (เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺
		- ความซื่อสัตย์และความ จงรักภักดี (เดิม)					☺		☺
		- การหาหรือเพื่อขอความ คิดเห็นจากคนในทีม (เดิม)							☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.1 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ					
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา	
1	<ul style="list-style-type: none"> - พุดจาไม่ดีใส่คนอื่น (ใหม่) - การไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบของสังคม เช่น กฎจราจร (ใหม่) 	<ul style="list-style-type: none"> - การช่วยเหลือกันในที่ทำงาน (เดิม) 	<ul style="list-style-type: none"> - ให้แม่ดูแลเลี้ยงลูก(เดิม) 	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้มงวดเตรียมตัวให้พร้อมเพื่อจะได้สอบเข้ามหาวิทยาลัยที่ดีที่สุด(เดิม) 	-	-	<ul style="list-style-type: none"> - 	-	<ul style="list-style-type: none"> ☺ ☺ ☺ 	<ul style="list-style-type: none"> ☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
2	-	- ขยันทำงาน พยายามที่จะ ทำงาน(เดิม)	-	- - เข้มงวดเรื่องการ เรียนมาก(เดิม)	-	-	😊	-	- 😊
3	-	-	-	- เรียนพิเศษ(เดิม)	-	-	😊	-	😊
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	-	- มีความมานะ พยายามทำงาน (เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
6	-	-	-	- เข้มงวดเรื่องการ เรียน/เรียนพิเศษ (เดิม)	-	-	😊	-	😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	- การรักษาหน้าตาในสังคม (เดิม)	- ความมานะพยายาม (เดิม)	- ให้แม่ดูแลเลี้ยงลูก (เดิม)	- การเรียนพิเศษ (เดิม)	-	-	- 	-	
8	-	- ทำงานเป็นทีมช่วยกันดูแลสัตว์ (เดิม) - ความรับผิดชอบ (เดิม)	-	-	-	-		-	-
9	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.2 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	-	-	- การสืบทอดกิจการโดยลูกชายหรือลูกเขย(เดิม) -การไม่กลัวพ่อ(ใหม่)	-	-	-	😊	-	😊
2	-	-	- การไม่กลัวพ่อ(ใหม่)	-	-	-	😊	-	😊
3	-	-	- การเชื่อฟังพ่อ ที่จะไม่แต่งงานกับคนที่พ่อคัดค้าน(เดิม)	-	-	-	😊	-	😊
4	-	- การแสดงความรับผิดชอบต่องาน(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
5	- การให้นามบัตรเพื่อนำตัว(เดิม)	-	-	-	-	-	😊	-	-
6	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.3 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	- การไม่เห็นใจคนอื่น (ใหม่) - การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น (เดิม)	-	-	-	-	-	- 😊	-	😊 😊
8	-	-	- บทบาทของพ่อ (เดิม)	-	-	-	😊	-	😊
9	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	-	- หัวหน้า กับ ลูกน้อง(เดิม)	-	-	-	-	-	-	😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.3 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- ค่านิยมเรื่องความ อาวุโส ลำดับชั้นทาง สังคม เรื่องของรุ่นพี่ รุ่นน้อง(เดิม)	- ความ ขยันหมั่นเพียร(แม่ มาคุง) (เดิม) - ไม่ตรงต่อเวลา มาสาย(มาคุง) (ใหม่)	- ความเป็นแม่ ดูแล ลูกใกล้ชิด(เดิม)	- การเรียนต่อ มหาวิทยาลัย (เดิม)	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺
2	-	- ไม่มีความ พยายาม (มาคุง) (ใหม่)	- ความเป็นห่วงของ แม่(เดิม)	- เรียนกวดวิชาเพื่อ การสอบเข้า มหาวิทยาลัย(เดิม)	-	-	☺	-	☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.4 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
3	- เพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกันให้ความช่วยเหลือ(เดิม)	- ไม่มีความเอาจริงเอาจังกับงาน เช่น เปลี่ยนงานไปเรื่อยๆ(ใหม่)	-	-	-	-	😊	-	-
4	- ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนที่เรียนมหาวิทยาลัยเดียวกัน(เดิม)	- ความพยายาม เช่น การศึกษาภาพแบบงาน การตั้งใจทำงาน ตั้งใจวาด(เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊
5	-	- การไม่ตรงต่อเวลา เช่น การทำงานไม่ทันเวลาของมาคุง(ใหม่)	-	-	-	-	😊	-	😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.4 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
6	-	- การไม่ตรงต่อเวลา เช่น การตื่นสาย ไปทำงานสาย (ใหม่) - การตรงต่อเวลา เช่น การที่แม่บอกให้มาดูแลรักษาเวลา(เดิม) - ความไม่จริงจังกับงาน เช่น การส่งงานไม่ทันเวลา (ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺
7	- ค่านิยมการร่วมมือร่วมใจกัน เช่น ช่วยกันวาดภาพ (เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม)	- แม่คอยดูแลลูก (เดิม)	-	-	-	☺	-	-
8	-	- การไม่ตรงต่อเวลา มาทำงานสาย(ใหม่)	-	-	-	-	☺	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.4 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
9	-	- ค่านิยมความร่วมมือกันในกลุ่ม เช่น การที่แม่บอกมาค่างว่าจะอย่าทำให้คนที่ทำงานด้วยเดือดร้อน (เดิม)	-	-	-	-	-	-	😊
10	-	- ค่านิยมความร่วมมือกันในกลุ่ม เช่น การที่แม่บอกมาค่างว่าจะอย่าทำให้คนที่ทำงานด้วยเดือดร้อน (เดิม)	-	-	-	-	-	-	😊
11	- การให้ความสำคัญกับเพื่อนและคนที่ทำงานด้วย (เดิม)	- การไม่ตรงต่อเวลา มาสาย(ใหม่)	-	-	-	-	😊	-	😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.4 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- รุ่นพี่-รุ่นน้อง(เดิม)	- การทำงานเป็นทีม (เดิม) - การถามความคิดเห็นของคนในห้องเรียน(เดิม)	- การสืบทอดกิจการของครอบครัว(เดิม) - ไม่กลัวพ่อ(ใหม่)	- แม่ทำงานนอกบ้านไม่ได้เลี้ยงลูกเองส่งไปอยู่เนิร์สเซอร์รี่(ใหม่) - การเตรียมสอบเข้าโรงเรียน(เดิม)	-	-	☺ ☺ ☺ ☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.5 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
2	-	-	- แม่(เดิม)	- พ่อของอาไชเซ่เข้มงวด เรื่องการเรียน(เดิม)	-	-	😊	-	😊
3	-	-	- พ่อเข้มงวด(เดิม)	- การเรียนต่อ(เดิม)	-	😊	-	-	😊 😊
4	-	-	-	- การเตรียมตัวสอบ เอนทรานซ์(เดิม)	-	-	-	-	😊
5	-	-	-	- เตรียมสอบ(เดิม) - เรื่องการเรียนต่อ(เดิม)	-	-	-	-	😊
6	- ไม่สนใจคนพิการ(ใหม่) - มีน้ำใจลูกให้หนึ่ง(เดิม)	-	-	-	-	-	😊	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.5 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	- การแนะนำตัวที่บอก ว่ามาจากที่ไหนก่อน บอกชื่อ(เดิม)	-	-	-	-	-	😊	-	😊
8	-	-	-	- ทบทวนเตรียมสอบ เอนทรานซ์(เดิม) - เรื่องการเรียนต่อ(เดิม)	-	-	😊	-	😊 😊
9	-	-	-	- ขยันเพื่อเตรียมสอบ เข้าโรงเรียน(เดิม)	-	-	😊	-	-
10	- การแนะนำตัวโดยการ ให้นามบัตร(เดิม)	-	-	-	-	-	😊	-	😊
11	-	- ไม่ยอมแพ้ในการ ที่จะหาวิธีการ รักษาต่อไป(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.5 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	-	- การตรงต่อเวลา(เดิม)	-	- ความขยัน ฝึกซ้อมเปียโน (เดิม)	-	-	😊	-	-
2	-	- ความพยายาม(เดิม) - การเอาจริงเอาจัง(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
3	- การยอมรับว่าคนเรามี ความหลากหลาย(เดิม)	- การทำงานเป็นทีม(เดิม) - การช่วยเหลือกัน (เดิม) - การไม่ฟังความคิดเห็น ของคนอื่นและไม่รักษา หน้า (ใหม่)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊 😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
4	- มนุษย์เราอยู่คนเดียวไม่ได้(เดิม)	- ความขยัน - ให้ความสำคัญกับความสามารถมากกว่าความสนใจในเรื่องความอวดูไร(ใหม่) - ความรับผิดชอบต่อชีวิต(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺
5	-	-	-	- ความขยันฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	☺	-	-
6	- การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว(เดิม)	-	-	- ความขยัน (เดิม)	-	-	☺ ☺	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	-	- การช่วยเหลือกัน (เดิม) - ความขยันมุ่งมั่น (เดิม)	-	-	-	-	😊	-	😊
8	-	-	-	- ความมุ่งมั่น ตั้งใจทำการศึกษานิตเพลงและการฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	😊	-	-
9	-	-	-	- ความขยันฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	😊	-	-
10	-	-	-	- ความขยันฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	😊	-	-

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
11	-	-	-	- ส่งลูกให้เรียนที่ ดีๆ(เดิม) - ความขยัน ฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	-	-	☺
Special Europe	-	- การตรงต่อเวลา (เดิม)	-	- ความขยัน ฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	☺ ☺	-	- ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.6 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	-	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้หญิงทำงานนอกร้านและมีตำแหน่งหน้าที่สูง (ใหม่) - การทำงานไม่ได้ดูที่อายุงาน แต่ดูในเรื่องของความอาวุโสจากตำแหน่ง (ใหม่) - การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม) - การกลับเข้ามาทำงานหลังจากที่ถูกไล่ออกไปแล้ว (ใหม่) 	-	-	-	-	 	-	

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
2	-	- การเดินตามทางของเจ้านาย(เดิม) - การขอความคิดเห็นจากทีมงาน(เดิม) - ความรับผิดชอบของหัวหน้า (เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺
3	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม) - ความร่วมมือกันในกลุ่ม (เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺
4	-ค่านิยมเรื่องของกลุ่มการทำงานเป็นทีม(เดิม)	-ความร่วมมือกันในกลุ่ม(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
5	<ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตัวโดยการให้นามบัตร (เดิม) - การแนะนำตัวด้วยการบอกชื่อที่ทำงานก่อนบอกชื่อตัวเอง (เดิม) - ค่านิยมเรื่องของกลุ่ม การทำงานเป็นทีม(เดิม) 	<ul style="list-style-type: none"> - การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม) - ความขยันหมั่นเพียร(เดิม) - ความร่วมมือกันในกลุ่ม (ทีมเวิร์ค) (เดิม) - การให้ทุกคนได้เสนอความคิดเห็น(เดิม) - ความรับผิดชอบของผู้ที่เป็นหัวหน้า (เดิม) 	-	-	-	-	 	-	

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
6	-	- การเอาจริงเอาจังกับการทำงาน (เดิม) - การทำงานเป็นทีม (เดิม) - การคิดว่าตัวเองทำได้คนเดียว(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺ ☺
7	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม)	-	-	-	-	☺	-	-
8	-	- การที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับงานมากกว่าครอบครัว (เดิม) - ความร่วมมือกันในกลุ่ม (เดิม)	- ลูกสี่บ่อดตำแหน่งของพ่อ(เดิม)	-	-	-	☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
9	- ความเป็นกลุ่ม/ ความเป็นทีม (เดิม)	- ความซื่อสัตย์ (เดิม) - ความรับผิดชอบ (เดิม) - ความร่วมมือกันในกลุ่ม (เดิม) - การขอความคิดเห็นจากทีมงาน (เดิม) - การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺ ☺
10	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม) - ความรับผิดชอบต่อ(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.7 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- การตอบแทนบุญคุณ(เดิม) - ทุกคนมีชีวิตอยู่ต้องพึ่งพาอาศัยคนอื่น(เดิม)	- การเอาจริงเอาจ้กับงาน (เดิม) - ผู้หญิงเป็นหัวหน้า(ใหม่)	-	-	-	-	☺	-	☺ ☺ ☺
2	- การอาย/การเสียหน้า(เดิม) - ความเป็นทีม/กลุ่ม(เดิม)	- การเอาจริงเอาจ้กับงาน(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.8 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
3	- ทีม "เราคือทีมชิบาโตะ" (เดิม) - การช่วยเหลือกัน (เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺ ☺
4	- ทีม (เดิม) - เพื่อน การช่วยเหลือกัน(เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - ความซื่อสัตย์ขอโทษที่โกหก(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺ ☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.8 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
5	- การอาย/การเสียหน้า (เดิม) - การช่วยเหลือกันให้พวก helter skelter มาช่วย (เดิม)	- การเอาจริงเอาจิ้งกับงาน(เดิม) - ผู้หญิงทำงานเด็ดเดี่ยว(ใหม่)		-	-	-	😊 😊	-	😊 😊 😊
6	- ทีมชิบาโตะ(เดิม)	- การเอาจริงเอาจิ้งกับงาน(เดิม) - การปฏิบัติตามกฎระเบียบ (เดิม)		-	-	-	😊 😊	-	😊 😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.8 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	- ทีมชิบาโทะระ(เดิม) - กลุ่ม/เพื่อน(เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	😊
8	- ทีมชิบาโทะระ ช่วยกันหาข้อมูล เบาะแส(เดิม)	- ความมานะ (เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊
9	- ทีมชิบาโทะระ(เดิม)	- ความเชื่อถือตำแหน่ง หัวหน้ามากกว่าจำ ตำรวจ (เดิม) - ความอดทน(เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊 😊
10	- ทีมชิบาโทะระ(เดิม)	-	-	-	-	-	-	-	😊
11	- ทีมชิบาโทะระ(เดิม)	-	-	-	-	-	-	-	😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.8 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- การตอบแทนที่ช่วยเหลือคดี(เดิม)	- ผู้หญิงทำงานมีตำแหน่งเป็นหัวหน้า(ใหม่) - ความสามารถสำคัญมากกว่าอาวุโส(ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺
2	- กลุ่ม/สมาชิกของกลุ่ม(เดิม)	- ผู้หญิงเป็นสารวัตรมีอำนาจสั่งการ (ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺
3	-	- ผู้หญิงเป็นหัวหน้า(ใหม่) - เอาจริงเอาจังกับงาน(ใหม่) - ความรับผิดชอบ(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.9 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
4	-	- ช่วยกันหาข้อมูล(เดิม) - การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	- การเรียนพิเศษหลังเลิกเรียน(เดิม)	-	-	☺ ☺ ☺	-	-
5	- การช่วยเหลือกันของกลุ่ม(เดิม)	- ผู้หญิงเข้ม(ใหม่) - ความรับผิดชอบ(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺
6	- การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว(เดิม) - สมาชิกของ Holmes(เดิม)	- เอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.9 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	-	- ช่วยกันหาข้อมูลเกี่ยวกับคดี (เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
8	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
9	-	- ผู้หญิงเป็นหัวหน้า(ใหม่) - การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	- 😊
Special in Hong Kong	- การแนะนำตัวด้วยการให้นามบัตร (เดิม)	- ผู้หญิงเป็นหัวหน้า(ใหม่) - การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.9 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- เพื่อนร่วมมหาวิทยาลัย(เดิม) - การทำงานเป็นทีม(เดิม)	- ผู้หญิงทำงานนอกบ้าน(ใหม่) - ความพยายาม(เดิม) - ความเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - การช่วยเหลือกัน(เดิม)	-	-	-	-	😊 😊 😊 😊 😊	-	😊 😊 😊
2	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
3	-	- ความมุ่งมั่น อดทน(เดิม) - การช่วยเหลือกัน(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.10 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
4	- ทีม (เดิม) - การแนะนำตัวด้วยการให้นามบัตร(เดิม)	- การดูที่ความสามารถมากกว่าอาวุโส(ใหม่) - การช่วยเหลือกัน(เดิม) - การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺
5	- ทีม(เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - ความพยายาม(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺
6	-	- ความพยายาม(เดิม) - การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - ความมุ่งมั่น(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.10 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
7	-	- ความพยายาม(เดิม) - การช่วยเหลือกัน(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	-
8	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - ความมุ่งมั่น(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺
9	- ทีม(เดิม) - การแนะนำตัวพร้อมกันให้ นามบัตร(เดิม)	- ความมุ่งมั่น(เดิม) - การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺ ☺	-	☺ ☺
10	- การช่วยเหลือกัน	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.10 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	-	- ผู้หญิงทำงาน มีตำแหน่งเป็นประธานบริษัทใหญ่โต (ใหม่)	- แม่ไม่มีเวลาเลี้ยงดูลูกทำงานนอกบ้าน เป็นเจ้าของบริษัทใหญ่โต (ใหม่)	- การที่พ่อแม่ให้ลูกเรียนในโรงเรียนที่ดีเพื่ออนาคตของลูก (เดิม) - การอ่านหนังสือเตรียมสอบเข้าโรงเรียน (เดิม)	-	-	😊 😊 😊	-	😊 😊
2	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.11 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
3	- การให้นามบัตรในการแนะนำตัว(เดิม)	-	- การไม่สืบทอดกิจการของตระกูลที่ต้องการที่จะทำตามความฝันของตัวเอง (ใหม่)	-	-	-	😊	-	😊
4	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	-	-	- การสืบทอดกิจการของตระกูลโดยลูกชายคนเดียวของตระกูล (เดิม)	-	-	-	-	-	😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.11 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
6	- การเป็นห่วงความรู้สึกของคนอื่น ไม่อยากจะรู้สึกไม่ดี (เดิม) - การไม่ตรงเวลา (เดิม)	-	- การที่ผู้หญิงแต่งงานออกจากบ้านไปแล้วก็ถือว่าไม่ได้อยู่ในตระกูลอีกแล้ว(เดิม)	-	-	-	-	-	😊
7	-	- การซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อเจ้านายทำตามที่เจ้านายสั่ง (เดิม)	-	-	-	-	😊	-	-
8	-	-	-	-	-	-	-	-	-
9	-	-	- เป็นผู้สืบทอดของโตเมียวจิกรูป (เดิม)	-	-	-	-	-	😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.11 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	-	- ผู้หญิงเป็นเจ้านาย (เจ้าของบริษัท) (ใหม่)	- การสืบทอดกิจการของตระกูลลูกชายคนเดียวของตระกูล(เดิม)	- ความมุ่งมั่นตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบ (เดิม)	-	-	☺	-	☺
2	-	-	-	- ความมุ่งมั่นตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบ (เดิม)	-	-	☺	-	-
3	-	-	-	- ความมุ่งมั่นตั้งใจอ่านหนังสือเตรียมสอบ (เดิม)	-	-	☺	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.12 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
4	-	- ความจงรักภักดี ทำตามคำสั่งของเจ้านาย(เดิม) - ผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท)(ใหม่)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊
5	-	- ผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท)(ใหม่)	-	- ความมุ่งมั่นตั้งใจ อ่านหนังสือเตรียมสอบ (เดิม)	-	-	😊	-	😊
6	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	-	-	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.12 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
8	-	-	- การสืบทอดกิจการของตระกูลเป็นทายาทและประธานบริษัทคนต่อไป(เดิม)	-	-	-	-	-	😊
9	-	-	- การสืบทอดกิจการของตระกูล(เดิม)	-	-	-	-	-	😊
10	-	- ผู้หญิงเป็นเจ้านาย(เจ้าของบริษัท) (ใหม่)	-	-	-	-	-	-	😊
11	-	-	- สืบทอดกิจการของตระกูล(เดิม)	-	-	-	-	-	😊

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.12 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- รุ่นพี่รุ่นน้อง (เดิม)	- ผู้หญิงทำงานในตำแหน่งหน้าที่ที่สูง (ใหม่) - การทำตามคำสั่งผู้บังคับบัญชา (เดิม) - การเอาจริงจังกับงาน (เดิม) - การไม่เคารพผู้อาวุโส (ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺ ☺
2	- รุ่นพี่รุ่นน้อง (เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - การปฏิบัติตามกฎระเบียบ(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.13 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
3	- คนนอก (เดิม)	- การทำงานเชื่อฟังคำสั่งของหัวหน้า (เดิม) - การไม่เชื่อฟังผู้อาวุโส/ผู้บังคับบัญชา(ใหม่) - การตั้งใจทำงาน (เดิม) - ความขยัน(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	😊
4	- การทำงานเป็นทีม (เดิม)	- การทำตามคำสั่งของเจ้านาย (เดิม) - ความขยัน(เดิม) - ความพยายาม(เดิม)	-	-	-	-	😊 😊	-	😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.13 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
5	- การเป็นกลุ่ม / ทีม พึ่งพากัน (เดิม)	- การทำงานดูที่ ความสามารถมากกว่า อาวุโส(ใหม่) - การทำงานเป็นทีม (เดิม) - การประชุมเรื่องการ ผ่าตัด(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺
6	- ทีม (เดิม)	- การฝ่าฝืนกฎ(ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺	-	- ☺
7	-	- ความสามารถสำคัญ มากกว่าอาวุโส(ใหม่) - การเอาจริงเอาจังกับงาน (เดิม) - ขยันหาข้อมูล(เดิม) - ความมุ่งมั่น (เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	☺ ☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.13 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
8	-	- เรื่องของรุ่น อาวุโส(เดิม)	-	-	-	-	-	-	☺
9	- ทีม (เดิม)	- การช่วยกันทำงานเตรียมผ้าตัด (เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺
10	- รุ่นพี่รุ่นน้อง(เดิม)	- การทำงานอย่างเอาจริงเอาจัง (เดิม) - การยึดกฎระเบียบ(เดิม) - การฝึกซ้อมการผ้าตัด(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	☺
	- ทีม(เดิม)						☺		☺
							☺		☺
11	- ทีม (เดิม)	- ความสามารถสำคัญมากกว่า อาวุโสในการเลื่อนตำแหน่ง(ใหม่)	-	-	-	-		-	☺
		- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)					☺		☺
		- การทำงานเป็นทีม(เดิม)					☺		☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.13 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- รุ่นพี่รุ่นน้อง (เดิม)	- ความพยายาม (เดิม) - การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - การช่วยเหลือกันในทีม(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	-
2	- ทีม (เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - การขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา(ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺
3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	- ทีม (เดิม)	-	-	-	-	-	-	-	☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.14 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
5	- ทีม (เดิม)	- การช่วยเหลือกันในทีม (เดิม)	-	-	-	-	😊	-	😊
6	- ทีม (เดิม) - การอยู่ร่วมกันต้องพึ่งพาคนรอบข้าง(เดิม)	- การฝึกฝน(เดิม) - ความรับผิดชอบ(เดิม)	-	- การเรียนพิเศษหนักเพื่อสอบเข้าเป็นหมอ(เดิม)	-	-	😊 😊	-	😊 😊 😊
7	-	- การทำงานเป็นทีม(เดิม)	-	-	-	-	😊	-	😊

หมายเหตุ 😊 แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.14 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
8	- การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว(เดิม)	- ผู้หญิงออกมาทำงานนอกบ้าน(ใหม่)	-	-	-	-	☺	-	☺
9	-	- ความขยันฝึกซ้อม(เดิม)	-	-	-	-	☺	-	-
10	- ทีม (เดิม)	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - การฝึกฝนของทีม(เดิม) - การไม่ทำตามกฎระเบียบ(ใหม่)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺
11	- ทีม (เดิม)	- ผู้หญิงออกมาทำงานนอกบ้าน(ใหม่) - ความมุ่งมั่น(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺	-	-

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.14 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
1	- การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว(เดิม) - การไปพบมีของขวัญไปให้(เดิม)	- บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน(ใหม่)	- ลูกชายสืบทอดกิจการของครอบครัว(เดิม)	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺
2	- การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว(เดิม) - การรักษามารยาทขอโทษที่พูดเสียงดังต่อผู้อื่น(เดิม)	- บทบาทของผู้หญิงในการทำงาน(ใหม่) - การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม)	- ทายาท ลูกชายการสืบทอดกิจการของครอบครัว(เดิม)	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.15 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ตอนที่	ประเภทของค่านิยม				วิธีการนำเสนอ				
	ความสัมพันธ์ในสังคม	การทำงาน	ครอบครัว	การศึกษา	เนื้อเรื่อง	โครงเรื่อง	ลักษณะตัวละคร	แก่นเรื่อง	บทสนทนา
3	-	- การเอาจริงเอาจังกับงาน(เดิม) - การซัดคำสั่ง(ใหม่) - ความรับผิดชอบ(เดิม)	-	-	-	-	☺ ☺ ☺	-	☺ ☺ ☺
4	- การให้นามบัตรเพื่อเป็นการแนะนำตัว(เดิม)	-	-	-	-	-	☺	-	☺
5	-	- การทำงานที่ดูที่ความสามารถมากกว่าอาวุโส(ใหม่)	-	-	-	-	-	-	☺
6	-	- การถามความคิดเห็นคนในแผนก(เดิม) - ผู้หญิงเป็นเจ้าของกิจการ(ใหม่)	-	-	-	-	☺	-	☺

หมายเหตุ ☺ แสดงจำนวนของวิธีการนำเสนอ

ตารางที่ 4.15 แสดงประเภทของค่านิยมและวิธีการนำเสนอในแต่ละตอน

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวฉัตรวี คุณาวิชานันท์ เกิดวันที่ 18 มีนาคม 2529 ที่กรุงเทพมหานคร สำเร็จ
การศึกษาระดับปริญญาตรีจากคณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเข้าศึกษาต่อใน
หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน (ภาคปกติ) คณะนิเทศศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2551

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย